ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 51 (1520) | Вторник, 6 май 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НИЙ ТВОРЦИ СМЕ НА БЛАГАТА...

Възторжените първомайски манифестации на трудещите се от окръга — празнична увертюра към големия юбилей на свободата

Трибуната с официалните лица.

НЯМА ДРУГ ПРАЗНИК, който така хармонично да слива радостта на човека-творец с отприщената мощ на пролета, както Първи май. Един ден, в който плодородните ураги опустяват, а машините спират задъхания си ход; първичната сила на земята избуява в зеления губер на житата, в пролетните ухания на цветовете, в напора на пълноводните реки; милиони загрубели и корави ръце се издигат триумфално към небето с плодовете на своя труд, раменете се доближават и човешкото множество ликува, почувствувало своята сила, единство и солидарност.

...Първи май 1969 година. Край древния град, който скоро ще отбележи 18-вековната си самостоятелност, пак се разливат талазите на славянската река. Утрото позлати първо стара крепост „Меджиди табия", плъзна се по новопостроените високи блокове, а после целуна и пъстроцветните улици на нагиздения град, трепнещи в очакване да погълнат човешките потоци.

Девет часа и 30 минути. Центърът на Силистра е вече залят от празнично облечени хора. Гръмват звуците на тържествен марш и под шумното аплодиране на своите съграждани към трибуната срещу Партийния дом се отправят ръководителите на окръга и града: първият секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, председателят на изпълкома на ОНС Димитър Михайлов, секретарите на ОК на Партията Калин Димитров, Христофор Иванов и Яким Петков, членовете на бюрото на ОК на БКП Сава Ширваров, Шакир Шакиров, Станчо Николов и Атанас Киров, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, активни борци против фашизма и капитализма, орденоносци, челници в производството.

Председателят на ОС на профсъюзите Мико Николов приветствува трудещите се от града с двадесет и петия свободен празник на труда и работническата солидарност. Последва фанфарен сигнал и във въздуха отекнаха 25 оръдейни салюта. Настъпилата тишина се нарушава от звуците на „Интернационалът" и манифестацията започва — израз на волята на хората да се трудят и живеят в мир.

Първо се задава група от мъже, които носят голям лозунг — крилатия девиз на Маркс „Пролетарии от всички страни, съединявайте се!" След нея бодро стъпва внушителен блок от 300 души работници, облечени в традиционния син цвят на своята класа. Те издигат символично нагоре червени макове и портретите на вождовете на световния пролетариат и българската работническа класа Маркс, Енгелс, Ленин, Благоев и Димитров. Оркестърът подема „Работнически марш" и край трибуните минават редиците на орденоносците, носителите на юбилейни значки и медали, на трудови отличия. Първенците в труда издигат свити в юмрук яки ръце и мощното им „ура" дълго не стихва. Шествието продължава с бавния марш на хористите от „Седянка" и „Дунав", които само преди два дни показаха своите способности в гр. София. Сега те пеят добруджанския марш — своеобразен химн на любовта към родния край, непримирил се никога с чуждото подтисничество.

(Продължава на IV стр.)

„Ура" за Партията.

ТЕЛЕГРАМА

ДО ПЪРВИЯ СЕКРЕТАР
НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ИЗПЪЛКОМА НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ ГР. СИЛИСТРА

Драги другари, приятели,

Горещо поздравяваме Вас, всички трудещи се от Силистренски окръг с празника Първи май — ден на международната солидарност на трудещите се в борбата против империализма, за мир, демокрация, социализъм.

От душа желаем на Вас, скъпи братя, нови успехи в социалистическото строителство, щастие и благоденствие. Нека крепне единството на трудещите се от всички страни, нека вечно да живее дружбата между съветския и българския народ.

С братски привет:
Никита БУБНОВСКИ,
първи секретар на Хмелницкия областен комитет на Украинската компартия
Иван ЛЕВЧЕНКО,
председател на Областния съвет на депутатите на трудещите се.

★

В Окръжния комитет на Партията са получени поздравителни телеграми по случай Първи май от първия секретар на Градския комитет на Украинската компартия и председателя на изпълкома на Районния съвет на депутатите на трудещите се в гр. Шепетовка; от първия секретар на Районния комитет на Украинската компартия в Красилов; от колхозниците от колхоз „Маяк" в Полонное.

Окръжният народен съвет е получил поздравителна телеграма от първия секретар на Градския комитет на Украинската компартия и председателя на изпълкома на Районния съвет на депутатите на трудещите се в гр. Шепетовка.

Хмелницкият градски комитет на Украинската комунистическа партия и Градският съвет на депутатите на трудещите се поздравяват Градския комитет на Българската комунистическа партия в гр. Силистра.

* * *

Поздравителни телеграми са получили предприятия и учреждения, организации и други.

ТКЗС — Нова Черна — носител на орден „Георги Димитров"

В навечерието на Първи май, на 29 април, новочерненските кооператори преживяха една радостна и щастлива вечер. Гости на тържеството им бяха заместник-министърът на земеделието и хранителната промишленост инженер Страхил Кънев, секретарят на ОК на БКП Калин Димитров, първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров, Иван Василев — от ЦК на профсъюза на работниците от селското стопанство и хранителната промишленост, заместник-председателят на ОКС Нешо Нешев и др.

Утвърдило се през последните години като едно от челните стопанства в страната, Новочерненското кооперативно стопанство и през неблагоприятната и сушава 1968 година получи такива добиви от основните култури, които с право го нареждат сред първите. Затова Министерството на земеделието и хранителната промишленост удостои с високи награди всеотдайния труд на кооператорите, механизаторите, специалистите и ръководителите.

Посрещнат и изпратен с бурни овации заместник-министърът на земеделието и хранителната промишленост, инженер Страхил Кънев, в своето кратко слово заяви, че е особено радостен да връчи знамената, грамотите и да обяви най-радостната за новочерненци на града — орденът „Георги Димитров", с който ги удостоява Президиумът на НС. „В продължение на години — заяви той — новочерненският кооператив е бил сред първите в страната, изпълнявал е с чест всички селскостопански задачи и напълно заслужи тези високи отличия".

Получавайки през 1968 година от 13 000 декара по 471 кг пшеница, ТКЗС — Нова Черна се нарежда на второ място в страната, и стопанството се награждава с преходно червено знаме на Министерството на земеделието и хранителната промишленост, с 1 000 лева, със семечистачна машина и с две екскурзии в чужбина.

За високите успехи по изпълнение на общите селскостопански задачи през 1968 година ТКЗС — Нова Черна се награждава с орден „Георги Димитров", с преходното червено знаме на Министерството на земеделието и хранителната промишленост, с 500 лева и с 4 екскурзии в чужбина.

Поемайки знамената, председателят на стопанството Станьо Друмев благодари от името на кооператорите за високите отличия и увери всички присъствуващи, че неуморимите кооператори от Нова Черна ще положат максимални усилия за по-лучаването на още по-високи резултати, за достойното посрещане на 25-та годишнина. Той изрази и увереността, че кооператорите имат сили и възможности през тази година да се борят за спечелването на първото място в страната.

В този смисъл бе и пожелението на секретаря на ОК на БКП Калин Димитров, който поздрави кооператорите с големите заслужени успехи от името на ОК на БКП и пожела към тези знамена и награди през тази юбилейна година да се прибавят още по-високи, за които трудолюбивите кооператори имат всички възможности.

Н. РОМАНОВ

Отчетно-изборна конференция на Окръжната земеделска дружба

Вчера в салона на Окръжния народен съвет се състоя Шестата отчетно-изборна конференция на окръжната земеделска дружба. В нея взеха участие членът на Управителния съвет на БЗНС и заместник-министър на земеделието и хранителната промишленост Алекси Иванов, първият секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Михайлов, членовете на Бюрото на Окръжния партиен комитет Калин Димитров, Христофор Иванов, Яким Петков, Сава Ширваров, Шакир Шакиров и Атанас Киров.

Отчетен доклад за работата на окръжната земеделска дружба през периода 1967—1968 година и задачите на сдружените земеделци прочете председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков. Конференцията протече при голяма деловитост и активност. Тя прие решения за бъдещата дейност на земеделските дружби в окръга и избра ново Окръжно ръководство на БЗНС, контролно-ревизионна комисия и членове на Върховния съюзен съвет.

Подробна информация за работата на конференцията ще поместим в следващия брой на вестника.

(СТ)

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Българска партийно-правителствена делегация на официално посещение в ГДР

СОФИЯ, 5 май (БТА). — Партийно-правителствена делегация на Народна република България, ръководена от първия секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет Тодор Живков, днес заминава на официално посещение в Германската демократична република по покана на първия секретар на ЦК на ГЕСП и председател на Държавния съвет на ГДР Валтер Улбрихт.

В състава на делегацията влизат членът на Политбюро и секретар на ЦК на БКП Станко Тодоров, членът на Политбюро на ЦК на БКП и председател на Държавния комитет за наука и технически прогрес член-кореспондент проф. Иван Попов, секретарят на ПП на БЗНС и заместник-председател на Министерския съвет Петър Танчев, членът на ЦК на БКП и министър на външните работи Иван Башев, членът на ЦК на БКП, министър, първи заместник-председател на Държавния комитет за планиране Гриша Филипов, заместник-председателят на Държавния комитет за планиране проф. Веселин Никифоров, заместник-председателят на ИК на СГНС Бояна Андонова.

БЕРЛИН, 5 май (Кор. на БТА). — Много тържествено и с голяма сърдечност столицата на Германската демократична република посрещна българската партийно-правителствена делегация, ръководена от първия секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет на НРБ Тодор Живков, която идва тук по покана на първия секретар на ЦК на ГЕСП и председател на Държавния съвет на ГДР Валтер Улбрихт. Топлотата, с която обществеността в столицата на ГДР прие българските пратеници, е чудесен увод към предстоящите важни срещи и разговори между българските партийни и държавни ръководители и партийните и държавни ръководители на ГДР.

Още рано преди кацването на специалния самолет с българските гости на летище „Хьонефелд" се събраха хиляди берлински трудещи се, както и членовете на българската колония в Берлин. Точно в 10 часа на украсеното с български знамена и знамена на ГДР летище се приземи специалният самолет на българската партийно-правителствена делегация. Пръв от самолета слезе др. Тодор Живков, който бе най-сърдечно приветстван от първия секретар на ЦК на ГЕСП и председател на Държавния съвет на ГДР Валтер Улбрихт, заместник-председателя на Министерския съвет на ГДР Херберт Вайс, члена на Политбюро и секретар на ЦК на ГЕСП Ерих Хонекер, министъра на външните работи Ато Винцер, както и от българския посланик в ГДР Иван Даскалов, който се присъединява към делегацията. Освен това да посрещнат високите гости от България на летището бяха дошли и членове и кандидат-членове на Политбюро на ЦК на ГЕСП, членове на Централния комитет, заместник-председатели и членове на Държавния съвет на ГДР, заместник-председатели и членове на Министерския съвет на ГДР, председателите на партиите, обединени в Националния фронт, членове на Националния фронт, представители на обществени, културен и научен живот в Берлин, шефове на дипломатически мисии, акредитирани в столицата на ГДР, сътрудници на българското посолство, български, германски и чуждестранни журналисти.

А. Н. Косигин в Делхи

ДЕЛХИ, 5 май (ТАСС). — Председателят на Министерския съвет на СССР Алексей Косигин пристигна днес в столицата на Индия за траурната церемония във връзка с погребението на президента на Индия Закир Хусеин. Заедно с него пристигнаха секретарят на Президиума на Върховния съвет на СССР Михаил Георгадзе и заместник — министърът на външните работи на СССР Николай Фирюбин.

На летище Палам председателят на Министерския съвет на СССР и придружаващите го лица бяха посрещнати от министър-председателя на Индия Индира Ганди и други официални лица.

(БТА)

Натиск върху Канада

МОСКВА, 5 май (ТАСС). — „Американската военщина доказа още веднъж, че там, където се прави и най-малкият опит противоречащ на интересите ѝ, тя не възнамерява да се церемони с такива понятия като независимостта и суверенитета на съюзниците на САЩ". Така кореспондентът на „Правда" в Канада Константин Гейвандов коментира днес посещението на върховния главнокомандуващ на НАТО генерал Лемницър в Отава.

„Лемницър, пише кореспондентът, използува пребиваването си в столицата на Канада за нападки срещу правителството на Трюдо", което, както е известно, неотдавна взе решение за деескалация на военното участие на Канада в НАТО.

Както отбелязва Гейвандов, това не е първият случай на груба намеса на американската военщина в суверенните въпроси на Канада. Тази намеса доведе през 1963 година дори до падане на канадското правителство. Политическите среди в Отава окачествиха изявлението на американския генерал, че няма никакво основание за намаляване на войските на НАТО, като „безцеремонна намеса във вътрешните работи на страната" (БТА).

За ДСС — Силистра — заслужена награда

В навечерието на Първи май колективът на Държавна сортоподдържаща станция — Силистра изпита вълнуващи минути. На 29 април в клуба на станцията се състоя тържествено събрание. За да отчетат своите постижения и се поздравят с успеха тук се бяха събрали растениевъди, животновъди, механизатори и специалисти. Тържеството започна с литературно-музикална програма, изнесена от самодейния комсомолски колектив при Селскостопанския техникум.

След това в деловия президиум заеха места ръководителите на предприятието. Гости на колектива бяха Ангел Коцев, зам. генерален директор на ДСО „Сортови семена", Калин Димитров, секретар на ОК на БКП и др.

Доклад за Първи май — международният ден на труда, изнесе партийният секретар Йордан Христов. Заповеди за награждаване с парични суми отличилите се в социалистическото съревнование работници и специалисти прочете председателят на заводския профкомитет Неделчо Стоянов.

С вълнение и затаен дъх слушаха работниците от предприятието приветствието на др. Ангел Коцев. Той подчерта трудолюбието и добрата организация на колектива, който въпреки неблагоприятната 1968 год. постигна високи резултати в сортоподдържането и получи високи резултати от животновъдството и растениевъдството. С бурни аплодисменти се посрещна връчването на преходното червено знаме, присъдено на колектива от Министерството на земеделието и хранителната промишленост и ЦК на профсъюза на работниците от селското стопанство и хранителната промишленост за 1968 година. Другарят Коцев прочете и паметната грамота, обяви, че колективът се награждава с 1000 лв и две екскурзии в чужбина.

Накрая директорът на ДСС — Силистра Константин Попов изрази благодарността на колектива за удостояването му с високата чест — национален първенец и съобщи за готовността на ДСС—Силистра да отстоява първенството и през юбилейната година.

М. ГЕОРГИЕВ

Комсомолски устрем

СТРАНИЦА ЗА МЛАДЕЖТА | БРОЙ 4 | 6 МАЙ 1969 ГОДИНА

ПЛЮСОВЕ И МИНУСИ

В Комсомола — подмяна на съюзните документи

Подмяната на комсомолските съюзни документи бе продиктувана от необходимостта да укрепнат все повече организационно и политически дружествата и организациите, да се засили тяхното влияние сред младежта. Всеки член трябва да сподели своите чувства и мисли, разбирането си за мястото на Съюза в живота на младежта и в своя живот.

Съгласно решенията на ЦК на ДКМС трябваше да се започне с разясняване целта на подмяната, изучаване инструкцията и да продължи с проверка на членството във всяко дружество и организация.

В болшинството дружества първите организационни събрания преминаха навреме. На високо ниво се проведоха те в Белица, Паисиево, Иширково, Айдемир, в дружествата на Силистренската градска организация, в Тутракан. Направи се преценка на обществената активност на комсомолците, на организационното състояние на дружествата, приеха се планове за проверката на членството и се възложиха поръчения. В първите събрания обаче се допуснаха и редица слабости. Не всички организации приеха конкретни планове, други приеха, но те не съответствуват на възможностите им. За пример могат да ни послужат голям брой ученически организации, общинските организации в Голеш, Смилец, Калипетрово, Малък Преславец, а също и някои градски организации.

Следващият етап от подготовката по подмяната на съюзните документи е проверката на членството. В повечето организации навреме се създаде добра организация и се използуваха различни форми. В Бабук, Белица и Чернолик си послужиха с анкетните листове, в Силистра, Тутракан, Дулово, Зафирово, Паисиево бяха изградени комисии от щатен и нещатен актив за лични срещи с всеки младеж и девойка. Това позволи да се проучат интересите, нуждите и вълненията на младежите. Анализ на данните бе направен на наскоро проведения пленум на ОК на Комсомола за ръста и влиянието на Съюза, когато се взеха мерки за работата сред несъюзната младеж. Защото чрез проверката на членството се установиха истинските причини, които задържат значителна част от младежите извън Комсомола. Все още обаче приемането на несъюзната младеж, предимно трудовата, е слабо.

Успоредно с проверката на членството се въведе и новата организационна и финансова отчетност. Не е решен докрай този въпрос в Голеш, Средище, Межден, Алфатар, Добротица, Ситово.

В хода на проверката на членството и подмяната на съюзните документи в много организации се проведе разнообразна политическа работа. В градската организация — Силистра се уредиха срещи на комсомолците и несъюзната младеж с бивши ръководители на РМС, в общинската организация — Секулово бяха изложени табла в младежките клубове с пропагандни материали и имената на младежите, които ще получат нови комсомолски билети. В тази насока безотговорно бездействуваха комсомолските активисти и секретарите в Средище, Межден, Алфатар.

В началото на март в учлищата и някои дружества на трудовата младеж започнаха комсомолските събрания за персонална оценка на всеки член. В някои организации се изостри тяхното провеждане, например в Паисиево, Главиница, Смилец и Алеково. На тези места има немалък брой слаби дружества и подготовката трябваше да бъде по-голяма. Вместо това, взискателността и критерият за членството бяха понижени.

Недостатъчно се използуват комсомолските поръчения за разкриване възможностите на членовете. Неправилно се използува на някои места подмяната на съюзните документи като средство за повишаване на съюзната дисциплина, като се всява страх, че не всички ще получат комсомолски билети.

Никак не е за поодценяване и техническата работа, която трябва да се извърши. Все още нито една организация не е приключила с фотографирането. Безпокои и фактът, че градските комсомолски комитети в Силистра, Тутракан и Дулово трудно придвижват въпроса за мястото на писане на комсомолските билети и украсяване на залите, където ще се връчват.

Оценявайки досегашната работа, ОК на ДКМС счита, че извършената организаторска работа по разясняване на инструкциите, решенията и указанията на ЦК на ДКМС, провеждане на личните разговори и подготовката на персоналните оценки е добра. Недостатъчна е обаче политическата работа, свързана с подмяната на съюзните документи. На нея и на подготовката на персоналните преценки трябва да се обърне главно внимание. Критерият за членството в Съюза трябва да се позиши.

Атанаска ЛАЗАРОВА
зам. — завеждащ отдел „Организационен“ на ОК на Комсомола

С името и възрастта на свободата

Логичен е интересът към родените в годината на свободата тези дни, когато мисълта ни лети напред, към утрото на юбилейния празник. Техният живот е история на изминалите в условията на народна власт двадесет и пет години. Още повече ни заинтригува връстничката на свободата от промкомбинат „Камъшит“. Името ѝ — Свобода — ни подсказа, че непременно е родена в деня на победата. И побързахме да се срещнем с нея.

Посрещна ни ежедневието на трудовия човек и ед на стеснителна усмивка. Свобода Йорданова Димова отначало се посмути, но само след няколко минути разговорът ни потръгна.

— ЩЕ НИ БЪДЕ интересно да научим нещо около историята на Вашето име?

— При нахлуването на съветските войски в Добруджа баща ми е бил военнопленник в Гърция. Майка ми просто не е имала възможност да се консултира. Все пак, за да не наруши традицията, а аз съм първата внучка, тя попитала баба ми как да ме запишат. „Ами то, детето е дошло с името си, казала тя, тъй и ще го пишеш — Свобода“. Както виждате, няма нищо необикновено.

— А как стигнахте до „Камъшит“? Защо избрахте именно в това предприятие да работите?

— След като завърших основното си образование, исках да постъпя в Селскостопанския техникум. Но някои хора успяха да разубедят баща ми. После се омъжих и трябваше да се работи. Тук ме приеха веднага, намерих добри приятели. С много труд и майчинска загриженост старите работнички дадоха сръчност и майсторство на ръцете ми. Ето вече близо две години откакто работя тук и съм доволна. Оценихa труда ми, бях и профгрупорг, секретар на комсомолското дружество, бригадир, а от известно време работя като отговорничка по качествения контрол в цеха за папурени чанти. Когато ми се роди дете, прекъснах за известно време, но разбрах, че не мога да напусна тези хора. И се върнах.

— Кое Ваше голямо желание не се е осъществило през тези 25 години?

— Не можах да завърша образованието си. И вече твърдо съм решила с настъпването на новата учебна година да постъпя във вечерната гимназия.

— Какво най-много Ви вълнува сега?

— Естествено, тъй дългоочакваният празник. Много се радвам, че заедно с всички мои връстници от цялата страна, целият наш народ се готви да посрещне тържествено нашата славна годишнина. Бих искала моята лична радост да стигне да всяко сърце, всички да я почувствуват като своя радост, както аз самата.

— Какво ви харесва и какво не ви харесва в Силистра?

— Какво ми харесва? Всичко. Не бих я заменила с който и да е друг град. Чувствувам я своя. Разбира се, има неща, които не ми харесват. Например, че живея у чужди хора. Всеки би желал да си подреди свой дом, а когато излезе да се поразходи, да има къде да отиде. Но смятам, че всички наши общи усилия са в тази насока. Вярвам в доброто на този свят, влюбена съм в него, както в името си.

— Какво бихте желали да се промени в нашия живот?

— Не искам да се конкретизирам, но искам да настъпват само хубави промени. Надявам се, че всички мои съграждани са съгласни с мен. Те всички са добри хора, а добрите хора не могат да мислят и правят лоши неща.

Енчо ЕНЧЕВ

Христос „възкръсна“ пред погледа им...

Още ми е трудно да повярвам на това, което видях на 12 април т. г. в черквата в Силистра. На традиционното „възкръсване“ на Христос тази път (за жалост) присъствуваха и доста младежи и деца. Някои граждани на Силистра продължават още да смятат, че това е чисто и просто едно „любопитство“.

Но дали само от „любопитство“ те наблюдаваха ритуалите, които се извършиха в чест на Христос? И такава ли е истината? Колкото и неприятна да е, тя не говори в наша полза. Особено за Силистренската градска комсомолска организация и училищата. В късната доба да видят „възкръсването“ на Христос дойдоха не само младежи, но и секретари на комсомолски дружества, ученици. И което е по-жалко, те не само видяха „възкръсването“, а и участвуваха в церемониите. Някои от тях, запалили свещи, вървяха чинно подир свещениците и обикаляха черквата. Даже се движеха със запалени свещи и по улиците на града.

Някои от учениците, посетили черквата срещу Великден, още са с „приятни“ впечатления от виденото в тая късна априлска нощ. Когато друг път можехме да видим по улиците на града толкова много ученици? Къде остана вечерният час? Впрочем, този път никой не можеше да познае учениците. Бяха „цивилни“ граждани. Хвърлили фуражки и барети, те обаче не можаха да скрият чрез държанието си своята ученическа принадлежност. Мнозина тихичко говореха помежду си, като съобщаваха къде са оставили ученическите костюми. После поглъщаха всяка „ценна“ дума на свещениците.

Мъчно е човек да повярва, че учениците, добре запознати с науката и научните открития на човечеството, така усърдно слушат „възхвалата“ на бога? Някои, макар и нерешително, се кръстеха. Може би подражаваха на бабичките или от... „любопитство“?

Този път истинско доволство се четеше по лицата на бабичките-богомолки. Те отдавна не помнеха в черквата да се събират толкова много деца и младежи. Някои бабички бяха успели да доведат със себе си и внучетата си, за да видят „възкръсването“ на Исус Христос. За да глътнат частица от опиума, както Ленин навремето сполучливо нарече религията.

Не съм склонен да приемам твърдения от рода на тези: „Дойдох да видя черквата и иконите в нея. Нали тя е паметник на културата“. Да, тя е паметник на културата! Но защо трябваше „екскурзията“ да става в полунощ и то в момента, когато се извършват религиозни обряди? Пък и как во разбраха тези, които са автори на твърденията? Нищо. Абсолютно нищо. Никой не им говореше тогава за голямото изкуство, съхранено в черквата. Говореха свещениците... за Христос. Измолваха от него „благоволение“ за праведните...

Може би в училищата вече сериозно са помислили върху този факт. Като че ли само мислят. Трябва не само да се мисли, а да се направи нещо. На първо място да се потърси отговорност за нарушаването на вечерния час. Заедно с това Градският комитет на Комсомола и обществеността в града следва да огледат от всички страни това масово посещение на черквата от ученици и младежи. И изводите да бъдат конкретни: достатъчна ли е възпитателната работа и създадени ли са условия за приятно прекарване на свободното време от младежта.

В някои училища направиха анкета сред тези, които посетиха черквата вечерта срещу Великден. Вероятно отговорите на учениците им подсказаха пътищата. Пътища за борба, за беседи и възпитателна работа против черковните догми.

Понякога се успокояваме с мисълта, че вече 25 години живеем в социалистическо общество и интересът към черковните заблуди е спаднал. Това е така. Но сегиз-тогиз можем да видим редно с бабичките на този или онзи религиозен празник или в неделен ден да прекрачват прага на черквата и млади хора. Нека не отминаваме това само с едно махане на ръка. Нека не допускаме в крехките сърца да се вселява злъчната проповед на религията, тровила векове наред съзнанието на хората!

Можем и сме в състояние да пресечем пътя на младежта и децата към черквата. Нужно е само да видим онези симптоми, които нарушават цялостния възпитателен процес, осъществяван от Комсомола и училището. И най-важното — да осигурим на младото поколение повече места за смислен и пълноценен отдих. Защото в нашия окръжен град те са крайно недостатъчни.

Вълчо РАДЕВ

Изтича 1 800-тата година, откакто Силистра е получила муниципиални права. Солидна е възрастта, а градът все младее и се обновява. За неговата красота са загрижени най-вече младите му жители. В един от първите пролетни дни комсомолците от Стройрайона, ОНС и ОС на профсъюзите организираха бригада в помощ на работниците по озеленяването.

Снимка: Д. ИОРДАНОВ

В клуба на моделистите

Някои хора откриваш, без да си ги търсил. И още в първия момент разбираш, че не може да не полюбопитстваш, за да узнаеш повече от това, което ти се разкрива безгласно.

Салонът, който ни интересува, се оказа заключен. Тогава почукахме на съседната врата. Детско гласче отговори утвърдително. Като отворихме, обхвана ни чувството на откриватели. Бяхме в клуба на моделистите. Работните маси покрай стените бяха покрити с най-различни части и прибори. От една от тях, полуобърнато, към нас, се усмихваше единственото момче, което държеше в ръце самолетно крило. Явно зарадвано от неочакваното посещение, то насочи погледите ни към тавана. Очакването му се сбъдна — бяхме заинтригувани. Разнокалибрени самолети, различно оцветени, висяха окачени на тънки върви, като че ли застинали от умора след дълъг полет...

Светльо се зарадва от новата ни среща. Бяхме го снимали първия път и сега поиска да се види с лично изработения самолет в ръка. Но този път не беше сам. И в работилницата не беше тихо. Клубът на моделистите към Градския комитет на Комсомола в Силистра има свои постоянни обитатели, които му дават живот: озвучават го с ударите на миниатюрните чукчета, с пеещия глас на малкия струг, вътре шумят пилички, съска поялник.

Спираме при първия — Петър Димитров, седмокласник от училище „Вапцаров“. Очите му не изпускаха стружката — изработваше шахматна фигура. Досмешаго допускането ни, че може да се занимава с такива „несериозни“ неща. Та той работи над скоростни модели, които могат да развиват скорост над 200 км в час.

Ръководителят Георги Романов е в София и го замества Марин Атанасов, първокурсник по радиоелектроника в СПТУМ „Д. Ганев“.

— Тези, дето ни виждате тук, идваме почти всеки ден. Щом ни остане свободно време. Аз вече пет години правя модели.

При Росен се задържахме най-дълго. Беше разгънал пред себе си плана на съветски торпеден катер. Корпусът вече бе готов.

— Много са трудни. Хората, чичо, мислят, че това са детски работи, а то е много сериозно нещо. Инженери се занимават с такива неща. Пла нове, изчисления има тук. За да направя този катер, трябват ми най-малко два-три месеца след училище. Това е първият ми корабен механизъм.

— Как се увлече?

— Един ден баща ми ме во деше на болницата. На стария стадион имаше състезания. Ка то видях децата със самолетче тата, и на мен ми се поиска да съм там. Но сега вече за почнах да правя по-трудни не ща.

Светльо продължаваше да облепва своя „планер“. Досега е направил два „гуменяка“ Така се казват самолетните модели, които се задвижват с гумен шнур. Дървената конструкция на крилете се облепва със специална хартия „япон“ и после се намазва с ацетон. От него хартията се свива и следователно опъва, а крилото — „Вижте колко здраво става!“

Забелязали техническото ми „невежество“, децата се впуснаха да ми обясняват: какви модели има, как се задвижват, кои са световните шампиони и какви им са постиженията. Слушах аз и третокласникът Орхан от училище „Отец Паисий“. Той идваше за пръв път и възхищението ни беше еднакво. Само че той остана в клуба и след някое време сигурно ще ме посрещне с някой чуден модел в ръка. Може би по-сериозен и от тези, които примамваха погледа му от тавана със своите тайни.

На музикалното утро, което бе организирано преди известно време в Силистра, с чудесни изпълнения се отличи младежкият естраден състав на МЗ „Стомана“.

Места, покрити със слава

През пролетната ваканция ние, пионерите от отряд „Боян Чонос“ при дружина „В. Илич Ленин“ — гр. Силистра, осъществихме една своя отдавнашна мечта — проведохме екскурзия до героичното село Ястребино, Търговищки окръг и се поклонихме пред паметника на падналите 112 бойци против фашизма от Тузлушкия край, издигнат край село Антоново.

Особено много ни развълнува разказът на др. Григор Савов — бивш партизанин от Тузлушката чета, с когото проведохме среща край паметника в с. Антоново. Неговият разказ ни пренесе двадесет и пет години назад, в героичните дни на месец декември 1943 година. Седемдесет вернинародни сиснове, напуснали своите домове и с оръжие в ръка пречели на властта да изпраща в Германия реквизираните от населението продукти. Много опити правела властта в тоя край да залови партизаните, но все напразно. Народът им помагал и ги укривал.

Тогава озверената полиция повикала на помощ 12 000 войници и жандармерия от околните градове. 12 000 срещу 70 партизани. Но и сега опитите да заловят партизаните оставали напразни, защото по селата партизаните имали хиляди помагачи. В помощ на партизаните се отзовали и учениците, които прехождали всеки ден на училище от съседните селя до село Антоново.

Тогава, на 15 декември, фашистите затворили училищата в с. Антоново и в района и превърнали класните стаи в затвори. Стените били опръскани с кръв. Но нито един не станал предател. Тридесет и седем души били разстреляни по шосето от с. Антоново до Омуртаг, но и това било напразно.

Своята ярост фашистките офицери и жандармерия изляли и върху близките на партизаните, не се посвенили да разстрелят и шест невинни деца заедно с родителите им в с. Ястребино, само защото техните по-големи братя били партизани.

Край паметника на разстреляните ястребинчета отрядът проведе тържествена проверка, рецитирахме стихове за тях и засадихме шест корена рози. Тези минути ще останат незабравими.

На другия ден посетихме други свети за българския народ места: развалините на първата и втора българска столица Плиска и Преслав и Мадара, където изслушахме разкази за славата и величието на българската държава през първите векове от нейното съществуване.

Впечатленията, придобити по време на екскурзията, обогатиха нашите познания. Ние сме горди, че сме чеда на този героичен народ.

А. ГОЧЕВА,
член на отрядния съвет

6 май — празник на овчаря и пастира

ОВЧАРИ

— Сърдечни хора са овчарите. И дружни. И да знаеш как се веселят само. Нищо, че е сурова работата им. И аз някога, като юноша, замествах дядо си по някой ден при овцете. Закрепиш малкото стадо. Овцете хрупкат тревица. Хлопатарите отмерват звън след звън. Заръми ли — надеваш ямурлука... Бил съм и на овчарска веселба. При нас така беше — като се разбие стадото по Димитровден, овчарите се събират на веселба. После собствениците ги пазарят отново. Всеки имаше по пет-шест овце и десетина души ги събираха в общо стадо.

Моят събеседник прекъсна разказа си. Предстоеше ни разговор с овчарите от с. Дунавец.

... В бележника ми имаше няколко цифри, които взех от счетоводството на кооператива в Тутракан. Фермата за комунистически труд от село Дунавец и сега е на първо място в стопанството. Шестима от овчарите са носители на високо звание — „Ударник на комунистическия труд".

От 900 овце те получиха 1 038 агнета. Планът за млеконадоя е 49 тона. До сега са надоени над 25 тона.

Какво са цифрите? Утре те ще бъдат променени. Едно е ясно, че новите данни ще бъдат по-високи, макар че пролетта закъсня, че храната за животните почти се понрипърши, но нали с всеки изминат ден пашата се засилва и овчарите ще преизпълнят плана, ще изпълнят обещанието. В чест на 25-годишнината на свободата и 20-годишнината от основаването на кооперативното им стопанство ще предадат повече мляко от заплануваното, ще настрижат и по 5 килограма вълна средно от овца. И това ще постигнат пак с труд, с упорит тост.

— Тя работата се знае — разказва бригадирът. — Стига с мерак да я караш.

Вярвам в успехите на тези хора с обгорели лица и горещи сърца. Вярвам в стремежа им да постигнат повече, да бъдат първенци.

От години работят тук 12-те овчари. Бригадирът Петко Вълчев има богат опит. Сурови дни е имал не малко, но и с тази зима се преборихa. И на студената пролет не ще се оставят.

Дългогодишен първенец на фермата е Вълчо Вълчев.

— Изхитри ме този пусти Трифон — смее се той. Изпревари ме. Ама чакай, има време. Дръж се, Трифоне! До Девети е още рано.

Но и Трифон, и другите овчари, не ще се дадат. Те ще спечелят и нови успехи за цялата ферма, защото са задружни. Помагат си. Заедно са на рождени дни. Заедно със семействата си всички посрещат големите празници, но на 6 май е най-сърдечна веселбата им.

... Помъчи се да разгадаеш овчарската душа. Струва ти се, че тези хора със сериозни сурови лица са и по-коравосърдечни. А ето, надвесен над малко агънце, овчарят се разнежва като дете, въпреки годините.

— За нищо не бихме се разделили с овчарлъка — казват стопаните на многобройните стада в Дунавец. — Ти знаеш ли какво значи овчарлък? Особено сега. Остави, че сме на почит... Ти бил ли си през лятна нощ със стадото в полето... Цар на нощта си. Земята уморена спи. Само щурците не спят. И ти. И хлопатарите.

...Волен овчарски живот. Осмислян от една голяма обич. От един стремеж към по-големи, недостигнати до сега успехи.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

ВОЛНОСТ

Първите спомени, първите мечти на Трифон Тихолов са свързани с овчарската професия. Беше още момчуган, кога то подриповаше след бащиното си стадо. После възмъжа. Задоми се. Имаше вече свой имот. И отново сърцето му потегли към овчарската гега. Към волния живот сред безкрайната шир на полята и прохладата на разшумелите гори.

Когато преди 12 години синеокият мъж стана кооператор, никой не се учуди, че той отиде да работи в овцефермата. И оттогава, та досега Тихолов се грижи за общите стада, като за свои. Умее да разбира добрият човек нрава на животните. С тънък усет различава всяко агънце, всяка майка. Наближи ли агнилната кампания, Трифон е нащрек. Отделя животните в боксовете няколко дни преди да родят. Така се запазват новородените. Иначе би ли получил и през тази година най-много приплоди?

Наскоро в ТКЗС — Калипетрово бе празник. Чествуваха стопаните 20 години от основаването на кооператива. И не друг, а Трифон Тихолов мина със стадото си пред трибуната. Защото заедно с другаря си Момчо Коларски през тази тежка зима отгледаха 274 агнета от 180 овце!

— Четири овце близниха по три агънца. И нито едно-единчко не погуби лютият мраз. За разплод отделихме 60 животни, а другите продадохме. И да знаете: само 15 бяха под 14 килограма!

Да отгледаш при такива трудни условия здрави и едри агнета, наистина е майсторство. Но колко усилия, колко напрежение струва това на Тихолов?

...Със страшна сила връхлита виелицата в низината. Затрупвала сградите в Еньовия кулак. Пресичала пътищата до купите със сено, царевичак, бобенище. Покривала с леден похлупак кладенеца, откъдето овчарите вземат вода за стада да. Но хората победиха стихията. Победи я и Тихолов, за да празнува заедно с другарите си деня на овчаря, изпълнен с радост и нови надежди.

И сега Трифон е между първенците на фермата. През 1968-ма той надои по 70 литра от овца. Настрига средно от всяко животно по 5,5 килограма вълна. А малките агънца? Те винаги са били много повече, отколкото предвиждат плановете.

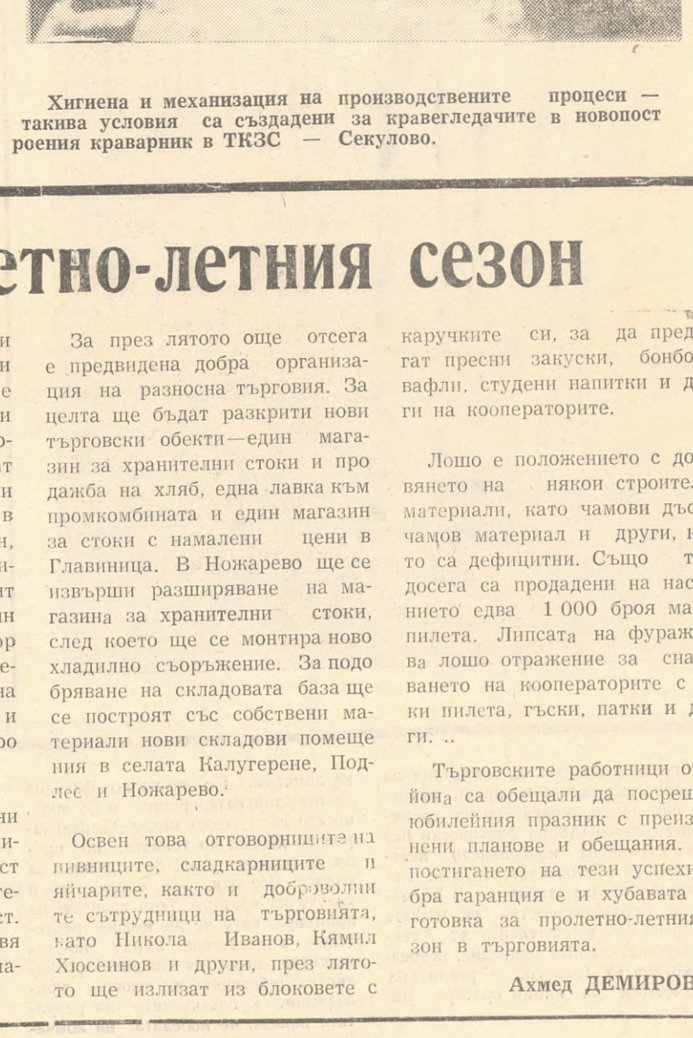
— Как се готвиш да посрещаш юбилея, Трифоне?

— Как! Обещал съм да получа вместо 11,5 тона, 12 тона мляко! И нищо, че пролетта ни пречи. Ще го получа! Инак че няма да спечеля юбилейната значка.

За своя живот в семейството Тихолов разказва с онази нескрита гордост на баща, който има възможност да даде образование на децата си.

— Нека се изучат дъщерите, та тогава и нова къща ще вдигнем. То дворното място е вече готово. И материалите полека-лека ще съберем. Но на вас казвам — всичко ще направя, пак не се отказвам от овчарлъка. С него съм закърмен аз...

Ст. ГЕОРГИЕВА

Хигиена и механизация на производствените процеси — такива условия са създадени за кравегледачите в новопостроения краварник в ТКЗС — Секулово.

Двоен празник на кайнарджанци

За кооператорите от района на село Кайнарджа 1 май тази година ое двоен празник. Едно временно с честването на деня на международната работническа солидарност, те отпразнуваха и двадесетата годишнина от създаването на своето кооперативно стопанство.

За да отбележат тази важна и светла годишнина, в Кайнарджа се стекоха да манифестират кооператорите от съставни те села на обединеното стопанство.

Манифестацията се състоя на площада пред селския общински народен съвет. Тук на издигнатата трибуна, заела места партийните, административните и стопански ръководители на селото. Гост на тържеството ое др. Нешо Нешев — зам. председател на ОКС.

Първи пред трибуната преминаха учениците. Пъстри редици — от първокласници до седмокласници. Една подир друга се редят групи от спортисти, колоездачи, танцьори, които изпълват доорудженско хоро.

След тях на площада навлиза колоната на кооператорите. Най-напред върви селянин с рало запрегнато на волове, а зад него жена с дете на ръце — символ на някогашната мизерия и непосилен труд, когато още не съществуваха кооперативни стопанства. Но ето и героите — тези, които първи прекрачиха прага на неизвестното, повярваха на Партията и създадоха първите кооперативни стопанства. След тях преминават орденоносците, тези които имат най-голям дял в укрепването на кооператива. На гърди те им блестят ордени — израз на признателността на нашата родина към техния неуморен труд. Следват редиците на полевъди, животновъди, лозари. През площада преминава новата техника — съвременни селскостопански машини, трактори, камиони.

След манифестацията се състоя митинг. Секретарят на ОПК Димитър Вълчев откри митинга и даде думата на председателя на селския общински народен съвет, който поздрави присъствуващите с бойния празник на труда и ги приветствува от името на местното партийно и административно ръководство. Доклад за успехите на кооперативното стопанство за периода на неговото 20-годишно съществуване изнесе председателят на кооперативна Георги Георгиев. Той се спря на миналото, на трудностите в първите години, на постигнатите успехи, изрази благодарност на тези, които първи тръгнаха по пътя на новия живот. От името на учредителите приветствува присъствуващите др. Иван Донков от с. Свето слав.

Другарят Нешо Нешев, зам. председател на ОКС, приветствува кооператорите от името на ОК на БКП, ОНС и ОКС и изрази гореща благодарност към учредителите, посочи перспективите за развитието на кооперативния строй.

Тържеството завърши с литературно-музикална програма, изнесена от пионерите.

Емил ПРАХОВ

Усвоиха новата професия

От няколко години в с. Зебил е разкрит клон на промкомбинат „Камъшит".

Отначало работниците и работничките се научиха да изплитат дамаджани. Сега те из работват и кошници. Желанието и сръчността им помогнаха да усвоят добре новата си професия. Качеството на изработваните от тях предмети е високо.

Рамзия Исмаилова и Ремзия Реджебова преизпълняват значително личните си норми. Заедно с другарките си те се нареждат между най-добрите работнички в клоновете на промкомбината.

Джафер МЕХМЕДОВ

Готови за пролетно-летния сезон

Потребителната кооперация „Напредък" в село Главиница има добър опит в организирането на пролетно-лятната търговия сред населението. Подобряването на времето и настъпването на пролетта се чувствува и в магазините.

Проведеното в края на месец март съвещание с всички търговски работници от района във връзка с пролетно-лятната търговия вече дава своите резултати. Търговските работници от селата в Главиницата община обявиха април за месец на хигиенизирането. Извършено е основно почистване, измазване и хигиенизиране на търговските обекти. Своевременно камионите на кооперацията всеки ден кръстосват между селата и градовете Тутракан, Силистра и други и продължават да зареждат магазините с необходимите стоки за пролетта и лятото. Доставени са вече в магазините необходимите хранителни стоки, гумени изделия, платненки, лятно детско облекло, ризи, панталони и други текстилни стоки за пролетно-летния сезон. Липсват обаче панталони и ризи от шлиферен плат, които няма и в складовете на ОКС—Тутракан, откъдето се снабдява потребителната кооперация. Сега опитните магазинери, като Марин Лазаров, Вътко Пешев, Тодор Павлов и други, наново подреждат магазините, поставят на показни места новите стоки и ги предлагат най-учтиво на кооператорите.

За осигуряване на студени напитки през лятото в ледниците има достатъчно количество лед, всички хладилни системи от района са в изправност. В близките дни ще се поставя хладилно съоръжение и в магазина в село Падина.

За през лятото още отсега е предвидена добра организация на разносна търговия. За целта ще бъдат разкрити нови търговски обекти—един магазин за хранителни стоки и продажба на хляб, една лавка към промкомбината и един магазин за стоки с намалени цени в Главиница. В Ножарево ще се извърши разширяване на магазина за хранителни стоки, след което ще се монтира ново хладилно съоръжение. За подобряване на складовата база ще се построят със собствени материали нови складови помещения в селата Калугерене, Подлес и Ножарево.

Освен това отговорниците на пивниците, сладкарниците и яйчарите, както и доброволните сътрудници на търговията, като Никола Иванов, Кямил Хюсеинов и други, през лятото ще излизат из блоковете с каручките си, за да предлагат пресни закуски, бонбони, вафли, студени напитки и други на кооператорите.

Лошо е положението с доставянето на някои строителни материали, като чамови дъски, чамов материал и други, които са дефицитни. Също така досега са продадени на населението едва 1 000 броя малки пилета. Липсата на фураж дава лошо отражение за снабдяването на кооператорите с малки пилета, гъски, патки и други. ..

Търговските работници от района са обещали да посрещнат юбилейния празник с преизпълнени планове и обещания. За постигането на тези успехи, добра гаранция е и хубавата подготовка за пролетно-летния сезон в търговията.

Ахмед ДЕМИРОВ

Добри грижи полагат за овощните градини хората от бригадата на Ганчо Ганев от с. Иорданово.
Снимка: Ст. ТОДОРОВ

Стоян Иванов — работник от ЗММ е винаги за пример на своите другари. Той дава винаги качествена работа и се включва активно в мероприятията, организирани от ЗК на Комсомола.

За повече и по-евтини зеленчуци

Кооператорите от Ситовското стопанство и през тази година обработват 1 200 дка зеленчукова градина. Задачата, която е поставена пред градинарите, е да произведат повече и по-евтина продукция.

За да бъде работата резултатна, още през есента земята бе наторена. Всеки декар получи средно по 100 кг суперфосфат и 60 кг амониева селитра. Дълбоката оран бе извършена според изискванията.

След подходяща пролетна обработка вече са засети 200 дка лук и 70 дка арпаджик. Други 100 дка се заеха от безразсадни домати.

Голямо внимание се обърна за производството на закален доматен разсад. Въпреки лошите климатични условия, неговото състояние е много добро. Особено резултатна в това отношение е работата на ситовци. Звеноводите Тодор Иванчев и Димо Тошков разполагат с висококачествен разсад. В цялата бригада на Димитър Крумов съществува готовност за изнасяне на ранните домати на открито, стига за това да съществуват подходящи климатични условия.

Впрочем такова е положението и в петте села на кооперативата. Под ръководството на агронома Димитър Кулев, градинарите успяха да произведат навсякъде добър разсад.

Стремежът на всички е да постигнат продукция с по-ниска себестойност. Затова ориентировката е да се обработят такива сортове домати, при които техниката взема по-голямо участие. За пръв път в кооперативата се отглеждат домати от сорт „Пионер—2". На него се падат 30 на сто от плана за тази култура. При този сорт растенията са на телена конструкция и обработките се извършват изключително с машини.

Останалата определена за доматите площ ще се заеме от сорт „Триумф", който през миналата година достигна 30 процента. Предвижда се и при него разсаждането, окопаването и пръскането да става също с помощта на техниката.

Новост за стопанството е, че за пръв път през тази пролет картофите се засадиха с машини. Това спести много труд и средства на кооперативата.

Добрата обработка на почвата, подбора на сортовете и преди всичко механизиране на много от моментите в зеленчукопроизводството ще допринесе за поевтиняване на продукцията, за получаване на повечечист доход от този отрасъл, заемащ значителен дял от дейността на ТКЗС — Ситово.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

ВЕСТИ ОТ ОКРЪГА

Селскостопанските труженици от I-ва лозарска бригада от КАЛИПЕТРОВСКОТО ТКЗС отрано почистиха овощните дървета. Тези дни те са заети с облагородяването на 500 000 броя лозови пръчки. Старите и опитни лозари следят за правилното облагородяване. С голямо трудолюбие в подготвителните работи във връзка с облагородяването се отличиха лозарите от звеното на Димитър Камбуров.

В съревнованието за достойно посрещане на двадесетгодишнината от основаването на ТКЗСто — 20 април, те постигнаха забележителни резултати.

Ив. ГАДЖЕВ

Управителният съвет на ТКЗС — ДУЛОВО наскоро взе правилник за възнаграждението на кооператорите, отглеждащи тютюн. Малките брошурки, в които се третира заплащането и отглеждането на тютюна, стигнаха до всеки кооператор от стопанството. Разяснителната работа и трудолюбието на кооператорите са похвални. За това говори и добрият разсад. Така например в село Водно, където бригадата за отглеждане на тютюн се ръководи от агронома Илия Йорданов, два декара тютюнев разсад е вече във фазата на кръстосване. Това означава, че сега през първата петдневка на месец май ще бъдат засети първите декари тютюн в полето. В разсадниковите парници на тази бригада бе използван най-умело "Димита" (препарат за унищожаване на плевелите) и въпреки това хората от звеното постоянно следят растенията — плевят ги, поливат ги, проветряват и закаляват.

М. СПАСОВА

Реорганизация на транспортните предприятия

Неотдавна излезе разпореждане на Министерския съвет за създаване на нови държавни стопански обединения „Автотранспред" и ДСО „Пътнически автотранспорт". Въз основа на това предишните наши предприятия ДАП и ДП „Транспред" се реорганизират в ДП „Автотранспред" и ДП „Пътнически автотранспорт".

На ДП „Автотранспред" се възлага да организира, ръководи, развива и усъвършенствува товарния автомобилен транспорт, спедиционната и товароразтоварната дейност и пълните транспортно-спедиционни услуги на предприятията и населението в окръга, да разширява и внедрява контейнерните превози, палетите, бокспалетите и др. Това предприятие ще осъществява пълната транспортна услуга на клиента от склад до склад, без да се търсят другите организации — БДЖ, БРП и др. С това се премахва досегашното неудобство клиентът да търси за товарене, превоз и пр. няколко организации за една и съща услуга. Обработването на вагоните в гара Дулово, пристигнали на името на предприятията, които ползуват пълните услуги на ДП „Автотранспред", ще се обработват също от последната организация.

Придобивка ще бъде за граждани и извозването на отоплителните материали, разнасяне на закупените мебели и домашните уредби по домовете. Ще бъдат подобрени и услугите с товарния таксиметров превоз.

ДП „Пътнически автотранспорт" има задача да организира и ръководи пътническия автомобилен транспорт за общо ползване в окръга. Чрез подобряване и усъвършенствуване градския и междуселищен пътнически автомобилен превоз, да подобри организацията на работа като бъдат обхванати всички селища и промишлени предприятия с превоза на пътниците.

Стефан ЛАЗАРОВ

НИИ ТВОРЦИ СМЕ НА БЛАГАТА...

(Продължение от I стр.)

Лозунгът „ДРУЖБА ОТ ВЕКОВЕ ЗА ВЕКОВЕ“ и портретите на членовете на Политбюро на ЦК на КПСС и на ЦК на БКП се посрещат с нестихващи ръкопляскания. Силистренските трудещи се изразяват горещата си любов към братската страна — основа на социалистическия лагер и мира. Благодарение на помощта на съветските народи у нас станаха възможни големите революционни преобразования, които продължават вече четвърт век под ръководството на БКП. Към нея, славната партия на Благоев и Димитров, челният отряд на международното комунистическо и работническо движение, пионерите от силистренските училища отправиха своето „Благодарим ти, Партийо любима, за щастливото детство!“

25 ГОДИНИ НЕСПИРЕН ВЪЗХОД — този надпис се чете на повечето плакати, които носеха многобройните работнически редици от „Оргтехника“, ЗММ, завод „Хром“, МЗ „Стомана“, ДИП „Липа“ и другите челни предприятия от града. Те достойно отговориха на Възванието към българския народ за достойна среща на 25-годишния юбилей на свободата, като преизпълниха производствените си програми за първото тримесечие на тази година. В този ден на равносметка работници и кооператори, хора на изкуството и културата, учащите се от града—всички рапортуваха за своите постижения и успехи. Младите работници от „Оргтехника“, които проучиха града и страната ни със своите „елки“, с чувство на гордост издигнаха над главите си лозунга: „Изпълнените производствени програми — нашият комсомолски дар за Родината“.

Пионери, средношколци, майки и бащи скандираха: МИР, МИР, МИР! Това е свещеният идеал на всички честни хора от планетата, които днес заклеймяват агресивната политика на империалистите и казват своето твърдо „не“ на войната. На високо издигнат плакат от работниците на промкомбинат „Камъшит“, които изнасят своята продукция в 29 страни на света, четем: „Виетнам ще победи!“ Пред трибуната, която манифестантите отрупаха с букет от ярко червени лалета, деветокласниците от Средното професионално училище по машиностроене „Димитър Ганев“ пуснаха гълъби — символичен израз на желанието си да растат и се учат в мир.

Минават стройните колони на работниците от завода за организационна техника.

Два часа не спря потокът на представителните колони от училищата, предприятията и учрежденията в града. И най-отпред със сияйни лица крачеха ударниците, рационализаторите, първенците, които в дните на горещата битка за комунизъм стават еталон на родолюбие и подкрепа на партийните предначертания. С лозунгите и плакатите, с макетите и диаграмите, с производите на своя труд колективите от силистренските предприятия отчитаха постигнатото и обещаваха нови, по-високи върхове в движението към комунизма. И денят се превърна в един връх, от който можеше да се види изминатият път през строителното 25-летие. Цифрата 25 бе навсякъде и всички успехи се измерваха със значимостта на идващия септемерийски ден.

Когато отминаха и последните колони, множеството се сля и на площада залъкатуши добруджанското хоро. Манифестацията завърши, но празненството продължаваше. То продължи до късно през нощта по предприятия и ресторанти, където хората на труда бяха устроили другарски срещи. Останаха на своите места само знаменатa, които отново ще се люшнат на паметния Девети в ръцете на хората с безгранична вяра, че идният ден на Родината ще бъде още по-светъл и по-честит.

Любомир КАПИТАНОВ

Пролетна разходка.

ТУТРАКАН

Първи май трудещите се от града посрещнаха тази година с особена радост, тъй като той бе не само тържество, но и ден, в който работническите колективи направиха преглед в съревнованието пред славната 25-годишнина на Девети септември.

Слънчев и приятен бе пързо майският ден. В определения час на официалната трибуна заеха места партийните и стопанските ръководители на града. До трибуната развяха знамена знаменосците, а под звуците на духовата музика при гимназията и фанфарния състав при училище „Стефан Караджа“ премина първомайската манифестация. Най-напред бяха най-малките ученици и колоната на учащата се младеж. С развяти знаменца и букети свежи цветя. те приветствуваха официалните лица.

Колоната на трудовите колективи тази година водиха работниците от ДИП „Текстилни влакна“, постигнали най-добри трудови успехи в навечерието на празника. В редиците на първенците бяха изтъкнатите производственици Неделчо Енев, Михаил Андреев, Стефка Зузова и др.

Стройни бяха стъпките на колектива на промкомбинат „Трансмариска“ начело с ударниците Георги Неделчев, Марин Барбов, Йорданка Рачева, Никола Арабаджиев и др.

Заводът за газови уреди „Терма“ премина с голям плакат на предприятието и производи, които привличат вниманието на всеки. Гордее се тази година предприятието със своите ударници Васил Ганчев, Генчо Бонев и др

Достойно посрещнаха Празника на труда и колективите на „Винпром“, РТС, „Зърнени храни“, „Комунални услуги“ и други. Дълги бяха редиците на трудово-производителните кооперации, търговските работници, строителните и транспортните работници и служители от учрежденията и други.

Тазгодишната празнична манифестация бе ярък израз на готовността на трудещите се от Тутракан да посрещнат достойно 25-та годишнина на свободата.

Стоянка БОЕВСКА

ДУЛОВО

Окичена със знамена и цветя, главната улица на града събра трудещите се, за да отпразнуват за 25-ти път международния празник на труда Първи май.

В 11 часа на трибуната заха места членовете на Бюрото на Градския комитет на БКП, водено от първият секретар на ГК на БКП другарката Тодорка Гроздева. Сред официалните лица имаше и много общественици от града.

Тържествената манифестация започна под звуците на духовите оркестри при начално то училище и гимназията. След тях край трибуната минаха колоната на знаменосците и първенците в труда, следвани от децата от детските градини и учащата се младеж.

Като пълноводен поток по празничната улица се понесоха работническите колони на колективите от Държавния машиностроителен завод, трудово-кооперативното земеделско стопанство „Път към комунизма“, ДПП „Металик“, промишленият комбинат „Прогрес“, Горското стопанство, „Транспред“, цех „Ракита, и др.

Възторжено манифестираха дуловци своето интернационално чувство с другите народи. В многобройните си плакати в прослава на БКП и КПСС те изразиха вярността си към идеите на марксизма-ленинизма и готовността си да бъдат до край с героичния народ на Виетнам.

Георги БЪРНЕВ

Нашият юбилеен конкурс

Капитан Мамарчев

Капитане, тя те чака още,
чака те край белите води —
твоята Силистра дни и нощи
песен майчина за теб реди.

Тия майки! Чедото милеят,
а го кърмят с огън от гръдта,
а край люлка за юнаци пеят,
паднали за мила свобода.

Зашумяват сънени горите,
път ти правят вейки и бодли.
И предатели, във мрака скрити,
шушнат плахо: „Иде Буюкли!“...

Ти поемаш с веригата тежка —
горд, огромен като канара.
А със пушки и сърца горещи
пак е пълна старата гора.

Тъй сме ние, българи отколе,
тъй ни учат майки и бащи —
сто глави набучени на кола,
а в Балкана знамето плющи!

И по-свят от кръста ножът става,
щом целунем с клетвени уста.
Тъй сме ние — боси на жарава
танц играем, пеем песента.

И от малки учим се в горите
род да браним, сили да берем
и с последния куршум в гърдите
по високи върхове да мрем!

Красимира ОРЛОЕВА

Вечер на руския език

Наскоро учениците от Кайнарджа проведоха вечер на руския език. Подходящ доклад изнесе Юлия Цолова. След това бяха изнесени два монтажа. Особено се отличиха със своето умение на рецитатори Добринка Илиева, Димитър Кулев и Димитринка Йорданова.

Прозвучаха медните гласове на момичетата. Облечени в руски носии, те привлякоха вниманието на зрителите. Певческата група беше изпратена с бурни аплодисменти. Последва изпълнение на популярния народен руски танц казачок.

Вечерта беше закрита с викторина. Въпросите бяха интересни и много ученици изявиха способности и остроумие.

Вечерта на руския език прокара още една пътека на искрени чувства към нашия по-голям брат — Съветския съюз.

Иванка СТОЯНОВА

Нова музейна експозиция

В чест на 25 - годишнината на свободата и на тържествата „Дни на старинния Тутракан“ в Тутракан ще бъде открита музейна експозиция „Дунавският риболов в Силистренско“. Уредникът на музея Рачо Змеев в продължение вече на две години събра много оригинални рибарски уреди, исторически документи и веществени материали за риболова от Тутракан до Силистра. Към това дело с най-голяма готовност се отнесоха старите риболовци Никой Кънчев, Марин Шоричелов, Стелиан Порожанов, Атанас Моягаров, Ангел Калчев, Ангел Торлаков, Георги Чуфов, Димитър Караджов, от Тутракан, Велико Иванов, от Гарван, Георги Драганов, от Попина, Андрей Гаврилов, от Татарица, Ради Радев и Костадин Радев, от Сребърна и др.

Изработен е експозиционният план, по него започна усилена работа, с оглед в дните на големия празник на свободата и на патриотичните тържества „Дни на старинния Тутракан“ музеят да бъде открит за посещение. Изложбата най-напред ще покаже чрез археологически риболовни находки възникването и развитието на риболова в древността, античността и Средновековието. Интересни са документите за риболова през турско робство и преди всичко след Освобождението. Посетителят ще види риарски уреди, които някога са служили за риболов — харпун, тръбуф, клюнк, цоапа. Значително място се отделя на съвременния риболов и лодкостроенето преди и сега. Посетителят ще види фотографиите на прочутите тутракански лодкостроители — Петър Чориков, Филип Кенан, Димитър Гвоздейков, Владимир Михов и др., които някога са разнасяли славата на Тутракан като център на дунавското лодкостроене.

Вярно е, че за Тутракан и за крайдунавските селища риболовът е бил и ще остане поминък; ще доставя на хората вкусна риба. Новата експозиция в Тутракан ще отразява в историко-географско отношение възникването, развитието и мястото на риболова като поминък в битта на крайдунавските селища. Музейната експозиция „Дунавският риболов в Силистренско“ ще остане голямо дело за успешно популяризиране миналото на родния край сред по-младото поколение.

Викентий МАРИНОВ

Колко дълго време очаквахме тази година коритото на реката да се окаже тясно за водите ѝ. Сега те просмукват почвата и мият стройните стебла на тополите. В огледалната ѝ повърхност се оглеждат дърветата, изправили стройни снаги към слънцето и светлината. Бледокафявите им пъпки улавят всеки полъх на пролетния вятър, за да погалят утре очите ни с нежната си бледа зеленина.

Нашенски, дунавски пейзаж.

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

„Доростол“ нападаше, но... 0:2

Течеше 79 минута от срещата на „Доростол“ с гостуващия отбор на „Левски“ — Лом, когато капитанът на гостите с далечен пас намери Стоилов (11). Той се устреми напред и за втори път простреля вратата на Стойчев. По-голямата част от публиката, недоволна от развоя на мача, стана и напусна стадиона.

Наистина това бе един мач, който разочарова всички силистренци, тъй като „Доростол“ инкасира първата си загуба на собствен терен от началото на първенството. Почти всички състезатели се представиха отново под възможностите си. Трябва сериозно да се помисли върху сглобяването на състава и тактическата подготовка.

Как се стигна до печалния резултат 0:2? Началните минути бяха наши. Редуваха се непрекъснати атаки към вратата на гостите и Василев (1) трябваше в продължение на 90 минути да демонстрира рефлекса си, който не му изневери до края. Гостите не се смутиха. Но те не разчитаха на случайни контраатаки, а методично търсеха бързите си крила Александров (7) Стоилов (11), като предварително печелеха барбата за първа топка. В 18 минута при едно слизане към противниковата врата бе контузен Нешев и „Доростол“ направи смяна, като влезе Гълъбинов. Тази контузия и липсата на капитана на отбора Добрев, който преди няколко дни счупи крака си на тренировка, остави отбора фактически без лява страна на нападението, независимо от обстоятелството, че Гълъбинов показа старание. В 26 минута неразбирателство на нашата отбрана бе използувано от Александров (7), който напредна, необезпокояван от никого, и реализира Не можем да виним вратаря. Вината си загуба на собствен терен от началото на първенството. Почти всички състезатели се представиха отново под възможностите си. Трябва сериозно да се помисли върху сглобяването на състава и тактическата подготовка.

Как се стигна до печалния резултат 0:2? Началните минути бяха наши. Редуваха се непрекъснати атаки към вратата на гостите и Василев (1) трябваше в продължение на 90 минути да демонстрира рефлекса си, който не му изневери до края. Гостите не се смутиха. Но те не разчитаха на случайни контраатаки, а методично търсеха бързите си крила Александров (7) Стоилов (11), като предварително печелеха барбата за първа топка. В 18 минута при едно слизане към противниковата врата бе контузен Нешев и „Доростол“ направи смяна, като влезе Гълъбинов. Тази контузия и липсата на капитана на отбора Добрев, който преди няколко дни счупи крака си на тренировка, остави отбора фактически без лява страна на нападението, независимо от обстоятелството, че Гълъбинов показа старание. В 26 минута неразбирателство на нашата отбрана бе използувано от Александров (7), който напредна, необезпокояван от никого, и реализира Не можем да виним вратаря. Виновни са по-скоро бранителите, които не последваха крилото, а го оставиха да финтира и вратаря.

След гола гостите продължиха откритата си игра и доминираха, а след почивката бяхме свидетели на един хаотичен щурм към вратата на безпогрешния вратар на гостите. Фатална грешка на нашето нападение бе може би непрекъснатото атакуване с високи топки, които ставаха лесна плячка на отбраната и на ломчани. Не по-малко фатална бе и съдийската грешка в 68 мин., когато след едно мелле Тепавичаров се докопа до топката, но преди да нанесе удар, бе дръпнат за ръката. Все пак той стреля, но в тялото на вратаря. Този аванпас на арбитъра, като че ли имаше решително въздействие върху по-сетнешната игра на нашите футболисти. Действията им станаха прибързани, а покачването на резултата показа, че победата на ломчани в Търговище не ще да е била случайна. Те имат здрав тил, бързи крила, резултатна контраатака.

След втория гол играта бе изцяло в половината на гостите, но пак се повтаряше старата ни слабост — нападение през центъра или пък ако се пробие чрез крилото, да се стреля (Густинов), а не да се центрира и да се създаде изгодна позиция за удар с глава или крак.

Тази загуба може да има тежки последствия и ако не се вземат мерки своевременно, може да стане много късно.

Георги РАЙЧЕВ

Окръжен финал по борба

Наближават финалите на Третата републиканска спартакиада и затова окръжните финали предизвикват все по-голям интерес. Досега проведените състезания показват, че участвуващите отбори са се готвили много сериозно за окръжните първенства.

През изтеклата седмица спортната зала в града отново събра най-добрите борци от окръга — юноши младша и старша възраст. Право за участие бяха придобили отборите на Дулово, Тутракан, Преславци и Силистра и отделни състезатели от Секулово, Межден, Калиптрово и Сокол.

Първият кръг мина без изненади — фаворитите вземаха чисти победи от своите противници. Още след първия кръг стана ясно, че в борбата за тройката ще се намесят и амбициозните възпитаници на треньора Али Мухаремов от село Преславци. Вторият кръг напълно потвърди добрата подготовка на този отбор. От проведените 16 схватки те имаха 13 победи и само три загуби, докато отборът на Силистра постигна 12 победи, а шест пъти загуби, Дулово — 7 победи и 10 загуби. При това положение спорът за първото място оставаше да се реши в директните двубои между състезателите от Силистра и Преславци.

В категория 46 кг в първи финален двубой се срещнаха Джемали Хасанов — Преславци, и Петър Няголов — Силистра. Силистренският състезател спечели по точки след много оспорвана борба. Много интересна бе и схватката между Ружди Реджебов — Сс и Исмет Велиев — Преславци. И двамата са опитни състезатели и многократни участници в републикански първенства. Отначало Велиев спечели една точка, но Реджебов изравни. В следващите две части силистренският състезател използува влизанията на противника си и прибави още три точки към актива си. С това затвърди победата си и зае първо място в категорията.

В категория до 54 кг шампион стана Йордан Петров — Сс, който спечели три туша и една среща завърши наравно. Много добре се представиха и Хасан Сюлейманов — Преславци, Мажуд Арифов и Мустафа Зюлкяров от същия отбор, Бехчет Кямилов от Дулово, Димо Стоянов, Иван Жеков и Виктор Гецов от Силистра.

Ето класирането по реда на категориите при юношите-младша възраст: Мажуд Арифов, Мустафа Зюлкяров, Петър Няголов, Ружди Реджебов, Йордан Петров, Хасан Сюлейманов, Бехчет Кямилов, Хасан Мехмедов, Георги Маринов и Иван Димитров.

Юноши-старша възраст: Георги Димитров, Иван Илиев, Йордан Тодоров, Кольо Иванов, Дурмуш Алиев, Сави Минчев, Ибрям Салиев, Ангел Цветанов, Атанас Димитров и Тодор Костадинов.

Отборно класиране, юноши младша възраст — Силистра (първи отбор) — 45 т., Преславци — 40 т., Дулово — 33,5 т; юноши старша възраст — Силистра (първи отбор) — 55 т., ССТ „Добруджа“ — 47,5 т. и Силистра (втори отбор) — 28 т.

Джемали ИБРАХИМОВ

УСПЕШНО ПРЕДСТАВЯНЕ В ПЛОЕЩ

В първата двустранна среща между отборите по лека атлетика и гимнастика на Плоещ — Социалистическа република Румъния и на Силистра се наложиха нашите спортисти. Но преди да ви запознаем с развоя на спортната борба ни се иска да цитираме думите на президента на физкултурното дружество „Петролул“ — Плоещ Николае Пантеля: „Бих искал тази сърдечна среща да се превърне в една хубава традиция. Ние има какво да научим един от друг. А колкото до настоящата среща и по-специално до представянето на българските спортисти, аз съм изненадан от тяхната амбиция и стремежа им на всяка цена да изтръгнат победа. И трябва да кажа, че те успяха в този стремеж. Особено лекоатлетите, които са подготвени много добре от вашите треньори. А от гимнастичките най-много ни допадна лекота и сигурна игра на Елена Павлова. Надявам се, че и нашите спортисти няма да се посрамят при гостуването си в Силистра“.

А как протекоха самите състезания? В околностите на този триста хиляден град се състояха лекоатлетическите състезания. Първи стартираха пионерките на 600 метра. В тази дисциплина отлично подготвените силистренски лекоатлетки не позволиха изненади. Още от самото начало Луиза Иванчева се откъсна, финишира първа, следвана от Янка Славова и Йорданка Николова. Борбата между пионерите на 1 000 метра бе значително по-оспорвана. Нашият състезател Лъчезар Петров и румънският Добош Даниел бягаха рамо до рамо и пристигнаха заедно на финала. След тях се наредиха Митхад Османов и Димитър Христов.

Още по-оспорвано протече борба та между девойките на 1 000 метра. В тази дисциплина доминираха румънските състезателки. Все пак нашата рекордьорка Гюлсерян Еминонова намери сили и атакувайки стремително, успя да се класира втора — след румънската състезателка Йоница Олга.

При голямо напрежение премина борбата между 19-те юноши на 3 000 метра. Още в началото напред се откъсна Васил Веселинов, но след първата обиколка бе застигнат и борбата започна отново. В последните 300-400 метра нашият състезател Димитър Русев бяга много добре, успя да вземе предни на и да завърши първи, следван от Мушат Георге, Васил Веселинов, Губча Константин, Иван Гайдаров и т. н. По този начин нашите лекоатлети спечелиха отборната победа, а 11 състезатели покриха нормите за 1-ви разряд.

С много емоции и напрежение преминаха състезанията по гимнастика. Залата изтръпваше при всеки труден елемент и бурно аплодираше всяко красиво изпълнение на румънска или на българска гимнастичка. Победата клонеше ту на едната, ту на другата страна, но в края на краищата се наложиха тези, които бяха по-обиграни, по-хомогенни като отбор.

Започнали при малко по-различни условия, несвикнали на разликата в трамплина и висилката, нашите гимнастички започнаха неуверено, а някои грешки съвсем ги смутиха. Но сигурната и красива игра на Еленка Павлова и Росица Тонева им вдъхна кураж, постепенно те се окопитиха и на гредата и особено на земна гимнастика се представиха отлично. В изпълненията с тишина, заредена с много напрежение и емоции вала, едно след друго се редяха красивите съчетания, грациозно и красиво изпълнявани от румънските и силистренските гимнастички. И след последния съдийски сигнал всички останаха доволни от оспорвания двубой между двата отбора. Отборната победа бе спечелена от гимнастичките на Плоещ, а в индивидуалното класиране първи застанаха нашите кандидат-майстор ки Елена Павлова и Росица Тонева, следвани от отличната Мария Константиниеску.

Накрая трябва да подчертаем изключителното радушно посрещане на нашия отбор, добрите условия, които бяха осигурени по време на тридневното ни пребиваване в Плоещ и най-голямата победа — дружбата между спортистите от двата града, дружбата между Силистра и Плоещ, между двата съседни народа.

Николай ЗЛАТЕВ

НОВИ КНИГИ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 52 (1521) | Четвъртък, 8 май 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Да не допуснем повреди на посевите от житната дървеница!

Във всички кооперативни стопанства на окръга, някъде повече, другаде по-малко, се забелязва появяване на вредната житна дървеница. Съществува опасност да се нанесат позначителни повреди върху пшениченатa реколта, които водят до влошаване хлебопекарните и посевните качества на продукцията, а също така и до намаляване на средните добиви. Всичко това изисква селскостопанските ръотници незабавно да проведат ефикасни мероприятия за унищожаването на този вредител.

От днес започва химическата борба. За да се получи максимален ефект от нея, тя трябва да завърши в срок от една седмица. Късият срок предполага във всяко стопанство, във всеки производствен участък да се създа де здрава организация по разпръскването на препаратите, която да осигури най-рационално използване на наличните самолети.

Необходимо е работата да започва рано, за да се използват тихите и безветрени сутрешни часове. Особено голямо внимание да се обърне на организацията по осигуряване на самолетите с препарати, работна ръка за зареждането им и пр. Своевременно да се предупредят пчеларите за предстоящото пръскане.

Надяваме се, че селскостопанските специалисти и кооператорите няма да подценят опасността, която грози пшеничните посеви и че ще изведат химическата борба срещу вредната житна дървеница до успешен край.

ДЕНЯТ НА ПОБЕДАТА

Над райхстага се развя съветското знаме.

Има в календара дати, пред които човек неволно спира и се замисля. В съзнанието, на фона на настоящето, се нижат спомени за разочарования, радости и надежди от отдавна миналo време; и с прелета на годините през мисълта, сякаш още по-отчетливо се изразяват контурите на действителността. Така, приковани в полезрението на жизнения опит, събитията и делата се виждат такива, каквито са. Нещата се избистрят, а дребните грижи на ежедневието се смаляват до смешни величини пред големите човешки въжделения: свобода, мир, братство и равноправие между хората.

В името на тези идеали нашата неспокойна планета е търсила неведнъж верния път. Заради тях тя премина преди двадесет и четири години през чистилището на онова гигантско стълкновение между разрухата и съзиданието, което цели шест години носеше нечовешки ртадания и смърт. Под знамето на тези идеали силите на прогреса водиха и спечелиха ужасната битка, за да стане след това светът по-добър. Тържеството на тези именно идеали, пред чийто олтар милиони човешки същества положиха кости, беше победата на Девети май 1945 година, когато поваленият фашизъм издъхна в леговището си със забит в сърцето меч.

Двадесет и четири години от тогава. А настъпила ли е в света желаната промяна? Наистина, народите на великата съветска земя, които едва ли не сами изнесоха товара на войната, сега вече са възстановили и обновили своята родина; те помогнаха и на освободените от тях народи да стъпят на краката си. Роди се и укрепна една нова общност — общността на социализма. Наложи се ново съотношение на световните сили.

Но за още милиони и милиони хора злочестините на миналото са живи. Защото жив е империализмът, макар навремето да бе убита неговата най-уродлива рожба — фашизмът на Хитлер и Мусолини. А докато империализмът живее, тържеството на вечните човешки идеали никога няма да бъде пълно. Ярко доказателство през тези двадесет и четири години са Корея и контрареволюцията в Унгария, тристранната агресия срещу Египет и така наречения „санитарен кордон" от военни бази около Съветския съюз; въоръжените интервенции в Ливан и Доминиканската република; Виетнам и Близкият изток, реваншизмът в Западна Германия и неотдавнашните събития в Чехословакия.

Светът сега е променен. Силите на социализма са по-мощни. Тези сили са сигурна гаранция, че светлите идеали — свободата, мирът, братството и равноправието — ще възтържествуват навсякъде. Това не е малко. Но борбата не е приключила. Тя ще продължава до пълното възтържествуване на силите на мира и прогреса.

Откъсната е още една страница на календара — 9 май 1969 година. Денят на победата кристализира в нашето съзнание като минало, настояще и бъдеще.

Минало, което трябва да помним!

Настояще, което творим с нашия ум и ръце!

Бъдеще, в името на което се борим за мир и щастие на милионите трудещи се от цял свят!

Тържествено чествуваха Деня на овчаря и пастира

Уважение и възхвала

В красивата местност „Ерихисар" край село Подлес на 6 май се бяха събрали на тържествен пролетен празник по случай Деня на овчаря и пастира овцевъдите от ТКЗС „Ленин" в с. Главиница. Гости им бяха членът на бюрото на ОК на БКП и председател на ОНС др. Димитър Михайлов, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС др. Александър Чолаков, ръководители на общинската партийна организация, ТКЗС и СНС.

Пред участниците в пастирския и овчарския събор за успехите на животновъдите от ТКЗС—Главиница разказа председателят на стопанството Мирчо Статев. „Днес старата традиция да се чествува денят на овчаря и пастира има ново значение, красиво като багрите на пролетта—каза той.— Овцевъдството се утвърди в нашето стопанство като най-рентабилен отрасъл. През миналата година то даде 127 000 лева чиста продукция и 11 000 лева чист доход. Успехите ни се дължат на упорития и съзнателен труд на всички овцевъди, но ние не може да не изтъкнем заслугите на Димитър Илиев, Назир Хабилов, Юмер Мохаремов и др., които постигнаха в стадата си над 40 процента близнене. Желаем тези успехи непрекъснато да се утвърждават и увеличават".

От името на ОК на БКП и ИК на ОНС овчарите и пастирите бяха поздравени от председателя на ОНС др. Димитър Михайлов. Той подчерта, че нямa по-славна, но и по-трудна професия от тази на овчарите и пастирите. Въпреки трудностите през миналата година, те успяха да превърнат овцевъдството в рентабилен отрасъл. Вдигайки тост за здравето на овцевъдите и техните семейства, той им пожела нови, още по-големи успехи през юбилейната 25-годишнина от социалистическата революция в България.

Присъствуващите бяха поздравени и от председателя на Окръжното ръководство на БЗНС др. Александър Чолаков.

На най-добрите овцевъди бяха раздадени награди.

Дълго време след това горските дебри на „Ерихисар" бяха огласяни от весели песни на овчари и пастири.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ПОД ЗВУЦИТЕ НА КАВАЛА

Традицията да се празнува 6 май от овчарите се превърна в празник на всички животновъди. Спецификата на пастирската професия не дава възможност всички животновъди да се съберат в определен ден на едно място. Затова в ТКЗС —Белица те започнаха тържеството през различни часове на деня в четирите селища на стопанството. В Белица животновъдите се събраха с музика и песни след обяд в малката горичка край селото. Сред тях бяха дългогодишните овчари Христо Неделчев и Велико Георгиев, и двамата отдали по 18 години на кооперативните стада. Сред богатата софра от печено агнешко и руйно вино се понесе весел глъч. После задумка тъпан, заприглася хармоника. Старите овчари се впуснаха в кръшна ръченица. Не се сдържа и младата зоотехничка Радка Добрева—веселяха се и овчари, и специалисти...

За овцевъдите от Бреница, където са първенците на стопанството, тържеството започна след вечерното издояване на овцете. Когато заеха местa зад масите, в салона на кооперативния дом, гостите бяха вече пристигнали. За да поздрави добрите овчари с празника и постигнатите успехи бе дошъл и председателят на ОКС др. Ангел Стоянов. В своето приветствие към животновъдите той изтъкна, че постигнатите резултати в настрига на вълна през м. г. не са предел за техните възможности.

Вдигаха се наздравици. Някои от животновъдите взеха думата и се изказаха. Засвири хармоника, овчарят Васил Александров, чието стадо е първо по производствени показатели от стопанството, нетърпеливо изъкна от пояса кавала и също засвири. Звуците на кавала се придружиха с общо провиване на събралите се. Нощта бе притулила отдавна със своя тъмен сарван бренишките кошари, прибраните стада кротко преживяха и може би затова техните пастири спокойно продължиха веселието до късно през нощта.

М. ГЕОРГИЕВ

Край другарската трапеза

С много песни и игри посрещнаха своя празник животновъдите от Дуловското стопанство. Край богата другарска трапеза се събраха овцевъди и говеждовъди, за да отчетат успехите си, да дадат обещания за още по-големи постижения.

Гост на тържеството бе другарят Сава Шиваров — председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Той приветствува празнуващите, като им пожела здраве и нови успехи.

Заслужени награди получиха тези, които помогнаха през миналата година животновъдството в ТКЗС — Дулово да донесе 131 690 лв. чист доход. Особен дял в това отношение имат овцевъдите. Те можаха да преизпълнят плановете. Да снижат себестойността на продукцията и да завършат годината с 86 766 лева печалба.

На тържеството бяха отчетени и резултатите от първото четиримесечие на 1969 година. Двадесет и четири овчари получиха материални награди за преизпълнение плана за прираста.

До късно нощта край с. Чернолик бе огласяна от музика, от дружна веселба.

И. ПЕТРОВА

Спасени са шест човешки живота

Всичко започнало най-обикновено. Димитър Воденичаров — частен контрольор в леярния цех на МЗ „Стомана" и Васил Гъльчев—моряк от корабите на промкомбинат „Камъшит" — решават да използуват следобедния празничен ден на Първи май и с моторна лодка да се поразходят по Дунава и проверят дали може да се риболува край местността „Бяла пръст", близо до с. Ветрен.

Наближавайки предвиденото място, те срещат втора лодка, в която 8 младежи унесени в музиката на акордеона, опиянени от приятния вкус на пълната щайга с бира, не обръщали внимание на опасността от препълнената им лодка. Въпреки забележката, те продължили „щастливото" плаване.

Скоро обаче секнало веселието и това смутило Димитър и Васил. Те бързо запалват моторната лодка и се понасят към мястото, където изчезва пълната с хора лодка. Без да се колебаят започват спасяването на давещите се момчета. Натоварват набързо двама и заставят останалите да се заловят за обърнатата лодка докато се върнат от брега. Така успяват да спасят шестима. Двамата изчезват в бързото течение. На брега спасяването продължава с изкуствено дишане и греене край огъня. Спасени от явна смърт, шестима младежи се връщат по домовете си, за да осъдят постъпката си, да благодарят на спасителите си.

(СТ)

Летецът Игнат Игнатов със самолет ЛЗ—АН 310 наторява пролетниците с карбамид и суперфосфат в нашия окръг. Заедно с колегите си на ден той подхранва около 1 800 декара.

НА СНИМКАТА: Летецът преди полет.

Снимка: А. РИЗОВ

Рамо до рамо с комунистите — към всестранен подем на окръга

Шеста отчетно-изборна конференция на окръжната земеделска дружба

Както съобщихме в миналия брой на вестника, в понеделник се състоя Шестата отчетно-изборна конференция на окръжната земеделска дружба. Тя направи задълбочена равносметка на дейността на Окръжното ръководство на БЗНС, на градските, общинските и местните земеделски дружби през 1967-1968 г. Сдружените земеделци са осъществявали решенията на Деветия партиен конгрес и на Тридесет и първия конгрес на БЗНС. Постоянно укрепва и расте съвместната работа между партийните организации и земеделските дружби. Още по-здраво става братското комунистическо-земеделско единство, изковано в годините на борбата против фашизма и капитализма. Днес сдружените земеделци от окръга са единни и сплотени около Партията — ръководителка, работят всеотдайно за възхода на окръга.

Дейно участие вземат сдружените земеделци и във всенародното движение за достойно посрещане на светлия юбилей на свободата. Те отговориха на Възванието към българския народ по случай 25-годишнината на Деветосептемврийската социалистическа революция у нас и дадоха обещание да завоюват високи трудови успехи. Те горещо подкрепиха решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП, който даде висока оценка за ролята на БЗНС, като съюзник на Партията в изграждането на социалистическа България. Състоялото се на 28 и 29 април тази година заседание на Върховния съвет на БЗНС очерта ясно задачите на БЗНС в сегашния етап на социалистическото развитие, произтичащи от Юлския пленум.

Голям дял за успехите на кооперативния строй на село в окръга имат и сдружените земеделци. Заедно с комунистите те са начело на най-трудните места, влагат своите знания, енергия и умение за непрекъснато увеличаване мощта на кооперативните стопанства. Десетки сдружени земеделци оглавяват бригади и звена, ферми и производствени участъци. През отчетния период те произведоха надпланово над 6 000 тона пшеница, над 1 500 тона ечемик, над 1 600 тона царевица. Надплановите доходи от животновъдството достигнаха около 400 000 лева. Своя дан членовете на БЗНС дават и във въвеждането на новите промишлени методи и технологии в селскостопанското производство, борят се за по-цялостното прилагане на комплексната механизация, за повече и по-евтина продукция от растениевъдството и животновъдството.

По-големи грижи са отделяни за организационно-политическото укрепване на земеделските дружби, за идейното възпитание на дружбените членове.

(Продължава на IV стр.)

Силистра — домакин на XIV национална археологическа конференция

На 6 май в салона на ОНС започна работа XIV национална археологическа конференция. Тя е организирана от Археологическия институт при БАН, Комитета за изкуство и култура, отдел „Музеи", и Окръжния исторически музей в Силистра. В работата на конференцията вземат участие видни наши учени — археолози: акад. Димитър Димитров, проф. Стамен Михайлов, проф. Атанас Милчев, проф. Станчо Ваклинов, проф. Тодор Герасимов, ст. н. с. Теофил Иванов, ст. н. с. Петър Детев, ст. н. с. Милко Милчев, Георги Георгиев, Румен Катинчаров, Иван Кисьов, завеждащ отдел „Музеи" при Комитета за изкуство и култура, археолози от всички музеи в страната.

На предобядното заседание на конференцията присъствуваха първият секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, председателят на Изпълкома на ОНС Димитър Михайлов, членовете на Бюрото на ОК на БКП Христофор Иванов, Яким Петров, Станчо Николов, Атанас Киров.

Скъпи гости на конференцията са съветските учени Вера Раушенбах, заместник-директор на Държавния исторически музей в Москва, и Александър Векслер, завеждащ отдел „Археология" при Музея за история и реконструкция на Москва.

Конференцията бе открита с встъпително слово на акад. Д. Димитров. Той подчерта, че тазгодишната конференция съвпада с честването на забележителни юбилеи — 25 години от социалистическата революция в България, 100 години от основаването на БАН, както и 1 800 години от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град. Тези годишнини задължават участниците в конференцията да направят от нея истински научен форум, солидна основа за по-нататъшното изграждане на българската археологическа наука.

Акад. Димитров отбеляза в словото си посоченото от др. Тодор Живков в речта му на Юлския пленум благородно задължение, стоящо пред БАН и българските археолози, да бъдат могъща сила и опора на Партията в нейната работа за изграждане на социализма. Той изрази твърдото си убеждение, че българските археолози ще изпълнят с чест това задължение. Акад. Димитров завърши словото си, като благодари от името на участниците в конференцията за големите грижи на Партията и цялата общественост за развитието на археологическата наука у нас.

От името на Бюрото на ОК на БКП и Изпълкома на ОНС приветствено слово към участниците в конференцията произнесе др. Д. Михайлов, който говори за значението на факта, че археологическата конференция тази година се провежда в многовековния град Силистра. Той наблегна върху ролята на развитието на археологическата наука в обществения живот на страната, в общия път на българския народ към социализма.

След приветствие, поднесено от експедиционния отряд „Панайот Хитов", конференцията започна деловата си работа.

Пръв говори акад. Димитров, който прочете доклад за развитието на археологическата наука през годините на народната власт.

Директорът на Окръжния исторически музей в Силистра Светослав Русев прочете доклад на тема „Състояние и проблеми на археологическите проучвания в Силистренски окръг". В този обзорен доклад той направи преглед на резултатите от проучванията на по-важните археологически обекти в окръга: в самия град Силистра, край Попина, Нова Черна, Малък Преславец, Цар Асен и др.

Проф. Атанас Милчев докладва за резултатите от археологическите разкопки край село Нова Черна, Силистренско през 1968 година. Интерес предизвика съобщението от него разкриване на две средновековни жилища от особен юртообразен тип, датиращи според комплексния археологически материал към 7-8 век.

Уредникът на музейното сбирка в Тутракан Рачо Змеев говори за последните археологически проучвания в града, които хвърлят нова светлина върху историята му.

След обяд думата бе дадена на работещите в областта на праисторичната археология. Бяха прочетени доклади, засягащи находища, които съдържат останки от най-старите култури по нашите земи. Едно интересно откритие във Варненско позволява на нашите учени да твърдят вече със сигурност, че в България е установено присъствието на мезолитна култура.

Докладите станаха разисквания.

Конференцията вчера продължи работата си с доклади и разисквания в областта на античната археология.

Днес се четат доклади от областта на средновековната археология.

Петко ГЕОРГИЕВ

ОТЧЕТИ И ИЗБОРИ В ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Силистра

Наскоро в салона на Окръжния народен съвет в Силистра се проведе отчетно-изборната конференция на градската организация на Отечествения фронт. Изградена през май 1944 година. Първо звено на народната власт след Девети септември, тя и до днес продължава да бъде здрава и сигурна опора на традициите, създадени още в първите години на свободата. След историческия Юлски пленум на ЦК на БКП тази наша най-масова политическа организация получи нов импулс и конкретни задачи за работа. В думите на отделните делегати ние видяхме тяхната действена страна, мястото, което те намират в живота на отделната организация, формите и методите на работа, с които се постигат.

В преценката на досегашната работа, направена от председателката на ГК на Отечествения фронт Анета Кънчева, намери място един обстоен анализ на двегодишния отчетен период, една атмосфера, в която се проявиха най-топлите чувства към българо-руската и българо-съветската дружба, пълното разбиране на политиката на БКП, с изключително критично отношение към въпросите, които се отнасят до нашия град, квартал и улица.

Основният проблем, по който е работено през последните две години, е проблемът за повишаване на политическата съзнателност чрез разнообразна масовополитическа работа, за патриотично и интернационално възпитание. Още през 1967-1968 г. в градската организация е премахнат регламентът на просветните форми. Препоръката да се имат предвид желанията на слушателите, макар и да е имала експериментален характер, бележи изключителен успех. Смесената тематика на лекториите успява да задоволи вкуса на аудиториите в кварталите само в резултат на постоянната съвместна работа на Градския комитет с Окръжната лекторска група. Особен напредък отбелязва и повишаването на политическата активност на трудещите се. Проведени са събрания по почти всички по-значителни международни събития, а също така и за събития, свързани с вътрешния живот на страната.

Изброиха се много и различни мероприятия в тази насока, като се обърна внимание на тяхното съдържание. Особено популярни са колективните четения на различните списания, организираните предавания по градската радиоуредба, развитието на художествената самодейност. Най-ревностна в това отношение е групата на жените от IV квартал. Тяхна представителка на надпяването на „Аглинкина поляна“ бе наградена със златен медал. Интересна е инициативата на някои квартали да организират празници на своите патрони.

Много низови организации са положили и полагат грижи за създаване на нов социалистически бит, ритуали и другарски отношения. Техни членове помагат на семейства на стари граждани, посещават новородени деца, изпращат телеграми на младоженци. Големи грижи се полагат за децата, които имат слаб успех или се водят като застрашени и с противообществени прояви. Особено остра борба се води с църквата, която всеячески се стреми да приобщи младежта. А провежданите напоследък вечери на въпроси и отговори с тема от селскостопански, правни, педагогически и др. въпроси, все повече се превръщат в една от най-добрите форми за информация на населението. Остри бележки бяха отправени към комисиите за народен контрол и другарските съдилища, които недостатъчно информират гражданите за резултатите от своята дейност. А тяхната роля в борбата за нов социалистически бит е особено важна. Затова формализмът е несъвместим с тяхната работа.

Значително място беше отделено и на работата с жените. Наред със задълженията си на майки и труженички, жените от град Силистра развиват и голяма политическа дейност. Те събират помощи за Виетнам, провеждат срещи с жени от Сирия и Латинска Америка, активно участвуват в обществения живот.

През отчетния период е положен и много доброволен труд, извън рамките на самооблагането. Отработени са трудовите дни на стойност 19 790 лв., в хигиенизирането са участвували над 4 000 души, а образцовите домове се отбелязват с една доста внушителна цифра — 3 128.

Решаващ дял за всички тези успехи има и организационното укрепване на организацията. През периода 1967-1968 г. са се водили на отчет 53 изостави низови организации, сега те са само 22. Започнатата подмяна, както на ръководството, така и на основния състав с млади хора, е едно добро начало в това отношение. Значителна помощ ще окаже и решението на Градския комитет на БКП да се контролира по-системно дейността на комунистите, които работят в отечественофронтовските ръководства.

В своите решения Изпълнителният комитет на Националния съвет на Отечествения фронт посочва, че не писмената работа определя успехите. Необходимо е едно разпределение на задачите, повече хора да се включат в тяхното изпълнение, да няма претоварване, което пречи на работата. Бъдещата дейност трябва да протича под знака на едно творческо обсъждане, на една градивна критика, за да могат да се преодолеят слабостите, да се стимулира полезното в името на голямото дело, на което служи Отечественият фронт.

Енчо ЕНЧЕВ

Тутракан

Неотдавна в Тутракан се проведе отчетно-изборната конференция на градската организация на Отечествения фронт. Никола Карайванов, председател на Градския комитет на Отечествения фронт, изнесе подробен доклад за двегодишната дейност на организацията.

Активът на тутраканските отечественофронтовци е голям. През отчетния период е извършено преустройство на политико-просветната работа, подобрено и разнообразено е нейното съдържание. Като лектори в звената на Отечествения фронт бяха привлечени 26 души. Проведени са над 280 просветни събрания, на които са присъствували близо 16 000 души слушатели. Изнесени са много беседи по различни въпроси.

Значителни подобрения има и в работата по патриотичното и интернационалното възпитание. Вече е станал традиция походът-събор на 2-ри юни до паметника на Панайот Хитов в село Дунавец, редовно се честват патронни празници, провеждат се екскурзии до исторически места и др.

Особено място в доклада зае и отчетът на стопанската и трудова дейност. През изминалите две години в личните стопанства на отечественофронтовците бяха отгледани много домашни животни. Добра организация създадоха по събиране на билки 19, 20, 24, 41 низови организации, селските комитети в селата Антимово и Търновци. Проведени са и много трудови дни, в които се почистиха парковете в населените места, засадиха се много дръвчета и декоративни храсти. Много нови домове получиха табелки за образцови.

Отчете се също така съвместната работа на Отечествения фронт с Градския народен съвет по въпросите за самооблагането, помощта на кооперативното стопанство, по работата на другарските съдилища, правилното възпитание на подрастващото поколение и т. н. Градският съвет за работа сред жените също е един от първите помощници на Градския комитет на Отечествения фронт при провеждане на различни празници, събори и др.

Бяха посочени и някои слабости. Набелязаха се мерки за тяхното преодоляване. Малко са клубовете на низовите организации и това е пречка те да водят пълноценен живот. Изтъкна се необходимостта от организационно укрепване на отделните организации.

В чест на предстоящия голям празник — 25-годишния юбилей на свободата — на нашия народ, делегатите на конференцията бяха призовани да работят с още по-големи усилия за достойно посрещане на тази велика дата.

Конференцията избра нов ГК на Отечествения фронт.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Рационализаторът

На един страничен човек с нищо не би направил впечатление. Обикновен е, както всички други. В предприятието — ДИП „Липа“ знаят само собственото му име Кънчо, свързано преди всичко с любовта му към техниката. Но преди известно време този двадесет и шест годишен комсомолец накара колегите си да заговорят за него с уважение.

Преди година на колектива на ДИП „Липа“ бе възложено да изработва маси модел М-1 и М-11 за износ. В някои бригади работниците започнаха да се натъкват на някои трудности. Те идваха главно от технологията на работата и от по-особения профил на детайлите. Но с помощта на специалистите и благодарение опита на дългогодишните работници, трудностите бяха преодолени и потокът потече ритмично. Всички бяха доволни, освен Кънчо Стоянов. В неговата бригада — „Никола Вапцаров“ — се извършват някои от последните операции, преди масите да се поемат от монтажниците — шлайфат се кантовете им. Поради особения им профил, това се извършваше ръчно. Ежедневно пет, понякога и шест работници, трябваше приведени над тези ятите да извършват тази явно непроизводителна работа. И когато в края на работния ден до всеки работник изправаше редица от 45-46 броя шлайфани маси, всички считаха, че това е пределът.

Вероятно, когато е извършвал тази изморителна операция, Кънчо се е замислял как да се механизира този процес, за да се облекчи трудът на другарите му и да стане по-спорен. Но за това той пред никого не каза нито дума. Не сподели с никого и за дните и нощите, преминали в напрегната работа. Сподели само изводите си с бригадира и началника на цеха. Те му повярваха, защото знаеха, че напразно не говори, и определиха машина, на която да се извършват пробите.

Кънчо нагласи специалната шлайфова лента, постави улей с профил, подобен на масите, но вдлъбнат, и включи електромотора. Всички погледи бяха насочени към него — някои с насмешка, други с надежда и подкрепа. Лентата се плъзна по улея и всичко излезе, както бе пресметнал Кънчо. Първата шлайфана маса премина през ръцете на всички. Нямаше от какво да са недоволни. Кънчо изкара и втората, после и третата маса. Още първия ден той достигна на бройките на трима работещи на ръка. На втория ден, когато движенията му станаха по-сигурни и точни, в края на смяната подредените шлайфани маси бяха точно 200. Сметката беше колкото лесна, толкова и удивителна — в разстояние на 8 часа пет работника предават 230 броя шлайфани маси, а за същото време един работник на машината — 200 броя.

Скромен принос на един млад, но с будна творческа мисъл човек. Предложението е прието и вече се работи по новия метод. Всеки е убеден, че връщане назад няма.

Трябва да се прояви човек с нещо, за да се заговори за него. Такъв е и случаят с Кънчо. В продължение на десет години той се труди тихо, без самоизтъкване, почти незабелязан. Когато все пак се поотпусна и заговорихме, от откъслечните му думи пролича скромността, с която се отнася към извършеното от него, и разбрах, че тя е вродена в характера му. Оживи се, когато стана дума за професията му. Сега любовта му към нея е поизместена от тази към семейството и малкия син, но все пак тя е първата му любов.

Христо ПЕТКОВ

ПО ВЕРЕН ПЪТ

Група началници и сътрудници на отдели при Окръжния народен съвет направи през месец март проверка по стила и методите на работа на общинския народен съвет в село Айдемир.

Радостна е констатацията, че в основни линии общинският народен съвет в Айдемир умело се ръководи от основните положения, залегнали в решенията на IX партиен конгрес и Юлския пленум. Търсят се нови форми на работа както от ИК, така и от отделните комисии, като всичко се съобразява с интересите на хората и с местните възможности. Общинският народен съвет все по-решително намира своето място и играе важна роля в системата на държавното управление, като става по-самостоятелен и по-инициативен орган.

През средата на 1967 година бяха направени някои промени в състава на ИК и на някои от постоянните комисии, в резултат на което някои от съществуващите дотогава слабости са вече преодолени. По-тясна е сега връзката между УС на ТКЗС и общинския народен съвет. На всички заседания на управителния съвет присъствуват председателят и секретарят на съвета, като вземат дейно участие в решаването на въпроси от организационен и производствен характер. Разбира се, в тази насока трябва да се търсят и други форми за по-нататъшното подобряване на работата в областта на селското стопанство. Особено очевидна и резултатна е помощта, която се оказва на търговската организация. Помощ и контрол се оказват чрез провежданите съвещания на ИК, на които председателят на кооперацията редовно докладва за изпълнението на плана, състоянието на хигиената, изкупуването и други важни въпроси. От няколко години потребителната кооперация е постоянен окръжен първенец по изпълнението на плановете и хигиенизирането на обектите.

Благоустрояването и хигиенизирането на района представляват важен дял от работата на съвета. Редовно се провеждат сесии по тези въпроси, а изградените районни комисии работят в непосредствена близост с гражданите. Благодарение на постигнатите успехи, селото ще посрещне 25-годишнината на Девети септември обновено и хигиенизирано. Активно работят и съветниците. Чрез тях добре се осъществява участието на населението в управлението. Организират се разнообразни мероприятия с изборителите от районите. За задоволяване на комунално-битовите нужди се търсят услугите на градските предприятия, но най-вече на ТКЗС и някои частници. Може с основание да се каже, че услугите на територията на съвета задоволяват нуждите на населението. Време е да се мисли за откриване на битов комбинат, който да заангажира свободното население.

Значителни резултати съвет постигнал и в областта на здравеопазването. ИК със загриженост и разбиране се отнася към всички въпроси в това направление. Въпреки търсенето на различни варианти и исканията пред Окръжния народен съвет и Окръжната болница необходимите за този район специалисти неоснователно още не са отпуснати. Зъболекар не се назначава, а лекарската длъжност се заема по съвместителство.

Натрупан положителен опит съветът има и по образованието. Тук се оказва постоянна помощ, като всички въпроси се решават с перспектива, според най-новите изисквания. За служава да се отбележи и положителната роля на постоянната комисия по просветата, която работи по шестмесечни планове. Ликвидирани са слетите класове в Ламбриново и кв. Татарица, а за децата е осигурен безплатен транспорт. Открити са общежития за децата от Ламбриново и общо 4 занимални към началното училище и прогимназията. За най-малките в чест на свободата ще бъде завършена модерна детска градина с ясла към нея. Подпомагат се учителите при прибирането на подлежащите на задължително обучение деца и в работата с изоставащите. Грижите от страна на съвета се отразяват благоприятно върху обучението и възпитанието на подрастващите.

Активен организационен живот води и общинският съвет за изкуство и култура. Неговата дейност се изразява в провеждане на заседания всеки месец, на които се обсъждат възможностите за уреждане на изложби, разнообразни вечери, срещи, въвеждане на съвременни ритуали, гостувания на колективи и други. В тази си дейност общинският съвет се опира на контрола и помощта на другите организации. Добри постижения има в областта на самодейността. Женският битов хор и театралният колектив се нареждат на първите места в окръга. През 1967 и 1968 година между първите в окръга беше и радиовъзелът. Търсят се начини за задоволяване на нарастващите духовни нужди на хората.

В която и област от многостранната дейност на общинския народен съвет да надникнем, ще видим стремежа да се решават научно и според съвременните изисквания всички въпроси и на първо място грижата за човека. Проблеми за разрешаване има още много, но и постигнатото досега радва. Особено полезни за бъдещата работа на съвета ще бъдат препоръките, направени от комисията по проверката. Това ще спомогне в чест на 25-годишнината да се осъществят нови, полезни инициативи.

Г. СТАНЧЕВ

Неотдавна в ДСП „Родопа“ в Силистра бяха тържествено чествувани петима дългогодишни работници. Мустафа Реджебов, Расим Мурадов, Манол Стефанов и Георги Кръстев вече 20 години допринасят много за успехите на предприятието.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

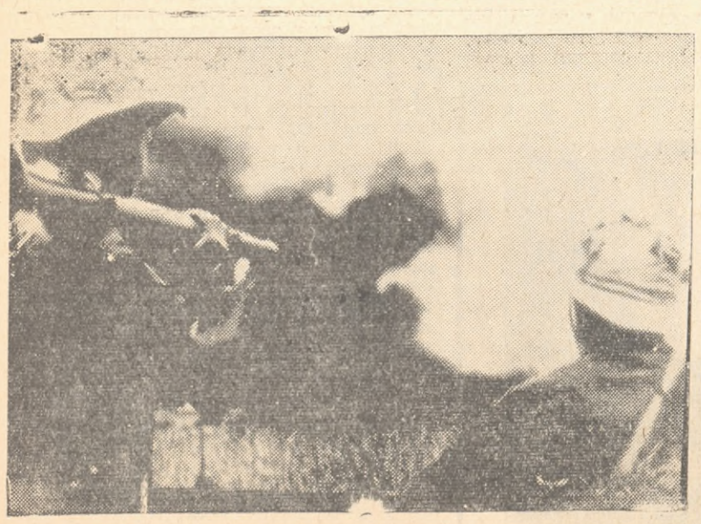
Повече грижи за паметниците на героите!

Малцина от младежите знаят за падналите при низвержението на фашистката полиция при превземането на Силистренския затвор на 7 септември 1944 година. За тях днес напомня скромният паметник, издигнат от признателните си листренци пред сградата на затвора, сега реставрирана и превърната в Етнографски музей. Прави впечатление обаче, че за паметника на Добрана Георгиева, Стойчо Алексиев и Антон Антонов се полагат малко грижи. Мястата на портретите им са отдавна празни. Би могло да се направят по-трайни, порцеланови портрети. Надписите на паметника са избледнели и едва се четат, а и те могат да се подновят. В ограденото място пред паметника винаги трябва да има засадени свежи цветя.

Подобно на този паметник, поизоставени са и паметниците на Иван Стайков в местността „Старото стрелбище“ и на Саул Авербух в местността „Тополките“. Хубаво би било още отсега тези паметници да се ремонтират, за да можем ние, като съвременници, да посрещнем с чиста съвест празника на народната свобода, от който тази година ще се навършат 25 години!

Недю НЕДЕВ

ЮЖЕН ВИЕТНАМ СЕ БОРИ

Под лозунга „всеки снаряд — един неприятелски танк“ бойците от екипажа на оръдие 8 унищожиха 8 неприятелски танка в битката при Бонг Кхо, северната част на Куанг Три.

„Освобождение“ — БТА

Нашият юбилеен конкурс

КЪРВАВА НОЩ

разказ

С див вой еничарите препуснаха подир черния кон на Тура Мехмед. Извиха се в дъга откъм белите сипеи на Орман баир и като гладни вълци налетяха към къщата на стария гондолиер. Тук стана чудото. Чу се гръм. Тура Мехмед изтърва позлатените поводи и земята се огъна под коня му. Бутна рамото си — шепата му кръвяса. Кипна пашата и наоколо притъмня.

— Кара Емине, огън, дай огън на къщата! — скочи от коня и ятаганът блесна в дясната му ръка.

Тоз час еничарите се скупчиха около него с помътени очи.

— Сеч! — Тура Мехмед рит на вратата и пръв влезе в стаята. Хубавата гяурка, за която идеше, се изпречи на пътя му. Шишането й още димеше и вътре миришеше на запален барут. Едната си ръка държеше на тапанджата. На три разкрача от нея, онемял от ужас, старият й баща уплашено върте ше безцветнити се очи.

— Не улучих Тура Мехмед. Твой ред е. Почвай!

Тази жена, с тежък поглед юнашко сърце, съвсем обърка пашата. Сякаш стрела удари коравото еничарско сърце. Десницата му отслабна.

— Мурад, държи я „драво на коня!

Трима еничари, по-грозни от дявола, грабнаха момата и я отнесоха навън.

В този миг, къщата пламна от всичките си кюшета и сухите дъски запукаха.

Две едри сълзи, натежали от мъка, се откъснаха от старческите очи.

— Тура Мехмед, открай време конят ти гази в кръв и тъпче разплаканата земя. Един път имай милост. Не зачерняй рожбата ми, едничка е, сираче. Бог ще види и здраве ще ти даде за дълги години. И ти си от майка раждан, еничарю.

— Не сърди бога ми, старче! Живей! — смръщи вежди пашата и скрий ятагана си.

Огънят плъзна навътре. В гнездото под горящата стряха жално писукаха мънички пилци. Отнейде долетя майка им, изпляска за последен път с дългите си криле и се изгуби в пламъка.

Залезът къпеше в пурпур реката, когато стражата отвори желязната порта.

Тура Мехмед и хората му влязоха в крепостта.

— Кара Емине, тури гяурката в най-хубавата стая под стража!

От минарето ходжата моле ше Аллах.

Пашата се затвори в стаята си. Измъкна от пояса пищови те, камата и всичко онова, което не му беше потребно сега. Мислеше за нея. „Сербез жена, отива й на тази хубост. Какъв бой, какви очи и що за сърце! Не, Тура Мехмед, опитай с добро, тъй иска душата ти“.

Под него кожите подгизнаха от кръв. Усети слабост, която го караше на дрямка. Скъса елека си. От рамото текна посилно кръвта.

— Стража!

Влезна с темане млад еничар.

— Билкаря!

Тура Мехмед взе ракия, пи и сипа на рамото си. Загърчи се като ударен смок. Пак помисли за нея и усети в огън сърцето си. Този огън удави старата болка.

Чак в полунощ влезна в стаята й. Момичето лежеше по гръб. В блюдата ястията тъй си седяха небутнати. Два реда бели свещи наредени в златния свещник осветяваха богатата стая.

— Как те казват?

— Диляна.

— Ще ти викам Айя.

— Името ми е добро, Тура Мехмед. Какво направи с баща ми?

— Твоята хубост поживи и двама ви. Вземи името, което ти давам...

— По прилича на теб, енича рю...

— Мълчи, гяурко! Вече виеш гнездо в сърцето ми, но помни: аз съм еничар, служа на Аллах и се казвам Тура Мехмед! Девет дни и толкова нощи мисли. Ще махна стражата от вратите ти и нито косъм няма да падне от теб. Мисли! Изгубя ли те от очите си, ще изпиеш отровата ми! Дунав ще тръгне нагоре и гневът ми небето ще изгори!

Слаб се усети Тура Мехмед откак видя тази жена. Малко спа през тези нощи. На деветата отвори вратата на стаят й. Нямаше никой. Кротко в свещника догаряше последната свещ и безцветният й пламък бавно се стапяше в полумрака на стаята.

— Стража! — извика пашата и падна по очи на каменните плочи.

Откъм северните кули на крепостта една сянка, скрита под назъбените бойници, се раздвижи, порасна, превърна се в човек и полетя от шейсет лакътя височина в мътните води на Дунава.

Пет изстрела събудиха тъмната нощ и огънят на факлите сърдито премижа.

Късно беглецът доплува до срещния бряг и тръгна към манастира под Нигоещи. Скоро стигна запустяло гробище и първите руски постове.

Съмваше. В синевата на утринния въздух светнаха кръстовете на манастирските кубета. В двора имаше много войници, легнали на открито, загърнати в шинелите си, застлани върху сухи върбови клони. Огньовете, пръснати тук-там, догаряха.

— Александър Василевич, Александър Василевич — приближи се възрастният от войниците, придружаващи беглеца.

Този, когото будеха, отвори очи.

— Пьотър, гълъбче!

— Ваше превъзходителство, една жена...

— Жена тук? Що за комедия?

— Българка. Търси пашата — изсмя се войникът.

Офицерът стана. Че беше такъв, издаваха черното му на метало и триъгълната шапка с кожена лента. Носеше ботфорди от най-високите и тънка сабя.

Изми се на манастирската чешма и тръгна към тримата.

„Наистина жена. Облечена в черно, мокра, боса... Какво ли търсеше тук?“

— Вие ли сте пашата — попита го тя.

— Да, аз съм пашата на тази крепост — показа той запустелия манастир.

— Тази нощ избягах от крепостта. Познавам я като дланта си и искам да ви помогна. Четири хиляди пеши и конни аскери са там без еничарите. Втора като нея няма по цялата Дунав река. Отвсякъде има ровове. Форт няма само откъм южната страна, но мръкне ли, турците завардват и там. От

Начело в социалистическата надпревара

За бригадата за комунистически труд „Дочо Михайлов" — една от най-добрите в ДИП „Липа", е малко да се каже само, че е начело. За нея могат да се кажат много работи, да се започне от 1961 година, когато трудолюбивите монтажници за първи път завоюваха званието „Бригада за комунистически труд", или малко по-късно, когато младежите образуваха първата в града и окръга „бригада за ударен комсомолски труд" и да се стигне до високите производствени успехи на бригадата за първото тримесечие на тази година.

Преди всичко ми се иска да изтъкна изключително съзнателната работа на всички членове на този трудолюбив колектив и може би това е така, защото те са хората, които „казват" последната си категорична дума за мебелите и от тяхната работа зависи как те ще заминат за пазара. И затова тридесетината монтажници с особена любов и усърдие монтират и сглобяват различните мебели и приели за основен принцип на тяхната работа Саратовския почин за бездефектна продукция, дават почти винаги абсолютно качествена работа.

С началника на монтажния цех — двадесет и шестгодишния Костадин Атанасов, разговаряхме за пътищата, по които те постигат тези високи успехи. И той, както и ръководството на предприятието, смятат, че един от тях е сплотеността на колектива. Но, разбира се, не е само тя. За да се постигне през януари изпълнение 130 на сто, през февруари 119,4 на сто и през март 144 на сто, трябва още много неща. И наистина не е без значение, че бригадир е дългогодишният майстор-орденоносец Димитър Трифонов, че заедно с него повече от двадесет години работят и Борис Варсанов, Атанас Чолаков, Неделчо Недлелчев и Кръстю Станев, че между старите и младите съществува една хубава приемственост, пък и всички те петнадесет комсомолци са все средни техници и т. н. Високата квалификация, бързото ориентиране в производството, пълното уплътняване на работното време, сръчността и трудолюбието са помогнали на този хубав колектив и през месец април да изпълни плана над 120 на сто. За тях — старите и младите работници, професията отдавна е разкрила всичките си тайни и веднъж овладени от сръчните им ръце и будни умове, те търсят и намират пътища за увеличаване производителността и понижаване себестойността на продукцията.

Да работиш добре една работа — значи да я обичаш. А те обичат своята професия и може би и тази любов е направила Тодор Костадинов, Коста Андонов, Иван Георгиев, Иван Трифонов и Тодор Печев ударници на комунистическия труд. А никак не е без значение и голямата подкрепа на комсомолското и профсъюзно ръководство на бригадата, което най-вече лични при срочните поръчки. Да не говорим за онази особена „разбивка" на плана, която се прави в начало то на всеки месец и то така, че винаги да се осигурява над планово производство.

И тръгват красивите, модерни и съвременни мебели към вътрешния и външен пазар, сглобявани и монтирани с такова умение и обич от сръчните монтажници и изпращани с удовлетворението на човек, който знае, че добре си е свършил работата. Решени да спечелят на всяка цена социалистическото съревнование в чест на славната 25-годишнина от победата на революцията у нас, направили първата сериозна стъпка — спечелили първото място за тримесечието с изпълнение 128,5 на сто, те с нови сили и ентусиазъм подемат бор бата в благородната социалистическа надпревара.

Н. РОМАНОВ

Да проведем навреме и ефикасно борбата срещу вредната житна дървеница

Имайки предвид голямата вреда, която нанесе житната дървеница през миналата годи на върху хлебопекарните и посевните качества на пшеничено зърно, едва ли трябва сега да се убеждаваме в необходимостта от провеждането на борба с нея. От по-голяма важност е да се организира и проведе борбата така, че да не се повторят миналогодишните грешки и да се използват най-рационално химическите препарати и трудът на хората.

От проведените проучвания, потвърдени и от практиката, е установено, че в години на масово намножаване химическата борба се явява като най-радикален метод за унищожаване на житната дървеница. Тя оба че трябва да се прилага умело, само когато е необходимо, в най-подходящите срокове и с най-ефикасни препарати.

За да се получат желаните резултати, химическата борба се провежда на два етапа — срещу презимувалите възрастни и срещу ларвите от новото поколение.

През първия етап химическата борба се провежда на всички блокове, на които се установи средна плътност от 2 възрастни дървеници на 1 кв. метър. За да има успех от третирането на посевите през този етап, трябва да се спазват няколко условия:

1. Авиохимическата борба да се провежда в дни с температура над 16,5 градуса по Целзий.

2. Да не се води авиохимическа борба в дъждовни и ветрови дни. При скорост по-голяма от 4 м/сек. ефектът е незадоволителен. Поради отнасяне на препарати на други посеви при тия условия, най-често се стига до нежелателно отравяне на пчели. При падане на дъжд 2-3 часа след пръскането също така не може да се разчита на особено добър резултат.

3. Авиохимическата борба да се провежда обезателно с показвачи, като най-стриктно се спазва концентрацията на работния разтвор и се следи за изпръскването на необходимото количество на един декар.

4. Химическата борба през първия етап е ефикасна и икономически изгодна, когато се провеждането в периода на допълнително хранене за полово узряване на индивидите. Този период продължава за 14-15 дни след миграцията в посевите. Провеждането на химическа борба след започване на масовото яйцесняне предполага на същите площи да се води борба и срещу ларвите, защото използваните препарати не унищожават яйцата.

Тази година за борба срещу дървеницата са осигурени следните препарати: вофатокс 50 в доза 100 г/дка, фостиол 40 — 120 г/дка, метиларатион 50 — 100 г/дка, диптерекс 80 — 150 г/дка, флибол 40 — 300 г/дка и фосхлор 50 — 300 г/дка. Те ще се изпръскват самолетно с 3-5 л/дка работен разтвор. Всички препарати са отровни за хората, пчелите и домашните животни, затова при употребата им трябва да се вземат всички предпазни мерки, съгласно съществуващите разпоредби и закони.

Правилно ще бъде да се напомни, че химическата борба през първия етап ще се проведе в стопанствата, разположени в близост до постоянните огнища на дървениците, където се очаква плътността да бъде в численост, която, съгласно инструкциите на Министерството на земеделието и хранителната промишленост, изисква провеждането на химическа борба. Основната химическа борба през настоящата година ще се проведе през втория етап — срещу ларвите, при установяване на ларви от трета възраст.

От извършените обследвания и наблюдения сега се знае, че пролетната миграция е приключила. Дървениците се намират в пшеничените посеви и усилено се хранят за полово доузряване. При температури по-ниски от 16 градуса по Целзий, при силен вятър (4-5 м/сек.) и дъжд те се укриват под растителни остатъци, в пукнатини или в основите на пшеничните растения. При слабо повишаване на температурите дървениците се разпълзяват и обикновено се хранят с приземните части на стъблата, без да бъдат забелязани. Едва при по-значително повишаване на температурата (около 20 градуса целзиеви), обикновено около обедните часове, дървениците стават по-активни и излизат по горните етажи на растенията. Това им поведение трябва добре да се познава, особено от хората, които извършват обследването на посевите за установяване на плътността им и при определяне на подходящи часове и дни за химическа борба.

Намираме се пред прага на отговорна, може би най-важната задача, при отглеждането на пшеницата през настоящата година. На всеки кооператор е ясно, че не е достатъчно да се получават само високи добиви пшеница. Основно задължение на всяко стопанство е да произведе качествено пшеничено зърно, а едно от главните изисквания за това сега е успешната борба с житната дървеница.

Агрономите трябва да спазват и изпълняват най-стриктно дадените указания и да организират правилно и навреме борбата срещу този опасен неприятел по пшеницата.

Христо КОНТЕВ,
научен сътрудник в Института по пшеницата и слънчогледа край град Толбухин

Расте славата на тутраканските майстори-лодкари

С всяка изминала година потомците на старите тутракански лодкари натрупват опит и поднасят на клиентите нови, неизработвани досега у нас плавателни съдове. Благоприятна почва за нов тласък на лодкопроизводството в Тутракан се оказа извършеното през октомври миналата година обединение на цеха за дърводелски услуги с малкия цех за производство на лодки. Новият цех към промкомбината сега се помещава в нова, просторна работилница на брега на Дунава.

Основното предназначение на новия цех е изработването на леки плавателни съдове, а наред с това в цеха се приемат и по-дребни поръчки от характера на дърводелските услуги. В просторното помещение работниците работят свободно, без да си пречат един на друг както бе досега в тясната, стара работилница. И най-важното — свободно могат да се обръщат предметите и отделните детайли.

Наред с изработваните десетина модела лодки, майсторите приемат вече и по-смели поръчки. Славата на тутраканските лодкари се разнесе из цялата страна. И поръчките за лодки и по-малки плавателни съдове постъпват от различни краища на страната.

Ръководителят на цеха Кръстю Лунгулов и майсторите Никола Арабаджиев, Атанас Владев, Георги и Васил Дуницови и Георги Порожанов са се ориентирали към широка обмяна на опит с еднородни предприятия от други градове. За изработването на някой плавателен съд майсторите оглеждат изработен, влязъл в експлоатация подобен съд на море или другаде по Дунава. Неотдавна от цеха се експедира за Каварна красива яхта, в изработването на която майсторите вложиха цялото си умение. Сега те са надвесени над чертежите на дървен катер „мауни", който ще побира 50 човека и ще се използува за разходка по море на „Слънчев бряг".

След уговорка с БСФС — София в цеха бе доставена греб на лодка от ГДР, по образец на която тутраканските майстори ще изработят първата подобна лодка — гребна—академична. Новият вид лодка донесе редица безсънни нощи на Атанас Владев, часове на творческо търсене. Но за радост на цеха майсторът вече успява. В общи линии конструкцията на лодката е вече сглобена.

Сега колективът на цеха е все още малоброен — едва 23 човека. Но усилено се говори за прерастване на цеха във филиал на корабостроителния завод в Русе. Ако това се осъществи, 800 работници ще намерят работа в производството на плавателни съдове и традициите на старите тутракански майстори-лодкари ще се допълнят от новата слава на младата смяна.

Когато се говори за работата на цеха, заслужава да се изтъкне създадената добра организация на труда. Работата в новата работилница започна през късна есен, в навечерието на зимата. Обещанието за доставка на няколко нафтови печки за отопление не можа да се осъществи. Приспособените 3 печки с твърдо гориво не бяха в състояние да отоплят голямото помещение. Въпреки всичко производствените планове се изпълняваха. А когато поради затруднения в доставката на материали през февруари месечният план не бе изпълнен, чрез приемане на лични и бригадни обещания за март работниците от цеха изпълниха тримесечния план.

Второто тримесечие ще бъде период на още по-високи трудови успехи. Гаранция за това е доставката на достатъчно количество естествено крив материал. Това ще спести много време на работниците и ще позволи да се постигне по-голяма производителност на труда, благодарение на което колективът ще посрещне достойно светлия юбилей.

Викентий ДУКАНОВ

Тъгата на стария каменар

Нашият фотообектив засне из „засада" бай Съби Събев, тъкмо когато очертаваше с правоъгълна линия и молив контурите на един от стотиците камъни, издялани през зимата от него. Той понечи да се изправи, но като почувствува ле

ка болка в кръста, подложи брезентовите ръкавици на един от издяланите камъни и приседна на тях. Сложи линията и чука малко настрана, мушна молива в обруселите си коси над дясното ухо и тъжно въздъхна: „Е-е, момко, виждате ли тези камъни, що ги дялам — трябва да укротят мътните води на Дунава край Силистра. Аз ги дялам, пък няма да ги зидя в стена. Нивото на реката цяла зима не спадна, а когато спадне, аз ще бъда вече на пенсия".

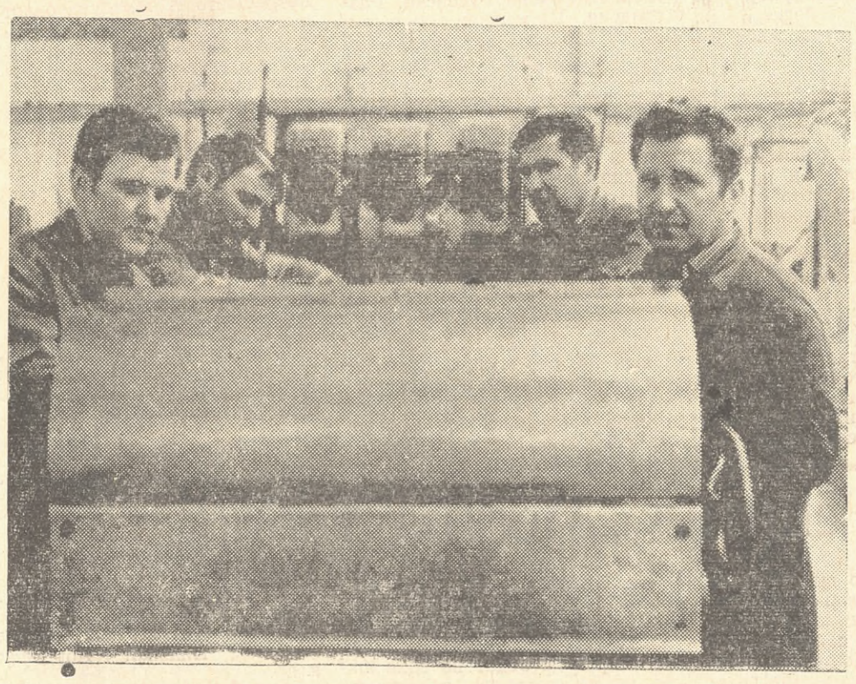
— Е, не се безпокой, бай Съби! Аз ще ги иззидам — закачливо рече един от младите каменоделци, дялащ близо до него.

— Ти ще ги зидиш, но това си вече ти, а не аз... — на свой ред му отвърна бай Съби и по набръчканото му от годините чело пробягва хитровата усмивка.

В една от бригадите на „Транстрой" — Русе, получила задача да построи новата 650-метрова кейова стена край Силистра, работи и бай Съби. Впрочем той стана строител отпреди девет години. И в тази работа като че ли намери истинско удовлетворение. Пък и кой ли от строителите, вървейки по улиците на обновяващия се град, с гордост не би показал плодовете на своя труд — нови цехове, жилищни блокове или нови пътища. И за тези девет години и бай Съби има с какво да се похвали. Но той по природа е скромен и тих, и трудно ще дочакате сам да се похвали за делата си, ако сами не му досадите с въпроси. От 1960 година, откакто стана строителен работник, бързо усвои и зидарството, и мазачеството. Бе и кофражист, и землекоп. Впрочем в строителство то хората не избират работата. Започнеш ли да строиш дом, първо трябва да му изкопаеш основите, после имаш работа и с тухли, и с вар, и с цимент, дърво и желязо и т. н.

През 1945 година при основаването на потребителната кооперация в с. Главан, откъдето е бай Съби, става счетоводител. По-късно е финансов изпълнител при съвета, един от учредителите и касиер в кооперативното стопанство. Ала с времето израснаха и нови, по-добре подготвени кадри, и двата румънски специални класа по счетоводство, които ги имаше завършени бай Съби, като че ли ставаха недостатъчни и той отстъпи мястото си на по-младите. Пък имаше и друга сериозна причина за това — синът и дъщерята заминаха на работа в града. С навлизане на механизацията в селското стопанство нуждата от много хора в село намаля. Стопанствата се уедриха. Какво да се прави? И бай Съби след дълги размисли един ден твърдо реши: „Където са децата — там и аз". И пристига в Силистра. Да избира нова професия не му се наложи. Строителната работа му допадаше като наследствена от бащиния занаят и той бързо свикна с нея. С момчетата-каменари от „Транстрой" — Русе той работи вече 4-5 години. Свикна с тях По-младите се съветват понякога с него, уважават го. И бригадата в навечерието на Първи май го изпрати на заслужен отдих, както се полага. Но бай Съби се безспокои от недовършеното. И наистина да започнеш едно дело и да не го довършиш — съвестно и тъжно. Ще го довършат по младите. Такъв е неумолимият закон на времето. А бай Съби и той няма да скръсти ръце. След преминаване на пенсия му излиза и тиражът за строеж на жили ще, в който се е включил с децата си. Ще помага и там каквото може. А яви ли се свободно време, ще навести и бригадата си. В дни на отдих ще дойде край каменарите, ще погледа прилепват ли в общата спойка на стената дяланите от него камъни, ще посъветва по-младите и ще се порадва на растящата каменна стена, за чието изграждане е положил и той немалко труд, както и за построяването на много жилищни домове в осемнадесетвековния град — Силистра.

Михаил ТОМОВ

Техниците и работниците от консервното предприятие на „Булгарплод" бързат да довършат ремонта на машините преди започването на тазгодишната кампания. Бригадата, ръководена от Кирил Кекемянов, вече завършва ремонта на определените й машини.

високите й зъбери, на всички страни и отведнъж могат да търмят трийсет тежки топа. През две врати се влиза в нея, само ако отворят отвътре. Откъм реката има една, която не вардят. Тура Мехмед знае, че се готвите да я ударите...

— Чудесно, чудесно! — плесна с ръце Суворов. — Пък ти си орлица! Пьотър, погрижи се за нея, запали огън, стопли борш и всичко. Прошка!

— Идвам, Александър Василиевич.

— Далекогледа, два коня и най-бързо!

Русият ординарец докара конете и ездачите препуснаха към Арджеш река. После тръгнаха пеш към устието й. Пуст, дивият бряг още спеше под разперените и лениво отпуснати клони на старите върби.

— Е, Прошка, стигнахме и скоро ще видим крепостта.

— Поне сме близо — отвърна му къдрокосият.

А изтокът гореше. Топъл вятър люлееше тънките тръстики.

Суворов дълго гледа каменистия и нарязан български бряг. Мрачни и назъбени се открояваха стените на тутраканската крепост.

— Мили мой, гледай зад какъв огромен зид се е скрил Тура Мехмед и пие топлото си кафе. — Суворов вдигна далекогледа. — Наредил е топовете като броеница и колко много лодки и гемии има под крепостта — възбудено говореше той, подавайки далекогледа на войника.

— Виждам. Проклет турчин, правил я тъй, сякаш кол ще забива на чуждата земя. Здрава е, Александър Василевич. Ето и мъничката врата на брега, скрита зад камъните...

— Че е здрава, здрава е, но че ще падне и това е вярно. Важна е цената, която ще искат за нея. Не току-тъй лесно ще я дадат. Пет дни вече я гледаме! Довечера — щурм!

Не мина много време и двамина конници, препуснали обратно, се изгубиха в росната равнина.

. . . .

Целият ден Суворов прекара в лагера сред войниците.

Най-после падна нощ, тъмна та нощ на 10 май 1773 година.

Генералът запаса сабята си и лагерът притихна.

— Орли, — започна той — довечера ще ударим тутраканската крепост. Нощта, потъмна от всеки друг път, е наш приятел. С лодките, които ни чакат, скрити под върбите на малката река, ще преплуваме Дунав на няколко версти източно под крепостта. До рововете под нея трябва да стигнем незабелязано, тихо, без да пукне ни една пушка. Българските волонтири и карабинери ще води Узун Кольо. Те ще влезнат през мъничката врата да отворят големите порти. Офицерите да не донасят за нищо! Хората от селището ще прехвърлим на този бряг. След нас — пепелище! Напред и победа.

Отрядът тръгна към устието на Арджеш и скоро претоварените лодки заплуваха по Дунава. По-надолу, хванали се за опашките на конете, драгуните нагазиха в студената вода.

Течението бързо отнесе лодките на другия бряг. Отрядът тръгна към крепостта. Когато наближи на един топовен изстрел от нея, изцвили кон и някой извика на турски: стой! Из щракаха затвори и силен гръм спря войниците. Незабелязано русите се натъкнаха на турския пост.

— Кой е там! — извика същият глас и пушките отново изщракаха.

— Руси! — отвърна Суворов и измъкна сабята си.

Турците нямаха кураж да хвърлят още веднъж и хукнаха през глава към рова. Тъй си и оставиха топа, заклен.

От крепостта, високо нагоре, лумнаха пламъците на запалените машалани. Забълъскаха даулите. Изсвири тревожен рог и тропотът на тичащи хора се смеси с лая на разбудените кучета. Злокобно избоботи първият топовен изстрел и едно гюлле падна в реката.

— Да обърнем топа към крепостта! — извика Суворов и хвана дървеното колело.

Един от войниците запали парче от ризата си и го добли жи до фитила. Страшният изстрел превърна топа на трески. Неколцина от войниците паднаха като посечени на земята. Суворов хвана кървящото си бедро.

— Напред и една чалма да не остане в крепостта!

Приплямваха топовете от рова и ураганен град от гюллета се понесе над русите.

Нощта настръхна. Луната се скри, небето падна ниско и съвсем притъмня.

Този път огънят на крепостните топове разпени водите на Дунава.

— Глупаци, не умеят даже да стрелят. Артилеристи, огън по крепостта! На щик към ре дута! С нами Бог! — чу се гласът на Суворов от войнишките редове.

Турците изпразниха пушките си и отстъпиха.

Настъпващите наближиха крепостта. Горящите факли пре върнаха нощта в ден. Даулите не спираха гробовния си тътен. Воят на турците се носеше до възбог.

И ето отново изсвири рог. Облечен в синьо, с бяла чалма на великолепен чер кон, отрупан с оръжие, излезе сам Тура Мехмед и спря на крепостната височина. Трима конни юзбашии носеха бунчуците му, окичени с ленти.

Пашата махна с ръка. Източната порта се отвори и оттам потече порой от хора.

Тура Мехмед пращаше под крепление на редута.

— Момчета, развейте знамената! Да чуя марш на бараба ни! Фанфари — музика! — командуваше Суворов.

Трите кули на крепостта една след друга полетяха нагоре. Юзбашиите на Тура Мехмед не мръднаха под конете си, зарити в камъни. Пашата едва успя да измъкне краката от стремената на мъртвия си кон.

Даулите спряха. Млъкнаха и топовете. Зачу се гласът на ходжата и в този миг едно гюлле удари високото минаре и то полетя в реката.

Турците побесняха, юрнаха се напред, но дружният залп на русите повали наведнъж поло вината от тях.

— Солдати, куршумът е глупак, а щикът — юнак! Мушкай те здраво! — вътреше сръчно сабята си Суворов.

Едър турчин с ханджар се хвърли към него, но той ловко отби удара му и го удари с тъпото на сабята си.

Оцелелите турци дадоха гръб...

Изкривил от яд красивото си лице, Тура Мехмед махна с ръка и крепостната врата събра железните си крила. Махна с другата — леките крепостни топове прехвърлиха огъня си по бягащите турци под крепостта.

— Един мъж от всички, браво! — възкликна Суворов и усмивка заигра на опушеното му от барута лице.

Струпани на източния зид на крепостта, защитниците никак не мислеха за тясната пролука откъм брега, през която един по един влезнаха хората на Узун Кольо.

Напразно великият везир с корана в ръка молеше за милост Аллаха.

Пашата пребледня. Кръв се лееше пред очите му. Смъртта бе влезнала тук.

— Конят, доведете ми коня, страхливци!

— Късно е, Тура Мехмед. Някой е пуснал на воля конете, а и гяурите вече са тук!

Пашата измъкна пищова си и го изпразни в учудените очи на турчина.

— Кара Емине, пусни еничарите, аз ще ги водя!

С крясъци полуголата орда налетя към Тура Мехмед. Пред кравясалите им очи пашата разкъса дрехите си и една дълбока дъмга от нагорещено желязо се показа на черните му гърди.

Лудо забиха даулите. Писна ха много зурли...

Още по-грозен вик се надигна от еничарските гърла и кръвта кипна в жилите им.

Сганта полетя през отворената врата.

Започна сеч. Кървава, страшна... Хората газеха в локви кръв и там умираха един върху друг с прерязани гърла, с избодени очи, разсечени...

Радост, безумна радост светеше в очите на Тура Мехмед, гледащ ужасната сватба — курбан на еничарския бог. Току пред него отскочи едрата глава с провисналите мустаци на Кара Емина. Пашата налетя върху убиеца. Замахна отвреднъж с двете ръце... Кръвта се изви нависоко от живия труп и изпръска лицето му.

Шепата еничари, останали живи, се скупчиха около главатаря си, но един точен куршум намери челото му.

С последен вик еничарите изпратиха до небето Тура Мехмед.

Най-после препуснаха драгуните и земята затрепера от тътена на конските копита, поме ли всичко пред себе си.

Съмваше, когато крепостта полетя от запаления барут и под земието й. Огромното зарево на горящия град угасна чак ве черта.

Бойното поле опустя. Чуваше се само сърдито съскане на пламъците.

Откъм Орман баир хората от селището се спускаха към брега и бързаха към пълните лодки.

Седнал на барабан, Суворов дълго гледа мъртвия Тура Мехмед. Стреснаха го нечии стъпки. Генералът обърна глава.

— Орлице, какво търсиш тук?

— Вас.

— А ти видя ли баща си?

— Прошка и той ни чакат с последната лодка.

— Да тръгваме, Диляно.

От висинето се изви ято черни гарвани и с грак започна своя пир.

Ангел СПИРОВ

Продавам лека кола Рено-Дофин. Цена по споразумение.
Ленин 56—Силистра

О Б Я В А
„РАСТИТЕЛНО ЗАЩИТНА СТАНЦИЯ"—СИЛИСТРА търси да назначи трактористи на трактори „Беларус" и ДТ—20, главен счетоводител и главен инженер, домакин и 2-ма ремонтни работници. Справки в станцията.

С Ъ О Б Щ Е Н И Е
ТКЗС „9 септември"—Срацимир съобщава, че риболовът в язовирите на стопанството е забранен.

Продавам лека кола „Баркас". Цена по споразумение. Силистра, улица „Бойка Войвода" 11-а

О Б Я В А
Потребителна кооперация „Черна гора" село Срацимир —Силистренски окръг продава лека товарна кола „Вар шава-пикап" под номер 15-02,която е в движение.
Цена по споразумение. Справка в канцеларията на кооперативното стопанство—Срацимир.

9 МАЙ – ДЕН НА ПОБЕДАТА

Човечеството не бива да забравя тези цифри

* **БЪВ ВТОРАТА** световна война участвуваха 61 страни — 80 процента от населението на земята; бойните действия са се водили на територията на 40 държави.

* **РЕШАВАЩА** роля за победния изход аа Втората световна война изиграха народите на Съветския съюз и неговите въоръжени сили. На съветско-германския фронт до средата на 1944 година са се намирали 70-80 процента, а след откриването на втория фронт — 65-67 процента от общия състав на действуващите въоръжени сили на фашистка Германия.

* **НА СЪВЕТСКО-ГЕРМАНСКИЯ ФРОНТ** бяха напълно унищожени 214 и пленени 56 немски дивизии; унищожени са около 167 хиляди оръдия, около 48 000 танка и 77 000 самолета.

* **ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ ГОДИНИ НА ВОЙНАТА** съветската промишленост произвеждаше годишно 30 000 танка, самоходни артилерийски оръдия и бронирани машини, до 40 000 самолета, до 120 000 оръдия от всички калибри. През тези години военното производство на фашистка Германия е: 18 800 танка, 28 000 самолета и 35 500 оръдия.

* **ПРЕЗ ПЕРИОДА** на Великата отечествена война невъзвратимите загуби на фашистка Германия на съветско-германския фронт съставляват 7 523 000 войници и офицери, а на всички останали фронтове — 1 887 000 души.

* **ФАШИСТИТЕ** разрушиха и унищожиха 1 710 града и повече от 70 000 села в Съветския съюз. Окупаторите заграбиха и откараха 137 000 трактора, 49 000 комбайна, около 4 000 000 плуга и превърнаха в развалини 137 научни института по селско стопанство.

* **ВЪВ ВРЕМЕННО** окупираните територии на Съветския съюз фашистите разрушиха 31 850 промишлени предприятия, в които работеха 4 000 000 души и 1 135 шахти, от които се добиваха 100 000 000 тона въглища годишно.

Приносът на България

* **СЪВМЕСТНО** със Съевтската армия и Югославската народоосвободителна войска, нашата Народна армия освободи в Югоизточна Сърбия и Македония 41 града, 2 357 села и 30 000 кв. км площ.

* **В БРАТСКА** Унгария Българската народна армия освободи 188 населени места (без тези, които са освободени съвместно със Съветската армия).

* **В ОТЕЧЕСТВЕНАТА ВОЙНА** бяха мобилизирани 448 000 души; 250 000 бойци участвуваха в освобождението на Югоизточна Сърбия и Македония; 6 пехотни дивизии, армейски части и служби се сражаваха в Унгария, Северозападна Югославия и Австрия.

* **В РЕЗУЛТАТ** на героизма на Българската народна армия, на врага бяха нанесени големи загуби, общо: повече от 60 000 убити, пленени и ранени; пленени и унищожени 3 724 моторни коли, 46 бойни коли, 21 самолета, 405 оръдия, 340 минохвъргачки, 1 984 картечници, 13 476 пушки, 71 локомотива, 5 679 вагона и др.

* **ПО НЕПЪЛНИ ДАННИ** само РМС събра и изпрати на фронта 1 250 000 кг храни, много колети, цигари, книги и др.

Публикуват се за първи път

Маршалът на Съветския съюз Ф. И. Толбухин, командуващ Трети Украински фронт, на унгарска земя, юни 1945 г.

Съветски и български командири на дивизии сърдечно се целуват, а командирите на полкове викат: „Ура!“ при раздялата след завършване на Втората световна война.

Снимките са запазени от о. з. полковник Симеон Драганов, бивш командир на дружина от 31 Силистренски пехотен полк.

БЕЗЗАВЕТНАТА ХРАБРОСТ НА БЪЛГАРСКИТЕ ВОЙНИ

(Из спомените на маршал С. Бирюзов — Герой на Съветския съюз)

В рамките на една статия е невъзможно да се осветят всички страни от съвместните операции на братските армии против хитлеристките войски на югославската територия. Ще кажем само, че Белградската операция се провеждаше с въоръжените сили на трите приятелски държави. Съветската армия настъпваше със силите на войските от 57 армия и 4 механизиран корпус на Трети украински фронт и 10 стрелкови корпус на 44 армия на Втори украински фронт — всичко 13 дивизии, един механизиран корпус и една бригада, а също 17 въздушна армия. Нова България даде четири армии (Втора, Първа, Четвърта и Седма) — всичко 14 дивизии и бригади. Значителни бяха и силите на народоосвободителната армия на Югославия.

Обединените съветско-българо-югославски сили нанесоха в Белградската операция решително поражение на немско-фашистките войски.

Голям принос за общото дело направи новата българска армия, която изпълни с чест възложения й дял от освободителната борба. Настъпвайки по направление на Ниш, на запад и югозапад, българските войски съвместно с частите на народоосвободителната армия на Югославия нанасяха големи загуби на врага. Към 21 октомври 1944 година те излязоха на линията южно от Крушевац, Куршумли, Враня, западно от Крива Паланка, Кочани и с това прикриха фланга и тила на Трети украински фронт от удрите на немскофашистките съединения, които се изтегляха от южните части на Балканския полуостров.

Според признанието на врага българите действуваха, „проявявайки огромен ентусиазъм... атакуваха със своите многочислени съединения колоните на Льор от изток, стремейки се да ги отхвърлят в малко достъпните високопланински райони в западната част на полуострова“.

Шестнадесет хиляди най-добри синове на България паднаха на полесраженията в Югославия.

Активното участие на българската армия в общите усилия за окончателния разгром на фашизма продължи и по-нататък...

На мене, ръководителя на общия ход на бойните действия на съветските и българските войски по това направление, ми се налагаше доста често да бъда в района на действията на българските войски. Дори и в най-критичните моменти сред тях не можеше да се забележи каквато и да било паника или объркаността.

Беше ни драго да гледаме как дружно действуваха командирите и бойците от армиите на СССР, България и Югославия, с каква топлота бяха сплотени техните отношения в общата борба. В часовете на затишие можеше да се видят например такива сцени: седят около съставените на пирамиди пушки, руси, българи и югославяни, водят войнишки разговор наполовина с думи, наполовина с жестове и при все това добре се разбират помежду си. Недалеч бяха изнесени на огневи позиции съветските и българските оръдия; в небето летят, отвайки да изпълнят задачата си, в единен строй наши и български самолети. Само великото чувство на пролетарски интернационализъм и на революционното братство можеше да породи тази удивителна дружба, сплотеност и взаимно разбирателство между руските, българските и югославските войни.

Трябва да кажем и това, че големите победи над войската бяха спечелени от младата Българска народна армия в трудни условия на местността и при доста слабо въоръжение и материално-техническа екипировка на войските. Ние се стараехме всестранно да запълним тази празнина, като оказвахме, където можехме, подкрепа на артилерията и авиацията.

Успехът на българските войски беше резултат преди всичко на беззаветната храброст на войните на българската армия. В боя смело и мъжествено вървяха войници, офицери и генерали. Спомням си например един случай на командния пункт на командуващия Първа българска армия генерал Владимир Стойчев. На моя въпрос, къде е заместникът му по политическата част генерал Щерю Атанасов, той протегна ръка по посока на боя и отговори: „Там е, разбира се. Честна дума, не зная какво да правя с него. Вчера се усложни положението в един полк и той взе автомата и тръгна пред всички в атака.“

Наскоро след завършването на Белградската операция в края на октомври 1944 година аз бях назначен на длъжността заместник-председател на Съюзническата контролна комисия (СКК) в България и командуващ войските на 37 армия, която представляваше наш важен оперативен резерв на балканския боен театър. Присъствието на съветските войски в България гарантираше безопасността на нейния народ от всевъзможни провокации на турците, които крояха планове за експанзия, и на англичаните, които се стремяха да проникнат на север към България.

24 години свободна Чехословакия

Близо седмица над райхстага се вее знамето на победата и Съветската армия громи разпокъсаните части от вермахта на третия райх, когато на 5 май 1945 година жителите на Прага се вдигат с оръжие в ръка срещу немския гарнизон, все още окупиращ столицата на Чехословакия. Откликвайки на призива на въстаналите пражани, съветското командуване изпраща на помощ танкови войски, които на 9 май окончателно очистват Прага от немско-фашистките окупатори. Проечават последните изстрели по улиците на древна Прага и от този ден започва както мирната история на следвоенна Европа, така и развитието на Чехословакия като социалистическа държава.

Социалистическото развитие на Чехословакия след Втората световна война се характеризира преди всичко с бурно развитие на производителните сили, с ликвидиране на безработицата, с развитие на учебното и образователното дело, с по-нататъшно разширяване и усъвършенстване на социалното осигуряване и здравеопазването, с повишаване на жизненото равнище на трудещите се.

Благодарение на успехите на социалистическата индустриализация, по относителния дял на промишленото производство на глава от населението Чехословакия се нарежда в групата на най-развитите промишлени държави в света.

Бурният подем на индустрията се отразява благоприятно както върху селското стопанство, така и върху търговията, и в същото време представлява солидна база за развитие на социалистическата културна революция и за повишаване жизненото равнище на народа.

Външната политика на Чехословакия винаги се е отличавала с висока активност, което е обусловено от самото географско положение на страната в центъра на Европа, както и по стоянната заплаха от агресия от страна на германския империализъм. Чехословакия осигурява своята държавна независимост и отбранителна способност, както и своето икономическо равнище в благосъстоянието на народа, чрез всестранно сътрудничество със социалистическите страни. Народите на Чехословакия още в хода на Втората световна война и след нея сключиха серия споразумения за дружба и съюз със Съветския съюз и другите социалистически страни.

Освобождението на Чехословакия от хитлеристките завоеватели, за което заплатиха с живота си съветските войници (само на чехословашка територия паднаха повече от 140 хиляди души), напълно потвърди правилността на чехословашката политическа ориентация към Съветския съюз.

В един свят, изпълнен с непримирими класови противоречия и конфликти, се ражда новото социалистическо общество в тази страна след войната. В преодоляването на тези конфликти и противоречия тя претърпя и временни частични поражения, но последният опит на антисоциалистическите сили да раставрира стария строй показа на чехословашките народи, че не може да има неутрална Чехословакия. Лозунгът за „неутралитет“, с който излязоха през летните месеци на 1968 година десните сили, се оказа фалшив и антинационален. Само в единен строй с всички социалистически страни и преди всичко със Съветския съюз Чехословакия може да строи социализъм и да постигне нови успехи в по-нататъшното развитие на страната.

Главният смисъл на сегашните усилия на ЧКП в областта на международната дейност се състои в постигането на съответно единодействие както на братските социалистически страни, така и на цялото световно комунистическо движение. Единство, необходимо за разгръщане на настъпателна политика срещу всички реакционни сили. Политика, която да обединява широкия поток на всички революционни, прогресивни и демократични сили на земното кълбо.

Чехословашката комунистическа партия е правила и занапред ще прави всичко, за да бъде постигнато такова единство, ще съдействува активно за това и на предстоящото съвещание на братските партии.

Рамо до рамо с комунистите — към всестранен подем на окръга

(Продължение от I стр.)

Мнозина от сдружените земеделци се учат в учебните звена на Партията и Отечествения фронт. За активистите са изградени различни школи, които допринасят твърде много за повишаване на тяхната идеологическа подготовка.

Изказалите се делегати Велико Николаев, председател на общинското ръководство на БЗНС в Нова Черна, Иван Николов — председател на ТКЗС — Дулово, Иван Матеев — главен агроном на ТКЗС — Алфатар, Атанас Костов — заместник-председател на ОКС и други говориха за работата на сдружените земеделци по превръщането на селското стопанство във високорентабилно и ефективно.

С голямо внимание беше изслушано приветствието на първия секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, който подне се пламенните привети на 11-те хиляди комунисти. Той изказа сърдечната благодарност на Окръжния комитет на Партията към сдружените земеделци, които не жалят своя труд за процъфтяването на кооперативните стопанства. Пожела на делегатите нови успехи в благородната надпревара в чест на 25-годишния юбилей на свободата. В своето слово др. Кардашев се спря на големите задачи, които предстоят да се решават в окръга в областта на селското стопанство. В близките една-две години окръгът трябва да преодолее изоставането и да изпревари Русенски, Разградски, Шуменски окръг и да се доближи до постиженията на толбухинци. Реални условия за това има. По-нататък той говори за участието на сдружените земеделци в работата на народните съвети, Отечествения фронт и другите масови организации.

Членът на Управителния съвет на БЗНС и заместник-министър на земеделието и храните промишленост Алекси Иванов приветствува делегатите от името на ПП на БЗНС и на секретаря на БЗНС Георги Трайков. Той изтъкна завоеванията на сдружените земеделци от окръга и ги призова на още по-активна работа за достойно посрещане на юбилея на социалистическата революция у нас. Говори подробно за задачите на БЗНС на сегашния етап от развитието на социалистическия строй у нас, за решенията на Юлския пленум на ЦК на Партията за по-нататъшното развитие на нашата страна, за благотворната българо-съветска дружба, чиито резултати се чувствуват навсякъде. Поставя на вниманието на конференцията редица въпроси на вътрешното и международното положение, на приноса на България в борбата за мир и братско сътрудничество с всички страни в света.

Конференцията изпрати поздравителни телеграми до ЦК на Партията и Постоянното присъствие на БЗНС.

Накрая бяха приети решения за бъдещата дейност на сдружените земеделци, избрани бяха ново Окръжно ръководство на БЗНС, контролно-ревизионна комисия и членове на Върховния съюзен съвет. На състоялия се пленум след конференцията за председател на Окръжното ръководство на БЗНС единодушно беше преизбран др. Александър Чолаков.

Вълчо РАДЕВ

Рецитал „Местни творци“

Преди няколко дни в салона на Народния театър в Силистра се състоя рецитал на кръжока по художествено слово по творби на местни автори. Пред много граждани и учащи се от града въпитаниците на Мариана Ковачева още веднъж показаха своето умение да завладяват публиката.

С много умение и такт беше направено композиционното изграждане, успешно бе осъществена връзката между отделните жанрове и творби. Постепенното преминаване от стиховете с патриотична тематика към нежната интимна лирика и поезията за деца предразположи слушателите към изслушване на разказите, които, въпреки че се редуваха един след друг, също така бяха подбрани къси и подходящи.

По отношение на съдържанието бихме искали да бъдем малко по-сдържани. Естествено, не можем да очакваме всички творби да бъдат на едно ниво, но ми се струва, че авторите би трябвало с по-голямо старание да се отнасят към подбора на творбите, представени на рецитаторите. Особено контрастиращи на фона на останалите творби в това отношение бяха стиховете на Веселка Ковачева и Пенчо Пенчев. Критичното отношение на постановчика към тези неща е във всички случаи задължително.

Радостно щеше да бъде и ако в разказите срещахме повече теми от живота и труда на новите хора днес. Разбира се, това не значи подценяване на историческия жанр. Много добре бяха посрещнати от публиката разказите на Никола Нанев, Георги Михайлов, Мариана Ковачева, стиховете на Симеон Манолов, Николай Йорданов и др.

Изпълнението на кръжочниците, като че ли беше най-сполучливо разрешената част от цялата програма. Старанието на изпълнителите имаше решаващо значение за успеха на тази проява.

Но сякаш в по-младите изпълнители вече се чувствува повторение в стилово отношение с изпълненията на някои бивши участници в кръжока. Би трябвало доколкото е възможно от професионална гледна точка да се дава възможност за по-пълна творческа изява на изпълнителя.

Енчо ЖЕЧЕВ

8 май — Международен ден на Червен кръст

ДЕЙНОСТ, ДИКТУВАНА ОТ ХУМАННОСТТА

Създаването на Червен кръст е свързано с осъществяване въжделенията на човечеството за хуманност във взаимоотношенията между хората и за облекчаване на страданията им.

Въдушевен от същата благородна идея, известният швейцарски общественик и хуманист Анри Дюнан и неговите съмишленици, поставят началото на Червен кръст през 1863 година като международна организация. През октомври месец същата година в Женева се събира първата официална конференция, на която са присъствували представители на Швейцария, Франция, Русия, Англия, Прусия, Австрия, Италия, Холандия, Саксония и др. Конференцията решава да се създадат във всички заинтересовани страни национални дружества за помощ. Тази конференция се счита за учредителна на Червен кръст.

През първите петдесет години от своето съществуване национални дружества на Червен кръст са били създадени в 32 страни с около 20 милиона членове, а през настоящата година, когато се чествува 106 години от създаването на Червен кръст, национални дружества са организирани в повече от 100 страни в света, включващи няколкостотин милиона членове.

През 1948 година изпълнителният комитет на Лигата на дружествата на Червен кръст в Женева по предложение на социалистическите червени кръстове решава 8 май да бъде обявен за международен ден на Червен кръст. Тази дата е предпочетена, защото съвпада с деня на раждането на Анри Дюнан — основоположникът на организацията.

Голяма и всеобхватна е и дейността на Българския Червен кръст. Преминал през перипетиите на не една война, нашият Червен кръст е оказвал винаги най-бърза и компетентна помощ на нуждаещите се както през военно, така и през мирно време. По време на Отечествената война съвместно с военно-санитарната служба беше разработен план за съвместната работа; подготвяха се и се обзавеждаха подвижни болници за фронта, организираха се подкрепителни пунктове за даване на храна на ранените, създаваха се кръводарителни центрове, организираше се изпращане на подаръци за войниците, както и събирането на сведения за намиращите се у нас военнопленници и за наши пленници в чужбина.

В годините след войната дейността на Българския Червен кръст бе координирана съобразно новите изисквания на мирния живот. Народното здравеопазване, дейността на Червен кръст сред работниците, сред кооператорите на село, сред младежта станаха основни насоки на развитието на тази хуманна организация.

Не на последно място се обособи и въпросът за кръводаряването. Нещо повече — на четвъртия конгрес на БЧК безвъзмездното кръводаряване стана една от централните задачи на организацията.

Сега Българският Червен кръст наистина се превърна в масова опора на здравеопазването.

Пионерите от Окорш—окръжни първенци

На трето място в страната

Окръжният лекоатлетически четирибой за пионери и пионерки, който се проведе на новия стадион в Силистра, събра най-добре представилите се отбори на пунктовите състезания.

Тази година републиканските профсъюзни състезания по туристическо ориентиране се проведоха в района на курорта Воден, Разградски окръг, и бяха посветени на 25-годишнината от социалистическата революция в България. В тях взеха участие и представителни отбори от нашия окръг — мъжкия състав на МЗ „Стомана“ и жените от „Оргтехника“, които бяха придобили това право в окръжните профсъюзни състезания.

Дългите и трудни маршрути и участието на спортния елит по туристическо ориентиране от цялата страна поставиха на голямо изпитание нашите участници. Но заредени с много амбиция, те се представиха много по-добре от доста други състезатели и отбори, сочени предварително за фаворити.

Женският ни отбор в състав Станка Нарлева, Грозданка Костова и Милена Иванова се нареди на второ място в страната. Индивидуално Станка Нарлева зае трето място, оставайки след себе си редица националии състезателки. Мъжкият ни отбор се класира на шесто място, а в комплексното класиране отборът на ОС на профсъюзите — Силистра се нареди на трето място — една награда за упоритя тренировъчен труд на състезателите.

Сега силистренските представители се подготвят за предстоящите републикански състезания за купите на в. „Ехо“. Те ще се проведат от 23 до 25 май в местността „Каракуз“.

Димитър ТЕТРАДОВ

Окръжният лекоатлетически четирибой за пионери и пионерки, който се проведе на новия стадион в Силистра, събра най-добре представилите се отбори на пунктовите състезания — у-ще „Отец Паисий“ — Силистра, у-ще „Ст. Караджа“ — Тутракан и училищата в селата Малък Преславец, Бабук, Кайнарджа, Окорш и Сребърна. Двата дни показаха, че в Силистренски окръг расте млада надеждна лекоатлетическа смяна.

Пионерките от у-ще „Отец Паисий“ (преп. П. Иванов) превъзхождаха своите съпернички и след последната дисциплина имаха най-много точки — 928. На следващите места се наредиха отборите на Окорш, Малък Преславец, Бабук, Тутракан, Сребърна и Кайнарджа. Индивидуално най-добре се представи силистренската лекоатлетка Маргарита Любенова — 60 м. за 9,1 сек., скок на дължина — 4,32 м. Най-далеко хвърли топката Гинка Петкова от М. Преславец — 49 метра, а височината от 120 см. преодоляха три състезателки — Маргарита Георгиева от Окорш, Иванка Костадинова от Бабук и Йорданка Николова от Силистра. От четирите дисциплини Маргарита Любенова събра общо 204 точки и стана индивидуален победител.

При пионерите превъзхождаха гостите. Особено се откроиха състезателите от Окорш (преподавател Виктор Петков), които победиха с общо 1028 точки. На второ място с 959 точки останаха тутраканските пионери, на трето — състезателите от М. Преславец.

Над всички лекоатлети изпъкна Мюмюнали Юсеинов от Окорш, победител в дисциплините 60 м гладко бягане — 8,1 сек., скок на дължина — 5,29 м и хвърляне топка — 75 м. Победител в скока на височина стана тутраканският състезател Недрет Юсеинов — 145 см. Пионерът Мюмюнали Юсеинов застана на първо място в индивидуалното класиране с 253 точки, следван от Недрет Юсеинов — 240 т. и Райчо Цонков.

Комплексни победители станаха пионерите от Окорш, пред отборите на у-ще „Отец Паисий“ — Силистра и у-ще „Ст. Караджа“ — Тутракан. Най-добрите състезатели и отбори бяха наградени.

Г. РАЙЧЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 53 (1522) | Събота, 10 май 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Първото в окръга

На 7 май т. г. бе създадено първото крупно трудово-кооперативно земеделско стопанство в Силистренски окръг. То обединява земята на ТКЗС — Нова Черна, ТКЗС — Старо село и ДЗС „Родопа“ — Нова Черна.

Целта на обединението е да се създаде реална възможност за преминаване към по-висша степен на промишлено производство, за концентрация и специализация на всички отрасли.

Новото стопанство, чиито център е Нова Черна, обединява и дейността на селкоопите. За негов председател бе избран другарят Михаил Станков, досегашен секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Бяха избрани и трима заместник-председатели, които ще ръководят различните дейности на кооператива.

(СТ)

Радка Симеонова е дългогодишна работничка в ДИП „Добруджа“ — Силистра. Тя е носителка на почетната значка на Министерството на леката промишленост.

ЩЕ РАСТЕ РОЛЯТА НА ПРОФСЪЮЗИТЕ

Двегодишната дейност на професионалните съюзи от окръга, предстоящите им задачи, произтичащи от решенията на X пленум на ЦСПС, станаха център в работата на отчетно-изборната конференция на ОС на професионалните съюзи. Тя се състоя в сряда и в работата ѝ взеха участие първият секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, председателят на ИК на ОНС Димитър Михайлов, секретарите на ОК на Партията Калин Димитров, Христофор Иванов и Яким Петков, членовете на Бюрото на ОК на Партията Сава Шиваров, Шакир Шакиров, Станчо Николов и Атанас Киров, Александър Чолаков, председател на Окръжното ръководство на БЗНС.

Присъствува и Нено Лалев, член на изпълнителното бюро на ЦСПС и председател на ЦК на профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост.

В отчетния доклад се посочиха положителните и слаби страни в дейността на профсъюзните органи и организации по изпълнение на задачите, които се поставиха от Деветия конгрес и Юлския пленум на Партията, изтъкна се стремежът на 32-хилядната армия от профсъюзни членове да завоюва нови върхове в труда и обществено-политическия живот пред светлия общонационален празник.

Работейки под ръководството на окръжната партийна организация, професионалните съюзи са постигнали редица положителни резултати. Своевременно са разяснявани партийните решения за преминаване към нова система на стопанско ръководство, както и задачите и изискванията по 44 постановление на ЦК на БКП, МС и ЦСПС. ОСПС е организирал обучение на профсъюзния актив за извършване на критични анализи в стопанските предприятия по въпросите на многофакторното заплащане и др. Разгърналото се социалистическо съревнование и движението за комунистически труд са дали богати плодове. Трудовите колективи са изпълнили своите планове и обещания. Най-голям прираст на промишлената продукция имат предприятията „Оргтехника“, ЗГУ „Терма“ — Тутракан, ДМЗ — Дулово и др. 13 преходни знамена на ЦС на профсъюзите са ставали през отчетния период притежание на трудовите колективи от окръга.

Широк размах е взела и обществено-политическата работа. С пропагандистите на 170-те просветни звена са проведени семинари, което е допринесло за по-задълбочено запознаване на членовете с партийните решения. По предприятия се е разгърнала системна работа за подобряване квалификацията на работниците, първостепенна задача е била борбата за технически прогрес.

В доклада не бяха пощадени слабостите, допуснати от профкомитетите и профорганизациите. Тревога будят някои от тях с недостатъчните грижи по организацията на труда и производството. Последица от това са неизпълнените обещания, поети в чест на юбилейния Девети септември от някои трудови колективи.

В станалите разисквания делегатите говориха за дейността на профкомитетите по места, обсъдиха се условията за преминаване към петдневна работна седмица и оползотворяването на двата почивни дни. В много предприятия преминава добре техническата учебна година.

Недостатъчно анализираха делегатите в своите изказвания причините за посочените слабости. На това обърна внимание секретарят на ОК на БКП Христофор Иванов. Той даде положителна оценка на някои форми, които профсъюзите използуват в своята работа — бюрата за икономически анализ, тържественото приемане на млади работници в предприятията, както и на стремежа да се съчетае дейността на профсъюзите с тази на останалите масови организации, които са помощници на Партията. Голямо внимание заслужават профорганизациите в селското стопанство, особено тези на механизаторите, в работата с които няма достатъчно набран опит. Още повече трябва да се задвижи трудовата дисциплина, да се разгръща широка политическа дейност сред членовете и пълно да се използуват възможностите, които структурните промени в профсъюзите дават за въвличане на трудещите се в управлението.

Представителят на ЦС на профсъюзите Нено Лалев аргументирано разясни как социалистическото съревнование може да се превърне в съставна част от икономическата политика, спря се и на проблемите на ергономията, трудовото възпитание и др.

Какви предстоящи задачи се очертаха пред профсъюзните дейци? Първостепенни ще останат мностранните грижи за работниците, борбата за технически прогрес и разгръщането на социалистическото съревнование, особено в дните пред юбилея на свободата.

Конференцията избра нов ОС от 51 члена, който на първото си заседание избра за председател Шакир Шакиров, а за секретар Мико Николов. Съставиха се 7 отраслови комисии и една женкомисия.

Любомир КАПИТАНОВ

ПЕТИ ОКРЪЖЕН СЪБОР НА ЖЕНИТЕ-ПЪРВЕНЦИ

Утре се открива V-ят събор на жените-първенци от окръга. На малкия стадион на брега на Дунава ще се срещнат 3 000 делегатки и гости, за да дадат отчет пред Партията и народа за своите трудови успехи.

Ще отчетат своите високи производствени резултати работничките от държавната, местната и кооперативната промишленост. Ще рапортуват и представителките на многобройните селски труженички, които неуморно се трудят.

Над 120 жени от окръга са носителки на златни, сребърни и бронзови медали за високи трудови успехи.

С високо вдигнати чела ще дойдат на Окръжния събор кооператорките и специалистките от кооперативните стопанства Нова Черна, Секулово, Зафирово — носителки на правителствени награди, като национални първенци.

Има какво да рапортуват и работничките от търговията, общественото хранене, транспорта и съобщенията, отрасли в които все по-голям дял заемат жените.

Жените от окръга на своя Пети събор, организиран в чест на 25-годишния юбилей, месеца на българо-съветската дружба и международния конгрес на жените, ще отправят призив към всички трудещи се жени от окръга, за още по-активна и обществено-полезна дейност. Те ще заявят пред представителите на братския съветски народ своята благодарност към Великата съветска страна, към нашите съветски сестри. Ще издигнат високо глас за сестринска солидарност с виетнамския народ.

Милка ГИНЕВА,
председателка на Окръжния съвет за работа сред жените

За трудолюбивите — признателност

И колективът на окръжното стопанско предприятие „Водоснабдяване и канализация“ в гр. Силистра се готви за достойна среща на юбилея.

Резултатите от първото тримесечие недвусмислено показаха това. Планът за подадената вода е преизпълнен с 4 процента, за приходите с 5 процента, а себестойността е намалена с 2 на сто.

Любен Чернев, Йоана Стефанова и Георги Георгиев от Силистра, Ненчо Арабаджиев от Главиница, Михал Кушев от Средище и Нежмедин Салиев от Черковно са допринесли най-много за постигнатото пре изпълнение на плановете.

На специални профгрупови събрания първенците бяха наградени. Признателността на тяхното трудолюбие ги вдъхновява за още по-упорита и всеотдайна работа.

Н. БОБЧЕВА

Никога фашизъм, никога война!

На 8 май вечерта в кино „Москва“ — Силистра се състоя тържествено събрание по случай Деня на победата, организирано от Окръжния и Градския комитет на Партията, Военното окръжие и Комитета на офицерите от запаса. В деловия президиум заеха места генерал-майор Васил Козарев от МНО, членовете на Бюрото на ОК на БКП Станчо Николов и Атанас Киров, общественици и др.

За историческото значение на победата над фашистка Германия по време на Втората световна война говори генерал-майор Васил Козарев. Той подчерта изключително големия принос на Съветската армия за разгрома на хитлеризма и милионите жертви, които понесе човечеството. Спря се на участието на Българската народна армия за освобождението от фашизма на Унгария, Югославия и Австрия, изтъкна героизма на бойците от прославения 31 Силистренски пехотен полк. Днес човечеството от целия свят се бори за мир и няма да допусне отново да има фашизъм и война. То твърдо отстоява делото на Девети май.

Накрая бе прожектиран съветският играл филм „Железният поток“.

(СТ)

Пред Осмия национален конгрес на мира

В четвъртък в Силистра се проведе отчетно-изборната конференция на Окръжния комитет за защита на мира. В работата на конференцията взеха участие представители на градските и общинските комитети за мир. Направена бе равносметка за дейността на комитетите за мир в окръга след Седмия национален конгрес на мира. Изтъкна се, че през тази година дейците на мира у нас ще честват и 20-годишнината от създаването на световното движение за мир.

През отчетния период са осъществени много инициативи от комитетите за мир в окръга. Те са взели дейно участие в различни мероприятия. Във фонда на мира са внесени над 35 000 лева. Честувани са изтъкнати културни и обществени дейци със световно значение.

Конференцията прие решения за по-нататъшната дейност на комитетите за мир в окръга, избра нов Окръжен комитет за защита на мира. За предстоящия Осми национален конгрес на мира, който ще се състои на 2 юни тази година, бяха избрани 20 делегати.

(СТ)

Вчера • днес • утре

ОК на ДКМС от 5 до 10 май провежда семинар със секретарите на общинските комсомолски комитети. На семинара се обсъжда досегашната работа на комсомолските организации във връзка с преустройството на комсомолската работа.

* * *

Днес, 10 май, в салона на ОНС — Силистра с участието на няколко професори от София и средношколците от Силистра ще се проведе научна конференция, посветена на Ивайло в Силистра. След изнасяне на докладите и изказванията, ще бъдат прожектирани филми за военно-патриотичното възпитание.

Утре, неделя, участниците в конференцията и други средношколци, около 2 000 души, ще участвуват в похода от Силистра до Срацимир, по следите на Ивайло. В крайния пункт на похода ще се състои тържество, а след това — спортна стрелба.

* * *

Утре, 11 май, ОК на ДКМС организира окръжно състезание с пионерските и средношколски отбори по авио-ракетно моделизъм.

Състезанието ще започне от 9 часа на летището в Калипетрово.

* * *

Утре, неделя, от 18,30 часа на спортната площадка в Силистра любителите на естрадното изкуство от окръжния център ще имат възможност да слушат естрадния концерт на вокално-инструменталния състав „Пеещи звезди“.

* * *

В понеделник, 12 май, ще ни гостува колективът от Русенската опера. В 17,30 и 19,30 часа ще бъде началото на операта „Селска чест“ от Маскани. Спектаклите ще бъдат предшествувани от тържество, на което ще се сключи договор с колектива на Русенската опера за всекимесечно посещение в Силистра. С това фактически ще се открие филиал на Русенската опера в Силистра.

* * *

Вчера, 9 май, от Силистра за Варна заминаха танцовият състав при читалище „Пробуда“ — Калипетрово, ансамбълът за народни песни и танци — Силистра, танцовият състав на МЗ „Стомана“, пионерският танцов състав при училище „Макаренко“, танцовият състав при Силистренския селскостопански техникум „Добруджа“ и танцовите състави от селата Старо село и Нова Черна.

В големия черноморски град силистренските самодейци ще защитават честта на окръга в заключителното зоново състезание. Първенците от това състезание по-късно ще участвуват в републиканския юбилеен фестивал на народните песни и танци в Пловдив.

Множат се трудовите успехи на бригадата

За успехите на бригадата, ръководена от Мустафа Алиев, се говори отдавна. Тя е една между първите в ДП „Автотранспред“ не само в град Дулово, но и в цялото предприятие.

Особено резултатно се оказа първото четиримесечие на тази година. Планът за всеки месец е преизпълнен. Нещо повече. Хората на Алиев работят така, че плановете за приходите и производителността на труда се изпълняват с един месец предсрочно.

Най-голям дял за постиженията има бригадирът. Дългогодишният му опит помага за създаване на добра организация. Трудолюбието на Алиев увлича останалите работници и възложените задачи се изпълняват бързо.

Многофакторното заплащане намери добър прием в бригада та. Главното, което се съблюдава, е изпълнението на производителността на труда. Получените премии стимулират работниците, правят ги още по-активни.

Георги Стефанов, Ангел Петров и другарите им се трудят така, че като първенци да посрещнат юбилея.

А. В.

Пролет е!... Етюд: Добри ИОРДАНОВ

На Третия петхиляден събор на плодородието — най-достойните комсомолци

Два пъти като израз на най-високо отличие и признание за труда на младежта от село се проведоха петхилядни събори-семинари на комплекса „Златни пясъци“ край Варна. Те се оказаха сполучлива форма не само за отдих и обмяна на опит, а и сериозна школа за добиване на професионално-технически знания, школа за обогатяване на политическата култура на селската младеж.

ЦК на Комсомола, Министерството на земеделието и хранителната промишленост и Централният кооперативен съюз решиха Третият петхиляден събор-семинар на плодородието с младите първенци от юбилейното съревнование под девиза „Комсомолски дар за победата“ да се проведе тази година в началото на ноември.

От окръжната комсомолска организация пратениците за събора ще се излъчат на специални сбирки на младежките производствени единици, дружества и групи след отчитане на окръжното съревнование „Младежки дар за юбилейната годишнина“. Това ще са най-добрите млади механизатори от младежките бригади за комплексна механизация, най-добрите млади животновъди, полевъди, овощари, специалисти, комсомолски активисти — показали висока политическа, обществена и трудова активност.

В програмата на събора се предвиждат най-разнообразни мероприятия: срещи с партийни и държавни ръководители, беседи на научни работници и специалисти, запознаване с новости в селскостопанската наука и практика; срещи с писатели, поети, композитори, театрални групи; спортни състезания и богата културно-масова работа.

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Подписано е съвместно комюнике между партийно-правителствените делегации на България и ГДР

МИТИНГ НА ДРУЖБАТА В БЕРЛИН

БЕРЛИН, 8 май (Спец. корна БТА М. Тодорова и кор. на БТА П. Кожухаров). Днес следобед в сградата на Държавния съвет завършиха преговорите между партийно-правителствените делегации на Народна република България и Германската демократична република, които протекоха в атмосфера на сърдечност, искрена дружба и пълно разбирателство.

След това в тържествената зала на Държавния съвет другарите Тодор Живков, Валтер Улбрихт и Херберт Вайц подписаха съвместно комюнике на двете партийно-правителствени делегации.

Ръководителят на българската партийно-правителствена делегация Тодор Живков и членовете на делегацията се разписаха в почетната книга на Държавния съвет.

Непосредствено след подписването на комюникето членовете на делегациите начело със своите ръководители другарите Валтер Улбрихт и Тодор Живков се отправиха към конгресната зала на „Александерплац“, където ги очакваха голям брой берлински строителни работници. В тази зала се състоя митинг на дружбата между Народна република България и Германската демократична република. В залата присъствуваха и членове и кандидат-членове на Политбюро на ЦК на ГЕСП, членове на Министерския съвет на ГДР и Държавния съвет, шефове на дипломатически мисии, акредитирани в Берлин и др.

Събранието бе открито и ръководено от члена на Политбюро на ЦК на ГЕСП и първи секретар на Градския комитет на партията в Берлин Паул Фернер. След продължителните ръкопляскания на присъствуващите той поздрави българската партийно-правителствена делегация, ръководена от др. Тодор Живков.

Паул Фернер даде думата на др. Валтер Улбрихт, който произнесе реч. След др. Улбрихт голяма реч произнесе и др. Тодор Живков. Речите на двамата оратори бяха изслушани с много голямо внимание, често прекъсвани и изпратени с продължителни ръкопляскания.

Последен пред събранието говори ръководителят на младежка бригада от Комбината за жилищно строителство в Берлин Райнер Балке. От името на своите другари строители работници той отправи горещи привети към българските гости и изрази желанието на трудещите се от ГДР да крепнат и занапред дружбата и приятелството между нашите народи и партии.

Закривайки събранието, Паул Фернер издигна лозунги за засилване на общата борба на БКП и ГЕСП за мир, демокрация и социализъм. Тези думи на Паул Фернер бяха изпратени с продължителни ръкопляскания и приветствени възгласи.

Митингът завърши, като всички присъствуващи запяха Интернационала.

ПРИЯТНО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

ИЗ ОПИТА НА ПРОПАГАНДИСТА

Пропагандист съм от 1956 година. Съвсем чистосърдечно трябва да кажа, че тази дейност изпълнявам с желание. С това може би удовлетворявам една юношеска мечта — да ста

на учител. Поради стеклите се обстоятелства, това мое желание не се сбъдна, но отчасти се осъществява в звената на партийната просвета.

През дванадесетгодишния си стаж като пропагандист премина различни форми за преподаване и няколко дисциплини. Разбира се, в процеса на работата съм допускал редица слабости и грешки както организационни, така също и методически. Винаги съм се старал да дам това, което ми позволяват силите, а слушателите да овладеят най-главните и основни моменти. Дали съм постигнал целта си, ще трябва да се изкажат други.

През тази партийна учебна година ръководя школа по основи на марксистката философия. Тази дисциплина съм изучавал няколко пъти. Особено много допринесе за подготовката ми и по-специално за опресняване на знанията ми и изясняване на някои нови постановки по редица въпроси

За качеството на лекцията решаващо значение има предварителната подготовка. Независимо от това, че материалът ми е познат, то подготовката ми за следващото занятие започва още на другия ден след свършването на занятието. Или за всяка лекция отделям по три-четири дни по няколко часа за подготовка. Основният източник за подготовка, който ползувам е учебникът по основи на марксистката философия, издание на Академията

торията да слуша с повишен интерес. Никога в практиката си като пропагандист не съм си позволявал да чета лекциите пред слушателите. Впрочем, в първите години предварително си написвах лекцията и я четях, но това някак си не им се нравеше. Активността беше на много ниско стъпало и при затвърдяването повече от половината не схващаха и основните моменти. И сега не всички могат да дадат пълен и изчерпателен отговор на въпроса, но без изключение всички схващат основните моменти и активността при изнасянето на лекцията е добра.

Винаги са били оскъдни на гледните помагала на село. Тази учебна година получих диапрожектор, който извънредно много ми помага. Отначало го ползвах в часовете по събеседването и то при обобщаването на въпросите. Но все ми се струваше, че слушателите се разсейват с него, отвличат се в странични и допълнителни въпроси и в края на краищата не се затвърдяваше цялата лекция, а само отделни въпроси или отделни нейни страни. Изоставих този начин и започнах да ползвам диапрожектора в края на лекцията, като много от схемите ги начертавах в тетрадките си. Но сега се получи друго неудобство. При събеседването слушателите строго се придържат към схемата и съвсем конструктивно развиват въпросите, без много диалектика и задълбочаване. Черната дъска ми е също помагало, на която обикновено записвам темата, непознати думи, схеми, дати и пр.

Тодор ЦАНКОВ,
пропагандист в с. Ст. Караджа

едномесечният курс във висшата партийна школа — София, който посетих през лятото на 1968 година. Смятам, че почти всички мои колеги, които предават тази дисциплина, ще трябва да преминат през това висше учебно заведение, с което ще станат по-пълноценни пропагандатори.

Решаващо значение за успешна и резултатна работа има предварителният подбор на слушателите за дадено просветно звено. До тази година общинският партиен комитет като че ли по-малко внимание обръщаше на този въпрос и кабинетно определяше комунистите кой къде ще се учи. Обикновено при разпределението се изхождаше от образованието, от възрастта или други показатели, но рядко се имаше предвид желанието и възможностите на хората. Сега с удовлетворение мога да отбележа, че определените хора за това са подходящи и с желание участвуват. Безпричинното отсъствие от занятие е изключение. Тук искам да отворя скоба по отсъствията. Много са факторите, които имат значение за редовната посещаемост. Но като че ли решаваща е ролята на партийните бюра.

Изключение е било при мен да се закъснява, т. е. да не се започва в определения час, или пък след започването да продължават да пристигат хора. Обикновено още на първото занятие се уточняват всички организационни въпроси; в това число и часа на започване на занятието. По този въпрос в началото на учебната година в първите две-три занятия се случваше да закъсняват едните път едни, другия път други слушатели, с което се пречеше на нормалното протичане на работата. Край на тази аномалия сложих на едно от занятията. В определения час за започване заключих вратата и не допуснах закъснелите да присъствуват на лекцията. Един от тях, Г. В. заяви: „Какво от това, че няма да ми отворите". Аз също се замислих: правилно ли съм постъпил? Отговорът на въпроса дойде в следващите занятия, когато всички идваха навреме, а другарят Г. В. стана много по-дисциплиниран и активен, отколкото преди.

Нашият юбилеен конкурс

ДОБРУДЖА В МЕНЕ

1.

Слънце за очите ми, сълза
най-искрена, гореща и голяма.
Във клас узрял, във палава лоза,
в заръчващия глас на мама
откривам твоето лице и дъх,
доброто име Добруджа откривам,
учуден гледам жетния стрък
как весело към слънцето отива...

2.

Добруджа — мъченица.
Добруджа — на комити.
Тръпка от ръченица.
Дъх на жито.

Земя, плодена
хилядократно.
Докрай зелена,
докрая златна.

Добра и свята
земя на птици.
Най-слънчев цвят от
българската шевица!

3.

И те гледам — златиста, златиста —
от Тутракан до Силистра.
И по-нататък, догдето
те побира сърцето ми.
От хълм ветрен поглеждащ,
във дол дъбов се сгушваш
и не губиш надежда,
щом за Дочо си шушнеш...

Вехто време — чокойско.
Под камшика ръкойки
сбираш, кръста превила,
моя Добруджа мила!
Вятър бял, незатихнал,
слънчев лъч неугаснал,
моя тиха усмивка
и мой укор, и ласка.
Хляб на масата. Дума
най-добра и най-песенна,
дето белия Дунав
със водите си не отнесе...
Слънцето ти ме грее
милостиво и светло —
да класят и узреят
семената в сърцето.
Семената, които
бяха в мене посяти,
и поникваха упорито
под насрещния вятър...

4.

Жито лесно не се отглежда.
Трябва вяра,
трябва надежда.
Един ласкав и влюбен взор
трябва да му даде простор.
В него птиците да се втурват,
дълго слънцето да прежуря.
Трябва два облака да се срещнат,
да се свъсят
и да си кажат нещо,
след което дъждът да плисне,
да измие треви и листи,
да достигне до житния корен
и зеленият сок нагорен
път живителен да поеме —
за да има и хляб,
и мечти,
и поеми!

5.

Мила Добруджа,
аз уроци
да ти давам е неуместно.
Ти прости ми онези строфи,
които създавам лесно.
Ти си тази, която учиш,
ти си тази, която даваш —
сила, нежност,
крила и звуци,
които ме опиняват.

Вятърът ти ме лъхва
просто и невълшебно.
Жив е и не изсъхва
коренът ми във тебе!

Симеон МАНОЛОВ

Възпитателната работа с пионерите

В началото на седмицата в село Средище се проведе методическа конференция за работата в пионерската организация „Септемврийче". Участие взеха пионерските, класните ръководители и директорите на училищата от района на съвета.

Подготовката на конференцията започна още през септември миналата година, след като бе приет планът и раздадени трите основни доклада с по два съдоклада.

Авторите на докладите развиха много задълбочено някои проблеми на пионерската дейност, като се подкрепяха с примери от своята ежедневна работа. Докладът на Драганка Николова засегна работата на класния ръководител за изграждане на организационни умения и навици у пионерите. На въпроса как да се възпитава обществена активност у подрастващото поколение се спря Иванка Николова, разгледа се и физкултурната и туристическата дейност в пионерската организация.

След доклада станаха интересни разисквания. Своя опит споделиха класните ръководители Хърванов, Енева, Китаева, Божурова и други. От техните думи пролича стремежът им да постигнат още по-добри резултати във възпитателната работа с пионерите.

Проведената конференция ще допринесе за още по-правилно педагогическо ръководство на ДПО „Септемврийче".

Д. САВОВА

Признателност към падналите за свобода

Неотдавна учителската организация при Политехническата гимназия „Климент Охридски" — Силистра проведе в чест на юбилейната 25-годишнина пролетен излет до местността „Баджалиите" и лобното място на Димитър Дончев — Доктора.

Край паметника на Докторa П. Апостолов, учител по история разказа подробно как е бил убит смелия добруджански борец за свобода и правда.

Пред паметника бяха поставени свежи горски цветя.

Райна ТОДОРОВА

Двубоят Зафирово—Сребърна

Наскоро в Силистра тържествено бе честван 10-годишният юбилей на кръжока по художествено слово и на литературния кръжок — и двата към Образцовото народно читалище „Доростол".

Това беше една от интересните срещи в третия кръг на викторината „Опознай Родината и родния край". Естествено беше домакините — отечественофронтовците от Сребърна да имат по-голямо самочувствие. Гостите от Зафирово бяха по-сдържани в предварителните разговори. Събрали доста опит и рутина в не едно трудно състезание и двата отбора имаха почти еднакви шансове за победа.

Тази вечер техни гости бяха др. Сава Шиваров — председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт в Силистра и др. Михаил Станков — секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Като свидетелство за интереса към това мероприятие не само в нашия окръг, тук беше и делегация на Търговищки окръг, водена от председателя на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Цоню Маринов.

Започна състезанието. Разнообразието на въпросите не смущаваше състезателите. Те отговаряха с еднаква компетентност както за успехите, постигнати в годините на народната власт, така също и на въпросите, свързани с близкото и далечно минало на страната и окръга.

Новите градове, построени през последните 25 години, развитието и историята на социалистическите предприятия, които имаме днес, историята на ДРО, антифашистката борба, създаването на Отечествения фронт и неговите първи конгреси, това бяха въпросите, на които заслужено беше присъдена отлична оценка от страна на журито.

За съжаление обаче, трябва да отбележим, че същото това жури допусна изненадващо некомпетентно и несправедливо оценяване на някои от отговорите на състезателите и от двата отбора. Това ги смути, направи ги по-неуверени в своите отговори и може би имаше и решаващо значение за загубата на сребърци. Това не значи че се подценяват възможностите на отбора-победител, който също беше значително ощетен.

Въпреки всичко кооператорите, изпълнили салона до краен предел, живееха с въпросите на състезателите, вълнуваха се заедно с тях. Неудовлетворението, радостните възгласи сякаш служеха за регулатор на отговорите. Една старица седнала на едно малко столче встрани от редовете, чувала думата ин дустриализация може би само от своите внуци, постоянно бу деше бурното одобрение на за лата със своите справедливи оценки на най-обикновен слушател. Тези думи казани тук про сто като шега, са особено показателни колко близко е до сърцата на хората тази интерес на инициатива.

През почивката самодейци от двете села изпълниха литературно-музикална програма. Прочутият сребърски ръченик отново заслужено спечели най-много аплодисменти.

Сребърна загуби. Но това не попречи след приключването гости, победители и победени да люшнат кръшни добруджански хора, да се разделят като приятели.

Енчо ЕНЧЕВ

На практика

В продължение на една седмица учениците осмокласници от училище „Стефан Караджа" в Искра бяха на производствена практика, която проведоха във фермите на кооперативното стопанство. По-отблизо учениците се запознаха с условията на работа, с организацията на производствения процес. През този период беседваха с животновъди и ръководители на стопанството. Приложиха на практика наученото през учебната година по основи на селското стопанство.

В края на производствената практика бе организирана среща с главния зоотехник на стопанството. Той ги запозна с настоящето и бъдещето на животновъдството в ситовския кооператив. Той не отмина и факта, че стопанството се нуждае от млади, добре подготвени кадри. Именно това трябва да знаят осмокласниците сега, когато са изправени пред сериозния проблем за избор на училище, което то по-нататък ще предопредели тяхната професия.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Вечер на Пеньо Пенев

Наскоро в клуба на Комсомола в Зафирово се проведе вечер на Пеньо Пенев. Това не беше обикновено събрание. Една голяма любов — любовта към поезията на Пеньо Пенев — събра много млади хора. Едва ли има хора от средното поколение, които да не обичат неговите стихове, а на мнозина той е любим поет.

След краткия доклад бяха прочетени спомените на Георги Джагаров за Пеньо Пенев.

Стихове на поета рецитираха Мария Петрова, Васил Петков, Донка Петрова.

Комсомолците от Зафирово ще посетят родното село на поета, ще се срещнат с майка му. Всичко това съвпада с десетгодишнината от смъртта на Пеньо Пенев, вечно живият поет за младото поколение.

Грижи за най-малките

С много грижи са заобиколени децата на кооператорите в село Иорданово. В селото е открита детска кухня, полудневна детска градина, а от 10 април започна да работи и 10-месечна детска градина. Тя се посещава от подрастващи от предучилищна възраст.

При такава обстановка за родителите от Иорданово са създадени условия за пълноценно включване в полската работа.

Николинка ВЪЛЕВА

СПОРТ

НАРОДНИ БОРБИ В С. ВОКИЛ

ОРГАНИЗИРАНЕТО на народни борби от физкултурните колективи и дружества допринася за масовизирането на този мъжествен спорт сред младежта. Те са непресъхващ извор на млади и надеждни таланти. Така направиха първите си крачки много наши прославени борци.

Миналата седмица физкултурният колектив в с. Вокил организира конни състезания и народни борби. Участвуваха изтъкнати борци от Шуменски, Разградски и Силистренски окръзи, а така също и от ЦСКА „Септ. знаме" и „ЖСК — Славия" от София. Тази спортна проява бе посветена на юбилейната 25-годишнина на свободата и III републиканска спартакиада.

Въпреки неблагоприятното време хиляди любители на спорта от околните села бяха дошли да наблюдават интересните състезания. И този път традиционното правило не бе нарушено. Празненството започна с конни надпреварвания. След това хилядите любители на спорта се събраха на футболното игрище, където започнаха състезанията по борба. При юношите около 25 млади и надеждни борци мериха сили за спечелването на призовите места в три категории. До 50 кг Реджеб Реджебов — възпитаник на Силистренската школа, спечели всичките си срещи и зае първо място, а следващите две места заеха борците на Разградски окръг. В категория до 64 кг Заид Зайнулов от с. Бисерци (Рз) без особени усилия победи всичките си противници. Много оспорвана бе борбата за II и III място между местните борци Алиш Османов и Наджи Мехмедов. Още в третата минута по-техничният Османов спечели с туш. В следващата категория — над 64 кг, първото място спечели Сави Минчев от ССТ — Силистра.

Започнаха и схватките при мъжете. Тук срещите бяха много по-интересни, защото борците показаха разнообразна техническа подготовка. Освен това майсторското прилагане на хватките и добрата обща физическа подготовка на борците направи схватките по-интересни. До 60 кг в борба за I и II място Божидар Славов — (Сс) и Бедри Салимов — „ЖСК — Славия" след много интересна борба за върших наравно и се класираха на I място. В категория до 70 кг първи стана Зекрие Мехмедов — „ЖСК — Славия" — София, а на II и III място се наредиха Али Ибрямов — с. Бисерци, Разградско, и Петър Димитров — Преславци. Много оспорвани бяха схватките в категория до 80 кг. Тук след 15-минутна борба за I и II място между Юмер Зекериев (Рз) и Румен Георгиев (Сс) победа спечели представителят на Разград. В категория до 90 кг победи Рамис Сюлейманов — Дулово, втори е мс Муртаза Муртазов (Сс), трети — Мустан Алиосманов от с. Овен. Срещата в категория до 100 кг между мс Ембия Юмеров (Сс) и Димитър Ненов — ЦСКА „Септ. знаме" беше за I и II място. Победа с туш в шестата минута постигна Юмеров и с това зае първото място в категорията си. В категория „тежка" вицешампионът от олимпиадата в Мексико и световното първенство в Аржентина Осман Дуралнев — (Рз) победи всичките си противници и зае I място. На второ място се класираха Али Раимов и Реджеб Раимов от с. Ножарево.

На класиралите се до III място в категориите бяха раздадени парични награди от организационния комитет на празника в селото. Похвала можем да отправим на домакините за добрата организация на състезанията.

Джемали ИБРАХИМОВ

СИЛИСТРЕНЦИ ПО ТУНДЖА

От 30 април до 4 май се проведе първият републикански воден поход — от с. Ягода, Старозагорско, до гр. Ямбол. Поради опасния — 150-километров — преход по бързата и пълноводна река, осеяна с прагове, бързеи и невидими опасности, в похода взеха участие само пред ставители от Силистра и Ямбол. ОС на БТС — Силистра изпрати 11 свои лодки с 22 туристи, а ямболската група бе от 10 туристи с 5 лодки.

Добрата организация, създадена от ръководителите на БТС от двата града, и подбраните с добра подготовка участници спомогна да се създадат чудесни другарски отношения и да се оказва помощ в трудните моменти, които бяха постоянен спътник по време на движението. Участниците в похода преодоляха много трудности. Много пъти трябваше да вадят обърнати лодки или загубен багаж от студената и бърза река. Но чувството за отговорност, проявената воля, смелост и съобразителност спомогнаха походът да завърши благополучно.

Жителите на крайбрежните села излизаха да посрещнат и приветствуват смелите туристи. Осемчасовите преходи през деня наситени със свръхволеви усилия, и лошите атмосферни условия бяха голямо изпитание, но участниците пристигнаха в крайния пункт Ямбол навреме. Там бяха посрещнати от фанфарна музика, много кореспонденти и стотици любители на спорта. Председателят на ОС на БТС в Ямбол устрои другарска среща, на която се уговориха нови маршрути. На всички участници в този поход бяха връчени възпоменателни награди.

Силистренската група бе тържествено изпратена от туристи и любители на спорта в град Ямбол.

Иван ЯВАШЕВ

Обновените селища на Добруджа

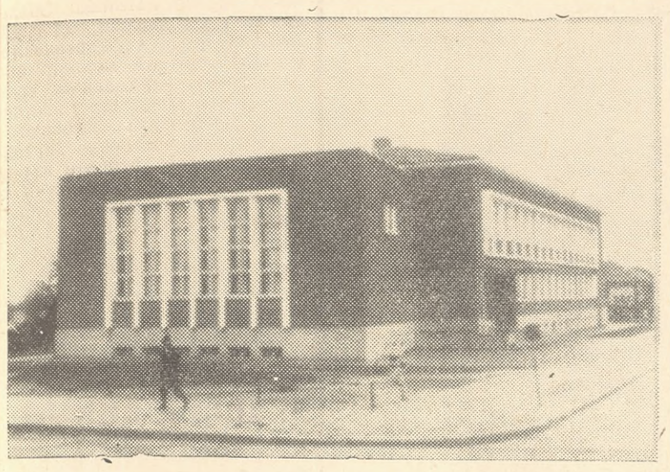
Попина

СЪС СВОЯ СЪДБА

Попина! Имаш къщи, които са наредени като речни камъчета край голямата река.

Попина! В бухналите ти градини пеят най-сладкопойните птички, а лястовиците ти зидат гнезда с вода от Дунава...

Попина! Не е възможно човек да те посети само веднъж, защото си тъй хубава и с невидима ръка привличаш знайни и незнайни хора по пътища-

Административната сграда представлява една модерна

та си...

Казват, че по тях, по твойте пътища, са вървели тежко екипирани римски войски. Казват, че си била място, където уморените конски впрягове са били сменяни с отпочинали животни, годни за още толкова път. Казват още, че си била военно средище с лагер за войските...

Писани и неписани слова разправят твоята история, чието начало ти криеш ревниво от любопитството на хората.

И все пак се знае, че след римляните дошли един подир друга много власти, че и турски крак безчинствал по тези места и карал раята да търси милост и хляб във Влашко, че апостолът на свободата Васил Левски е сядал на сиромашката ти трапеза, че е кръстосвал кама и пищов пред людете ти, които шептели думи на мъст.

...„Левски и тук бил преследван по петите. Той посетил съседното село Ветрен и за да се завърне благополучно във Влашко, комитетските хора решили да надхитрят потерята. Импровизирали сватба. И един старец твърдял пред онбашията: „Ето това е синът ми. Ще го водя в Попина. Имам и бележка, за да се придвижим дотам". За тази легенда се говори в Попина, и аз се мъчя да си представя онзи синеок годеник в нови дрехи, с цвете на ревера и с килнат настрани ален фес, готов всеки момент да извади от пояса скрито оръжие и да умре за България. Мъча се да си представя и онзи дрипав лодкар Гицо Нетезилов превит в плитката си ладия да превозва сниеокия годеник, който се венча веднаж завинаги с поробената си Родина и й остана верен до гроб.

2.

Искам да науча някои нови факти за това китно крайдунавско село, затова се отзовавам пред секретаря на общинския народен съвет др. Иван Йорданов.

— В архива на съвета има интересни данни, наистина — отговаря моят събеседник. И интересни, и куриозни.

Последното ме заинтригува, а той ми отвръща:

— Село Попина е може би единственото из нашия район, което е имало 25 кръчми. Представяте ли си колко време се е пропилявало в тях в разговори за качеството на тазгодишната ракия или вино, за баснословните пиячи, с които е било трудно да се мери някой другоселец.

Но архива съхранява и други спомени за селото. Ето например това, че тук живеят добри майстори, които умеели от студеното желязо и твърдото дърво да измайсторят писана талига, или пък майстори, които за броени дни само да издигнат светъл и хубав дом. И имената на едните, и другите се знаят, защото не са тайна — Петър Мечков, Марин Саваков, Георги Гицов, Трифон Георгиев...

И още, че в селото има гъдулари и кавалджии, които могат и птица да надпеят. Хората знаят и за тях — Петко Кюшелиев, Иван Димов, Никола Минчев и още не един, не двама.

А секретарят Иван Йорданов се вживява в това събиране на факти:

— През 1942 година става едно от най-големите наводнения, които попинци помнят. Дунав залял почти цялото село и 165 къщи се отзовали под водата. Тогава попинци се принудили да построят домовете си по-навътре в равнината и въпреки това трепнели от водната угроза, докато не била построена защитната дига.

...— През Отечествената война селото ни дава 6 свидни жертви. Имаме и участник в Гражданската война в Испания. Към тези жертви попинци хранят нужната почит...

3.

Светъл и слънчев е кабинетът на секретаря на общинския партиен комитет в Попина — Любен Славов. Стоим един до друг и аз разбирам, че без да искат спомените водят по един и същи път — и секретарят, и главния зоотехник и председателят на общинския комитет на Отечествения фронт.

— Когато започна кооперирането беше 1950 година, 30 септември — започна да разправя партийният секретар. — А есента една такава кишава, дъждовна, изобщо едно болно време, което не ти позволява да захванеш никаква полска работа. А трябваше да се работи и то здравата. Бяхме 25 семейства. Стане ли дума за семе за посев, всички дигат раме не, защото бяха дали и последното си зърно пшеница и сега с право се чудеха с какво ще засеят общия имот.

— А през това време имахме и други главоболия — месо визирането ни създаваше много трудности. Спомням си като днес — казва и присвива очи председателят на Общинския комитет на Отечествения фронт Тодор Бабаяшев — спомням си, че когато и да почукахме на селските порти, мнозина не отваряха, а други се криеха и бяха минали почти в доброволно изгнание из горите и блатата. Влизаме един ден в едно семейство. Да кажеш богати — ще сбъркаш — ама човек прикътал своето редом до сърцето си и му е невъзобразимо как може да даде така на халос имота си. Влизаме, значи в двора питаме стопанката къде е мъжът й, а тя вика: „Замина на воденица, честен кръст", а през това време едно малко дете нце, което се вре из краката й отвръща: „— Ако търсите дядо, той е на тавана... там яде... там спи..."

... Става много тихо в стаята на партийния секретар. Спомните сякаш са изпълнили цялото пространство и сега напират като пълноводна река...

...Спомени... Някои тъжни, други смешни, трети граничещи с подвига. Кои са били повече е трудно да се определи. Но те бяха тук и изпълваха цялото пространство в светлия кабинет и не даваха мира на хората, събрани край масата с червено сукно.

И всичко, всичко шепти за онова трудно начало, което е било съдба и живот на хората — за първото заплащане, възлизащо на 0.70 лева на трудоден, за първия председател Илия Брезоев, за първия счетоводител Йордан Караиванов, за първата „ИФА" с шофьор Велико Чавдаров.

А ето и метаморфозата след деветнадесетгодишно съществуване на кооперативното стопанство: човекодена се заплаща по 3,51 лева, за година на работоспособен кооператор се наброяват средно по 851 лева, има и семейства като това на шофьора Арсен Георгиев, чиято жена работи в зеленчукопроизводството. Те получиха за труда си през миналата година общо 3 700 лева.

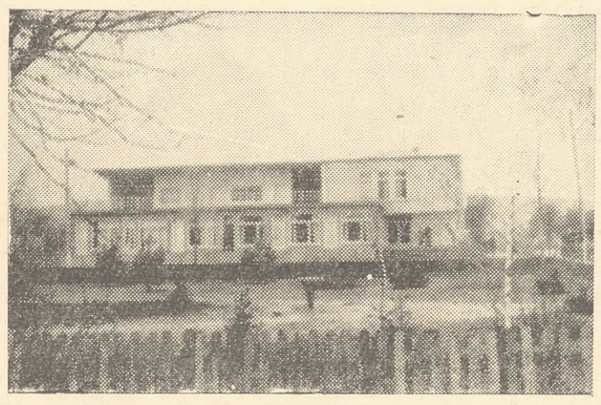
Забогатя и кооперативът — сега в стопанския двор вечер се събират 26 товарни коли, 65 трактора, 7 комбайни, а в оборите има стотици глави едър и дребен добитък — крави, юници, овце, коне — и всичките от най-хубава порода.

На територията на стопанството сега се строи напоителна станция, която ще влезе в действие през настоящата година. Въведе се висока степен на механизирано отглеждане в говедовъдството като доенето например, което е механизирано вече около 90 на сто, както и извозването на торта, което е механизирано 60 на сто.

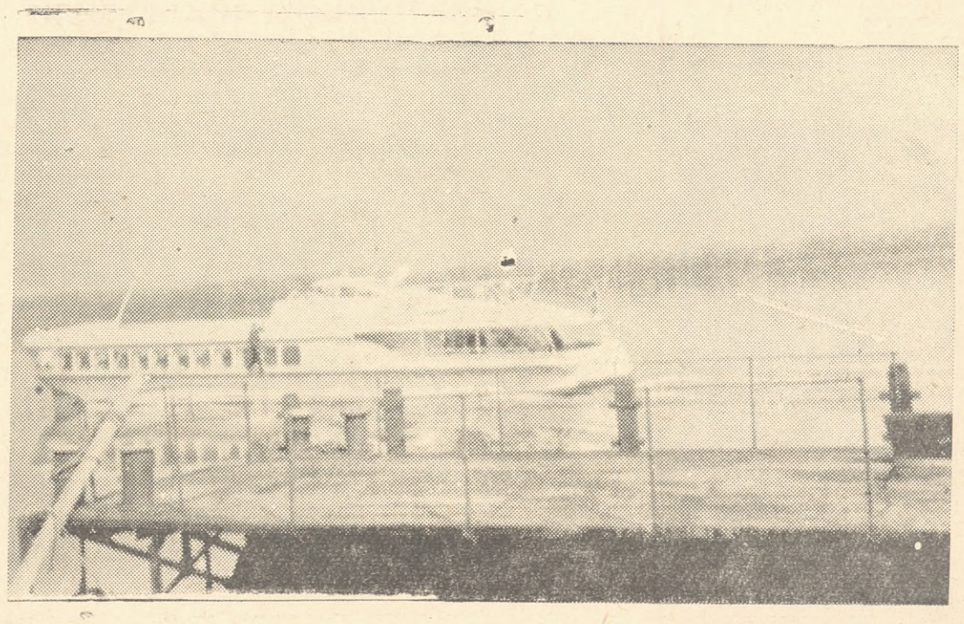
Деветнадесет години са се изминали, но въпреки постигнатото никой още не е скръстил ръце. И сега новото време изисква нови усилия. За да бъде в крак със съвременното земеделие, със съвременното животновъдство и кооперативното ръководство, и кооператорите виждат, че не трябва да се стои на едно място. Има още много проблеми за решаване — един от друг по-важни — рентабилност от животновъдството, пълно механизиране на зърнопроизводството, по-пълно задоволяване нуждите на хората...

... Попина! Толкова много може да се каже за тебе, защото не приличаш на нито едно друго село, защото имаш своя съдба, свои хора, свои птици, и един голям Дунав в краката ти, който нашепва писани и не писани думи за тебе...

Руси ШИМАБЕЕВ

В центъра на селото се намира и новата поща.

Бързоходна „Ракета" спира всеки ден на пристанището в с. Попина.

Проблеми на 44-то постановление

Рентабилността — основна задача

Всяка дейност да увеличава своята рентабилност — това е една от основните задачи, поставена пред ръководството на Агенция—2 на ДП „Автотранспред" — Силистра. Чрез постоянно въвеждане в действие на нови товарачни устройства и използуване най-разумно на работната ръка тази задача успешно се изпълнява.

На въпроса: как е организирана работата в агенцията при обслужването на предприятията от индустриалния квартал в Силистра с преносно-превозните услуги, началникът на агенцията Христо Христов отговори:

— Във всички промишлени предприятия са сформирани групи, които са на тяхно разположение. Работното им време е нагодено с работното време на самото предприятие. Това съвсем не значи, че ако дойдат камиони след работното време, в предприятието ще останат не разтоварени. Прегрупирането на работната ръка става така, че не остава неразтоварена кола. Това за нас, разбира се, не е никак лесно, но ние изпълняваме задачата за ускоряване оборота на превозните средства. Често срещаме трудности от страна на нашите товародатели, които не подсигуряват навреме условия за работа след 18 часа.

Стремежът на ръководството на агенцията е да се използува най-рационално работното време за увеличаване производителността на труда. И затова се търси сметка за всяко закъснение за работа или отсъствие по неуважителни причини и се вземат своевременно мерки. Рекламации за некачествено обработване на материалите са рядко явление, а похвалите са чести.

Успехите на агенцията по изпълнението на плановите показатели са явни. Приходите от товаро-разтоварните работи преизпълняваме. През първото тримесечие на т. г., както и през тримесечията на миналата година, след въвеждането на многофакторното заплащане, те бележат средно увеличение 18 на сто. Високото преизпълнение на плана на агенцията идва преди всичко от нарасналата производителност на труда. Трябва да изтъкнем обаче, че това са успехи на ръчното изпълнение. През изтеклия период не можахме да осигурим ръст на приходите от превозваните с чужда жива сила. За това имаше обективни причини, но не бяха малко и субективните. Ето защо ръководството се е насочва главно внимание към тази дейност. И безспорно, загубеното досега ще бъде наваксано и ще посрещнем достойно юбилея на победата. Грижи се полагат и за правилното изразходване на фонд „Работна заплата". Служителите-тарифьори, начисляващи труда на работниците, са опитни, рядко допускат грешки в работата си и непрекъснато се учат.

Резултатите от съвместните усилия на работници и служители са радващи. При планова себестойност за агенцията 90,6 на сто, ние отчитаме 79,6 на сто. Печалбата от всички дейности се преизпълнява, като от преносната дейност е най-голяма. Повиши се и нормата на рентабилност. Вместо предвидената по плана 10,6, агенцията достигна рентабилност 25,7. Това е най-високият процент по този показател сред агенциите на предприятието. За в бъдеще ръководството ще анализира по-често работата на бригадите с по-ниска рентабилност, като тези при „Зърнени храни" в с. Попина и с. Средище, превозвачите при предприятията и др.

В чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България колективът на агенцията е поел обещание да изпълни годишния си план един месец преди срока и да постигне максимална рентабилност от всичките си дейности.

Атанас ВИТАНОВ

Към светли хоризонти

Наскоро секуловци отпразнуваха най-тържествено 20-годишнината от основаването на трудово кооперативното си стопанство.

Много плакати и диаграми нагледно отразяваха постиженията на кооператива. Постижения, които ги нареждат не само сред първенците на окръга, но и сред челните стопанства в страната.

На тържественото събрание присъствуваха много труженици от обединеното стопанство. Председателят на кооператива Шабан Османов ги запозна с неговата двадесетгодишна история. Той посочи интересни данни, говорещи за трудното начало и бързия възход на ТКЗС — Секулово.

В доклада не бяха отминати основателите. Онези, които станаха инициатори на прекрасното начало. Тогава земята се обработваше примитивно. Затова и добивите бяха далеч по-ниски. И някак чудно му се вижда на човек, че тази плодородна земя е давала едва по 110 кг пшеница, по 130 кг царевица от декар.

Сега кооперативът разполага с 44 трактора, 20 товарни автомобила, 24 ремаркета и още много машини. Това помогна да се разшири комплексната механизация, която обхваща седемдесет и пет на сто от земята на стопанството.

През миналата година секуловци произведоха селскостопанска продукция общо за 4 418 000 лева. В това отношение те се нареждат на трето място в страната, за което бяха наградени от Министерството на земеделието и хранителната промишленост. Трета награда получи ТКЗС — Секулово и за високи добиви от слънчогледа.

Въпреки голямата суша, произведената през миналата година обща продукция надхвърля с 7,9 на сто получената през 1967 година. Още по-голям ръст показва чистата продукция. Възнаграждението на един човекоден достигна 3,70 лв, като изпревари средното равнище за окръга.

Гост на тържеството бе председателят на Окръжния народен съвет — другарят Димитър МИХАЙЛОВ. В приветственото си слово той отдаде заслужено място на учредителите. На онези, които дръзнаха да бъдат първи в борбата за по-добър и щастлив живот. Той пожела на присъствуващите да бъдат достойни продължители на тяхното дело. Достойни строители на социализма и комунизма. Пожела им нови успехи пред юбилея на свободата.

Още много приветствия и пожелания получиха кооператорите. В тяхна чест бе изнесена богата литературна програма от изпълнители при Радио Варна и Радио София.

Парадът на техниката бе вълнуващ момент от празника. През центъра на Секулово, пред трибуната с официалните лица демонстрираха своите постижения механизаторите — ударната сила на кооператива. Първото рало, първият плуг са отдавна забравени. Сега мощни машини браздят черноземата. Сеят, окопават, торят и прибират богата реколта. А какво ще бъде утре? Техниката ще навлиза още по-смело в полята и фермите, за да облекчи труда на хората. Да го направи по-спорен, по-продуктивен. За да бъде по-евтино зърното, месото и млякото. Да бъде по-добър животът на всеки труженик.

Ферад ЗЕКЕРИЕВ

КАТО ВСЯКА ПЪРВА ОБИЧ

Светло и просторно е в цех „Фурнир" при ДИП „Липа". Шестнадесет жени и мъже се трудят край големи маси. Шумът на няколко машини се извисява над разговорите и закачките.

Тук се срещнахме с младата работничка Йорданка Игнатова. Между своите другарки тя най-добре се справя с кантослепващата машина. Когато преди няколко години монтираха машината в цеха, всички се на учиха да работят с нея. Но Йорданка съумя да се наложи. Много важно е правилно да се подават двете парчета шперплат, които механически се слепват. Точните движения на ръцете еднаквият устрем и най-важното—вниманието, което е необходимо, за да не се разменят отделните детайли, са изисквания, от които зависи бързината и качеството на извършеното.

...Обичта към народната песен доведе преди шест години стройната, синеока девойка в предприятието. Тогава тя пееше в неговия ансамбъл. Беше и между добрите танцьорки. Когато завърши гимназия, не се поколеба да дойде в бригадата на Митьо Ангелов. Обикнаха я всички за веселия й характер, за песните й. И сега, когато се съберат край другарската трапеза, когато са на излет сред природата, Йорданка е винаги инициатор на игрите. А нали предприятието премина още през миналата година на петдневна работна седмица. Остава време и за екскурзии, и за веселия.

И само това ли? Другарите на Митьо Ангелов завоюваха високото звание „Бригада за комунистически труд". Сега всеки поотделно се бори да стане ударник на комунистическия труд. Фактът, че бригадата изпълни за първото три месечие 118 на сто плана за трудовите норми, показва колко усърдно се трудят всички.

Затова допринесе и Йорданка със своето трудолюбие. Със сръчността си.

— При нас — разказва бригадирът — идват хора със специално средно образование. Но често пъти се разколебават. Напускат. А Данчето, макар че е завършила гимназия, обича на професията ни. Работата й се отдава. Спори й. Помни всички размери и не греши. А това при машината е много важно. Пък и като комсомолски организатор не отстъпва на другите. Все между първенците се нареждат дружките й.

— Мислиш ли да напуснеш работата си, Йорданке?

— Не, никога! Обикнах я. Обикнах и хората, с които съм вече 6 години. А нали знаете, първата обич е най-трайна.

Трябваше да се съгласим с думите на младата жена. Думи, в които почувствувахме едно откровение, едно призвание.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Повече грижи за новозасадените градини

Въз основа на производствената практика се знае, че есенното засаждане на овощните дръвчета, при нашите климатически условия, дава най-добри резултати. През тази пролет в нашия окръг се засадиха 4 600 дка с нови кайсиеви градини и около 300 дка бяха засадени през есента в ТКЗС Сребърна и Ситово. През миналата година се допусна в ТКЗС Ст. село. Тутракан и други да пропаднат около 40 процента от засадените дръвчета поради продължителното пролетно засушаване и лошите грижи, докато в ТКЗС—Ситово, благодарение на по-добрите грижи, прихващането на дръвчетата беше добро и годишният им прираст задоволителен. През тази пролет се закъсня със засаждането на овощните градини в ТКЗС Средище, Сокол, Кайнарджа и др. Това налага да се повишат още повече грижите по отглеждането на дръвчетата. След засаждането на дръвчетата се извърши резитба. При тези без коронка се направи съкращаване на едногодишната културна част на 85-90 см. от почвената повърхност. При дръвчета с формирани коронки, но и с неизравнени по растежната им сила клончета, се извърши съкращаване над 2-3 външни пъпки. Това спомага да израснат и да се подберат силни и правилно разположени в пространството леторасти за формиране коронките.

Прилагането на летните резитби — филизене, пензиране, наклоняване на ненужните силни леторасти, ще осигури по-добро разпределение на хранителните вещества между предварително избраните леторасти, които ще използуваме за формиране на коронката към края на месец май.

След засаждането всяко дръвче се полива с по 2-3 кофи вода, с която се осигурява по-добро прилепване на пръстта към кореният. Закъсняването на поливката в ТКЗС Сокол, Средище, Кайнарджа и др. ще се отрази твърде зле за прихващането на дръвчетата. През вегетационния период, в зависимост от падналите валежи, ще се наложат 3-5 поливки, тъй като в нашия район валежите са недостатъчни и почти ежегодно има летни засушавания.

При нашия сух климат редовните плитки почвообработки през вегетационния период ще допринесат за по-рационално използуване на почвената влага. Това създава благоприятни условия за дейността на полезните почвени микроорганизми. Погрешна е практиката обработките на почвата да се извършват с плуг. Най-добре е да се използува фреза, култиватор или дискова брана.

За да се осигури силен растеж, младите дръвчета трябва да се торят с азотни торове при условие, че в почвата има достатъчно влага. Първото подхранване се извършва през м. май, когато отделните филизи израснат 10-12 см, а второто подхранване се извършва 25 дни по-късно. При всяко подхранване се внася по 50-60 г амониева селитра на дръвче. Азотният тор се разпръсква около дръвчето върху добре овлажнена почва, след което се извършва плитка обработка. През м. май, след затопляне на почвата и след извършване на първото подхранване с азотен тор, много добър ефект има мулчирането със сламестор или угнила слама около дръвчетата. За този цел торта се разхвърля равномерно с дебелина на пласта 10-15 см. Мулчирането в ТКЗС Зафирово и Сокол е извършено още при засаждането на дръвчетата, като сламата е поставена в посадъчните ями, което е неправилно и пречи за бързото затопляне на почвата около корените, като по този начин се задържа растежът им.

Необходимо е периодично да се преглеждат всички дръвчета от началото на вегетацията до към средата на лятото, за да се установят причините за забавянето растежа на дръвчетата. Опитният овощар трябва да установи причината за забавянето развитието на дръвчетата, като своевременно я отстрани. Големи повреди на новозасадените нанасят пъпковите хоботници, които изгризват току-що покараните пъпки и новия прираст. Срещу тях да се използуват контактни и системни инсектициди.

Провеждането навреме и качествено на горепосочените мероприятия ще осигури по-добро прихващане и по-силен растеж на новозасадените дръвчета.

Ст. н. с. Н. СТЕФАНОВ

ДСО—СТРОЙРАЙОН—СИЛИСТРА ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ:

1. **Автомонтьори—VI, VII, VIII раз.— 3 души.**
2. **Електротехник—V или VI раз. — 1 бр.**
3. **Машинист на стр. машини — VI раз. —1 бр.**

Заплата съгласно разряда. Справка „Личен състав", тел. 33—68 и тел. 34—68.

От управлението.

XIV национална археологическа конференция

На високо научно равнище

На 8 май т. г. в Силистра завърши работата си XIV национална археологическа конференция. През втория и третия ден на конференцията беше отчетена едногодишната дейност на археолозите, работещи в областта на античната и средновековна археология. Бяха прочетени интересни доклади, разкриващи историята на нашите земи, на българския народ.

Докладваните от ст. н. с. Милко Мирчев резултати от разкопките на тракийско селище край с. Брестак, Варненски окръг, показаха оживените търговски връзки на тракийското население по нашите земи с гръцките градове през V—IV в. пр. н. е. Открити са остродънни амфори с печат на град Хераклея Понтийска и на остров Тасос. Една изключителна находка представлява откритият в същото селище култов чук, украсен с релефен и врязан орнамент.

Асистент Зл. Гочева изнесе доклад за разкопките на тракийската крепост „Четиригад" при с. Брусен, Софийски окръг. В процеса на проучването е било изяснено, че това е най-отдалечената от Беломорието област, където е била и импортирана атическа чернофирнисова керамика.

Миналогодишните разкопки, извършени от българо-полска експедиция в римския град Но ве, са позволили да се продължи разкриването на античния град. Материалите от разкопките показват преплитането на различни културни традиции.

Ст. н. с. Теофил Иванов говори за разкопките, проведени от българо-германска експедиция на обекта Ятрус, Русенски окръг. Там при използване на най-съвършени технически средства се проучва интересната съдба на този римски кастел, който е бил заселен през средните векове от българско население.

Михаил Лазаров от Бургас съобщи за новооткритата тракийска гробница със стенописи край с. Руен, Бургаско. В края на съобщението си той си позволи да забележи, че въз основа на направените досега проучвания и разкопки, базирайки се на историческите паметници, в долината, водеща от Айтос към Черно море може да се търсят селищата и евентуално гробницата на значителния тракийски княз Садала.

Проф. Атанас Милчев изложи последните археологически открития в средновековната българска столица Плиска. Разкрит е бил отрязък от крепостната стена. По камъните се срещат рисунки на животни, конници, хора. Открити са били четири водопровода. Изяснено е било, че от югозападната порта към вътрешността на града води улица с настилка от камъни и тухли, по която не се забелязват коловози. Този факт говори, че тя е била използувана само от пешеходци и конници. Богато илюстрираният доклад хвърли обилна светлина върху произхода на Плиска. Изследванията дават вече основание да се твърди, че Плиска е град, основан от българите след установяването им на Балканския полуостров.

Докладът на н. с. Никола Ангелов от Търново за разкопките на Царевец през 1968 г. отразява голямата дейност на нашите учени по проучването на средновековната ни престолнина. Най-интересният доклад в областта на средновековната археология бе този на н. с. Тотю Тотев от Преслав за новооткрит манастирски комплекс в местността „Тузлалъка", датиран към IX—X в. На мерени са многобройни керамични рисувани плочки—т. н. рисувана преславска керамика. Това са забележителни образци на раннобългарската живопис, които според едно графоложко наблюдение се отнасят към втората половина на IX в.

Конференцията показа, че българските археолози са работили през миналата година сериозно, задълбочено и на широк фронт. Българската историческа археология се нарежда на едно от първите места в Европа. Античната археология е направила голяма крачка напред. Досегашните открития са добра основа за разгръщане на комплексно изследване на античността в българските земи. Изясняват се въпросите за връзките между тракийското население и гръцките градове—държави, както и проблемите на трако-римската епоха. Очертава се археологическата карта на на прехода от античност към Средновековие. Тук е мястото да отбележим, че континюитета в историческото развитие се проследява най-добре при разкопките в с. Нова Черна.

Тридневната национална конференция бе закрита от акад. Димитър Димитров. В заключителното си слово той подчерта безспорния напредък на археологическата наука у нас. Заяви, че тазгодишната конференция надминава всички предишни с високите научни качества на докладите, с добрата организация и деловото протичане. Трябва да благодарим на силистренската общественост за вниманието, с което бяха обкръжени участниците в XIV национална археологическа конференция.

Петко ГЕОРГИЕВ

Съботен спектър

ОБРЕЧЕНИ ОТ РОЖДЕНИЕ

В Южноафриканската република управлява законът на терора. Той позволява намеса в личния живот, определя районите, в които да живеят цветнокожите, предписва да се живее разделено и т. н. Това са само малка част от многото закони, приети неотдавна и които фактически отричат всяка законност.

По силата на тези закони разделят мъжа от жената, насилствено прогонват хората в пустинята, от където не им разрешават да отидат дори на сватбата на собствената си дъщеря, лишават ги от работата, която им харесва, забраняват им да живеят където искат, да говорят с когото желаят. Тези закони дават право на полицията да задържи всеки, който й се стори подозрителен...

В ЮАР всички африканци, които не живеят в резервати, се смятат... за чужденци. А между другото те са две трети от 14 милионното население на Южна Африка, именно на тези, които работят в „белите" градове или във фермите на белите, на тях в собствената им страна гледат като на чужденци. Предполага се, че един ден всички африканци ще се озоват в резервати.

Когато африканецът, било той мъж или жена, не е необходим повече на белия стопанин, той бива изпращан в резерват. Повечето от изселваните никога не са живели в резервати. Те са родени в градове или по фермите на белите и често техните родители принадлежат към различни племена.

Южноафриканските резервати едва ли могат да се нарекат селища. Посетих някои от тях. Но това са най-тъжните и най-угнетяващите места, които ми се е случвало да видя някога.

Наблюдавах 200 деца, събрали се около котела, в който имаше нещо подобно на храна, която им се дава в два часа през деня. Те бяха деца като всички други: усмихваха се и дори играеха. Но техните кореми бяха подути—страшният признак на глада.

Още по-лошо е положението в района Лаймхил, недалеч от Ледисмит (Натал). Тук живеят хора, насилствено изгонени от предишните им жилища и захвърлени в пустинята... В местността Меран живеели две хиляди африканци. Но веднъж се появили камиони и булдозери. На жителите било заповядано да натоварят вещите си на камионите. Булдозерите започнали да разрушават скъпите на тези хора домове. На двадесет и една мили от Лаймхил те били изхвърлени на гола, пуста равнина. От сега нататък това печално, еднообразно място трябвало да стане техен дом.

На всяко семейство било дадено късче земя. Отнели на хората добитъка, а им позволили да отглеждат само кокошки. След известно време на това загубено във вътрешността на страната човешко бунище ще бъдат изхвърлени още 12 хиляди безработни африканци.

Уинин е допълнителен лагер за африканци, разположен вън от резерватите. Тук има много старци. Те гладуват. Вода вземат от ручея. Но за участъка земя жителите на селището трябва да плащат по 1 фунт месечно. А техният месечен „доход" едва надхвърля 2 фунта...

Разгледах резервата Сискей. Там видях деца, обречени на гладна смърт. Деца, които приличаха на новородени, а бяха вече на шест месеца. Деца с неправилно развити тела, по бледите лица на които недоядането беше оставило дълбоки следи. Деца, болни от туберкулоза, рахит.

Цифрите за детската смъртност говорят красноречиво за живота на повечето африканци: между белите южноафрикански на хиляда новородени до една година умират 25 деца, а между черните южноафрикански — 250. В южноафриканската република половината черни деца умират, преди да са достигнали десетгодишна възраст.

Къде още в света жестокостта е толкова безпределна, къде позволяват с такова безсърдечие да умират половината от децата на мнозинството от населението в страната!

Квентин КРИВ

(Из „Сънди мирър")

—Агенция „Новости"

В света на капитала

Къщичката на селянина от Мали по външен вид напомня юртите. Тя е направена от глинени блокове, има конусообразен покрив, покрит със слама. И през най-горещите дни вътре в къщичката е хладно. Едно голямо семейство като правило има няколко такива къщички, разположени в кръг и образуващи по такъв начин неголям закрит двор, където протича живота на малайските селянки. Тук те чукат зърното, приготвят храната, играят с децата си. В същото дворче се намират и домашните животни.

Соломоново решение

В търсене на източници за попълване на хазната цейлонският министър В. Даханаяке предложил няколко необикновени законопроекта. Той предлага да се установи данък върху... женската красота. Данъка трябва да плащат всички жени, но диференцирани — в зависимост от „степента на красотата". Целият смисъл на проекта се състои в това, че степента на красотата се определя от самата жена. Такова решение на финансовите затруднения смело може да се нарече „соломоново".

Отмъщение

В Дания един съдия познал в 62-годишния Хелмут Иенсен, обвинен в превишаване на скорост, свой бивш учител. Той го осъдил да напише 1 000 пъти: „Занапред ще пътувам по-внимателно".

Махараджи и тигри

Прочутият раджастански тигър бива хищнически изтребван. Правителството на щата е издало указ за прекратяване издаването на разрешително за застрелване на тигри в целия Раджастан за срок от пет години. Указът обаче не се отнася за бившите управници на щата и членовете на техните семейства.

Залавянето на тигри се организира както за знатни гости, така и за богати туристи, които гостуват на махараджите. Един от бивaците на ловците скоро ще бъде създаден в джунглата Савай Мадхопура, близо до резервата, заемащ осемдесет квадратни мили. Там вече е запазено място за бившите управници на Джайпура. Според последните данни в резервата Савай Мадхопура са останали около една дузина тигри. В целия Раджастан се наброяват около 100 тигри.

Навремето кралският бенгалски тигър бе защитен под охрана на закона (в петнадесетте горести райони на Индия са зарегистрирани 320 бенгалски тигри). Специалистите настояват тази забрана да се разпространи и за тигрите в щата Раджастан. Обаче за приемането на такова решение пречат тия същите махараджи.

(От руски)

Спасителните крокодили

През 1967 година във Флорида настъпила суша. Спасявайки се от горещината, крокодилите издълбавали в оголените корита на реките дълбоки дупки, където заедно с хищниците се събирали видри, костенурки и други водни животни, за да търсят вода. На неканените гости крокодилите не обръщали никакво внимание. А пришълците толкова препълвали дупките, защото изгонвали от тях стопаните им.

Въглищата и лястовиците

Знаменитите лондонски мини горели въглища. Обла сажди вечно висели над гра Тежкият въздух умъртвявал марите и другите мушици, пр ставляващи най-главната хра за такива птици като лясто ците. Последната лястовица Лондон видели преди 80 го ни. В Лондон птиците върн законът, който забранил в мините да се горят въглищ Въздухът станал по-чист, по вили се дребни мушици, а тях — и лястовиците.

Риба срещу подводница

През юли 1967 година а риканската подводница „Елви достигнала дъното на океана дълбочина 600 м. Екипажът приготвил за научни наблю ния. Внезапно щурманът подводницата забелязъл в с лината на прожектора нео чаен предмет на около 10 м „Елвин".

След секунда черното то до, оказало се риба меч, хвърлило върху светлия кр на наблюдателния прозор Ударът разтърсил корпу нарушена била херметизаци та на подводницата. Трябва да изплуват. Когато издигна „Елвин" на борда на съпров щия кораб, живото „торпе вече не можело да се осво ди. Оказало се, че мечът рибата е пробил обшивка повече от половин метър. То е първият случай на нападе от рибата меч върху подвод ца.

Съвременни златотърсачи

Усвояването на чукотски златни находища се разгръ на широк фронт. Естествено геолозите да са в неговия ав гард. Съвсем наскоро те до заха, че долините на Кенкере кия хребет едва сега започ да откриват златните си на дища. В този изключител труден район геологически експедиции проникват само помощта на най-съвременна хника: хеликоптери, всъдехо

ОТНОВО „ПРИШЪЛЦИ ОТ КОСМОСА"?

Тайната на Тунгуския метеорит, археологическите находки, произходът на които и досега предизвиква противоречиви хипотези, и сведенията, съдържащи се в древни летописи, породиха предположенията, че в зората на човешката цивилизация пришълци от космоса са посетили Земята. Швейцарският археолог Деникен предлага във връзка с това своя версия, подкрепена от собствени „открития", макар и да признава, че това е хипотеза.

Деникен изминал и пропътувал не по-малко от сто хиляди километри, изучил загадачните останки от писменост, рисунки и съоръжения на древността, оцелели до наши дни, ровил се из библиотеките и дошъл до следния извод: преди много хиляди години пришълци от космоса са посетили Земята.

Деникен нарекъл книгата си за следите от пребиваването на извънземни пришълци на нашата планета и за „утопично то минало" на световната история „Спомени за бъдещето" (тя е издадена от дюселдорфското издателство „Екон — Ферлаг").

Давайки й това име, Деникен е имал предвид, че в бъдеще може би човек само ще повтори онова, което се е случило със самия него в древността.

Земните космонавти, тъй неочаквано изгнати в ранг „богове", ще извадят от космическите кораби своите колиамфибии, вертолети и транспортни ракети, за да изследват всички големи континенти и острови на планетата, където са се озовали. По мнението на Деникен, именно така са постъпили на времето си пришълците от космоса, чийто космически кораб е кацнал на Земята.

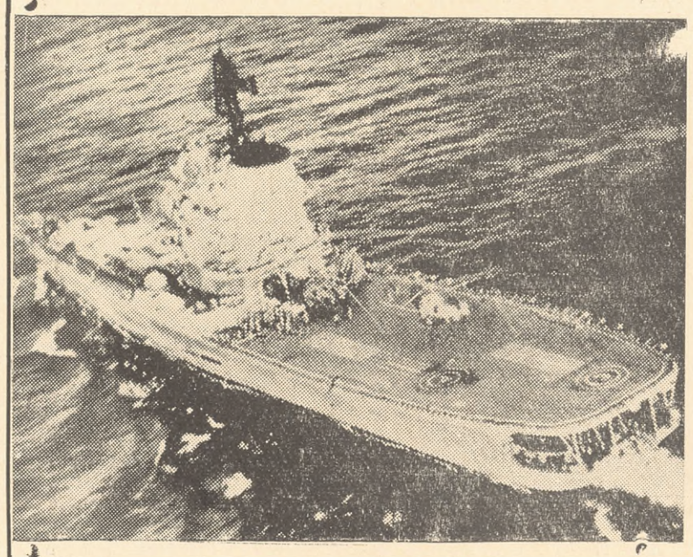
Мнимите богове слезли в Новия свят, в предпланините на перуанските Анди. Там е разположен градът Наска, а недалеч от него се намира равен участък земя, дълъг 60 и широк 2 км, с геометрически правилно прокарани полоси, които частично вървят паралелно. Какво е това? Пътища? Изследователят, занимаващ се с въпроса за посещението тук на гости от космоса в доисторически времена, прелетял над това място със самолет и дошъл до извода: „Несъмнено това място прилича на аеродрум". За какво са могли да потрябват на инките пътища, вървещи паралелно... и внезапно прекъсващи се? Знак за кацане била 250 метрова скална рисунка, изсечена в червените скали южно от Лима, в залива Писко. Рисунката прилича на огромен тризъбец и откъм морето може да се види от разстояние 20 километра".

Без да се колебае, Деникен опознава също така „божите синове", т.е. космонавтите, в рисунките, открити на скали и пещери в Южен Иран, Франция, Северна Америка и Южна Родезия, в Перу и Чили. Някои от тези образци на доисторическата живопис по същество представляват изображения на хора, облечени във водолазни или космически скафандри.

Обаче най-сериозно доказателство за справедливостта на своята хипотеза Деникен намерил в откритите в 1746 г. развалини на Паленке — древен град на народа маи. Става дума за скално изображение на бога на този народ Кукумац. Богът седи с подвити крака, в някакъв странен екипаж, ръцете му докосват стилизирано изобразени инструменти, а с петата на левия крак натиска педал. На главта на Кукумац има сложна шапка с тръбички и антени. Изобщо това за Деникен е изображение на онова, „в което днес всяко дете ще познае ракета".

Също така твърде малко е вълнувал досега археолозите въпросът дали човешката раса не е умишлено „създадена" от извън земни пришелци. Тази хипотеза се потвърждава от сказанието за тайнствения град на инките Тиауанако. В него се говори за златен космически кораб, пристигнал от звездите. Командувала го жена на име Оряна. На нея било съдено да стане прамайка на земната раса. Оряна родила 70 земни деца, а след това се върнала при звездите.

(От руски)

Крайцер срещу подводници. Този кораб, създаден в СССР, е много стабилен, независимо от силата на вълнението. При тежава голяма подвижност за разлика от други кораби с подобна водоизместимост. Корабът може да плува във всички райони на световния океан, за пазвайки пълна безопасност.

Спасете нашия живот

Нощната тишина нарушава телефонен звън. Дочува се глас, трепереща от страх; несвързани фрази крият безпокойство и отчаяние. Този призив, изпратен от дълбините на самотата, е сигналът за бедствие, адресиран до „Служба за психологическа и морална помощ по телефона", известна повече под названието „ SOS —Дружба—Франция".

От времето, когато съществува тази служба, на много хора била оказана морална подкрепа, предотвратени са самоубийства. Службата запазва в тайна името на събеседника, което е златно правило на учреждението —да се действува, като се изгбягва личната реклама, да се гарантира тайната на телефонните диалози между хората, непознаващи се един друг.

Идеята за моралното спасение се родила през 1950 година в Лондон по инициатива на един филантроп, публикувал във вестниците следното обявление: „Преди да сложите край на своя живот, позвънете на №..."

Това начинание било подхванато в Холандия, Швеция, Франция. Сега в Европа се наброяват 130 спасителни станции; има ги и на всички континенти. Сред хората, които се обръщат за помощ по телефона, на един мъж се падат две жени. Възрастта им е от 17 до 45 години. Конкретно станцията в Ница досега е получила повече от 18 хиляди сигнала за бедствие...

(Из сп. „За рубежьом")

Любопитно ● куриозно

В СЕВЕРОЗАПАДНА ИНДИЯ съществува местност, която учените били принудени да нарекат полюс на биологическа недостъпност. Там обитават малко изучени и въобще неизвестни още на науката животни.

Нито учени, нито даже ловци от местното население не са могли още да проникнат в този див кът от тропическата природа на бреговете на река Нарбада, тъй като там от незапомнени времена са били заселени несметни пълчища пчели. Те също са необикновени. Последствията от ужилването на една пчела протичат извънредно болезнено, раничката дълго не зараства, а ужилването на няколко насекоми може да бъде смъртоносно.

Английски учени се готвят да проникнат в района на този „полюс" в специални скафандри, напомнящи облеклото на космонавтите.

* * *

ЕДИН от химическите комбинати на ГДР е произвел за пътешествениците таблетки, обезсолващи морската вода. Достатъчно е да се пусне тази таблетка в чаша морска вода и след половин час тя може да се пие. Най-добрият американски химикал за опресняване на малки количества вода действува два и половина пъти по-бавно и струва по-скъпо.

* * *

ЗА ИЗУЧАВАНЕ на морските течения в нашия век на електрониката се използуват не само прибори, но и обикновени бутилки. През 1966 г. канадските океанолози са хвърлили във водите на Атлантика 15 хиляди бирени бутилки, а американските — 156 хиляди.

* * *

УЧЕНИТЕ от няколко европейски страни са се занимавали със съвместно изчисляване на дажбата на едноклетъчните водорасли в Световния океан. Оказало се, че планктонът консумира в годината 500 хиляди тона фосфор, почти един и половина милиарда тона желязо и цветни метали.

По такъв начин се получава, че едноклетъчните организми преработват много повече метал, отколкото всички металургични комбинати в света, взети заедно.

* * *

АТИЛА ТОКАТЛИ, преводачът на романа „Цимент", от съветския писател Фьодор Гладков, на турски език е осъден на една година и три месеца затвор по обвинение за комунистическа пропаганда. След изтичане на това наказание Токатли ще бъде заточен за шест месеца. По решение на съда романът „Цимент" е конфискуван.

* * *

„Европа не бива да се изгражда без Париж и против Париж. Но тя трябва да бъде ръководена от Западна Германия. Тя трябва да ръководи и Франция, цяла Западна Европа". (Из интервю на Щраус в италианския ежеседмичник „Еспресо".)

* * *

В Япония е конструиран портативен видеомагнитофон — новост в електрониката на страната. С негова помощ може да се направи видеозапис на мястото на самото събитие: на улицата, в помещение. На магнитофонната лента едновременно се записват изображението и звукът. Камерата със снимачния микрофон тежи 2,7 кг, видеомагнитофонът — 6,5 кг.

* * *

По съобщение на лондонския „Сънди експрес" специалисти в медицинския факултет в Хиросаки (Япония) са създали рентгенов апарат, даващ цветно изображение на вътрешните органи, кръвоносните съдове. На екрана те се появяват оцветени в червен, жълт, синкафяв цвят в зависимост от структурата на осветляваните тъкани.

* * *

Италианският антрополог Мадзини оглавил експедиция, която си поставила за цел откриване на южноамериканско племе, живеещо, както се предполага, на 700 километра от столицата Боготá. Единственият факт за съществуването на племето се съдържа в публикуваната преди двадесет години книга на френския антрополог Пол Риве, който изучавал въпроса за произхода на народите в Америка.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПОЗИТ

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 54 (1523) | Вторник, 13 май 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

С повече енергия и лична отговорност да решаваме въпросите на селското стопанство

През последните десет години селското стопанство в нашия окръг отбеляза безспорни успехи в своето развитие. Значително нарасна̀ха и се затвърдиха средните добиви от основните култури; увеличи се чистата продукция на единица площ и на човекоден; растениевъдството се превърна във високорентабилен отрасъл, а редица кооперативни стопанства направиха рентабилни и животновъдните ферми. И ние бихме били напълно доволни, ако измерваме успехите единствено чрез съпоставянето им с миналото, ако не сегашния етап на развитие на производителните сили не се искаше критерият да бъде постигнатото от първенците.

Макар и да е горчива истината, но факт е, че съседните окръзи вече ни изпревариха по средни добиви от основните култури, по средна продуктивност в животновъдството, по себестойност на продукцията и по производителност на труда. Затова основната задача на нашия окръг сега е чрез подобряване стила и метода на работа, чрез най-пълното използуване на техникат̀а и трудовите ресурси, опирайки се на постиженията на науката и техниката, да направим прелом в селското стопанство и в най-близко бъдеще да се доближим до Толбухински окръг по някои показатели, а по други да го достигнем.

Изпълнението на тази задача изисква грижливо провеждане на отделните селскостопански мероприятия, действен̀а и целенасочена партийно-политическа работа, чувство на отговорност в ръководители и кооператори, строга държавна и партийна дисциплина. На състоялата се на 9 май среща̀ на бюрото на Окръжния комитет на БКП със секретарите на общинските партийни комитети, председателите на ТКЗС и директорите на ДВС, председателят на Съръжния народен съвет др. Димитър Михайлов, в своя анализ на работата в селското стопанство през първото тримесечие на годината, по-сериозни редица слабости и пропуски, които в по-малка или в по-голяма степен вече оказват влияние върху крайните резултати. Недооценяването на указанията на ОНС и ОКС, и слабият текущ контрол от страна на председателите и агрономите в редица кооперативни стопанства, са причина на много места подхранването на посевите да се извърши некачествен̀о. Не навсякъде подхранването на ръка е извършено двупосочно, не са използувани напълно следоуказателите за осигуряване равномерно разпръскване на торовете по цялата площ и пр. В резултат на това сега се забелязват зебровидни посеви, което ще даде отражение върху средните добиви при прибирането на реколтата. Такива пропуски има в стопанствата Тутракан, Голеш, Кайнарджа, Срацимир, Средище, Мерден, Алфатар, Алеково, Окорш, Айдемир, Дулово, Секулово и др.

Времето през настоящата пролет не позволи сеитбат̀а да започне в най-благоприятните срокове. Това пък даде възможност кооперативните стопанства да подготвят напълно както машините и семената, така и да създадат здрава организация по извършването на работата. Кому не е ясно, че сеитбата е основното мероприятие и ако тя не се извърши качествено, всички останали мероприятия увисват във въздуха. Въпреки тази избухна истина в много кооперативни стопанства и тази пролет бяха допуснати

Ето примери: сеитбат̀а и валирането на захарното цвекло в Окорш (Вокил) са извършени в кално време и почвата е много сбита; в Сокол сеитбата на слънчоглед̀а е била сляпа поради плитко култивирана площ; в Алеково е била извършена некачествена предсеитбен̀а обработк̀а за фасула; некачествена е била сеитбата на фасул̀а в село Раздел, на царевицата в Добротица и пр. Сега, след изникването на слънчогледа, на много места е констатиран недостатъчен брой растения в декар. В ТКЗС Дулово по-голяма част от слънчогледовите площи са с 2 200-2 500 растения в декар и се налага разораване то им.

Пропуски има и в борбата с плевелите, и при внасянето на торовете, и при грижите за овощните насаждения, засаждането на лозята, и пр. Всички те говорят, че все още не е настъпила онази мобилизация на силите, волята и умението, оси гуряваща рязък прелом в работата и изпълнение на основните задачи в растениевъдството.

Не е по-добр̀а картината и в животновъдството. През първото четиримесечие окръгът не можа да достигне планираната продукция, а в някои случаи тя е по-малка от произведената през 1968 година. Така например, планът за краве мляко не е изпълнен с 816 тона, а обещанието с 1 186 тона. Нещо повече, през първото четиримесечие на тази година кооперативните стопанства отчитат 699 тона краве мляко по-малко в сравнение с получено през първото четиримесечие на миналата година. Не са стигнали миналогодишното постижение стопанствата: Срацимир — със 123 тона, Тутракан — 90 тона, Секулово — 98 тона, Главиница — 64 тона, Голеш — 59 тона и пр. Още по-голямо е неизпълнението, както на плана, така и на обещанието в сравнение с миналата година при яйцата. Окръгът тук не е достигнал произведеното през 1968 година с 2 330 000 яйца. Тези факти са твърде показателни и налагат прелом в работата на управителните съвети и специалистите. В противен случай понататъшното задълбочаване на изоставането е неминуемо.

На срещата др. Михайлов определи задачите за предстоящите няколко месеца, осъществяването на които е необходимо за достигане на главната цел. Като първа задача той определи **засаждането на тютюна**, което да завърши в срок до 31 май, като се използува напълно възможната механизация. Втората задач̀а е да се изведе успешно борбата с житнат̀а дървеница. От това мероприятие зависят средните добиви и качеството на зърното. Третата задача — първият откос люцерна на изцяло да се използува за нуждите на сенаж. В животновъдството — да се вземат всички мерки от управителните съвети и ОПК за изпълнението на плановете.

Създадената на срещата творческа обстановка даде възможност на редица секретари на ОПК и председатели на ТКЗС да се изкажат по повдигнатите въпроси. В тях прозвуча тревогата от състоянието на селското стопанство и решимост да се направи възможното за достигане на пропуснатото. Те обърнаха внимание на необходимостта да се обединят усилията на всички органи, организации и предприятия за изпълнение на задачите в селското стопанство.

В обобщителното си слово др Георги Кардашев — първи секретар на ОК на БКП, подчерта, че за изпълнение на производствената програма е необходимо да се преразгледа стилът и методът на ръководене на икономиката. Да се издигне ролята на контрола и проверката, като се използуват всички форми; да се издигне чувството на лична отговорност в кадрите; да се ликвидира напълно с инертността при изпълнението на задачите: да се издигне още повече ролят̀а на ОПК и ППО при решаването на въпросите на селското стопанство; да се координират усилията на отделните предприятия и организации при осъществяването на основните задачи; да се подобри работата сред хората, като се обърне по-голямо внимание на социалистическото съревнование; да се скъса с формализма при внедряването на комплексната механизация; да се измени критерият на нашите постижения, като се стремим да достигнем първенците.

Срещата на бюрото на ОК на БКП с партийните и стопанските ръководители в селското стопанство, проведена в изключително творческа обстановка и дух на загриженост, показа пътищата за преодоляване на съществуващите слабости и пропуски. Необходимо е сега общинските партийни комитети и управителните съвети на ТКЗС да вземат мерки за практическото приложение на казаното и енергично да се заемат със задачите по осъществяването на програмата в селското стопанство.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Добруджанката — творец на блага, радост и щастие

Традиционен окръжен събор на жените-първенци

11 МАЙ 1969 ГОДИНА. Окъпана в потоци светлина, празнична и красива Силистра се пробужда от тръпката на едно радостно предчувствие. В покрайните ѝ улици вече пристигат коли, обкичени с люляци клонки. От тях припряно слизат първите делегатки на Четвъртия традиционен окръжен събор на жените-първенци. Тѣ веселите пламъчет̀а на

Първият секретар на ОК на БКП Георги Кардашев произнася приветственото слово

очите им, и красивите багри на националните носии излъчват топлота и нежност. Излъчват обаяние, породено от безкрайно голямата обич към равнината, оплодена от неуморния труд на гордата добруджанка.

Не минава час и площадът край ресторант „Албена“ става най-оживеният кът в крайдунавския град. Строяват се колоните: възбудени, празнични. Тук са най-добрите производственѝчки от промишлените предприятия на града и окръга. Тук са най-работливите селскостопански труженички. В строините редици застават учителките, лекарките, — всички онези жени и девойки, чийто труд е бил най-успешен и плодоносен.

По централн̀ата улица на града минават 3 000 делегатки и гостенки на Събора. Понесли цветя и плакати, предвождани от духов оркестър, жените-първенци от нашия окръг манифестират своите големи постижения, своята воля и решимост да живеят и работят, да творят в една свободна и обновена Родина, да се борят за мир.

Празнично украсен със знамена, цветя и плакати спортният комплекс в Дунавския парк на града посреща манифестантките с тихия ромон на великата славянска река. Гледката е от радостна, по-радостна. Тя се смесва с топлото майско слънце. Насядали рамо до рамо, жените от различните села и градовете на окръга стават по-близки, приятелки. Спонтанна е и радостта, с която посрещат официалните лица и гости. На трибун̀ата заемат места първият секретар на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия Георги Кардашев, членът на Бюрото на ОК на БКП и председател на изпълкома н̀а Окръжния народен съвет Димитър Михайлов, секретарите на Окръжния комитет на Партията Калин Димитров, Христофор Иванов и Яким Петков, членовете на Бюрото на ОК на БКП Шакир Шакиров, Станчо Николов и Тодорка Гроздева, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, Галина Гусева от Генералното консулство на Съветския съюз в град Варна, председателката на Окръжния съвет за работа сред жените Милка Гинева, председателките на окръжните съвети за работ̀а сред жените от гр. Толбухин и Разград, общественици, челнички в труда, активни деятелки на движението на жените.

Четвъртият окръжен събор на жените-първенци, посветен на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас, месеца на българо-съветската дружба и световния конгрес на жените в Хелзинки, откри др. Милка Гинева. От името на Окръжния комитет на Партията, Окръжния съвет за работа сред жените, Окръжния съвет на профсъюзите и Окръжния кооперативен съюз тя приветствува делегатките и гостенките на събора с „Добре дошли!“ и пожела плодотворна работа.

ЗА СВОИТЕ УСПЕХИ ПРЕД ПАРТИЯТА И РОДИНАТА РАПОРТУВАТ труженичките от промишлеността, транспорта, строителството и търговията. В техния рапорт — обещание звучи благодарността към Партията, дарила на българската жена правото на свободен труд и обществена изява. Прави се равносметка на постигнатото в предюбилейните дни.

(Продължава на IV стр.)

ИВАЙЛО И ДРЪСТЪР — ИМЕНА СЪДБОВНИ В ИСТОРИЯТА НА БЪЛГАРИЯ

НАУЧНА СРЕДНОШКОЛСКА КОНФЕРЕНЦИЯ, ПОСВЕТЕНА НА 690-ГОДИШНИНАТА ОТ ПЪРВОТО АНТИФЕОДАЛНО ВЪСТАНИЕ В СВЕТА

ЩЕ ЗАПОЧНА̀ С̀ думите на старши асистента Христо Коларов — е един от докладчиците на научната конференция на средношколците от окръга която се състоя вчера в салона на Окръжния народен съвет — Силистра: „Всеки народ, всяка история имат своите върхове...“

Има думата доцент Петър Петров

Висок връх в историята ни е първото антифеодално въстание на Ивайло! От този връх пред днешните потомци на 13-вековна България се разкрива ведно с мрака на феодалното средновековие и светлината на народния копнеж за по-щастливи съдбини, пред погледа плам̀а огънят на непокорството и борбата, запален от Ивайло и незагаснал столетия — до утрото на истинската свобода.

От уводните думи на първия секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров, който откри конференцията, до факелното шествие вечерта и рецитала „Старобългарски страници“ на артистката от Театъра на словото Живка Станчева — всичко носеше белега на въодушевлението на средношколската младеж от героичното минало на българите, чийто славен син Ивайло. Едва година се родѝха те в страниците на историята, една година изучаваха голямото историческо дело на героя. Удовлетворението им стократно нарасна на конференцията, където от докладите и научните съобщения на гостите-историци научиха още много данни за историческат̀а съдба на Силистра — тази яка и непреодолима крепост за нашествениците, но подслон за вожда на народното въстание в дните на подготовка за решителен удар срещу престолно Велико Търново.

На конференцията присъствуваха и секретарят на ОК на Партията Христофор Иванов и членовете на бюрото на ОК на БКП Шакир Шакиров и Станчо Николов.

Първият доклад бе изнесен от старши асистента Хр. Коларов — „Основни проблеми в изучаването на Ивайло“. Средношколците се представиха с три доклад̀а от общо около 70, постъпили в Окръжния комитет на Комсомола. Димитричка Койчева от Политехническа гимназия „Климент Охридски“ — Силистра разкри положението на България през 13 век, курсистката от Техникум̀а по механотехника Лидия Ширванян детайлно се спря на причините за избухването, хода и края на народното антифеодално въстание, оглавявано от Ивайло. Добринк̀а Момчева от Политехническа гимназия „Климент Охридски“ — Силистра изнесе доклада „Въстанието на Ивайло“.

Голям интерес предизвика докладът на доц. кандидат на историческите науки Петър Петров — „Силистра в средновековната българска история“. Той изтъкна важността на града като стратегически военен, икономически и търговски център през разглежданията период и подчерта свободолюбивият и борчески дух на хората от Добруджанския край.

„Дръстър и средновековната българска култура в Добруджа“ бе тема на доклада, който изнесе проф. д-р Станчо Ваклинов. След него научни съобщения направиха доц. Страшимир Димитров — „Османското нашествие и съдбините на Дръстър“, и ст. научния сътрудник Руси Стойков — „Силистра като административен център през 15-17 век“. Те с нови данни подчертаха историческата важност на древния град, станал многократно арена на жестоки битки, от чийто изход е зависела съдбата на цяла Добруджа и Североизточна България.

В заключителното си слово доц. Петър Петров аргументира твърдението, че Добруджа е мястото, където се е разразило Ивайловото въстание, обосновa и тезата си, че татарите, а не византийците обсаждат въстаниците на Ивайло в Силистра.

Той оцени труда на комсомолците като ярко патриотично дело и изказа увереност, че в бъдещата 10-томна история на България, която се подготвя по случай 1 300 години от създаването на българската държава, историята на Силистра ще бъде обогатен̀а с нови факти, с нови данни.

На следващия ден, във неделя средношколците от окръга и участниците в конференцията проведоха поход до местата където се предполага че Ивайло е водил големи битки с Татарите.

Научната конференция, посветена на Ивайло, бе организирана съвместно от ОК на ДКМС и отдел „Народна просвета“ към Окръжния народен съвет.

Любомир КАПИТАНОВ

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Реч на Валдек Роше

ПАРИЖ, 12 май (ТАСС) — Милиони французи, които на първия тур от президентските избори ще дадат своите гласове за Жак Дюкло, ще дадат възможност на Френската комунистическа партия да изиграе решителна роля за обединяване на народните сили въз основа на обща програма, заяви генералният секретар на ФКП Валдек Роше, изказвайки се вчера на митинга в град Рюел.

Той подчерта, че демократите и всички френски трудещи се сурово осъждат решението на Социалистическата партия да издигне кандидатурата на Гастон Дефер. ЦК на ФКП, к̀а за В. Роше, няма да подкрепя кандидатурата на Дефер, олицетворяваща сговора с десните сили под прикритието на центристки етикети. (БТА)

Николай Подгорни отпътува за КНДР

МОСКВА, 12 май (ТАСС) — Николай Подгорни, председател на Президиума на Върховния съвет на СССР, днес отпътува на официално посещение за Пхенян. Той ще остане в Корейската народнодемократична република 5 дни по покана на председателя на Президиума на Върховното народно събрание на КНДР Цой Ен Ген. (БТА)

Обръщение на ръководството на Италианската компартия

РИМ, 12 май (ТАСС) — Вчера ръководството на Италианската компартия отправи чрез вестник „Унита“ обръщение до всички членове на партията да вземат активно участие в започващата на 18 май кампания за събиране на средства във фонда на комунистическия печат в Италия.

В тазгодишната кампания е набелязано да бъдат събрани сред всички комунисти, трудещи се и италиански демократи два милиарда лири за Италианската компартия и за комунистическия печат. (БТА)

Престрелките продължават

КАИРО, 12 май (БТА) — Вчера израелската артилерия е обстрелвала Порт Саид, съобщи тук представител на Египетското военно командуване.

Израелските снаряди разрушили една къща в града, при което е убит един и ранени други девет граждани.

Междувременно представител на Йорданското военно командуване съобщи в Аман, че рано тази сутрин в района на моста „Хюсеин“ се водила нова продължителн̀а престрелка между израелски и йордански войски. В 2.55 часа по Гринвич израелците открили огън от тежки оръдия по позициите на йорданските войски, които отвърнали на огъня и престрелката продължила до 3.35 часа по Гринвич. Двадесет минути по-късно израелците подновили огъня, като този път стрелбата се водила и от танкове. Престрелката прекъснала след един час. Според представителя от йорданска страна няма жертви. Йорданската артилерия унищожила един израелски танк и един наблюдателен пост.

Позовавайки се на представител на ООН, кореспондентът на агенция Асошиейтед прес съобщава от Ерусалим, че щабът на наблюдателите на ООН в Ел-Кантара бил преместен на 50 км навътре в пустинята Синай, недалеч от средиземноморското крайбрежие. Предвиждало се същото и за другия щаб на наблюдателите на ООН в Исмаилия, тъй като през последните два месеца зачестилите престрелки застрашаваха неведнъж живота на наблюдателите.

Живот, отдаден на борбата

25 години от геройчната смърт на Св. Русев

Пожелавам ти в трудния път на живота гръбнакът ти ви наги да бъде изправен и никога да не го превиваш, защото пълзенето довежда до пълно унищожение."

Из едно писмо на Св. Русев

През пролетта на паметната 1944 година група партизани от отряд „Коста Петров" начело с командира си Васил Демиревски с усилен ход се придвижвали на изток, към Рила, промъквайки се през многобройните жандармерийски и войскови потери. Те пренасяли оръжие за отреда. Капнали от умора, призори на 14 май те отсед

нали в една плевня в покрайнините на радомирското село Дебели лак.

Предател посочил синовете на народа. След няколко часа стотици жандармеристи започнали да ги обграждат. Партизаните се вдигнали в атака и разкъсали обръча на смъртта. Останал един, покосен още в началото от вражеска картечница в краката и корема. Изгубил сили да се движи, той допълзял до камък край убитите си другари и продължил да стреля, за да отвлича внимание то на врага от изтеглящите се партизани. Когато се изчерпали и последните сили, захапал дулото на револвера и натиснал спусъка.

Така загинал Свилен Русев, любимият младежки ръководител, член на ЦК на РМС и представител на ремсовата младеж в главния щаб на Народоосвободителната въстаническа армия.

Роден между две войни, на 14 юни 1914 година в радомирското село Долна Диканя, Свилен Русев израства в пролетарския квартал „Баталова воденица" в София, където семейството му се премества да живее. Едва 14-годишен, той влиза в редиците на Комсомола, в които остава до геройчния край на своя живот.

От организатор на марксистко-ленински кръжок в класа си, той израства като един от най-пламенните организатори на борбите на софийската младеж след нахлуването на хитлеристките войски в съветската страна. Неговата находчивост и самообладание са оценени и му се възлагат най-отговорни задачи. Вече член на ЦК на РМС и отговорник за бойната работа, той преминава в нелегалност.

В началото на април 1944 година с няколко свои другари Свилен Русев тръгва за района на Трънския партизански отред, където по-късно се струват много сили и се създава Първа софийска народоосвободителна бригада. Последният си дълг изпълнява заедно с една група партизани като представител на ЦК на РМС в Пиринския край.

Свилен Русев е един от най-ярките представители на поколението, което, израснало в суровите революционни битки през 30-те години, пое делото на Септември 1923 година, за да го увенчае с победата на Септември 1944 година. Неговият кратък, но богат живот е осмислен с беззаветна преданост и служене на делото на Партията.

На страж на родната граница

Двадесет и пет години на верен страж на родната граница стоят нашите доблестни граничари. Под бащинските грижи на БКП и окриляни от народната любов, бойците и командирите със зелени погони напрасвиха непристъпни свещените граници на Родината за враговете.

Нашите успехи в охраната на границата са възможни благодарение на здравите връзки с трудещите се и голямата любов на нашите комсомолци към делото на Партията.

Хубава традиция се създаде през последните години между бойците и командирите от нашето поделение и населението на Силистренски окръг. На голяма част от комсомолците на окръга е гласувано високото доверие да защитават родната граница в участъка на нашето поделение.

В изпълнение решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и XI конгрес на Комсомола за военно-патриотичното възпитание на младежта бяха проведени редица мероприятия, целящи укрепването на дружбата и взаимните ни връзки. В това отношение особено положителна роля изиграха срещите между заводските колективи на ЗММ, „Оргтехника", „Хром" — Силистра и комсомолските организации в селата Ширково, Калипетрово с граничарите от нашите подразделения.

Вечерите на войнишката майки, съвместните вечери и срещи импулсираха личния състав за безупречна служба и за постигане на високи резултати по бойната и политическа подготовка.

Всички тези мероприятия се посрещат с голям интерес и внасят разнообразие в живота на нашите граничари-комсомолци.

Гордост за нашето поделение са комсомолците от окръга, участвували в задържането на нарушители на границата: редник Тодор Иванов от Секулово, Славов, старшина II степен Костадинов и старши матрос Иван Раданов от Прохлада и др. В службата по охраната на границата те показаха високи морално-боеви качества, издръжливост, мъжество, решителност и оправдаха оказаното им доверие от Партията и Комсомола. Друга значителна част от комсомолците показаха и показват високо съзнание за усъвършенстване на своята бойна и политическа подготовка.

С голяма любов към военното дело се отличават граничарите Солаков от Кайнарджа, Здравко Минчев, Неделчев, Димитър Димитров от Дулово, Вълчев и матросите Дончев, Боян Бохоров, старшина II степен Аспарух Соколов от Попина и много други. За тях времето вина ги е изпълнено с ползотворен воински труд. По време на своята служба те винаги са за пример и подражание.

Особено добри са резултатите в онези подразделения, където активна помощ на командирите оказват дружествата на ДКМС и техните секретари. За пример можем да посочим секретарите на комсомолски дружества Солаков, Павел Павлов от Калипетрово, Димитров, Бохоров. Комсомолското дружество от поделението на офицера Петров в продължение на три години носи високото звание „Отлично поделение".

Завоюваните успехи в охраната на границата и високите резултати по бойната и политическа подготовка са потвърждение на готовността на нашите комсомолци-граничари да изпълнят всяка задача на Партията и правителството.

Иска ми се да отбележа и доблестния воински труд и на онези комсомолци от окръга, които напуснаха нашите редове и оставиха трайни следи сред нас, като Василев, Цонев, Петров, Иванов, Велков, Колев, Шарбанов. Вярваме, че и на трудовия фронт те ще бъдат за пример в личния живот, в труда.

Нека се надяваме, че в чест на 25-годишния юбилей и в бъдеще още повече ще укрепва нашата дружба. Това ще вдъхновява нашите граничари за бдителна и всеотдайна служба на Родината.

полковник Д. РАНГЕЛОВ
под. 10280 — Бургас

Среща на бивши фронтовачи

Неотдавна по инициатива на общинския комитет на Комсомола в село Срацимир се състоя тържествено събрание—среща на тема: „По стъпките на 31-ви Силистренски пехотен полк".

Гости на тържеството бяха запасните офицери, участници в полка о. з. майор В. Ковачев и о. з. подполковник В. Райчев. Тук бяха и 24-римата бивши бойци от село Срацимир.

За боевете, които е водил 31-ви Силистренски полк през първата фаза на Отечествената война в Югославия, говори о. з. майор Ковачев. Той разказа за безпримерния героизъм на бойците при връх „Висока чука", село Липовица, връх „Лисица", Прищина.

Дълбоко развълнуван, о. з. подполковник Райчев, командир на 4-та пехотна дружина, възкреси отново подвизите на силистренци на територията на Унгарската народна република при Чекел, Каишбайом, пробив път на силно укрепената линия „Маргит", канала „Принципалис", река Мур и село Ястребци. Храбростта на българските войници, подчерта той, част от които се намират сега пред вас, беше тази, която развя знамето на полка чак до Австрийските Алпи и Клагенфурт.

Иван Георгиев, секретар на общинския комитет на БКП, приветствува участниците и и гостите на срещата, като изрази признателността на жителите на селото към техния подвиг и към паметта на всички българи, загинали за свободата на Югославия, Унгария и Австрия.

След тържествената част комсомолците от 1-во и 2-ро дружество проведоха викторината „Бойният път на 31-ви полк" и изнесоха литературно-музикална програма.

Петър ТОДОРОВ

Ясно ли е всичко?

Деветдесет процента от работниците от цех „Дограма" на промкомбината в Тутракан са комсомолци. Те са добри производственици. През последното тримесечие на миналата година заслужиха знамето, което се дава на цеха—първенец. За първото тримесечие на тази година още не беше отчетено съревнованието, но по предварителни пресмятания знамето трябваше да остане в стария си притежател.

И в този цех тежката зима създаде временни затруднения. Релсовият път за пренасяне материали от склада дълго време не можеше да се използува. Но работата не спираше. Младежите и някояко по-възрастни работници през сняг до кръста пренасяха дъски от склада. В тази „мъжка" работа участвуваха и девойките. Те са 13 от всичко 15 жени.

Социалистическото съревнование в това предприятие е много оспорвано. И редовно се отчита — на десет дена, в края на всеки месец и на тримесечие. Освен преходното знаме на предприятието, първенците получават и други награди, а портретите им се окачват в алеята на първенците. Добрите успехи и през сравнително трудното първо тримесечие идват съвсем закономерно — млади хора работят тук и те се съревновават. Преизпълниха плана за тримесечието, брак не се допуска. Качеството е един от основните показатели в съревнованието.

Ръководството на цеха се погрижи през юбилейната година да се организира още по-добре работата. Ще се подобри снабдяването, една част от работата ще се извършва навън и по този начин ще се избегне притесненията в станчката-работилница. Ще се подобри и хигиената на работното място и нищо, че планът е по-голям — ще го преизпълнят в чест на големия празник и ще снижат себестойността на продукцията.

Всъщност, когато говорим за трудовите успехи на цеха, трябва да имаме предвид комсомолците. Ръководителят на цеха Трифон Денев ги нарече много добри момчета и момичета, тихи, с добро име в обществото. Комсомолският секретар Иван Петров сподели за физкултурните им увлечения за походите и колективните посещения на представления. Все пак тук не се изявява своята пълнота комсомолският дух, липсва комсомолската инициатива. Работата е организирана от по-опитните работници, заинтересовани от доброто представяне на цялата бригада. Бригадирът следи за производствения цикъл. Но комсомолците отделно не са разгледали работата си. Те дори не знаят за съревнованието „Комсомолски дар за победата". Малко знаят и за редица документи, които засягат дейността на тяхната организация. А несъмнено предварително поставената цел, осмислила техния стремеж да бъдат добри производственици. Техният труд ще бъде облечен в идеалите на времето ни, ще се подклажда от задължението, което са поели като комсомолци.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Комсомолски дар за победата

Целта изисква пълна мобилизация

☆ Комсомолците също носят вина за неизпълнените планове

☆ Кои работиха най-добре през втория етап на съревнованието?

В една привечер на миналата седмица в младежкия клуб в Силиста се казаха освен тържествени и тревожни думи. Поводът да се съберат комсомолските активисти и най-добрите млади производственици от градската комсомолска организация бе отчитането на втория етап от съревнованието в окръжната комсомолска организация „Младежки дар за юбилейната годишнина".

В присъствието на секретаря на ГК на Партията Георги Георгиев с голяма сериозност се постави въпросът за пълната мобилизация на младежките сили в дните до юбилея на свободата. Димитър Стойчев от ГК на ДКМС посочи главните насоки, в които трябва да се прояви младежкият устрем, професионалното умение и чувството за дълг пред Родината, която ще отбележи 25 години от свободата си.

Окръгът като цяло изпълни плана си по обем на промишлената продукция, но не всички предприятия стигнаха до стотепроцента. Сред тях са и предприятията от Силистра — МЗ „Стомана", ДПП „Електрометал", ТПК „Девети септември", „Стройрайона". Голяма част от трудовите им колективи са младежи и комсомолци. И те трябва да почувствуват своята вина за неизпълнените производствени програми. Третият етап от съревнованието, който ще се отчете в началото на септември, ще покаже доколко комсомолските организации са влели безрезервно своите сили за достойно посрещане на всенародния празник.

През втория етап на съревнованието най-добри показатели в труда (изпълнение на плана по обем, по производителност на труда, качество на продукцията и внедрени рационализации), обществения и съюзен живот е постигнала комсомолската организация от ДИП „Добруджа", която се награждава с флагче и вимпел. На второ място се нареждат комсомолците от промкомбинат „Текстил", на трето — от ДИП „Липа". Двете организации получават вимпели.

От дружествата най-добре се представи II дружество, при ЗММ. След него се нареждат дружеството при „Оргмебел" и дружеството при пощенската станция. Награждава се и дружеството при първа агенция на „Транспред".

ГК на Комсомола награждава и шест младежки производствени единици: младежката бригада с ръководител Михаил Георгиев от ЗММ, младежката бригада „Пеньо Пенев" от МЗ „Стомана", младежката бригада за елхови украшения от „Камъшит", младежкото звено от „Добруджанка", което работи блузи за износ, младежката група „Христо Ботев" от „Липа" и младежката бригада от „Добруджа" с бригадир Хаиг Хорян.

11 комсомолци и комсомолски секретари бяха наградени с юбилейни значки и похвални листове.

В привествието си към комсомолците секретарят на ГК на БКП Георги Георгиев наблегна на необходимостта от пълна мобилизация на сили, знания и умения за достойно посрещане на тържествената годишнина.

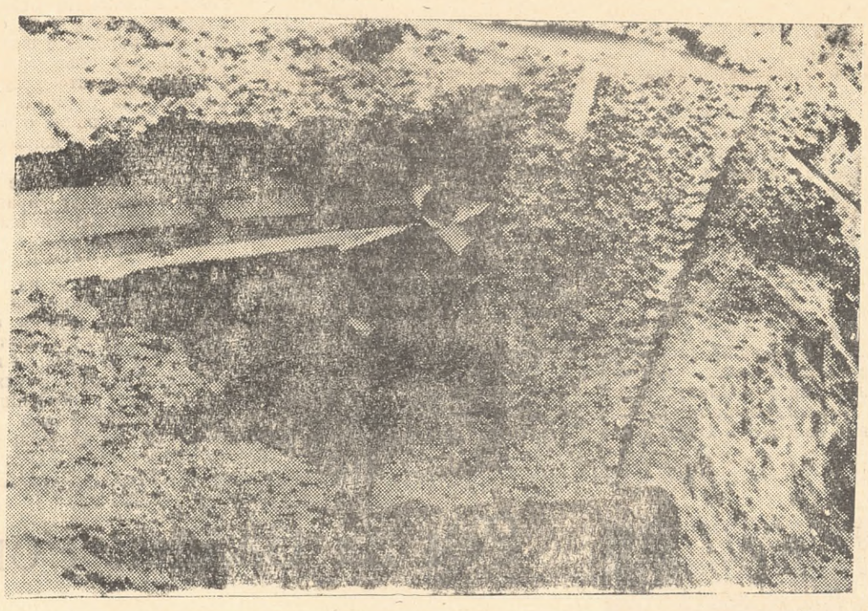
Л. АЛЕКСАНДРОВ

Нова придобивка

Години наред жителите на село Сяново се снабдяваха с вода от старите кладенци и чешми в околността. Много пъти ръководството на селото е мислило какво може да се направи за облекчение на кооператорите. След завършването на големия резервоар в село Нова Черна, възможността да се водоснабди Сяново беше вече налице. От град Силистра беше изпратена специална група работници от „Водстрой", които с помощта на кооператорите започнаха прокопаването на каналите и поставянето на тръбите по всички улици. След много усилен труд, в първите дни пред Първи май всички подготвителни работи бяха привършени.

Дойде време жителите на селото да видят осъществена своята дългогодишна мечта. Преди няколко дни по новата мрежа за първи път беше пусната „новата" вода. Да споделят радостта на сяновци бяха дошли много гости.

Николай НЕДЕВ

В това село на ливано-израелската граница е привършен строежът на скривалище с помощта на населението и войници. Военните власти в Ливан вземат мерки срещу нараставщите израелски провокации.

Антикомунистическата същност на теорията за „единно индустриално общество"

Грандиозните успехи на световната социалистическа система принуждават буржоазните идеолози да обогатяват антикомунизма с нови концепции и теории. Много западни буржоазни учени вече се отказаха да говорят за „близкия край" на социализма, за неговия „крах" и пр. Убедили се, че социализмът действително е прогресивна формация, тези буржоазни обществоведи се „пренастроиха" и, продължавайки да проповядват идеята за „вечността" на капитализма, виждат тази вечност вече в сливането на капитализма и социализма в „единно индустриално общество".

Достатъчно систематизирано теорията за „единното индустриално общество" е изложена в двутомното изследване на френския буржоазен социолог Раймон Арон под надслов „Развитие на индустриалното общество и социалната стратификация". Теорията за „тъждествеността" на социалистическото и капиталистическото обществополучи широко разпространение в буржоазната наука. Тя се възприе от голям брой буржоазни дейци — политици, дипломати, военни и др. Теорията за „единното индустриално общество" стана съставна част от официалната доктрина на Запада. Тази концепция се подхвана от много реформистки и ревизионистки „теоретици", което за сетен път потвърди трогателната близост на реформизма и ревизионизма с буржоазната идеология.

Авторите на тази теория проявяват открит стремеж да я направят по-привлекателна, като разглеждат някои общотеоретически проблеми: насоката на обществения прогрес, взаимоотношението и съревнованието между социалистическата и капиталистическата система, въпросът за мира и войната и т. н. За да докажат „прогресивността" на капитализма и неговата „позитивна" еволюция в бъдеще, привържениците на теорията за индустриалното общество признават икономическия, социалния и политическия прогрес в историята. Освен това те оперират с факти от развитието на икономиката и техниката, което й придава „научен", „солиден" и „убедителен" вид.

Каква е същността на теорияти за „единното индустриално общество"?

Същността на споменатата вече теория е в отричането на коренните различия между социализма и капитализма, в опита да се докаже единството на социално-икономическата природа на капитализма и социализма, тъждествеността на тенденциите и закономерностите на тяхното развитие, както и адекватността на тяхната социална структура.

Проповедниците на доктрината за „единното индустриално общество" твърдят, че в нашата епоха все повече и повече расте сходството между социализма и капитализма, че съществува „единен свят". Апологетите на новата теория абсолютизират известно външно сходство в развитието на индустриалните капиталистически и социалистически страни като например ускореното развитие на тежката промишленост, увеличаването на работническата класа, нарастването на централизма в областта на икономиката и др. Въз основа на този обективен факт У. У. Ростоу, Р. Арон, П. Жане и други техни последователи развиват идеята, че в резултат на индустриализираното в СССР неговото обществено — политическо развитие се изменя и върви към „сближаване" и „схващане" с обществено-политическата система на САЩ. Съветският съюз също навлизал в периода на „масовото потребление" и постепенно възприемал американския път на развитие. Следователно, по думите на У. У. Ростоу и неговите идейни събратя, не съществува качествена разлика между СССР и САЩ. Ето какво У. У. Ростоу се опитва да докаже в труда си „Индустриалното общество и трите свята", обнародван през 1961 година: „всички съвременни общества принадлежат към един и същ социален тип, който аз наричам индустриално общество". Като констатират, че в капиталистическите и социалистическите страни се използуват еднакви или сходни машини, технология и организация на работа в предприятията, други привърженици на идеята за индустриалното общество — Бжежински и Хънгтинтъм — пишат: „Ръководителите на предприятията и работниците изпълняват в двете общества (капиталистическото и социалистическото — б. а.) сходни дейности, поради което те си изграждат сходни възгледи и битови навици. Индустриалната култура е еднаква в Свердловск и Детройт. В края на краищата тези култури ще трябва да доведат до сходни политически учреждения... До общи форми на политическа организация... „Двамата автори отиват още по-далече. Те посочват, че техническият прогрес води до нова диференциация на индустриалното общество, в което ще нараства ролята на специалистите — инженери, техници, физици и др. И това ще наложи „да се поставят по-назад идеологическите и политическите съображения". При наличието на изградени индустриални основи на обществото, комунистическите партии били вече ненужни.

Не е трудно да се разбере, че пропагандистите на теорията за „единното" индустриално общество са си поставили определена цел: да се прикрие антинародната същност на империализма, като се рекламират главно неговата техника и технология, натрупванията в националния доход, равнището на транспорта и обслужването. По такъв начин се създава едностранчив абстрактен „модел" на съвременната индустриално развита държава, на която се дава само технико-икономическа характеристика. Съзнателно се пренебрегва основният въпрос — кому служи производството, дали неговата цел е печалбата на шепа монополисти — собственици на фабрики, банки, заводи или задоволяването на все по-нарастващите материални и културни потребности на трудещите се, които са главната производителна сила. Привържениците на въпросната антикомунистическа теория избягват много старателно проблема за собствеността, от който минават с мълчание производствените отношения, за да могат да замаскират своята защита на монополистическата собственост, която носи огромни доходи на милиардерите-монополисти. Само един от тях — американецът Гети притежава състояние, което се равнява на годишната заплата на общо 350 000 американски работници. Известно е също, че семейството на Рокфелер още преди войната разполагаше с повече от 800 леки коли. Друга династия на милиардерите — Дюпо новци само в един град на американския щат Делавер има 24 дворци, един от които е с 200 стаи, 60 декара тропическа градина и се обслужва от над 100 слуги. И тъкмо това индустриално капиталистическо общество, в което господствуващата експлоататорска класа е потънала в разкош и богатства, Ростоу, Бернард, Арон и др. свързват с неговата противоположност — социалистическото индустриално общество, чиято икономическа основа е обществената собственост върху средствата за производство. Едва ли е нужно да се доказва, че наличието на различни производствени отношения — капиталистически и социалистически, обуславя коренно различни закономерности на развитието на целия икономически, социален, политически, културен и духовен живот в страните на капитализма и социализма.

Класовият смисъл на теорията за „единното индустриално общество" е защитата, украсяването и увековечаването на капитализма. Поставяйки знак за равенство между социализма и капитализма, авторите на тази теория внушават на трудещите се, че те трябва да се откажат от класовата борба и социалистическата революция и да заживеят в „класов мир" с капиталистите. Анализът на теорията за „тъждествеността" на капитализма и социализма потвърждава нейната дълбока вътрешна порочност и подчертано буржоазна, антикомунистическа същност.

Фактите на историята и съвременността убедително показват, че капиталистическото общество не може да бъде тъждествено със социалистическото общество нито по социално-икономическата природа, нито по закономерностите на своето развитие, нито по социалната структура и тенденциите на нейното изменение. Капитализмът като отмираща обществено-икономическа формация не може да бъде единен с новата, напредничава комунистическа формация, на която принадлежи бъдещето.

Стоян Т. ТАНЕВ,
ст. асистент в катедрата по история на БКП при Софийския университет

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на научната организация

Проблеми само на един завод ли?

Ефективността на организацията на управлението се търси в нейните възможности да осигурява навреме информация, въз основа на която да се въздейства също навреме и правилно върху производството. В случая се държи сметка преди всичко за изразходваните суровини, материали, полуфабрикати, енергия, труд, както и степента на използуване на производствените мощности.

В завода за металорежещи машини организацията на информационния процес поставя много проблеми за решаване. Те се отнасят преди всичко до обработката на първичните документи, до групирането и анализирането на данните, до навременността и качеството на информацията.

Основните документи, с които се набира информация в завода, са типизираните формуляри на Държавния комитет за информация (бивше Централно статистическо управление), Министерството на финансите, Българската народна банка и някои други институти. Тези документи носят систематизирани данни за технико-икономически анализ и контрол върху стопанската дейност. Останалите са специфични, изработени на пишещи машини, таблици, размножени документи на циклостил, хелиограф и др. Тук спадат технико-икономическите анализи, обзори, протоколи, записки, информации, заповеди, сведения и т. н. При комплексните наблюдения, извършени в завода през пролетта на миналата година, се установи, че за един период от три месеца средно се използуват 428 вида такива документа, а общият им брой достига до 87 000.

Сравнително най-добре развита е документацията, отчитаща планирането, използуването и заплащането на работната сила. С 15 620 документа на три месечие тази дейност добре и правилно се ръководи. Характерът на производството, малката номенклатура на завода и сравнително неголямото разнообразие на материали и детайли, които се използуват, е довело до високо развитие на документацията за доставяне, използуване и отчитане на материалите. Това са 5 800 документа на тримесечие.

Групата документи, с които са свързани финансите на завода, разплащането по сметки, счетоводната отчетност, повествователната информация — писма, телеграми, и т. н. расте непрекъснато. Тя заема половината от цялата информация на завода — 44 000 документа на тримесечие.

Анализът от комплексните наблюдения показа, че за едно тримесечие в завода се събира и обработва информация, възлизаща на 11 милиона и 200 хиляди буквени и 8 милиона и 542 хиляди цифрови знака. От тях 6 милиона и 416 хиляди знака се създават и обработват във връзка с материалното снабдяване, 11 милиона и 258 хиляди са във връзка с нормирането, отчитането и заплащането на труда, 4 милиона 766 хиляди са на финансите, разплащането и т. н.

Дялът на производствените отдели в тази дейност е голям, но недостатъчно добре отчетен.

Заводът разполага с 4 пишещи машини. С тях може да се обработи цялата му сегашна информация. Дневно се падат средно по 16 страници буквен текст. Не е решен обаче проблемът с изчислителната техника, която тук се свежда до 2 полуизправни сметачни машини „Целатрок“ и три събирачни. С тях се извършва едва 15 на сто от изчислителната работа. Те повишават производителността на труда с 15-20 на сто в сравнение с умственото изчисление. Освен това те се намират в икономическите отдели на завода. В техническите отдели се изчислява на ум и със сметачни линийки. А това е уморителна и ниско производителна дейност. Все още у нас, не само в завода за металорежещи машини, се плаща данък на разбирането, че изчислителната техника е необходима само на икономистите, независимо, че напоследък в техническите отдели се извършват далеч повече и по-сложни изчисления.

Не добре са решени и въпросите с копировачно-размножителната техника. Заводът разполага с 1 хелиограф и 1 циклостил. С тях не успяват навреме да размножат много таблици, сведения и др., с които следва да бъдат запознати не само ръководителите, но бригадирите и майсторите — низовите организации.

В завода предстои да бъде въведена вътрешно-стопанската сметка, което предполага потокът от информация да се увеличи. Освен това в производството ще бъдат внедрявани нови по-съвършени металорежещи машини; ще се увеличава планът. Тези факти показват в какви затруднения ще се постави ръководството на завода при организирането на срочна и достатъчна по количество информация.

В завода не се използува електронна изчислителна техника (освен един електронен калкулатор). Не е използувана и друга сметачно-изчислителна техника като например таблично-сметачни машини за отчитане труда и движението на материалните ценности. А това е крайно необходимо дори с оглед подготовката на кадрите за работа с цифри и с машинна обработка на редица документи. Това ще се наложи от потока на информацията в бъдеще. Заводът не е търсил и помощта и съдействието на изчислителните центрове, дори на сметачно-изчислителните станции. Може би засега тук не се чувствува такава необходимост, но с оглед на бъдещето развитие следва да се решават и тези задачи.

Много проблеми поставя само въпросът за създаване на навременна и пълна информация. Без неговото решение трудно може да се ръководи едно съвременно предприятие. И тъй като заводът за металорежещи машини е едно от предприятията, даващи физиономия на града и окръга, следва да му се помогне в това отношение. На първо време тук трябва да се създаде дори и в малък обем едно машинно-сметачно бюро. Ръководството на завода чувствува тази нужда и разбира трудностите при нейното решаване.

Предстои пленум на Окръжния комитет на Партията по въпросите на организацията на труда, производството и управлението. Подготовката на пленума предполага да се решат и много от проблемите на организацията на труда, производството и управлението в предприятията в окръга. И тук на първо място изпъква проблемът за технико-икономическата информация.

Христо МАНДЖУКОВ

Научно обосноваване на храненето при свинете

През последните години бяха проведени редица изследвания върху кратността на храненето при свинете и най-вече при животните за угояване. Резултатите показаха, че разрешаването на този въпрос по един или друг начин има повече връзка с икономията на труд отколкото със скоростта на растта и оползотворяването на фуража.

В Института по животновъдството в Шумен под ръководството на Н. Платиканов бяха проведени 4 научно-стопански опита по следната схема:

I група—прасетата се хранеха 9 пъти на ден през час и половина. Всяко хранене продължаваше 90 секунди и с изтичането на 90-та секунда неизядяното се отнемаше внезапно (рязко, изведнъж). Тази част от дажбата се запазваше и се даваше при следващото хранене.

II група—прасетата се хранеха 9 пъти на ден през час и половина. Дневната дажба се разделяше на 9 равни части, които се оставяха да бъдат изядени.

III група— прасетата се хранеха 3 пъти на ден на воля, като се следеше дажбата да бъде изядена до 1 час след за лагането ѝ.

На угоените прасета до 96 кг живо тегло бе направен кланичен анализ. Бе определен химическият състав на месото. Освен това бе проведен и един физиологичен опит за установяване смилаемостта на дажбата и баланса на азота. Въз основа на изследванията се стигна до извода, че деветкратното хранене не оказва съществено влияние нито върху величината на прираста, нито върху оползотворяването на храната, нито върху смилаемостта на дажбата и баланса на азота и върху качеството на угоените прасета, поради което то е без каквото и да било теоретическо и практическо значение.

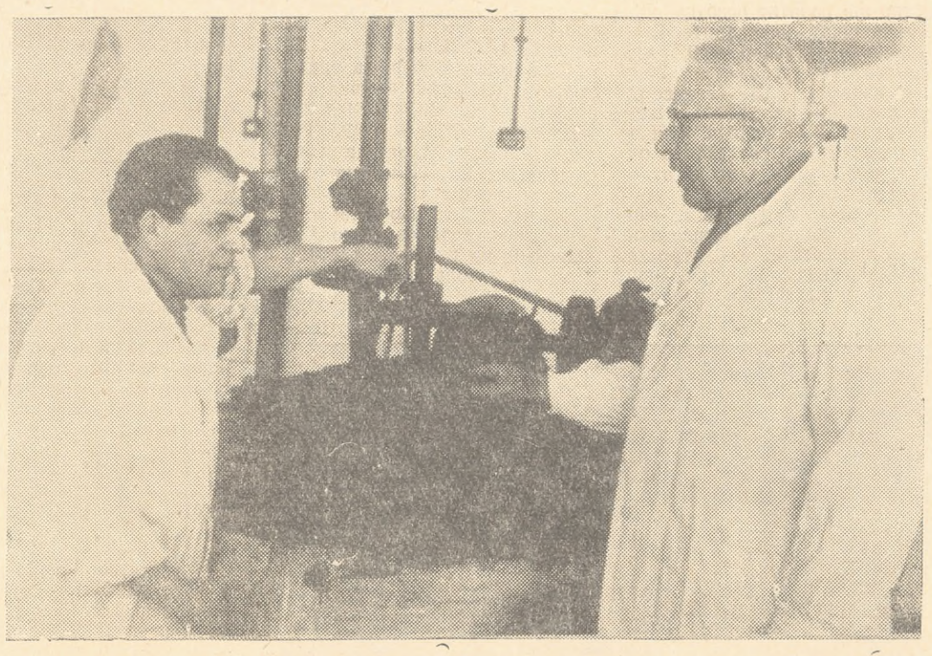
След като се получиха еднакви, или поне еднакви резултати по отношение на прираста и оползотворяването на фуража при различните опити, в практиката се намалява вече кратността на храненето. Някои специалисти считат, че при недостиг на работна ръка свинете могат да се хранят само веднъж на ден. В повечето страни обаче най-много е разпространено двукратното хранене. Ние считаме, че при угояването, където не се използуват автоматични хранилки, то трябва да става 2 пъти на ден, при кърмящите свине и подрастващите трикратно, а при ранно отбитите прасета — три-четирикратно.

В миналото съществуваха различни становища по отношението на консистенцията на храната. Спореше се дали тя да се дава суха или навлажнена на животните. След като се установи, че и в двата случая се получава еднакъв зоотехнически ефект, в практиката до биха право на приложение и двата начина на хранене. Кой от тях ще се въведе в дадена ферма, решават възможностите на механизацията и това какви фуражи ще се изхранват. Че действително резултатите са еднакви потвърждават и опитите, проведени в Института по животновъдство — Шумен, (Василев, Кънев, Бенков).

Бяха проведени два опита по угояване за месо с по три групи по 10 прасета. И в двата случая прасетата се хранеха с еднакви по количество и качество смески, с тази разлика, че на прасетата от I група те се даваха сухи, при II група мокри, а при трета група — комбинирано (половината от смеските бяха сухи, а останалите мокри). Угояването продължи до 96 кг живо тегло. При първия опит се получи 688-703 г, а при втория — 588-621 грама среден дневен прираст. Изводът бе: угояването на прасета от 30 до 96 кг живо тегло със суха, мокра и комбинирана смеска оказва еднакво влияние върху растежа, разхода на фураж, смилаемостта на дажбата и кланичните показатели.

Когато смеската се дава в мокро състояние, много е важно да се знае до каква степен тя трябва да се навлажни. За таз цел в Института бяха проведени и други два опита с по 4 групи. Угояването продължи също до 96 кг живо тегло. Бе направен кланичен анализ на опитните животни. Установи се смилаемостта на дажбата и баланса на азота. Прасетата се отглеждаха при еднакви условия с тази разлика, че еднаквото количество дневна дажба от суха смеска се разреждаше с вода в съотношение 1:1 при I група, 1:2 при II, 1:3 при III и 1:4 при IV група. Опитите показаха, че при угояване на прасета до 96 кг живо тегло разреждането на сухата смеска с вода в съотношение до 1:3-4 не оказва съществено влияние върху растежа, разхода на фураж, кланичните показатели и химическия състав на месото. По-голямото разреждане от 1:2-3 влияе отрицателно върху баланса на азота. Като се вземе предвид и обстоятелството, че с разреждането на смеската се внася повече влага в свинарниците, може да се счита, че при угояването на прасета до 96 кг живо тегло разреждането на концентрираната смеска с вода в съотношение по-голямо от 1:2-3 не е за предпочитане.

Митю КЪНЕВ
— ст. н. сътрудник
Петър ПАНАЙОТОВ
— ст. н. сътрудник
при ИЖ — Шумен

Старшият технолог Борис Беднев е често сред работниците край конвейера.

НА СНИМКАТА: Той в разговор с най-добрия производственик на ДИП „Дунав“ — Александър Василев.

Сигурна предпоставка

С радост посрещнаха своя празник овцевъдите от с. Падина. Преодолявайки тежките зимни условия, те можаха да постигнат добри резултати във всекидневната си работа.

От общо 1 335 овце опитни те стопани отгледаха 1 430 агнета. От тях на държавата продадоха определен брой, като отчетоха 17 тона месо. За разплод са отделени 300 малки животни, които са в отлично състояние.

До края на април са надоени 30 тона мляко. По този начин планът за млеконадоя е изпълнен почти 50 на сто. Всеки ден сега се получават по 350-400 литра мляко, което е сигурна гаранция, че очакваното количество ще бъде постигнато, въпреки неблагоприятната пролет.

Овцефермата в Падина се намира в съседство с гора. Това дава възможност животните да се извеждат на лагер. Освен това те се подхранват с концентриран фураж. Доброто състояние на стадата е сигурна предпоставка за изпълнение на обещанията, дадени в чест на юбилея. Овчарите Кямил Апазов, Талиб Къров, Талиб Хабил и другарите им се трудят така, че да посрещнат голямото събитие със заслужена радост.

Ахмед ДЕМИРОВ

Новости • техника • новости

МОЗЪКЪТ НА ЕЛЕКТРОЦЕНТРАЛАТА

Информационно-изчислителната машина ИВ—500 може да се нарече „мозък“ на електроцентралата. Тя контролира 500 различни „точки“, разположени в най-важните възли на механизмите и апаратите. Появи ли се най-малката неизправност, ИВ—500 сигнализира мигновено за нея в диспечерския пункт. Ето защо този вид машини, произведени в Ленинград, се търсят така много. Те работят вече в Карамановската ВЕЦ (Нефтекамск), в Нововоронежката атомна електроцентрала, в Костромската ВЕЦ и др. Сега в Ленинград се завършва производството на още две електронни машини, които са предназначени за Триполската ВЕЦ на Днепър и за мощната топлоелектроцентрала, която се строи в ГДР с помощта на СССР.

ОПРЕСНИТЕЛ НА КОЛЕЛА

В Южен Казахстан успешно е изпробвана опреснителна инсталация, монтирана в каросерията на обикновено автомобилно ремарке. Тя е съоръжена с електродиализен апарат с йонитови мембрани, филтри, помпи, резервоари и дизелгенератор. Под действието на постоянен ток подвижната инсталация опреснява за час около един кубически метър вода, съдържаща до 20 грама соли на литър. Тя е предназначена за водопойните пунктове на пасища и малки населени пунктове. Подвижният опреснител е създаден в Московския електролизен завод с участието на института „Гипроводхоз“.

СГРАДИ ОТ ЛЕПЕНО ДЪРВО

Оказа се, че дървените покрития за сгради съвсем не са остарели и в някои случаи могат да конкурират успешно железобетонните. Това бе доказано практически от Ленинградския инженерно-строителен институт, където е създадено покритие; напомнящо по форма хокейни щеки, съединени отгоре с по-дългите си краища, а късите — забити в земята.

Сградите от дърво и пластмаса, предложени от същия институт, нямат нито един гвоздей. Те са залепени със специално лепило и същевременно отговарят на най-взискателните изисквания, предявени към съвременните съоръжения. Такива сгради ще се строят успешно в селските райони за животновъдни ферми, складове и др. Частите им се превозват от заводите значително по-лесно, отколкото бетонните панели и конструкции.

„РУСКАТА ТРОЙКА“ СЕ ГОТВИ ЗА СТАРТ

През 1970 година по железопътната магистрала Москва-Ленинград ще се извършат пробните рейсове на влак с романтично название „Руска тройка“ (съкратено — РТ—200). Сега над проекта работят няколко научноизследователски институти и заводи в СССР. Новият експрес ще излезе от Калининския вагоностроителен завод. Това ще бъде най-бързият пътнически влак,чиято скорост ще достигне 200 километра в час.

Влакът се състои от осем пътнически вагона с аеродинамична форма. Всеки вагон има удобен и просторен салон със 76 места. Горещината на юлския ден и лютия зимен студ няма да повлияят върху самочувствието на пътниците, тъй като в салоните автоматически ще се поддържа температура плюс 20 градуса по Целзий. Отличната вентилационна система ще осигури свеж въздух, а луминисцентното осветление и приятното оформление ще създадат обстановка на уют и комфорт.

БАГЕР „ХИДРОП“

В Унгария е създаден нов вид багер, наречен „Хидроп“. Чрез всмукателно съоръжение той изтегля силна струя вода и по този начин „привлича“ пясъка от дъното на реките и го изсипва на брега. С този багер се екстрахират наноси от заоблени чакълести камъни и пясък от коритата на реките. Той се използува и за корекции на реките.

ЕЛЕКТРОННА МАШИНА — ПОПРАВЯ ГРЕШКИТЕ СИ

Във Франция е изработена нова електронна изчислителна машина, която наред с многобройните изчислителни функции сама установява грешките и ги изправя. Освен това в случай на авария машината автоматично и сама отстранява повредата.

С лице към задачите

Срочна и отговорна е задачата за своевременното изнасяне на тютюневия разсад в полето под открито небе. Това дооре знаят членовете на общинския партиен комитет и на управителния съвет на кооперативното стопанство „Димитър Благоев“ в с. Белица. През юбилейната година колективът на това кооперативно стопанство има план да отгледа висококачествен тютюн на 2 000 декара площ. Пролетта настъпи късно и се натрупаха много селскостопански работи. Със завършване сеитбата на средно ранните пролетни култури последва и сеитбата на царевицата и фасула, а след тях и изнасянето на тютюневия разсад на полето, засаждане на овощни дръвчета, нови лозя, домати и т. н. Белинчани са стараят да извършват всички мероприятия в срок. И със засаждането на много култури те изпревариха някои стопанства. В потвърждение на това говори фактът, че на 7 май звеното на Цена Йорданова от село Брени ца окопа ранозасятите три декара лук и започна да окопава цвеклото. Работата в това звено е добре организирана. Докато част от хората му окопават захарното цвекло, друга група разсажда тютюна. През първите два дни бе разсаден 6 декара тютюн. Според разчетите на звеноводката, възложените им 48 декара тютюн ще бъде засят по-рано от общия срок на стопанството.

Разсаждат тютюна и в другите участъци на стопанството, но темповете през първите два дни, използувани за изнасянето на укрепналия и закален вече разсад, стопанският съвет и партийният комитет отчетоха за незадоволителни. Засадени бяха за два дни общо 83 декара с тютюн. Съвещанието на стопанския и партиен актив преразгледа графика, анализира работата за първите два дни и реши, че ежедневно в стопанството трябва да се разсажда тютюнев разсад на 200 дка площ. Звеноводи и бригадири на това съвещание поеха обещание предвидените по плана 2 000 декара с тютюн до 22 май да бъдат засадени.

На 6 май градинарите започнаха разсаждането и на домашните. Върви успешно и работата по засаждането на нови овощни дръвчета и лозя.

М. ТОДОРОВ

РЕКЛАМИ—СЪОБЩЕНИЯ—ОБЯВИ—РЕКЛАМИ—СЪОБЩЕНИЯ—ОБЯВИ

ШКОЛА ЗА СТРОИТЕЛНО-МОНТАЖНИ КАДРИ — КРЕМИКОВЦИ

Школата за строително-монтажни кадри — Кремиковци организира курсове от 29 МАЙ и 9 ЮНИ 69 г. по следните специалности:

1. ЗАВАРЧИЦИ ПО ЕЛЕКТРОДЪГОВО И ГАЗО-КИСЛОРОДНО ЗАВАРЯВАНЕ
2. МАШИННИ МОНТАЖНИЦИ
3. ЗИДАРО-КОФРАЖИСТИ
4. АРМАТУРИСТИ

Приемат се кандидати само мъже от цялата страна навършили 18 години и с най-малко седмокласно образование. Предпочитат се изслужили военната си служба и със средно образование. Времетраенето на курса е три месеца, през което време курсистите ползуват пълен пансион — безплатна храна, квартира, работно облекло и учебни пособия. Освен това те получават всеки месец стипендия в размер:

а) неженени 25 лева
б) женени без деца 40 лева
в) женени с деца 50 лева плюс детски надбавки

Всеки курсист при завършване полага изпит и получава разряд по специалността и се задължава да работи най-малко три години по разпределение на Министерството на строежите в Кремиковци.

Назначените на работа в Кремиковци получават софийско жителство след навършване на петгодишен стаж съгласно Постановлението на МС.

Кандидатите подават до школата следните документи: Молба до директора, автобиография и диплом на адрес — София 49 ШСМК Кремиковци, телефон 886-23-63.

Придвижване до школата — градски рейс Подуяне до с. Кремиковци.

Ръководството на школата поздравява всички бивши и сегашни служители и курсисти по случай юбилейния й празник — 1 юни.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

„ОПЕЛ РЕКОРД“ 1700 — запазен продавам по спешност.

СПРАВКА: ДОБРИН ДОБРЕВ, ул. „ЗДРАВКО ЧАМПОЕВ“, 10 а.

РУСЕ

ДЪРЖАВНО ПРОМИШЛЕНО ПРЕДПРИЯТИЕ „РУСЕ“

ЗА ПРОИЗВОДСТВО НА ТРЪБНА МЕБЕЛ (бнв. „ЗДРАВКО ЧАМПОЕВ“)

РУСЕ

е единственото в страната специализирано предприятие за производство на тръбна мебел със съвременна модна линия, елегантен външен вид, хармонично съчетание на лекота удобство за обзавеждане на заведения за обществено хранене, културни институти, киносалони, спортни зали, работни кабинети и др.

Плод на тази дейност на предприятието са Дома на спорта — гр. Варна, повече от курортните комплекси на ДСО „Балкантурист“ по Черноморието, големи ресторанти и заводски столове из страната.

Ежегодно предприятието участвува със свои производи на Пловдивския панаир, а през м. май т. г. в предстоящата изложба на тръбни мебели производство на ДПП „РУСЕ“ в панаирната палата гр. Пловдив от 15 до 17 май т. г.

Ръководители на предприятия, заводи, културни институти, търговски заведения, ТКЗС и др.,

при нужда от вътрешно обзавеждане можете да ползувате услугите на предприятието и разнообразното му производство, което със своя изискан вид, хармонично съчетание на съвременната модна линия и практичност ще задоволи вашия вкус.

За справка: ДПП „Р У С Е“ — гр. Русе телефон № 2-46-72 — Русе.

ПРЕДАВАНИЯ ЗА ГОСТИТЕ И ЛЕТОВНИЦИТЕ ПО БЪЛГАРСКОТО ЧЕРНОМОРИЕ

От 1 юни до 30 септември Черноморската радиостанция — Варна предоставя на гостите и летовниците по българските черноморски курорти разнообразна програма: последни новини от цял свят, хидрометеорологичен бюлетин, разкази за България, мелодии и ритми, репортажи, интервюта и радиореклами от цялата страна и от чужбина.

Тази програма на Радио Варна ще се излъчва по специалния предавател на средни вълни 312 м. всеки ден от 8.15 до 13.00 часа на руски, английски, френски, немски, полски и чешки език.

Рекламните предавания „ЧЕРНОМОРСКО ЛЯТО — 69“ ще започват всеки ден от 10.45 часа. Ръководителите на обединения, организации, предприятия, могат да се възползуват от специалната програма на Радио Варна „ЧЕРНОМОРСКО ЛЯТО — 69“ като изпращат заявки на адрес: Радио Варна, бул. „Червеноармейски“ № 22. Справки — телефон — 2-80-07. Телекс — 021-506.

Школата за подготовка на строително-монтажни кадри ДСО — Русе организира от 15 май 1969 год.

ТРИМЕСЕЧЕН КУРС

за обучение на МАЗАЧИ за машинно мазане. През времена производствения стаж на курсистите се осигурява ежемесечно от заработка сумата до 80 лева плюс СТИПЕНДИЯ, КОЯТО се заплаща:

на женени с деца 80 лв. и надбавки за деца
на женени без деца 40 лв.
на неженени 25 лв.

Освен това същите получават безплатна храна, работно облекло и квартира.

Успешно завършилите школата присвояват III, IV, V разряд, получават безплатна квартира в общежитие, а в последствие установилите се работници получават привилегии за строеж и русенско жителство.

Приемат се кандидати от 16 до 45-годишна възраст, предпочитат се младежи, отбили военната си служба, без ограничения на образованието. Приемането и записването по всяко време в канцеларията на школата.

Адрес: Русе ул. „Братя Миладинови“ 2 (сградата на бившото Арменско училище).

ДАП — ПЪТНИЧЕСКИ ПРЕВОЗИ — гр. Варна търси шофьори I-ви и II-ри клас. Осигурява временно жителство в гр. Варна, а след определен период и постоянно. Съдействува за осигуряване жилища в съставните села на гр. Варна, а при възможност и в града.

Осигуряваме превоз до местослужението и обратно.

Кандидатите могат да започнат работа веднага.

Справка — личен състав, тел 2-24-19

Добруджанката — творец на блага, радост и щастие

Традиционен окръжен събор на жените-първенци

(Продължение от I стр.

През миналата година жените-производственици дадоха своя принос за увеличаване общия обем на промишлената продукция с 28 800 лева, за повишаване производителността на труда. Голям дял за това имат работничките от промишления комбинат „Камъшит“, чиито произведения славят града и Родината ни в 29 страни на света. Жените от промкомбинат „Текстил“ все повече усъвършенстват своята работа. Килимите, изтъкани от техните златни ръце, красят много домове у нас и великата съветска страна. В Завода за организационна техника работят над 800 жени, които овладяха сложно производство. Те изработват прочутия български електронен калкулатор „Елка—22“ и „Елка—25“, широко известен зад границите на Отечеството.

Съветската гражданка Гали на Гусева поздравява делегатките от името на съветските жени

Тъкачките от ДИП „Добруджа“ — предприятието, където се трудят най-голям процент жени — изпълниха производствения план за 1968 година 101,7 на сто, като дадоха 141 000 метра плат над плана, качеството на продукцията достигна 99,5 на сто.

Много са жените и в ДСП „Булгарплод“, ДИП „Липа“, ТПК „Дунав“, ТПК „Добруджанка“, ЗММ, клоновете на промкомбинат „Камъшит“ в Дуловo, Тутракан и целия окръг, ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан и др. Навсякъде са те, добруджанките, които коват новата слава на окръга.

В областта на транспорта, строителството и търговията стотици жени допринасят за постигане на по-големи успехи, за разкрасяване на родния добруджански край.

В движението за комунистически труд участвуват 3 660 жени, от които над 1 000 вече завоюваха високото звание. Жените намират време да се учат, да повишават своята квалификация.

Вдъхновени от Възванието към българския народ, те обещават да постигнат през юбилейната година надпланова продукция за 1 529 000 лева, да повишат производителността на труда с 11,9 на сто, да увеличат ефективността на икономиката, да въвеждат научна организация на производството, труда и управлението. Всички свои победи те посвещават на Партията, която ни води към светли перспективи.

Основен дял за победата на кооперативния строй на село имат трудолюбивите добруджанки. Двадесет и пет години те преобразяват родните села. В тях израстват нови хора, с нов мироглед и съзнание. По поля и ферми, неуморно от сутрин до вечер работят безброй кооператорки. Хиляди тонове зърно, плодове, зеленчуци, мляко, месо и други са плод на загрубелите им длани. Въпреки капризите на природата през миналата година, те получиха по 347 кг царевица от декар, 202 кг слънчоглед, 241 кг пшеница. Открояват се постиженията на кооперативните стопанства в Нова Черна, Секулово и Зафирово, получили правителствени награди. Върху гърдите на много кооператорки блестят ордени и медали.

В дните пред юбилея на свободата жените от селското стопанство ще работят всеотдайно, за да получат обещаните 423 кг пшеница от декар, 470 кг царевица, 160 кг фасул, 230 кг слънчоглед, 1 139 кг десертно грозде, 527 кг кайсии. Ще получат по 3 100 литра мляко от крава, 52 литра мляко от овца, 185 яйца от носачка, 5,300 кг вълна от овца.

Със своята професия се гордеят работещите в образованието, просветата, културата, здравеопазването и учрежденията. Техният високоблагороден

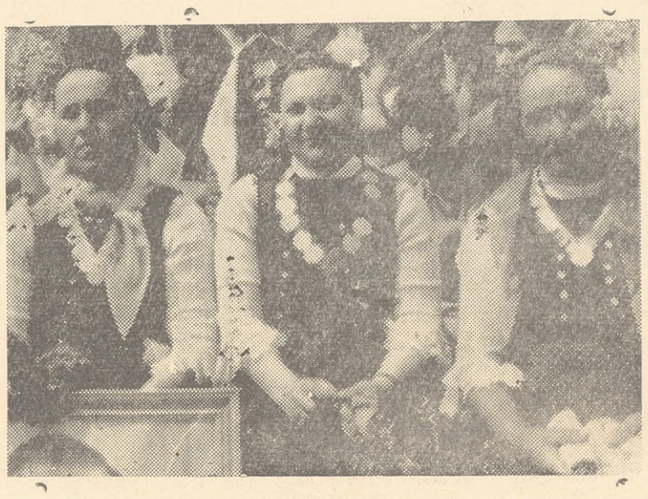
Манифестират делегатки

труд е неделима част от успехите, постигнати във всички области.

Изведнъж над стихналото множество прозвучава „Ода за СССР“ от Орлин Орлинев. Още нестихнали възгласите, на трибуната застава Галина Гусева от Генералното консулство на Съветския съюз в гр. Варна. Тя изразява възторга си от завоеванията на българските жени в строителството на социализма. От името на съветските жени им пожелава нови успехи в чест на 25-годишнината и още по-голям разцвет на дружбата между двата братски народа.

Представителна група пионери поднася цветя на деловия президиум и поздравява участничките в Събора.

С възторг се посреща приветственото слово на първия секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев. Той изразява благодарността на Бюрото на Окръжния комитет на Партията за големия труд на жените-първенци в промишлеността и селското стопанство, на жените, работещи в другите области на живота.

Кооператорки делегатки

Той говори и за новите перспективи, които начерта Юлският пленум на ЦК на БКП, за по-нататъшното подобряване на работата сред жените, за издигане на тяхната роля в обществения живот.

Другарят Кардашев изказа увереността на Окръжния комитет на Партията, че жените от окръга ще заработят още по-упорито, с още по-голяма любов и себеотрицание, за да крачат и на големия юбилеен празник в колоната на първенците. Празник, който ни вдъхновява за истински трудов героизъм.

За националното съвещание на жените, което ще се състои на 11 юни тази година в София, бяха избрани 50 делегатки.

Участничките в Събора изпратиха поздравителна телеграма до Централния комитет на Партията, в която изразяват непоколебимата си вярност към делото на Партията, своята солидарност с борбата на виетнамския народ и твърдата си решимост да се борят за мир в целия свят.

Делегатките поднесоха венец пред паметника на загиналите добруджански революционери.

Следобедните часове бяха отредени за литературно-музикална програма. Присъствуващите на Събора имаха възможност да наблюдават старинни добруджански носии и съвременно облекло. Самодейни колективи от града и окръга изпълниха богата програма от песни и танци.

★

Тържество, посветено на успехите. Цифри, отбелязващи пътя на един възход. А може би още утре те ще бъдат удвоени. Защото тези жени, които сега си тръгват с усмивка, утре ще посрещнат изгрева на полето, в завода, до леглото на болния, при усмивките на децата. Защото техните трудолюбиви ръце не могат да спрат. Защото техните сърца не могат да кажат: „Стига!“.

И има ли край човешкото щастие, постигнато с труд неуморен и величествен, щастие, родено от ей тия ръце, с които галят децата си, с които разчупват хляба!

Ти ли си това, Добруджа? Ти ли си това, мамо? Ти си! Познавам градините ти — нашите градини. Познавам заводите ти — нашите заводи. Познавам хората ти — новите хора познавам.

Вълчо РАДЕВ
Стефанка СТАНЕВА
Енчо ЖЕЧЕВ

СЪВЕТСКИ ПОЕТИ

РИГОР БОРОДУЛИН

Пролет в Брестката крепост

Стоят тук фортове застинали
със темена и сводове пробити.
На амбразурите устата зинали
аз гледам днес със ужас във очите.

Неспирно свириха куршуми тук,
зловеща песен самолети пяха,
снаряди тътнаха и с тънък звук
от всички ъгли тухлите летяха.

Земята вря и хората със дни
понесоха и преживяха ада.
Сега тук млада смрадлика цъфти
и пеят птици в близката ливада.

Високо там под люлките — гнезда
все грачат гарваните песен лиха.
Стърчи пак тук върбата, де вода
войниците от кепетата пиха.

За тез, които нищо на света
не носи радост във сърцата вече,
пристига с люляците пролетта
и хвъркат паяжини надалече.

Запяват славеите в хор. Зори.
Смъртта не дебне вече и в момента
над крепостта дъгата пак гори
като огромна орденова лента.

НИКОЛАЙ ЗАБОЛОЦКИ

Пладне

Ето влиза във свойте права
цяло в блясъци лятото знойно.
Нажежената стара трева
диша спарена днес неспокойно.

Репей, в знойните дни пожълтял
е разтворил пак розови брони,
от праха се задъхва той цял
под горящите вред небосклони.

Таз природа цъфти, зеленей,
но и тя има миг на пресита,
час, във който лепливия клей
се отделя от жилката скрита.

От любов — умори се света,
спря страстта, но тоз огън отминал
доиздлява и броди в кръвта
и тревожи ума, неизстинал.

Но към обяд заспива и той
и в средата високо на свода
трепка леко пладнешкия зной
над замрялата вече природа.

Преведе: Петър АЛИПИЕВ

УЧИЛИЩНА ХРОНИКА

КАЛИПЕТРОВО. Наскоро тук се състоя училищен фестивал. В подготовката му взеха участие всички пионери и класни ръководители.

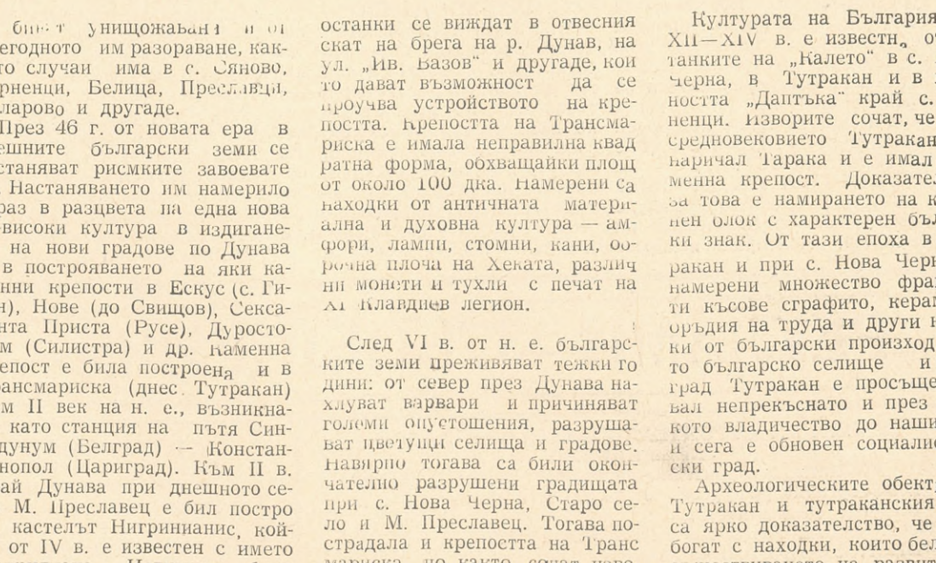
В читалищния салон се събраха родители и ученици. Фестивалът премина под лозунга „Лей се ти, песен крилата“. Един след други класовете се представиха с разнообразни програми. На първо място бе класиран VII „б“ клас. От началния курс първото място завоюва III „б“ клас.

Иван ГАДЖЕВ

ТУТРАКАН. Преди няколко дни в тутраканската гимназия се състоя вечер на френския език с участието на десетите класове. В една от залите на училището бе уреден кът на френския език с портретите на прогресивни френски писатели и деятели на науката. Програмата се състоеше от френски песни, диалози, изпълнени на френски език и др. Бяха изложени и специални табла за дейността и борбата на Френската комунистическа партия, за спорта във Франция и пр.

Вечерта премина в атмосфера на обич и уважение към героичния и борчески френски народ.

Цветана ПОПОВА

Кътът за отмора в местността „Шапте касе“ отново е готов след дългата зима да приема посетители.

Внимание — зрелостни изпити!

Месец май е последен месец от учебната година за абитуриентите, последен месец от ученическите години. Естествени са вълненията на тези, които наскоро ще се разделят с любимото училище. Трябва да се мисли за абитуриентския бал. Организират се екскурзии — последните в ученическия живот. Но най-голяма грижа сега за абитуриентите от гимназията в Тутракан са зрелостните изпити. Подготовката за тях започна в края на първия учебен срок по специален план. На съвещанието с преподавателите на единадесетите класове и техните класни ръководители ударението бе поставено, от една страна, върху подготовката на по-добрите по успех ученици за кандидат-студентските изпити, а от друга — върху въпроса за оказване на конкретна помощ на по-слабите ученици, предимно чрез консултации. Бяха създадени кандидат-студентски курсове, които започнаха работа в началото на март. Откриването на курса бе предшествувано от разговор с абитуриентите за намеренията им да кандидатствуват една или друга специалност във висшите учебни заведения. След това бяха сформирани кандидат-студентски курсове по математика с 13 участника, по физика — с 9, по химия — 15, биология — 13 и история — 11 ученика. Курсовете се водят в училище. За лектори са привлечени съответните преподаватели на единадесетте класове. Курсът по математика води занятията си два пъти седмично по два часа, а останалите курсове — един път седмично, също по два часа.

Броят на младежите и девойките, завършили тутраканската гимназия през миналата година и приети във висшите и полувисши учебни заведения, е значително по-голям, отколкото в предшествуващите години. Професионалното ориентиране, осъществявано от преподавателите в гимназията, е съобразено с нуждите на града от такива специалисти, като инженери, лекари, учители и пр.

Не по-малка е грижата на учителите и за подготовката на по-посредствените ученици. Консултациите с тях ще продължат и след 24 май, т. е. след приключване на учебните занятия за XI клас, за да вземат успешно зрелостните си изпити и влеят своите сили в социалистическото строителство.

Наскоро по паралелки бе обсъдена успеваемостта на учениците и бяха набелязани мерки за по-резултатната им подготовка. Предстои среща на администрativното ръководство на училището с преподавателите и класните ръководители, на която отново ще се постави въпросът за успешното представяне на абитуриентите на зрелостните изпити. През тези последни дни преди голямото изпитание на силите и възможностите те трябва да бъдат освободени от всякакви извънучилищни задължения, трябва да заживеят единствено с мисълта за бъдещата професия. А за да постигнат набелязаната цел, т. е. мечтаната професия, първото условие е да покажат пред изпитните комисии всичко, което са научили в училище.

През тази учебна година в единадесетите класове преподават най-подготвените и най-опитни учители на гимназията — Тодор Тодоров, Цветана Узунова, Мехмедов, Гуглев, Попова, Минчев, Иванова и др.

Надявам се, че през юнската изпитна сесия абитуриентите от Тутракан ще сложат венец на досегашните си усилия да станат достойни граждани и строители на нашето социалистическо общество.

В. МАРИНОВ
(наш кореспондент)

АРХЕОЛОГИЧЕСКИ ОБЕКТИ В ТУТРАКАНСКИЯ КРАЙ

Археологическите проучвания показват, че тутраканският край като част от Добруджа е бил обитаван от много племена и народи. Някои от тях само са преминали, други са засядали за малко, а трети са отседнали завинаги в плодородните полета на дунавското крайбрежие и в добруджанската равнина. Където са били поселенията, сега там се намират останки от материалната и духовна култура от всички исторически епохи.

Животът в тутраканския край се е зародил най-рано през епохата на неолита и енеолита (V-III хил. пр. н. е.). Културата на неолита и енеолита тук е позната най-рано от проучваната селищна могила до с. Сокол и от разкопките на височината „Кадъкьойското градище“ на Дунава при с. М. Преславец. Към тази култура се отнасят откритите напоследък селищни могили в местността „Гяур бунар“ при гр. Тутракан и в местността „Ески дере“ край с. Белица — издигнати до извори. Селищната могила при Тутракан има кръгла форма, с диаметър 70 м и височина 3,5м. Намира се в кооперативния блок и ежегодно се оре с плуг на дълбочина 0,40 м., вследствие на което е унищожен горният културен пласт. Намерен е богат археологически материал — кремъчна конкреция, нуклеуси, кремъчни брадви, ножове, стъргалки и стрели; хромел, фрагмент от каменна брадва — чук с дупка с уточнена форма, съвършено изгладена и с полирана повърхност; каменни бойни топки; глинени тежести за стан; фрагменти от керамични съдове, които се отличават с висока култура на изработка и украса. Селищната могила се отнася към късния енеолит (3 800—3 600 г. пр. н. е.).

Селищната могила край с. Белица, представлява могилно възвишение, издигната от северозапад на височина 5 м и на запад се слива с равнината. На повърхността се намират фрагменти от кремъчни оръдия и от керамични съдове, които са от епохата на енеолита. Материалната култура от двете селищни могили, съпоставяйки я с известните култури от „Кадъкьойското градище“, селищната могила при Русе, с. Караново, Новозагорско, Азмашката могила край Стара Загора и др., разкрива връзките, които са съществували между техните жители в днешните български земи. И това дава основание да се заключи, че новооткритите селищни могили имат голямо значение за българската праисторическа археология, с оглед да се изучава неолитната култура в този край на Добруджа, неизвестна досега.

Известно е, че към началото на I хилядолетие пр. н. е. в българските земи се появява племето на траките, като най-старите исторически жители. И тук, в Добруджа, са живели траките и мизи, от които има богати следи в тутраканския край. Културата на траките е позната от селището в местността „Юрта“, северозападно от с. Старо село, отнасящо се най-рано от края на бронзовата и началото на железната епоха (VIII—VII в. пр. н. е.) Останки от тракийската материална култура има в новооткритите тракийски селища при Тутракан в местността „Белемница“, в местността „Постът“ на самия бряг на р. Дунав край с. Пожарево, в местността „Чешмата“ до с. Богданци, в местността „Чаирлъка“ при с. Подлес. Интересни тракийски паметници са многобройните малки надгробни могили, издигнати във формата на купол от натрупване на пръст. Изброяват се 52 надгробни могили, но те са били много повече. Унищожават се от „иманяри“, които досега в селата Подлес, Осен, Главиница, М. Преславец и другаде са разкопали повече от 20 надгробни могили. Освен това могилните биват унищожавани и от ежегодното им разораване, каквито случаи има в с. Сяново, Барненци, Белица, Преславци, Коларово и другаде.

През 46 г. от новата ера в днешните български земи се настаняват римските завоеватели. Настаняването им намерило израз в разцвета на една нова по-висока култура в издигането на нови градове по Дунава и в построяването на яки каменни крепости в Ескус (с. Гиген), Нове (до Свищов), Сексагинта Приста (Русе), Дуросторум (Силистра) и др. Каменна крепост е била построена и в Трансмариска (днес Тутракан) към II век на н. е., възникнала като станция на пътя Сингидунум (Белград) — Константинопол (Цариград). Към II в. край Дунава при днешното село М. Преславец е бил построен кастелът Нигринианис, който от IV в. е известен с името Канридиана. Издигнати били римски градища и селища в местността „Калето“ при с. Нова Черна и в местността „Юрта“ до с. Старо село. Има множество селища от ранно-римската епоха (II—IV в.) и от късната античност (IV—VI в.) на територията на днешния град Тутракан и в близост до него на изток в местността „Белемница“ и на запад в местността „Фотула“, още край с. Пожарево, Дунавец, Долно Ряхово, Богданци, Дичево, Белица и Ножарево.

При проучването на кастела Нигринианис — Кандидиана (разкопки 1948 г.), са били открити интересни находки: латински надпис от времето на Каракала (212—217 г.), съкровище от 2638 римски монети от 238—275 г., глинени съдове и др. Интересни находки от римско време се откриват и на „Калето“ в с. Нова Черна (разкопките продължават). А при извършеното широко строителство в Тутракан се откриват части от руини на античната крепост Трансмариска. И сега останки се виждат в отвесния скат на брега на р. Дунав, на ул. „Ив. Вазов“ и другаде, които дават възможност да се проучва устройството на крепостта. Крепостта на Трансмариска е имала неправилна квадратна форма, обхващайки площ от около 100 дка. Намерени са находки от античната материална и духовна култура — амфори, лампи, стомни, кани, оброчна плоча на Хеката, различни монети и тухли с печат на XI Клавдиев легион.

След VI в. от н. е. българските земи преживяват тежки години: от север през Дунава нахлуват варвари и причиняват големи опустошения, разрушават цветущи селища и градове. Навярно тогава са били окончателно разрушени градищата при с. Нова Черна, Старо село и М. Преславец. Тогава пострадала и крепостта на Трансмариска, но както сочат изворите, тя през VI в. е била отново възстановена. Макар и с яки каменни стени, Трансмариска и ред други крепости на Дунава и Доруджа не устояли на напора на славяни и прабългари, които през V-VI в. нахлуват тук и се заселват завинаги, като през 681 година възниква българската държава на добруджанска земя.

Културата на Първата българска държава (VII—X в.) в тутраканския край се намира в останките от славянски и ранно-средновековни български селища и градища при с. Нова Черна („Калето“), Старо село („Малтепе“), Тутракан, Пожарево („Постът“), М. Преславец („Кадъкьойско градище“), Богданци, Дичево, Главиница и Осен. Край с. Осен, западно, на 3 км в местността „Ери Хисар“, има останки от укрепление с каменни стени, което обхваща площ около 100 дка. На повърхността се намират камъни и керемиди от строежи и множество дребни късове от българска керамика.

Културата на България от XII—XIV в. е известна от останките на „Калето“ в с. Нова Черна, в Тутракан и в местността „Дайтъка“ край с. Барненци. Изворите сочат, че през средновековието Тутракан се наричал Тарака и е имал каменна крепост. Доказателство за това е намирането на каменен олок с характерен български знак. От тази епоха в Тутракан и при с. Нова Черна са намерени множество фрагменти късове сграфито, керамика, оръдия на труда и други находки от български произход. Като българско селище и като град Тутракан е просъществувал непрекъснато и през турското владичество до наши дни и сега е обновен социалистически град.

Археологическите обекти в Тутракан и тутраканския край са ярко доказателство, че той е богат с находки, които бележат съществуването на развити цивилизации. Няма съмнение, че ако се пристъпи към проучването на посочените древни, античини и средновековни старини, ще се внесе принос в обогатяването на националния музеен фонд и в изучаването на Добруджа, където хан Аспарух сложил основите на българската то отечество. Изучаването, особено на славянските и средновековните български селища и градища, има голямо патриотично значение във връзка с предстоящото честване на тържествата „Дни на старинния Тутракан“ и на предстоящите юбилейни тържества по случай 1300 години от основаването на българската държава. Поради това археологическите старини на тутраканския край са гордост и ако трябва да се знае повече за тях, трябва да се посетят, да се видят и тогава всеки българин ще почувствува какво велико минало е имал и какви светли перспективи има пред него.

Рачо ЗМЕЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 55 (1524) | Четвъртък, 15 май 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Лениново столетие

Човечеството вече встъпи в юбилейната Ленинова година. На 22 април 1970 година то ще отбележи първото столетие от рождението на Владимир Илич Ленин — гениалния продължител на делото на Маркс и Енгелс, основателя на КПСС и съветската държава, органи затора на победоносната Велика октомврийска социалистическа революция, вожда и учителя на световния пролетариат. Публикуваното на 11 май тази година постановление на ЦК на БКП за честуване 100-годишнината от рождението на Владимир Илич Ленин е забележителна програма.

Тази програма е ярък израз на дълбоката обич, признателността и уважението към Ленивото дело, дълбоко скътани в сърцата на нашия народ. „Безсмъртният Владимир Илич — се казва в постановлението — е въплъщение на всичко действително велико и героично в работническата класа и нейния авангард — комунистическата партия. Ленин трасира магистралния път на двадесетия век — пътя към комунизма".

Ленинизмът е нов етап в развитието на марксисткото учение. Ленин пръв разкри закономерностите на загниващия, умиращ капитализъм, при кой то са назрели условията за социалистическа революция. Той обогати революционната теория за ролята на партията от нов тип, призвана да осъществи диктатурата на пролетариата. Със своята революционна дейност Ленин по изключителен начин потвърди правилността на научните предвиждания на марксизма. Големи са неговите заслуги и в укрепването на пролетарския интернационализъм.

Целият път на Партията на българските комунисти и на нашата социалистическа Родина е ярко потвърждение на ленинските идеи, на ленинската тактика и стратегия, на ленинския план за строителството на социализма. Българската комунистическа партия, основана и ръководена от Димитър Благоев, укрепена от вожда и учителя на нашия народ Георги Димитров, от своето създаване до днес остана дълбоко вярна на принципите на марксизма. С решаващата помощ на Съветския съюз тя извоюва историческата Деветосептемврийска победа и уверено поведе народа по пътя на социалистическото изграждане.

В чест на юбилейната годишнина

НА МАСОВО СЪРЕВНОВАНИЕ ЗА ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАДАЧИТЕ

ДВАНАДЕСЕТ месеца през 1968 година трудовите колективи от промишлеността, строителството, търговията и транспорта, селскостопанските труженици от ТКЗС и ДЗС водиха упорита борба за спечелване на съревнованието по изпълнение на обещанията, дадени в чест на 25-та годишнина на социалистическата революция в България. В благородната надпревара не всички се наредиха в челните редици. Най-енергичните, най-целеустремените, най-упоритите станаха първенци — горди са със своите постижения и се радват на всеобща признателност и уважение. Кооператорите от Нова Черна и Секулово, работниците от ДСС — Силистра са измежду първите в страната и с успехите си прославиха Силистренски окръг.

Има и изоставащи, но... над преварата в чест на юбилейната годишнина продължава... Изоставащите могат да станат първенци!

Резултатите от съревнованието бяха отчетени завчера в салона на Окръжния народен съвет, където присъствуваха партийните, стопанските, комсомолските и профсъюзните ръководители на предприятията и организациите. В деловия президиум бяха другарите Георги Кардашев — първи секретар на ОК на БКП, членовете на Бюрото на ОК на БКП — другарите Димитър Михайлов, Калин Димитров, Христофор Иванов, Яким Петков, Сава Шиваров, Атанас Киров, Станчо Николов, Тодорка Гроздева и Александър Чолаков — председател на Окръжното ръководство на БЗНС.

Доклад за резултатите от съревнованието прочете секретарят на ОСПС Мико Николов. Той посочи, че под ръководството на Окръжния комитет на БКП трудещите се от нашия окръг насочиха усилията си през миналата година в разкриване на резерви за преизпълнение на показателите по държавния план. В основата на тяхната работа бяха решенията на Деветия конгрес на Партията, на Юлския пленум на ЦК на БКП, както и обещанията, дадени в отговор на призива на трудещите се от Пловдивски окръг. В областта на промишлеността окръгът като цяло изпълнява обещанието по обемния показател Трудовите колективи са произвели допълнителна продукция за 4 300 000 лева. Най-добро изпълнение на обещанията по обема са постигнали предприятия ДПП „Пластмаси и каучук" — 146 на сто, промкомбинат „Камъшит" — 128 на сто, ТПК „Добруджанка" — 116 на сто, промкомбинат — „Дръстър" — 112,3 на сто и други. Седем предприятия — Строително промишлено предприятие, промкомбинат Тутракан, МЗ „Стомана", ДСП „Млекопреработване", Керамична фабрика, промкомбинат „Електрометал" и ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан — не изпълниха плановите си за общата промишлена продукция. Независимо от това окръгът постигна ръст 21,9 на сто в сравнение с 1967 година. Планът за производителността на труда е изпълнен 102,8 на сто, а за печалбата — 95,1 на сто.

Добри постижения през миналата година отчетоха и строителните работници. Като главен изпълнител Стройрайонът изпълни плана за строително-монтажните работи 116 на сто и даде надпланова печалба за 138 000 лева. С изпълнени плановите посрещнаха 1969 година и работниците от Окръжното пътно управление, транспортните и търговските работници.

Неблагоприятните природни условия през миналата година се отразиха отрицателно върху изпълнението на обещанията в селското стопанство. Средните добиви от основните селскостопански култури и средната продуктивност в животновъдството са по-ниски от обещаните. В резултат на това трудово-кооперативните земеделски стопанства не можаха да изпълнят предвидената обща продукция с 4 848 х. лева. Сравнително добри резултати получиха отделни кооперативни стопанства като Нова Черна, Секулово, Дулово и др.

Завършвайки своя доклад др. Мико Николов подчерта, че през тази година съществуват условия за преизпълнение на обещанията във всички отрасли. Необходимо е да мобилизираме сили, знания и опит, да създадем здрава организация на производството и труда и следвайки указанията на нашата Партия, упорито да вървим към достойно посрещане на 25-годишния юбилей.

Деловият президиум

На съвещанието се изказаха другарите: Борислав Стоянов, председател на профкомитета при ЗММ — Силистра, Иван Русанов, директор на завод „Оргтехника", Димитър Митев, главен агроном на обединеното кооперативно стопанство в село Нова Черна, Димитър Атанасов, партиен секретар в промкомбинат „Дръстър" и Йорданка Бацинова, секретар на комсомолската организация в с. Калипетрово. Те разказаха за усилията на трудовите колективи за изпълнение на задачите през миналата година и първото четиримесечие на тази година и съобщиха пред съвещанието решението на работните и кооператорите да дадат надпланова продукция, да повишат производителността на труда и да снижат себестойността на продукцията в чест на славния празник на свободата.

Заключително слово произнесе първият секретар на ОК на БКП др. Георги Кардашев. Той напомни на присъствуващите суровата, но правдива оценка на Окръжната партийна конференция за незадоволителната работа на партийните, профсъюзните и комсомолските органи и организации за разгръщането на плодотворно социалистическо съревнование. След това посочи някои от основните слабости, които са влияели върху нашата работа. Така например, в показателите на съревнованието не е отразен новият курс на ръководене на икономиката, непълно са засегнати проблемите, повдигнати с 44-то постановление на ЦК на БКП и МС, научна организация на труда, производителност, себестойност, рентабилност и пр. Недостатъчно правим за разгласяване хода на съревнованието, за популяризиране и внедряване в практиката на челния опит и постиженията на първенците. В редица предприятия и стопанства не сме постигнали онова оптимално съчетание между материалните и моралните стимули. Много наши дейци — стопански, партийни и профсъюзни допускат безотговорност в работата си, не държат за изпълнението на поетите обещания, в резултат на което някои предприятия не осъществиха поставените им задачи. Всичко това се отразява върху социалистическото съревнование.

(Продължава на IV стр.)

За научна организация на производството, труда и управлението

Яким ПЕТКОВ, секретар на ОК на БКП

Бурният научно-технически прогрес е характерна черта на съвременния етап в развитието на производителните сили в света. Затова на Деветия конгрес Българската комунистическа партия, след като направи задълбочен икономически анализ, посочи, че по-нататъшното бързо развитие на народното ни стопанство изисква още по-широк простор за внедряване на техническия прогрес. Конкретна разработка на тази задача даде постановлението на ЦК на БКП и МС за по-нататъшното ускоряване на техническия прогрес в НРБ и за повишаване рентабилността на икономиката. Решенията на Юлския пленум на ЦК на Партията още веднъж посочиха важността на въпросите, свързани с научното организиране и ръководене, както на производството и труда, така и на управлението на народното стопанство.

Проблемите, свързани с внедряването на научната организация на производството, труда и управлението, са били винаги актуални за народното ни стопанство. И сега, в настоящия етап, когато страната ни постига големи успехи в развитието на промишлеността, тези проблеми имат изключително важно значение за всяко предприятие и стопански отрасъл.

През изтеклите три години на петата петилетка промишлеността в окръга постигна значителни успехи. През миналата година прирастът на промишлената продукция бе повече от 17 000 000 лева или 21,9 в сравнение с достигнатото през 1967 година. Успехите са безспорни, но наред с тях трябва да отбележим, че в развитието на производството се допускат и определени слабости, които все още пречат да се използуват потенциалните възможности на окръга. Те се изразяват главно в изоставане по отношение равнището на производителността на труда, което до известна степен се дължи на недостатъчното развитие на техническата база и незадоволителната организация на производството, труда и управлението.

Извършените през миналата година в промишлеността комплексни изследвания и критичен анализ показаха, че изоставането по отношение равнището на производителността на труда, а така също и по отношение на рентабилността, се дължи в голяма степен на непълното използуване възможностите на организацията на производството и труда. Резултатите сочат, че почти навсякъде се губи много работно време, не се използува задоволително наличната техника по време и по мощност, част от трудът на специалистите се губи за извършването на неспецифични работи и пр.

След извършването на критичния анализ на организацията на производството, труда и управлението в 29 предприятия бяха разработени и приети 371 мероприятия и се планира условен годишен икономически ефект от внедряването им в размер на 752 600 лева. До края на годината се предвижда икономическият ефект да бъде 253 000 лева. Отчетните данни за годината обаче показаха, че са внедрени не повече от 307 мероприятия или 82,7 на сто, а икономическият ефект достигна едва 125 000 лева — 56 на сто от планувания. Тези резултати красноречиво говорят, че партийните и стопански ръководства не са положили достатъчно усилия за мобилизиране силите на трудовите колективи за изпълнение на набелязаните мероприятия.

За да се осигури решаването на задачите, поставени от Деветия конгрес и Юлския пленум на ЦК на БКП, бюрото на Окръжния комитет на Партията взе решение да се проведе пленум по въпросите на организацията на производството, труда и управлението. На пленума ще се направи оценка на досегашната работа и ще се набележат нови мероприятия за ускорено решаване на тези проблеми.

Във връзка с пленума Окръжният комитет проведе редица задачи. Така например за запознаване партийните и стопанските ръководства с някои въпроси на научната организация беше проведена научно-техническа конференция за промишлената естетика и ергономията. Конференцията и прожектираните филми ясно показаха задачите, които стоят за решаване от ръководствата на предприятията. Освен това, сега се изграждат 5 базови предприятия на територията на окръга, с цел обмяна на опит по отделните проблеми на научната организация на производството, труда и управлението — образцово работно място, обезопасяване на машините, оперативното планиране и др. Важен елемент на организацията представлява работното облекло и за да се внедри най-подходящото облекло, предвижда се провеждането на специално ревю. Беше организирана закрита изложба на изделията, неотговарящи на качествените изисквания на БДС.

Въпреки постигнатите успехи някои заводски партийни комитети и ППО не направиха всичко необходимо за образцово извършване на комплексните изследвания и критичния анализ. Особено недостатъчна е работата им по контрола, който трябваше да осъществяват върху стопанските ръководства за практическото приложение на набелязаните мероприятия от първия етап и за реализиране на планирания икономически ефект.

Една от основните задачи сега е **срочно изпълнение на изостаналите мероприятия от първия етап, да се внедрят в производството мероприятията, предвидени за втория етап, да се разгърнат инициативите за реализиране предвиденият икономически ефект и да се търсят нови резерви.**

Завършиха засаждането на тютюна

Използувайки благоприятното време кооператорите от ТКЗС Главиница усърдно се справят с една важна селскостопанска задача — бързото и навременно засаждане на тютюна. И макар че по график до днес те трябваше да засеят около 360 декара, те вече успяха да пространат тютюневите лехи на площ от 480 декара.

Най-бързо изпълниха тази важна задача кооператорите от село Подлес. Трите звена от бригадата на Христо Недялков още от втори май, от сутрин до вечер са на блока. Използувайки маркир — поливач, вчера те вече засадиха и последния метър от определените им 220 декара тютюн.

М. ПЕНЧЕВ

Международна информация

Николай Подгорни пристигна в КНДР

ПХЕНЯН, 14 май (ТАСС) — Днес в Пхенян пристигна председателят на Президиума на Върховния съвет на СССР Николай Подгорни. Той е поканен от председателя на Президиума на Върховното народно събрание на КНДР Цой Ен Ген на официално приятелско посещение.

На летището високият съветски гост беше посрещнат от председателя на Президиума на Върховното народно събрание на КНДР Цой Ен Ген, от държавните и партийни дейци на Корейската народно-демократична република Ким Гван Хеб, Пак Сен Чер, Ли Дю Ен, Пак Ден Ай, Ли Ен Хо, от членове на правителството, от ръководители на държавни и обществени организации, от посланика на СССР в КНДР Н. Г. Сударикov, от сътрудници на съветското посолство и на други съветски учреждения.

На летището Цой Ен Ген и Н. В. Подгорни произнесоха приветствени речи.

Между корейския и съветския народ, каза Цой Ен Ген, се създадоха отношения на традиционна дружба. Те взаимно се подкрепят и тясно си сътрудничат в борбата против империализма, за тържеството на общото велико дело на социализма и комунизма.

Ние сме уверени, че вашето посещение у нас ще съдействува за по-нататъшното укрепване и развитие на приятелските отношения и сътрудничеството между корейския и съветския народ, които почиват на пролетарския интернационализъм, а също така ще съдействува за заздравяване на единството и сплотеността на социалистическия лагер.

Народите на Съветския съюз и на Корейската народно-демократична република са стари и верни приятели и съратници, каза в отговор Н. В. Подгорни. Ние заедно се борихме и се борим против империализма. Ние вървим заедно и в мирния труд, в изграждането на социалистическо и комунистическо общество.

Отношенията на братство и сътрудничество между съветския и корейския народ, между нашите държави се основават на непоклатимите принципи на марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм.

Пхенянските трудещи се тържествено посрещнаха Николай Подгорни и придружаващите го лица. По украсените улици на столицата на Народна Корея излязоха с цветя и съветски и корейски знамена десетки хиляди жители, облечени в пъстри национални костюми. Те скандираха възгласи в чест на братската дружба и сплотеността между корейския и съветския народ.

(БГА)

Обстановката в Куала Лумпур

ЛОНДОН, 14 май (БТА) — Тази сутрин столицата на Малайзия осъмна в обсадно положение, предават осведомителните агенции от Куала Лумпур. По улиците на града патрулирали повече от 3 000 полицаи и редовни войскови части с нареждане да стрелят срещу всеки, който нарушава въведения 24-часов полицейски час.

Според все още непълни данни на полицията при продължаващите през цялата нощ кървави сблъсквания между малайци и китайци са убити повече от 50 и ранени към 90 души, но неофициалните съобщения почти удвояват тези цифри. Кореспондентът на агенция Ройтер предава, че само в един район недалеч от центъра на града били опожарени и разрушени 30 къщи. На някои места все още тлеели пожари, над улиците висели гъсти черни облаци. Входовете на някои сгради били охранявани от техните собственици, въоръжени с бамбукови или железни пръти и даже с брадви.

Освен военните и полицейските патрули движението по улиците е замряло напълно. Магазините и учебните заведения са затворени. Радиото предава непрекъснато предупреждението на полицията, че срещу нарушителите на полицейския час ще се стреля без предупреждение. Полицейски час е въведен и в някои други райони на Малайзия. Предават се също и апели за кръводарява не.

В някои от съобщенията на осведомителните агенции се подчертава, че окървавените безредици са резултат от дългогреещите расови конфликти между двете основни националности в Малайзия — малайци и китайци — и че резултатите от изборите през миналата седмица, при които управляващата партия на съюза на министър-председателя Абдел Рахман претърпя поражение в някои избирателни райони от опозиционните партии, са изострили тези конфликти до краен предел.

НЕОТЛОЖНА, ВАЖНА ЗАДАЧА!

Извършените проверки от специалистите по растителна защита в началото на месец май показаха, че житната дървеница се е заселила на големи площи в плътност, застрашаваща отделни посеви. В ТКЗС — Алфатар плътността в някои случаи достигна 6-8 броя на кв. метър, ТКЗС — Кайнарджа — 5-7 броя, Калипетрово — 4-6 броя, Мерден — 4-5 броя, Айдемир — 4 броя.

В повечето стопанства специалистите се отнесоха с чувство на отговорност към опазването на пшеничната култура. В резултат на това навреме бяха определени площите, подлежащи на третиране. Състави се график за работата на самолетите.

В ТКЗС — Мерден, Бабук, Паисиево и М. Преславец обаче не се извършиха своевременни проверки за определяне размера на застрашените посеви.

За третиране на предвидените 170 000 дка пшеница в благоприятния срок за окръга са разпределени 5 самолета, които са напълно достатъчни. Постигнатата производителност в ТКЗС — Главиница, Калипетрово и Белица ни дава основание да считаме, че при добра организация на работата ежедневно могат да бъдат напръскани над 40 000 дка.

За съжаление обаче в някои стопанства, като Кайнарджа и Сокол се допускат престои на самолетите по организационни причини.

Наблюденията върху развитието на житната дървеница показват начало на яйцеснасяне. Благоприятният срок за провеждане на борбата ще трае още 3-4 дни. Сега е необходимо да се вземат мерки с оглед тя да се завърши преди масовото яйцеснасяне.

Тази задача е трудна, но напълно изпълнима. Досега са третирани 70 000 дка в 11 стопанства. Остават да се пръскат още 100 000 дка в 15 стопанства. Производителността на самолетите позволява тези площи да се обработят в благоприятния срок. За да се постигне максимална производителност, през следващите дни е необходимо всяко стопанство да има пълна готовност с оглед работата да започне веднага след прелитането на самолета.

Решаващи в борбата срещу житната дървеница през първия етап са следващите няколко дни. Имаме реална възможност да се справим с тази задача.

Атанас ДОБРЕВ

Постоянно да усъвършенствуваме подготовката си

Вече пета година съм пропагандист към партийната организация при механичния цех на МЗ „Стомана“. През тази учебна година на Партията бяха обхванати почти всички комунисти. Марксизмът-ленинизмът непрекъснато разширява мисленето на хората, знанията им

за обществения развитие, за социализма, за характера на движещите сили на обществото.

За мене всяка лекция представлява изпит. Затова сериозно внимание обръщам на предварителната подготовка. Обикновено се подготвям за поредното занимание в събота и неделя, т. е. в дните, през които имам най-много свободно време.

Ръководя школа по политическа икономия. За първа година преподавам този материал и поради това отделям по-голямо внимание на подготовката си. Много ми помогна и семинарът, който беше организиран от Окръжния комитет на Българската комунистическа партия през месец юли миналата година.

За онагледяването на лекциите по политическа икономия

Из опита на пропагандиста

използувам „Альбом наглядных пособий для системы партийной учебы“. Този албум се оказа извънредно полезен за мене при онагледяването на лекциите. Това се приема много добре и от самите слушатели в школата.

За подготовка освен учебника по политическа икономия ползувам и много периодически издания. Най-много в това отношение ми помагат списанията „Политическа просвета“, „Наръчник на агитатора“, „Лекционна пропаганда“, вестник „Работническо дело“ и други, в които се осветляват много принципни въпроси на марксисто-ленинската теория, на проблемите на социалистическото строителство у нас и в другите братски социалистически държави. В тези издания намирам статии с методически разработки във връзка с изучаването на марксистко-ленинската философия, политическата икономия, научния комунизъм и другите идеологически дисциплини, изучавани в системата на партийната учебна година. Често се консултирам и с консултантите при Дома за политическа просвета на Окръжния комитет на Партията, за да мога по-добре да изясня редица въпроси на политическата икономия пред слушателите в школата.

За да се затвърдят още по-добре знанията, след всяка лекция провеждам събеседване. Целта е да се възпроизведат основните моменти от преподадения материал, да се изяснят неясните неща. При събеседването си служа с нагледни материали и схеми, които допринасят да се усвоят още по-добре знанията. Предоставям възможност на участниците в школата да изкажат свободно своето мнение по един или друг разглеждан проблем, да поставят въпроси.

Задълбоченото изучаване на марксистко-ленинското учение и неговото прилагане в живота ще ускори нашето развитие по пътя на социализма и комунизма. Това добре разбират всички комунисти от нашата партийна организация. Затова те вземат активно участие в школата по политическа икономия. Създадената добра организация съдействува за издигане на още по-високо равнище степента на подготовката на всеки комунист.

Велико НЕДЕЛЧЕВ,
пропагандист в МЗ „Стомана“
—Силистра

Защо броят на жалбите намалява ежегодно

Ежедневието ни сблъсква с редица въпроси, много от които не намират желаното от нас разрешение. И жалбите се явяват едно закономерно явление в сегашния етап на обществено то ни развитие. Отправянето на жалби не е свързано с определена кампания, с даден сезон. Жалбите се раждат в зависимост от нашите нужди през всяко време на годината и отговор на последните трябва да се дава своевременно.

Въпросът за работата с жалбите на трудещите се е намерил сравнително правилно разрешение в ИК на Градския общински народен съвет в Тутракан. От година на година работата с жалбите се подобрява. Може би това е причината за намаляване броя на жалбите. През 1966 година до съвета са отправени 38 жалби, през 1968 г. — 14 жалби, а през 1969 г. навярно броят им ще бъде още по-малък, ако съдим по постъплението досега.

Кое е довело до намаляване броя на жалбите? Би могло да се каже от една страна, че много от гражданите нямат навика да пишат жалби — някои просто се срамуват да се оплакват, други пък отбягват да правят оплаквания. Наред с това обаче грижите за опазване личните права и интереси на трудещите се, а така също подобрената квалификация на ръководните кадри в учрежденията и предприятията, която спомага за вземане на правилни и законосъобразни решения по исканията на трудещите се, безспорно са допринесли за намаляване броя на жалбите.

Хубава форма на работа по сигнали и искания на гражданите са приемните дни от щатните членове на ИК на съвета. Всеки ден гражданин може да отправи искания и разрешение на даден въпрос от Градския общински народен съвет. Щатните членове на изпълкома на съвета са определили по два дни за приемане на граждани, което означава, че граждани в съвета се приемат всеки ден. Освен в съвета ИК организира приемни дни в предприятията и учрежденията, като предварително един ден преди приемния ден се уведомяват работниците **и служителите.**

Прави впечатление обаче, че особен ефект от приемните дни по предприятия и учреждения няма—или няма да има никакви оплаквания, или оплакванията ще бъдат от съвсем общ характер, като за благоустрояване на улици и пр. Това положение кара ИК на ГОНС в Тутракан да търси нови форми на среща с работниците и служителите по предприятия и учреждения — приемните дни ще се провеждат в самите цехове, бригади и смени на работниците в присъствието на административното, партийното и профсъюзното ръководство. По този начин ще се разглеждат въпроси не само във връзка с работата на съвета, а биха могли да се правят предложения за подобряване на работата и на предприятията.

Има да се желае още в работата с жалбите в съставните села, където не всичко е ясно по този въпрос и се допуска регистриране като жалба на дребни спорове и други искания, отправени неоснователно до пълномощничествата. Периодически се организират прием ни дни и в съставните села.

Правилна е ориентировката на ИК на ГОНС да провежда приемните дни съвместно с представители на „Наркооп“, ТПК „Нов живот“ и на ТКЗС. По такъв начин може да се даде своевременен отговор на отправилия жалбата, без да се чака отговор по-късно, след проверка в ТКЗС, респективно в трудово-производителните кооперации.

При съвета жалбите се регистрират съгласно изискванията на Указа за жалбите, а предложенията и оплакванията—в специално заверени за целта книги. На жалбите се отговаря своевременно. Периодически се проверяват и книгите за оплакване и похвали по обществени заведения. Озадачава изпращането на жалби направо до Окръжния народен съвет и министерствата. По този въпрос са нужни много разяснения сред гражданството от страна на съвета, за да се разрешават жалбите на място, бързо и компетентно.

Вакентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Комсомолски дела пред юбилея

През тази година дейността в Икономическия техникум бе изцяло посветена на достойното годишнината от социалистическата революция в България.

Комсомолците от техникума активно се включиха в предюбилейното съревнование, обявено от Централния комитет на школски щаб. След много упорита работа и активна организационна дейност те заслужено се наредиха на първо място от всички средни училища в окръга.

Тържествено им бе връчено знамето с лика на вожда и учителя на нашия народ Георги Димитров, който е и техен патрон.

Курсистите от Икономическия техникум се гордеят със своята победа и се готвят да я защитят и в предстоящите кръгове от съревнованието, да станат национални първенци.

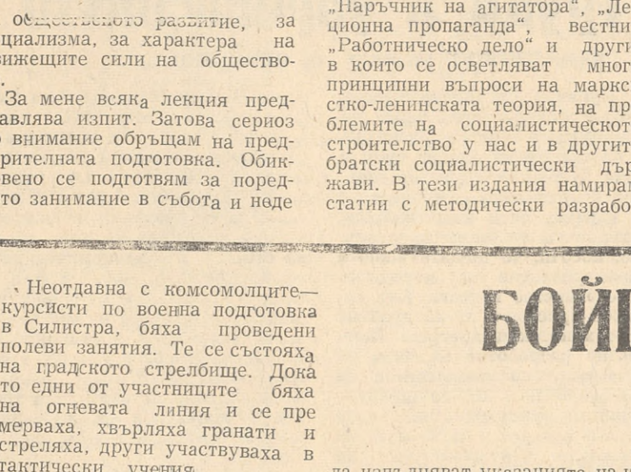
Венка ИОРДАНОВА

БОЙЦИ БЕЗ ПАГОНИ

фоторепортаж

Неотдавна с комсомолците—курсисти по военна подготовка в Силистра, бяха проведени полеви занятия. Те се състояха на градското стрелбище. Докато едни от участниците бяха на огневата линия и се прицеляваха, хвърляха гранати и стреляха, други участвуваха в тактически учения.

Целта на ученията бе да се провери практическата подготовка на курсистите — как прилагат наученото в класните стаи. Не знам какво чувство изпитват, когато наблюдават тези момичета и момчета без пагони, без кепета, нарамили тежките пушки. Но в едно бях сигурен—те не са войнолюбци. Техният стремеж беше до един да изпълняват указанията на командирите и бързо да се ориентират във всяка „бойна“ обстановка и, опирайки се на своите знания, да вземат правилно решение. Те добре разбират, че в съвременния бой ще участвуват не само бойците от армията, но и населението. Това налага всеки човек да бъде добре запознат с мощната военна техника, с нейната поразяваща сила.

(сн. 1)

(сн. 2)

...Нека идем най-напред при тези, които водят занятията. Ето подполковник Делев разяснява накратко обстановката. Нашите разузнавачи са донесли, че „противникът“ е органи зирал своите сили и след час ще започне настъплението. Нашите сили не позволяват да излезем в насрещен бой и затова ще трябва да заемем добра позиция за отбрана. Започва окопаването с индивидуалните средства на войника. Противниковата артилерия ни „обстрелва“ с химически снаряди.

— Газ! — изкомандува взводният командир.

Изведнъж се слагат противохимическите средства за защита и окопаването продължава (снимка 1).

Курсистът Стоян Бобев вече е завършил своя окоп. Заема удобно положение за стрелба (снимка 2).

(сн. 3)

(сн. 4)

внимание разказите на своя командир майор Богданов (снимка 4).

...На стрелбището също е оживено. Тук курсистите „унищожават“ противника с истински патрони. И не безрезултатно.

Започва настъплението на противника. Чуват се отривистите команди: „Готови за бой!“, „Пълни!“, „Огън!“. Заповядано е да се унищожи тази или онази огнева точка на „противника“. Ето че неговите редици се огъват и той отстъпва.

— В атака, напред!—командува бойците капитан Данов и взводът му с мощно „Ура!“ изкача от окопите (снимка 3).

Идва ред и на почивката. Малката войнишка почивка след уморителното бягане. Курсистите слушат с голямо

(сн. 5)

— Огън!—извика подполковник Марков и сваля флагчето (снимка 5).

Пушките затрещяват залпово.

Добри ИОРДАНОВ

снимки: авторът

Съветниците ще подобрят работата си

Неотдавна в с. Попина се състоя другарска среща на съветниците от местната община. Гости на срещата бяха Георги Екзаров, завеждащ отдел „Организационен“ на ОНС — Силистра и Велико Костов, сътрудник към отдела.

Председателят на общинския народен съвет Никола Братоев отчете дейността на съветниците от началото на мандата им досега. Постигнати са много добри резултати в благоустрояването и хигиенизирането на селищата. Съвместно с председателите на отечественофронтовските низови организации са проведени редица интересни мероприятия. На проведените сбирки съветниците правилно разясняват политиката на Партията и правителството, довеждали са до знанието на всеки избирател перспективите за развитието на страната. Голяма помощ е оказана и на учителите за правилното възпитание на подрастващото поколение.

Накрая беше приет призив—обръщение на общинския съвет на Отечествения фронт за още по-активна съвместна работа в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България. Някои съветници поеха лични обещания по показателите, залегнали в призива. Отделни избирателни райони си обявиха съревнование.

Илия РАВАЛИЕВ

Учат се от примера на героите

Идеологическата работа с хората е едно от постоянните задължения на партийната организация при МВР—Силистра. В дните пред славната 25-годишнина от Деветосептемврийския беше изготвен широк тематичен план, имащ за цел да повиши патриотичното и интернационално възпитание на служителите.

Неотдавна пред колектива на управлението беше изнесена лекцията „Добруджанското революционно движение“ от Христо Манджуков. След това те положиха венец пред паметника на Иван Стайков, където неговият другар от детство — Неделчо Иванов—разказа спомени за него.

Иван ПЪРВАНОВ
(наш кореспондент)

Ето докъде води безотговорното отношение

В последно време въпросът за безопасността на движението по улиците и пътищата стана задача номер едно не само на органите на КАТ, но и на цялата наша общественост. Условията за движение бързо се променят и това с особена острота налага строго спазване на Правилника за движение от страна на водачите на моторни превозни средства. Най-малките, дори незначителни отклонения, водят до нежелателни инциденти по улиците и пътищата на окръга, каквито в последно време има немалко.

Най-пресен пример за това е автопроизшествието, станало на улица „Александър Стамболийски“ в град Тутракан. Трактористът Неждет Мехмедов Амдиев се движел с трактор с ремарке и извозвал оборски тор от Старо село за ДЗС „Янко Забунов“. До село Търновци той качва в кабината като пътник Александър Донев, което не е разрешено. Навлизайки в града, при опита да превключи от трета на втора скорост, се оказва, че спирачките не държат. Моторът угасва и машината тръгва със застрашителна скорост по нанадолнището към центъра на града. По пътя си тя настига и блъсва мотоциклетистите Хасан Мустафов Камберов от село Преславци и Фаик Юмеров от село Ножарево, вследствие на което Фаик Юмеров е убит на място, а Хасан Мустафов е много тежко наранен. Блъснатата е и магарешката каручка на Добри Калчев от Тутракан, който по някаква случайност е оцелял. Трактористът, бащата на Мустафов и Александър Донев не са засегнати. Движейки се още 20 метра, трактор ът се блъсва в една купчина кал и се обръща. А площадът пред автостанцията е бил препълнен с народ...

Причините за нещастието са много сериозни. Машината не е минавала през техническа проверка преди да излезе на работа. Оказало се, че спирачките съвсем не са отказали случайно, а не са били изправни от доста дълго време. В предприятието липсва контрольор-механик, което е давало възможност на Мехмедов сам да разписва пътните листове, разбира се, без да изпълнява задълженията на механика. Изобщо за това превозно средство не се е интересувал никой. И резултатите са налице.

* * *

Не по-малко показателен е и случаят, станал през месец април в село Сокол. И тук причината е също „дребна“ — несъобразяване габаритните размери на товара.

Шофьорът Иван Щерев, водач на товарна кола „Прага“ Сс 20—14, собственост на ТКЗС — Главиница, движейки се с извънгабаритен товар, блъска 12-годишната Веска Петрова, вследствие на което тя почива.

Тракторът „Беларус“, който е бил на каросерията на колата, бил предназначен за стопанска работа и на него е имало монтирани допълнителни съоръжения (стрела с кофа). Необяснимо е защо при получаването моторът не е бил запален, за да се смъкне стрелата само с 60 см и да се спази габаритния размер. При навлизането си в село Сокол тя скъсва на няколко места по-ниските проводници, но... на едно място те се оказали по-здрави. В резултат на големия напън дървеният стълб се откъртва и полетява по тротоара, на който е стояло момиченцето.

Иван Щерев се е отнесъл немарливо към своите задължения като водач. На него му е било известно, че товарът е по-висок от установения в разпоредбите, но въпреки това не е взел мерки за предотвратяване на нарушението.

Всички тези случаи налагат водачите да проявяват максимум внимание при движението по улиците и пътищата на окръга. Наред с всички технически останали задължения преди всичко те трябва да пазят и живота на гражданите.

Енчо ЖЕЧЕВ

НЕОТДАВНА всички работници от леярния цех на МЗ „Стомана“ в Силистра се събраха на малко юбилейно тържество. По инициатива на цеховия профкомитет беше органи зирана вечер-портрет на Димитър Тодоров Иванов, който вече 17 години работи в това предприятие.

ЧОВЕКЪТ И ОГЪНЯТ

Артистката от театъра Елена Манчева разказа за трудния път, изминат от бай Димитър.

Роден преди 46 години в СРР, той отрано е познал мъката и лишенията на нерадостния живот. Малките нивици били недостатъчни да изхранят многобройното семейство и немотията била най-честият гост в малката къща. През 1940 година, когато е бил вече на 17 години, заедно с още много българи и той идва в България. Пръсват се децата да търсят щастие по българските села. Току-що семейството се установява в село Коларово и Димитър заминава в казармата. През 1944 година се сражава срещу фашистите. След победата се завръща в родното си село и започва да се занимава с полска работа. Но тя не го задоволява.

Идва в града и постъпва в кооперация „Стомана“ като леяр—формовчик. Опърлил го огънят, срещнали се човекът и желязото. Усърдието и обичта към работата отредили победата на него. И ето, вече толкова години не я изпуска от ръцете си.

Скромният и трудолюбив работник неведнъж е награждаван, неведнъж другарите му са засвидетелствували обичта си към него. И тази вечер трудовият колектив на леярния цех още веднъж отдаде дължимото на един от най-уважаваните работници от предприятието, дал труда и силите си за благото на хората.

Накрая директорът на завода Александър Гешев поздрави юбиляра и му поднесе подарък.

Кънчо НЕДЕЛЧЕВ

В чест на победата

Неотдавна в киносалона на село Бабук се проведе тържествено събрание в чест на 24-годишнината от победата над фашистка Германия. Присъствуваха много бивши участници в Отечествената война, гости, кооператори и младежи.

За подвизите на славната Съветска армия, за героизма, проявен от българския войник, говори секретарят на общинския партиен комитет Куни Михнев. Българо-съветската дружба, подчерта той, споена с кръвта на българските и съветските войни в окопите на Югославия, Унгария и Австрия, ще живее вечно в сърцата ни.

Пионери и комсомолци поднесоха поздравления и цветя.

На този ден жителите на село Бабук отдадоха заслужена почит на тези, които отдадоха най-скъпото — живота си, за да можем днес да се радваме на свободата.

Тодор ДАСКАЛОВ

Механизаторът Тодор Енев от Старо село с поверения му трактор ДТ-54 агрегатиран с пневматична редосеялка през целия сезон сам обслужваше агрегата.

Снимка: Михаил ТОМОВ

Верни на трудовите традиции на работническата класа

„...Ако благодарността се измерваше в песни, аз бих ти изпяла всичките песни, които зная и пак бих останала задължена към теб".

Не са една, не са две тъкачките от ДИП „Добруджа"—Силистра, които бяха казали тези думи, видели помощта и подкрепата, напътствията и съветите на една тиха, скромна и трудолюбива жена—Сабрия Ахмедова.

Тя е една от първите работнички в нашето предприятие. Ниски и полумрачни помещения, 40 стари и разбити машини — картина, която се открива пред Сабрия в първия работен ден. Но за петнадесетгодишните отчаяние няма. Упоритостта, волята и напрежението са наградени — да работиш при тогавашните условия на тристана, наистина е успех и радост, не само за Сабрия, но и за сменния майстор Гарабед Бедросян.

Да дадеш обещание пред себе си като това на Керанка Иванова, да бъдеш като Сабрия, да изтъчеш един и половина милиона метра плат, достатъчни да облекат население от 15 града като Силистра, не е малко, нали?

...Само като си помисля и съжалявам, че не съм на 20 години. Ще има още доста да се съревноваваме, да се учим един от друг, да си помагаме" — ясно говорят тези думи, че за нея това е малко.

Двадесет и четири години е прекарала тя сред машините, двадесет и четири години от своя живот е посветила на благородната професия — тъкачка. Четвърт век е между първите, носител на много награди — „Паспорт на трудовата слава", „Отличник на Министерството на леката промишленост" и много други. Най-голямо уважение и признание на нейния труд са двата ордена—„Народен орден на труда — златен" и „Народен орден на труда — бронзов".

Елза МАНОВА

Нашата реплика

НУЖНА Е КНИЖАРНИЦА

*** ДВА КИЛОМЕТРА ЗА ПЕРО ИЛИ МОЛИВ.**
*** ЗА ПИВНИЦИ ПОМЕЩЕНИЯ ИМА, А ЗА КНИЖАРНИЦИ — НЕ.**
*** НА ПОВЕЧЕ ОТ 6 000 ТУТРАКАНЦИ НЕ СЕ ПРЕДЛАГАТ ПЕЧАТНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ.**

Едва ли има град в страната с по-неуредено положение във връзка с продажбата на художествена литература, тетрадки и други помагала за гражданите и учащите се, отколкото Тутракан. В така наречената „горна част" на града живее над две трети от населението на града. Тук са разположени и три четвърти от промишлените предприятия, тук се намира и най-многолюдното училище—гимназията, също така и две първоначални училища. И в този район на Тутракан няма книжарница! Тогава, когато тук живееха по-малко хора и не бе преместена гимназията, бе направен опит да се създаде нещо като книжарница. Но поради икономически съображения, би ла отново закрита.

Оттогава изминаха много години и населението, и учебните заведения в този район се увеличиха неколкократно. С каква мъка и труд се предвижваха учениците от първоначалните училища „Хр. Ботев" и „Васил Левски" през двакилометровия маршрут с пресечена местност да идат чак на онзи край на града до Дунава за едно перо или молив. Това го правеха и гимназистите след пренасянето на гимназията в новата сграда. И този въпрос стоеше не веднъж на дневен ред за разрешаване. Ала все не се намира помещение. Трябва да открием скоба и да доба вим, че за някои търговски обекти, като пивници, например, всякога се е намирало до статъчно помещения, даже след постановлението за нама ляване на пивниците.

Преди три години ОТП „Печатни произведения" — Силистра реши да открие в този район, срещу гимназията, павилионче поне за най-необходимите писмени помагала на ученици те. Неописуема бе радостта на средношколци и пионери. Ала трябва да изтъкнем,че това павилионче—будка е толкова малко и неудобно, че нито може да се складира в него по-голямо количество от доставената стока, нито да се изложи пред купувачите. После: дългите опашки на учащите се пред него през зимните дни не оправдаха надеждите им. Наистина, единствената продавачка в този „павилион"—книжарница се старае да достави и художествена литература, и тетрадки, и моливи и пр. Липсата на достатъчно място за стоката я при нуждава тя по-често да ходи да доставя от склада за печатни произведения в града стока, а през това време павилионът е затворен и гражданите и учащите се от този район са принудени отново често да бият път цели километри за едно перо или молив. Да, това е така, защото не може да се разчита на тукашния градски транспорт. Автобус ходи и свързва долната и горната част на града само във връзка с превоза на работниците за сменните. И всякога ли в склада може да се намери нужната стока? Не, след пристигането ѝ продавачките от другите две книжарници най-често веднага я взимат и за павилиона, каквото остане. Макар че има управител на книжарниците, разпределение не се прави. Колкото и парадоксално да звучи: продавачката от този обект в навечерието на Първи май бе принудена даже за свои лични нужди да ходи да си купува картички —честитки от друга книжарница. А за над 6000 души, живеещи в този район на града, не бе предложена нито една. Така е и с художествената литература.

Едва ли е нужно да се убеждаваме, че необходимостта на съвременния български гражданин-строител на социализма да има постоянен достъп към книгата — тази съкровищница на знания и наука,е жизнена необходимост. И специално за този район на град Тутракан необходимостта от просторна книжарница с богат избор на книги и учебни помагала за учащите се е крещяща и неотложна задача. В този квартал на града се строят много двуетажни сгради. В някои от тях е предвидено на първия етаж да има други търговски обекти. Защо да не се намери място и за книжарница?

Васил ДИМИТРОВ

СПОМЕНИ ПРЕД ТЕЛЕВИЗОРА

Свечерява се. Тихият пролетен ветрец разнася мирис на прясно цъфнали овошки. Над село Войново ляга обичайната вечерна тишина и по улиците се дочуват откъслечни гласове на прибиращите се по домовете кооператори.

Връща се в къщи и петдесетгодишната Добра Белева, дългогодишна кравегледачка в стопанството. Двете ѝ внучета я посрещат още на прага, тя ги погалва и се отправя в стаята с телевизора. Тази вечер ще предават „Семена в браздите". Предаването още не бе започнало и без да иска, леля Добра се унесе в спомени...

...Беше есента на 1950 година. Още с основаването на стопанството я избраха за звеноводка. А три години по-късно с набирането на първите 18 крави и създаването на кравефермата тя бе определена да се грижи за животните. Тогава условията бяха примитивни. Сама почистваше, зареждаше, храneше и телетата, носеше вода и доеше на ръка. И в студ, и пек хората я срещаха на път за мандрата с надоеното мляко на гърба.

Не отиде напразно трудът ѝ. Постигна добри резултати и в края на годината получи 600 лева допълнително възнаграждение. За преизпълнение на плана по млеконадоя същата година бе поздравена по радио София, а на следващата — бе наградена с едно теле. Само през последните три години тя е надоила 20 000 литра мляко извън плана.

Още от малка мечтаеше леля Добра за голям обор, с много крави... Сбъдна се мечтата ѝ, и въпреки напредналата възраст, тя не е в състояние да се раздели с тях. А и условията за работа вече са други. Доилните агрегати влязоха в действие, стаята за почивка е топла, уютна, млякото се извозва с камион до мандрата, за телетата се грижи друг кооператор и водата идва по водопровод...

Кръшна народна мелодия прекъсва мислите на леля Добра. Започваше предаването, посветено на кооператорите, на обикновените трудови хора като нея.

Еленка КАРАМОЧЕВА

Калипетровските градинари обещават...

Капризната и дълга зима не бе в полза за градинарите. Трябваше да се бди над младите растения в парниците и калипетровските зеленчуково производители се трудиха упорито. Те използуваха всеки благоприятен ден за проветряване на растенията в топлите парници. Сутрин ги откриваха, а надвечер — закриваха. (сн. № 2). Въпреки студената зима хората от звеното на Тодор Братанов отгледаха ранните растения — репички, зелен лук, салата — те ги предложиха на пазара още през месец април.

(сн. 1)

В деня, през който нашият фотообектив засне групи от това звено, долината край парниците се огласяше от оживени разговори на добрите градинари. Докато възрастните кооператори-мъже правеха лехи за разсаждане на краставици, едни от жените приготвяха искубания лук за пазара, трети пък наблизо до парника приготвяха колове и тел за маркирането. Ние се приближихме към групата от мъже, където се трудеше кооператорът Пеньо Черковналиев... (сн. № 3). Заведе се разговор за добивите и сортовете на доматите и пипера.

— Нашето звено през миналата година в съревнованието зае второ място в стопанството, но тази година не ще се дадем, — каза бай Пеньо. После като огледа утвърждаващите погледи на своите другари, добави: „Ние калипетровци сме хора кибритлии и лесно не се даваме. А заемем-ли се с една работа, я вършим. Имаме план през юбилейната година да получим по 6,700 кг домати, по 1 600 кг пипер — поели сме обещание да произведем по 7 000 кг домати и 1 800 кг пипер средно от декар. Ако видите пък край нашите партньори в предюбилейното съревнование — зеленчукопроизводителите от Нова Черна, така им и предайте: съревнованието ще спечелим ние".

За да се уверим в твърдото решение на градинарите от това звено, ние потърсихме и звеновода. И нашият фотообектив го изненада тъкмо, когато изваждаше първия разсад за градината.

Трябваше да бъдете там, драги читателю, за да видите с каква наблюдателност разглеждаше първите стръкове домати. (сн. № 1). Той потвърди амбицията и волята на своите градинари от звеното да завоюват юбилейното съревнование не само със звеното на П. Искрев, но и с градинарите от с. Нова Черна.

Ранното и етапно засяване на семената сега им осигурява нормално изнасяне на разсада под открито небе в градината. Едно е още неизвестно: ще им отстъпят ли първенството ново черненци?

Текст и снимки: М. ТОМОВ

(сн. 2)

(сн. 3)

Предпразнично пътуване

Беше в навечерието на Първи май. А в такъв празничен ден много от хората искат да бъдат сред близки и познати, в своето родно селище, да се видят с приятели. Бързахме и ние — една внушителна група от хора, нетърпеливо влизаща в силистренския автобус на русенската автогара. Всеки от на валицата пред автобуса искаше да се качи в колата и да замине при своите близки, но няма ше възможност. Автобусът не бе нито гумен, нито пък балон, за да се раздува. Някой в навалицата, когото бяха избутали назад и го бяха убедили, че няма да има място за него, възмутено разказваше на съседа си по съдба: „Как може БДЖ пред такива празнични дни да пуска в ход достатъчно на брой извънредни пътнически влакове с голяма и малка бързина и да осигурява превозването на хората, а автомобилните предприятия не могат да правят същото?!"...

"Щастливците", които в края на крайщата останаха от вътрешната страна на вратата при тръгването на автобуса, след десетина минути бяха огорчени и разочаровани. Случи се „дребна" авария. Скъса се щангата за подаване на гориво. Шофьорът Пеньо Недялков от ДАП „Пътнически автотранспорт" — Силистра се опита да отстрани повредата. Оказа се обаче, че това няма да стане бързо и лесно. Наложи се да се търси работилница. А в предпразничния привечер предприятията на град Русе бяха потънали в мълчаливо безлюдие. Някои мехнични поправки на скъсаната щанга направиха в гаража на „Домашни потреби", но за пълното ѝ заменяне не можеше и дума да става. Нямаше откъде да се вземат детайли за това.

Много от пътниците се възмущаваха гласно: „Защо се бавим?" „Ще пристигнем ли въобще днес в Силистра?" „Защо пускат на път стар и неизправен дръндолет?" и т. н.

И действително автобусът изглеждаше доста остарял. А ремонтираната от шофьора щанга носеше следите и на други такива „сюрпризи", защото по нея личеха много заварки, пък и стари пукнатини по нея колкото щеш.

Както бива обикновено при такива случаи, сред пътниците, от които едни нетърпеливо се разхождаха около повредената кола, а други любопитно заобиколиха потъналия в пот шофьор, се чуваха всякакви възклицания от рода на тези: „С каква безотговорност са се отнесли механиците и монтьорите от ДАП — Силистра при пускането от ремонт или преглед на тази кола!", „Нима е било трудно да се намери стоманена тел, за да се подмени старата щанга!?" и др.

Ако се разсъждава така, стига се до убеждението, че по същия начин може да се съберат стари части и да се направят други по-отговорни възли на автобуса, които при даден момент да се разлетят и да причинят катастрофа с 60 пътници. В същото това време, когато се умуваше насред път как да се отстрани повредата и да се докарат пътниците до Силистра, механиците може би вече вдигаха наздравица на предпразничната трапеза за своите трудови успехи.

Пътуването трябваше да продължи. Подаването на гориво се осъществено ръчно от друг шофьор — пътник. Трудно се осъществяваше взаимодействие между „подавача на газ" и шофьора на автобуса. Този начин на управление криеше опасности, но Пеньо Недялков прояви търпеливост и умение. Заваля дъжд и управлението на колата се затрудни още повече от нередовното подаване на газ и фаровете светеха слабо. Ето защо в Сливо поле за почна отново умуване как да се отстрани повредата. Тук обаче близката телена ограда подсказа решение на „проблема". Шофьорът на колата и пътникът Бейзат Шукриев от с. Коларово с неимоверни усилия замениха щангата с тел. До този момент пътниците пътуваха смълчани, под влиянието на чувството за очакване на евентуално произшествие. Но след отстраняване на повредата и когато колата го понесе с нормален ход към Силистра, пътниците облекчено въздъхнаха и започнаха гласно да изразяват празничното си настроение.

Макар и в полунощ, пристигнахме благополучно в Силистра и при излизането от автобуса всеки от нас отправяше своя благодарен поглед към упорития шофьор и като че ли искаше да му стисне ръката от благодарност. Той бе издържал труден изпит пред пътниците и дълга за отговорност.

инж. Богомил КОЛЕВ

РЕКЛАМИ — СЪОБЩЕНИЯ — ОБЯВИ — РЕКЛАМИ

ЗАВОД „ХРОМ" — гр. СИЛИСТРА търси да назначи работници на следните вакантни длъжности:
1. Шлайфисти 10 бр.
2. Шлосери-металопресьори 5 бр

Кандидатите по възможност да са жители на града и от селата Калипетрово и Айдемир.
Справки при „Личен състав", тел 33-58.

ГЕОЛОЖКА ГРУПА ГРАД ДУЛОВО има нужда от правоспособни взривници. Заплащане по тарифна ставка плюс 20 на сто командировки и до 25 на сто премиални.
Справки: телефон 288 гр. Дулово.
ОТ УПРАВЛЕНИЕТО

ДЪРЖАВЕН ПАМУКОТЕКСТИЛЕН КОМБИНАТ „ПЪРВИ МАЙ" — ВАРНА
Комбинатът търси да назначи веднага на работа опитни и начинаещи тъкачки, предачки, бобинарки и спомагателни работници. Предачният и тъкачният цехове работят на петдневна работна седмица. Опитните предачки и тъкачки заработват по 120 лева средно.
За девойките има общежитие. Приемат се на работа и нежители на гр. Варна.
Справка: телефон 7-70-01, 7-70-03.

ПРОДАВАМ „ТАУНУС". ВАРНА ПЕТКО КАРАВЕЛОВ 2.

ТПК „МЕТАЛ" — СИЛИСТРА търси да назначи 5 души стругари от III разряд нагоре. Справка в личен състав.

ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ — Силистра търси кандидат със средно или висше икономическо образование за вакантната длъжност „началник финансова счетоводна служба". Заплащане по щ. табл. № 15.
Постъпване веднага.

РСКУ филиал „ТУЗЛАТА" Балчик разполага с неограничен брой единични дървени, добре запазени кревати тип „Геоложки".
Подходящи за обзавеждане на детски градини, лагери, общежития и др. Цена изгодна!
Желаещите предприятия, ТКЗС и други ведомства да се обърнат към „Управлението на ТУЗЛАТА — Балчик".

РАЙОННО САНИТАРНО КУРОРТНО УПРАВЛЕНИЕ филиал „ТУЗЛАТА" уведомява интересуващите се организации и частни лица, че през настоящия курортен сезон разполага с карти за лечение в курорта.
Стойността на една карта за 14 дни, включваща калолечение, храна и квартира, струва 35 (тридесет и пет) лева.
Желаещите да направят писмени искания до 30. V. 1969 г. на адрес:

Курорта ТУЗЛАТА
край гр. Балчик

ОТП „ТОПЛИВО"—СИЛИСТРА търси да назначи на работа:
Шофьори 2 човека
Трактористи за самоходно шаси—22 2 човека.
Общи работници 11 човека.
Основната месечна заплата по щата.
Справка на телефон 27—27.

ОКРЪЖЕН СЪЮЗ НА ТПК — СИЛИСТРА търси главен счетоводител с висше образование или с правата на заварен главен счетоводител. За висше образование заплащането ще бъде по щатна таблица № 24.

Промкомбинат „Трансмарисска" гр. Тутракан търси да назначи ГЛАВЕН СЧЕТОВОДИТЕЛ. Заплата според щатна таблица № 22, за предприятие от VII категория.

ДЪРЖАВЕН ВАГОНЕН ЗАВОД „А. Жданов"—ДРЯНОВО ТЪРСИ:
ШЛОСЕРИ
ДЪРВОДЕЛЦИ
БОЯДЖИИ
ТАПИЦЕРИ
СТРУГИРИ
ОБЩИ РАБОТНИЦИ
Справка: Личен състав при завода, вътрешен тел. № 26

С по-голямо чувство на обществена отговорност

Наскоро Бюрото на ГК на Партията в Силистра обсъди състоянието и проблемите на вечерното и задочно обучение в града. Поради голямата обществена значимост на въпроса, ние искаме да запознаем с него и читателите.

След Девети септември вечерното и задочно обучение у нас се наложи като една сполучлива форма за повишаване образованието и квалификацията на работниците и служителите, за подготовката на специалисти без откъсване от производството. В Силистра тази обществена необходимост задоволяват четири вечерни училища и задочен курс към трите техникума. В системата на задочното и вечерното обучение от 1964 година досега са получили средно общо образование 250 души, а специално — 303. Училищните ръководства и преподавателите полагат значителни усилия за създаване на подобър ред и хубави традиции. Взискателността се проявява главно в две насоки: осигуряване редовно посещение на учебните занятия от учениците и повишаване качеството на учебно-възпитателната работа.

Извършената проверка от Градския народен съвет установи, че наред с постиженията в системата на това обучение съществуват много сериозни слабости и редица нерешени въпроси, чието отстраняване би довело до по-правилното му развитие.

Преди всичко условията на обучение налагат да се извършва внимателен

ПОДБОР НА КАНДИДАТИТЕ

Тези учебни заведения следва да обучават не случайно изявилите желание да се учат, изключени или отпаднали от дневните училища, слаби по характер и недисциплинирани производственици. Те трябва да приемат ония, чието служебно положение поражда обществена необходимост да повишат образованието (квалификацията) си. За такъв подход в града ни и дума не може да става, за което говори фактът, че нито един ученик не е постъпил в училище по поръчение на административните или обществени ръководства, а само по собствено желание и инициатива. Нещо повече — над 65 процента от учениците във Вечерната гимназия в момента не работят. Приемането на учениците е толкова неовладяно, случайно и стихийно явление, което за една година довежда до голям приток на кандидати, а в друга — изправя учебните заведения до положение да бъдат затворени, въпреки че в Силистра има над 400 служители, заемащи длъжност за средно образование. Пак по тази причина Вечерната гимназия не изпълни плана си за броя на паралелките; трудности от такъв характер се срещат в Икономическия техникум, в ТМТ. Този състав на обучаващите се е една от основните причини, която довежда до незадоволителен успех. Първия срок на тази учебна година от 540 ученика само 250 завършват без двойки, а средният успех е 3,40.

Макар и с много усилия, изпълнението на държавния план за повишаване квалификацията и образованието на трудещите се от Силистра в системата на вечерното и задочното обучение носи още много формален характер; в началото на учебната година са приети 648 ученика, а в края на март посещават занятията 530. От зрелостниците (88) на Вечерната гимназия през миналата учебна година през юни са допуснати 49, а се дипломират 14, през септември са допуснати 34, а са дипломирани 6, през януарската сесия се дипломират още 17 — или общо завършват успешно 37 души. Съвсем ясно е, че реалните резултати са неудовлетворителни, те са далеч от плануваните очаквания. Всичко това налага подборът на кандидатите за учебните заведения да се извършва само с активното съдействие и контрола на обществените организации, стопанските и партийните ръководства в трудовите колективи.

Почти

ЛИПСВА ИЛИ ФОРМАЛНО СЕ УПРАЖНЯВА КОНТРОЛ

от страна на ръководствата на предприятията върху успеха и поведението на учащите се работници и служители. По-голяма взискателност проявяват партийното и комсомолското ръководства в ДИП „Липа“, ЗММ, промкомбинат „Камъшит“, кооперация „Девети септември“, ДТП „Печатни произведения“ и други. Същото не може да се каже за Оргтехника, Булгарплод, ОКС ДТП. Този формален подход не възпитава чувство за обществена отговорност. В завод Оргтехника има ученици, които крият от административното ръководство, че се учат, защото ще бъдат уволнени. Затова те не ползуват намален работен ден, отпуск, не ги освобождават от обществени мероприятия, поради което имат много отсъствия и 80 на сто от тях са отпаднали. И в много други предприятия не е осигурен на малък работен ден за учениците.

Още по-тревожи фактът, че на много работници от Оргмебел, ДИП „Липа“, промкомбинат „Камъшит“ е намален разрядът им, защото се учат. Крайно време е в нашите трудови колективи да се цени високо оня, който работи и се учи. Той трябва да получава морална и обществена признателност, да се сочи за пример.

Макар че посочените недостатъци се дължат в най-голяма степен на учениците и ръководствата на предприятията, то в никакъв случай не отпада и

ОТГОВОРНОСТТА НА ПРЕПОДАВАТЕЛИТЕ

Техният състав е подобрен, въпреки голямото текучество. Сериозни недостатъци има в организацията на учебно-възпитателната работа, не е системен контролът на директорите. При уроците най-често се използува елементарна беседа, не се онагледява преподаваният материал, липсва проблемност, която да насочва учениците към самостоятелно мислене. Липсва необходимата взискателност при проверка на знанията им, проявява се неоправдано снизхождение или се убива вярата в собствените сили на ученика. Подобряване организацията и повишаването ефективността на учебно-възпитателната работа е едно сигурно средство за по-високи резултати.

В последно време в града се оформя неправилно обществено мнение, че задочното и вечерното обучение нямат перспективи. Този въпрос трябва да вълнува нашата общественост. Да се приеме такова мнение за правилно, означава да се отнеме една от първите социалистически придобивки за работническата класа и то в период, когато техническата и обща културна подготовка на производствениците решава въпросите на техническия прогрес. Това означава да се предопредели бъдещето на стотици млади хора, които по различни причини не са получили средно образование, да се компрометира двегодишното професионално-техническо училище. В образователната ни система има място за задочните и вечерни училища. По този път държавата печели средства и време, осигурявайки повече работна ръка.

Всичко това налага проблемите на задочното и вечерното образование в Силистра да се разглеждат в техните сложни аспекти, да се решават със загриженост и обществена отговорност. Защото това е един сигурен път за по-успешно решаване въпросите на техническия прогрес, за повишаване ефективността на икономиката.

На масово съревнование за преизпълнение на задачите

(Продължение от I стр.)

Не осъществиха производствените си задачи предприятията в Дулово и Тутракан затова при растът, който имаме, е резултат на силистренската промишленост. От началото на година та в списъка на изоставащите

Част от присъствуващите

са едни и същи предприятия, което говори за системни слабости в тяхната работа. Необходимо е да престанем да търсим оправдание в обективните причини, а по-критично да гледаме на нашата политическа и стопанска дейност.

Недостатъци има и в търговията, особено в кооперативната търговия. Те трябва да се видят от ръководителите и в най-скоро време да се излезе от застрашителното изоставане. В строителството все още се допускат слаб контрол, небрежност и липса на личната отговорност. Наложително е ръководството на Стройрайона да засили изискванията си към дейността на изпълнителските кадри, като се обърне внимание върху срочното завършване на обектите, качеството на строително-монтажните работи и пр.

Макар и накратко първият секретар на ОК на БКП се спря на някои слабости в селското стопанство и на най-важните проблеми, които трябва да се решат от селскостопанските работници. После изтъкна необходимостта да се направи оценка на работата ни в светлината на писмото на първия секретар на ЦК на БКП др. Тодор Живков. Да се използуват най-пълно производствените мощности, материалите и суровините, да се повиши производителността на труда и др.

За по-нататъшното разгръщане на съревнованието е нало жително да се подобри ръководството му на базата на приетите показатели. Съревнованието да стане масово, като се организира благородна надпревара между бригади, цехове, звена, предприятия и кооперативни стопанства. Основното в съревнованието да бъде изучаването и прилагането на челния опит и опита на първенците.

Накрая др. Кардашев изказа от името на ОК на БКП благодарност към онези колективи, които получиха високи производствени успехи и са първенци в социалистическото съревнование, като им пожела нови, по-големи постижения в тяхната дейност.

Преди закриване на съвещанието другарят Димитър Михайлов обяви първенците в съревнованието за 1968 година.

Първенци в промишлеността са:

1. ДИП „Липа“ — от държавната промишленост. Награждава се с 500 лева.

2. Промкомбинат „Текстил“ — от местната промишленост. Награждава се с 400 лева.

3. От кооперативната промишленост — ТПК „Метал“. Награждава се с 400 лева.

За постигнати успехи по отделни показатели за първенци са определени: цех „Пресови изделия“ от завод „Хром“, ЗММ — Силистра, промкомбинат „Камъшит“, промкомбинат „Дръстър“ и ДИП „Добруджа“. Колективите им се награждават с парични награди.

В селското стопанство са присъдени следните награди:

1. Две първи награди — ТКЗС — Нова Черна и ТКЗС — Секулово — за постигнато увеличение на общата продукция и нисък разход на 100 лева продукция. ТКЗС — Нова Черна се награждава с преходно червено знаме, 600 лева и една задгранична екскурзия, а ТКЗС — Секулово с 600 лева и една задгранична екскурзия.

На второ място се класира ТКЗС — Дулово и се награждава с 300 лева.

ДСС — Силистра се класира на първо място сред ДЗС в окръга и получава награда 300 лева.

За най-добри постижения по отделни показатели в растенето въдството на първо място са класирани стопанствата в Нова Черна, Секулово, Смилец и Ситово. В животновъдството първенци са стопанствата Ст. Караджа, Дулово, Калипетрово, Нова Черна, Сокол и Окорш.

Много колективни и групови награди са присъдени за добри постижения в строителството, търговията и транспорта.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Какво знаете за хипертоничната болест?

Тя е широко разпространена във всички страни. В САЩ от нея боледуват двадесет милиона души. У нас на всеки 100 души 7 страдат от хипертонична болест. Най-често заболяват хора над 40-50- годишна възраст. Но не са пощадени и младите. У жените високото кръвно налягане често се съпровожда с критическата възраст и достига високи стойности.

За развитието на хипертоничната болест спомагат продължителните нервни напрежения, душевни преживявания, хроничните недоспивания неприятностите в работата и семейството, напрегнатият умствен труд и др. Забелязва се известно предразположение към това заболяване. Хора, които обичат да си угаждат, водят заседнал живот, употребяват много сол в храната, почесто боледуват от хипертонична болест. Доказано е, че прехранването повишава кръвното налягане. Ескимосите, които не употребяват сол в храната си, не познават хипертоничната болест. Оплакванията на болните са много и най-различни. В някои случаи без никакви оплаквания, случайно при преглед по друг повод, се открива високо кръвно налягане. По-голяма та част от болните в началото се оплакват от главоболие, шум в ушите, виене на свят, неспокоен сън, намалена работоспособност. Кръвното налягане ту се покачва, ту спада. Най-високо е в края на работния ден, а също и когато човек има неприятности. Това е така наречения първи стадий. Ако болният не се лекува, идва вторият стадий, характерен с по-високо и по-трайно покачване на кръвното налягане. През третия стадий са налице тежки органични изменения на сърцето, мозъка, бъбреците и други органи.

Хипертоничната болест дава сериозни усложнения. Такива са хипертоничните кризи, кардиалната астма, артероскерозата, кръвоизливът в мозъка, парализите и др. За предпазването от това заболяване е необходим уравновесен и спокоен живот. Всяка работа трябва да се върши с удоволствие, в професията да се намира радост и задоволство. Трудът и почивката да се редуват. Неделните дни и годишните отпуски да се използуват за екскурзии и излети. Физкултурата е мощно средство за предпазване от хипертоничната болест. Заниманията с лов, риболов, градинарство; плуването, гребането, предотвратяват появяването на тази болест.

Болните от хипертонична болест трябва да ограничат готварската сол и мазнините в храната. Пълните да отслабнат. Да се избягват слаганата, луканките, пастърмата, животинските мазнини. Много полезни са царевичното, слънчогледовото, сусамовото и фастъченото масло. Храната да бъде млечно-растителна с много плодове и зеленчуци.

От лекарствата се прилагат резерпин, презинол и др. Те трябва да се вземат по предписание на лекар продължително време, години наред.

Подходящи курорти за лечение на хипертоничната болест са Вършец, Княжево, Банкя, Наречен, Овча купел и др.

Д-р Димитър ЯНЕВ

Среща с писателя Стефан Поптонев

Постоянна е обичта на писателя Стефан Поптонев към Добруджа. Плод на неговите многобройни срещи и общувания с добруджанци от нашия окръг са няколко белетристични произведения: „Комсомолци“, „Всеки замина ва за някъде“, „Роднини“, „Амплитуда“.

Читателите посрещат всяка негова книга, вълнуват се ведно с героите й. Това почувствувахме и на обсъждането на негови творби, което се състоя на 13 май тази година в салона на Образцовото народно читалище „Дорост“. То бе организирано от Градския комитет на Комсомола и Окръжната библиотека. Доклад за творческия път на писателя прочете преподавателят по български език и литература при Средното професионално-техническо училище по машиностроене „Димитър Гинев“ Петър Иванов.

Много от присъствуващите направиха изказвания. Споделиха своите мисли и вълнения от постъпките и делата на един или друг авторов герой. Изказаха задоволство и несъгласие с една или друга трактовка на образите. Настояха в бъдещите си творби писателят да засяга по-широко полъха на добруджанската равнина, широтата и добротата на добруджанеца.

Развълнуван дълбоко от сърдечната среща, писателят Стефан Поптонев благодари на читателите, които говориха за неговите творби.

На госта бяха поднесени цветя и подаръци в знак на признателност.

(СТ)

В Силистра — филиал на Русенската опера

С нова придобивка е зарадвана културната общественост в Силистра. В понеделник вечерта в салона на театъра тя изрази своето задоволство от откриването на постоянен филиал на Русенската опера в града. На състоялото се тържество за големия интерес на силистренци към операта говори председателят на изпълнителния комитет на Градския общински народен съвет Ангел Петров. Същевременно той изтъкна, че първата оперетна постановка в града е била преди 60 години. Подчерта, че филиалът на операта ще допринася за издигане на културното равнище на гражданството, ще съдействува за неговото естетическо възпитание. Изказа дълбоката благодарност на силистренци към целия творчески колектив на операта и му пожела приятни срещи с ценителите на оперното изкуство в града.

Отговаряйки на приветствието, директорът на Русенската народна опера Коста Крушовенски сподели горещото желание на артистите от откриването на филиала в Силистра. Ежемесечно операта ще изнася по два спектакъла на свои постановки пред силистренци. Заедно с това оперни артисти ще участвуват в програмите при честването на националните празници. От страна на операта ще бъдат организирани пред учащите се и трудещите се в града лектории за популяризиране на оперното изкуство.

После председателят на изпълкома на Градския общински народен съвет Ангел Петров и директорът на Русенската народна опера Коста Крушовенски подписаха договора.

Гостуващите артисти предстaвиха едноактната опера „Селска чест“ от П. Маскани. В главните роли участвуваха заслужилият артист Кирил Кръстев, лауреатът на младежки конкурси Иван Димов и Ана Ангелова. Балетният състав изнесе част от балета „Кармен“ от Шчедрин. Публиката богато възнагради с продължителните си ръкопляскания играта на актьорите.

В. ЙОРДАНОВ

В духа на съвременните изисквания

КАК СЕ РЕШАВАТ ВЪПРОСИТЕ НА ВОЕННО-ПАТРИОТИЧНОТО ВЪЗПИТАНИЕ В УЧИЛИЩЕ „КИРИЛ И МЕТОДИЙ“ — СИЛИСТРА

Проблемът за изграждането на новия човек на комунистическото общество като всестранно и хармонично развита личност винаги е стоял на преден план в дейността на Партията, която се отнася с чувство на голяма отговорност за възпитанието на подрастващото поколение. Израз на тези грижи са поредицата партийни и правителствени документи.

В тази насока училище „Кирил и Методий“ — Силистра вече четвърта година работи системно. За правилната постановка на въпросите спомогна извънредно много и проведената с учителите научно-теоретическа конференция за патриотичното възпитание.

Източниците за военно-патриотичното възпитание, както и за патриотичното, са едни и същи: нашето героично минало, славното ни настояще и великото бъдеще.

Паметни ще останат в съзнанието на пионери и учители общоучилищните тържества във връзка с годишнините от Освобождението на България, 50-годишнината от Октомврийската революция и 50 години от организирането на съветски гранични войски, задочното участие в турнира „Дружба навеки“, задочната военно-спортна игра „Зарница“, организирана от в. „Пионерская правда“ и др. Завинаги са спечелени сърцата на пионерите и учителите от героите на документалната повест на Сергей Мартянов „Първите залпове“. Голям интерес предизвика у учениците сведението, че след първото издание на книгата са открити много от описаните живи герои. Учениците сега водят оживена кореспонденция, правят нови издирвания, проучвания, проектират срещи, откриват нови приятели.

Дълго, много дълго време ще се помнят военизираните игри. Една обаче от тях ще остави най-трайни впечатления — „Височината на героите“. Тя бе ръководена изцяло от пионерската и комсомолската организация. Различните епизоди, ползуването на свързочни средства, бойната техника, маскировъчни халати, димни завеси, обучени кучета, мототехника, разузнаване, бяха предмет на дълги спорове преди играта, а още повече след нея.

Във връзка с проучването на нашето героично минало бе обсъдена книгата „Мургаш“. По инициатива на седмите и осмите класове започна кореспонденция с нейните автори — Елена и Добри Джурови. Заслуга бе на учениците и присъствието на авторите при обсъждането на книгата. Този факт сам по себе си значително повиши стойността на мероприятието. Пак пионерската любознателност заведе един отряд на граничната застава „Ураган“ и го задържа там цели двадесет дни, които бяха изпълнени с много романтика. Друг пионерски отряд тръгна пеш по стъпките на славния П. Хитов. Трети усилено изучава живота на своите патрони Б. Чонос, Д. Дончев, Д. Михайлов, Никола Петров — Караджата и много други.

Пътешествията, походите, екскурзиите, излетите, срещите с ветерани и участници в различни събития се явяват като много добра форма за патриотичното възпитание.

Аврам ВАСИЛЕВ

При изворите на красотата

Тук не става въпрос за класическите „местожителства“ на красотата — талантливите произведения на изкуството, неповторимите природни гледки... Неочакваните и непредвидени извори на красотата откриваме често и в ежедневието — в благородна проява, в усмивка, жест и дума...

Ще се опитаме да ви разкажем за неподозираните извори на красота, които бликат в цеховете на силистренския промкомбинат „Камъшит“.

Когато обходиш всички цехове на предприятието, в съзнанието ти се натрупват толкова възприятия, че ти става трудно веднага да разкажеш за тях. Навярно ви се е случвало да попаднете сред красива и живописна местност — в първия момент само възкликвате: „Колко е хубаво!“, или нещо подобно, и нищо повече не можете да промълвите.

Работниците в този промкомбинат не са обикновени изпълнители на производствени процеси. Под техните пръсти оживяват ракитата, желязото, дървото, глината, стъклото. Те приемат такива линии и форми, каквито желае човекът-творец, за да се превърнат в красиви кукли, лампиони, дървени сувенири, керамични сервизи, вази...

Просторно и тихо е в „царството“ на спящите красавици — цех „Кукли“. Трябва много да се внимава — спящите кукли трябва да бъдат мили и хубави, за да ги обикнат децата. На миналогодишния Пловдивски панаир куклите на „Камъшит“ са спечелили златен медал и са на второ място в света по естетическа издържаност. В този цех работят 60 жени със средно и основно (VIII клас) образование. Само женската ръка, в чийто пулс бие тръпката на майчинското чувство, може да създава такива грациозни и красиви „приятелки“ на малките момиченца.

Леко и послушно се вие желязото под яките мускули на момчетата от цех „Лампиони“. Този цех е млад и работниците са млади, но вече работят по поръчка за Съветския съюз.

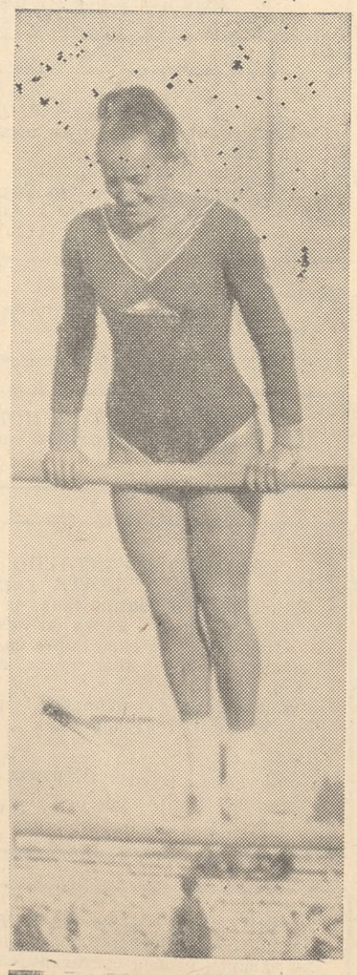
Да надникнем и в цех „Пирография“. Над 80 девойки и жени тук „изписват“ върху дървени сувенири по една своя мечта, по една своя усмивка.

Истинска вакханалия на цветовете бушува в цех „Фина керамика“. Сто и шестдесет млади мъже и жени с умение, достигнало до виртуозност, създават всеки ден стотици сервизи, вази, сувенири.

Всеки цех, всяко сърце тук е извор на красота.

С. ПЕТРОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Една от нашите гимнастички, които победиха в Пловдив — Гинка Вълчева.
СНИМКА: Ст. ТОДОРОВ

Силистренските гимнастички

победителки в Пловдив

На 10 и 11 май в Пловдив се проведе вторият етап от републиканското първенство по спортна гимнастика за жени — майсторки и кандидат-майсторки на спорта.

След второто място, което заеха на първия етап в Русе през март, силистренските гимнастички си поставиха за задача да стигнат и върха. И ето, че те успяха. В Пловдив оставиха зад себе си и отбора на победителя в първия етап — „Локомотив“ — Русе, както и реномираните състави на ЦСКА „Септемврийско знаме“ и „ЖСК — Славия“.

Още преди да започнат състезанията, при разгряването, нашите гимнастички направиха впечатление на останалите състезателки и публиката. След това обаче изтеглиха несполучлив жребий, което оказа влияние на самочувствието им. Като прибавим към това и съдийското подценяване, можем да си представим волята и самообладанието, което трябваше да проявят нашите кандидат-майсторки, за да победят.

След като преминаха първия и най-труден за тях уред — греда, нашите момичета спечелиха аплодисментите на зрителите с изящното изпълнение на земна гимнастика. Съчетанията им бяха отлични, играта — сигурна и безпогрешна. Много добре се представиха те и на прескок кон, което е резултат на подготовката им в салон с нормални размери през последните дни, преди да отпътуват за Пловдив.

Първо място в индивидуалното класиране зае състезателката от ЦСКА „Септемврийско знаме“ Елка Ненкова. Нашата гимнастичка Елена Павлова остана на 5 стотни след нея, при все че игра по-добре. При едно обективно съдийство тя неминуемо щеше да бъде победителка. По същите причини се озова на четвърто място и другата ни отлична състезателка Росица Тонева, което предизвика недоволството на публиката. Защото тя я покори със стабилната си игра, оригиналност на съчетанията и само обладанието си.

Голяма похвала заслужават и останалите от отбора: Любка Петрова, Недялка Пецова и Гинка Вълчева, които се представиха чудесно на земна гимнастика, Веселина и Маргарита Райчеви — на прескок кон. Да не говорим за заслугите на кореспетитора Васил Николов и най-вече на треньорката Надя Енчева, която издигна силистренската гимнастика на нивото на най-доброто в страната. Ето нейните първи думи след приключване на състезанията: „Дайте ни салон и го обзаведете и ние няма да имаме съперници!“.

Иван ЯВАШЕВ,
методист в ОС на БСФС

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 56 (1525) | Събота, 17 май 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Пред последната проверка

В проведените зонални прегледи на певческата самодейност от Третия републикански фестивал колективите от нашия окръг се представиха много добре. За това говори фактът, че по-големият брой от тях се класираха за заключителния етап на фестивала.

В Хасково, където ще се проведе заключителният конкурс за колективите с народно пеене, нашият окръг ще бъде представен от: битов женски хор при народното читалище в село Айдемир, битов женски хор при Ансамбъла за народни песни и танци при ОНС и ОСПС, битов женски хор при ССТ и от бит-

тов пионерски хор при училище то в село Ситово.

В Русе, където ще се проведе заключителният конкурс за съставите със школувано пеене, от окръга ще участвуват: хор „Седянка" при Образцовото народно читалище „Доростол", хор „Дунав" при ОС на ТПК, женски камерен хор на учителките при ОК на СБУ и пионерският хор при училище „Кирил и Методий" — Силистра.

За заключителния конкурс в Плевен е класиран юношеският струнен оркестър при читалище „Доростол".

(СТ)

Нови 150 декара лозя

В изпълнение перспективния план за развитието на лозарството кооператорите от двете лозарски бригади на ТКЗС — Тутракан за десет дни засадиха нови 150 дка лозя с високодобивни и ароматни сортове — „Каберне совиньон" и „Мискет отонел".

Тази година тутраканските лозари бяха облекчени за първи път в тяхната практика от хидробур при засаждането на лозите. Машината изкопава на веднъж дупки на четири реда, като същевременно и полива. Обслужва се от 7 човека, които средно засаждат 15 декара лозя. Тази работа за един ден преди извършваха от 30 до 40 души.

Площите бяха предварително добре обработени. През есента почвата бе риголвана и нарена. Преди засаждането тя се култивира, изравни и маркира. Разстоянието между редовете и лозите е 1,80 и 1,30 метра.

Със засаждането на новите 150 дка, лозята на Тутраканското кооперативно стопанство възлизат на 2 426 декара. От тях плод през тази година ще дадат 2 200 декара. Това е един значителен отрасъл от растениевъдството на стопанството.

Живко ТРУШЕВ

НЕОБХОДИМИ СА НЕОТЛОЖНИ МЕРКИ

Изтече първото четиримесечие. Вече са известни резултатите от изпълнението на производствените задачи в ТКЗС и ДЗС за една трета част от годината. Ако в полевъдството все още не може да се направи оценка на досегашната работа и на тази основа да се прогнозират крайните резултати, то в животновъдството до голяма степен това е възможно.

Какво показват цифрите? През четирите месеца годишният план за кравето мляко е изпълнен едва 28 на сто, за овчето мляко 32 на сто и за яйцата 30 на сто. Животновъдните в нашия окръг не дадоха на народното стопанство около 500 тона краве мляко, произведоха близо 2 милиона яйца по-малко от същия период на миналата година и с това не изпълниха предвидената стокова продукция. Съществува реална опасност да не се осъществят задачите, които си поставихме в началото на годината — да не получим по 3 000 литра мляко от фуражна крава, 51 литра мляко и 5,1 кг вълна от овца и 175 яйца от носачка. Съществува опасност да не достигнем планираната чиста продукция в животновъдството и да отложим за цяла година изпълнението на една от основните задачи — да превърнем животновъдството в рентабилен отрасъл.

Първото четиримесечие до голяма степен е решаващо за осъществяването на плана. Затова всяко успокоение и недооценяване на сегашното състояние от страна на партийните и стопанските ръководители и работници би довело до задълбочаване на изоставането.

Какво трябва да се направи? Необходимо е на първо място да се засили чувството на личната отговорност в ръководители и изпълнители. Те да осигурят практическо приложение на всички мероприятия, от които зависи повишаването на животновъдната продукция. Сега животните преминават от зимно-оборно към зелено-пасищно хранене. Наложително е заедно със зелената храна в даже дните, да продължи храненето на кравите и с меласирани груби фуражи. Диференцираното и балансирано хранене на животните с концентрирани фуражи да бъде въведено като постоянна практика. Опит в това отношение имат животновъдите в Кайнарджа, Срацимир и някои други стопанства. През този период концентрираният фураж на кравите трябва да бъде съставен от царевица и ечемик, което позволява по-пълно използуване на белтъчините на люцерната, изхранена в зелено състояние. Наложително е овцете, и особено разплодните шилета, да се подхранват с по 500 грама концентриран фураж, да се извеждат на паша в най-добрите пасища, а когато те не са достатъчни, да се подхранват със зелени фуражи.

За изпълнението на плана за общата продукция в животновъдството може да допринесе рязкото подобряване на хигиената при млекопроизводството и правилното съхраняване и охлаждане на продукцията до предаването ѝ в млекопреработвателните заведения. През четиримесечието изкупвателната организация е върнала на кооперативните стопанства и ДЗС над 74 тона мляко, а от приетото — 162 тона е оводнено. Най-много върнати поради прокисване млека имат стопанствата Дулово — 16 тона, Паисиево — 14 тона, Зафирово и Ситово — по 5 тона и пр.

През зимния и ранно-пролетния период кооперативните стопанства допуснаха сериозни слабости по отглеждането на носачките — висока влажност в помещенията, незадоволителна борба със заразните болести и пр. Някои от птичите стада отпаднаха от производството, поради заразни заболявания. Крайният резултат от всичко това е ниска носливост. Едва напоследък носливостта стигна 50-60 на сто, но при значително по-малък брой носачки и почти не е в състояние да компенсира пропуснатото през първото четиримесечие.

За да изпълнят кооперативните стопанства плановете си за носливост не по-малка от 60 на яйцата, трябва да поддържат сто, а пилетата на двумесечна възраст да се подготвят така, че да пренесат нормално — за „легхорна" на 150-дневна възраст, а за „нюхемпшира" на 170-дневна възраст. След пренасянето да се повиши белтъчното съдържание в дневната дажба на ярките. Само така може да се осигури носливост 65-70 процента.

Основателна тревога съществува и по изпълнението на плана за договорното изкупуване на месото. Тя произтича главно от незадоволителния прираст и растеж на малките прасета, в резултат на което не се зареждат ритмично угоителните бази. На угоителните стопанства не са предали договорираните прасета стопанствата в селата Средище, Иширково, Мерден, Айдемир и пр.

Важен резерв за изпълнение на плана за месото е предаването то на всички угоени на високо живо тегло животни — свинете над 110 кг, телетата над 370 кг. и пр.

Работата ни в животновъдството изисква едновременно с подобряване храненето и гледането на животните, да се проведе жа целенасочена масово-политическа работа с животновъдите. Необходимо е да се подобри съревнованието между фермите, доячите и пастирите, да се съживи движението за комунистически труд, да се обявят образцови ферми и т. н. Второто четиримесечие създава по-благоприятни условия за гледането на животните. Наложително е да ги използуваме най-рационално и да компенсираме пропуснатото през първото четири месечие.

Ще спазим ли срока — 31 май!

Не само количество, но и високо качество! Такава е тазгодишната постановка в тютюнопроизводството на нашия окръг. Тя се налага от изискванията на времето и от решаването на редица икономически проблеми. Наложително е тютюнът да се превърне от суровина, в печеливша култура. Пътищата по които ще се постигне това са изяснени — известно изменение на сортовият състав, възможно най-ранно разсаждане и правилна манипулация при прибирането, сушенето и обработката на тютюневите листа.

Сега се решава втората задача — разсаждането. Графикът на ОНС и ОКС определя то да завърши до 31 май, за да се осигури високо качество на продукцията. Срокът може да се спази само ако ежедневно се разсаждат по 1 740 декара, като най-пълно се използуват маркирополивачите, разсадопосадъчните машини и наличната работна ръка. Там, където механизацията и работната ръка са в недостиг, е предвидено да се доставят нови машини.

Изминаха 6 дни от началото на графика. Още през първата петдневка кооперативните стопанства изостанаха с повече от един ден. До 14 май се предвижда изнасянето на тютюна да се извърши върху 8 700 декара, а са разсадени едва 6 720 декара. Кооперативните стопанства в селата Алфатар, Смилец, Средище, Белица, М. Преславец, Секулово, Паисиево и други са организирали добре работата и изпълняват задачите в рамките на графика. В ТКЗС — Секулово от 15 до 25 май е обявена ударна седмица за срочно и качествено провеждане на полските работи, главната от които е разсаждането на тютюна. Под ръководството на общинския партиен комитет е организирано масово съревнование между бригадите, звената и кооператорите. На звеното-първенец ежедневно се връчва преходно червено знаме и се отпуска паримална парична награда. В резултат на съревнованието и добрата организация, до 15 май са разсадени 469 декара, колкото са по графика.

На 14 май имаше стопанства, които още не бяха почнали изпълнението на тази задача. Те са Бабук, Попина, Сребърна, Срацимир и Нова Черна. Обезпокояващо е отлагането на разсаждането в ТКЗС — Сребърна. Макар стопанството да има по план 500 декара и е направена сметка за най-пълното използуване на работната ръка и машините, има опасност, ако времето се влоши изнасянето на тютюна да продължи и през месец юни. ТКЗС — Ситово е изостанало към 15 май с един ден от графика. Количеството на засадените площи от 13 май насам системно намалява — 102 дка на 13. V., 95 дка на 14. V. и 53 дка на 15 май. Главният агроном е оптимистично настроен и уверява, че сега, когато е привършена работата по разреждането на цвеклото и окопаването на слънчогледа ежедневно ще бъдат засаждани над 140 декара. Друга е картината в ТКЗС — Добротица. Тук извършената работа се увеличава ежедневно, като от 15. V. всеки ден ще се засаждат около 120 декара.

Количеството и качеството на продукцията от тютюна до голяма степен се решават от сега. Необходимо е да се създаде добра организация по използуването на хората и машините и изнасянето на тютюна да завърши в определения срок — 31 май.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

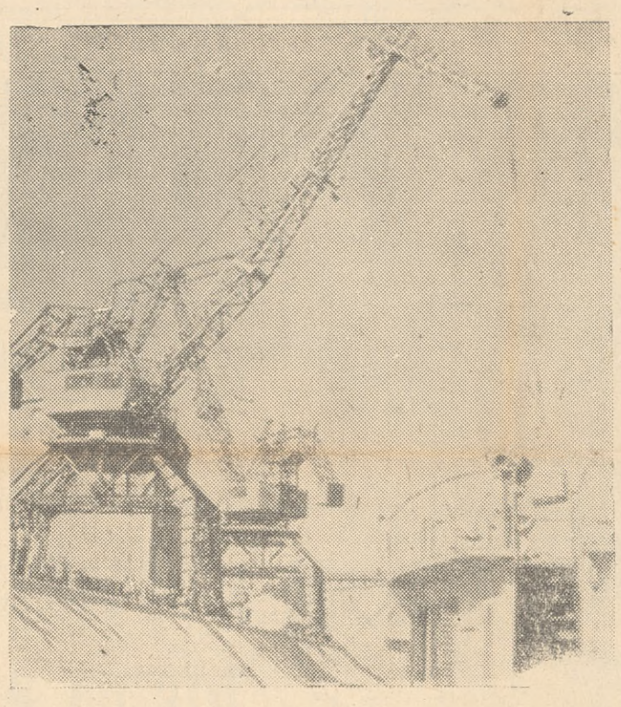
Борба с вредителите

Механизаторите от ДЗС — „Янко Забунов" — филиал Ножарево през тези дни водят упорита борба с неприятелите на културните растения.

Юмер Хюсеинов напръска 500 дка овес и още толкова грах с необходимите препарати, което ще ограничи вредите от неприятелите и плевелите в тези посеви.

Сред слънчогледовите блокове работи Осман Алибриямов. Слънчогледът, който заемат 1 400 дка площ се развива много добре.

Д. АХМЕДОВ

Пристанището на Силистра.

Бърза, ефикасна помощ

Специалистите и ръководителите на ТКЗС — Главиница организираха добре борбата със житната дървеница.

На помощ на стопанството дойде самолет от селскостопанската авиация. Той бе пилотиран от Игнат Игнатов.

В района на с. Калугерене зареждането на самолета става ще ритмично, без губене на време. Механизаторите Ахмед Адилов, Сюлейман Алишев, Халид Махмудов и другарите им допринесоха за бързия ход на работата. На всеки 10 минути се извършваше полет над пшениците блокове.

Бързата и ефикасна помощ, както и добрата организация, създадена при пръскането на посевите ще допринесат за постигане на добри резултати в борбата с този опасен неприятел по житните посеви.

А. ДЕМИРОВ

Пионерска бригада

В чест на 25-годишнината от социалистическата революция пионерите от дружина „Калинин" при училището в село Кайнарджа проведоха голяма трудова бригада. С вложения труд те дадоха по-добър вид на парка в селото. Бяха засадени много нови дръвчета, рози. Най-добре работиха учениците от VII-а и VII-б клас.

Аплодисменти за най-малките

Във вторник в салона на театъра при голям интерес изнесоха самостоятелна програма два състава на Детската музикална школа в Силистра: акордеонният оркестър и възпитаниците на балетната школа.

Акордеонният оркестър се представи под диригентството на Георги Томов, преподавател в школата. С успех от децата бяха изпълнени „Елзаски танц", немски танци от Моцарт, „Кукувичката" от Силицински, „Народна песен" от Витанов, „Пионерски марш" от Александър Райчев. Мариана Вълкова на акордеон изпълни много добре „Полка" от Ридъл. Аплодисментите на публиката спечели и дует Анета Ненова и Мариана Вълкова, които изпълниха „Спомен от пионерския лагер".

Радостен е фактът, че през краткото си съществуване акордеонният оркестър е разработил доста голям репертоар. За изпълнението на децата също могат да се кажат хубави думи.

Възпитаниците на балетната школа под ръководството на Мариана Маркарян изпълниха: „Пролетни цветя", „Моряците", ориенталски танц, руският танц „Частушка", испански танц. С много интерес бяха посрещнати „Случка в гората" и „Танц на куклите". Но изпълнението на „Танц на гълъба" задоволи най-много. Завършек на балетната програма бе изпълнението на „Ръченица".

Хубаво е това добро начинание на двата състава да не остава изолирано явление.

(СТ)

Една от добрите производственички в „Оргтехника" — Силистра е Николинка Пенева. Тя работи в бригадата „Захранване" и дава винаги качествена продукция.

Снимка: Добри ЮРДАНОВ

Международна информация

Спускането на „Венера-5" в атмосферата на Венера

МОСКВА, 16 май (ТАСС) — Изминавайки за 130 дни разстояние около 350 000 км съветската междупланетна станция „Венера—5" днес успешно завърши междупланетния космически рейс и плавно се спусна в атмосферата на Венера.

Станцията докара на Венера вимпел в барелеф на Ленин и с държавния герб на СССР.

По време на полета по хелиоцентрична орбита със станцията се поддържаше редовна и устойчива радиовръзка. По радиокоманди от земята „Венера—5" извърши маневри в космическото пространство. С помощта на уредите монтирани на борда на станцията бяха извършени широк комплекс научни изследвания на физическите процеси, които протичат в космическото пространство по трасето на полета.

Получената научна информация и данните за работата на системите и апаратурата на станцията непрекъснато се предаваха по радиотелеметричната линия в центъра за далечна космическа връзка.

Важните научни данни за атмосферата на планетата Венера се обработват в институтите на Академията на науките в СССР.

Докато станцията „Венера—5" успешно завърши полета, автоматичната и междупланетна станция „Венера—6", изстреляна на 10 януари, се приближава към планетата Венера и на 17 май в 9,03 часа ще навлезе в нейната атмосфера.

Така съветската наука и техника вписаха още една славна страница в историята на изследванията и изучаването на космическото пространство. Програмата на Съветския съюз за изследването на космическото пространство и на планетите от слънчевата система успешно се изпълнява. (БТА).

Посещение на румънски партийни и държавни дейци в СССР

МОСКВА, 16 май (ТАСС) — По взаимно споразумение между партийните и държавни ръководители на Съветския съюз и Румъния днес в Москва пристигнаха на приятелско посещение генералният секретар на ЦК на РКП и председател на Държавния съвет на СРР Николае Чаушеску, членът на Постоянния президиум на ЦК на РКП и председател на Министерския съвет на СРР Йон Георге Маурер. Заедно с тях пристигнаха и други партийни и държавни дейци на Румъния.

На Внуковското летище в Москва високите гости бяха посрещнати от генералният секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев, члена на Политбюро на ЦК на КПСС и председател на Министерския съвет на СССР Алексей Косигин и др.

Сред посрещачите бяха и посланикът на Румъния в СССР Теодор Маринеску.

(БТА)

В щаба на обединените сили на държавите — участнички във Варшавския договор

В съответствие с плана на обединеното командуване в периода от 12 до 16 май т. г. в гр. Варшава беше проведено съвещание с началниците на генералните щабове на армиите на държавите участнички във Варшавския договор по въпросите на бойната готовност на обединените въоръжени сили.

Съвещанието беше ръководено от началник-щаба на обединените въоръжени сили армейския генерал С. М. Щеменско.

На съвещанието се състоя обмен на мнения и бяха изработени практически предложения за по-нататъшното повишаване на бойната готовност на армиите на дружеските страни. Участниците в съвещанието присъствуваха на учения в частите на полската войска.

(БТА).

вчера • днес • утре

Във вторник завършиха десетдневният семинар със секретарите на общинските комитети на Комсомола, организиран от ОК на ДКМС. Разработени бяха теоретически и практически редица основни въпроси, свързани със стила и методите на работа на комсомолските активисти. Някои проблеми бяха осветлени от лекторите на ЦК на ДКМС.

★

В четвъртък се състоя среща на бюрото на ОК на ДКМС с лекоатлетическия отбор — юноши и девойки (старша възраст), които ще представят отбора на традиционните лекоатлетически състезания за купите на вестник „Народна младеж". На състезателите бяха връчени комсомолски поръчения за добро представяне.

☆

В сряда артистката Богдана Вулпе изнесе рецитала „Нео скърбени светове" по стихове на Павел Матев.

☆

На 22 май, четвъртък, от 9 часа в салона на театъра в Силистра тържествено ще се чества 60—годишнината от основаването на Селскостопанския техникум „Добруджа".

☆

От 23 до 25 май в местността „Каракуз" ще се проведат републикански състезания по ориентиране за купите на вестник „Ехо". По същото време една внушителна колона на пионерските експедиционни отряди от окръга ще предприеме поход по стъпките на добруджанския революционер Дочо Михайлов — от село Никола Козлево до Бабук. Участниците в похода ще присъствуват на туристическите състезания.

★

През следващата седмица в градските кина ще се прожектират филмите:

в „Москва" — френската комедия „Оскар",

в „Доростол" — „Смелите момчета на Жишка" — чехословашки, и полския филм „Жена за австралиеца",

в лятното кино — френския игрален филм „Съдебна грешка"

☆

На 25 май, неделя, от 19 часа на баскетболната площадка в Силистра градският комитет на Комсомола и СП „Културен отдих" организират конкурс за народни песни и изпълнения на народни песини и изпълнения на народни инструменти. В конкурса могат да участвуват само изпълнители от Силистра.

Пред 100-годишнината от рождението на Ленин

СИЛАТА НА ЛЕНИНСКОТО УЧЕНИЕ

Както е известно, антикомунизмът е главното идейно-политическо оръжие на монополистическата буржоазия. Империализмът все по-широко използува опортюнизма и ревизионизма във всичките му разновидности и нюанси за своите антикомунистически цели. Опортюнизмът е политика на подчинение на интересите на работническата класа на интересите на буржоазията, политика на предателство на основните интереси и цели на работническата класа и всички трудещи се. Ако опортюнизмът излиза под флага на признаването на марксизма на думи, но настоява да се преразглеждат (ревизират) основните му положения и да се заменят със система от буржоазни или дребнобуржоазни идеи, то ние имаме работа с ревизионизма.

Главен прицел на неговите атаки е ленинизмът като единно международно учение на работническата класа и практическото му приложение в Съветския съюз и другите социалистически страни.

Повтаряйки професионалните фалшификатори на марксизма-ленинизма, на всякакъв род „марксолози“ и „съветолози“ десните ревизионисти обявяват ленинизма за остаряло, догматично учение, или в най-добрия случай за учение, подходящо само за слаборазвитите страни с преобладаващо селско население.

Също толкова несъстоятелни са и опитите ленинизмът да бъде представен като чисто „източен“ или просто „руски“ марксизъм. Напоследък ревизионистите проявяват особена активност в стремежа си да обосноват някакви „национални форми“ на марксизма особени пътища и „модели“ на социализма. При това ревизионистите обикновено претендират, че подхождат творчески, недогматично към конкретно-историческите и национални условия на развитие на революционните процеси, че само те могат да разберат спецификата на своите страни, които, както те смятат, трябва да вървят към социализма по съвършено различен път от този, който бе открит от Ленин и който бе потвърден от опита на социалистическото строителство в СССР и другите социалистически страни.

Разбира се, необходимо е да се вземат под внимание конкретно-историческите условия и националната специфика, в противен случай възниква опасността от догматична шаблонизация на процесите на социалистическото строителство. Но без да се познават и творчески да се прилагат общите закономерности, не може успешно да се използуват за интересите на социализма националните особености на отделните страни. Ленин учеше, че „... само познаването на основните черти на дадена епоха може да послужи като база за разбирането на характерните особености на тази или онази страна“.

Вместо творчески да анализират националната специфика на своите страни, ревизионистите прилагат един и същ шаблон — те отричат всички или някои всеобщи закономерности, определящи съдържанието на преходния период и развитието на социалистическото общество. Нежеланието обаче да се вземат под внимание изискванията на обективните исторически закономерности води до най-печални резултати: нарушаване на най-важните функции на социалистическото общество, рязко увеличаване на елементите на стихийността, неконтролирани социални процеси, които могат да поставят под въпрос самото съществуване на основите на социализма.

Най-яркият отрицателен пример в това отношение е дейността на групата на Мао Цзе Дун, опитите ѝ да пренебрегне обективните закони на изграждането на социализма. Антиленинската авантюристична политика на Мао и неговите поддръжници заплашва да лиши китайския народ от историческите му завоевания.

Сериозна опасност представляват десноревизионистичните „модели“ на така наречения „пазарен социализъм“, принизяващ организационно-стопанските функции на социалистическата държава, което води до конкуренция между предприятията, до увеличаване на безработицата, до съживяване на частнособствените елементи и др. подобни.

Максизмът-ленинизмът е единно и единствено правилно универсално революционно учение на международната работническа класа. Ленинският етап на развитието на марксизма не завърши със смъртта на Ленин. Той продължава и при съвременни условия, като вся ка комунистическа и работническа партия, верна на духа на творческия ленинизъм, дава своя принос в общата идейна съкровищница на социализма и комунизма.

Коя е причината за появата на ревизионизма в международното комунистическо движение? За да се отговори на този въпрос, е необходимо отново да се обърнем към трудовете на Ленин. Ленин подчертаваше „...еднаквия ход на мислите и тенденциите на опортюнизма в различни страни“. Наричайки ревизионизма международно течение, Ленин посочваше, че присъщите му общи черти се обуславят от еднотипността на социалните, класови корени на опортюнизма, които са по-дълбоки от националните различия. Според Ленин наличието на класови корени води неизбежно до възникването на ревизионистични колебания в работническото движение.

Съвременните десни социалисти, макар и да си останаха опортюнисти, вече не могат да бъдат считани като ревизионисти на марксизма. Те отдавна вече са се отказали от марксизма, тъй като той бил уж остаряло учение. А ревизионизмът, който се проявява в редица комунистически партии и в отделни социалистически страни, също има своите класови корени. Дребнобуржоазни слоеве има не само в капиталистическите страни, но и в онези социалистически страни, в които задачите на преходния период още не са напълно разрешени. И дори там, където социалистическите преобразования (кооперирането на селяните, занаятчиите и пр.) са напълно завършени, но са приключили неотдавна, са запазени дребнобуржоазни възгледи, традиции и други отживели явления. В момента на остри политически кризи, на рязки поврати в историята и др. настъпва оживление и активизиране на дребнобуржоазната и буржоазната идеология, класовата борба се изостря.

Натискът на дребнобуржоазната стихия става социален източник за лявоопортюнистичните колебания в работническото движение, на всякакъв род леви заблуждения и отклонения в хода на социалистическото строителство.

Използувайки всички разполагаеми средства, империализмът се опитва да разедини социалистическите страни, да предизвика в тях „ерозия“ на общественните отношения, да подкопае мощта на социалистическата държава, ръководната роля на марксистко-ленинските партии, на господствуващите позиции на социалистическата идеология. Обективно ревизионистичните и националистически елементи в социалистическите страни играят ролята на помагачи на империализма, на проводници на политиката и идеологията на антикомунизма.

Ленин учеше, че революционното движение не може да съществува без революционна теория. Това положение е напълно приложимо и към периода на социалистическото строителство. Ролята на марксистко-ленинската теория през този период нараства още повече. В идеологическата борба не може да съществува неутралност. Всяко принизяване и отслабване на социалистическата идеология незабавно бива използувано от класовите врагове, които засилват идеологическите си позиции. Ленинският принцип за партийността на идеологията, от който се ръководят марксистко-ленинските партии, е остро и незаменимо оръжие в борбата със съвременния ревизионизъм.

В отговор на международния империализъм и ревизионизъм комунистическите и работническите партии укрепват своите редици, засилват единството на всички отреди на международното работническо движение. Съвещанието на братските комунистически и работнически партии, което ще се състои в Москва, трябва да послужи именно на това дело.

Сергей ПОПОВ,
доктор на философските науки

25 години от смъртта на

Александър Димитров — Сашо

Незабравим борец и ръководител

Преди 25 години загива на своя боен пост в разцвета на жизнените си сили един от секретарите на ЦК на РМС, любимият младежки ръководител

Александър Димитров — Сашо.

Роден през 1909 година в с. Бугариево, Солунско, син на бедно селско семейство, той още съвсем малък остава без баща. В началото на 1920 година, когато хиляди негови съотечественици са прокудени от родните си огнища, родителите на Сашо се преселват в Пловдив. Тук, в големия град, постоянен спътник на малкия Сашо е беднотията. Той няма възможност да учи. Едва завършва трети прогимназиален клас и тръгва да работи из тютюневите складове. Вливайки се като малко бистро поточе във вълните на пловдивските тютюноработници, Сашо бързо се пробужда и става неделима част от своята родна работническа класа. Тук той започва да чете и да търси отговор на редица вълнуващи го въпроси. Александър Димитров става един от първите членове на РМС в Пловдив, един от първите организатори на работническата младеж в града. Той бързо израства: през 1928 година е член на Окръжния комитет на РМС в Пловдив, а през 1932 година става негов ръководител. Към края на 1932 година талантливият организатор бива извикан в София и включен в състава на ЦК на РМС. По-късно е изпратен в Съветския съюз, където се учи с голям успех. През 1937 година Александър Димитров участвува като делегат на Парижкия международен младежки конгрес в защита на мира. От 1938 до 1941 година с малки прекъсвания той е секретар на ЦК на РМС.

В началото на 1944 година, след многото провали и полицейски удари над окръжната и градската организация на РМС в Пловдив и над партизанските отреди в Родопите и Средна гора, Александър Димитров е изпратен да оглави борбите на героичната пловдивска младеж. Пловдивската полиция веднага подушва, че в града е пристигнал голям комунистически деец. Партизанските акции и набези в селата из окръга стават по-дръзки, а разлепените позиви и нелегални издания — по-пламенни и несъкрушимо убедителни. Сашо нощем сновеше от събрание на събрание, а денем пише за партийния и младежки нелегален печат, разяснява партийната линия, близките задачи и перспективи на съветските военни части по всички участъци на бойния фронт, зове младежта към издържливост, към храброст и непримиримост срещу класовия враг, към честна и беззаветна служба на народа до сетния дъх. Работата на Сашо в Пловдив е продължение на неговата десетилетна неуморна, талантлива и всеотдайна служба на Партията и народа, това са последните славни акорди на един, запълнен от край до край с борба млад живот.

Полицията хвърля много сили и поставя много примки по следите на младия революционер. Черна предателска ръка го посочва на полицията и на 17 май 1944 година той заива — с оръжие в ръка, безстрашен като планински орел, на своя революционен пост.

Неизчерпаемите сили, волята и духа на Александър Димитров могат да се обяснят само с възпитанието, което му дава Партията на работническата класа — Комунистическата партия. Под нейното крило обикновеният тютюноработник израства като незабравим борец, младежки ръководител и голям патриот.

Гражданската отбрана — дело на всички

На 13 май т. г. в ОК на БКП се състоя съвещание по разработване и отразяване на въпросите на гражданската отбрана в окръжния и низов печат, от радиовъзлите и киното. Съвещанието беше организирано по инициатива на Окръжния комитет на Партията и Окръжния щаб на гражданската отбрана.

Присъствуващите бяха запознати с условията на националния конкурс по отразяването на дейността на гражданската отбрана в печата, с материалите, които могат да се излъчват от радиовъзлите, прожектиране на филми с подходяща тематика, изработването на фотоснимки из живота и дейността на формированията на гражданската отбрана и по задължителното обучение на населението. Бяха споделени и някои мисли от националната среща на журналисти със заместник-министъра на народната отбрана и заместник-началник на гражданската отбрана на страната генерал полковник З. Захариев, състояла се през месец април тази година в София. Разясни се и тематичният план за публикуване на материали за гражданската отбрана в окръжния печат и многотиражките, а така също и за тяхното предаване по радиовъзлите.

През юбилейната година на свободата в окръга ще се обърне по-голямо внимание на въпросите на гражданската отбрана. С нейните цели и задачи ще се запознае цялото население.

Тодор ТОДОРОВ

Съсредоточен е младият специалист и секретар на комсомолско дружество в МЗ „Стомана“ Тодор Чокоев. Лесно не се става първенец в социалистическото съревнование.
СНИМКА: Д. ИОРДАНОВ

ХОРА И ПОСТЪПКИ

Неотдавна в село Ситово катастрофира тракторист Коста Димитров Стоянов. В много тежко състояние той бе отведен в Окръжната болница в Силистра. Констатацията на лекарите е: На Стоянов трябва не забавно да се прелее кръв. Съобщението за това получава д-р Попов от Ситово. Той веднага потърсва помощта на председателя на общинския народен съвет Тодор Неделчев. Двамата отиват на баскетболното игрище и помолват младежите, които играели там, да помогнат на своя съселянин. За Силистра веднага тръгват учителят Иван Кроснев, механизаторите Георги Радев, Тодор Орлоев, Велико Димитров, Янко Великов и др.

Вестта за нещастието обходи бързо селото. Заедно със заместник-председателя на ТКЗС Георги Драганов за града тръгват бригадирът на комплексната бригада Васил Кыров, бригадирът на 2-ра полевъдна бригада Йордан Илиев и още един механизатор.

Пред Окръжната болница се събират повече от 15 души кръводарители от Ситово. Благодарение на тяхната доблестна постъпка един живот е спасен.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Писма на читателите

С безкрайна радост

Имам операция на сърцето и внезапно се разболях от грип. Рязко се влоши състоянието ми и изпаднах в безсъзнание. Стана нужда да ми се помогне и лекарите ме върнаха отново в живота. Можах пак да ги видя и в това е безкрайната ми радост. Сега, когато пиша тези редове, отново очите ми се изпълват със сълзи.

От сърце благодаря на лекарите Кирчев, Мерджанов, Митев, Паянтов от вътрешно отделение и на сестрите Златева, Димитрова, Йовчева и други.

Не мога и никога няма да забравя тези добри и сърдечни хора, които не щадят спокойствието си, за да върнат човешкия живот и вярата в красотата. Радвам се, че отново съм сред семейството си и се чувствувам пълноценен човек.

Калинка КУРТЕВА,
Силистра

Залог за рентабилно овцевъдство

Тази година донесе още по-големи успехи на овцевъдите от с. Калугерене. Те получиха 150 агнета повече отколкото предвиждаше планът. Това създаде реална възможност да преизпълнят със 7 тона плана за месото, което продадоха на държавата.

Сега усилията на Джемал Шевкиев, Нури Алиев, Незир Хабилов и Невждет Хюсеинов са насочени към надояване на по-голямо количество мляко. Достигнали почти очакваните литри, те обещават до края на юни да постигнат 15 тона мляко над планираното.

Според предварителните данни на специалистите и настригът от вълна ще бъде повече от предвидения.

Реджеб МЕХМЕДОВ

За онагледяването на материала

Сега, когато е завършила просветната учебна година, когато можем да отчетем какви са резултатите от нея, трябва да помислим и за това какво е необходимо да се направи, за да можем през следващата година да я превърнем в още по-силен притегателен център на младежите, спомагащ за идейното им закаляване.

На отчетно-изборната конференция на окръжната организация на ДКМС един от повдигнатите въпроси във връзка с просветната година бе наличието на малко помагала и средства за онагледяване на преподавания материал, а също така и неумението на пропагандистите да си служат с тях, където ги има.

Наистина, за снабдяването на комсомолските комитети с всички уреди и средства за онагледяване са необходими доста средства, но щом това е за младежта, за нейното идейно оформяне, средствата не трябва да се жалят.

Най-лесно могат да се набавят и да се използуват графичните нагледни помагала: диаграми, чертежи, схеми, таблици. Те могат да се закупят, а могат и да се изработят. През лятната ваканция могат да се използуват силите и умението на средношколците. Някои от тях учат в технически училища и могат прекрасно да се справят с тази задача. Разбира се, за всичко това е необходимо пропагандистите да са запознати с материала, който ще преподават.

По-трудно могат да се набавят изобразителните нагледни помагала: рисунки, картини, кинокартини, филми, диафилми, снимки и др. Тези нагледни помагала са по-полезни, защото представят явленията и нещата в сравнение едно към друго, в техния естествен вид и естествена обстановка. Някои от тях (филмите, диафилмите) представляват нещата и явленията в тяхното развитие. Чрез тези нагледни помагала материалите се запаметяват по-трайно, по-емоционално. Например, когато пропагандистът говори за дейността на партизаните (по история на БКП), той умело може да покаже картината на Н. Кожухаров „Акцията на Рило-Пиринския партизански отряд по река Рилска при Жабокрек,“ или картината на Ив. Петров „Боят на Българската народна армия при Страцин“, когато преподава за първата фаза на Отечествената война.

Все по-често и по-често младежите чуват да се говори за епидиескопа и аспектомата като уреди за онагледяване. Някъде младежите не са ги виждали дори. А колко са необходими те за онагледяване, това може да каже само пропагандистът, който дълго си служил с тях.

Липсват и грамофони с които могат чудесно да се възпроизведат някои лекции. Например лекцията за Лайпцигския процес може да се оживи с речта на Димитров, записана на грамофонна плоча, Тази реч, изслушана след лекцията, дълго време ще звучи в съзнанието на слушателя. И когато си спомни за процеса, той невол но ще си спомни и смелите думи на Димитров, изречени в бърлогата на хитлеристкия звяр.

Не по-малко може да ни служи и магнетофонът. С него имаме възможност да поднасяме на слушателите записи на лекции, изнесени по радиото, телевизията или по някакъв повод от компетентни и подготвени хора. В кръжока, в който се изучава „Комунистическа нравственост“, могат да се запишат хумористични предавания, четива от художествена литература или случаи от живота с цел да се покаже нравственото и аморалното в нашето общество.

Умело могат да се използуват и предаванията на радиото и телевизията. За това е необходимо предварително да се знаят програмите им. Да се знае каква ще бъде темата на лекцията и пропагандистът да насочва вниманието на слушателите към основните моменти. Важно значение за онагледяването има и непосредствената нагледност, която има най-силно въздействие. Тя може да се използува само при някои от темите, които се разглеждат. Това са екскурзиите и излетите до определени исторически, културни, географски, производствени и други обекти.

Огромно въздействие оказва върху слушателите и художествената литература. Един разказ, едно стихотворение или откъс от подходящо произведение могат да окажат по-силно възпитателно въздействие, отколкото лекцията. Например от откъс от „Село Борово“ или „Хоро“ във връзка с лекцията за Септемврийското въстание 1923 година, „Втора рота“ за Отечествената война и др.

За да си служи с произведения от художествената литература за онагледяване, пропагандистът трябва да познава добре произведенията, да бъде добър четец или рецитатор. Не на всеки донада това, но всеки има време да търси необходимата литература. Хубаво би било Окръжният комитет на Комсомола да състави христоматии с художествени четива по някои от дисциплините, които се изучават в просветните форми. Или да посочи към всяка лекция кои художествени произведения могат да се позуват за онагледяване — сборника, изданието, автора, а ако е откъс — от коя до коя страница. Това би улеснило много пропагандистите.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Мисли и предложения за политическата учебна година в Комсомола

Женският битов хор при читалището в село Айдемир е един от най-добрите самодейни състави в окръга. На проведения неотдавна зонов конкурс в гр. Толбухин той се представи добре. Затова ще участвува и в заключителния конкурс на Третия републикански фестивал на художествената самодейност.

Обновените селища на Добруджа

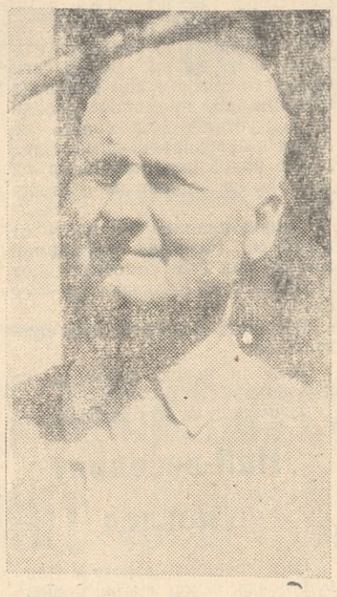
ГРАД ЩЕ БЪДЕШ, МОЕ СЕЛО!

Средище

Къщите на моето родно село! Те са накацали на един под ковообразен хълм и като живи ме гледат със своите прозорци.

Винаги, когато се завръщам тук, откривам, че някоя къща я няма, но на нейно място израснала друга — нова и просторна. Големите градини на моето село, пълни с дървета, между които едва ще различиш очертанията на някоя сграда, се пълнят с нови, гиздави къщи. Изчезна живият плет и плетът от тръни. Високи са дъсчените огради и мрежите. Мисля си, какво ли би било, ако 15 години не бях се връщал на село. Бих ли го познал? Бих ли познал това село, по улиците на което съм свикнал да срещам стари баби, тръгнали с газеничета по магазините, а привечер да срещам уморени крави и волове, теглещи бъчонки с вода. Бих ли познал това ново село с луминисцентно осветление, с вода във всеки дом? Ще го позная. Тук е мойто детство, скрито във всяко стръкче трева, във всяко камъче. Тук е моят първи плач и смях. И всяко дърво има цяла история. А каква ли е историята на моето село?

През 1855 година от полуостров Крим, поради войната там, се вдигат големи отреди татари да търсят убежище. Ед на малка групичка идва по тези земи и минавайки през една гъста гора, решават да си починат в слога, пък и да напоят добитъка. Тук имало няколко бистри и студени изворчета, които много се харесали на преселниците. Решили да не напускат мястото. Но близо до реката не могат да се построят къщи. По този път минавали башибозуци и черкези, които нападали и убивали мирното население. Трябвало да се строи горе на хълма. Е, водата ще бъде далечко, но затова е по-безопасно и изгодно. Опънали се първите шатри, звънна ли звънците на малкото добитък, поведен на паша, заиграли секирите по дърветата. Първите къщи били дървени или окопани в земята борден. Селото се оформило като малък татарски стан. Отначало то било изцяло откъснато от другите населени пунктове, но без размяна на продукти не можело да се живее. Започнали да се развиват връзките с околните села.

Кольо Лалев е един от основателите на ТКЗС.

Първият българин, дошъл да живее тук през 1882 година, е Кольо Урумов. След него идват и други, и други българи. Земята била плодородна, но дървеното рало не можело да я разорава добре и тя давала все по-слаба реколта. Гората изчезнала, на мястото на изворите текнали първите чешми. Появило се и едностайно училище. Около 1902 година тук учител е бил Цанко Церковски. Днешното основно училище носи неговото име. Селото израствало като голямо и важно средище.

Първото му име е Бейбунар, което значи бейски кладенец. Наистина кладенци е нямало, но затова пък е имало много вода. За напояване не можело и да се говори. Сушавите години от 1901—1903 едва не уморили всички хора от глад. По-късно в селото навлезли румънците. Земята преминала в ръцете на богатите чокои и селяните трябвало да им работят ангария. Безпощадни са били румънските чорбаджии към бунтовниците. Въведено било румънско училище. За най-малко провинение учителят бил с пръчка по пръстите. Пък и кой ще ти учи училище, когато трябва да се яде. Имало много неграмотни. Много от децата вместо книгата са поемали тежката кърска работа.

Оттук минаваха волските каруци на път за нивите. Пред новопостроената бензиностанция се спират като да си отдъхнат за момент колите на кооператива и отново тръгват на път.

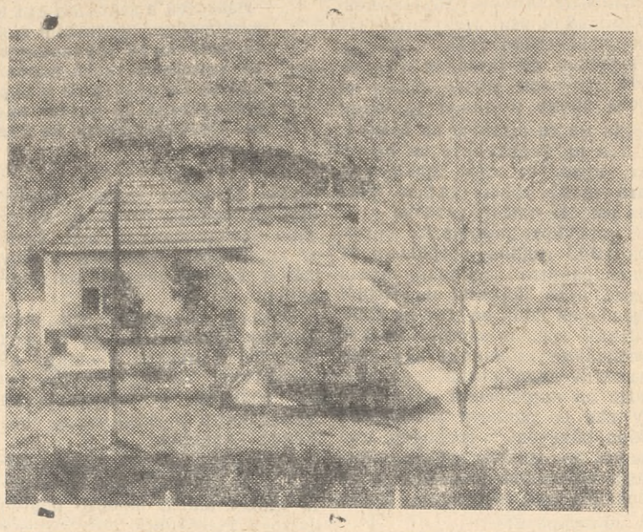
През 1940 година, според Крайовския договор, тук се преселват българи от село Есекьой—Румъния, а тукашните македонци, дошли през 1927 година от Беломорието, заминали за Румъния. Единственият шосеен път преди Девети септември е бил Средище—Тервел. Тогава селото е било Тервелска околия. Не е имало телефонна уредба, нито едно радио, и връзката му с другите села и градове е ставала с кон.

Едва след 1944 година се поставят стълбове и се опъват телефонни жици. Това е първата придобивка за селото, която се посреща с благодарност рало да види това чудо. Заорал той, а хората зацъкали с език. Дълбока била оранта. Че като избуяло напролет едно жито, като вързало едни едри класове, старците влизали в нивата, вдигали нагоре бастуните си и пресмятали колко ли високи са стръковете. Никога не били виждали такова чудо. Напълнили кооператорите хамбарите си. Веднага се стекли и други семейства да се запишат в стопанството.

Голяма трудност срещнали ръководителите при прехвърля нето земята на преселниците, дошли от Румъния. Техните земи се намирали чак в Киликада — сега село Зърнево, Толбухинско. По два дни са пътували селяните с каруците, за да стигнат до нивите си. Но след кооперирането този въпрос се уреди по-лесно. Нисък е бил трудоденът тогава, не можел да се мери със сегашния, но решителната крачка била направена. Дошъл първият лекар, открила се участъкова болница, започнал строежа на пътища, чертаели се планове за електрификация на селото. Камиони извозвали стълбовете чак от Варна, а някои селяни клатели недоверчиво глава. „Ще дойде тука ток, когато баба ми стане мома“—говорел уверено бай Тодор Попов.

Но токът дойде. И нашето село светна празнично. Когато дойде първият радиоапарат, хората се трупаха около него. Всеки искаше да го пипне с пръст, да го усети с всичките си сетива.

Сега най-тежкият въпрос остана водата. В кал, сняг и пек, хората извървяха километри с кобилиците на гръб, за да напълнят менците си с вода. Върнали се от полето, капнали от умора, най-младите поемаха кобилицата. Стръмен беше баирът и трудно изкачването му, както бе труден и пътят на моето село до нашите дни. Когато за първи път се заговори за построяването на помпена станция, старите хора казваха: „Бе хич вода нагоре тече ли?“ Но тя текна. Голям празник беше за населението денят, в който бе пусната водата. В чест на това голямо събитие през 1958 година, вече всяка година на 26 октомври в селото се организира събор. Сега кооперативното стопанство разполага с нова стопанска сграда, с модерна хлебарница, с добре уредена ремонтна работилница и машини, които напълно задоволяват нуждите му. Нивите се торят с минерални торове. Работата на кооператорите се улеснява още повече с използуването на селскостопанската авиация.

Помпената станция. Тя обединява артериите на извиращата вода в един басейн и от там я изтласква при хората.

В селото се построи ново основно училище, в което се учат децата на цялата община, състояща се от седем села. Извозването на учениците става безплатно. На тяхно разположение е добре уреден стол. Училището разполага с просторен физкултурен салон. По-голямата част от населението е завършила основно образование, а някои кооператори с по-напреднала възраст продължават да учат в средните училища. Днес селото има свои висшисти и специалисти.

Тук се откриха Машинотракторно училище и Промишлено техническо училище, в които се учат ученици както от Сили стренски, така и от Толбухински окръг.

Сега всеки дом е снабден с вода. Няма къща, която да не разполага с радиоапарат или радиоточка. В селото са закупени вече над 100 телевизора, 10 леки коли и 85 мотоциклета Почти всяко домакинство е снабдено с перални, хладилници и модерни печки.

Построи се голяма бензиностанция, която задоволява нуждите на района. Асфалтиран е пътят Силистра—Средище—Толбухин. От тук редовно минават автобуси за Балчик, Толбухин, Силистра и Тервел.

Кооператорите посрещнаха тази година Първи май с високи трудови успехи. Като гости на селото в чест на празника бяха поканени виетнамски студенти. Управителният съвет на ТКЗС в чест на 25-годишния юбилей си е поставил задача за получаване по 420 кг пшеница от 20 000 дка и по 450 кг царевица от 8 000 дка. Разгръща се масово социалистическо съревнование. През тази година ще започне асфалтирането на нови пътища, ще се обнови изцяло уличното осветление с луминисцентно. Ще започне строежът на ново читалище с киносалон. Ще се оформи площадът в центъра на селото, градината.

Добри ЙОРДАНОВ

Старото и новото училище на селото.

Мероприятия за ефективна борба с вредителите и плевелите в лозята

Е. Райков — сн. н. сътр. — ИЛВ — Плевен

Болестите и неприятелите по лозята ежегодно причиняват големи поражения на гроздовата реколта, поради това, че установените от науката и потвърдени от нашата практика мероприятия, не се извършват на необходимото агротехническо ниво. Стопанствата, по препоръка на специалистите, провеждат голям брой пръскания, изразходват се много препарати, но не винаги се получават очакваните резултати поради допускането на грешки в работата.

При борбата с маната се правят няколкократни пръскания, някои от които са излишни, а други закъснели. При оидиума третиранията са случайни и произволни. Борбата със сивото гниене е едностранна — разчита се само на препаратите, а срещу акарите и молците се провежда с голямо закъснение.

За да се опази изцяло гроздовата реколта от вредителите през тази година, е необходимо да се проведат на високо агротехническо ниво редица мероприятия.

Първото пръскане срещу маната да се проведе след като са налице условия за развитие на зимните спори. Такива условия се създават при температура над 11 градуса и 4—5 дни кална почва с гьолчета вода около главините. Ако такива валежи паднат локално, пръсканията трябва да се проведат диференцирано, в лозята с валежи. Всяко избързване е излишно изразходване на труд и стредства. Това третиране обезателно да се извърши за един ден, към средата на инкубационния период с 1 % бордолезов разтвор за всички сортове и 0,4 % купроцин за Болгара, за избягване на пригори.

Следващите пръскания да станат за 2, максимум 3 дни, със започване на основните инкубационни периоди, по указанията на службите за прогноза, с 1 на сто бордолезов разтвор и 0,4 на сто купроцин за Болгара. Пероцин—0,250 на сто до 0,300 на сто може да се използува до края на цъфтежа само в периодите на засушаване.

Последното пръскане на лозята е необходимо задължително да се проведе, когато гроздето е колкото грахово зърно — около 15. VII, а късното към 15. VIII, когато прирастът е вече спрял, с 1 на сто бордолезов разтвор.

За да се използуват по-добре наличните щангови лозопръскачки, които работят с понижено налягане, се препоръчва те да се снабдят с новите плоскоструйни разпръсквачи, които добре пръскат с 2 до 5 атмосфери налягане.

Много важен въпрос, за да се използуват напълно възможностите на бордолезовия разтвор, е качественото му приготвяне. Сега у нас се работи с некачествени, със силно понижена токсичност и последействие бордолезови разтвори. Необходимо е приготвянето им да става с машините—помни на ДМЗ „Г. Димитров“ гр. Видин, които имат дебит 20 то на час и могат механически да разбъркват и товарят в превозните средства готовия разтвор.

Основното положение, както при работа с машината—помпа, така и при резервоарното приготвяне в бурното разбъркване на син-камъчния разтвор, към който се прибавя разредено варно мляко на порции. След всяка порция се проверява неутрализацията с бялата фенолфталейнова хартийка, която при първото потапяне трябва да покаже бял цвят, при второто—розов и на третото да почервенее.

Борбата с оидиума трябва да се проведе диференцирано, в зависимост от заразеността на лозарските микрорайони. За тази цел е необходимо да се ограничат лозята със силно на падение през миналата година и се пращат със сяра 3 кг на декар, три пъти: ПЪРВИ ПЪТ —по цъфтежа и не по-рано от 10 дни преди него; ВТОРИ ПЪТ—веднага след цъфтежа и ТРЕТИ път — 8 до 14 дни след второто пръскане като сярата се смесва с 20 процентов „меден оксихлорид—15“. На прашването задължително да се извършва сутрин рано от 4 до 8 часа, или през целия ден при облачно време. Най-добре е да се праши след пръскачката, преди засъхването на бордолезовия разтвор. В тези насаждения не се използува тиозола.

В останалите лозя, да се пръска с тиозол, поставен в работния разтвор за маната от първото до последното пръскане в дози: ЗА ПЪРВОТО—0,4 до 0,8 на сто, а за останалите 0,3 на сто, за избягване на пригорите. Там където се забележи, че се появи оидиум по отделни зърна на дребната яго рида, веднага да се извърши едно напрашване със сяра.

Борбата със сивото гниене да се концентрира в избрани болгарови насаждения, в зависимост от разполагаемото количество ортофалтан, като се при ложи следната схема на третирания: ПЪРВО ПРЪСКАНЕ—преди затварянето на гроздовете с 0,4 на сто ортофалтан (виждат се добре дръжките на зърната); ВТОРО ПРЪСКАНЕ —5 седмици преди гроздобера с 0,2 на сто, ТРЕТО ПРЪСКАНЕ—3 седмици преди гроздобера с 0,2 на сто и ЧЕТВЪРТО ПРЪСКАНЕ — с 0,2 на сто една седмица преди гроздобера, като се пръскат само ресите и гроздовете.

Както за пръсканите с ортофалтан лозя, така и за всички останали, е абсолютно необходимо поддържането на висок агротехнически фон, с мероприятията—физизене, колтучене, самостоятелно привързване на леторастите, обезлистване (по указание) и поддържане почвата чиста от плевели, при нормално натоварване с грозде.

Борбата с лозовия акар е високо ефективна с препаратите келтан—0,2 на сто, акрицид—0,1 на сто или морестан—0,05 на сто, ако първото пръскане се извърши при прираст 5—10 см, когато акарите не са се още разселили, а са събрани в основата на леторастите. Тези препарати да се прибавят към бордолезовия разтвор в момента на пръскането, тъй като то бързо се инактивизират.

Второто пръскане в по-силно нападнатите лозя трябва да се извърши след около 20 дни, със същите концентрации.

За получаване на добри резултати при борбата с гроздовия молец много важно се явява пълното унищожаване на първото поколение, срещу което пръсканията са най-ефективни, тъй като с наличната техника е възможно пълното покритие на нецъфналата още реса. Първото пръскане „ с вофатокс —50“ —0,1 на сто трябва да стане, когато се установяват малките ларви на молеца, които се проявяват със завиване на цветчета по ресите с паяжина. За по-голяма сигурност, срещу първото поколение се препоръчва второ пръскане след 10 дни.

За второто и евентуално трето поколения, само при появяването им да се извършват пръскания.

За борба с коренищните плевели (пирей, троскот и балур) се препоръчва внимателно да се използува далапона (омнидел) в дози от 0,700 до 0,800 кг на декар площ при дву или трикратно пръскане на надземните части при прираст около 20-30 см, през 25-30 дни, при редовни обработки. Всяка обработка да се извършва 15-20 дни след третирането. Тази доза на декар площ се реализирва на практика, като внимателно се пръскат листата на плевелите, без да се стича разтвор по тях към почвата. Използуват се плоскоструйни разпръсквачи с ограничителни пръстенчета за широчината на стуята, като се внимава да не се засягат лозите с далапоновия разтвор.

Звеното на Йордан Стойчев от ТКЗС — Ситово полага добри грижи за опитните участъци.

Снимка: И Пейчев

Утро над градината

Рано утро. Небето е навъсено. На автогарата в Тутракан нетърпеливо чакат своя автобус градинарите от кооперативното стопанство. Техният автобус прави три курса сутрин, за да ги превози от различни райони на града до зеленчуковата градина, а вечер ги връща обратно.

Разговаряме с някои от градинарите. Те считат, че за изкасянето на разсада от парниците и засаждането му най-благоприятно е облачното време. Ала сгъстяващите се облаци крият и други опасности — може да завали. Сред чакащите — възрастен кооператор, видимо пенсионер, разказва на млада жена шеговито как се „измъкнал“ тихомълком от къщи — не го пускала бабата, закъснявал вечер, пък и в къщи има туй-онуй да свърши. Сред групата чакащи на спъпва оживление.

След пристигането на разсадника, докато закусват, бри[illegible] бързо да се види с всички звеноводи и да се уточни къде какво ще се засажда, на кой звеновод какво е нужно и т. н. Тази година редовният превоз на хората дава възможност работният ден да бъде използуван по-разумно.

Много труд се изразходвало и за обработката на един декар, пък и с отчитането на труда не всичко било в ред. Тази година условията са по-благоприятни. Редовен транспорт на градинарите, строг контрол върху количеството и качеството на труда.

Бригадирът разказва и за подобренията при обработката. Механизирано е брадянето. Окопаването ще се извършва с кон. Ръчно ще бъде само връзването, кършенето и брането. Подобрена е и сортността на доматите, 95 на сто от предвидените площи ще бъдат засадени с „Триумф“. През първите дни на разсаждането работата тръгна бързо. Маркировчиците започнаха първи работа, като маркират така, че на един декар да бъдат посадени 4 000 броя растения. След тях после два разсаждането на доматите... Така започва всяко утро в тази зеленчукова градина. 850 декара площ е определена за нея. Засаждането трябва да се извърши в предълно кратък срок. И през първите дни участвуваха по 120 души всеки ден. През юбилейната година се очакват и по-големи добиви от градината на тутраканските кооператори, защото и работата на хората, и организацията на производството, и технологията са значително подобрени. И сякаш утрото над градината е по-оживено и по-ведро, отколкото преди.

Викентий ДУКАНОВ

(наш кореспондент)

РЕКЛАМИ — СЪОБЩЕНИЯ — ОБЯВИ — РЕКЛАМИ

ДЪРЖАВЕН ПАМУКОТЕКСТИЛЕН КОМБИНАТ „ПЪРВИ МАЙ“ — ВАРНА

Комбинатът търси да назначи веднага на работа опитни и начинаещи тъкачки, предачки, бобинарки и спомагателни работници. Предачният и тъкачният цехове работят на петдневна работна седмица. Опитните предачки и тъкачки заработват по 120 лева средно.

За девойките има общежитие. Приемат се на работа и нежители на гр. Варна.

Справка: телефон 7-70-01, 7-70-03.

РСКУ филиал „ТУЗЛАТА“ Балчик разполага с неограничен брой единични дървени, добре запазени кревати тип „Геоложки“.

Подходящи за обзавеждане на детски градини, лагери, общежития и др. Цена изгодна!

Желаещите предприятия, ТКЗС и други ведомства да се обърнат към „Управлението на ТУЗЛАТА — Балчик“.

РАЙОННО САНИТАРНО КУРОРТНО УПРАВЛЕНИЕ филиал „ТУЗЛАТА“ уведомява интересуващите се организации и частни лица, че през настоящия курортен сезон разполага с карти за лечение в курорта.

Стойността на една карта за 14 дни, включваща калолечение, храна и квартира, струва 35 (тридесет и пет) лева.

Желаещите да направят писмени искания до 30. V. 1969 г. на адрес:

Курорта ТУЗЛАТА
край гр. Балчик

СМЕХЪТ НА КЛАСАТА

Известен е високият дух на нашите политзатворници, партизани и ятаци, с който са посрещали трудностите и изпитанията на антифашистката борба. Вярата в правотата на делото ги е окриляла и не им позволявала да паднат на колене пред врага. Самочувствието на класата им давало криле и в най-трудните мигове.

Редакторът на „Оса“ помоли бившия политзатворник ИГНАТ ДИМИТРОВ да разкаже пред нашите читатели за някои „весели“ моменти от борбата, когато смехът на класата е бил оръжие против представителите на буржоазната власт.

На път

Десетина дни след присъдата наредиха да се стягаме за затвора. Взеха ни войнишките дрехи и ние се облякохме кой с каквото намери. Мен по-точно ме облякоха другарите. От добруджанското село Малък Преславец до Пловдив пътуването струваше много скъпо по онова време и никой не може ще да ми се притече на помощ. Пък и на родителите си не писах, нито, че съм арестуван, нито че ще бъда съден. Обадих им се чак от затвора.

В мрачното утро на 12 октомври 1943 година, обградени от конвоиращите войници, преминахме през портала на Втори инженерен полк на път за Сливенския военен затвор. Когато пресичахме площада зад централната Пловдивска гара към входа за карловския влак, срещу нас се заклати възрастен, добре облечен господин със значка на запасен офицер. Изгледа ни злобно и гърлесто се провикна към войниците, които ни конвоираха:

— Къде ги водите, бе момчета, няма ли въжета за тях, мамка им мръсна!

Бях отляво на първата редица и подигравателно му казах да си гледа работата. Някой зад мен обаче му викна да пести въжето за себе си, защото скоро ще му дойде редът. Господинът побеснял. Вместо да мирува, взе на дебел бастун и яростно се отправи към нашата група. Стиснах здраво дървения си куфар, готов да изправя нападението с удар. Един от войниците застана между нас и всичко свърши благополучно.

Откъде се взеха отведнъж толкова много хора на безлюдния преди минута площад, не разбрахме. Те изръкопляскаха на войника, предотвратил нападението и освиркваха наежения господин.

Във влака бързо привлякохме любопитството на пътниците върху нас с нашето непринудено държание. Ние сякаш отивахме на екскурзия, а не в затвора да изтърпяваме тежки присъди. Пяхме непрекъснато. Пеехме наши народни, възрожденски и революционни песни. Припомняхме си песните и от гледаните съветски филми. Между осъдените имахме и едно македонче, Сотир се казваше. То пееше така хубаво, че колкото пъти пя, толкова пъти вагонът се препълваше с народ, а аплодисментите на всяка строфа песен прерастваха в нескончаеми овации.

Nihil

Сливенският военен затвор бе мрачна пететажна сграда, която нашите поети наричаха „сиво чудовище с избодени очи“. Фашистката власт се сили леше да доказва, че това е военно-изправително заведение и утвърждаваше военни порядки в живота на затворниците. До началото на 1944 година политзатворниците бяхме разпределени в три взвода и ни командуваха само взводни подофицери. След това създадоха четвърти взвод, като назначиха и един ротен фелдфебел на име Петър Филипов.

Още със заемането на длъжността той регистрира редица „изобретения“. Между тях най-почетно място заемаше допълнителното тероризиране на нашите болни другари. Карцираше всекиго, който се запише за лекарски преглед, но при прегледа се окаже, че е „здрав“. Ако пък някой от потърпевшите се опита да спори, за добавка получаваше по някоя друга тояга. Разболях се и аз. Отначало не потърсвах лекарска помощ, но когато кашлицата започна все по-често да ме задушава, отидох в лазарета. Там прегледаха всички ни и с болничната тетрадка се упътихме към петия етаж, с надежда, че може да не срещнем ротния фелдфебел. Той обаче ни чакаше пред решетката. В едрото му грубо лице напираше радостта на звяр, сграбчил неотвратимо своята жертва с някакво сатанинско удоволствие от това, че сме беззащитни пред неговата власт. Взе тетрадката от нас, разтвори я без да бърза и като прочете името на първия и от какво е болен, нареди да си отива в килията. Срещу името на втория обаче пишеше, че е здрав. Филипов веднага го отдели за карцера. Засрича и моето име. Едва тогава се сетих, че съм леко облечен и неподготвен за карцера, а в колоната за вида на заболяването ми се мъдрееше латинската дума nihil, което на български значи „нищо“. Стигна фелдфебелът до тая непозната дума и засече. Срича той, срича, но освен първите две букви, друго то не можа да прочете. И сега сякаш го виждам как ме гледа изпитателно, премлясва дебелите си устни и безпомощно се взира в непознатата дума. След дълго колебание, най-подир нареди да се прибирам в килията...

Сякаш планина се свлече от гърба ми. Разказах на съкилийниците как съм се отървал от карцера и те прихнаха да се смеят.

Проклета фелдфебелска простащина!

Има ли човек, който да не я проклинал?

Този път аз я благослових.

Най-веселият поглед

Във военния затвор в Сливен всяка вечер се извършваше проверка, както в казармата. Построявахме се ние, политзатворниците, по взводно, построявахме се, дежурният фелдфебел тръгваше и чак тогава ни пускаха да спим, т. е. да си похапнат и дървениците от нас.

Една вечер през лятото на 1944 година дежурен по затвор беше ротният ни фелдфебел. Строихме се за проверка и той че довтаса и той. Подофицерът изкомандува мирно, „гледай на ляво, на дясно“ и пред строя замарширува със своето набито и тежко тяло фелдфебелът Петър Филипов. Когато стигна срещу мен, погледна яростно сякаш нейде в далечината и грубо извика:

— Защо ме гледаш тъй страшно бе, да не съм изял бащиното ти имане!

Не разбрах за кого се отнася казаното и нищо не отговорих. Когато ни поздрави и даде свободно, фелдфебелът застана пред мен и като повтори въпроса и запита защо не отговарям, нареди веднага да сляза в карцера.

Застанах аз мирно, представих се по войнишки, докладвах, че не съм разбрал гдето въпросът му бил отправен към мен и че съвсем не го гледам страшно.

Настъпи неловко мълчание.

В този момент един от моите съкилийници подметна:

— Аз Игнат си го зная, господин фелдфебел, този му е на него най-веселият поглед.

Около нас избухна непринуден смях. Крокодилска усмивка разтегна устата на фелдфебела. Удари я на шега и отмени карцирането.

Хумор без мито

На запад един ковбой влезъл в бар да пие чаша уиски. Оглеждайки се, той забелязал пианото, а над него надпис: „Не стреляйте във пианиста той свири, както умее“. Назад пианото нямало никой. Ковбоят попитал келнера:

— А къде е пианистът?

— Пианистът? — печално въздъхна келнерът. — Вчера тук дойде един ковбой, който не знаеше да чете...

★

— Пиеш ли?
— Не.
— Пушиш ли?
— Не.
— Играеш ли на карти?
— Не.
— Че ти нямаш нито един порок!
— Имам само един.
— Какъв е?
— Лъжа.

☆

— Знаете ли — казал строго началникът на ленивия служител, — че от работата още никой не е умрял?

— Зная — отвърнал служителят, — но защо да рискувам. Не искам да бъда първата жертва.

☆

Учителят пита ученика:
— Умееш ли да броиш?
— Да. Едно, две, три, четири...
— По-нататък.
— Пет, шест, седем, осем...
— По-нататък.
— Девет, десет, вале, дама, поп.

☆

Чикагски милионер дал сина си да се учи в най-хубавото училище. След няколко дни учителят говори на момчето:

— Джим, сбъркал си задачата. В отговора имаш три долара по-малко.

Тогава ученикът извадил пет долара и се усмихнал:

— Ето ви пет долара. Рестото не трябва.

☆

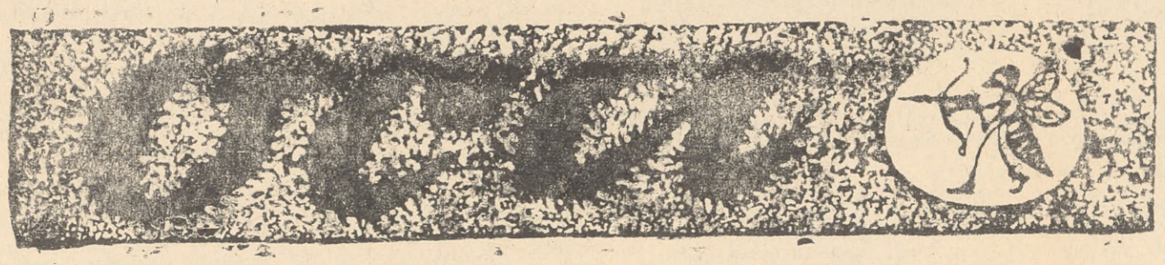
Двама джентълмени след лов седят до камината, протегнали крака към огъня, и мълчат. Накрая единият казва:

— Сър, ако не се лъжа, чорапите ви започнаха да горят.

— Чорапите? — повдигнал рамене вторият. — Вероятно искате да кажете, че горят ботушите...

— Не, сър, ботушите ви отдавна изгоряха.

(От руски)

БЮРО „ЖАЛБИ“

ЗАФИРОВО. Другарю председател на селкоопа, хората от зафировски район искат витамини, но не от онези, които се продават на аптеките. Искат витамини, които се съдържат в зеления лук и чесън, в марулите, в краставиците, доматите, репичките и др. Според лекарите, другарю председател на селкоопа, зеленчуците са много полезни. Така че няма да е лошо, ако по-редовно снабдявате лавките. При сегашното положение отговорниците на лавките получават по двайсети на лева на месец. Питайте лавкаджията в с. Коларово, той ще ви каже. С двайсет лева на месец гледа ли се семейство, бе другарю председател? Та не ка доставчикът Петър Нейков се поразшета насам-натам и да осигури мезе за ракията.

ДУЛОВО. Читателят Назиф Илязов от с. Вокил ни пише за механизирания свинезавод край Дулово. От него потичали мръсни вади към Черник, Дулово и Поройно. „Мирозливите води замърсяват горичката, която се намира между Черник и Дулово“ — пише Илязов и предлага на ТКЗС — Дулово да направи шахти за вонящата вода.

Ние пък от своя страна, за да улесним другарите от Дулово, пускаме следната обява:

ТКЗС — Дулово търси изкопчии — майстори по шахтите. Заплата — според щата.

СИЛИСТРА. А ето какъв проблем повдига читателят ни Недю Недев:

„Идеята да се завъдят гълъби на тавана на бившето Педагогическо училище е повече от похвална. И децата, и младежите, пък и по-възрастните се любуват на тези прекрасни птици, които големият художник Пикасо е избрал за символ на мира. Но кой се грижи за тяхната храна? И не е ли хубаво подобно на други градове в страната в съседство с училището да се продава храна за гълъби в малки пакетчета, които ще струват само няколко стотинки. Тогава вместо да се купуват семки, с които се замърсява нашият красив крайдунавски град, децата, младежите и възрастните граждани ще купуват пакетчета с жито, ръж и ечемик“.

При нас постъпи още една жалба от група граждани, които пишат, че в кафенетата в Силистра се играят карти за пари. При проверката обаче не констатирахме подобен факт. А съгласете се, че редакторът на „Оса“ и неговите сътрудници не могат цял ден и цяла нощ да бдят в кафенето, за да „спипат“ любителите на хазарта.

Осведомителна агенция

Необикновено състезание

Съобщава се на всички притежатели на велосипеди, мотоциклети, леки коли, трактори и всички видове влекачи, че:

всеки ден още от съмване до мръкване, по всички алеи на градската градина в Силистра се организират бурни кушии с илюминации. Приемат се абсолютно всички, без молби и формалности. Време за тренировки — привечер, в най-голямата навалица.

Награди:

Първа и единствена — талон за свободно движение из гради ната през цялото лято под шефството и непрекъснатото на блюдение на нейната охрана.

„Пешеходец — герой“

Това звание се дава всяка година от Окръжното управление на КАТ, както следва:

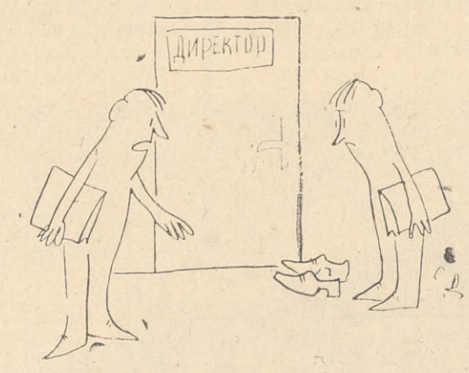
Пешеходец-герой и златна значка. Получава се от този, който е издържал на 10 блъсвания, но нито веднъж не пристъпил своето пешеходско достойнство и не преминал на определеното със „зебра“ място.

Пешеходец-герой и сребърна значка. Пет блъсвания и пет пропуска, тоест, пет свестни преминавания.

Бронзовото звание остава за онези граждани, които трябва сериозно да се замислят за своето държание, като не особено добри пешеходци.

Напред към наградите! Пътищата са ваши.

ОСЕВ

— Внимавай! Не виждаш ли, че има човек при директора?

Кибритени клечки

Много слушаше жена си. Беше говорителка по радиото.

* * *

По сме склонни да вярваме на сладката лъжа, отколкото на горчивата истина.

* * *

Има ли смисъл да правим мили очи на безочливите.

* * *

Един пише за удоволствие, друг — за продоволствие.

* * *

Целта оправдава и зестрата...

* * *

— Не бойте се, аз съм зад вас! — окуражи ни Пропастта.

* * *

Не претоварвайте съвестта си!...

* * *

Умственият му багаж се състоеше от чужди вещи...

Турхан РАСИЕВ

МНОГОТОЧИЯ

Не обичаше да остава в сянка и умря от слънчев удар...

* * *

Остана си търсеща натура — не намери нищо...

* * *

Беше начинаещ — начеваше държавната пита...

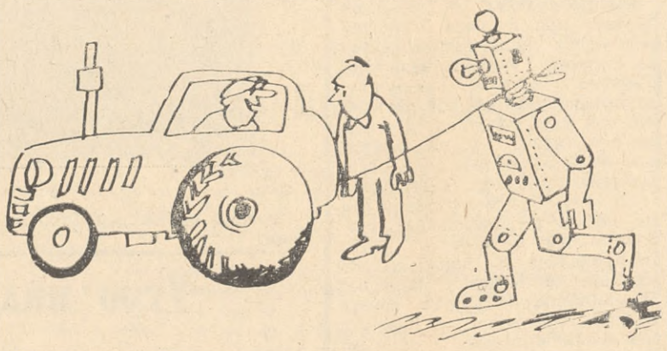
* * *

Каква несправедливост! Този човек имаше три лица, а го наричаха двуличник...

* * *

Тези, които изпреварват времето, спазват ли правилото „Не изпреварвай неуверен!...“

СТЕФАН ДИМИТРОВ

— Ще го използувам за резервни части.

АБИТУРИЕНТКА

Гимназия завършва вече Пенка,
девойче младо—абитуриентка.
Но още не опряла до матура,
по цял ден ходи просто като щура.

По проби бяга, и по магазини,
оглежда всички щандове, витрини
и за фризура отсега говори
със разни козметички и фризьори.

Бельо най-фино, накит не пропуща,
поръчала е пет чифта обуща,
а ръкавици, чанта — е избрала,
да няма като нейните на бала.

За изпита реденце не прочела,
но вече има рокля от даителя,
от найлон втора, трета от куприна,
ламе, брокат — очаква от чужбина.

Ех, тежко е на мамичка и татка.
Заплати пет... Но Пенка в тази схватка
доде измоли средствата за рокли —
със сълзи шест възглавници намокри.

Минчо ДИМИТРОВ

ТРЕТА РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА

спорт

ЛЕКА АТЛЕТИКА. На новия стадион в Силистра в събота и в неделя се проведоха две първенства — за юноши и девойки-старша възраст, и индивидуален шампионат за пионери и пионерки.

При юношите и девойките се разгоря двубой между представителите на Силистра и Селскостопанския техникум „Добруджа“. Отначало лекоатлетите на техникума взеха предни на след победи на Стойко Стаменов на 100 и 400 м. и на Петър Стоянов на скок височина. Последният преодоля височина 165 см с необработен, примитивен стил, с което загатва, че може да постигне много повече. След това дойдоха дисциплини, в които се проявиха силистренските лекоатлети, Те спечелиха и бяганията и хвърлянията, и победиха със 111 точки пред ССТ — 76 т. и училището в село Средище — 22 точки.

По-високи постижения отбелязаха: Димитър Русев на 800 метра — 2,01.03 минути, Васил Веселинов на 3 000 метра — 9,33,3 минути, Цоньо Стоянов на дълъг скок — 5,88 метра.

Девойките от техникума взеха реванш, като се класираха на първо място със 75 точки, пред силистренки — 55 точки. По-голямо внимание заслужават резултатите на Луиза Ахилева на 800 метра — 2,30 минути, както и постиженията на Мария Марчева на 100 метра и висок скок, на Милка Александрова на диск, гюлле и копие и на Златка Димитрова на 200 метра.

Пионерите започнаха индивидуалния шампионат, разделени на няколко зони. В Силистра се състезаваха от селата Срацимир. Ситово и Кайнарджа. Отсъствуваха представителите от Калипетрово.

Гостите взеха две победи — на висок и дълъг скок чрез Г. Стоянов и Йордан Георгиев от Кайнарджа. В останалите дисциплини се наложиха силистренските представители.

Момичетата от Силистра изпуснаха само една индивидуална победа — в скока на височина, където се отличи Гроздanka Василева от Кайнарджа.

Останалите победители: на 60 и 800 метра — Димитър Христов, при пионерките — 60 метра и дълъг скок — Маргита Любенова, на 600 метра — Янка Славова.

Учудваща бе липсата на топки за хвърляне, а неприятно впечатление направи липсата на тържественост при откриване и закриване на състезанията. Това ни дава основание да си помислим нещо за секцията по лека атлетика.

БАСКЕТБОЛ. В село Калипетрово се проведе окръжното първенство за селската младеж. Както миналата година, така и тази победители станаха мъжкият отбор на Главиница и баскетболистките на домакините. Калипетровските състезателки бяха без конкурент за първото място и го постигнаха след последователни победи над отборите на Алфатар, Средище и Главиница. Състезателките от Главиница се наредиха на второ място, на трето — Средище, на четвърто — Алфатар.

Баскетболистите от Главиница станаха победители след победи над отборите на Алфатар и Добротица. На второ място останаха състезателите от Добротица, въпреки че загубиха мача с Алфатар — в отбора на алфатарци игра нередовен състезател.

Г. РАЙЧЕВ

БОРБА. Отмина още едно окръжно първенство по свободна борба. Този път сплетоха мишци борците от селските физкултурни дружества, за да излъчат най-добрите в десетте категории, които ще защищават честта на Силистренски окръг на финалите на III републиканска спартакиада.

Първенството се проведе на 10 и 11 май т. г. в с. Паисиево с участието на отборите от Калипетрово, Главиница, Нова Черна, Ст. Караджа, Средище и Паисиево. Докато към тези дружества можем да отправим похвала, с нищо не оправдаваме неучастието на дружества та Дулово (миналогодишен окръжен първенец), Сокол, Ситово и Зафирово, които имаха направени заявки за участие.

Тази спортна проява в с. Паисиево се превърна в търже ство за местното население. Много любители на свободната борба от околните села бяха дошли на празнично украсения стадион, за да наблюдават интересните схватки на тепиха.

Започнаха и първите схватки. На тепиха са борците в категория до 48 кг. Георги Димитров от ССТ — Калипетрово и Алекси Стефанов от с. Нова Черна. Арбитърът, м. с. Ембия Юмеров, даде началния съдийски сигнал. Първите три минути и двамата състезатели играха предпазливо и при рав на борба се оттеглиха на почивка. В следващите две части на схватката се очакваше по-динамична и интересна борба. Още със започването на втората част на схватката младият и надежден състезател от ССТ --Калипетрово приложи сполучливо влизане в краката, събори противника си и последва чиста победа с туш. Интересна бе схватката между Махмуд Мехмедов — Главиница и Исмет Хакъев от ССТ — Калипетрово в категория до 52 кг. В тази среща и двамата състезатели положиха максимум усилия за победа, но в крайна сметка нито един не можа да надделее и съдиите отсъдиха равен резултат. Много оспорвани бяха и срещите в категория до 57 кг, където участвуваха осем състезатели.

Една след друга излизаха двойките на тепиха, за да мерят сили в борбата за първите места. Всяка следваща среща любителите очакваха с голям интерес. В категория до 68 кг още в първия кръг трябваше да се срещнат претендентите за челото. Те са и братя — Рамадан и Шабан Алиеви от село Паисиево. Но по-големият — Рамадан, защищава честта на родното село Паисиево, а Шабан е ученик в ССТ и играе в отбора на с. Калипетрово. В тази схватка зрителите наблюдаваха динамична борба, в която и двамата показаха майсторско изпълнение на някои хватки от свободната борба. Въпреки усилията и на двамата, победител не бе излъчен. Когато арбитърът на тепиха м. с. Муртаза Муртазов даде края на схватката, резултатът бе равен 5:5. Интересни бяха срещите и в категория до 82 кг., където единствен Ниази Билялов нямаше равен на себе си. Той победи всичките си противници с туш и стана победител в категорията. От останалите 6 състезатели в същата категория най-много похвала заслужава Бану Георгиев от с. Ст. Караджа. Със своите 37 години той даде показен урок на по-младите борци както по отношение на техниката, така и с тактическото умение в отделни схватки.

В двудневна оспорвана борба всички състезатели положиха максимум усилия за достойно представяне. Крайното индивидуално класиране по реда на категориите доби следния вид: Георги Димитров— Калипетрово, Дончо Алеков — Нова Черна, Петър Михайлов — Главиница, Божидар Славов— Калипетрово, Рамадан Алиев — Паисиево, Петър Димитров — Ст. Караджа, Ниази Билялов — Паисиево, до 100 кг на I и II място — Симеон Станков — Ст. Караджа, и Реджеб Раимов — Главиница, и над 100 кг Трифон Петров — Калипетрово.

В отборното класиране представителите на Калипетрово застанаха начело с 40 точки, втори са домакините (Паисиево) с 36,5 точки и на трето място е отборът на Ст. Караджа с 35 точки. На отборите, класирали се до III място бяха връчени награди.

Похвала трябва да отправим на местния организационен комитет за отличната организация на първенството.

Джемали ИБРАХИМОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 57 (1526) | Вторник, 20 май 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Висока оценка за производството на промкомбинат „Камъшит“

От 12 от 17 май в град Пловдив се състоя изложба, в която участвуваха промкомбинатите и трудово-производителните кооперации от цялата страна за сключване договори между промишлените и търговските предприятия за второто шестмесечие на годината.

Изложбата бе посетена от другарите Тодор Живков, Пеко Таков, Никола Матев и от други официални лица.

Другарят Тодор Живков даде висока оценка на експонатите, представени от промкомбинат „Камъшит“. Той подчерта, че неговото производство трябва да служи за най-ярък пример на всички сродни предприятия в страната.

На изложбата камъшитци участвуваха с 1 800 модела, от които 500 нови. За пръв път „Камъшит“ се представи със своите прекрасни „меки“ играчки, свещници и други.

Предприятието спечели над 950 точки за красиви изделия. Пет от неговите щанда, в които бяха подредени експонати от цех „Кукли“, „Пирография“, „Папурени чанти“, „Плетени дамаджани“ и „Найлонови чанти“ получиха също цялостна оценка „Красиво изделие“.

Всички посетители останаха очаровани от прекрасните експонати на промкомбината. Планът за договорените стоки е изпълнен стопроцентово. През второто шестмесечие на годината в „Камъшит“ трябва да се изработят стоки за 800 000 лева за нуждите на нашата страна. Най-големи поръчки са направени от ДТП „Домашни потреби“ — София, от „Нармаг“ — София и други. Особено големи са заявките за кукли, керамични изделия и други. Само за куклите заявката надминава 150 000 лева. С това свое производство промкомбинатът се налага все по-убедително.

„Ако се дава първа награда, подчерта в изказването си другарят Тодор Живков, то тя трябва да бъде даде на само на силистренския промкомбинат „Камъшит“. Тази висока оценка радва колектива. Тя е награда за труда и умението на моделисти и работнички. Вдъхновява всички за още по-големи постижения в предюбилейните дни.

М. ТРИФОНОВА

СВЕТЪТ Е УДИВЕН

Човечеството отново е удивено от блестящия успех на съветската наука и техника в овладяването на Космоса. За първи път се извършват едновременно научни изследвания в два различни района на планетата Венера. В продължение на едно денонощие на двете й страни кацнаха автоматичните междупланетни станции „Венера-5“ и „Венера-6“. От огромно разстояние те изпратиха извънредно ценни научни данни за нашата съседка в Слънчевата система.

За пръв път изучаването на Венера от съветските учени започна през 1961 години. За осем години тази планета, благодарение на творческите усилия на научни работници, инженери и техници, разкрива своите тайни пред човека. Обработката на получените от изследванията сведения ще обогатят нашите познания за Космоса, за Слънчевата система и за Земята.

Новият триумф на Съветския съюз в Космоса потвърди жизнената сила на комунистическия строй, възнагради труда на съветските учени. Той е ярко доказателство за предимствата на ленинизма, който разкри широки перспективи за възхода на изостанала някога Русия във всички области на живота. Новите завоевания на съветската космическа наука записаха светли страници в историята на човечеството.

Образът на великия Владимир Илич Ленин и изображението на държавния герб на Съветския съюз, които сега се намират на Венера, олицетворяват победите на съветските народи, постигнати по пътя към комунизма. Тези два символа са признание и дълбока благодарност към великото дело, на което Ленин бе посветил целия си живот, сега, когато предстои да се чествува най-тържествено стогодишнината от неговия рожден ден.

Трудещите се от обновена и възродена България посрещнаха вестта за победата на съветските учени с радост и дълбоко преклонение. Те ликуват ведно с всички съветски хора и от сърце пожелават успех на талантливия колектив от учени, инженери и техници, осъществил новия експеримент на Венера.

Нека се множат победите на великата съветска страна в проучването на Космоса!

Тържествена вечер, посветена на РМС

В петък вечерта пред паметника на добруджанските революционери в Силистра започна тържеството на комсомолците от ТПК „Дунав“, посветено на незабравимите герои на РМС.

Тържествената проверка се извърши на светлината на факли и пръскащи се в небето ракети. Едно след друго прозвучаваха имената на петимата славни ремсисти. Рапортът на комсомолците прие първият секретар на РМС в Силистра след Девети септември Симеон Жеков, след което тържествената вечер продължи в младежкия салон.

На тържеството бяха поканени активни борци против фашизма и капитализма, присъствуваха и партийни, и комсомолски активисти от града. Оживяха героичните борби на народа ни за свобода, разказът за трудния път на ремсистите отекна в младежките сърца като пример за подражание.

Свои спомени разказаха Симеон Жеков и бившата ремсистка Петранка Парашкевова. От сцената прозвучаха силните думи на рецитала-монтаж, посветен на падналите ремсисти, а след това салонът се изпълни от мощния ритъм на песента „Напред, другари млади...“.

Вечерта завърши с хора и танци.

Валентин ЧЕРНЕВ

Сенажирането — неотложна задача

* ЗА ЕДНА СЕДМИЦА СРОЧНО И КАЧЕСТВЕНО ДА СЕ ПРИБЕРЕ ЛЮЦЕРНАТА

* ДНИТЕ ДО КРАЯ НА М. МАЙ — УДАРНИ ЗА СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ ТРУЖЕНИЦИ

На този въпрос бе посветено състоялото се в края на миналата седмица окръжно съвещание в с. Искра, Ситовски район. То бе свикано от ОК на БКП, от ОНС и ОКС гр. Силистра. Присъствуваха всички председатели на ТКЗС, главните агрономи, главните зоотехници и главните инженери. Мястото на съвещанието съвсем не бе избрано случайно. Тук вече трета по ред година прилагат нов метод за консервиране на най-ценните качества на люцерната и вместо да я сушат като обикновено сено, при което се оронват листата, те я силажират и сенажират.

От силажната яма, в която се разстила полуизсушената люцерна, гостите се отправиха към блока, където усилено косяха. В коситбата бяха впрегнати не само косачки, а и комбайни. Председателят на стопанството Коста Димов разказа за особеностите на сенажа. Той изтъкна, че за прибирането на 5 400 дка люцерна ръководството на стопанството е направило такъв разчет: косят ежедневно 4 сенокосачки и 4 комбайна и след около трича сово сушене на слънце сеносъбирачките събират откоса. С ремаркета откарват полусухото сено в силажната траншея, където два дизела го поемат и притъпкват. Той изтъкна, че при сенажа е необходима строга и добра организация на труда и висока трудова дисциплина. По график ежедневно се окосяват около 800 дка и се сенажира 130-150 тона люцерна.

От полето съвещанието се пренесе в киносалона на селото. Там се изясни теоретическата страна на сенажирането и силажирането. След като се отговори на всички въпроси, които поставиха присъствуващи тез, бяха прочетени анализите от резултатите на миналогодишното сенажиране, и научните справки. Изводите ясно и категорично бяха формулирани от председателя на ОНС Димитър Михайлов. Той изтъкна, че преимуществата на хранителните вещества на сенажираната и силажирата люцерна са много по-големи, отколкото на люцерната-сено.

Технологията на сенажирането не е сложна, само че изисква по-добра организация. Решено бе люцерната да се коси и сенажира с 40 до 65 на сто влажност.

Сега тя е нападната от опасни вредители и затова първото окосяване трябва да приключи до 24 май — такова бе и решението на присъствуващите. Накрая др. Михайлов изтъкна, че при изпълнението на тази важна и отговорна задача не бива да се изоствя работата с окопаните култури и със засаждането на тютюна.

После Нешо Нешев, зам.-председател на ОКС оповести графика, по който стопанствата ежедневно трябва да отчитат коситбата.

Накрая съвещанието обяви дните до края на месец май за ударни в селското стопанство.

(СТ)

С голямо старание и усет към красотата работят трудолюбивите работнички от керамичния цех на промкомбинат „Камъшит“. Плод на техните усилия са десетки изделия, които славят града ни в десетки страни.

Последна проверка

В чест на 60-годишния юбилей на ССТ „Добруджа“ — Силистра в техникума бе организирано интересно съревнование. Четвъртокурсниците се състезаваха за най-добра и качествена оран. Няколко дни ехтяха тракторите. Трудно беше на комисията да определи най-добрите, защото всички бяха подготвени. Първите места си разделиха Пеньо Маринов, Руси Василев и Кирил Иванов. Те ще защищават честта на техникума на републиканските състезания в с. Обнова, Плевенско.

Цанко ФЕРДИНАНДОВ

Разсаждането на тютюна — в срок

Когато бе поставена задачата пред стопанското ръководство на ТКЗС — Средище да се засеят тази година 1800 декара с тютюн, то тя се посрещна с известни разсъмнения. Но скоро всиьки бяха убедени, че тази индустриална култура е важна съставка на земеделието: особено сега, когато обработването на зърнените култури се механизира и част от работната ръка в стопанствата остава незаангажирана.

Разсадът за предвидените площи бе навреме и по етапи засят. В зависимост от опита и наличието на работна ръка пропорционално бе запланувано отглеждането на тютюна в кооперативните блокове на седемте села на стопанството. Извършена бе и необходимата организационна подготовка на хората, подготвени бяха и машините за разсаждането. И както се предвиждаше по графика, разсаждането започна навреме. За шест дни (от 10 до 15 май) общо в стопанството са разсадени 508 декара тютюн. През последните дни темповете на работа нарастват. Целта на седемте звена, както ни информира гл. агроном на стопанството Боян Славов, е да се приключи с разсаждането на тютюна преди изтичането на последните дни на месец май. Затова на помощ на кооператорите са привлечени всички налични машини и агрегати, способни да участвуват в засаждането на тютюна, което се извършва с марките поливач. Единадесет цистерни снабдяват с вода седемте бригади, но когато се видяло, че и те не стигат, изпратили им и от Растителнозащитна база — Силистра още 3 броя. Която и бригада да посетите ще я намерите от ранно утро в полето. С особено усърдие се труди бригадата на Осман Расимов от с. Давидово. Тази бригада отгледа най-хубав разсад и започна първа разсаждането. От предвидените им 240 дка само за 5 дни половината бяха засадени. Преполовиха определените им площи и двете звена от с. Господиново.

С ентусиазъм работят звената на Върбан Ганчев и Исмаил Менеидов от с. Средище. Звеноводът Ганчев има вече голям опит в тютюнопроизводството. Той участвува и в работата на Националното съвещание, а през миналата година получи по 242 кг висококачествен тютюн от декар. Това даде доход по 365 лева от декар, докато средният добив от тютюна за стопанството бе 240 кг.

Тази година перспективите за високи добиви са по-добри. Ала за това трябва да се спазват всички агротехнически мероприятия. До сега с отглеждането на разсада всичко е нормално, но трябва да се изнесе на блоковете в най-благоприятния срок. В съставните села на ТКЗС — Средище, където площите са значително по-малко от тези на централното село, работатата с разсаждането на тютюна е преполовена. По особено е положението в Средище, където имат да разсадят 800 декара тютюн. Цистерните за вода са недостатъчни и от това се задържа разсаждането. Явно е, че организацията в района на стопанството трябва да бъде по-гъвкава. Щом приключи някоя от бригадите в съставните селата, да се прехвърлят нейните машини и агрегати към изоставащите, за да се завърши разсаждането на тютюна в цялото стопанство в предвидения срок.

М. ГЕОРГИЕВ

Юбилейна Силистра — домакин на голяма туристическа проява

От 23 до 25 май т. г. местността „Каракуз“ край село Алфатар ще бъде терен за голяма спортна борба между отборите по туристическо ориентиране от цялата страна. Очакват се повече от 600 участници и гости

Домакинството на тази голяма туристическа проява е признание за високите успехи на силистренските туристи и знак на уважение към юбилейния празник на града — 1 800 години, откакто е получил самостоятелност.

Какви награди ще се връчат на победителите в Деветите републикански състезания по туристическо ориентиране?

КУПИТЕ НА ВЕСТНИК „ЕХО“ — за победителите във всички групи.

КУПИТЕ НА ГОНС — СИЛИСТРА — за лично, отборно и комплексно класиране; индивидуалните победители до трето място при мъжете и жените получават лични награди, а всички участници — МЕДАЛЬОН „1 800 ГОДИНИ СИЛИСТРА“.

КУПИТЕ НА ГК НА ДКМС — СИЛИСТРА — за домакините: лично и отборно за мъже, жени, юноши, девойки, пионери и пионерки.

Приятна изненада се е получила за читателите на в. „Ехо“ от любителите на ориентирането в Приморския край на Съветския съюз — топло писмо от председателя на Федерацията по ориентиране във Владивосток Вячеслав Китаев. В писмото до редакцията на в. „Ехо“ той съобщава, че по същото време — на 24 и 25 май — в Приморския край ще се състоят състезания за наградите на ...в. „Ехо“, и изпратил по два златни, сребърни и бронзови медала и дипломи от състезанията. Те ще се връчат на класирали се до трето място мъже и жени в Силистра. От своя страна редакцията на в. „Ехо“ е изпратила шест медала, които да бъдат връчени на победителите в състезанията в Приморския край.

Няма граници и разстояния за българо-съветската дружба!

Чаушеско и Маурер на посещение в Полша

ВАРШАВА, 19 май (кор. на БТА) — По покана на Централния комитет на Полската обединена работническа партия днес на дружеско посещение в Полша пристигна партийно-правителствена делегация на Румънската социалистическа република. В състава на делегацията, която се ръководи от генералния секретар на ЦК на РКП и председател на държавния съвет на СРР Николае Чаушеску, влиза и членът на Постоянния президиум на ЦК на РКП и председател на Министерския съвет на СРР Георге Маурер.

На летище „Окенче“ румънската партийно-правителствена делегация бе посрещната от Владислав Гомулка, Мариан Спихалски и Юзеф Циранкевич

В центъра за далечна космическа връзка

МОСКВА, 19 май (ТАСС) — „При изследването на далечния космос нашият девиз е: автомати и само автомати — заяви пред кореспондент на ТАСС главният конструктор на автоматичните междупланетни станции. — На базата на тези апарати смятаме и в бъдеще да сондираме планетите от слънчевата система. Ние сме за пилотираните полети, но за сега в границите на земните орбити. Това, което науката трябва да узнае за Венера и за другите планети, може да се възложи с голяма сигурност и точност на автоматите“.

Кореспондентът разговаря с главния конструктор в центъра за далечна космическа връзка.

Един от специалистите каза: „Да се управляват тези машини е цяло удоволствие. Те са послушни, бих казал „умни“.

Специалистът изтъкна, че за 130 денонощия полет по пътя от 350 милиона километра двете станции са летели „точно по графика“, грешките в сравнение с изчисленията са били само от няколко секунди. Това показва, че такива съвършени автомати напълно ще се справят с полетите до далечните планети от слънчевата система. „И ние с нетърпение чакаме кога конструкторите ще впишат задачите на своята междупланетна станция маршрут до Марс, Меркурий и другите планети. Току-що извършеният десант на Венера убеждава, че службата на управление ще се справи и с тези полети.“

Както бе съобщено на кореспондента на ТАСС, една от целите на груповия полет е била да се получи за едно денонощие възможност да се потвърдят два пъти уникалните сведения за Венера, събрани от станцията „Венера-4“.

Специалистите подчертават, че всички системи на двете „Венери“ са работили отлично, не са сбъркали нито веднъж бловете за ориентация, системите, които осигуриха плавно спускане в атмосферата на планетата, апаратурата, която осигури на научните уреди възможност „да се трудят“ в условията на висока температура и налягане.

„Ние сме максимално доволни от резултатите на експериментите — каза главният конструктор на автоматичните междупланетни станции — и смятаме, че напълно сме използували толкова рядката в разпуснатото на небесната механика възможност за изпращане на станции до Венера. Като изпратихме до планетата две станции наведнъж, ние получихме от гледна точка на науката не двойна печалба, а значително по-голяма. (БТА)

Полетът на „Аполо-10“

НЮ ЙОРК, 19 май (ТАСС) — Както беше съобщено, вчера в САЩ беше изстрелян космически кораб „Аполо—10“, на борда на който се намират космонавтите Томас Стафорд, Джон Йънг и Юджин Сърнън.

Най-напред корабът беше изведен в околоземна орбита и се намираше в нея приблизително два часа и 40 минути. След това беше включен двигателят на последната степен на ракета-носител и корабът беше изведен от околоземната орбита в траектория на полет към луната. След преминаването на траекторията към Луната беше извършено преустройство на кабините на кораба. След това корабът с космонавтите се отдели от последната степен на ракетата-носител и започна самостоятелен полет.

Състоя се първият телевизионен сеанс, по време на който беше показана панорама на земята от прозореца на кораба от разстояние приблизително 40 хиляди километра.

Полетът протича нормално. Корабът „Аполо—10“ трябва да достигне района на Луната на 22 май. (БТА)

Конференцията в Стокхолм завърши

СТОКХОЛМ, 19 май (ТАСС) — Вчера в Стокхолм завърши 3-дневната международна конференция за Виетнам. На заключителното заседание бе приет апел към всички правителства и народи в света да разгърнат широка кампания в подкрепа на програмата от десет точки на Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам и в подкрепа на искания за пълно изтегляне на войските на САЩ и на техните съюзници от Виетнам, без което е невъзможно постигане на мир.

Конференцията утвърди програма за извънредни мерки, които да помогнат да се осъществи този апел, а също така приеролюция за икономическа и медицинска помощ на виетнамския народ. (БТА)

Начело са комунистите

Малобройна е първичната партийна организация при народното основно училище в Старо село. Но важни и отговорни задачи стоят пред нейните членове. От тях зависи доброто възпитание и обучение на учениците. В тоя малък колектив винаги се чувствува задружността между учителите—комунисти. В техните класове се провеждат интересни пионерски сборове и вечери, а знанията на учениците са добри.

В отговор на Възванието към българския народ по случай 25-годишнината на Деветосептемврийската социалистическа революция те дадоха обещание да издигнат на още по-голяма висота учебно-възпитателната работа чрез въвеждане на проблемност, системно онагледяване и използуване на новите технически средства. Съдействуват активно за подобряването на патриотичното и интернационалното възпитание на децата. Набелязаха мерки за подобряване на педагогическото ръководство на пионерската организация, а така също и на ДКМС, за да могат те да окажат по-действена помощ на училището в учебната и възпитателна работа децата.

Наред с това учителите—комунисти помагат и за намаляване на процента на изоставащите ученици, за издигане на по-високо равнище цялостната дейност на училището.

Василка РАВАЛИЕВА

На социално-етични теми

Дом за изгубена обич

Нейният път до края на улица „Толбухин" в Силистра е дълъг. От различни краища на окръга се събира тя тук, за да се превърне в постоянен гост на обитателите на ниските бели постройки. Неволно потръпваме, когато на портала ни посрещат тъжни и очакващи очи, карат ни да се чувствуваме виновни за една излъгана, за кой ли път вече, надежда.

В един мрачен следобед бяхме едни от редките посетители тук. Целта на посещението ни бе от най-благородните — да търсим началото на един забравен синовен дълг. И не случайно избрахме края, резултатите, които виждаме тук. Защото именно те най-красноречиво ще ни покажат причините за бездушието, необяснимо за новия социалистически човек. Макар и редки, през последните години, тези случаи будят една основателна тревога. Кое е това, което е скъсало нишките на благодарност и признателност към родителите? Кое може да превърне обичта, това най-мило, донесено още от детството, чувство в срам или, както се изрази един от домуващите, „в подронване на авторитета" на порасналите вече деца. Обясненията и оправданията са много и различни, но всички те имат един и същ край — мъката, разочарованието, обидата от тези, които са отраснали в ръцете ти.

Може ли да си спомни звънкият смях на петте си деца, радостта от тяхното идване на този свят 70-годишният дядо Марин Колев от село Ламбриново, който с насълзени очи е писал в молбата си за приемане: „Да доживея дните си тук". Нима дори най-елементарните норми на етичност им дават право да се карат и да подхвърлят от един на друг за дължението да гледат баща си, в негово присъствие. Осемнадесетте години, които той е прекарал като библиотекар в читалището на селото, са му дали една твърде добра за неговите години интелигентност, за да разбере, че не им е вече необходим, за да не дочака да го изгонят. Опитите да си възвърне изгубеното са безрезултатни. Наградата, че е отгледал пет деца сираци, най-малкото от които е било на три и половина години, когато е починала майката, също е налице.

А какво бихте направили, ако срещнете на улицата един стар човек, който е преживял на този свят вече 86 години? Навярно ще му подадете ръка, ще му помогнете да пресече улицата, ще му кажете добра дума. Отдавна е свикнал да вижда и чува вече само от чуждите хора тези неща дядо Никола Скорчелиев от село Кайнарджа. Не ги чува само от седемте си деца. А къщица та накрая на селото отдавна не ги е посрещала. Добротата на съседите достига само да му донесат хляба, който ТКЗС му е осигурявало безплатно. Вземал си и готова храна, защото не можел вече сам да си готви. А от студа го пазел скъсаният юрган, в който стоял увит по цял ден. И може би на много от вас, които ще прочетете тези редове, ще се сторят смешно, че двама от синовете му живеят в същото село.

Колко грозно и страшно звучат и думите в молбата на Георги Карастоянов от село Айдемир. Резолюцията е студена и лаконична: „Да се приеме кората бедствено положение". Самият старецът с несръчен почерк е написал: „Бездомник, без подслон, без препитание". Тук е дошъл от един сайвант, под който е спял в Силистра. Лошите жилищни условия, при които живее единият от синовете му тук, съвсем не намалява вината на останалите четири деца. И само до вина ли бих тряб вало да свеждаме тези неща?

До отчайващо изобретателни форми са достигнали много от старците, за да могат макар по един не много естествен начин да си възвърнат синовната обич.

Димитър Тонев Панайотов от село Войново с унизителната нищета, в която е живял дълго време, е искал да предизвика не обич, а поне състрадание у децата си. Празна стая, в която няма дори една лъжица, а старата глинена печка, построена от стареца—единствената й мебел, говори за човешка несправедливост, независимо от всички лични съображения.

Какво е накарало Васил Цонев от село Срацимир да стигне до там, че да припише къщата си на случаен човек?—Само за да има една ръка, която да му подаде хляб и вода, една чужда ръка да замени това, което неговите три деца му дължат.

Дом за изгубена обич... Една твърде тъжна истина.

Време е тези изключения от нормалния ход на нашето социалистическо общество да изчезнат завинаги. На чувството за граждански и синовен дълг да се погледне не само от лична, а и от обществена позиция.

Енчо ЕНЧЕВ

Тъкачката от ДИП „Добруджа" Ганка Димитрова най-много пъти е ставала победителка в обявените от заводския комитет на Комсомола ударни десетдневки.

СНИМКА: Д. ЙОРДАНОВ

Борба с черногледството и чуждопоклонството

Макар и малко, все още в окръга се срещат граждани, които не се съобразяват с гражданските си задължения. Те не се трудят системно и търсят леки начини на живот, малко допринасят за нашето развитие и черногледо се отнасят към героичните дела на нашия народ, проявяват чуждопоклонство. Зад дребното лично благополучие не виждат съществено, грандиозното и великото, което постигнахме в къси периоди. Вместо да се трудят и творят блага, те се занимават с незаконна търговия.

През настоящата година Виктория Ив. Дойкова от гр. Силистра, живуща по ул. „Г. Тошев", масово продава на населението италианско долно мъжко и дамско облекло, което закупува с щатски долари от „Кореком". Тя не работи и с без различие смята, че дейността й е нормална. По същия начин продава югославско бельо Мустафа Хасанов от гр. Силистра (ул. „Москва" 69). Той съвсем спокойно и необезпокояван от никого влиза с куфар в промкомбинат „Камъшит", където предлага посочените вещи. Подобни нарушения на законността допуснаха двукратно Симеон Младенов Раданов от гр. Силистра, живущ на ул. „Комсомолска" 103 чрез търговия с долари.

Немалко граждани проявяват неразбиране към грижите на народната власт и възможностите, които им дава за туристически посещения в други страни. Не се съобразяват с гостоприемството, което им се оказа в тези страни. Те пренасят или доставят чрез други лица в нашата страна предмети за масово потребление и незаконно ги продават: бельо, платове, дрехи, електроуреди, магнетофони и др. Лицата са много гобройни, но заслужават общественото укор Тодор Петров Петров, Исмет Хюсеинов Садулов, Сехер Алиева Сюлейманова, Ферад Шабанов Шакиров, Айше Алишева Махмудова—всички от гр. Силистра, Садък Юсеинов Държалиев от с. Вокил и др.

През последните години някои граждани се увличат системно в покупко-продажба на златни монети, като Сюлейман Хълмиев Алиев от с. Йорданово, Юсуф Якубов Рафиев от с. Овен, Етем Джафаров от с. Брадвари, Марин Георгиев Христов и Коста Георгиев Стоянов от с. Бабук, Рушид Рушидов и Аликбер Джамалиев Рушидов от гр. Силистра — последният служител в ГНС. Тези „търговци" използват традициите и обичаите сред гражданите от турски произход и ги ощетяват с високи парични стойности.

Незаконната търговия със селскостопански произведения е сериозно антиобществено явление. С това се занимават значителен брой граждани — Милан Асенов и Тодор Иванов от Нова Черна, Исмаил Хасанов Ибрямов от с. Ст. Караджа, Хасан Салиев Арифов от Скала, Карани Демиров Исмаилов от гр. Дулово, Стоян Добрев Калчев и Ради Добрев Шишев от гр. Тутракан и др. Обикновено те купуват и продават плодове, добитък, зърнени храни и др.

Изброените прояви засягат икономическата основа и обществените отношения в нашата страна и са престъпления от общ характер по чл. 233 от Наказателния кодекс.

Почти всички от посочените лица и други, които упражняват незаконна търговия, не работят организирано и реализират доходи от чужд труд. За наличието на тези правонарушения способствуват, макар несъзнателно, немалко честни и трудолюбиви граждани, които не само не реагират против тях и авторите им, но стават техни клиенти, без да оценяват вредните последици и материалните щети, които сами понасят при конфискациите на вещите. За съжаление такива разбирания не проявяват много интелегентни граждани (лекари и др. специалисти) като клиенти на нарушителите. Тези граждани, макар и ощетени с оглед на личните си интереси, стават защитници на подобни лица и ги оправдават по всевъзможни начини.

Социалистическата законност е дело на всички трудещи се и за всеки гражданин е чест и дълг да воюва за укрепването й. Общественият характер на активната борба за спазване законността е борба против отжилите на капитализма и за правилното възпитание на такива хора, които се отклоняват от правилата на социалистическото общежитие, акт на другарство и взаимопомощ.

Подполковник Г. ТАХНЕВ,
началник на Районното управление на МВР в Силистра.

Завършиха курсовете по гражданска отбрана

От началото на годината досега 1380 души от района на Главинишка община завършиха организираните курсове по гражданска отбрана. Добре подготвени лектори проведоха на високо ниво всички теоретични занятия с курсистите. При много добра организация преминаха и практическите занятия. Курсът беше много добре посетен, участниците проявиха висока съзнателност и дисциплина при изпълнението на поставените им задачи. Кооператорите се запознаха с много нови отровни и бойни химически вещества, със средствата за тях ната употреба и начините за защита от тях. Особено място в работата на курса беше отделено и на различните видове оръжия за масово поразяване. Придобитите навици за боравене с противогази, с личния превързочен пакет, оказване първа помощ на пострадалите и др., намериха израз на направените демонстрации.

С тези курсове се приключва подготовката на населението по гражданска отбрана. Те ще бъдат повторени отново след две години. Сега предстои едно занятие в рамките на окръга, с което ще се провери подготовката на курсистите.

Ахмед ДЕМИРОВ

Пресьорът Димитър Вълков от ДИП „Дунав" в Силистра участвува активно в юбилейното съревнование, посветено на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас. От неговата работа са доволни всички в предприятието.

СНИМКА: Добри ЙОРДАНОВ

Новости • техника • Новости

МАТЕМАТИЧЕСКО ОКО

Съветският учен-бионик Юрий Кушнаренко е изработил математически образец на човешко око. С помощта на математиката той е описал всички процеси, които протичат при възприемането на картина от зрителния орган. По предложена от съветския учен алгоритмична система, електронните изчислителни машини могат да възпроизведат и изчислят целия процес на зрителното възприятие на окото-образец. Този образец е намерил вече приложение при решаването на задачи, свързани с производството на телевизионни апарати.

ДЪРВООБРАБОТВАНЕ ЧРЕЗ УЛТРАЗВУК

За да се намалят до минимум отпадъците при преработването на дървения материал, в Унгария е разработена нова технология. По време на производствения процес влиза в действие специален ултразвуков апарат, чиито акустични импулси откриват и посочват недоброкачествените места по дървените трупи или пък по клоните на дърветата. В резултат на това се увеличава производителността на труда, а от друга — се намаляват отпадъците при рязането и обработването на дървения материал.

КОМИН ОТ ПОЛИЕСТЕРНИ ВЛАКНА

В един полски химически завод е построен комин с подсилени със стъкло полиестерни смоли за отвеждането на пушека и отровните газове. Коминът не се опира на стена. Той е 45 м висок, като в първите му 12 м е специално подсилен. Вътрешният му диаметър е 2,5 метра като се увеличава прогресивно към върха, където достига до 3,5 метра. Якостта на строителния материал е от порядъка на 25 кг на кв. мм, а еластичността достига до 35 кг на кв. мм.

ОГНЕУПОРНА ДРЕХА

В Швеция е изработена нов вид огнеупорна дреха. Материята й е от полиестерни влакна, подсилени с алуминий. Освен от огън, тази дреха предпазва от прах и вода. Тя е устойчива на висока температура до 300 градуса по Целзий. Лекият материал и моделът й позволяват на спасителните команди максимална маневреност, подвижност и свобода на действие. Известно е, че тези качества са необходими при спасяването на хора, пострадали от всевъзможни злополуки и особено при автомобилни и самолетни катастрофи, свързани с пожар.

МОЩЕН УНИВЕРСАЛЕН ТРАКТОР

В Кубан завършват изпитанията на мощния гъсеничен трактор „Т-150", създаден в Харковския тракторен завод. Тракторът е съоръжен с мотор от 150 кс и може да разорава средни и тежки почви на дълбочина до 32 см със скорост 8—10 км в час.

НАКРАТКО

Първата работа на туристите, които пристигат в италианския град Павия, е да си купят вестника „Джорнале ди Павия". Вестникът е един вид сувенир, защото това е първото в света издание, което се печата не на хартия или картон, а на... пластмасова лента.

Из опита на КПСС

ЗА ДА БЪДЕ ВСЕКИ АКТИВЕН

На това събрание всички комунисти дойдоха празнично облечени. Всеки беше окачил на гърдите си правителствените награди, с каквито са отбеляза ни неговите бойни и трудови заслуги пред отечеството. Партийният комитет изпрати в областния център другари и те донесоха филма „Комунист". Него ще гледаме на края на събранието, когато завърши разговорът на тема: „Комунистът е отговорен за всичко".

Отдавна имах идеята да проведем такова събрание. Предложих на заседание на партийния комитет—подкрепиха ме. Но тук изказаха опасения—ще вземат ли отношение комунистите на събрание с такъв неофициален за някои дневен ред? Нали предстоеше да се говори изведнъж за всичко, което се включва в съдържанието на многообхватното понятие партийност.

За комунистите често съдим от такива позиции — добре се труди в производството—значи е добър комунист. Разбира се, производствената дейност в ни какъв случай не трябва да се пренебрегва — това е основният критерий за оценка на всеки човек. Но има и други черти, рисуващи облика на члена на партията, при това те понякога в голяма степен определят и неговото отношение към производството, към колектива. Ето към тая тема ни се искаше да привлечем вниманието на всеки комунист.

Развива се нашето стопанство. Укрепва икономически от година на година. Само за последните две-три години построихме двуетажно училище и дом на културата, просторно кафене и баня, животновъдно селище извънпланово строим, за музикална школа мечтаем, с асфалт пътя към селото покрихме, улиците почистваме. Колхозниците имат сега 28 леки коли, а мотоциклети и телевизори има вече във всеки дом. И нови къщи растат. С една дума, богато живеем. А наред с това—съвсем друг показател, такъв, че очите на всички боде и сърцето тревожи — около бюфетите вечер колхозниците се събират повече, отколкото в клуба или в библиотеката. Задаваш си въпроса—за кого богатеем — за стомаха ли само? Нали комунизмът, към който ние, комунистите, водим трудовите хора, предвижда не само материално осигурено общество, но и преди всичко богато духовно, нравствено, в което всеки човек ще бъде хармонично развит. Трябва постоянно да се грижим за идейното, моралното и културното развитие на труружениците на артела, на първо място за комунистите.

На това посветихме и поредното партийно събрание. Привлякохме към неговата подготовка, освен членовете на партийния комитет, още и секретарите на бригадните партийни организации, специалистите, селската интелигенция. Те бяха в библиотеките и клубовете, в училищата и бригадите, в много семейства, почти с всички комунисти лично беседваха.

Селото не е град. Тук всички се познават един друг не само по лице. Затова на подготовката на събранието не всякога отдавахме значение: всъщност и така всичко за всеки знаем. А ето в хода на подготовката на събранието някои от комунистите се обърнаха с друга мярка към другарите си.

Разговорът, който водиха селските комунисти на партийното събрание, беше откровен и принципен. Преди всичко за самите тях. Как живееш другарю комунист? Какво те вълнува, за какво мечтаеш? Как помагаш на другите? Става ли твоят живот образец за много други? За това бе направена равносметка в доклада, в изказванията на участниците се приведоха немалко примери. Ето някои от тях, характеризиращи комунистите.

Комбайнерът Андрей Андреевич Жос в района го познават като механизатор-първенец. От него се учат да работят стотици млади труженици от села та, по него се равняват. Към Андрей Андреевич често се обръщат за съвети и животновъди, и учители, и пенсионери. Като към комунист, към новъзрастен другар. Защото знаят—той всякога ще помогне.

Дълго време младият бригадир Шевченко беше прицел на критиката. Внася се даже решение за снемането му от длъжност. „Той е комунист—каза тогава неговият по-стар партиен другар, пенсионерът Гордей Емелянович Мисюра. А хората вярват, че на комунистите всичко им е по силите. Недостатъците на Шевченко—това е не само негова, но и наша вина, на партийната организация преди всичко". Гордей Емелянович беше назначен да работи в бригадата и все неофициално шефство над бригадира. Работите в бригадата се оправиха.

Но приведоха се факти и от друг род.

Като че ли е незначителен случаят. От бригадата от 5 км дойде колхозничка, за да получи възнаграждението си. Главният касиер Мизин казал: „Пари нямаме, елате след обед". А пари, между впрочем, в касата имало. Не случайно колхозничката се обърна с жалба против касиера не в управлението, а в партийния комитет. Тя знаеше, че Мизин е комунист и той няма право да се отнася така към хората. Председателят на колхоза Владимир Ткаченко също упрекна главния касиер на събранието:

— Тая жена е дошла пеш от далеч. Как вие, комунистът, сте могли да й кажете: „Ела и след обяд". Невниманието към човека петни светлото име на комуниста.

Партийната организация е политически ръководител и организатор на колектива. Големи задължения има и всеки член на партията. За комуниста няма нещо невъзможно. А всеки ли отговаря на тия изисквания?

В девета бригада имаше така към случай: няколко групи крави останаха без доячки, няколко дни стояха негледани. На бригадира силите му не достигнаха в търсенето на доячки. И през това време нито един комунист не му помогна, не се погрижи за кравите, останали без наглеждане.

Защо у никого от комунистите положението във фермата не предизвика безпокойство? Явно е, че още не всеки член на партията се чувствува отговорен за колхозните работи. Част от вината е и на партийния комитет, който недостатъчно се е грижил за повишаване ролята на комунистите в живота на колектива.

— Получава се така — казваше животновъдът Владимир Шевцов — като че ли за всичко отговарят само бригадирите. Те и права имат много, и за всичко ги питат. За един месец телетата изгубиха 6 тона от теглото си — няма паша. Аз настоявах да ги пуснем на свобода или на зеления конвейер. Кой се вслуша в моите съвети?... А стопанството има немалко загуби от това невнимание.

Комунистът е отговорен за всичко: и за колхозната икономика, и за поведението на съселяните, и за възпитанието на децата. Комунистът — образец на честност, чистота. От ново и отново се връщаха към това присъствуващите на събранието. Някои от комунистите имат слабост към спиртните напитки, не всеки служи за пример в бита. Остро критикуваха за това ковача Клеменчук. Жена му се обърна с писмо към събранието, за да му помогнем да стане истински член на семейството.

— Всичко това не е истина — каза Клеменчук.—Това не е писмо на жена ми.

Обаче след събранието аз отидох у дома на Клеменчук.

— Собственоръчно аз написах писмото — отговори жена му пред него. — Там всичко е истина. Срамно е пред съседите: нали аз се гордея с това, че мъжът ми е член на партията. А той иска рубла за ракия, когато го моля ведро вода да донесе.

— А нима не трябва да ни безпокои днес такъв факт, че някои комунисти рядко ходят в библиотеката, в киното?—развълнувано каза помощник-касиерката Екатерина Мисюра. —Как ние ще помагаме на хората да растат духовно, ако сами не обогатяваме знанията си?

Половината от членовете на нашата партийна организация имат само начално образование. Сред тях много са млади работници. Не продължават ученето си специалистите със средно образование. А стопанството става все по-сложно, с всяка година се попълва с найнова техника. Доходите на стопанството се изчисляват вече с милиони рубли, растат благосъстоянието и културата на хората. И ако нашите кадри не овладяват новите знания, ще им бъде трудно да ръководят колектива. С вълнение, взискателно говореха комунистите за ученето на своите другари, изискваха от всеки конкретни действия.

Пролет на строежа

Тя дойде с априлския вятър, за да разлисти клоните на край дунавските тополи. Да покрие със свежа зеленина полянките край строежа и зарадва строителите с първите пъстри цветя. Тя дойде, за да донесе на неуморните работници топлината на майското слънце, да повиши настроението на всички. На всички да стане първа помощница.

И сега някак по-бързо се издигат високите колони над първата бетонна плоча на обекта „Месокомбинат". Сутеренът на блок „А" и блок „Б" е вече готов. Червенеят се издигнатите стени и над основите на блок „В". Шестдесет и двама строители от 4 бригади се трудят, забравили зимните неволи.

Ето ги първенците на строежа — прославените момчета на бригадира Еню Добрев. Не напразно той е носител на високо трудово отличие. И сега неговите другари изпълняват най-добре поставените задачи.

— За април — разказва бригадирът — изпълнихме плана за нормите 120 на сто. Качеството на нашата работа получи най-висока оценка.

И как няма да бъде така, когато и Велико Христов, и Иван Свирчев, и Стоян Богданов, и останалите двадесет члена на бригадата всеки ден наковават с умение кофража, наливат бетона и издигат здравите, високи стени?

В съседство с Еньовата бригада се трудят хората на младия бригадир Юнус Мехмедов.

— Всички сме от с. Руйно— смее се кадрокосият строен мъж. Миналата година работихме в Толбухин. Но нали сега сме в нашия окръг — още по-добра трябва да бъде работата ни.

Момчетата на Юнус още не са свикнали с тукашните условия и може би затова са на второ място. Но само ако за малко поспрете и погледате как майсторски размахват инструментите в жилавите си ръце Али Исмаилов, Саабит Мохаремов и Заид Мехмедов, ще разберете , че и за много кратък срок другарите на Юнус могат да станат претенденти за първото място на строежа.

На обекта се труди и част от бригадата на сребърци. А към края на площадката редят своите плетеници от желязо арматуристите на Стоян Пеев. Макар че са само трима човека, те още насмогват да задоволяват нуждите на строителите. Млади хора са помощниците на Стоян. И черноокият здравеняк Иван Пенев, и Стоян Кунев умело превиват железните пърти, редейки детайл след детайл.

Над всички бди ръководителят на строежа Берберов, неспокоен млад човек.

— Този е един от най-крупните и трудни обекти, които съм ръководил досега . Тук ще се извършва цялостният процес — от идването на животните до приготвянето на колбасите. За тази година трябва да завършим първите два блока, в които ще бъдат инсталирани енергийните машини и хладилниците за комбината. Това са крупни съоръжения, монтирането на които изисква много умение и майсторство. Впрочем с това ще бъдат заангажирани специални монтажни бригади.

За да се ускори работата, отскоро на строежа ще започнат да се трудят на две смени. Електрическото осветление е вече инсталирано. Добър е и притокът на материали. Ще се увеличи и броят на строителите. Тогава колоните ще се издигат по-бързо. По-бързо ще се изливат бетонните плочи...

Ст. ГЕОРГИЕВА

Три снимки от ТПК „Прогрес"

Комунално-битовите услуги на хората в Ситово се извършваха и преди да се създаде ТПК „Прогрес". Шивачи и обущари има в селото и макар че работеха при примитивни условия, кооператорите прибягваха до помощта им. Нямаха друг изход. За една дребна работа не е нито практично, нито икономично да ходят чак в Силистра.

ТПК „Прогрес" няма дълъг производствен живот. Сега колективът й създава материално-техническа база, организация, подготвя собствени кадри. Въпреки това първите й стъпки са окуражителни. В шивашкото ателие ситовчани правят поръчки и за най-изисканото облекло. Шивачите Кръстил Бъчваров, Стоянка Ченева и Кюньо Узунов се стараят клиентите им да бъдат доволни от тях. (снимката долу).

В обущарницата е Радой Георгиев. През лятото е по-спокоен — хората са на полето, пък и през сухото време поръчките

са по-малко. Настъпи ли обаче есента, клиентите се утрояват (снимката горе).

Най-интересно е в работилницата за поправки на радиоапарати (снимката в дясно). Някога от нея нямаше нужда. Радиоапаратите в Ситово бяха малко, но сега няма къща без радио, а и телевизорите станаха много. Цанко Цанков е добър майстор и кооператорите са доволни от него.

Има още много да се желае по въпросите на комунално-битовите услуги в Ситово. Необходима е работилница за поправка на електродомакински уреди, на моторни превозни средства и пр. Те разбира се, са задачи, които ТПК „Прогрес" ще реши в бъдеще.

Иван ПЕЙЧЕВ

Трудните въпроси на Сашко

Известно е, че любопитството на децата е голямо. Особено интересни са те в началните класове. Много са въпросите от географията и историята, които те ни задават. Но има и въпроси, пред които ние се затрудняваме. Ето няколко случая:

След напрегнато ежедневие естествено е в празничните дни човек да се разходи заедно с близките си. Влизаме с моя син в една сладкарница. На касата плащаме само един сладолед и то „сметанов" . Такова е желанието на Сашко. С касовата бележка детето се нарежда за поръчката. След няколко пререждания от по-възрастните клиенти идва и неговият ред. Продавачката поема бележката и му сервира не „сметанов", а „млечен" сладолед. Детето е недоволно, но не е достатъчно решително да се оплаче и противопостави, защото не е изпълнена поръчката му. И въпросът на Сашко е естествен: „Защо лелката е направила така с мене".

Друг случай. Дни наред купувания от сина ми хляб е напукан, неизпечен или замърсен и редовно с въглени по долната кора. Това му прави впечетление и задава нови въпроси. „Защо на мене, татко, все дава такъв лош хляб, а на по-големи те хубав?" Явно детето е почувствувало предпочитанията. Вместо да бъде обратното — да се поощряват децата, което е въпрос на възпитание, те се учат на лоши порядки.

Често изпращаме по-малките да купуват набързо някои стоки от магазините. И тук въпросът за възпитанието на децата се подценява. Изпращаме например детето да купи три вида стоки на обща стойност около 0,70 лева. На връщане за в къщи то е сметнало, че са му таксували с шест стотинки повече. Сашко недоумява. Защо са му взели повече стотинки? Така ли трябва да се учат децата.

При днешните условия децата се възпитават не само в семейството, но и в обществото. Затова особено към по-малките е необходимо да бъдем много внимателни. Те не всичко могат да си обяснят правилно и лесно възприемат лошите навици и пороци. Не напразно бяха разсъжденията и на малкия Сашко: „Ами ако този чичко от магазина излъже и други като мене, кой взема парите?"

Трудни са въпросите на Сашко и техният отговор е един: в къщи, на улицата, в магазина — навсякъде децата трябва да се учат на честност и искреност. Само така те ще израстнат добри и пълноценни граждани на обновената ни родина.

Атанас ВИТАНОВ

Преодоляват трудностите

Трудно започна пролетта за градинарите от ТКЗС—Айдемир. Щетите, които последните студове нанесоха на разсада, оказаха влияние на ранното зеленчукопроизводство. Въпреки това, добрите стопани удвоиха силите си и успяха в сравнително кратък срок да разсадят заплануваните 120 дка ранни домати и 20 дка зеле.

Сега в градината се прави подготовка за машинно разсаждане на пипера. С тази култура ще бъдат заети около 100 декара. Разсаждането ще започне през тези дни. Използуването на техниката при изпълнението на тази трудоемка задача ще спести много средства за кооператива.

И. ПЕТРОВ

Съревнование в чест на юбилея

От няколко години насам кооператорите от с. Водно се проявиха като добри тютюнопроизводители. Успехите им растат непрекъснато както в увеличаване средните добиви, така и по осигуряване на високо качество на продукцията.

През тази година те си поставиха задача да преизпълнят плана за продукцията и чрез подобряване на качеството, да осигурят висока изкупна цена, като същевременно намалят себестойността на тютюна. Затова с голямо старание и грижи започнаха работа още през ранните пролетни дни. Лехите бяха засадени в срок и разсадът се разви бързо, при добри условия. Сега кооператорите имат възможност да продължат работата за получаване на повече и висококачествен тютюн.

От няколко дни четирите звена от бригадата на Вели Ашъков усилено засаждат младите растения. В чест на славния юбилей на социалистическата революция в България те си обяviха съревнование за получаване на най-добри резултати.

Засега начело е звеното на Ибрям Хасанов, който засади най-много площи, следвано от звената на Мехмед Мустафов и Бедри Тахиров. Особено се отличиха с качествената си работа комсомолките Пакизе Салимова, Азизе Салимова, Сейде Хамдиева, Неврие Ахмедова и др.

Работата на звената отблизо се следи от завеждащ производствения участък Илия Йоргов.

Съревнованието продължава.

Сали РИЗОВ

Вести от окръга

И на кооператорите от с. ЗЕБИЛ закъснялата пролет не позволи да започнат разсаждането на тютюна в края на април, както е било през другите години. Затова те работят сега още по-организирано, за да могат да преодолеят това независещо от тях изоставане.

Само за няколко дни добрите стопани разсадиха тютюн на площ от 45 декара. Звената на Ахмед Хуриев и Д. Дуранов се справят най-добре с работата.

Джафер МЕХМЕДОВ

В с. ПАДИНА кооператорите от полевъдната бригада ще обработват през тази година 250 декара тютюн. Дилявел и другарите му работиха така, че можаха да произведат закалена разсад. Това даде възможност разсаждането на тютюна да започне в благоприятен срок.

Хората от звената на Неджет Руфадов и Хасан Закиров разсадиха вече 25 декара от сорта „Харманлийска басма". Това представлява една десета от общия план на бригадата.

Комсомолките Талибе Ахмедова, Алия Кемалова, Мюмюне Мехмедова и други се справят добре с отговорната работа.

Добри са и стопаните от полевъдната бригада на Трифон Станчев от с. Калугерене. Те започнаха окопаването на пролетниците в най-подходящ срок.

За кратко време бе разредено и окопано 150 дка захарно цвекло. Окопани са и над 30 дка тютюн..

И сега на първо място са младежите от звеното на Джевдет Ахмедов. При тях работата е най-спорна и качествена.

Реджеб МЕХМЕДОВ

☆

ВЪВ ФИЛИАЛ НОЖАРЕВО на ДЗС „Янко Забунов" механизаторите Васил Митанов и Гатю Лазаров успешно окопават слънчогледа. Посевът е добре гарниран. Растенията се развиват добре. Трактористите успяват да преизпълняват нормите си. Те се стремят да работят само качествено.

Освен това площите, заети със слънчоглед, са третирани против болести и неприятели.

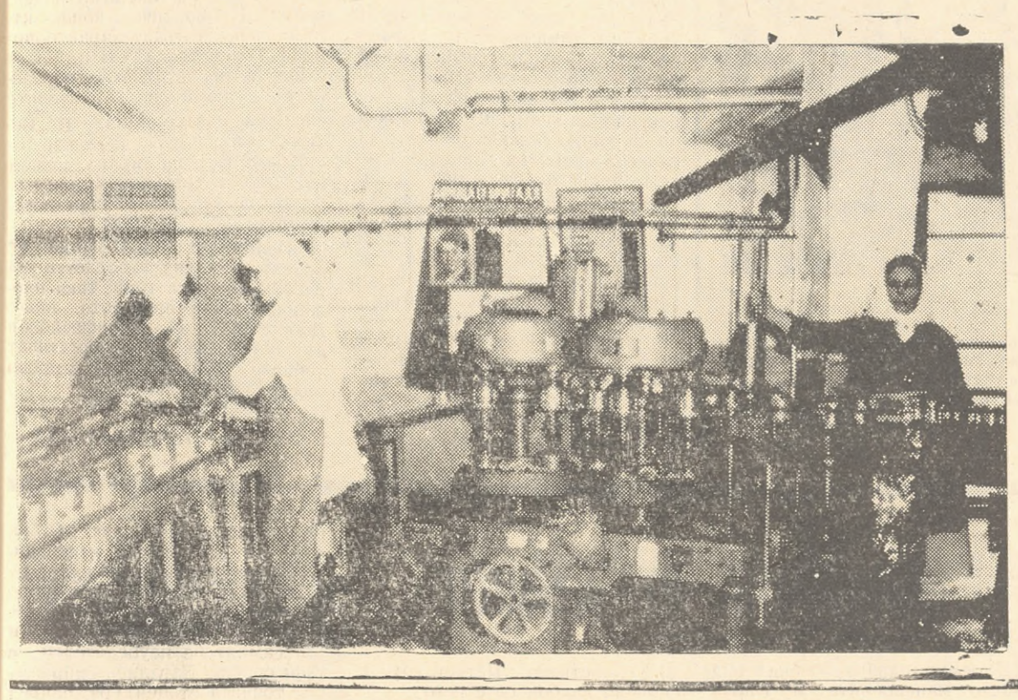
Добрите и навременни грижи за тази култура ще помогнат да се реализират очакваните добиви. При план 210 кг от декар, механизаторите са обещали да получат по 250 кг лограма.

Д. АДЕМОВ

☆

Кооператорите от с. ЧЕРНИК упорито окопават площите на захарното цвекло. Двете бригади за един ден окопаха повече от 290 декара. Най-работливи са стопаните от звената на Бехти Мехмедов, Фатме Хюсеинова и Гюлер Вахидова.

Орхан НАЗМИЕВ

Част от бригадата на Иван Дочев от стерилния цех на Консервния комбинат — Силистра. Празника на труда работниците посрещнаха с изпълнени задачи.

ПРИ ДОБРА ОРГАНИЗАЦИЯ

С всеки изминат ден организацията и дисциплината във втора лозарска бригада на ТКЗС — Тутракан все повече се подобрява. Това помага всички агротехнически мероприятия да се извършват срочно и според изискванията.

Досега хората на бригадирката Зорка Костова отгрибаха 830 дка винени и десертни лозя, като ги наториха с фосфорни и азотни торове. Телената конструкция бе ремонтирана бързо. Към нея се завързаха плодните пръчки. През тези дни стопаните от четирите звена извършват първата копан на лозята.

Не изостава работата и сред овощните градини. Води се борба с плевелите и вредителите по овошките.

Най-добре се справят с текущите задачи кооператорите от звената на Иванка Куманова и Петър Георгиев. Всичко при тях е подчинено на една цел— борба за висококачествена продукция, икономия на материални разходи и труд.

Всички лозари от бригадата се борят да изпълнят обещаното, дадено в чест на юбилея, като получат по 1 050, вместо по 1 000 кг грозде от декар.

Живко ТРУШЕВ

И още един важен проблем беше засегнат на това събрание — да се грижиш за тези, които живеят и работят заедно с тебе, да не изпуснеш от своето влияние нито един от съселяните, от всекиго да възпитаваш активен труженик. Много още има да се желае за това в работата на партийната организация. Укор за всички ни е съдбата на бившия комсомолски активист Иван Пономаренко. Недогледахме, когато той преждевременно напусна Комсомола и изгубихме хубавия момък. Сега той пиянства, недостойно се държи в семейството.

На нас, комунистите, хората ни вярват, учат се от нас. И затова в решението на своето събрание комунистите набелязаха конкретни мерки, насочени към това: да се помогне на всеки член на партията да бъде достоен за своето високо звание. В решенията е отбелязано: да се подобри организацията на политическото обучение на комунистите с цел да се разшири кръгозора им, да се провеждат диспути, да се четат повече лекции по въпросите на изкуствата, културата, етиката, естетиката и т. н. И още: за по-активно влияние на комунистите в личния живот да се проведе партийно събрание с дневен ред „Семейството — ядка на комунистическото общество".

За подготовката на това събрание ще разкажа по-подробно. Заедно с другите мероприятия се запознахме със съчиненията на десетокласниците за техните родители. Някои работи на учениците даже използувахме след това в доклада пред партийното събрание. Ще приведа откъси от две съчинения.

Люба Кимакович: „Моят баща, Николай Николаевич, бивш обикновен колхозник, сега е специалист по селското стопанство. Той обича своята работа и през цялото време обогатява знанията си в тая насока. Когато на колхоза бяха много нужни специалисти, моят баща, без да обръща внимание на това, че тогава беше на 38 години, през 1960 година, положи изпит в Селскостопанския техникум. Трудно му беше. През нощите, когато с мама спокойно спяхме, той стои над учебниците, драска, чете нещо... и така цели пет години. Всеки ден, всяка нощ... Вероятно за такова трудолюбие съселяните му го избраха за депутат на селсъвета, а комунистите —за секретар на партийната организация. В нашето село го обичат и аз го обичам, затова че той е добър към хората, заради тях и почивка няма... И мен от детство баща ми ме приучва към работа, учи ме да обичам хората...".

А ето откъс от друго съчинение... Баща ми никога с мен не разговаря, какво тогава аз да кажа за него. Само когато погледне в бележника ми, един морал ми прочита. С родителите си аз не съм много откровена, сама не разбирам защо. В киното често показват как десетокласниците се съветват с родителите си къде да отидат да се учат, а ето това в нашето семейство го няма. Родителите ми не ми помагат, не ме съветват..."

Най-добре ни помогна да опознаем отделните членове на нашата организация и анкетата, която проведохме сред комунистите. Колективно обсъдихме съдържанието на анкетата, много дискутирахме по този въпрос: искаше ни се да предразположим човека към откровеност и в същото време да не обидим неговото достойнство.

Вникнахме в редовете на всеки отговор на анкетата и все повече ни тревожеше мисълта за това, че все още неоправдано слабо влияем в живота на семейството. А нали именно тук, в семейството, в малката ядка на държавата, се крият много важни звена на обществените отношения. И не можем, нямаме право да стоим настрана от това как се развиват тези отношения.

При подготовката на събранието по предложение на партийния комитет много членове на партията си гостуваха взаимно. Проведохме няколко вечери, на които чествувахме най-добрите семейства. На комунистите беше предоставена възможност да се запознаят с анкетите.

Накратко за самото събрание. Всеки участник в него се вълнуваше, тъй като знаеше, че към него са обърнати погледите на всички седемдесет негови другари. Изказванията бяха различни: едни споделяха своя опит по организацията на семейния живот, други критикуваха своите другари, трети изказаха мнение, съкровените си мисли, молеха за съвет, за помощ.

На това събрание никой не беше наказан. В решението записахме, че е нужно по-често да организираме срещи на младежите, на учениците с първенци в колхозното производство, да запознаем юношите и девойките с перспективите на културно-битовото строителство и развитието на колхозното производство. Решихме да се провеждат празници на випускниците на училищата, посвещавано им в професията в присъствието на родителите, които също тържествено да ги поздравят с попълването на трудовото семейство. Предложихме на учителите по-често да бъдат в семействата на учениците, да се срещат с родителите им, да информират колхозницата на бригадни събрания за успеха и дисциплината на техните деца, за възпитанието в семейството, един-два пъти в месеца да се организират колективни посещения на родителите с децата в театъра, на екскурзия по море. Да се открие в колхозната многотиражка и в стенните вестници рубрика „Родители и деца", да се провеждат вечери за честуване ветераните на труда, да се учреди звание „Почетен колхозник".

Вече самият факт, че обсъждаме този въпрос на партийно събрание, подействува на много, застави не един комунист да се замисли за своята роля в семейството, за отговорността във възпитанието на децата, за личното поведение.

Мисля, че не по-малко интересно и резултатно ще бъде и партийното събрание за ролята на специалистите, на селската интелигенция във възпитанието на колектива, което ние сега готвим. В хода на подготовката му на заседание на партийния комитет бяха изслушани трима специалисти. Разговорът в заседанието показа, че става дума за въпрос, актуален за цялата партийна организация. Много специалисти се учили в големите градове и са получили там не само задълбочени професионални знания, но и са се приобщили към градската култура, посещавали са театрите, музеите, големите библиотеки. Кой, ако не специалистите, селската интелигенция, е призвана да внася богатствата на културата сред селските труженици? Но всеки ли прави това с пълна всеотдайност, на всеки ли са създадени необходимите за това условия? Голям е този въпрос и се надяваме, че обсъждането му на открито партийно събрание ще бъде от полза.

Всекидневният живот изисква редовно да поставяме в дневния ред на партийните събрания въпросите на производствената дейност на комунистите, на целия колектив на стопанството. При това се стремим да не подменяме управлението, стопанските съвещания или събранията на колхозниците. Ще илюстрирам това с няколко примера. Още през пролетта на миналата година, веднага след сеитбата, управлението постави на обсъждане на съвещание със стопанския актив плана за прибиране на реколтата. Този въпрос малко по-късно се обсъди и на партийни събрания. Само че вече ставаше дума не за самия план, а за хората, които са длъжни да го изпълнят. Тук някои от комунистите попитаха за изпълнението на решенията от това съвещание, дадоха политическа оценка на отношението на някои другари към изключително важната стопанска работа. Беше приет планът за масово-политическата работа и разпределението на партийните сили по време на прибирането на реколтата.

Разбира се, за изпълнението на решенията на управлението и на колхозните събрания става дума почти на всяко заседание на партийния комитет и на партийните събрания. Това е и контрол за дейността на администрацията и практическа помощ към нея.

А ето и друг пример. Отдавна вече нашето животновъдство е като кост в гърлото ни. В колхоза има десет бригади и десет ферми. А това значи: десет завеждащи, десет отчетници и друг обслужващ персонал. А нима в такива ферми не може да се въведе цял комплекс от механизация? Единственият отрасъл на стопанството, който всяка година носи много загуби — това е животновъдството.

Съветвахме се със специалистите, с опитните колхозници и решихме да построим един комплекс за млечното стадо. Работата — голяма и скъпа. Затова преди да се внесе този въпрос за разглеждане от общото събрание на колхозниците,, решихме отначало да го обсъдим в партийния комитет, на партийни събрания. Предложението на специалистите бе подкрепено от комунистите, а после от целия колектив.

Сферата на дейността на колхозната партийна организация е обширна. За комунистите няма нищо невъзможно, нали те за всичко са отговорни. За възпитаването на това чувство на висока отговорност в голяма степен съдействува обсъждането на най-важните проблеми от живота на колектива на партийни събрания, където комунистите преминават добра школа за политическа закалка.

Я. ПОХИЛЕНКО,
секретар на партийния комитет в колхоза „Украйна" в Тамаровски район, Днепропетровска област

(Статията поместваме с незначителни съкращения от сп. „Партийная жизнь", кн.7/1969 г.)

60 ГОДИНИ СЕЛСКОСТОПАНСКИ ТЕХНИКУМ – СИЛИСТРА

В служба на народа

За историята на Селскостопанския техникум в Силистра не са запазени автентични документи. Някои сведения говорят, че отначало той е бил създаден като земеделско училище с двугодишен курс през 1910 година. Първият директор на училището е бил Стоян Богданов, дошъл от Южна България. Училището подготвяло кадри за дребното селско стопанство в този край. Като такова то е просъществувало до окупацията на Южна Добруджа през 1913 година. От 1919 година румънската власт го разкрива като практическо училище (чифлик), а учениците, които се приемали от различни възрасти, се използували като работници и обработвали около 3 200 декара земя. През годините на румънската окупация училището е съществувало с тригодишен курс на обучение.

След освобождението на Добруджа първото заседание на учителския съвет се състояло на 20 октомври 1940 година в състав: директор — Емил Савов Греков, учители — Емил Манов, Иван Хвърчилков, Димитър Знаменов и Христо Вандев.

След Девети септември програмите и профилите на училището претърпяват редица изменения. Сега се работи по два профила — полевъдство и животновъдство. Към училището има и задочен отдел, който е на ликвидиране.

През 1948-49 година училището от девическо се превръща в мъжка земеделска гимназия.

В ССТ са работили много видни наши учени. Гордост е, че сега в Силистренски окръг няма ТКЗС, ДЗС или научно селскостопанско учреждение, в които да не работят възпитаници на техникума. От завършилите училището 3 520 възпитаника днес 1 570 са с висше образование, а от тях 920 работят по специалното.

С патос и ентусиазъм

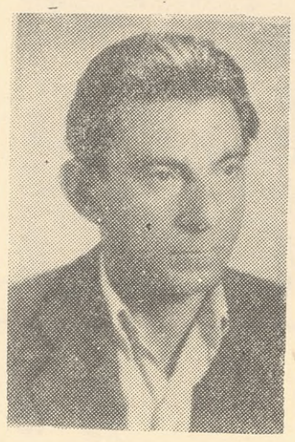
През 1940 година за директор на практическото земеделско училище в Силистра е назначен Емил Греков. Посреща го празна полуразрушена сграда, с разбити прозорци и врати, с изоставен двор, където се разхождат няколко гладни кучета и глухонямата слугиня на бившия румънски директор. Никакъв инвентар, никакъв добитък. Трудно е докато се започне. Командированите с Греков Пенчо Маринов и Стоян Малчев правят опис на заварените вещи, закупуват най-необходимия инвентар и с помощта на населението от Айдемир и Калипетрово полагат началото на земеделското училище.

Късно през есента започва учебната година. Но наред с това вниманието е насочено към политическите събития, води се разяснителна работа. Будния дух поддържат Христо Петров, Иван Хвърчилков, Пенчо Маринов, а по-късно руснакът Лев Тарасов. Стар комунист, назначен от Греков, той води упорита разяснителна дейност, разпространява нелегални материали, които укрива на тавана на училищната сграда, поддържа връзка с граждани от СССР и хора от съседните села.

Дейността и настроенията им не остават незабелязани и през пролетта на 1942 година Емил Греков е извикан в областната служба по земеделие в Толбухин да даде обяснение. След многократни разпити и заплахи му заявяват: трябва да се уволни работникът Лев Тарасов.

Как се е държал Греков е ясно. На 24 април той е уволнен за комунистическа дейност.

След Девети септември

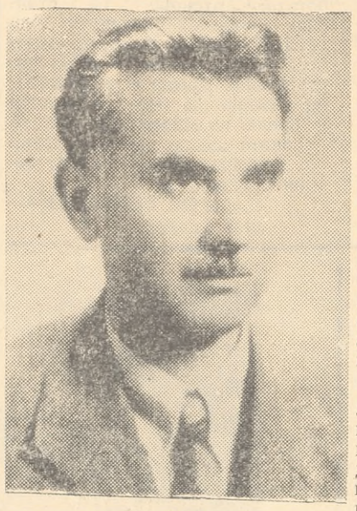
Емил Греков отново е назначен за директор на средното земеделско девическо училище. Тук намира запазено високо политическо съзнание на работници, служащи и ученици. По броя на членуващите в РМС училището е първо в страната.

Стопанството е уредено и се превръща в образцово. Поставени са основите на животновъдството, сложено е началото на стадото червено говедо.

Греков е директор на училището до 1947 година, като едновременно е член на бюрото на околийския комитет на БКП. Земеделската гимназия непрекъснато променя своя облик. От сутрин до вечер там се пеят партизански песни, руски маршове, строи се, посаждат се цветя, разхубавява се всеки кът. И досега е останал незабравим бригадирският девиз от онния години: „Ние строим пътя, пътят строи нас".

Един от многото...

Професор Димитър Робертов Иванов завършва агрономство през 1938 година в София. До 1952 година той е учител и директор в редица земеделски училища. През 1947 година е

назначен за директор на Земеделската гимназия в Силистра. Той отдава много сили за благоустрояването на училището, за обогатяването на материалната база. По негова инициатива и с помощта на колектива се утвърждава методът на плановостта, отчетността и активното въвличане на учители и служители в учебната селскостопанска практика. Периодичните производствени съвещания по негово време се налагат като необходимост за творческо разгръщане на силите. Особено внимание се обръща на хигиенизирането и издигане нивото на работното място. Това са най-актуалните задачи на този етап.

През 1952 г. Робертов постъпва като асистент във ВССИ „Г. Димитров"—Пловдив в катедрата по организация на селското стопанство. През 1966 година защищава научна дисертация в Тимирязевската селскостопанска академия в Москва и е удостоен със званието „кандидат на икономическите науки". Наскоро след това е избран и за редовен доцент. Понастоящем Робертов е професор по организация на социалистическите селскостопански предприятия.

Досега проф. Робертов е публикувал 70 научни труда. Основните от тях третират проблемите на организацията на труда и производството в ТКЗС, научно обоснованите системи на селското стопанство и рационалното използуване на материално-техническата база.

В продължение на 30 години проф. Робертов подготвя кадри за нашето селско стопанство. Научната работа не му пречи да бъде и активен общественик. Той е председател на Съюза на икономистите в Пловдивски окръг, член е на Бюрото на партийната организация във факултета.

Незабравима среща

УКРЕПВАТ ВРЪЗКИТЕ НИ С УЧАЩИТЕ СЕ ОТ СЕЛСКОСТОПАНСКИЯ ТЕХНИКУМ В ГРАД ИЗМАИЛ

С всеки изминат ден все нови измерения получава дружбата ни със Съветския съюз. Старите вековни връзки между руския и българския народ продължава младото поколение.

По покана на актива на селскостопанския техникум в Измаил ние, група активисти от ССТ—Силистра, посетихме съветската страна. Кореспонденцията между двете училища се поддържаше от години наред. Затова всички с нетърпение очаквахме утрото, когато стъпихме на кораб „Димитър Благоев". Това пътуване ние никога не ще забравим: смях, песни, веселие. Когато корабът наближи гр. Измаил, всички запяхме възторжено „Тих бял Дунав".

На пристанището ни посрещнаха нашите приятели. След това автобусът ни понесе из града. Екскурзоводът ни запозна със забележителностите. Посетихме музея и паметника на известния руски пълководец Суворов.

В училището радушно ни посрещнаха комсомолските активисти, членове на ученическия съвет. Трудно е да се предадат чувствата ни в този момент. Паметна ще остане срещата между възпитаниците на двете училища. Изведнъж почувствувахме голяма близост, като че ли сме били отдавна познати. Разменихме си подаръци, сувенири. Състоя се другарска вечеря, а след вечерята — отново песни, танци, веселие. Прозвучаха руски песни, частушки. Българските хора и танци привлякоха всички и салонът стана тесен.

Разгледахме класните стаи на училището, машинния парк за учебна практика, комсомолския клуб, пансиона. По-късно посетихме Кишинев и Болград.

Напуснахме съветската страна с чувството, че и ние сме допринесли за укрепването на вековната дружба между двата славянски народа. Дълго махахме от кораба на нашите приятели, очаровани от тяхното гостоприемство и топлота. Покани хме ги да ни гостуват, когато честваме 60-годишния юбилей на техникума.

Еленка ДОБРЕВА,
III-а курс

Нашето ученическо ТКЗС

Беше 1963 година. Ученическият комитет взе решение стопанството в техникума да се ръководи изцяло от комсомолци. На общо събрание беше избран управителен съвет: Нейко Господинов, председател, Йордан Бобев, главен агроном, Димитър Енев, зоотехник.

Стопанството ни тогава разполагаше с 800 декара обработваема земя, 18 декара овощна градина, 15 декара зеленчукова градина, а останалата площ беше засята с есенни и пролетни култури. Бяха ни поверени и животновъдните ферми.

Не беше лесно на младото ръководство да се справи с тази трудна задача. И имаше защо да се страхуваме. Ще успеем ли да оправдаем доверието на нашите преподаватели — специалисти, на ученическия комитет, на съучениците ни? Ще успеем ли да приложим на практика наученото от учебниците?

Започна упорита работа. Направихме плана за продукцията, която трябваше да получим от животновъдството и полевъдството. През годината ръководството напрегнато следеше цялата работа в стопанството. Навреме беше изорана и засята цялата площ, навреме беше направено основно наторяване, а по-късно — подхранване на отделните култури. В животновъдството бяха въведени всички книги по племенно дело за отделните видове категории животни. Ежедневно се контролираше продуктивността им. Графиците за работното време във всички ферми се спазваха стриктно. Бяха проведени много санитарно-хигиенни мероприятия.

И резултатите не закъсняха. От фуражна крава бяха надоени средно по 3 890 литра мляко, шест овце дадоха по три агнета, а останалите — по две.

Отчетохме резултатите, доволни от себе си. Справихме се с поставената задача. Това повдигаше самочувствието и увереността в собствените ни сили. Нашата работа беше високо оценена от ръководството на училището, от ОК на ДКМС, а по Радио София имаше специално предаване „Най-младият председател на ТКЗС".

Така започнахме ние нашето ученическо ТКЗС...

Димитър ЕНЕВ,
бивш възпитаник на ССТ

Естраден оркестър „Бохеми" в Попина

Не, това не е прочутата опера на Пучини. Така нарекоха своя естраден оркестър самодейците в Попина.

Може името на оркестъра да не е сполучливо, но той спечели признанието на попинската публика.

Започнал съществуването си неотдавна, той вече се ползува с добро име. Само преди четири месеца младите оркестранти излязоха за първи път пред любителите на естрадната музика в селото. Оттогава досега съставът участвува в програмите на разни тържества, вечери, срещи. Репертоарът му непрекъснато се обогатява и това го прави по-търсен и по-популярен.

Създатели на оркестъра и първи участници в него са Ангел Иванов (саксофон), Димитър Пенев (китара), Корнел Йосифов (тромпет). Освен на саксофон Ангел Иванов свири и на акордеон.

Скоро самодейците получиха подкрепата на местните ръководители. А производствените предприятия им отпуснаха средства за купуване на тимпани. За тимпанист бе проведен конкурс. Сега Валентин Великов е четвъртият оркестрант. Естествено, оркестърът трябва да се попълни с нови инструменталисти.

Съставът изнесе концерти в селата Мерден и Ситово в дните, когато отборът на Попина се състезаваше с отборите на споменатите села и организираното от общинските комитети на Отечествения фронт състезание на тема „Опознай родната и родния край, за да го обикнеш".

Сега естрадният оркестър подготвя програма, с която ще осигури част от културния отдих на попинци през лятото.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Момент от срещата между юношите на „Доростол" и „Орлов" — Ген. Тошево. Гостите бяха по-настъпателни, играха с повече амбиция и победиха с 1:0.

Снимка Д. ЙОРДАНОВ

Изплуване от дъното

Изключително трудна задача стои пред отборите от дъното на таблицата, където се закотви силистренският „Доростол". Скъпо се заплаща допуснатата загуба от „Левски" — Лом на собствен терен. Дори няма да е чудно, ако тя се окаже фатална за оставането на отбора в групата, в която сега играе.

В неделя лясковчани, против но на много очаквания, съвсем не играха защитно. Още във втората минута техният централен нападател неудържимо спринтира от центъра и в последвалата опасна ситуация само рефлексът на Курдоманов ни спаси от гол. Но само временно. Очаквахме, че това ще е достатъчно предупреждение за нашите крайни бранители и техният полузащитник Шопов (7). Последвалият развой на играта обаче не потвърди това. Отборът ни заигра в половината на гостите и защитниците ни се изнесоха на центъра, откъдето връщаха стигналите до тях топки. Това създаде голямо удобство за сновящата нападателна тройка на „Левски" да контраатакува и успехът й не закъсня. В 33 минута дясното крило проби в зоната на Янков (4), навлезе в наказателното поле и с диагонален удар разтърси мрежата ни. А една по-голяма бдителност от страна на последния защитник — Станков — нямаше да доведе до този неприятен момент. След като бе явно, че Янков не можеше да устои на напора на прекия си противник, нашата „тройка" по-рано трябваше да се погрижи за диагоналното засичане. На безопасна дистанция държеше противника си единствено Петров (2) и спечели двубоя си с него.

Изпъкна отново като фигура в отбора ни Тепавичаров — този път с разширени функции. От него (и от Каталиев) изникваха атаките ни, той участвуваше и в обстрелването на противниковата врата. И след като бе предупредил веднъж в 19 минута снажния вратар на гостите Маринов с един силен удар над напречната греда, в 36 минута след разбъркване така изстреля топката, че остана закована между щангата и мрежата — 1:1.

Несполучливо шутираха през първото полувреме от голово разстояние Зашев и Густинов, който не се чувствуваше много привично на левия фланг.

Смените, които се направиха през втората част на мача, не допринесоха да се промени облика на играта ни положително. Пак в средата на терена бяхме най-силни, откъдето иде ще поемат здрава опека над много маневрените и бързи Гицов (9) и Шопов (7). Последвалият развой на играта обаче не потвърди това. Отборът ни заигра в половината на гостите и защитниците ни се изнесоха на центъра, откъдето връщаха стигналите до тях топки. Това създаде голямо удобство за сновящата нападателна тройка на „Левски" да контраатакува и успехът й не закъсня. В 33 минута дясното крило проби в зоната на Янков (4), навлезе в наказателното поле и с диагонален удар разтърси мрежата ни. А една по-голяма бдителност от страна на последния защитник — Станков — нямаше да доведе до този неприятен момент. След като бе явно, че Янков не можеше да устои на напора на прекия си противник, нашата „тройка" по-рано трябваше да се погрижи за диагоналното засичане. На безопасна дистанция държеше противника

В една докрай динамична среща представителната юношеска единадесеторка на „Доростол" в неделя за втори път през този полусезон напусна терена си победена.

Само през първото полувреме нашите юноши бяха равностойни на съперниците си от Шумен, които заемат второ място в таблицата за класиране то. През вторите 45 минути младите футболисти на „Волов" бяха останали с повече енергия, имаха превес и създадоха повече критични положения пред нашата врата. В изнасянето на топката участвуваха повече тех ни състезатели, които после раз

ЗАГУБА НА ЮНОШИТЕ С 2:3

играваха нашите крайни бранители — твърде компромисни в този мач. Така физически много здравият централен нападател на гостите отбеляза два гола през второто полувреме, след доста свободен дрибъл пред вратата ни.

Недоумение буди играта на нашия капитан Кемран Назмиев — един футболист с дарба и напреднал в техниката. И друг път сме били свидетели на увлечението му в дрибъла, но този път той направо вреде ше на отбора си. А едно навременно освобождаване от топка ще и игровият ни превес. Отбраната ни не допусна изненади. Тепавичаров държеше дирижентската палка и покриваше широка зона, но напред Зашев нямаше с кого да оперира, а и той самият бе неубедителен в тази среща. Каталиев един път пое топката от центъра, напредна и шутира, но не улучи целта. Чак в 77 минута след изпълнение на ъглов удар нашите футболисти дадоха втори път повод на духовия оркестър (може би с лясковска жилка, за да посети точно този мач) да засвири марш. На 2:1 покачи миналият напред Янков и този резултат остана непроменен до края.

Отсъствието на Добрев и Нешев се чувствуваше. Средната линия добре се е ориентирала към стрелба от далечно разстояние, но играчите от предния ешалон не използуват за стрелба навременния момент и биват изтиквани от чуждите защитници.

Несправедливо ще е, ако не отбележим спокойната и разумна игра на Младенов. А поведението на Каталиев изисква специално внимание.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Нови Филми

„АРМАНДО"

„БЕЛИЯТ КОН"

„Армандо" и „Белият кон". Двете заглавия са включени в новата продукция на Студия за игрални филми. Но както и при други „сборни" филми тяхната връзка не е само формално административна. Реализирани по сценарии на един и същи автор (Алекси Найденов), те имат своята тематична и проблемна съизмерност. Тематиката не е нова — съпротивата. И конфликтните ситуации, аналогични и в двете новели, ще ви напомнят за гледани наши и чужди образци. Най-

Кадър от „Армандо"

общо сюжетната схема се свежда до следното: Партизанин в критичен момент трябва да преодолее съпротивата на един друг мъж, на един от неангажираните — „ничиите". Борбата е не само срещу неориентираността и индивидуализма на другия, но и срещу собствените рефлекси на „подгонен" винаги в очакване и готовност, винаги подозрителен и невярващ. Една реакция, станала необходимост за човека, който трябва да действува в една из ключително сложна ситуация. И психологическият резултат в двете новели е един: хората, които общуват с партизаните, започват да разбират „нещичко", преминават някаква своя вътрешна граница, там където свършва тяхното минало, с неговата непълноценност и изолираност.

В „Армандо" режисьорът Людмил Кирков се е стремил да извлече психологическия потенциал на драматургията, която му се е предлагала. Той не е искал да направи от образа на Армандо равностойна драматическа величина. Насочил е изпълнителя Константин Коцев към едно житейско, по човешки конкретно изпълнение на сюжетните задачи. Когато идва моментът, в който Армандо трябва да се замисли над станалото... по-бързата е смъртта. За Л. Кирков по-интересна е била драматургичната линия на партизанина — приливите и отливите в неговото изтерзано, напрегнато съзнание, преценяването на отговорностите и риска, който му носи неочакваната среща с стария приятел. Затова неговите усилия (тук пълноправен помощник е бил операторът Иван Тренчев) са били насочени към създаването на една „задена" атмосфера, на един болнен психологически климат, който да имат своето оправдание суровите, изострени реакции на нелегалния.

Още със своите първи кадри, с мелодията на встъплението режисьорът на новелата „Белият кон" — Милен Николов като че ли иска да ни напомни за добрата традиция на класическите приключенски филми. И в това няма нищо лошо — нали през последните години не един филм ни убеждава, че сериозната тематика може да съжителствува с динамичното действие на ковбойския жанр. Но това значи, че в началото си „Белият кон" обещава да бъде филм на добре измисленото и неуморно градиращо сюжетно действие. Но някъде след завръзката, когато злощастният конвой тръгва с партизанина в планината, за всички става очевидно, че разказът започва да губи своята първоначална устременост. Ако създателите на „Белия кон" искаха да използуват опита на традиционното приключенско кино то драматургията на новелата трябваше да бъде подчинена поне на две неотменими изисквания. Първо, двата конфликтни образа да бъдат характерни ярки и действени. И второ — занимателна и точно съобразена с логиката на характерите сюжетна конструкция. В „Белият кон", такъв какъвто го виждаме сега на екрана, можем да открием само някои елементи от споменатите по-горе изисквания.

„Белият кон" и „Армандо" не правят открития в областта на революционната тема, така плодоносна за българското кино. Добросъвестни професионални опити, те само обогатяват нейното тематично и жанрово съдържание.

М. САРЪИВАНОВА

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 58 (1527) | Четвъртък, 22 май 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

КАЧЕСТВЕН СЕНАЖ ЗА ЖИВОТНИТЕ

Веднага след съвещанието в с. Искра, на което ръководителите на ТКЗС от окръга бяха запознати с консервирането на люцерната в ТКЗС — Ситово, се проведе разширено съвещание в ТКЗС — Тутракан. На него присъствуваха бригадирите, завеждащ фермите и механиците. Петър Пешев — главен агроном на стопанството и Васил Монев — главен зоотехник, запознаха присъствуващите с опита на ситовци. След това съвещанието реши конкретните въпроси на организацията по изпълнение на задачата. Бяха определени машините, които ще участвуват в ситбата, транспорта и сенажирането на продукцията, беше направен разчет на необходимата работна ръка и пр.

Още на другия ден започна усилена работа по приготвяване на сенажа. Резултатите от първите два дни са много добри. Люцерната от 1 350 декара е окосена и е направен 400 тона сенаж.

Най-напред започнаха работа механизаторите от бригадата за комплексна механизация в гр. Тутракан, ръководена от агронома Иван Радев, последвани от кооператорите на с. Пожарево и Антимово. Зелената люцерна се окосява с комбайни СК—3 и 4 и сенокосачни машини. Извозването ѝ до силажните ями се осъществява с камиони и ремаркета. Най-оживено е в силажните ями, където работниците разтилат зелената маса на равномерни пластове, а дизелите я притъпкват до състояние, годно за консервиране.

Задачата на тутраканци е да приберат и сенажират люцерната от 6 000 декара.

Живко ТРУШЕВ

Ранно производство на зеленчуци

Трудолюбивите кооператори от ТКЗС — Белица от рано се погрижиха за зеленчуците. Деветдесет човека обработват 300 декара и от досегашните им резултати личи, че тяхната работа е една от най-добрите в окръга. Произвели навреме разсада, кооператорите засяха 120 дка с ранни домати и скоро продукцията от тях ще тръгне към пазара. Освен това те вече изнасят пипера и до края на седмица та той ще бъде засаден.

Погрижили се още през студените дни за ранните краставици, тиквички и чушлета кооператорите вече ги берат и снабдяват магазините на „Булгарплод“ — Тутракан.

Петранка ПЕНЧЕВА

★ Достойни дела пред юбилея

ПРЕДСРОЧНО ЩЕ РАЗСАДИМ ТЮТЮНА

Беседа със Стоян ДРАГАНОВ — зам.-председател на ТКЗС — БЕЛИЦА

Тютюнът не е нова култура за стопанството ни. В неговото отглеждане имаме известна традиция. За пръв път обаче сега трябва да разсадим и реколтираме 2 000 дка тютюн. Увеличеният план и закъснялата пролет наложиха да удвоим силите си, за да завършим най-важния момент — разсаждането — в определения срок.

За наша радост може да съобщим, че ще изпълним тази задача не до 31, а до 25 май. Какви са основанията да вярваме в това?

Според графика, определен от Окръжния народен съвет, всеки ден би трябвало да засаждаме 95 декара. Ние достигнахме средно 160 дка. Това ни помогна до 19 т. м. да разсадим 1 430 дка.

Какви са главните фактори, на които се базира резултатната ни работа?

Преди всичко съумяхме да създадем подходяща организация и в четирите села, където се отглежда тютюн. Повече от 2 седмици навсякъде се използува помощта на пенсионерите и хората от стопанските предприятия на стопанството. На тях сме възложили някои от грижите за пролетните култури. Това позволява всеки ден в тютюневите блокове да работят средно по 230 кооператори. Голям дял за бързия ход на разсаждането имат техниката. Във Варненци, Шуменци, Бреница и Белица бригадите имат по един мар кирполивач. Освен това стопанството разполага за пръв път с две разсадъчно-посадъчни машини. Те се оказаха високопроизводителни. Постига се икономия на работна ръка, чийто недостиг в такива върхови моменти започна да се чувствува в кооперативна.

Добре е организиран превозът на вода. Това се постига с помощта на 4 цистерни „Спартак“, един бензиновоз и няколко плоски цистерни, които се превозват с ремаркета.

Не трябва да отминаваме друг важен момент в организацията. Във всяка бригада има определени хора, които се грижат за доставка на разсада. При това те подбират най-подходящите растения, а по-слабите, около 30 на сто, се подхранват. Те ще бъдат използувани при нужда. Ефектът от това е двуяк: не се ангажират с доставка на материал хората, които работят на полето; не се похабяват още слабите, незаклени растения.

Първи завършват разсаждането стопаните от с. Шуменци. От определените им 600 декара остават незасадени по-малко от сто. Бригадирът Димитър Петков съумя най-добре от всички да организира работата и резултатите са повече от отлични. След Шуменци се нареждат Бреница. И в двете села до 23 т. м. ще завърши разсаждането.

Не може да не споделим радостта си от това, че прихващането на растенията е почти стопроцентово. Блоковете с разсаден тютюн са в много добро състояние. Първите 140 дка са вече окопани.

В кооперативна съществува готовност за борба с вредителите на тази индустриална култура. Набавени са необходимите материали. На лице е нужната техника.

Нашите усилия сега са насочени към подготовката на сушилните. Шест декара от тях ще бъдат преустроени в петрички тип. Тревожи ни обстоятелството, че в „Материално-техническо снабдяване“ — Силистра липсва полиетилен и дървен материал, което ще попречи за срочната подготовка. Това не бива да се допуска, тъй като сме сигурни, че през юни при нас ще започне беритбата на първите зрели листа.

Общо от тютюна в стопанството се очаква продукция за 400 000 лева. Ние знаем, че ще постигнем и повече, ако работим качествено, упорито. Затова усилията ни са насочени най-много към добиване на висококачествен тютюн, което ще ни гарантира повече доходи — както за стопанството, така и за всички кооператори. А ранното разсаждане е първото условие за постигане на висококачествена продукция при тази ценна индустриална култура.

Петър Костадинов от ЗММ — Силистра води бригада ОЛ-251. Неговото широко сърце и добродушна усмивка са спечелили доверието на работниците от бригадата му.

Все по-красиви стават куклите, които произвеждат сръчните работнички от промкомбинат „Камъшит“ — Силистра.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопански работи към 19. V. 1969 г.

ТКЗС	Разсаден тютюн в проценти	Окосена люцерна в проценти
1. Айдемир	25	14
2. Калипетрово	25	14
3. Бабук	12	16
4. Алфатар	45	23
5. Алеково	22	11
6. Иширково	33	8
7. Смилец	70	39
8. Попина	7	25
9. Сребърна	2	34
10. Ситово	41	10
11. Срацимир	15	14
12. Кайнарджа	38	39
13. Голеш	21	0
14. Средище	39	23
15. Тутракан	52	15
16 Нова Черна	11	52
17. Белица	71	17
18. Главиница	48	24
19. Ст. Караджа	36	10
20. Сокол	40	0
21. Зафирово	22	31
22. М. Преславец	48	0
23. Дулово	34	5
24. Мерден	30	0
25. Окорш	40	15
26. Секулово	44	45
27. Добротица	30	10
28. Чернолик	59	17
29. Паисиево	57	0
30. ДЗС „Я. Забунов“	56	—
31. ДЗС + Окорш	33	—
За окръга	37	19

С ОБЩИ УСИЛИЯ

Кооператорите от село Орешене са добри тютюнопроизводители. Сега пред тях стои една важна задача — да засеят навреме и качествено на определените им 200 декара тютюневия разсад. За да получат добра реколта, трудолюбивите стопани полагаха много грижи за тютюневите лехи. А сега всички сили са насочени към по-бързото засаждане на тютюна. Започнали преди една седмица, те вече успяха да засеят над 110 декара. Особено се отличиха кооператорите от звеното на Мехмел Мурадов, които засадиха през тези дни повече от 50 декара.

Т. ЕБАЗЕРОВ

Тържествено закриване на ленинските дни

В началото на месец април бяха открити ленински дни. Чрез тях се пропагандираха трудовете на В. И. Ленин сред младежта от окръжната комсомолска организация. В продължение на един месец в градската комсомолска организация в Силистра се проведоха много мероприятия по този повод. По предприятия и учреждения се състояха събрания, посветени на живота и делото на Илич, уредиха се витрини, излъчиха се предавания по местната радиоуредба. На много места се организираха четения на Ленинови произведения, прожектираха се филми.

На 20 май в младежкия салон активистите на градската комсомолска организация организираха тържествено закриване на ленинските дни. Информация за резултатите от тази проява изнесе Денка Радева, завеждащ „Пропаганда и агитация“ на ГК на Комсомола. Учащи се и работници изнесоха рецитал „Ленин — вечно жив“.

Никола ИВАНОВ

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Посещението на френския министър Робер Гале в Москва

МОСКВА, 21 май (ТАСС) — Великолепно съоръжение — така френският министър Робер Гале нарече пункта за космическа връзка, който той посети вчера. От този пункт програмите на Централната съветска телевизия се предават чрез спътника „Мълния—1“ за приемателните станции от мрежата „Орбита“. На територията на Съветския съюз действуват около 30 такива станции, които позволяват да се приемат предаванията на Централната телевизия във всички райони на страната.

Чрез този пункт бяха осъществени експерименталните предавания на цветната телевизия с помощта на спътника „Мълния—1“ от Москва за Париж и обратно.

В разговор с кореспонденти, който се състоя вчера, министърът подчерта, че двете страни са изразили желание да разширяват и задълбочават сътрудничеството. (БТА)

Срещата между Алексей Косигин и Урхо Кеконен

ЛЕНИНГРАД, 21 май (ТАСС) — Тук се съобщава официално, че от 19 до 21 май в Ленинград по взаимно споразумение се е състояла неофициална среща между председателя на Министерския съвет на СССР Алексей Косигин и президента на Финландската република Урхо Кеконен.

По време на срещата между Алексей Косигин и Урхо Кеконен са били разменени мнения за по-нататъшното развитие на двустранните отношения между СССР и Финландия и по актуални международни въпроси. Разговорите между държавните дейци са имали приятелски, откровен характер. (БТА)

Стълкновения между студенти и полиция в Холандия

ПАРИЖ, 21 май (БТА) — При стълкновенията между полицията и студентите, които станали снощи в 22,00 часа в центъра на Амстердам, били тежко ранени 16 души, четири от които полицаи. Властите арестували 25 души.

Стълкновенията станали, когато около 1 500 студенти се опитали да разкъсат полицейския кордон около университета и да внесат храна на своите близо 400 другари, заели административната сграда на университета още от миналия четвъртък. Полицаите използували палки, за да разпръснат студентите.

Младежите, които се намираха в университетската сграда, искали да бъде подобрено полагането на студентите. Въпреки настъпилото спокойствие, нови полицейски подкрепления били изпратени в университетския квартал.

Милиони машини по полетата на Казахстан

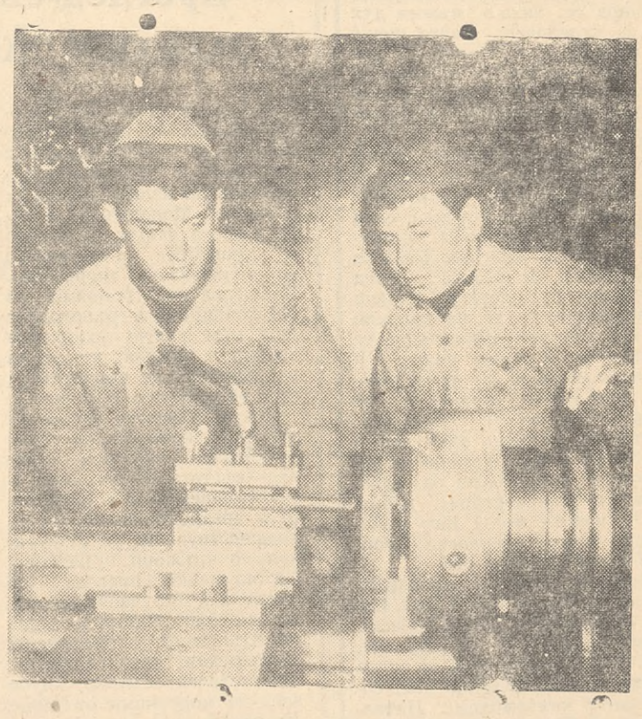
АЛМА АТА, 21 май (ТАСС) — Тази пролет при сеитбата на пролетните култури в Казахстан работят над 1 милион различни машини. Включително 150 000 мощни гъсенични трактори. Това изобилие от техника позволява да се преодолеят трудностите, предизвикани от закъснялата пролет, да се извърши сеитбата в най-кратък срок. След Русия и Украйна Казахстан е третият производител на стоково зърно в СССР.

За да наваксат времето, механизаторите от държавните и кооперативните ферми в републиката засяват всеки ден по 1 милион хектара. (БТА)

Втора победа на българските гимнастички в Куба

ХАВАНА, 21 май (Кор. на БТА Н. Савов) — Българският отбор по художествена гимнастика има втора среща този път в Хавана с кубинските гимнастички. Нашите представителки отново се наложиха убедително над кубинския отбор с резултат 144,35:138,80 точки. На първо място се класира Румяна Стефанова с 29,45 точки, следвана от Нешка Робева — 29,25 точки, Красимира Филипова — 28,80 точки.

В упражненията с въже и обръч най-добре се представи Румяна Стефанова, а в свободните упражнения без уред — Н. Робева. Според мнението на треньора на кубинския отбор нашите гимнастички са от висока класа и в момента имат всички шансове да се наложат в световното първенство, което ще се състои във Варна.

Практическите занятия са неделима част от учебния процес на възпитаниците от Професионално-техническото училище по машиностроене при МЗ „Стомана“ в Силистра.

Учениците Петър Рачев и Ради Вълев проверяват на практика онова, което са научили в класните стаи.

НА СНИМКАТА: Момент от подготовката им за националния конкурс в системата на Министерството на машиностроенето.

Из живота на професионалните съюзи

ОБЕЩАНИЯТА СТАВАТ ДЕЛА

☆ 12 бригади за комунистически труд

☆ Какво може един „свой начин“

☆ Новите ритуали не са формалност

Завод „Хром“ е едно от сравнително новите предприятия в града. Дълго обикаляхме неговите цехове, докато открием председателя на профкомитета. Интересуваха ни много неща. И отчитането на предюбилейното съревнование, и художествената самодейност, и организирането на масово-политическата работа, трудовите ритуали, всички инициативи, органи зирани в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас. Но когато го намерихме, нашите предварително набелязани въп роси станаха излишни. Той започна своя разказ по свой начин, без предварителни точки и уговаряния. И наистина изпълнението на предварително взетите решения във всяко предприятие си имат свои специфи чни особености, свързани както с характера на производството, така и с възможностите на даден колектив. И в завода сполучливото ориентиране и съ образяване с тези неща е дало своите добри резултати.

В „Хром“ работят над 12 бригади за комунистически труд. Както навсякъде, така и тук, техните членове са поели колективни и лични обещания още при самото обявяване на съревнованието. Но не само това е останало в техния актив. Започнала е работа и то с такъв ентусизъм, какъвто не навсякъде можем да срещнем. Резултатите се отчитат ежедне вно. В специалните тетрадки, които се намират в профгрупата, за всеки член от съответната бригада се прави отчет за работата през деня. На две седмици се извършват проверки от специална комисия на заводския профкомитет. Също по негов почин са разработени и условията за провеждане прег лед на трудовата дейност на профгрупата за времето от 1 март до 31 юли тази година. Целта е профгрупата, тази най-малка единица в системата на профсъюзите, да вземе най-ак тивно участие в решаването на задачите по съревнованието, въ веждането на техническия про грес, комунистическото възпита ние на работниците. Организиран в чест на двойния юбилей и първия празник на участниците в движението за комунис тически труд, този преглед дава добър резултат.

По много оригинален начин в помощ на съревнованието се използува и заводската радиоуредба. Всеки месец в отделните бригади се избира по един първенец, само за бригадата, без да бъде утвърждаван от заводското ръководство. В специ алната програма тези първенци се поздравяват и продължават своето участие в това своеобразно състезание за определяне първенец на тримесечието.

Резултатът от усилията на работниците и заводското ръководство виждаме в отчета за първите три месеца на тази го дина. При план да се произведе обща продукция за 900 000 лева, предприятието отчита 910 000. А средната изработка за едно лице при план 2 368 лева достига 2 468.

Като най-добра от многото до бри беше посочена бригадата „Фидел Кастро“ от цех „Бойле ри“. Следват бригадите „Ал. Димитров“ и „Димитър Дончев“ от пресовия цех и др.

Не по-малко усърдно се рабо ти и по въпросите на политиче ската просвета, новите ритуали и културно-масовата дейност. В изпълнение решенията на Централния съвет на професионалните съюзи за възпитаване на трудещите се в духа на революционните традиции на работническата класа и мероприятията, разработени от ОСПС, профкомитетът в „Хром“ вече готви летописна книга на завода, провежда срещи със стари дейци на работническото движение, колективът посещава исторически места, четат се книги, гледат се и се обсъждат филми.

Особена взискателност проявяват членовете на бригадите към новопостъпилите работници, било те млади или стари. Тъй като работят на колективно заплащане, всички се интересуват какъв ще бъде новият и тези срещи са винаги едни от най-посетените. Младите се въвеждат в работата, разясняват им се условията, при които се работи, просто да се почувстват задължени да не посрамят името на бригадата А към по-старите, дошли от други предприятия, често се отправят въпроси от рода на: „Какви са причините да напуснете там?“ „Защо искате да работите при нас?“, а има и такива, на които казват: „Аз ви познавам от онова предприятие, но при нас внимавайте“. Просто един изпит и то доста сериозен.

Много разказва председателят на профкомитета. И за ергономията, която все по-широко навлиза в завода, и за стола на работниците, който ще се построи, за новите цехове, за големия салон за самодейците и още много други.

И когато си тръгваш отнякъде, взел само част от радостта на хората от един трудов колектив, иска ти се да се върнеш, да продължиш да живееш с тази радост, която никога не свършва. И твоят разказ ще бъде винаги нов.

Енчо ЕНЧЕВ

Част от бригадата за комунистически труд при работилницата за безалкохолни напитки в Силистра с ръководител Петра Кирова.

От работата на шивачката Радка Маринова от ТПК „Дунав“ в Силистра всички са доволни. Известна е като една от най-добрите производственички. Неколкократно е удостоявана със званието „Ударник“.

Сплотени младежи

Комсомолското дружество към „Транспред“—Тутракан се учреди преди година. Трудно беше преди това да задържиш някого от младежите след работа. Отиваха или в залата за моникс, или се запиляваха по плажа. Комсомолецът Димитър Драгнев предложи да се сформира комсомолско дружество.

Започнаха с игра на футбол след работно време. След това преминаха към разглеждане на някои въпроси от етичен характер. По-късно тема на разговорите им станаха и някои политически събития. Така неусетно започна сцеплението на тези младежи, които преди това „теглеха на десет страни“.

Отдавна приказваха за една хубава пролетна неделя, когато да отидат на къмпинга „Антимово ханче“. Сега бяха там. Пристигнаха още сутринта. Мъжка компания — в дружеството нямат девойки. Разговорите, разбира се, бяха в мъжки дух — за стрелбата, която щеше да започне след малко, за футбол, за закачките с момите. С комсомолците бе дошъл и началникът на агенцията на „Транспред“.

Стрелбата предизвика голям интерес. Стреля и началникът и дори се класира трети. Най-точен бе Тодор Кусулиев, след него — комсомолският секретар Димитър Драгнев. Разговорите, които се подеха след стрелбата на зелената поляна край езерото — те ми направиха впечатление. Младежите се вълнуваха от общи цели — в какво състояние е дружеството сега, какво трябва да се направи. Те са 17 младежи. Искат да създадат един добър футболен отбор. А защо да не подготвят и програма за празника на транспортния работник? Таланти имат. Как майсторски владее акордеона Георги Ганчев! И как пее!

Десетки пъти се произнесе думата колектив този ден. Пяха младежите „Хей, Балкан, ти роден наш“ и „Хубава си, моя горо“, говориха и за речта на др. Тодор Живков пред софийските комсомолци... Началникът им Кънев разказа за себеотрицанието на младежите-доброволци през време на Отечествената война, за прекрасните възможности на младежите днес да учат и да работят. След това разговорът отново се прехвърли върху задачите, по които трябва да заработи дружеството.

В началото на своята по-разгърната комсомолска дейност са още младежите от „Транспред“ — Тутракан. Но тяхната сплотеност и единство обещават много.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Писмо с коментар

КОМСОМОЛЦИ, ОСЪДЕНИ НА СКУКА

Писмото, което се получи в редакцията с полуанонимния автор „Комсомолците“, бе лако нично и тревожно:

„...Трудно ни е. Трудно ни е, защото прекарваме времето си скучно. Няма къде да отидем — да поиграем на нещо, да побеседваме, да прочетем книга или списание...

Две години повече от 50 комсомолци бездействуват. Нашият комсомолски секретар и читалищен деятел две години спи зимен сън. Работи без заинтересованост.

Искаме смяна с човек, който ще умее да ни води“.

Сгушено между два баира в продълговата падина, която извежда на Дунавския бряг, Долно Ряхово, откъдето бе пристигнало писмото, рязко се отличава от останалите села в окръга с неугледността си. Има и нови хубави къщи, но грапавото шосе и липсата на централна фасада, с изключение на недовършената читалищна сграда, подтиква към асоциации за великолепие на останалите села от окръга.

Читалищната деятелка и комсомолска секретарка Стойка Костова отсъствуваше. Партийният секретар Гинков не можа да обясни къде е, но безрезервно потвърди написаното за нея. И останалите, с които разговарях, се съгласиха с изнесеното в писмото, дори допълниха нерадостната истина за живота на местните младежи и комсомолци.

Като се изключи неголемият училищен салон, който се разрешава не повече от един път в годината за неучебни цели, единственото място, където могат да се съберат повече хора, е „салонът“. Това е една по-голяма стая, може би 7 на 4. Намира се в невзрачната постройка, където са и бакалията, и станчката, отредена за библиотека. На двете врати — на „салона“ и на „библиотеката“ — висеха катинари. Надзърнах през прозореца и видях... немарливостта. И в двете стаи се ширеше безразборията Подът мръсен, столовете навсякъде и в най-различни пози—като след земетресение. В дъното на „библиотеката“ се виждаше шкаф, който вероятно съдържа книги и оправдава името „библиотека“. В „салона“ на един стол се виждаха няколко вестника, а единият прозорец се затъмняваше от таблата на тенис-маса. Всеки понеделник и петък в този салон се прожектират филми.

Членството на младежите от Долно Ряхово в Комсомола е почти фиктивно. Преди година на събранието трите дружества се обединили в едно. Това събрание се помни, защото оттогава не е проведено друго. Съмнително е дали това дружество изобщо планува някакви задачи и мероприятия, но и ако има план, вероятно служи само за архива на общинския комитет. Секретарят на местната партийна организация не си спомня дружествения комитет да е потърсил някога помощта на комунистите. Но това не учудва, защото помощ обикновено се търси, когато нещо се работи. След партийните и конгресни решения за решителен поврат в работата с младежта и Комсомола започнало издирването на младежите, които са на комсомолска възраст. Това извършил партийният секретар. Комунистите поканили и на две просветни събрания комсомолците. Като прибавим към това и заниманията на кръжока по история на БКП, ръководен от учителката Цветанка Комитска, организационният живот на дружеството почти се изчерпва.

За големите задачи, поставени сега пред дружествата, местните комсомолци не знаят. Никой не ги търси. А в селото има учители-комсомолци, има и бригада за комплексна механизация, в която се трудят толкова младежи.

Преди няколко години, спомня си местният учител Халил Ибрахимов, младежите от селото до късно репетирали, изнасяли пиеси дори в околните села. Оживено било и в училищния двор, където се събирали да играят волейбол. Сега всичко е замряло „Но това е въпрос на организация“, заключи той.

Трябва да го поправим: преди всичко на организация. Защото и преди да се подобри материалната база на Комсомола имаше съюзен живот, имаше младежки прояви от най-различен характер.

Секретарят на комсомолското дружество отдавна само се води на този отговорен пост. нещата? Учителите-комсомолци си спомниха, че от началото на тази година секретарят на общинския комитет Стоянка Радева само два пъти се е „вясвала“ в селото. Колко средства отдели общинският комитет за дружеството в Долно Ряхово? А от управителния съвет на стопанството са отпуснати повече от 1 500 лева за комсомолската организация. И защо не се потърси причината за бездействието на Станка и, ако е неоправдано, да се смени с подходящ човек?

Повече от 50 младежи са осъдени на скука и искат да живеят организирано и смислено. Те се трудят, но достатъчно ли е това, за да се чувствуваш млад и пълноценен член на една кипяща от живот организация? Ще се намери ли човекът, който да ги поведе? „Салонът“ и „библиотеката“ могат да се почистят и да се сна бдяват редовно с вестници и списания. Да се организират на хубаво затревеното игрище състезания също не е трудно. Край Дунава могат да се провеждат осмислени вечери. Не е невъзможно да се създаде и една агитка по време на лятната кампания, която седмично да излиза с програма. Защо младежите трябва да ходят изолирано на някои представления в Малък Преславец, когато това може да стане колективно и организирано? Едно съревнование между бригадите за комплексна механизация от двете села би могло да се отчита периодически в присъствието на цялата общинска организация и това да е съпроводено с увлекателна програма и увеселение. Няма да е прекомерна щедрост към комсомолците от Долно Ряхово и ако им се закупят телевизор, радиоапарат и други неща, които в комсомолския клуб на Малък Преславец не липсват.

Сред осезателно подобрилите дейността си дружества от окръга, дружеството в Долно Ряхово прилича повече на недоразумение с анемичното си съществуване. Фигурирането му в общия списък може да се оправдае само с дейността на учениците, приети наскоро в Съюза. Под ръководството на дружинната и класната си ръководителка те наистина осмислят членството си с положителни прояви. Останалата част от дружеството боледува. Диагнозата е ясна. Трябва да се пристъпи към лечение.

Любомир КАПИТАНОВ

Общоевропейско съвещание: кога, къде и как?

Епохата на космическите скорости не повлия особено за ускоряване разрешаването на политическите въпроси. Особено тежко е, когато биват консервирани големите, положителни идеи, които много обещават на уморените от несигурния мир народи. Поради това човек не може да не изпита дълбоко задоволство от инициативата на правителството на Финландия, което се стреми да придвижи напред, на стадия на конкретните решения, идеята за свикване на съвещание по въпросите на европейската сигурност.

В паметната бележка, която Хелзинки изпрати до столиците на всички европейски държави, и също до САЩ и Канада, правителството на Финландия изразява готовност да стане организатор на общоевропейското съвещание. Хелзинки предлага своето гостоприемство.

Независимо от това каква ще бъде реакцията на заинтересованите страни, може да се каже, че Финландия е подходяща за провеждане на съвещанието. Нейният неутралитет е общопризнат и се ползува с общо уважение. Финландия е в добри отношения с двете Германии — ГФР и ГДР. На международната арена Хелзинки неизменно защищава позициите за укрепване на мира и намалява не на международното напрежение.

И така на въпроса „Къде?“ има конкретно предложение. По-труден е въпросът „Кога“?. Разбира се, би било желателно съвещанието да се проведе колкото се може по-скоро и да не се отлага за 1970 година. Но същевременно не можем да не се съгласим с общо разпространеното мнение, че съвещанието трябва да бъде „внимателно“ подготвено.

Обаче какво се крие зад тази традиционна формулировка? Както се вижда, необходимо е всички европейски правителства да заявят ясно: ще участвуват ли в съвещанието. Засега нито една страна няма отрицателен отговор. Но в даденото положение мълчанието не може да се смята като знак за съгласие.

Очевидно е, че е необходима предварителна работа, свързана с конкретизиране на дневния ред, с възможно създаване на комисии на конференцията, с нейната организационна структура. Правителството на Финландия не изключва възможността да бъде свикано предварително съвещание на представители на европейските страни за проучване на всички тези въпроси и дори предлага своите добри услуги.

В Западна Германия, Италия и някои други страни се изказва мнение, че е желателно да се поканят на общоевропейско съвещание Съединените щати и Канада. При това, както се вижда, се взема под внимание непосредственото участие на САЩ в живота на следвоенна Европа, а също съюзническите връзки на членовете на НАТО със САЩ и Канада, присъствието на американски и канадски войски на континента.

И поради това въпросът „Как?“ не е особено сложен и не изисква многомесечно разглеждане. Основното е, всички европейски страни — и членове на НАТО, и членове на Варшавския договор, и членове на ООН, и оставащите извън рамките на тази организация — активно да се включат в подготовката на съвещанието, което може да окаже най-благоприятно влияние върху съдбата на мира в Европа и в целия свят.

В. АРДАТОВСКИ
Агенция „Новости“

Преглед-състезание на младите конструктори

За разгръщане на широка дейност по техническото творчество и майсторство с пионерите и средношколците напоследък излязоха редица решения. Моделизмът е една широка форма за работа в кръжоците и клубовете по техническо творчество. Повишава се стремежът на кръжочниците и ръководителите към повече технически знания и умения, когато тази дейност се съпътствува от състезателен елемент.

Преди известно време на летището край Калипетрово се проведе окръжен преглед—състезание по авио- и ракетомоделизъм с пионерите и средношколците. То се предшествуваше от състезания по кръжоци и клубове. На окръжния преглед се явиха над 80 участника със своите конструкции и модели. Пълни бяха отборите на Пионерския дом—Силистра, Калипетрово, Ситово, клубовете по моделизми от Силистра и др.

Сред пионерите в отделните класове се получиха следните резултати:

Клас „А“ („чучулига“) — на първо място със 133 точки се класира Христо Стойчев от Пионерския дом, на второ — Евгени Петров със 127 точки.

Клас „Б“ („гуменяк“) — най-много точки събра Атанас Иванов — 51.

От ракетомоделистите първенец стана Красимир Енчев със 125 точки, след него се нареди Божан Минчев с 63 точки. Много добре се представи пионерката Павлина Георгиева. Тя набра 118 точки.

Резултатите при средношколците:

Клас „А“ („планери“) — на първо място се нареди Симеон Иванов от Силистра със 267 точки, на второ — Марин Атанасов от Силистра със 117 точки.

Най-добри резултати от ракетомоделистите постигна Любомир Стоянов от Силистра. На него му се присъдиха 93 точки. Следващият по броя на получените точки е Марин Петров от Калипетрово—72, Денчо Иванов от Айдемир е трети с 67 точки. Добър е активът и на единствената състезателка — Митанка Дякова от Силистра — 40 точки.

Впечатление направи умението и творчеството, с които бяха изработени моделите. Постигната е добра конструктивна издръжливост и постиженията на „чучулигите“, „планерите“ и някои от ракетите могат да се оценят като много добри. Не задоволиха скоростните модели. Пролича недоброто познаване на малките двигатели, лоша беше и конструктивната изработка на самите модели.

Нека се надяваме, че малките конструктори и състезатели ще отбележат още по-добри резултати на републиканските състезания през месец юни.

Г. НАЗЛИЕВ

КОНСЕРВИРАНЕ НА ЛЮЦЕРНА

Високата добивност и ценните фуражни качества на люцерната са познати отдавна у нас. Съвременните достижения на науката и техническия прогрес потвърдиха това по безспорен начин.

Но по различни причини все още у нас не се използуват добре възможностите, които ни предлага това ценно фуражно растение. В това отношение консервирането на люцерната е най-слабото ни място.

Качеството на консервирания фураж зависи от два основни фактори — хранителността на зеления фураж по време на прибирането и начина (технологията) на консервиране. При късно прибиране на тревите, каквото твърде често се допуска, може добивът да се занижи до 40 на сто, а при неправилно сушене или силажиране може да се стигне до пълно разваляне на фуража.

Основните въпроси на консервирането, било чрез силажиране или сушене на люцерната, както и на другите богати на протеин бобови треви са изяснени от науката. В някои напреднали страни успешно се прилагат нови технологии на консервиране. През последните години у нас също се наблюдава нарастващ интерес към съвременните методи на консервиране — дехидрирането чрез топло-сушилни, силажирането в кули, балирането и доизсушаването на повехнала люцерна. Все още обаче техническият прогрес в тази област е твърде бавен.

В една статия не би могло да се даде изчерпателно описание на всички съвременни методи за консервиране на люцерната. Затова се спираме само на най-съществения, което може да се приложи успешно и у нас.

Силажиране на люцерна

Същността на силажирането се състои в това да се създадат условия, благоприятствуващи развитието на млечнокиселите бактерии и изключващи развитието на вредните микроорганизми — маслено-киселите бактерии и плесените. При въглехидратните фуражи (царевица и др.) такива условия се създават и при 80 на сто влажност, защото изобилието на захари и ниското съдържание на буферни вещества (протеин и алкални соли) позволяват бурно да протече млечно-киселата ферментация, бързо да се натрупат органични киселини в силажа и да се създаде необходимата киселинност на силажа, при която маслено-киселите бактерии не се развиват.

Но при силажирането на богатите на протеин и минерални вещества бобови треви, при влажност 80 на сто, млечнокиселата ферментация протича бавно, затова едновременно с нея протича и маслено-киселата ферментация. Маслено-киселите бактерии използуват за храна не само част от захарите, но и част от образуваната млечна киселина. Тази вторична ферментация продължава дълго време и довежда до почти пълно разграждане на млечната киселина до маслена. Едновременно с това белтъчните вещества се разлагат до амоняк. Силажът получава тежка неприятна миризма, мазна структура, и не се приема охотно от животните.

За подобряване на качеството на силажа от бобови треви се прилагат три метода

а) добавка на ферментираща захар;

б) прибавка на химически консерванти;

в) предварително повяхване на тревата.

Най-широко разпространеният начин за добавка на захари е прибавянето на 3-4 кг меласа на 100 кг зелена трева, под форма на воден разтвор в съотношение от 1:1 до 1:3. Главната трудност в този случай е да се осигури равномерно и практически лесно прилагането на суровината с меласов разтвор. Без специален апликатор към силажокомбайна това е много трудно.

От химическите консерванти у нас е намерило приложение добавянето на 0,5 % прахообразен натриев метабисулфит. Досегашните изследвания относно неговата ефективност дават противоречиви резултати. Може да се препоръча използуването му само при влажност на тревата под 80 % и над 70 %. При много влажната суровина той не осигурява стабилност на силажа, а при влажност под 70 % добър силаж се получава и без добавка. Трябва да се има предвид, че у нас предприятията-производители твърде често предлагат нестандартен препарат и че при неправилно съхраняване (в контакт с въздух и влага в препарата) той бързо губи своята активност.

Най-надеждно е силажирането на предварително повяхнала люцерна. Повяхването на люцерната повишава осмотичното налягане на клетъчния сок, което затруднява развитието на маслено-киселите бактерии (при влажност под 68 % те вече не могат да се развиват), докато по-устойчивите на повишеното осмотично налягане млечнокиселите бактерии се развиват добре. Това осигурява благоприятно съотношение между органичните киселини в силажа и огранича ването на протеолитичните процеси, т. е. получава се стабилен силаж.

Но при понижаване на влажността от суровината не изтича клетъчен сок, което затруднява изгонването на въздуха от силажа и улеснява проникването му отвън. Затова е необходимо суровината да се нарязва по-ситно, да се уплътнява по-добре и старателно да се изолира достъпът на въздух в силажа, с оглед да се предотврати плесенясването му. Такива условия най-добре се създават при силажиране в херметически затворени кули. В кулите тревата се силажира с влажност 40-60 на сто.

(Продължава на III стр.)

Ще имат ли край аномалиите в строителството?

СЪДБАТА НА ЖИЛИЩЕН БЛОК „МОСКВА“

Историята на този жилищен блок твърде много прилича на историята на известния и злополучен блок „Д. Благоев“ и за съжаление и на този обект пусковият срок се превърна в прекалено разтегливо понятие. Но преди да се спрем на дузината причини за протакането на няколкото „крайни срокове“ съвсем основателно трябва да поставим въпроса — след като в изпълнението на проекта на блок „Д. Благоев“ се допуснаха маса грешки, след като се разбра, че самият проект има съществени недостатъци, защо при построяването на втори по добен блок грешките и недостатъците не се отстраниха, а даже се допуснаха и по-груби? През последните години много горчиви неща се натрупаха пред ди всичко на гърба на гражданите и е крайно време да се реагира достатъчно категорично и наистина да се сложи край на аномалиите.

Започнат да се строи още през 1967 година, с пусков срок 30. VII. 1968 година, блок „Москва“ преминава през необходимите перипетии и с някои изключения някъде към декември — миналата година е почти готов. Минават студените зимни месеци и през март се стига до приемането на блока. Но приемателната комисия е на друго мнение по готовността на обекта и изреждайки в три десет и три точки недостатъците, некачествено извършените или просто сбъркани по проекта строително-монтажни работи, отказва приемането на блока. И понеже в констативния протокол за първи път става дума за редицата грешки и некачествената работа, нека надникнем за малко в него.

Проверката на комисията установява: във всички апартаменти паркетната настилка е непочистена; лошо е състоянието на мозаечната настилка в целия блок; вентилационните решетки в банята не са монтирани до тавана, а 50 см. по-ниско и до днес не се знае ще могат ли да се затварят или не; на много места мазилката по стени и тавани се оказва некачествена, необезопасени са отворите на асансьорните шахти; не са монтирани и боядисани от инвеститора вратите на балконските ниши, мазилката от балконите на много места се е оронила, промените в канали зацията не са заверени от проектанта, все още не са изпробвани бойлерите, пък и цяла та инсталация, не е било достатъчно укрепването на водопроводите и още много други. И тук напълно закономерно възниква въпросът — нима изпълнителите и инвеститорите не са знаели как и в какъв вид трябва да се предаде такъв обект, още повече, че те строиха и предаваха блок „Д. Благоев“, та са позволили да се допуснат не по-малко грешки и в блок „Москва“? Този въпрос се нуждае от особено изяснен отговор, тъй като не стои от днес, а като имаме предвид, че жилищното строителство в града тепърва се разраства, виждаме, че той ще стои с цялата си сериозност и в бъдеще!

Но да продължим по-нататък. Бедата никога не идва сама — така казва една поговорка. Проверката на главната инспекция за държавен и технически контрол — София установява, че в този си вид блокът не може да се приеме. И в 14 точки изрежда главните недостатъци, а в 8 нареждания изрично подчертава кой какво трябва да направи. Проверката става на 21 април, крайният срок за оправяне на всичко е 10 май, но вече минава и 20 май и някои неща все още си остават същите. В същото време за грубо нарушение на техническите норми при строително-монтажните работи, за липса та на достатъчно ефективен контрол и пр. на началника на строителната организация Филип Кубадинов, на главния инженер Коло Митев, на началника на производствения отдел Васил Виделов, на техническия ръководител по ВК инсталации Слави Русев, допуснал грубо отклонение от проекта, са съставени актове. От друга страна на Момчо Томов — на началник на „Жилищно строителство“ към ГНС за липсата на инвеститорски контрол, за незаверяването и неутвърдяването на отклоненията от проекта, за допълнения, нанесени с мастило и незаверени от проектанта, също е съставен акт. Но ще се окажат ли тези санкции достатъчни за отстраняването на недостатъците и дали ще предотвратят и бъдещите нарушения? Трудно е засега да си отговорим.

Не е необходимо, пък и мястото не позволява да се спираме подробно на вината, която изпълнители и инвеститори си подхвърлят като топка. Предълно ясно е, че те не са били на своето място, на своя глава са правели промени в проекта, които са се оказали фатални. Тук трябва да споменем и протакането на строежа на трафопоста — обект на ОНС, което също оказва своето влияние и даже и сега не позволява да се изпробват бойлерите и инсталацията на обекта. А може би заслужава да се помисли и малко повече за съгласуваността в действията на инвеститори и изпълнители, защото за съжаление всичко е за сметка на гражданите.

И така стигнахме до тези истински мъченици през тези години — ГРАЖДАНИТЕ, които дълги години са икономисвали от залъка си парите за апартаментите, които с цената на вся какви усилия са събрали допълнителните суми, наложени от оскъпяването, които даже при сключването на договора не са знаели срока — нещо, което не е особено в реда на нещата и които в края на краищата на собствения си гръб трябва да изпитат грешките на строители те и инвеститорите. При това те нямат никаква вина — те просто се интересуват кога най-после ще могат да влезнат в собствените си жилища. С официална молба, подписана от всички бъдещи собственици, те се обръщат към предприятието, защитаващо техните интереси — „Жилищно строителство“ при ГНС да отговори на някои техни справедливи въпроси. Кой знае защо отговор не се дава. Не е необходимо да цитираме особено категоричните решения на Юлския пленум на ЦК на БКП за отношението към жалбите на трудещите се, но искаме да подчертаем, че когато инвеститори и изпълнители не са били на мястото си, те са длъжни да отговарят. И то не само пред гражданите!

Всичко би било добре, ако нарежданията на държавния технически контрол се спазваха, ако се отстраняваха грешките и блокът се привеждаше в ред. Но от 21 април там почти нищо не се прави. Не разбираме какво се изчаква? Граданите се съгласиха на един компромис, който ще ускори настаняването им, но направо е необяснимо защо другите не достатъци не се отстраняват. А в същото време в блока стават абсолютно нередни неща — оставен без стопанин той направо им цял поменик на липсващите неща, но нека спомена из чезналите брави, ключове, звънци, кранове, отрязани кабели на домофоните, стотиците метри изтеглен и изрязан кабел от мазетата и още много други „дреболии“, които утре новодошлите ще трябва да ги търсят. А те са си платили за тях. И защо стои без стопанин блокът?

Жилищен блок „Москва“ не е първият, на който се установяват грешки и нередности. Но той преля чашата. И гражданите с право се възмущават. Очевидно е, че мерките, които ще се вземат по подобряване качеството на строително-монтажните работи, по упражняването на строг текущ и инвеститорски контрол, по спазването на пусковите срокове на обектите трябва да бъдат такива, че да се сложи край на аномалиите от рода на блок „Москва“. Новият правилник за капитално строителство е достатъчно категоричен и остава само да се спазва, защото никакви оправдания няма да снемат отговорността от плещите ни, отговорността пред гражданите, пред народа, за когото строим.

Николай ЗЛАТЕВ

Пред новата кампания в консервения комбинат

Броени дни остават до започване на кампанията в консервния комбинат при ДСП „Булгарплод“ — Силистра. За това начало се готвиха всички — и специалисти, и ръководители. През цялата зима се извършваше ремонт на машините. Инсталираха се нови линии, нова помодерна и по-производителна техника. Цялостната подготовка е насочена към изпълнение на един план, значително по-напрегнат от миналогодишния.

Сега в предприятието трябва да се изработят консерви за 390 000 лв повече, в сравнение с 1968 година. Най-много е увеличен планът за доматените изделия. Така консервите от цели домати ще бъдат 100 т повече. Досега зеленчуковата консерва „Лечо“, предназначена за износ в Съветския съюз, се изработваше извънпланово. През настоящата кампания на нея се падат 500 тона от планово производство.

Докато миналото лято се постави началото на производство на мътни сокове, през настоящата кампания те стават един от основните профили на комбината. Общо за соковата линия се предвижда изработването на 2 000 тона продукция.

Както винаги, така и сега, първите консерви, които ще бъдат направени, са граховите, Според главния инженер на предприятието — Георги Калчев, граховата линия е напълно готова за работа. Нов момент в организацията тук е получаването на суровината в олющено състояние. Докато през изтеклите години, обраният в стопанствата грах се ронеше в двора на фабриката, сега този процес ще става в самите кооперативи. За целта са организирани два пункта — ТКЗС — Ситово и ТКЗС—Айдемир, тъй като те са основните производители на тази суровина. По този начин се избягва натрупването на грахови шлюпки, които винаги са били източник на онази вредна микрофлора, създаваща условия за бомбажи.

През тези дни се извършват и последните ремонти на компотените линии. Впрочем основните работи са вече завършени. Старите батерии са заменени с ролкови ленти. Това е голяма придобивка за работническите, защото се създава възможност за отцеждане на водата. Освен това ще се избегне и разпилява нето на готовите за консервиране плодове.

В соковата линия е инстали рана нова машина за поставяне на етикети, което ще спести много труд. Ще бъде подобрена и работата при зеленчуковите консерви, където транспортирането на нарязания пипер ще става вече механизирано.

Цялостната подготовка на машините се ръководи от новоназначения инженер — механик Курти Малчев. Заедно с целия технически персонал той полага усилия за срочния и качествен ремонт на техниката.

От голямо значение за успехите на комбината са подобрените санитарни условия, към които се стремят всички. Обзаведени са 6 нови гардеробни помещения. По този начин ще се избегне до голяма степен замърсяването на цеховете. За да се постигне по-добро оттичане на водата, подовете на производствените помещения се нивелират. Така работниците ще бъдат предпазени от ревматични заболявания. Пред тях ще бъдат изнесени редица доклади на санитарни теми.

С оглед по-доброто запазване на готовата продукция, в комбината се строят нови складове.

За добрия ход на кампания та ще допринесе и подходящата организация на труда. Дадени са необходимите указания, според които се разпределят работниците, ръководителите на бригадите, техниците и технолозите. Отначало ще се работи на две смени, а после — на три. Досега са назначени 400 работници. Непосредствено преди от криването на сезона, пред тях ще бъдат четени лекции, с които то ще бъдат дадени общи насоки в работата.

Още много мероприятия са подчинени на общия стремеж за постигане на по-добри резултати в производството. Проведени са курсове за преквалификация с майсторите на смени, с технолозите и по-старите майстори. Техниците също подобриха знанията си. Предстои курс с автоклавистите. Неотдавна от Хмелницка област се завърнаха директорът на предприятието Марин Минков и началникът на ТРЗ Петър Петров. На предстоящата теоретична конференция, те ще запознаят персонала при комбината с постиженията на научната организация на производството и управлението при сродни предприятия, посетени от тях в УССР.

В чест на юбилея, колективът при предприятието е обещал да изпълни с два месеца преди срока годишния план. Той ще направи всичко възможно, както в подготовката, така и в провеждането на самата кампания, за да посрещне с гордост предстоящия голям празник.

Ст ГЕОРГИЕВА

Зеленчукопроизводителите от звеното на Жеко Койчев в Н. Черна са най-добрите в стопанството. Те рано пикираха доматите и сега ги изнасят в градините.

СНИМКА: М. ТОМОВ

С лице към разносната търговия

Ръководството на потребителната кооперация в Ситово отделя всяка година значително внимание на разносната търговия през летния период, защото разхладителните напитки и стоките от първа необходимост, доставени на блока, улесняват кооператорите, а освен това увеличават и стокооборота. Затова още от сега ръководството на кооперацията определи по един търговски работник за всяко от петте села, който ще разнася стоки по блоковете.

За охлаждането на безалкохолните напитки още през зимата бе складиран достатъчно лед, а през тази година в Ситово ще работи ледогенератор. Организиран е превозът на стоките и напитките до блоковете.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Добро търговско обслужване

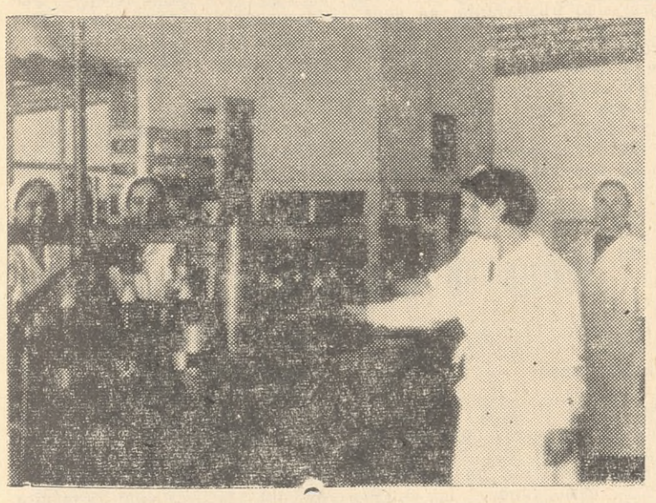
Известно е, че задачата на социалистическата търговия е да достави и пласира на трудещите се необходимите стоки. Човекът, зает с производствена работа, няма физическата възможност сам да си ги търси от производителите. Посредник между производителя и консуматора са търговските организации със своите многобройни обекти в търговията на дребно и общественото хранене. В отделните сезони на годината и по различни поводи: събори, тържества и т.н. възниква необходимостта от създаване на временни търговски обекти или от така наречената разносна търговия. Разносната търговия е от особено значение за селскостопанските труженици през време на усилените селскостопански работи. И на дневен ред пред управителните съвети на нашите потребителни кооперации въпросът за разносната търговия, е стоял не веднъж. В тази кореспонденция искаме да запознаем читателите ни с работата на потребителната кооперация „Труд“ — Средище. На 16 май управителният съвет на кооперацията отчете успехите на колектива за четирите месеца на юбилейната година. При план 259 000 лв в търговията на дребно е постигнато изпълнение 268 000 лв. Изпълнени са и другите показатели — обществено хранене, изкупуване, промишлена дейност, транспорт и т. н. Потребителната кооперация отчита печалба 10 000 лв. С голямо преизпълнение на своите планове приключиха четиримесечието магазинерите Руска Жекова и Менсеит Селимов от Средище, Стойчо Кръстев от Посев, а също така Радка Нейкова и Зекиря Мехмедов — от общественото хранене.

След отчитане на постиженията за изминалите четири месеца бяха разгледани важни въпроси — лятното обслужване на кооператорите, строежи на нови търговски обекти, преустройство на фурните и т. н.

През това лято селскостопанските труженици от Средище, след упоритя и напрегнат труд в полето, ще имат възможност вечер да посещават, при желание, лятната градина към ресторанта, за чието неотложно построяване се взе решение от управителният съвет на потребителната кооперация. Централно място в грижите на членовете от управителния съвет на потребителната кооперация обаче зае разносната търговия. Преразгледаха се възможностите, анализира се миналогодишната дейност в тази насока. Във всяко от седемте села, влизащи в района на потребителната кооперация, са вече подготвени каруци, с които да се превозват закуски и разхладителни напитки в стопанските дворове сутрин, и в полето през деня за полските труженици. За търговията с разхладителни напитки бе помислено от ръководството още през зимата. В много от селата има резервиран естествен лед. И на пет надесетте постоянни търговски обекти са осигурени хладилни съоражения. Сега в Средище се монтира нов ледогенератор, който ще осигурява постоянно търговските си обекти с лед.

Първите излизания в полето при селскостопанските труженици са направени през тези дни и средишките кооператори са доволни от грижите на търговските работници, правят покупки на закуски, прохладни напитки, което подпомага изпълнение и на стокооборота.

И. ПЕТРОВ

Спазването на технологичния процес в ДИП „Дунав“ е от решаващо значение за качеството на олиото, затова инженер-технологът Ценка Янева непрекъснато контролира хода на работата.

Поваленият стълб и... неумолимите електротехници

На 15 т. м. на ул. „Х. Димитър“ — Силистра автомобил налетя на електрически стълб, разклати го и жиците се скъсаха. Същата вечер съобщиха на дежурния електротехник, който огледа местото и нищо не направи. На следващия ден замениха повредения стълб и прикачиха линията само на две семейства, а другите оставиха, защото жиците станали къси. Явяваше се недостиг от 20-30 см. Гражданите предложиха да си купят недостигащото количество и им се свържат с ток домовете. Ала електротехниците си отидоха и повече не дойдоха. И тези дни колкото и да се обръщат за помощ към дежурният електротехник, към отговорника на участъка или към главния инженер на „Електроснабдяване“ — Силистра, все получават отказ.

До кога хората от „Енергоснабдяване“ — Силистра ще държат тези невинни граждани в тъмнината?

Георги РОМАНОВ

Много ароматичен и апетитен силаж от повехнала люцерна може да се приготви и в бетонна траншея. В този случай е необходимо силажната суровина да повехне до 60-70 на сто влажност, да се нареже ситно (2-3 см) и старателно да се уплътни с верижен трактор. Най-горният пласт (40-50 см) от силажа да бъде от свежа (неповехнала) ситно нарязана трева. По време на съхранението в силажа не бива да прониква нито въздух, нито вода. Затова се покрива с пластмасово платно, слепено на платнище широко 7-8 м. Отгоре се посипва рохкава пръст на дебелина 5-10 см. или се поставят бетонни плоскости за плътно притискане на покривката о силажа.

Силажирането на люцерната в повяхнало състояние има редица предимства пред силажирането с прибавки. Значително се намалява теглото на превозваните фуражи. Партида от 1 т свежа трева с влажност 80 на сто губи половината от теглото си, докато повехне до 60 на сто влажност. С повяхването се отстраняват загубите от изтичане на силажен сок. Икономисват се разходите за консервиращи прибавки. В единица сбем от силажовместилището се събира 15-20 на сто повече сухо вещество. Повишава се консумацията на силаж (приравнен по сухо вещество), с което се повишава продуктивността на животните.

За да се приложи успешно тази нова технология, са необходими преди всичко две неща — благоприятно време и подходящи машини. За няколко часа слънчево време люцерната при добива подходяща влага. Но при оставянето на откоси през нощта тя отново се овлажнява и може да се силажира само след падане на росата. Необходимо е да се доставят силажокомбайни KS — 69 (от Австрия или Югославия), или Е-067-1 от ГДР. Те имат подбирач, са монаточващи се ножове, осигуряват необходимата едрина на нарязване и са високопроизводителни. За малки партиди (до 100 тона) силаж може да се използува и силажорезачката РКС—12. Не бива разбира се, да се подценява и въпросът за трудностите относно определянето на влажността на фуража, както и необходимостта от акуратно ръководство на силажирането.

Сушене на люцерната

Идеален способ за консервиране на зелени фуражи е дехидрирането с високотемпературни сушилни. Но засега това е технически неприложимо в дни роки мащаби.

За ТКЗС и ДЗС най-голям интерес за сега представлява досушаването чрез вентилиране. Главното предимство на този метод е в това, че се намалява престоят на фуража на полето (по-малка е зависимостта от времето) и основните манипулации по прибирането се провеждат с полусуха трева, а не със сено, което намалява оронването на листата. При тези промяна на времето, каквато е у нас през май, този начин на сушене позволява да се приготви по-качествено сено, от колкото при сушене на земята.

Технологията е следната. Окосената трева се оставя на откоса до 50-60 на сто влажност, след което се събира на рехави ивици и досушава до 40-45 на сто влажност. При тази влажност полусухата трева се складира без да се гази на вентилационна установка. Щом върху съоръжението се зареди пласт на дебелина 1 м, започва вентилирането. Първото денонощие се вентилира непрекъснато, а след това то постепенно се съсредоточава към топлите часове, когато относителната влажност на въздуха е по-ниска. В първите 2-3 дни се вентилира по 1-2 часа и през нощта, за да се избегне самозагряването на фуража.

При много чести превалявания и висока влажност на въздуха, вентилаторът се пуска периодично през 4-5 часа, по 1-1,5 часа, с цел да не се допусне самозагряване.

За ускоряване на сушенето, особено при повишена влажност на въздуха, добри резултати дава вентилирането с подгрят въздух. С повишаване на температурата на въздуха с 1 градус С относителната му влажност се понижава с 5 на сто, което чувствително подобрява условията на сушене.

Най-правилно е вентилационните установки да се строят в покрити сеновали, там където сеното ще остане на съхранение. Когато се досушава на открито, необходимо е да се вземат мерки срещу евентуално намокряне на сеното през време на досушаването и съхраняването.

Балирането с подбирач — се пресове при влажност 35-45 на сто и доизсушаването на полу сухата люцерна има редица предимства пред досушаването без балиране. С него се улесняват транспортирането от полето до сеновала и от там до обора; в единица обем от сеновала се помества два пъти повече сено; значително намаляват загубите от оронването на листата при превоз от сеновала до обора.

В САЩ около 80 на сто от сеното се приготвлява по този начин. В Англия подбирач—пресовите за 8 години са се увеличили 4 пъти. Широко е разпространено балирането на повехнали треви в Унгария, ГДР и други страни.

Преди няколко години в Силистренски окръг бяха направени първите, макар и недостатъчно сполучливи опити за внедряване на балирането у нас. През 1968 г. в Русенски окръг бяха изпитани няколко чуждестранни марки подбирач-сенопреси. Проведени бяха изследвания за окачествяване на полученото сено. Най-висока производителност и надеждност на връзване на балите показаха сенопресите „Джон-Дир 24—ВС“ (САЩ) и „Клас—ЛД—100“ и „Велгер“ (ГФР). Химическите изследвания показаха, че при балирането се постига много добро запазване на хранителните вещества.

Технологическият процес протича така. Окосената люцерна се изсушава в полето на откоси до 60 на сто влажност. В зависимост от времето тази влажност се достига още същия ден или на следващия ден след вдигане на росата. Тогава откосите се събират на рехави ивици за досушаване. Балирането започва при влажност на тревата 45-35 на сто.

Плътността на пресованото се движи от 75 до 200 кг куб. м и зависи от метеорологическите условия и влажността на тревата. При влажно и хладно време се прилага ниска степен на пресоване. По-рехавите бали по-бързо и сигурно се изсушават. Влажността на тревата не бива да превишава 35 на сто при вентилиране със студен въздух и 45 на сто при използването на подгрят въздух.

За предпочитане е балите да се досушават в покрит сеновал. В такъв случай се използува установка, главен въздухопровод, решетъчен под и допълнителни въздухопроводи за по-равномерно разпределение на въздуха при вентилиране, подобно на вентилирането на небалирана трева. При липса на сеновал сушенето може да се проведе на открито. За целта се използува унгарската инсталация за досушаване. Тя се състои от главен канал (въздухопровод) и допълнителни решеткови тръби за пирамидално нареждане на балите и по-добро сушене на горните пластове.

Страничните стени на главния канал са отвесни, и балите се нареждат напречно на въздушното течение във вид на плътна стена. Плътно поставените бали се сушат равномерно, докато пролуките между балите влошават режима на сушене.

В процеса на сушенето балите се слягат и камарата се деформира. Това налага в страните да се подпира с дървени стълбове на разстояние 2-2,5 м., които се свързват с няколко реда тел.

На една камара може да се складира 50-70 тона балирана повяхнала трева (3-4 хиляди бали с влажност 45-35 на сто, при досушаване с вентилатор с мощност 65 хил. куб. м./ч. Камарата трябва да се струпа за един ден. Ако не могат да се приготвят 3-4 хил. бали, по-добре е те да не се нареждат, а да се оставят до следващия ден на полето, изправени върху тясната си страна, за да не се намокрят, ако завали дъжд.

Нареждането на балите става ръчно. За подаването им от транспортното средство на камарата може да се използува транспортна лента.

Техниката на вентилирането на балите е същата както при обикновеното сено. Но правила та за вентилаторното сушене трябва да се спазват още по-строго, понеже изсушаването на балите изисква по-голямо внимание. След като завърши нареждането на камарата и нейното покриване, включва се вентилаторът, който работи първите един два дни непрекъснато, а след това през часовете, с влажност на въздуха под 80 на сто. През последния период на досушаване при сухо и топло време от 12 до 16 часа. Дали процесът на сушенето е завършил, може да се установи с периодично включване на вентилатора. Ако при обикаляне около камарата излиза топъл и влажен въздух, сушенето трябва да продължи. За правилно провеждане на тенхологическия процес е необходимо хубаво време от косенето до складирането. Балирането на сеното трябва да става под вещото ръководство на човек, запознат с технологията на балирането. Това ще осигури бързо и без загуби прибиране и съхраняване на сеното.

В нашата страна за сега няма внесени специални подбирач сенопреси. За тази цел могат да се използуват внедрените в нашето селско стопанство подбирач-сламопреси ППС-1,6 и ПСБ-1,6 при условие, че същите са освободени до последна степен на свиване, с оглед да се осигури плътност 100-120 кг./куб. м. и се балира люцерна завяхнала до 30-35 на сто.

За навременното прибиране на 1 000 дка сенокосна площ в полските райони са необходими 3-4 сенокосочки, 3-4 сеносъбирачки, 2-3 сенопреси, 10-12 обемни ремаркета, 3 транспортни ленти, 6 вентилатори с дебит 65 хил. куб. м./ч. и 2 сеновала. Безспорно е, че у нас се чувствува остра нужда за сено прибиращи машини и съоръжения. Това налага една част от сеното все още да се суши на полето. В този случай голямо значение има акуратната организация на сеносушенето, при което най-пълно да се използува всеки благоприятен ден. При хубаво време и внимателна манипулация чрез сушене на земята може да се получи сено, което да се доближава по качество до това, сушено чрез вентилиране.

Тодор НАЙДЕНОВ,
ст. н. сътрудник
Тодор ЖЕЛЯЗКОВ,
научен сътрудник

Институт по фуражите — Плевен

Делото на Кирил и Методий и българската музика

В годините 1850-1870, по думите на народния учител и просветител Илия Блъсков, се създават два големи народни празника — денят на тържественото раздаване на свидетелствата на учениците след годишните изпити и денят на народните просветители Кирил и Методий. До като първоначално в деня на Кирил и Методий само се произнасяло слово след завършване на църковната служба, твърде скоро става традиция входът на училищните сгради, коридорите и стаите да се окичват с цветя и на лично място да се поставят образите на солунските братя. В тази празнична обстановка най-уважаваният учител произнасял слово, а след това започвало всенародно веселие.

Ние не знаем мелодиите на най-рано възникналите песни за 24 май — защото те се предавали от уста на уста като истински народни песни. Те възниквали навсякъде, където имало будни българи жадуващи за свобода. Те разнасяли идеите на новото бунтовно време, но трябвало да бъдат още по-бойки, по-съвършени по форма и съдържание.

Твърде много в това отношение допринася големият просветител, един от основоположниците на нашия театър и най-виден музикален деец преди Освобождението Добри Войников. Първите песни, които той създал, били свързани с отпразнуването на 24 май: „Песен за св. св. Кирил и Методий", „Днес сияят две пресветли звезди". По-късно той написва и две стихотворения, посветени на солунските братя. Трябва да се отбележи, че Войников създава своите творби преди още у нас да назреят истинските условия за създаване то на сложни музикални произведения. Ако някои от първите образци носели характер на църковни песнопения, постепенно песните се насищат с революционен патос и стават възрожденски маршови песни. Такава е песента му „Да прославим паметта на нашите просветители". Това е най-известната наша музикална творба за Кирил и Методий след песента на Панайот Пипков „Химн на Кирил и Методий".

Значението на 24 май като народен празник особено нараства след Освобождението. Било сложено началото и на една нова традиция — да се провеждат манифестации. Появяват се първите нотни издания с масов тираж. Постави ло се началото и на една друга ценна традиция — да се изнасят концерти на 24 май, в които вземали участие ученици, учители, граждани. Тези концерти дават възможност да се развие художествената самодейност. Особено място сред вси чки създадени песни заема песента „Химн на Кирил и Методий" от композитора Панайот Пипков, написана през 1903 година за еднороден четиригласен хор. Изпълнена с пределна творческа искреност, скоро тази песен се превърнала в истински народен химн и се изпълнявала навсякъде — по улиците, в училищата, навред по време на многолюдната родна манифестация. У кой българин не са останали спомени, когато с възторг се изпълнявала тази песен. Вече няколко поколения се възпитават чрез нея в дух на трудолюбие и патриотизъм.

Добри Христов и Александър Кръстев също създават песни за двамата братя.

Но никога празникът на Кирил и Методий не е бил извор на толкова радост и възторг, както след Девети септември, когато се създадоха условия за най-пълно осъществяване на техните идеали за всенародна просвета и славянско единство. „Върви народе възродени..." и тази година, в навечерието на 25-годишния юбилей на свободата, ще прозвучи в сърцето на всеки българин, за да ни напомни още веднъж, че и ние имаме дан в световната културна съкровищница.

Лиляна СТРИНСКА

Влияние на семейното възпитание върху развитието на детето

У нас детето се развива в семейството и в обществените учреждения—яслите, детските градини, училищата. Не са прави онези родители, които мислят, че сега, когато е въведено задължителното училищно обучение, когато с всяка години се разширява и расте мрежата от ясли и детски градини, те могат да се освободят от грижите за възпитанието на децата си. Такова схващане е не само несъстоятелно, но и вредно. Възпитанието на младото поколение налага най-тясно сътрудничество между семейството и обществените възпитателни учреждения.

Родителите трябва да разберат, че макар върху учителите, които дават на децата специални научни знания, да лежи задължението всестранно да ги възпитават, все пак от тяхното обмислено и внимателно отношение в значителна степен зависи целият ход на физическото и духовното развитие на децата.

Правилното възпитание в семейството е в състояние да облекчи работата на детската градина или училището и обратно, неправилното семейно възпитание задържа, дори парализира усилията, които възпитателите в детската градина или училището правят. Защото в семейството детето чувствува, вижда и слуша не само това, как трябва да живее, какво трябва да знае, как трябва да се държи, но и практически опознава живота, ежедневно вижда около себе си част от живата действителност и непосредствено участвува в нея.

Огромно, с нищо несравнимо във възпитанието е значението на живия действен пример. Родителите винаги трябва да имат предвид, че това, което те правят, има много по-голямо влияние от това, което те говорят. В този именно жив пример на членовете на семейството се съдържа силата на влиянието, което целият начин на семейното възпитание оказва върху детето.

Освен това възпитанието на детето изисква от родителите постоянно да работят над себе си, изисква внимателно отношение към собственото си поведение. То изисква от родителите самовъзпитание, за да могат разкриваните пред децата образци на поведение да бъдат положителни и достойни за подражание.

За съжаление повечето родители считат, че възпитанието е работа само над възпитаванията.

Най-голямата грешка на родителите, която може да има непоправими фатални последствия за цялата бъдеща съдба на децата, е оставянето на децата без каквото и да е възпитателно въздействие. Оставянето на детето без системни грижи, лишаването му от ласки, внимание, съвет, помощ, довежда до похабяване на характера, до грубо нарушаване на развитието. Безнадзорното в семейството дете често израства като недисциплинирано, грубо, необуздано, криещо в себе си чувство на обида и злоба, чувство на завист и ненавист към тези, които щедро са надарявани с ласки, любов и внимание.

Безнадзорността на детето в семейството родителите често оправдават с липса на време. Такова оправдание не може да бъде прието за сериозно. То свидетелствува само за това, че у някои родители липсва ясното съзнание за задължението да се грижат за правилното и разумно възпитание на децата си, че възпитанието на детето в семейството е не само лично дело, но и тяхно обществено задължение.

Друга грешка на семейното възпитание, противоположна на безнадзорността, е извънредното и голямото възпитателно усърдие на родителите. Има родители, които не оставят ни то една крачка на своето дете вън от своя поглед, не пропускат нито една негова простъпка, нито една казана от него фраза без забележка, без похвала или укор.

Родителите никога не бива да забравят една проста истина, че възпитават децата не за да им бъде винаги леко да ги управляват, а за да могат те да се научат сами да се управляват. Любовта към децата трябва да бъде разумна. Погрешна е системата на суровото, прекалено взискателно възпитание. Изнежването изтощава, а суровостта угнетява и озлобява.

Много пъти грешката в семейното възпитание е в липса та на единство, на стройна съгласуваност. Колко често се случва да наблюдаваме в някои семейства, как родителите и възрастните членове вместо да бъдат надеждни съюзници и сътрудници по възпитанието на децата, са като че ли съперни чещи, борещи се помежду си сили.

Какви са резултатите от такова възпитание? У детето отрано се развиват вредни черти, като стремеж да лавира, да използува слабостите на възрастните. Децата още от ранни години са твърде чувствителни към всяка несправедливост, дори са склонни да я преувеличават. Тя болезнено накърнява тяхното самолюбие и принизява чувството им за лична отговорност. Несправедливото отношение на родителите се възприема като дълбока обида, то поражда завист и оставя следи понякога за цял живот.

Трябва да се отбележи още, че наред с неправилното отношение на родителите спрямо своите деца, вредно влияние за развитието им имат и неправилните взаимоотношения в семейството.

Практиката на лекарите установява, че значителен брой сериозни нервни заболявания у децата и юношите по своя произход се дължат на разправиите и кавгите в семейството, свидетели на които са децата. Те съвсем не са безучастни към това, което става около тях. Такива ситуации нанасят дълбоки психически травми на крехките детски души. Най-често нервните разстройства у децата са тежка изненада за родителите и причините за тях се търсят неоснователно в наследствеността.

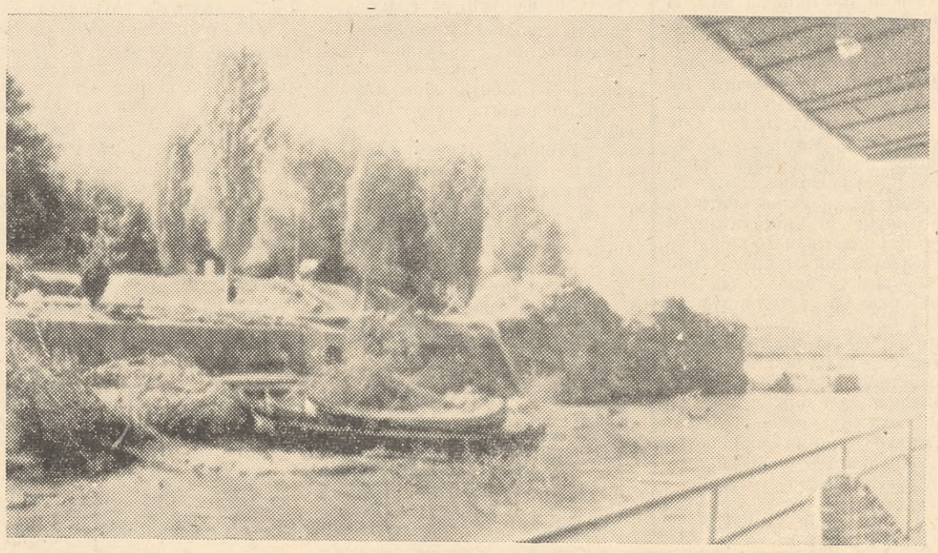
Любовта към децата трябва да въоръжи родителите със сдържаност и търпимост. Нека не забравят, че всяко нервно сътресение, което нанасят на децата си със своето несдържано поведение, после тежко ще се отрази върху самите тях.

Калин МАНОЛОВ
—Детска педагогическа стая—
Тутракан

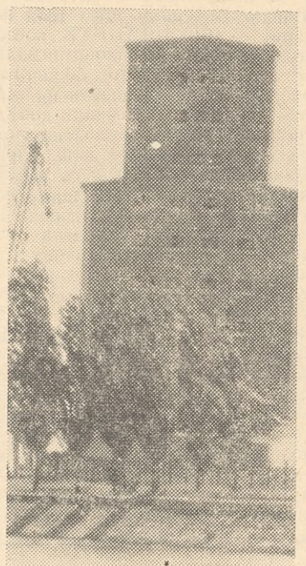
Няколко мига край Дунава

И когато сме радостни, и когато сме тъжни; и когато сме бодри, и когато сме уморени — ние, силистренци, търсим близостта на голямата славянска река. Потъваме в зелените пламъци на дунавската градина, стъпваме бавно, не бързаме за никъде, а край нас сияят усмихнатите лица на младежите и девойките, на майките, които все говорят нещо на рожбите си в белите колички.

Реката тече широка и успокоена в своето долно течение. А по улиците на града е непоносима жега. Закъснялата пролет само няколко дни ни лъха с ведрината си и като че ли започна лятото, без да се съобразява с календара. Затова посоката е една—към Дунава! През всеки свободен миг. От голямата вода вее хладинка, която те освежава. Очите ти си почиват от зеленото на дърветата. Сериозната съсредоточеност на въдичарите, „бъбривостта" на тополите, които разговарят с тихия вятър, спокойният и уверен ход на корабите и шлеповете — безброй възприятия, звуци и багри, които те отвличат за момент от делничните грижи.

сн. 1

сн.3

сн. 2

Много вода е изтекла покрай старата римска стена (сн. № 1). Приливните вълни са я рушили частица по частица в безконечните мигове на времето. И едва сега човекът реши да спре разрушителния процес — започна реставрирането на стената.

А за да бъде брегът още по-красив, силистренци започнаха изграждането на кейова стена (сн. № 2). Майсторите подготвят камъните за строежа. Много внимателно, много точно трябва да бъдат одялани камъните, защото в стотиците бъдни пролети те ще спират привеждащите води на Дунава.

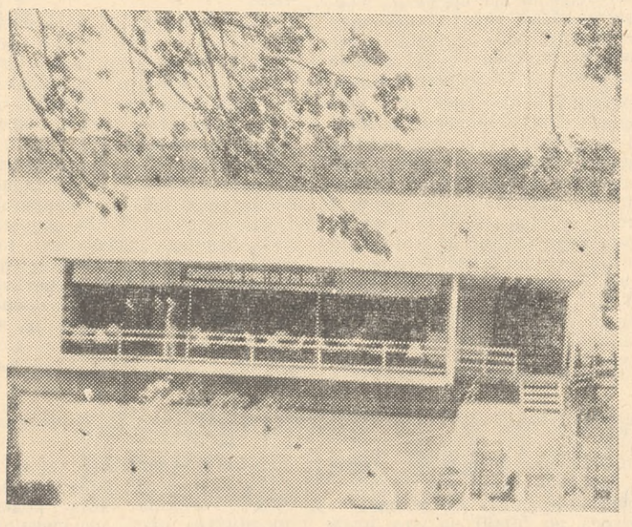
Само на няколко километра от брега, от високия силоз (сн. № 3) са житните поля, но дълъг път изминава житото, докато достигне дотук...

Вечер, ако се чудите къде да отидете, може да влезете в плаващия ресторант (сн. № 4). Той всъщност не е плаващ, защото не плува за никъде. Само когато премине кораб, вълните полюшват този неплаващ ресторант. Сервирането в него е културно и бързо. Само дето радиограмофонът свири на 30 оборота, понеже плочите са много износени... Бихме предложили на управителя да обърне ресторанта с лицевата част към Дунава, та клиентите да се изолират от градския шум.

Който го желае, да отиде в ресторант „Албена".

Няколко мига край Дунава. Няколко мига, „уловени" от окото на фотоапарата. Но и най-сполучливата снимка не би могла да „улови" настроението и атмосферата на този тих кът.

Текст: С. ПЕТРОВ
Снимки: Д. ЙОРДАНОВ

сн. 4

Среща на младостта и красотата

В събота, 17 т. м. учениците от ПТУ по сградостроене в Силистра имаха гости—ученици от средните сградостроителни училища в Шумен и Сливен. Според договора, подписан миналата година, тук се проведе вторият фестивал на художествената самодейност на училищата по сградостроене.

Първи на сцената в салона на ОСПС излязоха утрешните строители от Шумен. Техният рецитал, изпълнен само от девойки, беше сякаш един радостен вик от скелите, един поздрав към утрото... След тях запяха хоровете, заситниха танцьорите. Сменяха се пъстри носии, млади лица.

Втори на сцената се явиха домакините. Тяхната програма беше по-богата и разнообразна, съставите — по-масови. Репиталът им, макар и с някои слабости в изпълнението, звучеше като един възвишен апотеоз на строителството. А когато за тях Радка Илиева, салонът притихна. Един дълбок, топъл и красив глас завладя сърцата. И отново песни, отново танци.

Сливенци започнаха своята програма с изпълнение на мъжки хор. Особено добре се посрещна техният рецитал.

Когато програмата завърши, думата имаше журито — работници на Профсъюзния дом на културата в Силистра. Бяха отличени най-добрите изпълнители и състави.

В. ЧЕРНЕВ

Из Съветския съюз

ДРЕВНИТЕ КАМЪНИ ЗАГОВОРИХА

От края на 20-те години на нашия век нивото на Каспийско море започна да спада пред очите на жителите на гр. Баку. На стотици метра от брега се появи скално островче с камени развалини. Те бяха останки от сграда, от която столетията и морските вълни бяха оставили само основите, част от почти двуметровите дебели стени и петнадесет масивни, кръгли и полукръгли кули.

Достоверни източници говорят, че Каспийско море е спадало и през 18-я век. Още тогава учените са обърнали внимание на неизвестните постройки, за които народът говорел като за потънал град, наречен „Щахри Саба".

Какво са представлявали тези развалини — древна отбранителна крепост, дворец или просто керван-сарай? Брегът, на който е била издигната крепостта, е бил залят от морето след силното земетресение, станало през 1306 г. на юг от Каспийско море, и е пролежал под водата повече от 400 години.

На територията на крепостта археолозите откриха 636 големи каменни плочи с размери 70 Х 35 см и дебелина от 20 до 45 см. Върху тях имало релефни арабски и персийски надписи, орнаменти, изображения на човешки глави, на животни, на птици и на фантастични същества. С тези плочи по всяка вероятност са били покрити всички стени. Релефите са изработени майсторски и с голям вкус.

30 процента от камъните, извлечени от дъното на Каспийско море, са пострадали от морската вода и пясъка. Много рисунки и надписи са изтрити. Но азербейджанските учени Исаак Джафар—Заде и Евгений Пахомов успяха да прочетат много неща: името на майстора Зейнаддин, син на Абура шид Ширвански, датата—630 г. от Хиджра (1232 г.); разшифровани са и някои имена на ширвански шахове — Йезид, Мохамед, Ферибурз, Хершаси: имената на градове — Баку, Шемеха, титли — на султан, на шах.

Имах щастието да разчета около 400 каменни страници, които свързани последователно дават много сведения за Средновековието. Прочетеното разкрива историята на дворцовата крепост, построена на един хълм по времето на ширвански те шахове, през 12 век. На камъка е издълбано:

„Тази величествена морска крепост на ширванските шахове бе построена в името на бога, най-милосърдния от милосърдните, през 630 г. от хиджра". Други надписи гласят: „Приветствие до шаха"; „За гибелта на шамахинското население" и др.

Установено бе, че тук са работили дядо, баща и син. Интересен е надписът: „Солтан Мохамед" с изображението на бик, устремен напред.

Систематизираните четиреде сет каменни страници позволиха да бъдат уточнени имената на шестнадесет шаха от Ширванските династии на Мезаиди те и Керсанидите от 9 до 14 в., което допринася много за изясняване историята на Източното Задкавказие.

Трябва да отбележим, че геологията на Ширванските шахове привлича вниманието на много източни, руски и западноевропейски учени. Въз основа на данните от 11—17 в. и на нумизматиката вече е съставена геологията на Ширванските шахове. Но едва сега бе възможно да се провери нейната достоверност.

По-нататъшните археологични работи ще обогатят още повече данните за историята на Азербейджан и на самия град Баку.

Сакина НАСИРОВА —
изкуствовед

Агенция „НОВОСТИ"

спорт

„Ехо — 69"

УТРЕ Е СТАРТЪТ

Силистра, кацнала като бяла чайка на брега на синия Дунав, скоро ще празнува своя юбилей — 1 800 години, откакто й са дадени муниципиални права. Това е един от поводите тя да бъде три дни „столица" на Девети те републикански състезания по ориентиране за купите и наградите на вестник „Ехо". С провеждането на тези състезания ще се спомогне още повече за популяризирането на града като един обект от „Стоте бисери".

Изпълкомът на ГОНС, обществеността и туристическият актив от града са направили всичко възможно състезанията да преминат при образцов ред. Учредени са специални купи „Дунав" и награди „1 800 години Силистра", които ще се връчат на първенците в състезания та.

Състезанията ще се проведат в района на резервата (представително ловно стопанство) „Каракуз". Разнообразният релеф, характерен с няколко основни дерета, издатини, вдлъбнатини, изравнявания, промойни и тераси при средна денивелация 55-80 метра, сухи горски почви, добра видимост и липса на магнитни смущения, дава възможност на участниците за една интересна невидима борба с посоката, разстоянието и времето. На това се дължи и големият интерес. До сега са подали заявки за участие 720 състезатели от 18 окръга на страната.

Състезанията ще бъдат истински форум на елита по ориентиране. В тях ще вземат участие почти всички майстори на спорта, ветерани, разширеният проектонационален отбор, най-добрите пионери, юноши, девойки, мъже и жени — първо — и второразрядници.

Нашата спортна група, която се състои от 65 души, проведе много упорита подготовка. Засега нашите деца и юноши се считат за фаворити, а четирима от мъжете една девойка и един юноша са включени в разширения състав на националния отбор. Ето защо ние живеем с оптимизма за пълна победа.

Какво предвижда програмата?

Очаква се всички отбори да пристигнат до 16 часа на 23 май и да устроят „туристическо градче" в местността, където ще се проведат състезанията. От 17 часа ще се състои техническа конференция с ръководителите на отборите.

Тържественото откриване на състезанията ще стане в 18,30 часа. Първият старт — нощни състезания за мъже и жени — ще бъде даден в 21 часа. Борбата ще се води за купите и наградите на ГОНС — Силистра. Участвуват гостите и домакините.

На 24 май от 7 часа ще стартират пионерите и пионерките, юношите и девойките — за купите на в. „Ехо" и купите на ГК на ДКМС — Силистра. Същия ден след обяд участниците в състезанията и гостите ще разгледат Силистра, а вечерта за тях и излетниците ще бъде даден концерт.

На 25 май от 5 часа ще започнат дневните състезания за мъже и жени — за купите на в. „Ехо" и на ГК на ДКМС — Силистра. В 14 часа ще стане тържественото закриване на състезанията и награждаването на първенците.

До мястото на състезанията е осигурен транспорт и всички желаещи ще имат възможността да ги посетят.

Петър ПЕТРОВ,
секретар на Организационния комитет по провеждане на състезанията

ДЕПОЗИТ

ВЪРВИ, НАРОДЕ ВЪЗРОДЕНИ,
КЪМ СВЕТЛА БЪДНИНА ВЪРВИ,
С КНИЖОВНОСТТА, ТАЗ СИЛА НОВА,
СЪДБИНИТЕ СИ ПОДНОВИ!
НАПРЕД! НАУКАТА Е СЛЪНЦЕ,
КОЕТО ВЪВ ДУШИТЕ ГРЕЙ!
НАПРЕД! НАРОДНОСТТА НЕ ПАДА
ТАМ, ГДЕТО ЗНАНЕТО ЖИВЕЙ!
БЪДЕТЕ ПРЕБЛАГОСЛОВЕНИ,
О ВИЙ, МЕТОДИЙ И КИРИЛ,
ОТЦИ НА БЪЛГАРСКОТО ЗНАНИЕ,
ТВОРЦИ НА НАШИЙ ГОВОР МИЛ!

ПРАЗНИК НА СВЕТЛИНАТА

Ние, българите, имаме ед на прекрасна песен. Тя разтуптява нашите сърца и ни изпълва със светлина и радост. Не можеш да я слушаш равнодушен и спокоен. Не можеш да не трепнеш пред гордите ѝ думи: „Върви, народе възродени! Това е песен—химн и днес той ще огласи улици и площади по градове и села—из цяла та страна. Хората на науката, културата и изкуството ще манифестират твърдостта на българския дух и неу държимия му летеж към но ви върхове на знанието и про греса.

Патриотичен, светъл праз ник за българския народ и за цялото славянство е 24 май — Денят на народната просвета и култура и славянската писменост. На този ден ние тачим безсмъртния подвиг на двамата братя Ки рил и Методий, дали в ръцете ни книга и знания. Българският народ слави Константин — Кирил, както и неговия брат Методий, ка то създатели на българската и славянска писменост, но знае добре, че делото на двамата братя не се изчерпва само със съставянето на писмени знаци за старобългарския език и написването на първите книги на тоя език. Кирил и Методий и техните ученици поставят ос новите на една нова култура в нашите земи, със своя та дейност те откриват нова страница в българския и сла вянски духовен живот.

Кой българин не е изпъл нен с гордост, че именно на шата Родина е люлката на славянската писменост, че на славянско писмо Ленин написа своите творби и пока за пътя на народите към свободата и комунизма, че славянски бяха буквите, за блестели върху първите кос мически кораби! Винаги—и в дни на робство, и в годи ни на подем, нашият народ е живял с гордото съзнание, че и той е дал нещо на све та, че има свой език и своя писменост. В ранното сред новековие създадената от Кирил и Методий писменост е окриляла и предпазвала нашия народ от асимилатор ските стремежи на Визан тия, помагала му е да съз даде своя книжнина, свое об разование и висока самобит на култура. Да създаде бога та по съдържание литерату ра, която излиза извън гра ниците на Средновековна България. От България—кла сическа страна на среднове ковната славянска литерату ра, славянската писменост преминава в Русия, Сърбия, Румъния. Цели векове бъл гарското книжовно богатст во е подхранвало руската, сръбската и румънската кул тура. Тази писменост наред с народното творчество съх ранява българското народ ностно съзнание в дните на тежко робство. Тя пази спо мени за независимостта на българския народ, за негови те победи над враговете, бу ди патриотичното чувство и поражда сили и вяра в бор бата за свобода.

Българската книжовност неизменно е била свързана с тревогите и надеждите на обикновените хора. Нейни ят демократичен характер, нейната преданост към рево люционния устрем на маси те я правят достояние на всички и мощно оръжие в борбата за по-добро бъдеще. Буржоазията всячески се мъчи да я спечели за своя та кауза, но корените ѝ са непоклатимо впити в народ ния живот. Тази спойка е завещана от първоучителите Кирил и Методий, тя е кале на от великани като Патри арх Евтимий и отец Паисий, от усилията на много знай ни и незнайни труженици. Не случайно тъкмо на 24 май младият Ботев хвърля гневни думи срещу поробите лите. Българската култура винаги е била жива част от революцията.

Искрата, запалена преди векове от солунските братя, днес се разгаря в буен пла мък. В условията на народ ната власт просветата, нау ката и изкуствата разцъфтя ха с необикновена сила. Се га България се гордее пред света със своите певци-чаро дейци, понесли славата ѝ из всички континенти. Вдъх новеното слово на титаните на нашата поезия Христо Бо тев, Иван Вазов, Христо Смирненски, Никола Ваща ров и други отдавна е из скочило извън границите ѝ и буди възхита у народите. Българската нация, поела со циалистическия път на раз витие, внася достойно своя принос в съкровищницата на световната култура.

Страната ни е осеяна с училища, театри, културни домове, библиотеки, кина. Многобройните отряди на со циалистическата интели генция — учители, писате ли, художници, композито ри, научни дейци—с неукро тима енергия се трудят за разцвета на Родината.

24 май е празник и на българския печат. Много бройната армия от журнали сти, летописци на битката за изграждане на новото со циалистическо общество, е достоен помощник на Парти ята в историческия двубой на епохата.

Денят на народната про света и култура, издържал изпитанията на времето, днес стана истински наро ден празник. Докогато свят светува и се чува славянс ка реч, докогато на земята съществува българското име — делото на славянските просветители няма да помръ кне. Ще се носи то от век на век като лъч неугасим, като факел, за да пръска огън в народната душа.

Тази година през месец февруари в много страни на света бе честувана 1 100-годишнината от смъртта на Константин—Кирил Фило соф. С това се отдаде за служена почит на неговото дело, както и на приноса на нашия народ в съкрови щницата на световната кул тура. Защото делото на сла вянските просветители е не разривно свързано с Бълга рия.

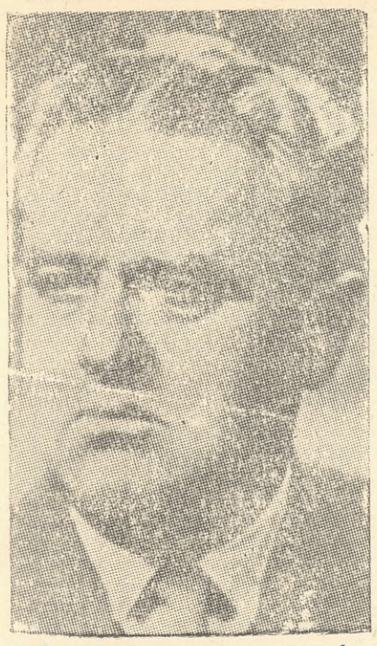
ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КО МИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 59 (1528) | Събота, 24 май 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Дейността на Отечествения фронт — на нов етап

В четвъртък в Силистра се състоя съвещание на окръж ния актив на Партията, БЗНС, Отечествения фронт и Комсо мола във връзка с преустрой ството на дейността на Отечест вения фронт в светлината на решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП. В неговата ра бота участвуваха и членът на Политбюро на ЦК на БКП и председател на Националния съвет на Отечествения фронт Боян Българанов, първият сек ретар на ОК на Партията Геор ги Кардашев, членовете на Бю рото на Окръжния партиен комитет Димитър Михайлов, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, Сава Шиваров, председател на Ок ръжния комитет на Отечестве ния фронт, Шакир Шакиров, председател на Окръжния съ вет на профсъюзите, председа телят на Окръжното ръководст во на БЗНС Александър Чола ков.

С кратко слово др. Сава Ши варов откри съвещанието и даде думата на първия секретар на Окръжния комитет на Пар тията Георги Кардашев. Той прочете доклад за ролята и мястото на Отечествения фронт в системата на социалното уп равление на Народна републи ка България. Първият секре тар на Окръжния комитет на БКП изтъкна, че решенията на Юлския пленум на ЦК на Партията и на пленума на На ционалния съвет на Отечест вения фронт от 12 май тази го дина бележат нов, качествен етап в развитието и дейността на комитетите и организациите на Отечествения фронт. Но сегашните форми и методи на работа в него са вече остарели, не отговарят на изискванията на общественото развитие. За това е необходимо комунисти те, сдружените земеделци, без партийните да заработят за вна сяне на съществено преустрой ство в работата на Отечестве ния фронт.

По доклада станаха оживени разисквания. Изказалите се участници в съвещанието говори ха по редица специфични проблеми на отечественофрон товската дейност, споделиха це нен опит.

Голяма реч произнесе и др. Б. Българанов. Той изрази за доволството си от активността, която беше проявена на съве щанието на извършващото се преустройство в работата на Отечествения фронт. Отечестве нофронтовската дейност трябва решително да се подобри, за да се обхващат повече трудещи се, да се заличава границата между организираните членове на Отечествения фронт и цяло то население. Отечественият фронт сега е призван да спло тява трудещите се още по-здра во около политиката на Партия та, да ги включва в изпълне нието на общонационалните за дачи. В никакъв случай не тря бва той да дублира профсъю зите и Комсомола, а да наме ри своето специфично място в системата на социалното управ ление на нашата страна. Зна чително ще се разшири само инициативата на общинските и низовите организации. Ще се преустрои и политико-просвет ната работа, като редица не ефективни форми ще се изос тавят.

По-нататък др. Българанов се спря на контролните функ ции на Отечествения фронт, на съвместната работа между на родните съвети и Отечестве ния фронт, за разширяването на социалистическата демокра ция. Изрази своята увереност, че целият окръжен актив ще внесе решителен прелом в жи вота и дейността на отечестве нофронтовските организации.

* * *

Пленумът на Окръжния ко митет на Отечествения фронт извърши и някои кадрови про мени. Досегашният секретар на ОК Михаил Станков беше освободен, поради преминаване на друга работа. На негово мя сто беше избран Димитър Да скалов. Освободен бе и членът на Бюрото на ОК на Отечест вения фронт Шакир Шакиров. За нов член на Бюрото на ОК на Отечествения фронт бе из бран Калин Димитров, секре тар на ОК на БКП. Първият секретар на Окръжния парти ен комитет Георги Кардашев и председателят на ИК на ОНС Димитър Михайлов бяха кооптирани за членове на ОК на Отечествения фронт.

* * *

Вчера др. Б. Българанов се срещна с Бюрото на ОК на БКП. Другарят Кардашев запо зна скъпия гост с политическа та обстановка в окръга, с под готовката за 25-годишнината от Деветосептемврийското въс тание и 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за град.

Другарят Българанов прояви интерес към строителството, към състоянието на битови те услуги и даде ценни препо ръки по някои въпроси от бъ дещата работа в окръга. След това, придружен от членове на Бюрото, той посети промкомби нат „Камъшит“ и Завода за организационна техника.

Вълчо РАДЕВ

ЮБИЛЕЙНО ТЪРЖЕСТВО

На 22 май т. г. в салона на Силистренския народен театър бе честуван тържествено 60-годишният юбилей на ССТ „Доб руджа“ — Силистра.

Кратък доклад за историята и успехите на техникума-юби ляр прочете неговият директор Иван Нончев.

Др. Христофор Иванов при ветствува преподавателите и възпитаниците на техникума и връчи ордена „Кирил и Мето дий“ — II степен, с който Президиумът на Народното съ брание на НРБ награждава ССТ „Добруджа“ — Силистра. С медал „За трудово отличие“ се награждава учителят от тех никума Тодор Ангелов Петров.

От името на ОК на Комсомо ла Атанас Киров връчи почет ни грамоти.

Бившият директор на земе делското училище Емил Грек ов разказа спомени за перио да 1940—1945 г.

Представители на средните училища в Силистра поздрави ха юбилярите и поднесоха скромни подаръци.

В момента на тържеството бе получена поздравителна те леграма от Селскостопанския техникум в гр. Измаил, с кой то ССТ „Добруджа“ има прия телски връзки.

Юбилейното тържество за върши с програма—спектакъл на самодейците в техникума.

С. ПЕТРОВ

Празничен концерт

Горд е българският народ със своето културно развитие. Преди единадесет века на неговия език бе създадена първата славянска азбука, бяха написани първите славянски книги, въз никнаха забележителни литературни традиции, които дадоха богат плод и по-късно издигнаха славянските литератури, като едно от най-ценните и най-високи достояния на общочовешката култура.

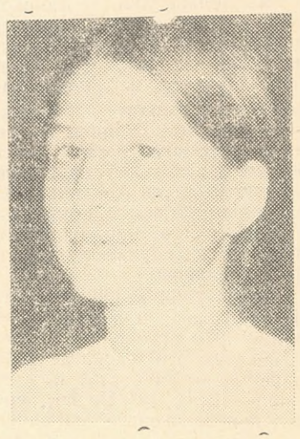
За да отбележат големия празник на българския народ — денят на българската просвета и култура, на славянската пис меност и на българския печат, снощи в салона на народния театър се събраха представители на просветата, културата и трудещите се. За тях самодейни колективи от града изнесоха празничен концерт.

Тържествено прозвуча химнът за Кирил и Методий, изпъл нен от хора на учителките и пионерите при училище „Кирил и Методий“. С професионално майсторство юношеският струн ен оркестър при образцово читалище „Доростол“ изпълни своя програма. Възторжено звучаха словата от устата на ре цитаторите при Детската музикална школа в града. А вихърът на танците от ССТ „Добруджа“ накара публиката дълго да им аплодира. (СТ)

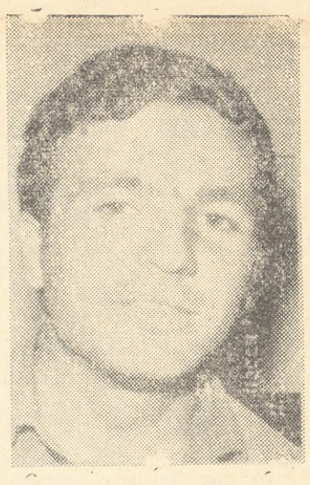

24 май е двоен празник за училище „Кирил и Ме тодий“ — Силистра. На този ден училището отбелязва 5-годишния си юбилей и честувува своя патронен празник. НА СНИМКАТА: Драматичният състав към учили щето подготви и изнесе през месец април пиесата „Пе пеляшка“.

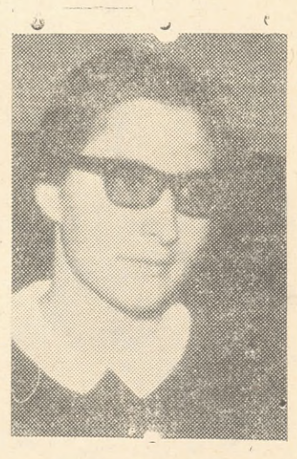
Абитуриенти отличници

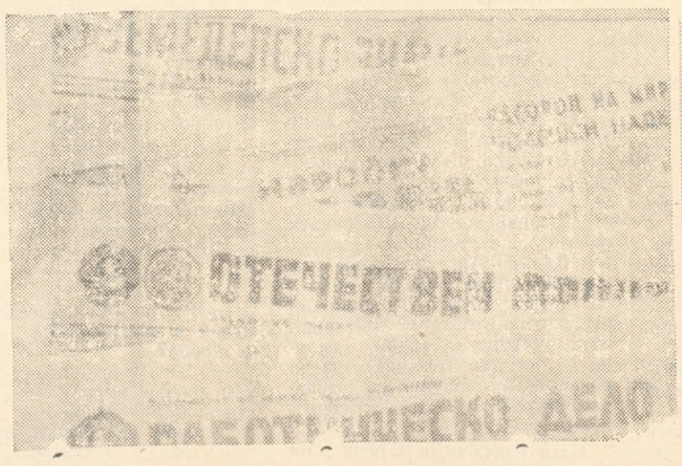
Миряна КОСТОВА
от гимназията в Силистра

Атанас СТОЯНОВ
от Техникума по механотехника в Силистра

Жана АРСОВА
от гимназията в Тутракан

24 май е и Ден на българския печат. В окръга през тази година се получават 77 000 вестника и 42 000 списания от най-различни издания.

За 25 години народна власт в окръга бяха построени по лимитен път 33 училища, а със средства от самообла гането — 37. В тях сега се обучават 28 124 учащи се, от които в началния курс—12 119, в средния—11 966 и в горния —4 039.

Само за последните десет години в окръга бяха построени 10 нови масивни читалищни сгради, някои от които са истински дворци на културата. Броят на биб лиотеките нарасна на 105, а техният книжен фонд въз лиза на 770 000 тома.

1944 ★ 1969

25 години на ВЪЗХОД

Плодовете на културата

С ПОЛЪХА НА ОБНОВЕНАТА НИ ЗЕМЯ

ДОБРИН КУЗМАНОВ,
заместник-председател на ОС за изкуство и култура

Успехите в изкуството и културата са неделима част от общото движение на българския народ към възход през годините на народната власт. Най-талантливите представители на нашата художествена интелигенция — писатели, художници, композитори дават своя принос в съкровищницата на националната ни култура. Българските певци, инструменталисти, хорове и ансамбли прославят името на България по всички континенти.

Значителни са успехите на културата и изкуството в Силистренски окръг. Народните читалища са средища на културния живот в градовете и селата на окръга. От 1958 до 1969 г. в окръга са построени 50 нови просторни читалищни сгради. Подобрената материална база създава условия да се разшири обхватът на читалищната културно-масова работа.

Развитие бележи и библиотечното дело. Книжният фонд на библиотеките от 250 хил. тома през 1960 г. нарасна на 770 хил. тома към началото на 1969 г. През 1968 г. са раздадени за прочит 730 хил. тома книги на 60 хил. читатели. Библиотеките организират обсъждане на книги, читателски конференции и други прояви, които се посещават с интерес от читателите.

Голям дял за естетическото възпитание на трудещите се има художествената самодейност. Към народните читалища, училищата, профорганизациите и трудово-производителните кооперации са изградени 380 художествени самодейни колектива. Те демонстрираха най-ярко своите художествени постижения в конкурсите на Третия републикански фестивал, посветен на 25-годишния юбилей на свободата. Състоялите се общински и окръжни конкурси на музикалната, танцовата и театралната самодейност се превърнаха в народни тържества. В заключителните етапи на Фестивала извоюваха право за участие: хор „Седянка“ с диригент Арам Бербериян, хор „Дунав“ и мъжка вокална група с диригент Артюн Маркарян при ОС на ТПК, камерният хор на учителките с диригент Росица Георгиева, пионерският хор при силистренското училище „Кирил и Методий“ с диригент Стоян Чешмеджиев, хоровият и танцовият състав на Добруджанския ансамбъл при ОНС и ОСПС, битовият хор и танцовият състав при Селскостопанския техникум, родният хор от с. Айдемир, битовият пионерски хор от с. Ситово, танцовият състав от с. Калипетрово.

През последните години добре се развиват отделни литературни творци в окръга. Радващи са постиженията на музейното дело. Гордост за нас са богатите и добре уредени изложби на етнографския и археологическия отдел на народния музей. През миналата година, съвместно с толбухинския музей, в София бе организирана изложба на тема: „Добруджа — съкровищница на хилядолетна култура“, която отрази историческото развитие на родния ни край и успехите в социалистическото строителство.

Преди Девети септември киното е било непознато за хората от нашия край. Трите кина в Силистра и Тутракан са били посещавани много слабо. Сега в окръга работят 63 стационарни и подвижни кина. Няма селище, в което да не се прожектират филми. През 1968 г. кинопрожекциите са посетени от 2 103 000 зрители. Това е ярък показател за големия интерес на трудещите се към киноизкуството.

През миналата година окръжното концертно бюро е организирало 152 концерта. Концерти изнасят и самодейните колективи. Много интересни инициативи осъществява и ДП „Културен отдих и художествена украса“.

Дългогодишна история и традиции има силистренският народен театър. Макар през последните години да е поставен при трудни условия за работа, творческият колектив на театъра ни поднася все по-интересни и вълнуващи спектакли.

Не на последно място трябва да споменем и творческата активност на нашите художници, обединени в окръжна група при СБХ. С интерес се посрещат годишните изложби на групата. Успех на изобразителното изкуство бе организираната през тази година изложба на тема „Добруджа“, в която участвуваха 49 художници от цялата страна.

Постигнатите успехи в развитието на културата и изкуството в Силистренски окръг са резултат на помощта и грижите на партийните комитети, които ръководят цялостния икономически и културен живот в селищата на окръга.

Монументалната украса и приложното изкуство в Силистра получават все по-голямо признание.

НА СНИМКАТА: Керамичен барелеф на Климент Охридски, поставен в гимназията. Той е дело на художниците Георги Куртев и Йордан Маринов.

Ритъм от равнината

Ние все още живеем с **впечатленията от концерта пред** Българската телевизия, с който Силистренски окръг се представи неотдавна. И почти всички сме единодушни, че танцьорите от Калипетрово дадоха твърде много за добруджанския облик на концерта. Пред ръководителите на Родината, пред възхитената публика, пред зрителите от цяла България те показаха своето майсторство. Възхитиха ни с волния ритъм на своите танци. С оня ритъм, отразил безкрая на добруджанската шир, на полюшната от крайдунавски ветрец златна пшеница.

...Беше 1954 година. Десет мъже, 11 жени и девойки и четирима изпълнители на народни инструменти сложиха начало на танцовия състав при читалище „Пробуда“. По него време най-прославените танцьори бяха айдемирци и попинци. Но скоро тяхната слава бе засенчена от чудесните прояви на новия, калипетровския състав. Още същата година той се класира между първите в с. Хърсово, където се проведе преглед на художествената самодейност. Само след година, на окръжния преглед в гр. Русе, калипетровци заеха първото място. Малко по-късно те станаха национални първенци. Връх на тяхната изява бе участието им на младежкия фестивал в Москва. Оттук те се завърнаха като лауреати. Златен медал на танцьорите донесе II републикански фестивал, състоял се в гр. София през 1964 година.

Награди, отличия, радостни вълнения, овации... Не се ли крият зад тях голямата упоритост на хората, които отделят часове от своята почивка, за да усъвършенствуват майсторството си? Не говорят ли те за оная голяма обич към народните хора и ръченици, с която са закърмени добруджанци още от най-ранна възраст. Всяка година все нови хора пренасят в колектива своята голяма любов, за да я претворят в чудни ритми, с които ни завладяват, пленяват. Тази обич задържа в колектива вече толкова години танцьорите Стойчо Димитров, Петър Чамурджиев, Добри Мирчев, Чаню Братанов, Курти Маринов, Жеко Желязков. Макар че вече не живее в Калипетрово, Хараламби Джански ръченик, със сборената, с добруджанската сюита, с игривия си данец. И когато пред възхитените ни погледи се люшнат алените, надиплени поли на девойките, когато мъжете закършат стан под пъстрите джамадани, а ръцете им се понесат като бели криле на птици, в нашите сърца избуява онова топло, онова голямо чувство, което носи всяка нова среща с Добруджа, с Родината.

Наскоро калипетровските танцьори се класираха между първите на зоналните прегледи в гр. Варна. Това им трасира пътя към националния преглед. Танцьорите се подготвят усилено за това ново изпитание. До късни нощи читалището се оглася от веселите им провиквания, от кръшните мелодии на гъдулките и хармониката. И с всеки изминат ден майсторството на дружния колектив расте. Расте и надеждата и вярата на танцьорите, че още веднъж ще могат да прославят родния ни, добруджански край.

М. ТРИФОНОВА

Да не заглъхва песента

Работното място на Артюн Ованес Маркарян ме кара малко да се стъписам — търсех известния диригент на хор „Дунав“, а сега стоях пред един човек, при който ту идваха, ту си заминаваха десетки служители, всеки един от които ръкомахаше, обясняваше, настоя ваше във връзка с планове, отчети, постановления.

Опасявах се, че при това положение прекомерно заетият човек няма да има време за провеждане на плануване от мен разговор.

Може би затова измолих време само за един единствен въпрос: „Какво място заема хоровото изкуство в живота Ви“?

— Хоровото дело стана мое призвание в живота още в ученическите години а после в казармата и младежката бригада.

— Каква е хронологията на Вашия творчески път в това нелеко изкуство?

— От 1 януари 1949 година към Съюза на народната младеж беше създаден голям смесен хор, който носеше името „Млада гвардия“. Този период съм запаметил с особената активност на хористите. Наричаха ни „летящия състав“, защото бяхме навсякъде, където имаше младежки прояви — агитки, събрания, събори...

— А от кога води начало то си хор „Дунав“, който ръководите сега?

— Той беше създаден през 1949 година. Отначало беше мъжки състав и негов диригент беше известният музикален деец Андрей Папанчев. През 1959 година хор „Дунав“, който дотогава беше състав на кооперация „Дунав“, стана представителен хор на Окръжния съюз на трудово-производителните кооперации...

— Моите хористи са в повечето случаи „слухари“, но аз никога не съм се обезсърчавал от тази немаловажна подробност. Разбира се, с нотно грамотни хора се работи по-лесно, но като всяко човешко дело и хоровото изкуство не може без трудности. Пък и според мен по-важно е човек да е влюбен в пеенето, отколкото да е нотно грамотен.

— А отличия... какви отличия и награди има досега хор „Дунав“?

— Ще Ви кажа едно — те са много. Не мога да Ви посоча цифрата. Ще се помъча да цитирам по-важните — през 1957 година на републиканските прегледи на художествената самодейност в системата на трудово-производителните кооперации поделихме първото място с пловдивския хор, на Първия републикански фестивал заехме пето място, а на Втория трето място с бронзов медал и званието „лауреати на фестивала“. Същите отличия получих и аз отделно. Провеждали сме множество концерти в страната и чужбина. На прегледите по случай 100 години работнически хорове в гр. Будапеща ни дадоха почетна грамота...

— Др. Ованес, доколкото знаем, наскоро се подготвя юбилейно честуване по случай 25-годишната Ви дейност в хоровото изкуство. Какво бихте казали по повод на това предстоящо събитие.

— Какво да Ви кажа — ху баво е, че ще се честувам мой юбилей. Това естествено ме радва. Но радостта ми ще бъде стократно по-голяма, ако това събитие успее да развълнува моите хористи и съграждани. Тогава ще знам, че моето дело не принадлежи само на мен, а преди всичко на хората, които ме обкръжават.

Руси ШИМАБЕЕВ

Образът на Менада, инкрустация към колесницата, е само частица от интересните находки, на които се натъкнаха археолозите.

ОТ МИНАЛОТО – КЪМ БЪДЕЩЕТО

Музейното дело в окръга през последните двадесет и пет свободни години направи неговия голям скок в своето развитие. Разрешени бяха много важни неотложни въпроси, което разкрива нови перспективи в изучаването и популяризи рането миналото на родния край, за възпитаване на подраства щото поколение в дух на патриотизъм. Пред представител на редакцията директорът на Окръжния исторически музей Светослав Русев сподели най-първостепенните завоевания на музейното дело в окръга.

— Другарю Русев, кое характеризира най-ярко дейността на Вашия институт през годините на народната власт?

—Преди всичко създаването на здрава материална база, която да съответствува на нарастващите съвременни изисквания. Музеят в Силистра съществува от 1954 година. Всички знаем как години наред той не разполагаше нито с удобни помещения, нито с някакви цялостно завършени експозиции. Благодарение на изключително ценната помощ, оказана от Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет, за няколко години в тази насока беше направено твърде много. С големи усилия бяха реставрирани крепостта „Меджиди табия“ и музейната сграда в града. В тях сега са подредени експозициите „Археология „Национално-освободителни борби“ и „Етнография“. Те съхраняват изключително много експонати, станали достояние на хиляди посетители. Трябва да се изтъкне, че експозициите получиха високата оценка на Комитета за изкуство и култура — отдел „Музеи“ за най-добро художествено оформление. Тази оценка беше потвърдена още веднъж и от участниците в XIV национална археологическа конференция, която се проведе неотдавна в Силистра.

През този период от време беше решен и трудният въпрос за кадрите; сега музеят разполага с добре подготвени специалисти. Те са в състояние успешно да разрешават много от сложните въпроси.

Преди няколко години в Тутракан беше създадена музейна сбирка която, благодарение на усилията на уредника Рачо Змеев, непрекъснато се попълва с нови експонати. Тя е една ценна културна придобивка за града.

— Как оценявате научно-изследователската работа, извършена през тези 25 години?

— До Девети септември археологически разкопки в окръга от български учени не са правени. Фактически трябваше да започнем от началото.

През последните години под ръководството на проф. А. Милчев бяха извършени археологически разкопки на обект Нова Черна. В резултат на това са получени много интересни данни и материали, които вече са дадени за публикация.

Благодарение на активната работа на сътрудничката на музея Стефка Ангелова беше създадена археологическа карта на окръга и бяха планирани изследванията върху материалната култура на траки, римляни и българи. Тепърва започва разгърната научно-изследователска работа и от другите отдели.

Бяха извършени и редица интересни разкопки: на гробницата в двора на ДИП „Липа“, на колесницата, на външната и вътрешната градска стена. Получени са нови данни, които представляват нов принос в изучаването на монументалната българска архитектура.

— Другарю Русев, а какви са перспективите за бъдещата работа?

— В най-скоро време предстои разкриването на художествен отдел към музея и уреждането на картинна галерия. Вече са закупени 70 картини. Но Националната художествена галерия ще ни представи пълен комплект от творби, които ще представят най-ярките представители на българското изобразително изкуство.

Предстои разкриването на експозициите „Революционно движение“, „Социалистическо строителство“, природо-научен раздел, който ще използува богатствата на резервата Сребърна.

— Какъв ще бъде делът на музея в честуването юбилея на града?

— Ще участвуваме активно във всички мероприятия на организационния комитет, които се отнасят до нас. Ще бъде организирана научна сесия по проблемите на историята на Силистра. Предстои откриването на клуб на културните дейци, с проявите на който ще бъдат осигурени пълноценни развлечения за интелигенцията в града.

А имаше само три кина...

(БЕСЕДА С ДИРЕКТОРА НА ОП „КИНЕФИКАЦИЯ“ МЕНАХЕМ ЛЕВИ)

В годините след Девети септември Партията и народната власт отдават голямо значение на киното, оценявайки го като мощно средство за масова агитация, като средство за комунистическо възпитание на нашия народ и подрастващото поколение.

Каква е равносметката на постиженията в окръга през изминалите двадесет и пет години?

На територията на окръга до Девети септември имаше само три кина: две в Силистра и едно в Тутракан. А в края на миналата година зрителите разполагаха с 64 зимни и 5 летни кина. Кабините в селата Айдемир, Сребърна, Алфатар и Окорш са оборудвани с по две широколентови машини. Нашият стремеж е във всички села да се поставят широколентови машини, с които ще се осигури качествен кинопоказ и звук, ще се осигурят добри условия за зрителя.

Преди 25 години в нито едно село на окръга нямаше кино. Така болшинството от хората бяха лишени от тази голяма културна придобивка. През годините на народната власт бяха построени 50 читалищни сгради, в които бяха предвидени и кинозали. Сега във всички централни селища и в някои съставни села има нови сгради със салони, на които ние осигурихме добро вътрешно обзавеждане. Особено добре са уредени те в Калипетрово, Алеково, Белица, Главиница, Зафирово и др. Засега единственият недостатък на салоните от селската киномрежа е отоплението. Направено е много, но желаното още не е постигнато.

Преди Девети септември средната посещаемост на глава от населението от градовете е била три-четири пъти в година. А сега всеки гражданин на Силистра средно в годината посещава филми 27 пъти. За селата тази цифра съответно е 7,66. Както виждате, прирастът е доста значителен, и ние считаме, че той би бил по-висок, ако нямаше „конкуренцията“ на телевизията, която навлезе дълбоко в бита на нашето население, както в градовете, така и в селата.

Предпочитаните филми от нашия зрител са съветските. Непосредствено след Девети септември почти нямахме внос от произведения на съветското киноизкуство. А през 1968 година ние прожектирахме 2 117 програмни съветски филми пред 859 175 зрители. Никой не може да забрави и не може да заличи дълбоката следа, оставена у нас след прожектирането на такива творби, като „Съдбата на човека“, „Летят жерави“, „Чапаев“, Депутатът от Балтика“, „Песен за войника“, „Война и мир“, „Всичко остава на хората“ и много други.

Един от най-болните въпроси за нас е този за кадрите. Липсата на специалисти-киномеханици довежда до голямо текучество, до лош кинопоказ, до недостатъчни грижи и неумения за поддържане на съоръженията. А всичко това води до незадоволителни прожекции, до повреждане на филмовите копия. Съгласно новата щатна таблица киномеханикът трябва да има средно или основно образование и диплом за правоспособност. А ние от 59 киномеханика имаме само 19 със средно образование. Всичко това се отразява най-много върху културно-масовите прояви с филмите. Сами разбирате, че при тази култура на кадрите те или няма да се провеждат, или няма да задоволяват.

Почти всяка година ние искаме от селсъветите и комсомолските дружества съдействие за изпращане на младежи от нашия окръг, които да завършат едногодишната школа за киномеханици. Обаче такова съдействие не ни се оказва и от запазените за нашия окръг 8—9 места се заемат максимум две.

През миналата година ОП „Кинефикация“ изпълни плана си по всички показатели. Добре протича нашата работа и през изминалите месеци от тази година. Ние сме дали обещание в чест на славния 25-годишен юбилей от социалистическата революция в България и 1 800 години от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град да изпълним плана си по всички показатели. Колективът гледа на това обещание като на закон и ще положи всички усилия, ще използува натрупания си опит, за да изпълни дадената дума. Това ще бъде и най-хубавият ни дар за юбилея на свободата.

Рисунки на асфалта

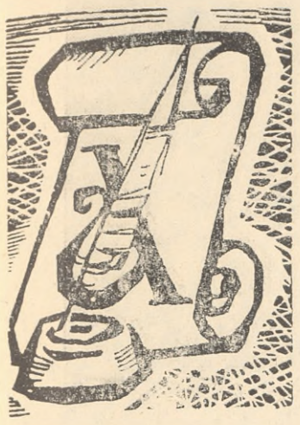
Наскоро в Тутракан за пръв път в града се проведе общоградско ученическо състезание по рисуване на асфалта. Състезанието беше организирано от градския комитет на Комсомола. В него участвуваха близо 100 ученика от началния и прогимназиалния курс. Темата бе —25 години щастливо детство. Младите художници заеха места на разграфените квадрати на асфалтираната площадка на гимназията и започнаха да реализират своите искрени и интересни виждания. Оживяха много моменти от историческото минало, от социалистическото строителство, из пионерския живот. Извън класирането участвуваха и възпитаници на детските градини. Направи впечатление вярното чувство на участвуващите в състезанието, умението им да рисуват композиции.

Журито с председател Николай Ганев, учител по рисуване, бе затруднено в избора на спо лучливата рисунка. Най-висока оценка заслужиха работите на Никола Стефанов, Николина Русева, Виолета Гутева, Мария Радева, Траяна Луканова, Катя Петрова. Най-сполучливи от възпитаниците на началния курс бяха рисунките на Бисера Паунова, Тошко Таков и Валя Пейчева.

Викентий ДУКАНОВ

ДОСТОЯНИЕ НА НАРОДА

АКТИВЕН ОРГАНИЗАТОР

Да можеш да организираш културния живот в едно село, толкова близко до окръжния център, каквото е Айдемир, се иска не само желание, иска се оня пламък и амбиция в работата, които разпалват творческия огън у самодейците и карат зрителите със затаен дъх да следят песните и танците им.

Разбира се, самодейността е един от главните проблеми, но не е единственият. Въпреки отличният хоров колектив, който заслужено се нарежда сред най-добрите в окръга, общинският съвет за изкуство и култура в Айдемир има и от какво да е недоволен. Театралният и танцовият състави тази година не можаха да се организират добре и традицията на айдемирските самодейци бе нарушена. А всички помнят танцьорите и актьорите от Айдемир, печелили не един път окръжни първенства. Но да се надяваме, че това е само временна болест, която непременно ще се излекува.

Когато говорим за активната дейност на този съвет, трябва да споменем, че тя протича при всички случаи с активното участие на Комсомола и читалището. Съвместно с Комсомола са организирани вечери на младото семейство, на войниш ката майка, на полевъда, служителя и т. н. И те бяха проведени така, че комсомолците не само дълго ги помнят, но търсят съдействието на съвета за по-честото организиране на такива вечери. А едно от най-интересните мероприятия бе вечерта на участниците в Отечествената война. Около 180 човека от селото и района са се били в прославения 31 силистрен ски полк и всички взеха участие в срещата. Поканени бяха командирът на полка, командири на роти, направен бе албум на всички участници и пр. Интересна бе и вечерта на художествената самодейност, организирана през зимните месеци, вечерта на урожая и още много други.

Макар че силите на местните творци са скромни, общинският съвет за изкуство и култура организира художествена изложба с картини на местни художници. Това беше през 1967 година и въпреки липсата на помощ, сега, в чест на 25-та годишнина от раждането на свободата, отново се организира такава изложба. Пак в чест на този славен празник се га се организира вечер на художествената самодейност, подготвят се рецитали от стиховете на наши видни поети—революционери, организирано е от библиотеката четене на книги, посветени на съпротивата и борбата на народа против фашизма; в чест на падналите в Отечествената война ще се издигне паметник и т. н. И макар че малко трудно се работи, защото трябва да се отнема от свободното време на хората, все пак каквото може, ще се направи и силните традиции на айдемирските самодейци ще бъдат възстановени.

Н. РОМАНОВ

Така е всеки час от деня в книжарниците — край лавиците с книги се редят млади и стари, за да прегледат най-новите книги, за да си осигурят онези от тях, които ги интересуват. А повечето са на български автори, написани с безсмъртните букви на Кирил и Методий.

Седмица на българската книга

ПЪТЯТ КЪМ ЗНАНИЕТО

Всяка година от 17 до 24 май в нашата страна се провежда Седмица на българската книга. Това е израз на почит и уважение към онези, които я създават — духовните водачи на нацията, и специално към великите славянски първоучители и първоапостоли и разпространители на книгата и знанията сред славяните — Кирил и Методий. И това е съвсем естествено, защото без книгата—наука или художествена, — не може да живее днес новият човек, строителят на социализма.

Ние влизаме в нашите книжарници и онова, което ни прави особено силно впечатление в най-големите от тях, специализираните книжарници, е богатото тематично разнообразие на книгите, които ни се предлагат. В книжарницата „Г. Димитров" в Силистра, например, приятелите на книгата могат да намерят технически, медицински, методически, книги с обществено-политическо съдържание, и художествени книги на писатели от различни поколения.

Бих искал да спомена преди всичко някои факти от бурното развитие на българската художествена и литературно-критическа мисъл. След Девети септември се създадоха прекрасни условия да цъфтят, цветята на българската литература. Всички знаем, че без имената на Георги Караславов, Людмил Стоянов, Елисавета Багряна, Димитър Димов, Димитър Талев, Емилян Станев, Веселин Ханчев, Пеньо Пенев, Владимир Башев нашата литература не би била тази, която ние познаваме и обичаме.

Независимо от това, че нашият окръг не е достигнал ръста на книгоразпространението на глава от населението общия ръст от системата на „Печатни произведения", можем да отбележим, че все пак ние сме направили в книгоразпространението на глава от населението сериозен скок — от 0,39 лв. през 1959 г., когато се създава нашето предприятие, на 1,46 лв. през 1968 г.

Искаме да подчертаем, че ако на книгоразпространението се погледне като чисто културна задача, ако всички фактори — организации и отговорни лица оказват необходимото съдействие по разпространението на книгата, нашият окръг би могъл да изпревари общия ръст на разпространението на книгите на глава от населението, което има нашата система. Обществените организации и държавните институти винаги са отправяли апел към хората, които най-много обичат книгата, да станат обществени книгоразпространители. ОТП „Печатни произведения" — Силистра, очаква повече разбиране. Още повече, че тази година ще бъдат издадени много юбилейни книги, които трябва да стигнат до читателите, до приятелите на книгата.

Ученическо творчество

Младостта и поезията са две сестри. Затова не е чудно, че почти всички млади хора обичат поезията, а мнози на от тях се опитват и да пишат.

Момичетата и юношите от средното училище особено импулсивно и емоционално реагират на всичко, което ги заобикаля. И идва мигът, когато вълнението иска да се пренесе на белия лист. Ръката взема молива и в тишината между четири стени започва доброволното „пленничество", великото „мъченичество" на бъдещия автор... Но, истинската поезия е трудно достижима. Щастливците са единици. Кои ще бъдат те?

Пред вас са творби на членове на литературния кръжок в силистренската гимназия „ Климент Охридски".

Българки

Вий идвате по онзи странен път
на първото докосване със красотата
и носите във себе си дъха
и топлата усмивка на България.
Очите ви любими са изпращали
и цял живот все някого сте чакали
във стаите с мушкато на прозореца
и слънчевите черги от моминството.
Името ви е Величие,
а България — съдба!

Добрила ВАСИЛЕВА,
XI „е" клас

Добруджа

Помамват ме на Добруджа полята,
където златогривата пшеница се полюшва,
блести със цветовете на дъгата
и класовете нещо все си шушнат.

Обичам я най-много лете,
когато трепка бяла мараня,
когато се усмихва всяко цвете
и натежават зрелите жита.

Във този тих, вълшебен кът
откривам радости и красота.
Обичам да вървя
по полския й черен път.
За мене тя е майка, и родина,
и сестра!

Русанка РАЧЕВА,
IX „а" клас

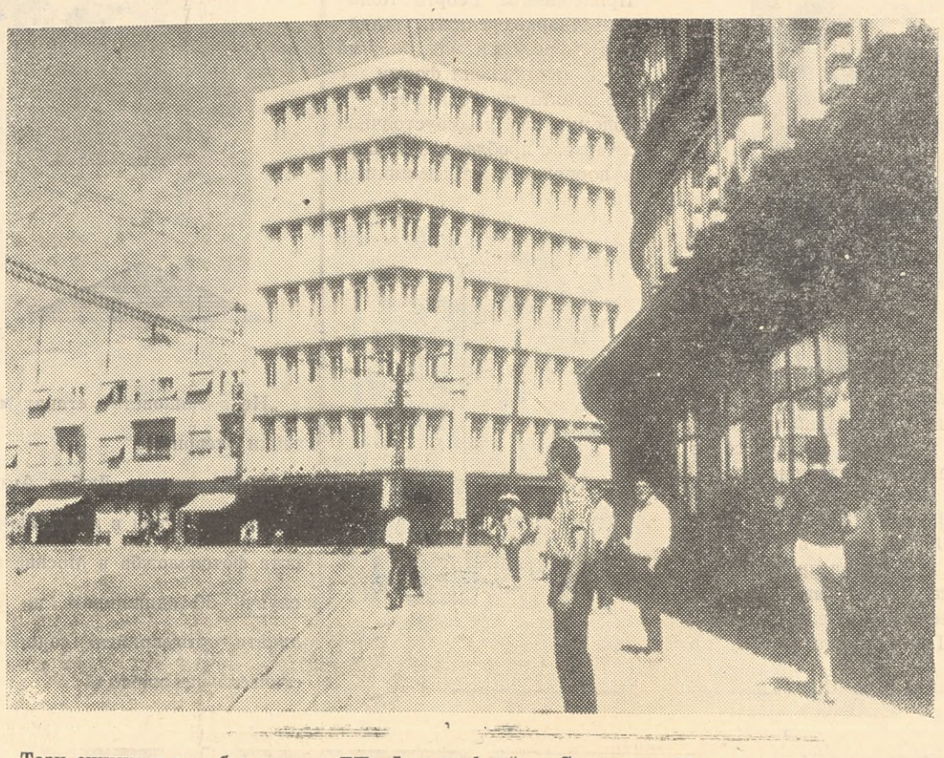
Мълчание

Очите на хората са хубави,
когато са влюбени.

Очите на хората говорят,
когато имат какво да кажат.

Тогава нека да помълчим...

Снежана БУНАРДЖИЕВА,
XI „е" клас

Тази снимка е изработена от ДП „Фотография" — Силистра. Нейн автор е директорът на предприятието, фотограф-художникът Стоян Димов.

До края на април т. г. предприятието е изпълнило плана си 112 на сто и се е наредило на пето място в страната. Като окръжно предприятие съществува от 1959 г. с две фотостудии в Силистра и два клона — един в Тутракан и един в Дулово. На неотдавна състоялата се сесия на ГНС — Силистра бе решено да се открие и един клон в силистренския квартал „Гагарин".

ДП „Фотография" разполага с млади и квалифицирани кадри.

Жажда за светлина

През последните години художникът Никола Ковачев от Силистра отделя твърде много време за работата си като приложник. Искаше ми се точно оттук да започне нашият разговор, защото имах известни съмнения, че това изкуство е неравностойно на всичко онова, което то създава творецът.

— Едва ли е вярно — започна отговора си Ковачев. — Да лече съм от сравнението, но мога да посоча много и много художници, които, наред с всичко останало, отделят много и за тази си работа — като приложници. Така е било с Микеланжело, с Леонардо да Винчи. А Сикейрос? Нима в тази насока той не създаде произведения с изключително силен заряд, направили името му известно по целия свят... В крайна сметка творецът се ориентира в различни области и поради това, че той има да каже на хората нещо повече; затова му е нужна по-различна техника, по-различни средства на изява. Мисля, че е така и при писателите.

И наистина, наред с многото си пейзажи, композиции и портрети, Ковачев отделя време и за илюстрации, и за пана, и за барелефи. Той взе активно участие в уредбата на музея в Силистра, негово дело е стенописът при входа на „Механата".

От много окръжни изложби, от участието на художника в редица национални изложбени го познаваме като творец, който търси да изрази себе си в портрета, във фигуралната композиция, в пейзажа. С подчертано дълбок реализъм той упорито търси средства в тези жанрове да изрази онова, което го вълнува, което иска да каже на хората: сложността на човешкия характер, мъдростта и спокойствието на природата...

— И все пак, Кольо, коя е основната ти цел като художник?

— Може би да създам една пълна, една дълбоко тонална живопис. И в нея да има и светлина, и жизненост, и оптимизъм. Трудно е, наистина, да се постигне всичко това така, че да ме задоволи. Но тази цел трябва да се преследва непрекъснато. Иначе няма творчество. Ние я виждаме с различен творчески подход, реализирана у Майстора, у Стоян Венев. А те са били и са наши учители. И ние трябва да се учим от тях.

Спомням си двете платна на Ковачев на последната национална изложба в Силистра, която то бе посветена на Добруджа. Може би повече от другаде в тях може да се долови неговата максима; в тях имаше и светлина, без която художникът не може да създава, и онази пълна връзка на човека с природата. Те пряко бяха свързани с нашия крайдунавски край и със своите постижения спечелиха както високата оценка на журито, така и признанието на зрителите.

Впрочем темата за Добруджа, за старата земя между Дунава и Черно море, отдавна вълнува Никола Ковачев. Още преди годините на Художествената академия. После трудно могат да се изброят всички онези работи, които той е посветил на Добруджа. Като се започне от дипломната му работа, отпечатана в съветския сборник „Млади български художници", и се завърши с последните му картини.

Познат ми е непрекъснатият контакт на Кольо с Дунава. И следващият ми въпрос беше свързан с него.

— Защо все пак не го рисуваш? Като че ли изобщо го избягваш...

— Защо ли? Защото премного го обичам, за да го рисувам. Нужно ли е да го рисувам, когато не мога да го пресъздам и на екрана в една област, такъв, какъвто го чувствувам.

Н. КОВАЧЕВ „СЕЛЯНКИ"

Сега Ковачев работи като художник-реставратор в музея. Познаването спецификата на тази работа навярно му е дало смелост да поеме големия ангажимент да бъде художник на документалния филм за Силистра, който се създава по случай 1 800-годишния юбилей на града. Така че след известно време ние ще се срещнем с неговите творби и на екрана.

— И последен въпрос — коя твоя картина обичаш най-много?

— Още никоя. Още не съм я създал...

С. ХРИСТОВ

Преглед на самодейното изкуство

Преди няколко дни в Сраким общинският съвет за изкуство и култура организира общински преглед на художествените самодейни колективи и индивидуални изпълнители на народни песни и народни инструменти. Прегледът бе посветен на 25-годишния юбилей на социалистическата революция в България. В салона на читалището с красиви букви бе написан девизът на прегледа: „Пей и танцувай, ти волна младост".

С много успех изнесе своята програма вокалната група при читалище „Иван Вазов" в Сраким. Бяха изпълнени китка от народни песни, отразяващи благородния труд на хората, активно участвуващи в социалистическото строителство.

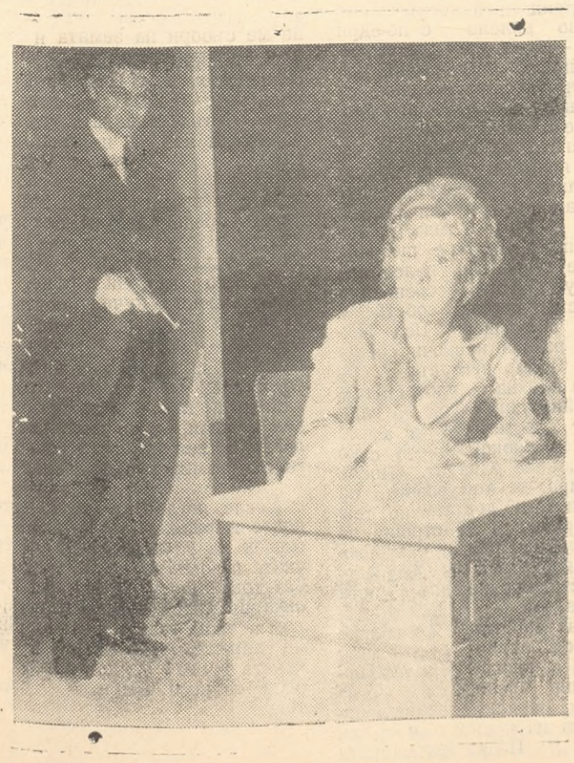
Отлично се представи вокалната група при народното основно училище в централното село. Реализирането на селска седянка особено допадна и развълнува зрителите, особено най-възрастните от тях.

Театралният колектив при училището с ръководител Станка Ковачева представи пиесата „Крадла". Успешно изпълниха няколко песни и пионерският хоров колектив при училището.

С голям интерес бе посрещнато изпълнението на 7-годишната Иванка Чокоева от село Българка. Един след друг на сцената се представиха много други индивидуални изпълнители.

Накрая журито обяви първенците на общинския преглед на художествената самодейност. На тях бяха раздадени парични награди на стойност 100 лева.

Траян ГЕОРГИЕВ

Досега през този сезон колективът на театъра в Силистра подготви три постановки. „Шест дни от живота", „Приключенията на Авакум Захов" и Златната мина". Репетира се и последната премиера — „Деспот Добротица" от Николай Фол.

НА СНИМКАТА: Сцена от „Приключенията на Авакум Захов".

1944 ★ 1969 ГОДИНИ НА ВЪЗХОД

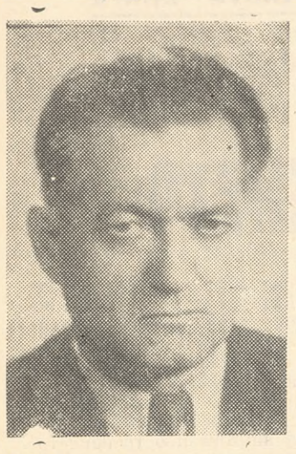
Коренът ми е в добруджанската земя

Нашият крайдунавски добруджански край е откърмил десетки достойни синове, които отдават силите си на различни фронтове в социалистическото строителство на България. По ради това, че разстоянието от давна ги дели от нашия край, много от тях не са известни на читателите ни. Целта на тази страница е да запознаем читателите с някои от изтъкнатите дейци на науката и културата от общонационален мащаб, които работят в София — далеч от родния край.

Петко Буюклиев,

ЛИТЕРАТУРЕН КРИТИК

Преданият и честен деятел на комунистическия литературен печат Петко Буюклиев е роден на 22. II. 1897 година в

гр. Силистра.

През 1919 г. влиза в редовете на Българската комунистическа партия (тесни социалисти). През 1922 г. отива в София и се записва в Свободния университет. След деветоюнския преврат е подложен на интернирания, арести, жестоки инквизиции в Обществената без опасност; властта прави опити да го екстернира в Румъния, да го подведе под съдебна отговорност.

Въпреки репресиите той неуморно отдава силите си на журналистически и литературнокритически труд.

Близо три години — от 1922 година — работи в партийния вестник „Новини". Той е един от създателите на в. „РЛФ". Заедно с Тодор Павлов, Христо Радевски, Никола Ланков, Ангел Тодоров и др. силистренецът Петко Буюклиев воюва за тържество на ленинските идеи в литературата, за преодоляване на левосектанския курс в областта на културата.

В РЛФ прави първите си крачки на литературен критик. Пише върху проблемите на пролетарската литература. Той е един от създателите на писателската партийна организация и нейн дългогодишен секретар.

Печатал е в „Новини", „Наковалня", „Нови дни", „Литературен преглед", „Кормило" и др. Води борба за реализъм и ново пролетарско изкуство.

След Девети септември работи като отговорен секретар на сп. „Септември".

Георги Коларов,

ДОЦЕНТ В ХУДОЖЕСТВЕНАТА АКАДЕМИЯ

Специалността на доцент Георги Коларов е „Художество на керамика и порцелан". Той е роден на 28. XII. 1910 г. в гр. Силистра. Завършва Държавната художествена академия в София, след което спечелва конкурса за следване в Германия. И през

1942 г. завършва Академията за приложни изкуства в гр. Мюнхен. Завръщайки се в България, известно време работи като свободен художник.

През 1968 г. в гр. Фаенца (Италия) спечелва правителствената награда на председателя на камарата на депутатите за художествен порцелан и керамика. През същата година в гр. Валори (Франция) е спечелил почетен диплом с материал на награда.

Тази година доцент Георги Коларов стана носител на голямата награда на Съюза на българските художници за цялостно представяне в изложбата на приложните изкуства.

Член е на СБХ и на неговия Управителен съвет, секретар е на секцията „Приложни изкуства".

Приложникът Георги Коларов претворява старата традиция в съвременен вид. Занимава се с промишлени форми с технологията на керамиката, с проблемите за термоустойчивите съдове, с проблемите на цветния порцелан и на каминина.

„Нека танковете станат музейни експонати!"

С тази снимка Любен Антонов е участвувал в международната фотоизложба в Москва по случай 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Любен Антонов,

ФОТОЖУРНАЛИСТ

Силистра е роден град на известния фотожурналист, фотограф-художник Любен Антонов, който работи като фоторедактор в Агенция „София-прес". Роден е на 26 март 1912

година. През 1929 година се премества във Варна, а през 1945 година — в София.

Правил е самостоятелни фотоизложби у нас и в чужбина — в Москва, Ленинград, Рига, Киев, Минск, Тбилиси...

Участвувал е във фотоизложби в Берлин, Монреал (Канада), Букурещ, Будапеща и другаде.

Чрез неговите снимки светът опознава България.

През 1960 година в София се представя със самостоятелна фотоизложба, която има голям успех. Същата изложба е била показана и в Москва.

„Мой дълг и намерение — споделя Любен Антонов — е да направя една изложба със снимки, правени в различно време в Силистра и в Силистренския край."

Л. Антонов е участвувал в Отечествената война като фотокореспондент. Документирал е със снимки живота и бойните действия на 31-ви силистренски полк.

Носител е на ордена „Кирил и Методий" — I степен".

От Международната организация на фотографите-художници е удостоен със званието „Артист на фотографското изкуство". Носител е на редица други отличия.

Макар че фотожурналистите са твърде заети хора, по една случайност го сварихме в дома му на ул. „Московска" 29. Дълго ни разпитва за Силистра, за близки и познати хора. Мъчно му е, че отдавна не е идвал в родния си град — от зимата, която си отиде... Лошото време не му позволило да направи снимки. Сподели радостта си от концерта на нашите самодейци по телевизията. И си поожалихме скорошна среща в Силистра...

Проф. Радан Раданов

Роден през 1916 г. в с. Вой ново, Силистренски окръг. Завършва гимназия в Силистра. Бил е член на Добруджанската революционна организация. Като студент по медицина в Со

фия членува в БОНСС. След като завършва медицина, има желание да се завърне в родния край, но го разпределят на работа в с. Златарица, Еленско. Там подпомага партизаните с пари и медицинска помощ, укрива ги в квартирата си.

Сега е ръководител на катедрата по фтизиатрия при Висшия медицински институт в София. Бил е декан, след това заместник-ректор на ВМИ — София. Той е основател-ректор на ВМИ — Варна. От петнадесет години е в ръководството на ВМИ — София. Автор е над 70 научни труда, от които 5 монографии. Една от монографиите е претърпяла 4 издания и е преведена на руски език. Занимава се с теоретичните проблеми на туберкулозата. Работи в практическото здравеопазване. От 20 години е консултант в правителствената болница. Кандидат е на медицинските науки от 1953 години.

Проф. Радан Раданов е посещавал тубдиспансерното отделение в силистренската окръжна болница и е оказвал компетентна помощ.

Много пациенти от нашия край го търсят в София. Той се отнася към тях с отзивчивост.

„Търново се оглежда в Янтра" международната изложба за художествена фотография в Букурещ.

Снимката е участвувала в

Вец разказ от Ат. Наковски

Връзката на писателя Атанас Наковски със силистренския край е малко по-особена. Той е роден в София на 31 август 1925 г., но неговият баща е от с. Светослав, Силистренски окръг. Средното си образование Атанас Наковски е получил в Силистра. Завършил е Стопанския факултет в София. За пръв път печатил през 1946 година във в. „Литературен фронт". Работил е във в. „Студентска трибуна" и Радио София. Сега е редактор в издателство „Български писател".

Издал е книгите: „Разкази", „Другари" — очерк, „За три дни" — повест, „През пролетта" — повест, „Просено зърно" — повест, „С униформа и без униформа" — разкази, „Мария

против Пиралков" — роман, „Безкрайната улица" — роман.

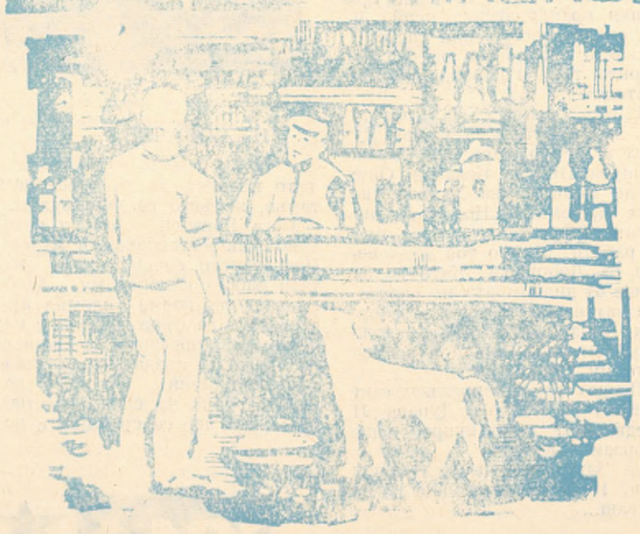
Късно през нощта той стана, отвори вратата, остави я отворена и излезе... Събуди ме студеният есенен въздух, който нахлу отвън, и побързах да затворя. Преди това се ослушах — никакъв шум, моят приятел бе изчезнал в тъмнината. Селището непробудно спеше в сянката на долината, небето над него беше неподвижно и тихо, но аз почувствувах промяната. Нещо ставаше, ала сънен и омекнал, защото дневната умора току-що бе напуснала мускулите ми, не разбирах какво. Досетих се едва когато, доволен от топлината под завивката, заспивах — на изток не бяло всеки миг можеше да побелее...

Тогава той се върна, отвори вратата, остави я отворена и се сви в ъгъла. Станах мълчаливо, затворих я и тичешком се върнах в леглото, но не можах да заспя веднага. Той дълго се намества в своя ъгъл, прозяваше се, тупаше опашка в пода и ръмжеше... До разсъмване още няколко пъти влиза и излиза. Затварях вратата подир него, но не му се сърдех, защото в цялата околност нямаше такова умно куче. Моят вълк беше цар между кучетата.

Сутринта, преди да потегля за гарата, забелязах, че задната дясна гума на камиона е поомекнала. Спеше ми се, а и пътят бе къс — осем километра отиване и връщане, товарът — лек, махнах с ръка и се качих в кабината. Преди това сторих път да влезе Вец. Той се намести на свободната седалка, заби муцуна в стъклото, повъртя се и чак тогава ме погледна. Още не умееше да сваля стъклото на камиона, но вярвах, че с времето и това ще научи.

Селището още спеше, но комресорите работеха и по пътя си срещнахме работници, които вече бързаха за стената. Те бяха с ватенки и с гумени боти — Вец не ги лаеше, защото разбираше, че са свои, от язовира. Ала когато излязох ме на шосето, той се понадигна — аз видях как трепереха краката му, - заудря с опашката и острите му уши щръкнаха. Най-после — ето! Срещу нас идваше човек върху магаре и Вец залая, залая гръмогласно, с всичката неизтощима сила на кучешките си дробове.

Когато пристигнахме на гарата, нашият приемчик още го нямаше. Преди да отида да го събудя, отбих се в бюфета. Вец гордо ме следеше — макар и да беше гладен, той не се озърташе, не душеше в ъглите, както другите кучета, а спокойно и дори равнодушно чакаше . Знаех, че прекалявам, но мислех, че това куче има

Когато пристигнахме на гарата, нашият приемчик още го нямаше. Преди да отида да го събудя, отбих се в бюфета. Вец гордо ме следеше — макар и да беше гладен, той не се озърташе, не душеше в ъглите, както другите кучета, а спокойно и дори равнодушно чакаше . Знаех, че прекалявам, но мислех, че това куче има

съзнание за собственото си достойнство. Той стоеше на две крачки от мене — изправен и строен, с повдигната умна глава и премрежен поглед — и аз му се любувах.

Купих двеста грама салам и половин хляб, разделих хляба на две и в едната половина пъхнах сто грама салам. В това време наблюдавах Вец и знаех, че той няма да помръдне, докато не му подам дела. Беше ми чудно как смирява кучешкото си нетърпение и затова нарочно се бавех, мерех на ръка половинките, смених салама и дори поприказвах с бюфетчията. Вец заскимтя и проточи дългия си розов език, но не помръдна от мястото си.

Тогава аз го повиках при себе си, отчупих къшей хляб и му го подхвърлих. Чу се само тракане на зъби. Вец дори не преглътна — хапката беше влязла в гърлото му. После му подхвърлих още няколко пъти, като хвърлях къшеите ту от едната си страна, ту от другата и постепенно увеличавах разстоянието; Вец точно и без грешка ги улавяше във въздуха и ме гледаше в ръцете, но погледът му обхващаше цялото пространство около мене.

После дойде приемчикът и Вец се спусна с лай срещу него. Огромният, космат мъж пребледня — той се огледа отчаян, но дори и да имаше къде да се скрие, Вец би го изпреварил. Тогава аз извиках силно и викът ми закова кучето на място —Вец наведе глава към земята, като не преставаше яростно да ръмжи... Понякога аз се спречквах с приемчика, и разбира се, веднага забравях, но Вец помнеше. Неговата памет пазеше лицата на всички, които се отнасяха недружелюбно към мене, и добре, че нито веднъж досега не беше му се случило да ги срещне сам...

— Брей! — каза приемчикът. — Като нищо ме разкъсва!

Докато товарехме, Вец обиден лежеше върху плочите на перона. После го повиках, той неохотно се качи и потеглихме. На връщане шосето бе по-оживено — Вец забрави обидата си и не млъкна нито за миг, но вече не можехме да изпреварим ехото — водех натоварен камион по стръмен път. Това ся каш вбесяваше Вец — сега той лаеше дори и по дърветата.

Изведнъж камионът дръпна към канавката, после — към лявата страна на шосето. И преди още да оправя посоката и преди да натисна спирачката, досетих се за дясната задна гума. Напразно бях махнал с ръка тази сутрин.

Вец изскочи веднага след мене. Подпрях предните и задното здраво колело с по-едри камъни — този път предвидливостта ми беше прекалена, както винаги след лекомислена самонадеяност — и се огледах. Недалече от шосето пасеше стадо, проснато по дължината на цялата, покрита със сребриста роса поляна. Засенчил очите си с длан, овчарят любопитно гледаше към нас и това ме ядоса. Не познавам още шофьор, който не търси да излее яда си върху другиго, особено ако вината си е негова собствена. Изругах полугласно, Вец веднага ме разбра и скочи срещу стадото. Подир него върху сребристата поляна се проточи тъмна, стройна диря. Той се зарадва от яростен лай и аз се учудвах на спокойствието, с което го чакаше овчарят. После ми хрумна, че той разчита на яката си гега, достатъчно тежка и здрава, за да строши черепа дори на теле, и разтревожен прекосих шосето. Ала още не бях стигнал канавката, когато от стадото се отделиха два едри овчарски песа. Те излязоха напред, спряха с наведени глави и зачакаха. Бяха толкова мръсни, козината им — изцапана с овчи тор и така лениво стояха на краката си, че ги съжалих... После изджавкаха дрезгаво, но къде можеха да се мерят с Вец, който оглушаваше всичко живо с лая си?! После и те се спуснаха срещу него, а той ловко се извърна на място и затича към мене. Не знаех кога друг път това куче е имало работа с овчари, но изглежда, познаваше гегата. А може би се и стремеше да подмами враговете си по-близко до шосето и аз спокоен гледах как, изплезило език, с всички сили тича към камиона.

Вец прелетя канавката, мина като вятър покрай мене, едва не ме събори на земята и скочи в кабината на камиона. Аз се наведох, взех няколко камъка и това накара песовете да спрат отвъд канавката. Те се деряха от лай, но не приближаваха...

В това време залая и Вец й никога преди това не бях чувал по-яростен, пълен със зака на за унищожение лай. Стоях на шосето с камъни в ръце, гледах овчарските кучета, които се хвърляха напред, но не прекрачваха линията, до която можеха да ги достигнат камъните; гледах Вец, който, сложил лапите си върху прозореца, издал половината си тяло навън, лаеше и целият се тресеше от гняв и тъмна кучешка злоба...

После погледнах камъните, които държах в ръцете си — можех да ги хвърля по овчарските песове, но знаех, че те и без това ще си отидат, защото овчарят вече приближаваше, размахваше гегата си и призивно свиреше. А ме чакаше и спуканата гума, а поправката й беше толкова неприятна работа!...

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ВКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 60 (1529) | Вторник, 27 май 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

КЪМ СВЕТЛА БЪДНИНА ВЪРВИМ!

Тържествени манифестации в окръга по случай празника на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат

Трибуната с официалните лица.

СИЛИСТРА.

Очарованието на този български празник расте в неспирния поток на годините, защото растат и се умножават плодовете на просветата и културата в нашата пролетна родина. Ние не можем да си представим културното развитие на славянските народи без безсмъртното дело на братята Кирил и Методий. Културната общественост в нашата страна и почти в целия свят отбеляза със симпозиуми и научни конференции 1 100-годишнината от смъртта на Константин — Кирил Философ. Може би затова тазгодишният 24 май бе по-тържествен, празничният ентусиазъм — по-спонтанен, признателността към делото на великите славянски първоучители — по-затрогваща.

Трудещите се от хилядолетна Силистра в слънчевото утро на празника се стекоха с ведри радостни лица към центъра на града, празнично украсен със знамена, потънал в зеленина. Прозвучават патетичните гласове на говорителите от местния радиовъзел. Гръмва тържественият химн „Върви, народе възродени!“ На официалната трибуна застават другарите: Георги Кардашев, първи секретар на ОК на БКП, Димитър Михайлов, председател на ОНС, Калин Димитров, Христофор Иванов и Яким Петков — секретари на ОК на БКП; Сава Шиваров, председател на ОК на Отечествения фронт, Александър Чолаков, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, Шакир Шакиров, председател на ОС на Професионалните съюзи, Станчо Николов, първи секретар на ГК на БКП, Атанас Киров, първи секретар на ОК на ДКМС; деятели на просветата и културата и др.

Тържествено слово за празника произнесе председателят на ИК на ГНС в Силистра Ангел Петров.

И потече неудържимо пъстрият поток на учениците и учителите, на работниците от културните институти. Най-отпред са портретите на солунските братя Кирил и Методий, следтях колоната на знамената, ликовете на класиците на марксизма-ленинизма, на членовете на Политбюро на КПСС и Политбюро на БКП. Просторът става по-светъл от хубавите усмивки на децата, издигнали в ръцете си книги, цветя, или буквите на първоучителите. На платформата на камион е импровизирано килийно училище, последвано от диаграма, показваща големия ръст на народното образование. А ето и портретите на онези, които получиха „отличен в час по безсмъртие“ — младежите, загинали в антифашистката борба.

Колоните на организационните работници, на випускниците от учебната 1949-1950 година, завършили института за начални учители в Силистра; на випускниците, завършили силистренската гимназия през 1954 година, стегнатите редици на работниците от Окръжния народен музей, Окръжната библиотека, ДП „Кинефикация“, ДП „Фотография“, ОТП „Печатни произведения“, Народният театър и др. преминават с бодра крачка и приветствуват с мощно „Ура“ ръководителите на града и окръга.

Под тържествените звуци на музиката манифестират силистренските училища. Първо се задава училище „10 февруари“. Неговите учители се борят за званието „Колектив за комунистически труд“. Преподавателите Неделчева, Димов и Костова са носители на званието „Ударник на комунистическия труд“, а шест други имат медали за трудово отличие.

Понесли портретите на великите славянски братя, премина ват учениците и учителите от училище „Кирил и Методий“. В техните редици кракат пионерите от шестте специализирани отряда, които участвуват в опе рацията „Българска слава“, пионерският хор — един от най-добрите в окръга и пр. След тях вървят учениците от училище „Отец Паисий“ — първото българско училище в Силистра, учители и ученици от народните основни училища „Н. Вапцаров“, „А. Макаренко“, от градското и окръжно помощни училища.

И ето към трибуната се задава фанфарната музика на СПГ „Климент Охридски“. Най-напред са стройните колони на тези, за които този ден е после ден в любимото училище — утре тези млади, радостни и красиви абитуриенти ще влеят младежката си сила и творческа енергия в новостроящото се общество, ще учат, работят и строят за процъфтяването на нашата родна България. Сред тях са отличниците Миряна Костова, Михаил Добрев, Звезделина Алтъколачева, Велислава Андреева, Надежда Костова, Румен Тахнев и др. Добре дошли в живота, скъпи абитуриенти и... на добър час!

Преминават и учениците от вечерната гимназия — тези, които след работния ден свеж дат глави над книгите, водени от неугасимата любов към знанията. Танцовата трупа на ССТ „Добруджа“ води редиците на техникума, който преди два дни празнува своята шестдесетгодишнина. От създаването му до сега са завършили над 3 500 ученици, а над 1 500 са завършили висше образование. Една след друга преминават паралелките на бъдещите селскостопански кадри на окръга, бъдещето на нашето механизирано, високодоходно селско стопанство.

Още 120 икономисти ще се влеят в народното стопанство на окръга през тази година — възпитаници на техникума по икономика „Г. Димитров“. В редиците на енергичните курсисти крачат и комсомолците, ко

(Продължава на IV страница)

Разсаждането на тютюна — в решителна фаза

През третата десетдневка на месец май полевъдите от ТКЗС и ДЗС усилено продължиха разсаждането на тютюна. Моби лизирани са не само силите на кооператорите, но и най-пълно се използува наличната техника — маркирполивачи, посадъчноразсадъчни машини, цистерни и пр.

Докато през втората десетдневка, когато започна изпълнението на графика, в някои кооперативни стопанства на тази задача бе отредено второто място, сега тя е главната. Това се дължи на стремежа навреме да се изнесе разсадът на полето, за да се преизпълни планувания добив и да се осигури високо качество на продукцията.

Данните от сведенията през последните дни показват, че дневният график от 1 740 декара вече се преизпълнява. Така например на 22 май е разсаден тютюн върху 2 653 декара. Приблизително толкова е разсаден и през следващите дни. Въпреки това все още има изоставащи — Калипетрово, Бабук, Дулово, Добротица и др. Ако там не настъпи коренен прелом в работата, съществува реална опасност разсаждането на тютюна да продължи и след крайния срок по графика — 31 май.

Най-добре беше организирана работата в ТКЗС с. Белица. Още от началото на месеца полевъдите от това стопанство изнесоха готовия разсад на блоковете и в края на втората десетдневка бяха почти приключили с изпълнението на задачата. Преди два дни те разсадиха и последния декар, предвиден в плана за 1969 година. Едновременно с разсаждането, кооператорите от Белица започнаха и окопаването на тютюна, разсаден през първите дни на месец май.

Вчера рапортуваха, че са разсадили тютюна и кооператорите от ТКЗС — Тутракан. Днес или утре работата ще завърши и в стопанствата Кайнарджа, Малък Преславец и др. (СТ)

Ще израсне достойна смяна

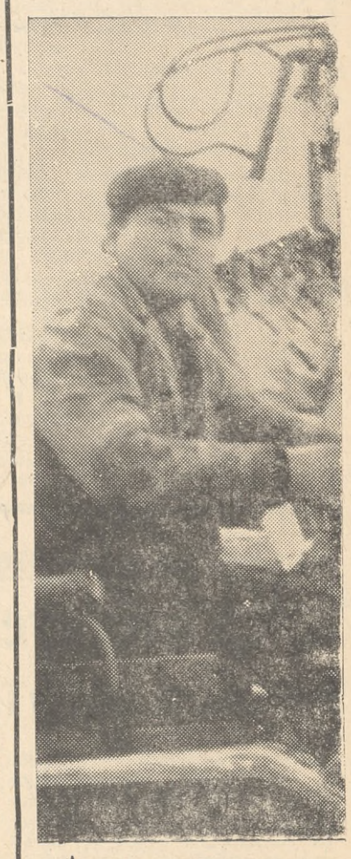
Възпитанието на децата в любов към Родината, семейството, колектива и родния град още от най-ранна възраст е трудна, но затова пък благородна задача, която упорито и последователно се изпълнява в детските градини.

Много часове на работа посветиха ръководителките на третата и четвъртата група при детска градина „Роза Димитрова“ в Силистра, за да подготвят състезание-концерт между двете групи под надслов „Нашият роден град“. Той се състоя наскоро и бе представен пред родителите. Заучените текстове из далечното минало на града и неговото настояще, песните и стиховете бяха посветени на 1800-годишния юбилей на Силистра.

Работата по възпитанието на децата в тази насока продължава. Пред 25-годишния юбилей на свободата ще бъде подготвена нова програма: „Родино, мила моя“.

Така със средствата на музиката и словото учителките от детската градина от най-ранна възраст култивират у децата чувство на родолюбие.

Никола ИВАНОВ

Механизаторът Кольо Иванов от ТКЗС — Айдемир за кратко време зарежда самолета, с който се наторяват площите на стопанството.

СНИМКА: А. РИЗОВ

„Ехо-69“ и „1800 години Силистра“

Силистренци — с най-голямата награда

Широката поляна край горската хижа в „Каракуз“ никога не бе давала подслон на толкова много хора. Само състезателите, които в продължение на три дни кръстосваха дивната местност в борба за големите награди, бяха около 500. Пристигнали от цялата страна, те развориха пъстроцветните си „шатри“ и три дни пиха ненаситно от горската прохлада. И началото на информацията си.

Кирил Станимиров, главен редактор на в. „Ехо“: „Безупречната организация на Деветите състезания по туристическо ориентиране за купите и наградите на в. „Ехо“, а този път и за купите и наградите на ГОНС — Силистра, ГК на Комсомола — Силистра и на Приморския край на Съветския съюз, е показателна за нас. Тя

навсякъде — и по дългокилометровия маршрут, и в минутите на почивка — ги съпътствуваше свежият лъх на добруджанската равнинна шир и изключителната подготовка на домакините. Силистренци може би достигнаха апогея на своето гостолюбие, жизнерадост и отзивчивост.

Много характерни са мненията на гостите, които прекараха три дни в бивака на „Каракуз“ и ще ги цитирам още в

Много е хубаво, че участвуваха и пионери, и пионерки, юноши и девойки. Това е за пръв път, но мисля, че трябва да стане традиция.

Равнинният характер на терена ни затрудни, но това бе интересното. Маршрутите бяха точни.

Безкрайно сме благодарни на организационния комитет и на всички силистренци“.

Елена Балева, майстор на спорта по туристическо ориентиране от Пловдив: „Организацията — безупречна. Хубаво щеше да е, ако в края на състезанията бяха готови и бюлетините. Но това не е голяма беда.

Организаторите направиха най-оригиналната техническа конференция, на която аз съм присъствувала. Ще се помъчим да я повторим в Пловдив при състезанията по време на пана ира.

Трасетата ви са много характерни. По такива съм минавала само в чужбина. Пожелавам на вашите състезатели по-успешно да се придвижват по тях.“

В петък привечер, преди официалното откриване на състезанията, туристическият лагер ехтеше от разногласния хор на многобройните туристи. Само организаторите на състезанията и ръководителите на отбори те делово отбелязваха последните подробности в едно отдалечено кътче, навътре в горската дъбрава. След като се разчупиха и белите погачи и всеки водач на отбор намери вътре карта на приза на жребия, отборите се строиха пред импровизираната трибуна. Никога те не бяха дефилирали така възторжени и бодри. За пръв път състезания по туристическо ориентиране се откриха (и закриха) с такава тържественост. На откриването присъствуваха и секретарят на ОК на БКП Калин Димитров и членовете на Бюрото на ОК на БКП Шакир Шакиров и Атанас Киров, председа

(Продължава на IV страница)

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Полетът на „Аполо—10“

НЮ ЙОРК, 26 МАЙ (ТАСС) — Корабът „Аполо—10“ се приближава към Земята. Под влияние на земното притегляне скоростта му постоянно се увеличава и в момента на влизането му в земната атмосфера ще достигне втора космическа скорост — около 11 км в секунда.

Космонавтите извършват навигационни наблюдения, проверяват бордовите системи и правят „уборка“ на кабината, готвейки се за последния етап от своя полет — навлизането в атмосферата и кацането. Корабът се движи точно по курса, което дава възможност да не се прибягва до втората от запланираните корекции на траекторията. Очевидно космонавтите ще се ограничат само с една ще се ограничат само с една корекция 3 часа преди навлизането на кораба в атмосферата.

Американските космонавти установиха своеобразен „космически рекорд“. За първи път в историята на космонавтиката те се обръснаха на борда на кораба като при това използуваха обикновена самобръсначка. По-рано на космонавтите бе забранено да се бръснат, тъй като се смяташе, че съществува опасност в условията на безтегловност косъмчетата да се разлетят из кабината и да попаднат в уредите или в дихателните органи на космонавтите.

Космонавтите се шегуваха като казваха, че дори и да се разлетят косъмчетата из кабината, те не биха забелязали това, тъй като там вече лети огромно количество частици от разпадналата се топлоизолация.

За първи път по време на този полет космонавтите се хранеха с лъжици. И това много им хареса. За да не „отлетят“ храната, тя се приготвя във вид на лепкава маса, която се залепя на лъжицата.

Приводняването трябва да стане днес около 20,00 часа московско време в Централната част на Тихия океан, източно от островите Самоа. (БТА)

Алексей Косигин пристигна в Афганистан

КАБУЛ, 26 май (ТАСС) — Днес в Кабул по покана на министър-председателя на Афганистан Нур Ахмед Етемади на официално приятелско посещение пристигнаха председателят на Министерския съвет на СССР А. Н. Косигин и придружаващите го лица. (БТА)

Густав Хусак в ГДР

ПРАГА, 26 МАЙ (КОР. НА БТА) — По покана на Централния комитет на Германската единна социалистическа партия рано тази сутрин замина на кратко посещение в ГДР първият секретар на Централния комитет на Чехословашката комунистическа партия Густав Хусак.

ОЗДРАВИТЕЛЕН ПРОЦЕС

ПРАГА, 26 МАЙ (БТА) — Агенция ЧТК съобщава, че пленумът на Средночешкия областен комитет на ЧКП въз основа на направения критичен анализ на дейността на члена на Президиума на областния комитет на ЧКП И. Витачек е решил да го освободи от поста член на Президиума на областния комитет на ЧКП и секретар на Областния комитет. Взето е решение също да бъде освободен Е. Дворжак от поста член на Президиума на областния комитет на ЧКП.

В своя информация за работата на пленума вестник „Руде право“ изтъква, че на него били разгледани въпросите по как към начин след Априлския пленум на ЦК на ЧКП от 1969 година се осъществяват в областта главните задачи, поставени от Ноемврийската резолюция от 1968 година. Във връзка с това е била направена оценка на дейността на областния комитет на ЧКП и неговите органи.

На пленума са били критикувани областната организация за недостатъчно активни действия, а също така някои организации и много членове на ЧКП за това, че се оставят да попаднат под влиянието на десни тенденции и антисъветски настроения. Било е обърнато сериозно внимание върху факта, че не се съблюдават достатъчно принципите на демократическия централизъм, а също така върху недисциплинираността и несъблюдаването на устава на Партията..

В статия на С. Оборски, публикувана във вестник „Руде Право“, се констатира, че обръщението на повече от 100 журналисти и работници от печата, поместено на 17 май в същия вестник, е получило благоприятен отзвук сред останалите журналисти.

Обаче авторът припомня, че редакцията получава също и сведения, според които някои от хората, подписали обръщението, се подлагат на оскърбления и заплахи не само от страна на своите колеги, но и от други места. В статията С. Оборски изразява признателност на онези, които са подписали обръщението.

Из опита на пропагандиста

Да се осигурят повече нагледни материали

Нашият завод е с най-малка история между предприятията в Силистра. Съществува от четири години насам. Малък стаж има и първичната партий на организация. Независимо от това обаче през последните една — две години тя израсна много и спечели авторитет и признание сред работниците.

Големи грижи се полагат от страна на партийната организация и за марксистко-ленинската подготовка на комунистите, а така също на комсомолците и безпартийните. Интересът към занятията на партийната учебна година постоянно расте.

През тази година ръководех начална школа за политическа просвета. Условията за работа на школата не са съвсем добри. В тази област традициите при нас едва сега се създават. Все още ни липсват редица технически средства като прожекционен апарат, епидиаскоп и други, с които по-лесно бихме решили въпроса за онагледяването. Първоначално поради липса на превозни средства бях ме принуждавани да сбиваме лекциите, за да могат слушателите да се приберат в града с последния автобус. По-късно всичко се оправи и отделяхме повече време за събеседване по предавания материал.

Отскоро доставения магнитофон използуваме за онагледяване на материала. Тази форма на работа се оказа доста ефектна, дава възможност да се затвърдят знанията. В последствие ще набавим и други нагледни пособия.

Всички участници в школата са снабдени с учебни помагала. В края на всяка лекция съобщавам темата, която ще се разгледа на следващото занимание. По такъв начин слушателите могат да се запознаят предварително със съдържанието на лекцията. Лекциите подготвям няколко дена преди занятието. Подбирам допълнителната литература, която посочвам на слушателите.

Понеже значителна част от участвуващите в школата са с

ниско образование, срещам големи трудности при изнасянето на някои лекции. Редица строго определени теоретични понятия се налага няколкократно да се изясняват, за да ги разберат всички. Поради това винаги се стремя да изнасям лекциите на достъпен и разбираем за всички език. По време на самата лекция задавам въпроси, на които искам да се отговори накратко. С това поддържам будно вниманието на слушателите. Лекциите винаги се слушат с интерес, което се протвърждава от многото въпроси, които ми се задават в края на заниманието. Най-много въпроси се задават по темите за техническия прогрес, новата система на ръководство на народното стопанство, промишлената естетика, по международното положение, по партийната дисциплина. Всякога се стремя да удовлетворя желанията на слушателите.

В резултат на натрупания опит установихме, че най-трайни са знанията и най-добре се усвоява материята, когато в един и същи ден се проведе събеседване и се разгледа новата тема. Така връзката е по-устойчива. Обикновено около половин час отделяме за събеседване. На контролните въпроси отговаря този, който желае. Но често посочвам по даден въпрос кой да говори. Създаде на е обстановка на свободно изказване на мислите, без стеснение и страх. За някои лекции при събеседването използваме диаграми и графики, които позволяват по-добре да се онагледят лекциите и дават възможност за по-лесно усвояване на знанията. Запознахме се и с редица моменти от революционната борба на нашата Комунистическа партия.

За да се подобри още повече партийната пропаганда, повече дохме борба против шаблона и формализма в партийната просвета. Партийното бюро направи оценка до каква степен политическата просвета е съдействувала за издигане на комунистическото съзнание на партийните членове, за формирането на марксистко-ленински мироглед у тях, за повишаване на съзнателността и активността им.

Инж. Кръстин ГОВЕДАРСКИ, пропагандист в Завода за металорежещи машини в Силистра.

В защита на съветските граници

(По случай 28 май — ден на граничаря)

Петдесет и една години воините—граничари бдително охраняват границите на съветската страна. Заедно с воините от армията и флотата те зорко пазят мирния съзидателен труд на съветските хора, те са готови всяка минута да защитят завоеванията на Великия октомври.

Ежедневието на граничните застави и кораби, на контролно-пропускателните пунктове и поделения е пълно с примери за висока бдителност, мъжество и героизъм, на самоотвержено изпълнен воински дълг пред Родината.

Създаването и първите години от боевата дейност на граничните войски са неразривно свързани с Владимир Илич Ленин. Още преди Великата октомврийска социалистическа революция Ленин казваше: „Ние сме за държавата, а държавата предполага граници... „Методът" на социалистическата революция под лозунга „Долу границите" — е просто каша".

Установяването на съветска власт предизвика ожесточеното противодействие на свалените експлоататорски класи в Русия; бясната злоба на световната буржоазия. Защитата на държавните граници стана необходима, за да се гарантира суверенитетът на съветската държава и нейната безопасност. Ето защо веднага след победата на Октомври Ленин даде редица разпореждания и указания, които се отнасяха до организирането и запазването на границите на Съветската република, а на 28 май 1918 години подписа декрет на Съвета на народните комисари за създаването на гранични войски.

В най-трудните условия на първите мирни години съветските граничари зорко пазеха държавната граница, водеха без пощадна борба с белогвардейските банди, контрабандистите и шпионите.

Когато избухна Великата отечествена война граничарите оправдаха надеждите на народа. Те първи приеха удара на немско-фашистките войски от Барен цово до Черно море. 90 000 защитници на западната граница се биха с врага на смърт. Геройчната защита на Брестката крепост, многодневната отбрана на заставите на А. Лопатин, В. Усов, П. Родионов, Ф. Морин и много други подвизи на граничарите през юнските дни на 1941 година, никога няма да се изличат от паметта на народа. Завинаги в историята ще остане стремителният контраудар на батальона граничари, който на втория ден от войната отблъсна фашистите от Перемишл.

Заедно с народа, със съветските въоръжени сили границарите преминаха през всички трудности и изпитания на Великата отечествена война. Границарите се вливаха в действуващата армия, отиваха в партизанските отреди, пазеха тила на съветските войски от шпиони и диверсанти. Те с чест и достойнство изпълняваха своя войнски дълг пред Родината. Идеите за защита завоеванията на Великия октомври, борбите за честта на своя народ вдъхновяваха съветските граничари към подвиг и доблест в боевете срещу немско-фашистките заватели.

Сега границарите на Съветския съюз и границарите на другите социалистически страни дружно пазят границите на своите държави от общия враг — агентите на империалистическите разузнавания. Като пазят бдително границата на своята страна, те внасят своя голям принос за запазване границите на целия социалистически лагер, чиято защита от проникването на враговете е интернационален дълг за границарите от всички социалистически страни.

След войната беше отделено голямо внимание на техническото снабдяване на граничните войски, в резултат на което те станаха моторизирани. Сега те разполагат с бързоходни гранични кораби, самолети, вертолети, голям парк автомобили, нова радиотехническа апаратура и сигнализационни системи. Новата техника на границата изиска и нова тактика на войските.

Забележителните бойни качества на съветските граничари се проявиха с огромна сила по време на неотдавнашните провокации на китайските авантюристи на остров Даманский. Това не беше обикновен пограничен инцидент, а военно-политическа диверсия, целяща още по-широко да раздухва антисъветската истерия в Китай.

С преданоста си младите граничари на остров Даманский отхвърлиха клеветническите измислици на маоистката пропаганда, че съветската младеж се била обуржоазила, загубила комунистическите си идеали, била станала безразлична към героизма. Героизмът на младите съветски войни е най-добрата атестация на младото поколение. То е достойно за славата на своите бащи.

Хиляди жители от граничните райони, обединили се в доброволни народни дружини, активно помагат на граничарите за изпълнение на оперативно-боеви задачи. Всеки петн опит да наруши границата е задържан с помощта или с участието на дружинниците. Готовността на местното население да окаже подкрепа на границарите във всяко време е едно от важните условия за запазване сигурността на границите.

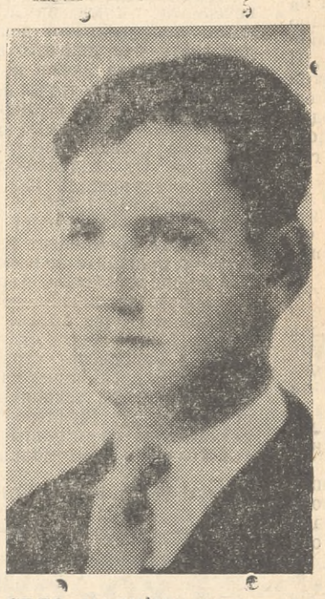
В сложна обстановка границарите изпълняват службата си. Все по-коварно действуват империалистическите разузнавания, засилват се идеологическите диверсии на вражеската пропаганда. Но колкото и хитро да постъпват враговете, навсякъде граничарите заедно с войните от Съветската армия и флота противопоставят на техните интриги своята революционна бдителност.

Застанали на бойна стража в чест на 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин, границарите още по-настойчиво усъвършенствуват своето воинско обучение, още по-зорко и бдително пазят границите на Съветската държава.

Генерал-майор Василий ШЧУР

„Агенция „Новости"

Стойчо Алексиев

СЕЛО КАЛИПЕТРОВО е било убежище и люлка на смели борци за родна свобода — Станчо Саров, Стойчо Алексиев, Христо Славчев, Пеньо Радев и др. Без тези имена историята на селото и борбата му би загубила ореола на истинското безсмъртие. Без имената на 250-те участника, някои от които останаха по бойните полета на Югославия и Унгария по време на Втората световна война, няма да отдадем заслуженото място на героите. Техните подвизи са измерения на жизнен път. Те са щафета, която ние, поколенията, я пренасяме от година на година.

Сега искаме да разкажем за Стойчо Алексиев — секретаря на РМС, роден на 16 януари 1911 година, близкия сратник на Саров, убит от фашистите на 7. IX. 1944 година при разбиване на Силистренския затвор.

Стойчо Алексиев е роден в 1911 година в с. Калипетрово. Родителите му са бедни хора. Те дават правилно възпитание на трите си деца. През 1918 година баща му се разболява и след дълго боледуване почива. Още много млад той е вече глава на семейството. Трябва да мисли за неговото изхранване. Благодарение на своята умна майка, с прогресивни разбирания, той не остава неук. Започва да учи в село, а после в гр. Русе при своя чичо. Това съвпада с момента, когато се образува Вътрешната добруджанска революционна организация (ВДРО), в ЦК на която влизат не само комунистите Дочо Михайлов и Върбан Петров, но и дейци из добруджанската емиграция, принадлежащи към десните буржоазни партии, каквито са Никола Кямилиев, Слави Алексиев и др. В Русе той се запознава лично с Дочо Михайлов, който му дава правилна преориентация за разлика от чичо му Слави, който по-късно става предател и агент на българската реакция и фашистката клика.

Това бързо отчуждява Стойчо от тата навън и ги оставят там. Гаврят се със семействата и жените им. А ето какво казва Стойчо след процеса: Колкото повече бият, толкова искрите на комунистическата правда отиват по надалече.

След тази жестока разпра през 1936 година дейността позатихва. Почти не се върши нещо организирано. Стойчо става пропагандатор. Говори за събитията в Испания, за кооперативния строй. Разказва за първия кооператив в с. Слатина, Ловешки окръг. Работи като овощар в разсадника, където разпространява тези идеи. Навсякъде се стреми да върши нещо полезно за обществото.

Не остава настрана и по време на другия процес през 1936 година. Тогава военният съд в Букурещ гледа делото срещу Димитър Ганев, Ана Паукер и други 16 комунистически

Познавате ли тези имена

функционери от ЦК на РКП. На процеса между призованите 250 свидетели от Силистренски окръг е и Стойчо Алексиев.

Активна дейност развива Стойчо по време на присъединяване на Южна Добруджа към България. Макар да е убеден, че това няма да премахне теглото, той държи за българското. Повече обаче го тегли към „Дядо Иван". Ето какво казва той: „И да дойде България, нас не ни радва това, там е царизъм! Българските фашисти са по-опасни от румънските. Радва ни само „Дядо Иван".

Друг важен момент от дейността на Стойчо е създаването на читалището. Той е избран за председател. Започва веднага събиране на дарения от младежи и селяни за закупуване на радиоапарат. Не минава много време и Стойчо сам доставя радиото. По такъв начин всяка вечер се слуша по радиостанциите „Хр. Ботев" и Москва правдивото слово на Партията и новините за военните действия на Източния фронт. Доставя се литература, но предимно с дарявания от младежите.

През март 1944 година той е мобилизиран заедно с други свои другари в 18 търновски полк. Полкът бил в гр. Габрово. Създадена е така наречената „ловна рота" от 33 войника за залавяне на партизани от Габровско. Стойчо е домакин на частта. Ротата била на лагер в с. Трънето, наблизо до с. Гачовци, където имат връзка по телефон с Габрово. Той ходи редовно в Габрово за продукти. Събира и носи дрехи на войниците за изкърпване при един шивач в селото —бай Стефан, който имал радио. Стойчо слуша новини за събитията на Източния фронт, осведомява след това войниците. В замяна на това бай Стефан с кофа отива при тях да „събира" отпадъци за прасето. И докато върши тая работа, научава в каква посока ще се движи „ловната рота". Уведомява после своите и партизаните винаги знаели маршрута на ротата.

В навечерието на 9. IX. 1944 години на Стойчо си идва в отпуск, за да доведе свой болен другар от с. Кутловица — Драган Иванов. Останалите войници само след 10 дена са прибрани в Габрово, тъй като партизаните са слезли вече от Балкана. А Стойчо, знаейки за успехите на Източния фронт, за Съветската армия, която се намира на границата край Силистра, решава да отиде да я посрещне. Седми септември 1944 години. Денят идва с тежката тишина на очакването. Пред прага на Силистра стоят части на Съветската армия. Още в първите часове на утрото се разнасят слуховете. Те се движат по-бързо от вятъра. Съветските войски се готвят да навлязат в България. Това кара хората да се трупат на границата, това накара и Стойчо да отиде там. Изведнъж всичко стихва. Откъм граничната бариера се задава млад строен съветски офицер с автомат на гърдите си. Всички присъствуващи следят всяко негово движение, всяка негова стъпка. Той вдига бариерата и стъпва на българска земя. Започва първият свободен митинг в крайграничния град. Застава първият оратор — Асен Македонов, който до 1938 година е емигрант в Съветския съюз. Словото му е кратко, вълнуващо, стигащо до сърцата на всички присъствуващи. В ръцете на съветския офицер е вече предварително подготвеното приветствие на гражданите от Силистра. Заечават гласове:

— Към затвора! Към затвора! Да освободим другарите си.

Нито куршумите, нито полицията са в състояние да спрат надигналия се вулкан от народен гняв.

Затворът е ограден от всички страни. Започва разкъртването на неговите ковани врати. 57 души политически затворници са освободени. Народът ги притиска до гърдите си, поднася ги на ръце. И в тази минута на всеобща радост проехтява картечен изстрел—последният изстрел на фашистката полиция в Силистра. Стрелят полицаите от съседния на затвора участък. За миг настъпва зловеща тишина. И отново изстрели. Един дълъг автоматичен ред над главите на хората по посока на полицейския участък — стреля съветския офицер. Това е предупреждение към полицията да спре.

Но полицейските куршуми вече са покосили живота на последните жертви. Между тях е и Стойчо. Така загина секретарят на РМС от село Калипетрово. Тогава е бил едва на 33 години .Но безсмъртният Стойчо Алексиев никога няма да остарее.

В чест на 25-годишния юбилей на свободата в селото ще бъде поставена паметна плоча, която ще говори на поколенията за геройчния подвиг на смелия комсомолец, отдал най-скъпото — живота си — за делото на Партията и народа.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Родната къща на героя.

Из дейността на Отечествения фронт

След взетите решения --- на плодотворна работа

На преминалата неотдавна отчетно-изборна конференция на градската организация на Отечествения фронт в Силистра се направи отчет на извършената работа, поставиха се много нови задачи и проблеми. Изтъкна се необходимостта от прилагане на нови форми на работа, които ще допринесат за още по-голямо активизиране и подобряване на по-нататъшната работа на организацията.

Особено важно значение за отечественофронтовците от Силистра сега имат решенията на състоялия се на 12 май пленум на Националния съвет на Отечествения фронт и докладът на др. Боян Българанов за ролята и мястото на Отечествения фронт в социалното управление на НР България. Във всички квартални комитети и низови организации усилено се провеждат семинари и събрания за разясняване на задачите, поставени на пленума. Широк отзвук намира в дейността на отделните организации и призивът на ГК на БКП, ГНС, ГК на Отечествения фронт, Градското ръководство на БЗНС и ГК на Комсомола, към гражданите на Силистра.

Работата на отечественофронтовците за превръщането на града в един от първите в хигиенно отношение е вече започнала. В кварталите „Гагарин" и „Дружба" с доброволен труд се прокопават изкопите за канализацията. В квартал „Гагарин" продължава оформянето и подреждането на кварталния парк. Във връзка с прегледа на низовите организации по призива на 6-ти квартален комитет вече работят всички квартални комитети. Започнала е своята дейност и специалната комисия на ГК на Отечествения фронт по въпросите на хигиенизирането, която е извършила вече немалко проверки. Отчитането на резултатите за първото шестмесечие до голяма степен обуславя тази радваща активност.

Значителна тежест в последно време се дава и на просветните събрания. След премахването на регламента интересът към тях е значително нараснал, в клубовете се събират все повече хора. Кварталните комитети на Отечествения фронт отделят голямо внимание и на просветчиците. На отчетно-изборната конференция се постави и въпросът за патронните празници на кварталите. По страниците на вестник „Отечествен фронт" четем, че вече се провеждат в някои градове на страната. Макар и с известно закъснение, по тяхното организиране се работи и в нашия град. Първият от тях, празникът на квартал „Гагарин", ще бъде на 27 септември тази година. На първия съветски космонавт ще се издигне паметна плоча.

До края на месец август ще завърши и последният етап от викторината „Опознай Родината и родния край". От 25 август до пети септември ще бъдат проведени състезания на същата тема с градовете Разград и Шумен.

Извършеното досега показва, че ГК на Отечествения фронт правилно насочва своите усилия за изпълнение на решенията на отчетно-изборната конференция .Тяхното успешно изпълнение ще допринесе за достойно посрещане на двата юбилея в Силистра.

Енчо ЖЕЧЕВ

КОМСОМОЛСКИ ЖИВОТ

НЕОТДАВНА в читалищния салон в село Йорданово се събраха комсомолците от първо и второ дружество и пионерите от седми клас на основното училище. Пионерите пристигнаха празнично облечени, с цветя и песни.

На това събрание те бяха приети в редовете на ДКМС. Зададоха им се въпроси, за тях се казаха много топли думи. Секретарката на първо дружество Николинка Вълева ги приветствува и им пожела успешно завършване на учебната година.

Събранието завърши с младежко увеселение.

В. НИКОЛОВА

* * *

С ПОВИШЕН дух се трудят в тези дни комсомолците от полевъдната бригада на Кемал Рашидов от село Падина. В чест на 25-годишния юбилей на свободата те обещаха да получат големи добиви от пролетниците.

Сега се работи по окопаване на пролетните култури. Младежките звена са в усилено съревнование. Окопани са много декари захарно цвекло, фасул, слънчоглед и тютюн. В досегашната работа се отличиха комсомолките Алие Кемалова, Сания Шакирова, Фатме Иззетова и младежкото звено на Хасан Закиров.

Реджеб МЕХМЕДОВ

* * *

СЛЕД решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и Единадесетия конгрес на Комсомола дейността на общинската комсомолска организация в село Сокол значително се подобри.

Ръководството на кооперативното стопанство отдели средства за обзавеждането на комсомолски клубове. Общинският комитет на ДКМС със секретар Гинка Кулчева по-често започна да търси помощта на общинския партиен комитет. На всяко дружество определени комунисти оказват помощ в работата им. В селата Косара и Суходол се създадоха вокални групи, които се представиха с успех на районните и окръжни прегледи на художествената самодейност.

Много инициативи се осъществиха за патриотичното възпитание на младежите: викторини за нашето героично минало, срещи с бивши войни от 31-ви Силистренски пехотен полк и др. Дружествата при осмите класове в чест на юбилейния празник на свободата ще предприемат екскурзия до най-големите комсомолски обекти, за да се запознаят с тях.

Много често се провеждат съвместни събрания на първичните партийни организации и комсомолските дружества. Комунисти и комсомолци заедно изпълняват важни стопански задачи.

На отговорни постове бяха издигнати някои комсомолци. Това е доверие за повишената активност на младежите.

Акиф ГАФУРОВ

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на НОТ

Високоефективна и резултатна

Без да преувеличаваме и без да вдигаме излишен шум определено бихме казали, че приемът на ЗГУ „Терма" — Тутракан е показателен. Става дума за научната организация на производството. Постиженията на тутраканци са показателни за онези наши предприятия, ръководителите на които все още считат, че внедряването и е невъзможно при съществуващите условия — сгради, машини, квалификация, материално-техническо снабдяване и пр. Стигнали до този извод те или чакат да се изменят условията, или „правят нещо" дотолкова, доколкото да не бъдат обвинени в бездействие. Промяната на условията разбира се не може да дойде „отгоре", ако у тях липсва целенасочен стремеж да ги създадат, а практиката не веднъж е показала, че полумерките не дават резултат.

ЗГУ „Терма" е сравнително ново предприятие. Независимо от това производствените му сгради са стари и неудобни; дейността си развива в град, където квалифицираните кадри са сравнително малко; машините и съоръженията не са от най-съвършените; производството му е кооперирано с наши и чужди предприятия. Колективът обаче е създал организация на производството, на която могат да завидят някои от предприятията — окръжни първенци.

Тя се основава на поточния метод. Има за цел да осигури изработването на няколкото вида газови уреди и печки за твърдо гориво с минимален разход на труд и материали, при ниска себестойност, високо качество и най-целесъобразно използуване на квалифицираните кадри. Такива по своята същност са и задачите, поставени от ЦК на БКП и Министерския съвет с 44-то постановление.

Последователност и поточност

За осъществяване производството на газовите уреди и на печките за твърдо гориво са създадени три основни потока — за ламарините детайли, за чугуненните части и за монтажа на изделията. Ламаринен поток започва от склада за суровините и материалите, разположен непосредствено до машините, които извършват първите операции — разкройването. Разкроените материали се поставят върху колички и на работника, обслужващ машината за следващата операция, е необходимо само да придърпа количката на един-два метра към работното си място. По същия начин и без задръстване на работните места, детайлите се придвижват от машина на машина през пресовото отделение, точково-заваръчния отдел, байцовото отделение и пр., където се подлагат на останалите обработки. Накрая преминават през емайловото отделение, изпичат се в електрическите пещи и се предават в междинния склад. Така е устроен и чугуненият поток. Чугуненните детайли преминават последователно през шмиргелното, шлосерното, полировъчното и никелажното отделения и накрая също се събират в междинния склад.

Третият поток е монтажният. По протежение на линията са поставени етажерки, които групите майстори зареждат вечер с необходимите за утрешния ден детайли. Всички части са в непосредствена близост до работните места и монтажниците пестят по този начин всяко излишно движение. Началото на тази линия е междинния склад, където са натрупани резерви най-малко за пет надесет дни. Монтажът започва от нула и се осъществява последователно, като всеки работник е строго специализиран в извършването на една-две операции. В края на подвижния конвейер е контролният пункт. Тук всеки уред се проверява основно, изпитва се - годността му и се предава за опаковане.

Ролята на междинния склад

Той заема част от работното помещение, но не представлява само обикновена връзка между монтажния и другите два потока. Ако не съществуваше, то останалите отдели биха имали задачата ежедневно да подхранват монтажа с детайли. Това от своя страна би наложило на една машина да се извършват с прекъсване по няколко операции през смяната, което води до загуба на време за подготовка и настройване на машините. При наличието на междинен склад с резерв за около петнадесет дни, се създава възможност обработката на детайлите да се извършва върху значително по-големи серии и машините да се настройват веднъж през деня или смяната. От друга страна той улеснява ръководството в осъществяването на системен контрол, без да е необходима писана ориентация за количеството на наличните детайли и осигурява непрекъснатост на монтажа, независимо от евентуалните затресения в останалите отдели.

В какво се изразява ефективността на съществуващата организация?

На първо място трябва да поставим значителното повишаване на производителността на труда. Непрекъснатостта и последователността при извършване на операциите, по-голямата серийност в обработката на детайлите, целесъобразното построяване на транспорта вътре в производствените помещения, непосредствената близост на детайлите до монтажниците и пр., водят до избягване на излишните движения и по този начин — до икономии на време, което е основното условие за повишаване производителността на труда. До същия извод стигаме и с помощта на цифровите данни. Преди внедряването на поточния метод на производство са монтирани за единица време по 130 печки за твърдо гориво и 25 газови. Със същия брой работници сега се монтират по 178 печки за твърдо гориво и 75 газови.

На второ място по значение идва ефективното използване на квалифицираните кадри. За извършването на всяка операция са направени с подръчни материали сполучливи приспособления. Поставено на машината и настроено веднъж през деня (което е възможно благодарение на голямата серийност), приспособлението може да се обслужва с лекота от неквалифициран работник. Настройката на машините и периодичната проверка на изработката се правят от производствените с висок разряд. При тези условия новопостъпилите работниците усвояват работата за не повече от два-три дни. Резултатът е осезателен—за една печка за твърдо гориво се изразходват по 1,63 лева за труд и е постигнато благоприятно съотношение между броя на високоразрядниците и броя на нискоразрядниците.

Поточният начин на производство влияе положително и върху качеството на готовата продукция чрез правилното използуване на квалифицираните кадри, чрез специализацията на машините и ограничения брой (до 2-3) операции, извършвани от един производственик. Междинният контрол върху качеството на детайлите. не е необходим, защото обективно съществува колективен контрол. Качеството на изработката на предшествуващия работник се контролира в потока от следващия производственик. По същия начин се осъществява и контрол върху трудовата дисциплина. Работата на всеки втори работник зависи от първия и потокът би спрял, ако дори само един от работниците не уплътнява работното си време.

Организацията на производството, въведена в ЗГУ е високоефективна, независимо от липсата на автоматизация: На съществуващото равнище на материално-техническата база, тази организация е най-подходяща и колективът би преизпълнявал производствената програма без особено усилие. За това обаче не спомага материално-техническото снабдяване. Недоставянето единствено на термозащитния елемент спря производството на газови печки за повече от четири месеца. Въпреки това, работниците са изпълнени с решимост до края на годината да преизпълнят поставените им задачи.

Благовест ПЕШЕВСКИ

Ускоряване оборота на вагоните

Вниманието на ръководството на ДП „Автотранспред" — Силистра е насочено преди всичко към бързото обработване на вагоните в гара Дулово. Това е основателно, защото чрез нея пристигат по-голямата част от материалите и стоките за окръга. За ускоряване оборота на вагоните, тук се съсредоточават все повече механични средства. Стремежът е да се извозват товарите по директния вариант „вагон-камион-склад", без да се допускат денгуби. За целта всички искания на този колектив се задоволяват с товаро-разтоварна техника. Това помага все повече да се съкращава местният престой на вагоните.

Преди всичко се издириха допълнително товари за уплътняване работното време на 5 тонния ел. кран — едно от най-рентабилните механични средства. С ДИП „Каолинови мини" се постигна споразумение за удвояване доставката на каолинов пясък за вътрешността на страната. Сега кранистите Димо Христов, Юсеин Кязимов и др. товарят и разтоварват вагоните денонощно.

С десет машини при добра организация на работата денгубите показват едно постоянно намаление. Всравнение със същия период от м. г. те намаляха с около 2 000 лева, а броят на денгубиралите вагони с 130.

Заслугата на монтьорския колектив за постигане на тези успехи е голяма. Полагат се добри грижи за изправността на машините. Опитните ръце на Спас Деспотов, Стефан Чаушев и др. извършват качествен ремонт на механичните средства. Приви се редовно преглед на всички машини. Те основно се подготвят и изпробват и тогава се пускат в нова експлоатация. Шофьорите на повредените машини също участвуват в ремонта. Те помагат той да бъде извършен в срок и качествено. Затова техническата готовност достига в отделни месеци и 90 процента.

Ръководствата на агенцията съчетава добре работата на машините с трида на хората. Предимство се дава на машините, като много от товарите се приспособяват за механично разтоварване. Така в дървопласмента се приспособиха две машини за товарене на трупи във вагон, посредством монтиране на вили.

При обработването на вагоните механизацията вече играе решаваща роля. Това повишава рентабилността на предприятието. Твърде скоро 70 на сто от товарите при вагоните ще се обработват механически, каквато е и задачата, поставена ни от петгодишния план.

Атанас ВИТАНОВ

Борба против житната дървеница

На помощ в борбата против опасния вредител — житната дървеница на кооператорите на ТКЗС — Тутракан се притекоха летците от селскостопанската авиация. За пет дни със самолета „АН — 2 310" летците напръскаха с препарата „паратион" над 23000 декара житни посеви. Близо по 50 тона разтвор се изсипва дневно върху избуялите жита.

Малкият колектив разбира необходимостта от бързото унищожаване на паразита и от сутрин до вечер е над блоковете. За бързото и ефикасно провеждане на мероприятието помага и добрата организация при извозването и бързо то приготвяне на разтвора от страна на кооператорите от тутраканския кооператив.

Живко ТРУШЕВ

Съревновават се косачи

Работниците и механизаторите от ДЗС „Янко Забунов" филиал Ножарево тези дни усилено косят люцерната.

Механизаторът Етем Фаризов с трактор „Беларус" агрегатиран с косачка всеки ден изпълнява трудовата си норма над 160 на сто. С него се съревновава косачът Сабри Мехмедов. Последният окосява само стръмните места на блоковете, но също изпълнява трудовите си норми над 160 на сто.

Тези двама механизатори са решили да завоюват юбилейното съревнование. Една от стъпките за постигане на тази си цел е активното им участие в срочното прибиране на първия откос на люцерната.

Ах. Демиров

Целта е: по-евтина селскостопанска продукция!

Комплексната механизация се разрасна в ТКЗС—Белица още през миналата година. И сега трите бригади обхващат 75 на сто от обработваемата земя на кооператива.

Какъв е новият момент в организацията на комплексната механизация, който в това стопанство създава условия за поевтиняване на продукцията?

Докато през 1968 год. земята в трите бригади се обработваше от 110 човека, сега този брой е намален на 58. Механизаторите са 38. Планираната обща продукция, която трябва да постигне всеки от тях е със 7 000 лева повече от миналогодишната. Още по-очебийна в това отношение е разликата при другите кооператори, заети в бригадите. Докато преди година всеки трябваше да достигне обща продукция за 17 420 лева, сега тази цифра нарасна почти двойно. Това се дължи на малкия брой „пешаци" в бригадите.

Нещо повече. Намали се и броят на машините в сравнение с предната година. Специални комисии разгледаха заетостта на теглителната сила и прикачния инвентар. Дойде се до заключение, че някои от машините в дадени моменти не се използуват напълно, което в никакъв случай не бива да се допуска. Стремежът е да се набави нова прикачна техника, която при тази форма на организация в полевъдството има голяма роля.

Намаленият брой на членовете на бригадите за комплексна механизация е сигурна предпоставка за снижение себестойността на продукцията. Още повече че и през изтеклата година резултатите по отношение поевтиняване на продукцията тук са налице. При направеното сравнение за цената на 100 кг царевица, слънчоглед и еченик, получени от стопаните в тракторно-полевъдните бригади и бригадите за комплексна механизация, резултатите са в полза на последните. При царевицата те са най-очебийни. Сто килограма зърно добито от тази култура при първия случай струва 8,39 лева, а при втория — 5,91 лева.

Като имаме предвид, че сега пролетната сеитба се проведе при нови изисквания, и че разреждане на слънчогледа и царевицата не се наложи, можем да разберем каква икономия на труд се постига. Досегашната обработка на пролетните култури е извършена също само с помощта на машините. Те са пръскани с хербициди, което до голяма степен ще подпомогне стопаните в борбата с плевелите.

Най-добри резултати са постигнати от бригадата за комплексна механизация, ръководена от Кирчо Димитров. Той води точна отчетност за работата на хора и машини, което помогна през миналата година тази бригада да постигне икономии на труд. Освен това при нея материалните разходи бяха снижени до 78 на сто от планираните. Кирчо Димитров е образец на добър стопанин и ръководител. Той е взискателен, упорит. Държи точна сметка дали извършеното съответствува на посочените изработени часове. Разбира се успехите на бригадата се дължат и на добрия й състав. Механизаторите са млади хора. Повечето от тях са членове на БКП, което оказва голямо влияние на добрата организация и високия дух на целия колектив.

Тук, в с. Варненци, се пада и най-много земя за обработка на всеки механизатор, а именно по 1 252 декара. Въпреки това пролетниците и есенниците са в много добро състояние. Грижите за тях са грижи на истински стопани. Държи се много на качеството при изпълнение на всяка задача. Не се разхищава времето. Машините се използуват най-добре. Смята се, и то най-основателно, че и сега тук ще бъдат постигнати най-големи икономии на труд и материални разходи. Ще бъде получена още по-евтина селскостопанска продукция.

А това е целта не само на стопаните от бригадата за комплексна механизация в това село. Това е целта и на другарите им от селата Белица и Шуменци. На всички кооператори от ТКЗС—Белица.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Чрез производствена гимнастика работничките от цех „Пирография" на промкомбинат „Камъшит" през време на почивката закаляват здравето си.

Новости -- Техника -- Новости

ИЗВЛИЧАНЕ НА АРОМАТНИ ВЕЩЕСТВА ЧРЕЗ УЛТРАЗВУК

Група грузински учени са разработили нова технология за извличане на ароматните вещества от чай, като се използува ултразвуков генератор. Разрушават се без остатък клетъчните стени на чая. Досега прилаганата технология не е напълно ефектна, защото чрез стриването на чая се разрушавали само 80 процента от клетъчните стени на растението, а останалите 20 процента от ароматните вещества се губели. С ултразвуковия генератор този резултат се подобрява и се извлича максимално количество ароматни вещества.

АПАРАТ ЗАМЕСТВА ЧОВЕШКИ ОРГАНИ

Колектив от специалисти в Лодз (Полша) е създал апарат с особено предназначение. Той гарантира жизнеността на изваденте при хирургическите операции органи от човешко тяло. Това се постига посредством цяла система от помпени уреди за подаване и обогатява не на кръвта на клиента. При трансплантацията на бъбрек апаратът изпълнява функциите на изкуствен бъбрек, гарантирайки по този начин успешното завършване на предприетата хирургическа операция.

ТЪКАНИ „ХАМЕЛЕОН"

В Япония са произведени текстилни тъкани тип „Хамелон", които променят цветовете си при влажна или мокра обстановка. Те са съставени от: тиазинови и аминоазобензолни съединения, фенотицин, рибофлавин и други някои фотохромни съединения, които изменят цвета си при облъчването им със светлина. Така например един сух банскиостюм при допир с вода променя цвета си в розов или оранжев нюанс. Тези цветове се изменят последователно в синьо или бяло; ако банският костюм съхне на слънце.

АВТОМОБИЛНИ СПИРАЧКИ „ПРИЗРАК"

Във Франция е създадена автоматична автомобилна спирачка, наречена „призрак", която има вид на камера с двойни очи. Едното „око" излъчва лазерлъчи със скорост 15 метра в една десетмилионна част от секундата. Второто „око" отразява лъчите на предметите. В случай, че позволеното разстояние до даден обект, например до предшествуващата автомобилна кола е надхвърлено, автомобилната спирачка „призрак" влиза веднага в действие, като намалява скоростта, или пък внезапно спира колата.

ЕЛЕКТРИЧЕСКОТО ПОЛЕ УЛАВЯ ВИРУСИ

За вирусите даже микроскопичните гнезда на биологически филтър, в които се улавят и най-малките бактерии, представляват широко отворени врати. Но за свое нещастие вирусите са заредени отрицателно. Това обстоятелство прави възможно да се създадат филтри, в които ролята на непроницаеми гнезда играе електрическото поле. Вирусът на тютюневата смеска се улавя от него сто процента. Учените имат намерение да хванат с такова поле неуловимия вирус на инфекциозната жълтеница, чието отделяне в чист вид още не се отдавало на някой.

ОБЯВИ, РЕКЛАМИ И СЪОБЩЕНИЯ

О Б Я В А

ТКЗС „ДОБРУДЖА" — ЗАФИРОВО продава лека товарна кола „Варшава-пикап" под номер 13-59, която е в движение. Цена по споразумение. Справка канцеларията на ТКЗС с. Зафирово — Силистренско.

О Б Я В А

Районен клон Сортови семена — Силистра има вакантни длъжности за агрономи с висше образование ,в Дулово — ръководител на агроучастък и Тутракан — агроном. Заплати по щата.

Справки телефон 20-24

ДЪРЖАВНО ОБЕДИНЕНИЕ „МОНТАЖИ" — СОФИЯ

Школата за монтажни кадри с. Езерово съобщава на интересуващите се младежи, че:

Постоянно приема курсисти по следните специалности:

Монтьори по топлинна изолация — младежи и девойки навършили 18 години.

Машинни монтьори и електромонтьори — само мъже, отбили военната си служба до 40 годишна възраст и огра ничен брой 20 на сто младежи навършили 18 години.

Постъпването в школата става веднага.

На всички курсисти се подсигурява пълна материална издръжка по време на курса и допълнителна стипендия по 10 МП от 1967 година.

неженени	25 лева.
женени без деца	40 лева.
женени с деца	50 лева

Подсигурява се работа за три години на големи национални обекти в Девненската низина и др.

За подробни сведения и справки — дирекцията на школата с. Езерово — Варненски окръг, телефон 11 и гр. Шумен — Електромонтажно управление телефон 71-94

ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА" при ОНС и ОК на БЧК — Силистра организират седемдневен курс за

ВОДНИ СПАСИТЕЛИ

В курса се приемат младежи навършили 18 години, издържали успешно приемните изпити, които ще се проведат на 2 юни 1969 година от 9 часа в басейна на гр. Силистра по дисциплините 100 метра свободен стил и подводно плуване. След изпита, успешно представилите се заминават за Кранево — Варненски окръг, където ще се проведе курса до 9 юни 1969 година.

Завършилите успешно, получават документ за правоспособност и ще бъдат назначени за спасители в ученическите морски лагери, плажове и басейни.

На работещите в предприятия и учреждения съгласно разпореждане № 10 на МС от 15 януари 1968 година, месторабота се запазва и се заплаща възнаграждение за дните на курса. Останалите разходи са за сметка на ОНС — отдел „Народна просвета".

Кандидатите трябва да подадат молба и характеристика от ДКМС или Отечествения фронт до ОК на БЧК — Силистра най-късно до 30 май т. г.

Справка: телефон 30-80 и 30-14.

ЗАВОД „ЖИТИ" — РУСЕ

търси следните работници:

Изтеглячи на тел	*16 души*
Поцинковачи на тел	*8 души*
Пресьори на гвоздеи и болтове	*10 души*
Електромонтьори от 4 до 7 разряд	*4 души*
Стругари от 4 до 7разряд	*4 души*
Шлосер-монтьори от 5 до 8 разряд	*3 души*
Шпилбанисти и занитвачи	*8 души*
Общи работници	*5 души*

Справка: Личен състав.

О Б Я В А

ДСП „БУЛГАРПЛОД" — „НЕКТАР" — СИЛИСТРА

Т Ъ Р С И работници — мъже и жени за всички цехове на консервното предприятие за кампанията на 1969 година.

Справки и записвания в личен състав. Тел. 22-96.

КЪМ СВЕТЛА БЪДНИНА ВЪРВИМ!

Тържествени манифестации в окръга по случай празника на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат

(Продължение от I страница)

ито изведоха комсомолската организация на едно от челните места в окръга — комсомолския университет на техникума е една отлична школа за знания. За шести път манифестират и курсистите от ТМТ „Вл. Комаров“. Значителни са неговите успехи през тези години и особено успехите на учениците от комсомолския завод към техникума. Пред трибуната те демонстрират управление на миниатюрна кола с радиолъчи и движещ се робот — дело на техните конструкторски умове. Това са бъдещите промишлени кадри, в чиито ръце ще легне отговорното дело на възхода на нашата промишленост.

От тази година СПТУ по машиностроене „Д. Ганев“ подготвя средни специалисти за родното машиностроене. Богата дейност развиват кръжоците по радиотехника, стругарство и шлосерство, а клубът „Млад родолюбец“ е носител на национална награда. Много са строителните обекти в окръга, където се трудят младите строители от ПТУ по градостроителство. Над 900 млади строители вляха своите свежи сили в многохилядната армия на строителите и ден след ден променят облика на окръга. След тях преминават преподавателите и курсистите от професионално-техническото училище по дървообработване — бъдещите кадри на нашата дървообработваща промишленост, курсистите от вечерния техникум по вътрешна архитектура.

Манифестацията завърши с редиците на самодейците при читалище „Доростол“ и ОСПС, от чиито лица лъхаше радостта и простора на обновената **добруджанска земя, в която** вървим уверено към още по-щироки и светли хоризонти, към по-щастливи бъднини!

Симеон МАНОЛОВ
Николай ЗЛАТЕВ

...Но най-голяма е радостта на абитуриентите.

ТУТРАКАН

Празникът на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат в Тутракан, започна с тържественото събрание, проведено на 22 май т. г. На него доклад за великото дело на братята Кирил и Методий изнесе директорът на гимназията Енчо Йорданов. Хорът на читалището и самодейни колективи от предприятията и училищата изнесоха литературно-музикална програма.

Утрото на 24 май завари града в празнична премяна. Въпреки навъсеното облачно време, по улиците цареше радост и празнично оживление.

В определения час на трибуната заеха места официалните лица, водени от секретаря на Градския комитет на БКП Иван Йоргов. С много радост и детски усмивки, най-напред преминаха пъстроцветните редици на децата от началните училища.

Със знамена, плакати и портрети преминаха стройните редици на учениците от гимназията и училище „Ст. Караджа“. Стотици ленти „Отличник“ и „Трезвеник“ красяха гърдите на най-добрите. С вълнение за сетен път преминаха абитуриентите. От манифестацията те отидоха направо в училищния двор, където ги чакаха учителите и учениците от по-долните класове, за да се простят с тях и си пожелаят здраве и успехи в живота.

С неудържимо вълнение абитуриентите предадоха училищното знаме и се простиха с родното училище. Много бяха поръченията, които те отправиха към по-малките си другари, но най-главното бе те да се учат добре и винаги да бъдат пламенни родолюбци, да обичат Родината, да обичат науката и я усвояват упорито.

Така сред много цветя, много радост и песни Тутракан посрещна и изпрати големия празник на нашия народ — 24 май.

Викентий ДУКАНОВ)
(наш кореспондент)

Манифестира бодрата смяна

ДУЛОВО

Много трудещи се в ранното празнично утро се стекоха на украсения площад, за да вземат участие в тържественото честуване на Деня на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат.

След като на официалната трибуна заеха места представителите на просветните и културните дейци в града, водени от първия секретар на Градския комитет на БКП Тодорка Гроздева, започна тържествената манифестация. Празнично облечени и с много цветя първи минаха децата от детските градини. С ура и възгласи в прослава на Партията премина ха и колоните на пионерите от Дулово и квартал Черник. В знак на признателност, сред много цветя те носеха портретите на славянските просветители — братята Кирил и Методий.

В стройни редици и изпълнени с вяра преминаха ученици те от гимназията. Тяхната внушителна колона водеха учителите, на гърдите на много от които блестяха отличия за продължителна и съзнателна педагогическа работа. С много радост официалните лица и трудещите се посрещнаха блока на абитуриентите — утрешните специалисти и достойни строители на нашата прекрасна Родина.

След манифестацията в гимназията се състоя тържество по предаването на училищното знаме и прощаването с училището. Тези минути ще останат незабравими, както за онези, които напускат училищните стаи, така и за тези, които продължават да се учат.

Празникът — 24 май в Дулово премина под знака на възхвала към делото на първоучителите Кирил и Методий.

Георги БЪРНЕВ

„Ехо - 69“ и „1800 години Силистра“

Силистренци — с най-голямата награда

(Продължение от I страница)

телят на ЦС на БТС Марин Кожухаров.

Стефан Стоев, зам.-председател на ГНС — Силистра, обяви Деветите състезания по туристическо ориентиране за открити и пожела успех на всички участници. Миналогодишните победители под звуците на „Мила Родино“ издигнаха на пилоните националното знаме и туристическия флаг. Никола Спасов, председател на републиканската секция по ориентиране, поздрави участниците и след час само някои вече се отправиха трепетно към старта — започваха нощните състезания на мъжете и жените за купите „Дунав“.

Безспорна е заслугата на цялата силистренска общественост за подготовката и образцовия ход на състезанията. Уважението и признателността на гостите, незаличимите спомени, които участниците ще отнесат със себе си, са най-голямата награда за домакините. Тя не се включваше в регламента на състезанията, но се връчи. Силистренци я получаваха на всяка крачка. Но трябва да отдадем заслуженото преди всичко на преките организатори на тази крупна проява — туристическите деятели от ОС на БТС и градското туристическо дружество „Дочо Михайлов“. Със зачервени от безсъние очи те изчакваха и последния състезател. Призори приключиха нощните състезания, а след малко съдийският апарат, предвождан от полковник Младен Ценов, началник на Военното окръжие — Силистра, отново застана на своя „старт“ — по маршрутите потеглиха пионерките и пионерите, юношите и девойките. Беше в дейя на славянската писменост и култура. Следобедните часове, предвидени за отмора, преминаха в игри, веселие край лумналия лагерен огън и подходяща програма. Броят на туристите се бе увеличил с 600-те пионери, тръгнали на поход по стъпките на добруджанските революционери Дочо Михайлов и Димитър Дончев.

Последният, трети ден, отрано призова на старт мъжете, жените и ветераните. Последна борба с времето, разстоянието и неизвестността. Домакините се състезаваха за купите и наградите на ГК на Комсомола. Един след друг се нижеха състезателите на финала. А в „изчислителния център“ вече се извличаха последните резултати, оформяше се класирането. Навън се скатаваха палатките.

По обяд отново екна марш и победители, и победени се строиха за тържественото закриване на състезанията.

Председателят на ЦС на БТС Марин Кожухаров изтъкна, че с масовостта си и отбелязаните постижения тазгодишните състезания сочат възходящата линия, по която се движи туристическото ориентиране. Към домакините и организаторите той изрази сърдечната благодарност на ЦС на БТС, а редакционната колегия на в. „Ехо“ ги награди със специални възпоменателни медали.

На всички участници в състезанията бяха връчени медални „1800 години Силистра“, а на ръководителите на отборите — статуетки с изглед на Силистра.

Индивидуалните победители — мъже и жени — спуснаха от пилоните знамената, които, без съмнение, не след дълго отново ще се развеят в околностите на Силистра — многолетна, но млада, белокаменна и привлекателна, обект от „Стоте бисера“.

РЕЗУЛТАТИ ОТ НОЩНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА КУПИТЕ „ДУНАВ“:
ЖЕНИ (дължина на маршрута 6 850 м) — 1. Елена Балева — Пловдив 2. Елица Димитрова — Перник 3. Лиляна Накова — „Планинец“ — София.
МЪЖЕ (дължина на маршрута 8 765 м) — 1. Кирил Боянов — Перник 2. Тодор Казаков — ВИФ — София 3. Георги Янев — Перник.
ОТБОРНО ЖЕНИ — Пловдив, МЪЖЕ — Перник. КОМПЛЕКСНО — Перник.

РЕЗУЛТАТИ ОТ ДНЕВНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА КУПИТЕ И НАГРАДИТЕ НА в. „ЕХО“, НА ГК НА КОМСОМОЛА И НА ПРИМОРСКИЯ КРАЙ НА СССР:
ПИОНЕРКИ — 3 275 м — на първо място Веска Борисова и Стефка Енева от „Крумови пори“ — Шумен.
ПИОНЕРИ — 4 675 м — Алекси Симеонов и Драгомир Маринов от Варна.
ЮНОШИ — 8 350 м — Евгени Ватев от Габрово
ДЕВОЙКИ — 5 400 м — Тодорка Пъндева от „Странджа“ — Бургас.
МЪЖЕ — 12 825 м — Ангел Драганов от „Урвич“ — София.
ЖЕНИ — 7 750 м — Ана Чолакова от Русе.
ВЕТЕРАНИ — Васил Бойкинов от Габрово.

Със съветски медали бяха наградени класираните се до трето място мъже и жени в дневните състезания.

Домакините не се включват в официалното класиране.

Любомир КАПИТАНОВ

Конкурс за изпълнители на народни песни и инструменти

В неделя вечерта на естрадата на баскетболната площадка в Силистра се проведе конкурс за изпълнители на народни песни и инструменти. Той бе организиран от Градския комитет на Комсомола и „Културен отдих“. Интересът към конкурса бе голям; от такъв род състезание в града се провежда за пръв път и то беше предшествувано от сериозна подготовка.

В конкурса взеха участие двадесет участника — работници и служители от различни предприятия и учреждения на Силистра. Повечето от изпълнителите излизаха за пръв път на сцена. Според регламента всеки певец трябваше да изпълни две песни, от които една хумористична и една хороводна; за изпълнителите — две мелодии по избор.

Журито, ръководено от Стефка Радева, сред певците определи за най-добре представили се Стоян Радев, ЗММ, Донка Чанева, ТПК „Добруджанка“ и Вълко Иванов, ТПК „Девети септември“, а сред инструменталистите — Тодор Станчев, МВР, Димитър Димитров, Димитър Нанков, читалище „Кирил и Методий“.

Класираните бяха удостоени с парични награди.

Най-удачно представилите се изпълнители за в бъдеще ще бъдат включвани в програмите, подготвяни по различни поводи в града.

Конкурсът за изпълнители на народни песни и инструменти бе посветен на 1800-годишния юбилей на Силистра.

Стефан МАРИНОВ

Неописуема е красотата на дунавското крайбрежие през лятото. Затова то е желано място за отдих на стотици трудещи се.

Създава се хубава традиция

Въпросът за културния отдих на населението у нас с всяка измината година намира все по-успешно решение. И това не бива да се смята за нещо изключително — то е във връзка с непрестанно нарастващия уровен , с изменението на културния облик на хората, с 5-дневната работна седмица.

Така стои този проблем и в гр. Дулово. Но тук трябва да се има предвид, че по въпроса за културния отдих на гражданите традицията беше съвсем слаба. Делниците с по-малко не ща се различаваха от празничните дни, а времето оставено на самотек, не носеше кой знае какви събития.

Така беше, но сега!

Сега положението е много по-различно. Ето например през настоящата година започва строителството на плувен басейн, за което младежите и девойките мечтаеха вече толкова години. Предстои интензивно строителство на комплекс от хижи, едната от които ще се строи със средства на Държавния машиностроителен завод в града, а другата — от Горско стопанство.

Сега се обзавежда местен пионерски лагер за децата, като за целта ще бъде използвана постройката на едно училище.

ДМЗ — Дулово, промкомбинатите „Металик“ и „Прогрес“ строят барака за почиване по морското крайбрежие. Използвани на три смени, те ще дадат възможност на много трудещи се от града да прекарат пълноценно свободното си време.

До 9 септември тази година ще бъде обновен и парка край чешмата до село Черковно — едно любимо място за излет на дуловските граждани.

Вече е изготвена проектодокументацията за голям детски кът в градския парк, където ще бъдат монтирани различни пособия за игра на децата; подготвят се в момента детски площадки в почти всички квартали на града. Всъщност те ще представляват комплекси от игрища за футбол, баскетболни игрища и др.

Ако изброеното досега представляваше практически удобства за отдиха на населението от града, то не бива да се омаловажава и постигнатото в областта на културния отдих. Да се изброят всички прояви, които идните месеци на годината ще поднесат на граждани те, е трудно. И все пак някои мероприятия се открояват със своята значимост — от 1 до 7 юни в Дулово ще бъдат тържествено честувани „Вечери на моя град“. Седем различни прояви включва в себе си този необичаен празник: откриване със заря и митинг, вечер на партизанина Никола Петров — Караджата, вечер на войнишката майка, прегледи на художествената самодейност под лозунга „Обичам те, Родино!“, прегледи на ученическата самодейност, празник на моста улица и др.

От своя страна и през този летен сезон ще водят пълнокръвен живот лятната читалня в парка, както и профсъюзният и комсомолски клубове, битовият и естраден състави, хоровият състав за школувано пеене и самодейният драматичен състав. Ще възобнови своята дейност и турският ансамбъл за народни песни.

Ето така скуката и самотекът отстъпват място на организирания смислен кулурен отдих в гр. Дулово. Нищо, че няма създадена добра традиция в това отношение — важното е, че жителите на града ще могат да задоволят своите нови потребности. А традицията — тя ще се създаде сама...

Руси ШИМАБЕЕВ

В помощ на кооператива

Комсомолците — осмокласници от село Кайнарджа се притекоха на помощ на кооператива в тези напрегнати с полска работа дни; те разреждаха царевица по блоковете на стопанството, за да бъде окопана по-лесно.

През първия ден двата класа разредиха царевицата на площ от 100 декара. Учениците работиха сутрин от 6 часа до обяд. Те са обещали да разредят царевица на площ от 400 декара.

Най-добре работиха Кръстьо Георгиев, Тодор Иванов, Гинка Костадинова, Добранка Иванова и Росица Димитрова.

Иванка СТОЯНОВА

Постиженията на науката — във всяко кътче на Родината

(ПО СЛУЧАЙ 90-ГОДИШНИНАТА ОТ ОСНОВАВАНЕТО НА НАРОДНАТА БИБЛИОТЕКА „КИРИЛ И МЕТОДИЙ“)

Поставените от Деветия конгрес на БКП задачи за интензификация и модернизация на народното стопанство, за въвеждането на научна организация в производството и управленческата дейност, за усвояването и прилагането на последните постижения и научно-техническия опит на най-напредналите страни в света, неминуемо изискват и съвременна информация за издаваната по света научна литература. Това налага да се вне се по-добър ред, координация и по-висока организираност в цялостната ни библиотечна система. А в социалистическа държава като нашата библиотечната система трябва да бъде изградена на научни основи, народните средства за поддържането й да се изразходват планомерно, за да допринасят максимална полза за обществото, да осигуряват пълна възможност за работа на всички читатели, които се нуждаят от сериозно библиотечно и библиографско обслужване.

В това отношение Народната библиотека „Кирил и Методий“ — най-голямата и най-богатата наша съкровищница на книги и периодика, на ценни исторически документи, микрофилми, фотокопия и т. н. — през годините на народната власт отбелязва успехи, с които заслужено може да се гордее. Юбилейната 90-годишнина от създаването й ние посрещаме с книжовно имущество, което възлиза на повече от един милион тома при по-малко от 200 хиляди за целия период до Девети септември 1944 година. Днес тя е модерно обзаведена научна библиотека, която предоставя на своите читатели и на граждани те от цялата страна всички необходими удобства и условия за научни проучвания — добре комплектуван книжовен фонд, библиографии, информационни издания и каталози, компетентна справочно-информационна помощ, междубиблиотечно книгозаемане — резултат на добре уредени вътрешни и международни връзки, съвременна репродукционна техника и пр.

В своята разностранна дейност Народната библиотека различава твърде много и на непрестанните си връзки с окръжните библиотеки в цялата страна. В момента те притежават книжовен фонд от българска и чуждестранна литература, възлизащ на около 5 милиона тома, като обслужват годишно повече от 260 хиляди читатели. Заедно с Народната библиотека те образуват единния организъм на общодостъпните научни библиотеки, които осигуряват пълна и компетентна информация на всички специалисти, които се интересуват от най-новите проблеми на науката, в която работят.

Съществуващото взаимодействие между Народната библиотека и окръжните библиотеки обаче трябва още повече да се засили в няколко насоки.

Преди всичко в комплектуването и използуването на книжните богатства, тъй като Народната библиотека набавя литература не само за своите читатели, а и за ползувателите на всички останали библиотеки. Цялата българска книжна продукция, богатият фонд от съветска литература, добре комплектуваният апарат от основни справочни издания на информационните служби по света, компактният фонд от най-важните научни издания в чужбина — всичко това е на разположение на цялата страна. От този фонд окръжните библиотеки широко трябва да се ползуват и да обслужват с него своите читатели — научни работници и специалисти. Но за да могат да използуват фонда на Народната библиотека, те трябва да го познават.

Във връзка с това Народната библиотека си поставя една генерална перспективна задача — да разкрива текущо и ретроспективно своите книжни богатства. На първо място в тази програма стои изработването на репертоари на българската книжнина.

Последователно Народната библиотека издава цялостни библиографии и описи на своите ръкописи, на старопечатни сбирки, на архивните документи от Възраждането. Вече е на привършване и цялостната ретроспективна анотирана библиография на българския периодичен печат и на всички книги, излезли у нас след Освобождението. Освен това библиотеката редовно издава печатни свободни каталози на чуждестранната периодика, получавана в големите научни библиотеки, както и месечни бюлетини на получаваните в Народната библиотека и в големите научни библиотеки в София чуждестранни книги. Тези справочни издания разкриват до голяма степен наличните фондове на народната библиотека и ако те се използуват умело от окръжните библиотеки, читателите им не ще се оплакват от оскъдно набавяне на научна литература.

Между Народната библиотека и окръжните библиотеки трябва да се установят бързи комуникации чрез телефон и телекс, както за поръчването на тематични справки, така и за доставянето на необходимата литература, микрофилми и фотокопия. В пощенската станция или в някои от тъговските предприятия на всеки окръжен град се намира телекс, който трябва да бъде използуван и от окръжната библиотека. Изпратените по телекса поръчки ще се приемат от телекса на Народната библиотека веднага и ще се изпълняват още същия ден. Бързата и качествена справочно-информационна дейност и своевременното доставяне на издирената литература ще издигнат престижа на окръжните библиотеки като съвременни, добре организирани и действени библиотеки.

Ленин навремето съдеше за културата на една страна по нивото на библиотечното обслужване. В нашата страна вече са създадени необходимите предпоставки, които осигуряват на всички възможността да черпят неограничено от българската национална и от общочовешката култура.

Костадинка КАЛАЙДЖИЕВА
директор на Нар. библиотека „Кирил и Методий“ — София

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ – СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 61 (1530) | Четвъртък, 29 май 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

МК „Доростол“ от вчера запори водите на Дунава

Строителството в окръга ни и отчасти в Толбухински и Шуменски окръзи е немислимо без стопанската дейност на Дунавски драгажен флот – район Силистра. Осемдесет-членният колектив си е поставил задача да извади от дъното на р. Дунав над 250 000 куб. м. пясък и баластра, които ежедневно се превозват до строителните площадки. В социалистическото съревнование в чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България участвуват всички работници. Екипажите на шаланите, дълбачката и моторните влекачи са в усилена надпревара за преизпълнение на плановете, за осигуряване на повече и по-евтини инертни материали за нуждите на строителството. На първо място в съревнованието засега са екипажите на шалани 33 и 55 със старшини – ръководители Михей Стефанов и Иван Паликарпов, които имат най-добри производствени показатели и преизпълняват редовно ежедневния график. Екипажът на дълбачка „Витоша“ с капитан Георги Пешев изпълнява графика 110–115 на сто. Изтъкнати производственици тук са механиците Петър Пенчев и Валентин Моллов, които осигуряват безаварийна работа на машините.

В резултат на упоритата работа на целия колектив предприятието изпълни предсрочно плана си за петмесечието. Извадени са и са предадени на клиентите 51 000 куб. метра баластра и пясък при план 48 000 куб. метра.

Вчера бе въведен в експлоатация нов моторен кораб – влекач, с който ще се извозват пълните с инертни материали шалани от дълбачката до разтоварното пристанище в Силистра. Капитанът Петър Симеонов и малобройният екипаж вече поеха управлението му. Корабът има мощност 180 конски сили, развива 12 морски възли скорост и носи едно от старите имена на гр. Силистра „Доростол“.

Корабостроителите от гр. Бургас са го съоръжили с всичко необходимо за безаварийно плаване и са създали комфортни условия за малобройния екипаж.

Новият моторен кораб „Доростол“ от вчера запори водите на р. Дунав. Той не е придобивка само за работниците от Драгажния флот. С негова помощ и с доставката на нова, модерна съоръжена дълбачка, ще се увеличи производителността на труда при производството на инертни материали, което ще даде отражение и в изпълнението на плана за строителството.

Нека е честит новият ни кораб!

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

КОМУНИСТИТЕ – В АВАНГАРДА

Наближава 25-годишнината на социалистическата революция в България. Трудещите се от нашия окръг, вдъхновени от големите социалистически завоевания през изтеклия период, под ръководството на Окръжния комитет на Партията, продължават да преобразяват много трудови, политически и културни мероприятия, посветени на славния юбилей. В повечето първични партийни организации и партийни групи миналата година бяха проведени разговори на тема: „Приносът ми за 25-годишнината от социалистическата революция в България“, „Какъв комунист съм аз“ и др. Тези разговори, които в някои партийни групи продължават и сега, съдействуват за още по-активното участие на комунистите и всички трудещи се в разгърнатото социалистическо съревнование в чест на славната годишнина.

Работата на партийните комитети и организации в тази насока допринесе много за повишаване авангардната роля на комунистите, за издигане на личния пример на още по-високо равнище. Около 2 000 комунисти от окръга са челници в производството и над 404 от тях – орденоносци. 2 642 участвуват в движението за комунистически труд, а 371 са завоювали званието „Ударник на комунистическия труд“. Много комунисти активно участвуват в рационализаторското движение.

Редовни първенци са и служат винаги за пример в предюбилейното съревнование комунистите Кольо Христов, бригадир на овцефермата в с. Ишир ково, Йордан Ников, активен общественик и секретар на първичната партийна организация при механизацията в същото село, Николина Илиева от с. Бре ница, Славка Йорданова от с. Смилец, Марийка Славова, Георги Койчев, Симеон Бойчев и Тодор Панайотов от Нова Черна, Георги Шопов от Айдемир и много други. Редица партийни комитети, като тези в Нова Черна, Силистра, Дулово, Иширково, Голеш, Калипетрово работят системно, целена сочено и резултатно за мобилизиране силите на комунистите и трудещите се, за създаване на всенародно движение за изпълнение на решенията на Деветия конгрес и на Юлския пленум на ЦК на БКП.

Сега, когато по-малко от 4 месеца ни делят от славния юбилей на свободата, необходимо е всички комунисти да застанат твърдо в челните редици на предюбилейното социалистическо съревнование, в борбата за завоюване „Паспорта на победата“ и юбилейната злат на значка. Да се подобри работата на партийните комитети и първичните партийни организации за активизиране на всички членове, за повишаване на тяхната авангардна роля както в производството, така и в личния и обществен живот. Всеки комунист трябва да бъде с конкретно юбилейно задължение.

Особено внимание при поставянето и отчитането на предюбилейните партийни поръчения да се обърне на въпросите на интензивното развитие, за преизпълнение на приетите планове и обещания, за икономия на материали, за висококачествена продукция, за решаване на проблемите на техническия прогрес.

Комунистите с личния си пример трябва да увличат безпартийните, целите трудови колективи в решаването на отделните проблеми на НОТ, на техническото развитие и рационализаторското движение.

Наистина, главното за комунистите е да се трудят добре, да постигат високи резултати в производството. Но едва ли личния пример в труда изчерпва ролята и задължението на боеца на Партията. Комунистът е и организатор на масите, но сител и пропагандист на идеите на марксизма-ленинизма. Неговото задължение не е просто да участвува активно в производството и обществения живот, да посещава събрания, да ходи на занятия на просветните форми, а се отличава и с това, че той активно трябва да участвува в политическата дейност на Партията.

Мерило за тази активност в значителна степен е изпълнението на партийните поръчения и степента на въздействие върху другарите по труд. Комунистите трябва да излизат с политически информации и беседи по международното и вътрешно положение, да проявяват по-голяма активност и по-високо чувство на отговорност за изпълнение на поставените задачи. Да се привличат и възпитават младите комунисти на труд, на политическа активност, да се работи за непрекъснатото повишаване на образованието.

В дните преди празника на свободата партийните комитети да организират всенародно движение сред населението за постигане на нови и достойни за този юбилей успехи. Начело на това движение, както и досега, трябва да застанат комунистите. Животът във всяка партийна организация да протича под знака „Всеки комунист със свой принос за достойно посрещане на славния юбилей“. Всички трудещи се от окръга като един да се включат в това патриотично движение и с любов да отдадат своите сили, знания и творчество за достойна среща на 25-годишнината на социалистическата революция в България.

С преизпълнени планове

Промкомбинат „Камъшит“

Месеци наред ентусиазираният многоброен колектив на промкомбинат „Камъшит“ преизпълнява ежемесечните си планове и дава своя чувствителен принос в достойното посрещане на славния юбилей от Деветосептемврийската победа. През първите пет месеца на тази юбилейна година работниците от промкомбината при план 2 230 000 лева благодарение на вдъхновения им труд, произведоха надпланова продукция за 248 хиляди лева и изпълниха плана на предприятието 111 на сто.

В разгорялото се благородно социалистическо съревнование участвуват всички бригади и производствени участъци. Но най-добри показатели и най-грудолюбиви се оказаха работниците и работничките от цех „Кукли“ с изпълнение на плана 125 на сто, от цех „Ракита“ – Алфатар с изпълнение 113 на сто, от цех „Елхови украшения“ – 108 на сто и пр.

Вдъхновени от високата оценка, дадена от другаря Тодор Живков на изложбата в Пловдив, на която камъшитци се представиха с над 500 нови експонати трудещите се от този най-голям промкомбинат в окръга преизпълниха и производствения си план за месец май. При план 446 000 лева те ще произведат продукция за над 513 000 лева, което прави 67 000 лева повече. Тези успехи те дължат на всеобщия ентусиазъм, обхванал целия многохиляден колектив на промкомбината.

Неделчо АТАНАСОВ

ТПК „Добруджанка“

През тази година трудолюбивите работнички и работници от ТПК „Добруджанка“ посвещават своите трудови успехи на два юбилея – 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас и 15 годишнината от създаването на кооперацията. Затова още от началото на годината те започнаха и работиха с такова вдъхновение, влагаха толкова много сили и усърдие в изпълнението и преизпълнението на производствените планове. И техните усилия не отидоха напразно – за петте месеца от тази юбилейна година при план 691 000 те произведоха продукция за 741 000 лева и преизпълниха плана със 7 на сто.

Благородната надпревара не стихва и през месец май. Запланованата продукция за 145 хиляди лева ще бъде преизпълнена с около 8 000 лева. Най-голям дял в тези успехи имат работничките от първа „Б“ бригада, с бригадир Йорданка Райчева, втора „А“ бригада с бригадир Недялка Илиева и отдел „Художествена бродерия“ с ръководител Гинка Маринова.

К. ГЕОРГИЕВА

ЕДИН ЗАВОД СЕ УТВЪРЖДАВА

Тези дни сред бригадите на монтажно-заваръчния цех с ръководител Димитър Илиев в ДМЗ–Дулово кипи усилена трудова надпревара. Монтажници, заварчици и бояджии от цеха бързат да завършат четвъртата серия на сеносъбирачката „С-1,6“, предназначена за агрегатиране с трактор „Б-112“. Тридесет и три машини от тази поредна серия бяха приети завчера от представители на държавния технически контрол и сега се подготвят за износ. До края на май ще бъде завършено производството на цялата четвърта серия, която се състои от сто машини. А от началото на годината до 27 май колективът на завода е произвел 454 сеносъбирачки от този тип. Предишните три партиди са вече експедирани извън пределите на страната, за да множат славата на нашето машиностроене.

Младият, но дружновен колектив на завода постоянно работи за усвояване и усъвършенстване на новите производства. Сега се усвоява нулевата серия на сенокосачка за агрегатиране с трактор „ДТ-20“. Произвеждат се и много резервни части за селскостопански машини и камиони.

Броят на произвежданите тук машини и резервни части през второто полугодие на тази година значително ще се разшири. Ще бъдат усъвършенствувани някои досегашни производства.

Колективът на завода е решил да посрещне 25-годишния юбилей на свободата с преизпълнен план за деветмесечието и утвърдено реноме на произвежданите машини.

М. ГЕОРГИЕВ

Среща на програмните работници от радиовъзлите на Северна България

Във връзка с националния преглед на радиовъзлите в страната, организиран в чест на 25-тата годишнина на Девети септември, в град Силистра на 27 май г. г. бе открита тридневна среща на програмните работници от радиовъзлите на първа зона (Северна България). В работата на срещата вземат участие и другарите Милко Ангелов, заместник-главен редактор на Радио София и Колю Линов, редактор в отдел Радиовъзли при Българското радио.

Срещата бе открита от Николай Георгиев, завеждащ отдел „Пропаганда и агитация“ при Окръжния комитет на БКП. С кратко приветствено слово той поздрави участниците в срещата и им пожела плодотворна работа и приятно прекарване в нашия град.

Другарят Колю Линов изнесе доклад за досегашните резултати от работата на радиовъзлите в Северна България, включили се в предюбилейния преглед. Служейки си с конкретни примери, той посочи някои от положителните и отрицателните страни в подбора, оформлението и езика на местните предавания.

През дните на срещата за обмяна на положителния опит всеки окръг ще направи по две предавания, записани на магнитофонна лента. Всяко от тях ще бъде обсъждано. Нашият окръг ще се представи с едно предаване на радиоуредбата в Силистра и едно на радиовъзела в с. Сокол. След представянето на всички окръзи ще стане обобщаване на чутите програми.

По време на пребиваването в града ни присъствуващите на срещата ще се запознаят с историческите забележителности на Силистра.

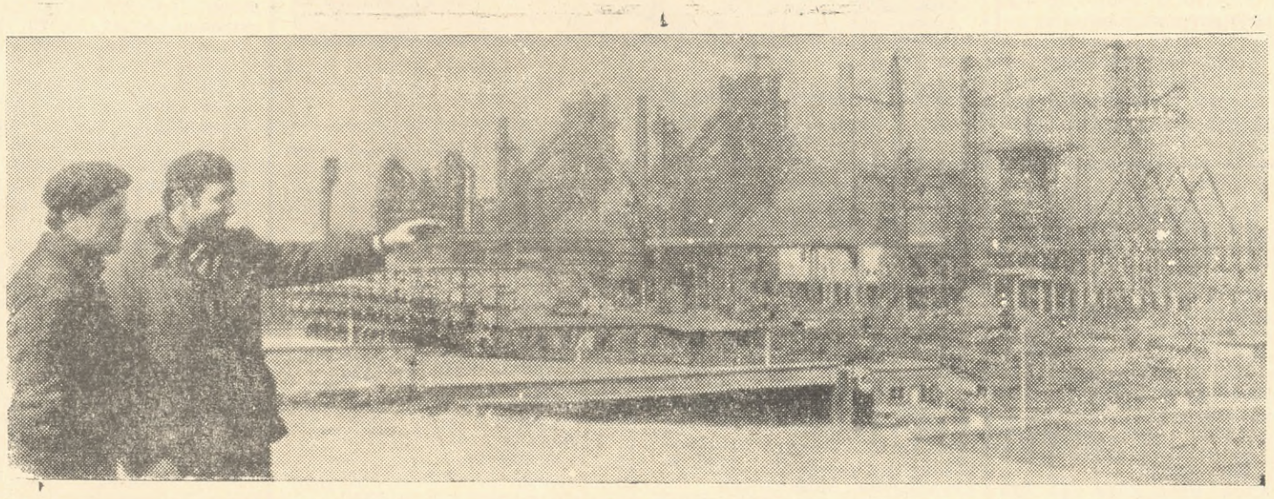
Иван НИКОЛОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия към 26 май 1969 година

№	ТКЗС	Засаждане на тютюн в проценти	Косителба люцерна в проценти
1.	Айдемир	37	70
2.	Калипетрово	37	69
3.	Бабук	61	72
4.	Алфатар	81	61
5.	Алеково	61	41
6.	Иширково	75	60
7.	Смилец	100	100
8.	Попина	100	84
9.	Сребърна	86	44
10.	Ситово	77	86
11.	Срацимир	70	99
12.	Кайнарджа	69	100
13.	Голеш	62	100
14.	Средище	62	100
15.	Тутракан	100	100
16.	Нова Черна	60	84
17.	Белица	100	64
18.	Главиница	82	76
19.	Ст. Караджа	89	82
20.	Сокол	83	100
21.	Зафирово	55	90
22.	М. Преславец	90	87
23.	Дулово	75	51
24.	Мерден	72	81
25.	Окорш	70	89
26.	Секулово	70	100
27.	Добротица	88	88
28.	Чернолик	89	89
29.	Паисиево	80	73
30.	ДЗС „Я. Забунов“	92	59
31.	ДСС–Силистра	—	47
32.	ДЗС–Окорш	73	100
	Всичко за окръга	76	78

25 години Народна република България

С техническата и проектантска помощ на СССР у нас бе изградена мощна металургична база. Докато преди ние вна сяхме желязо дори за гвоздеи и мотики, то сега продукцията на Кремиковския металургичен комбинат се изнася в 23 страни. Сега само за една година у нас се произвежда близо 1 милион и 500 хиляди тона стомана и над 1 милион тона прокат.

НА СНИМКАТА: Изглед от Кремиковския металургичен комбинат.

Посещението на Косигин в Афганистан

КАБУЛ, 28 МАЙ (ТАСС) – Тази сутрин председателят на Министерския съвет на СССР Алексей Косигин и министър-председателят на Афганистан Нур Ахмед Етемади заминаха за джелалавадската долина в южната част на страната. С техническата помощ на Съветския съюз тук е построена напоителна система, която дава възможност да се напояват над 15 000 хектара земя. От Джелалавад те ще заминат за държавната ферма Газибар, за да присъствуват на тържественото ѝ откриване.

След това Алексей Косигин, Нур Ахмед Етемади и придружаващите ги лица ще посетят електроцентралата в Хаглу.

(БТА)

Масови репресии в Гърция

СОФИЯ, 28 МАЙ (БТА) – Безсилен да възпре вълната на протеста на народа, военният режим в Гърция организира напоследък масови съдебни процеси срещу своите противници. Тези процеси представляват широко настъпление не само против комунистите, но и срещу всички сили в страната, които не одобряват военния режим и се борят за възстановяване на потъпканите свободи в страната.

Атинският извънреден военен съд издаде жестоки присъди на три групи комунисти и демократични дейци – общо 29 подсъдими. Между тях бе и членът на Политбюро на ЦК на ГКП Григориус Фарадос.

Оправдани убийци

НЮ ЙОРК, 28 МАЙ (ТАСС) – Прехваленото американско правосъдие, което се кичи с „демократизъм“ отново демонстрира своята истинска расова същност. Малко от час и половина бе необходим на съдебното жури в град Флоранс (щат Южна Каролина), за да признае за „напълно невинни“ деветимата бели полицаи, които през февруари м. г. застреляха трима и раниха 27 негърски юноши–студенти от колежа в град Ориндж-вург, защото участвували в демонстрациите и протестните митинги срещу расизма в американските учебни заведения. (БТА)

Заседание на Президиума на ЦК на ЧКП

ПРАГА, 28 МАЙ (КОР. НА БТА) – На вчерашното си заседание Президиумът на ЦК на ЧКП е разгледал подготовката за насрочения за 29 т. м. пленум на ЦК.

На пленума доклад за главните задачи на партията в сегашната политическа обстановка ще изнесе първият секретар на ЦК Густав Хусак. Предвижда се също така да бъде обсъдена и информация за подготовката на съвещанието на комунистическите, и работническите партии в Москва, която ще бъде изнесена от секретаря на ЦК на ЧКП Васил Биляк.

Президиумът е изслушал информация от Густав Хусак за неотдавнашните му посещения в Полша, Унгария и ГДР, като е констатирал, че „както постигнатото съгласие по разглежданите въпроси, така и искрената и другарска атмосфера, в които са протекли разговорите, представляват принос за заздравяване на приятелството на Чехословашката социалистическа република с братските социалистически страни и за задълбочаване на връзките между комунистическите партии на съюзническите страни“.

Президиумът е одобрил също така и делегацията на ЧКП за съвещанието в Москва, която ще се води от първия секретар на ЦК Густав Хусак.

Път на неизмеримо развитие

БУДАПЕЩА, 28 МАЙ (КОР. НА БТА) – Партийният орган „Напсабадшаг публикува голяма редакционна статия по случай 50-годишнината от преименуването на нашата партия в БКП. Вестникът подчертава, че от деня на своето освобождение Народна република България, ръководена от БКП, измина път на неизмеримо развитие. Някога понятието Балкан означаваше изостаналост. В наши дни обаче всеки човек, който посещава България и се запознава с нейната нова промишленост, с напълно модернизираното народно стопанство, с курортните комплекси, имащи облика на Ривиера, с приятелския гостоприемен и заможен народ не може дори да помисли за някогашния Балкан.

Българската парламентарна делегация пристигнала в Монголия

УЛАН БАТОР, 28 МАЙ (БТА) – По покана на Великия народен хурал на МНР днес тук пристигна парламентарна делегация на Народна република България, възглавявана от члена на Президиума на Народното събрание на НР България Тодор Прахов.

Първите череши за пазара

В овощните градини на ТКЗС–Тутракан зрее богата черешова реколта.

Първи от стопанството продадоха на ДСП „Булгарплод“ 2 тона череши кооператорите от с. Дунавец. Те бяха заплатени с цената за първо качество.

Очаква се кооперативът да преизпълни плана за черешите общо с 5 тона.

Ж. ТРУШЕВ

Продадени са първите бройлери

За трети сезон ТКЗС – Ситово отглежда бройлери. Първата партида от 8 000 пилета бяха получени през февруари. Те бяха настанени в птицефермите на селата Поляна и Слатина.

Тежките зимни условия създадоха много трудности на гледачките. Въпреки това обаче те постигнаха отлични резултати. Пилетата са продадени по килограм и половина средно живо тегло. Всеки килограм донесе на стопанството 15 стотинки печалба.

Ако сравним резултатите от двете ферми, трябва да кажем, че те са по-добри в с. Поляна. Тук смъртността не достигна даже 1 процент. Стоянка Димитрова и Йорданка Йорданова направиха всичко възможно и успяха да се наложат.

Сега в пилчарниците са настанени бройлерите от втората партида. За тяхното здраве и правилно развитие бдят не само гледачките. Специалистите и ветеринарният лекар на кооператива следят от близо състоянието им. Дават съвети, оказват навременна помощ. Това ще помогне и новите 8 000 пилета да донесат печалба на стопанството.

М. ТРИФОНОВА

1800 години Силистра

Марк Аврелий Антонин

Историята на град Силистра е тясно свързана с името на Марк Аврелий Антонин, който дава муниципални права на селището Дуростор ум. Той е роден на 26 април 121 година. Израснал сред военната върхушка, той командува римски легиони в различни краища на империята. Военният му талант и организаторските му способности го издигат до един от най-високите постове.

През 161 година бездетният римски император Антоний Пий го осиновява в един от последните дни от своя живот, като му завещава както презимето Антонин, така и императорската титла. В началото на управлението си Марк Аврелий трябвало да дели властта заедно с Луций Верон. По-енергичният Марк Аврелий прекарал бурен и неспокоен живот. Още в началото на неговото управление в периода 162—166 година вследствие на продължителни войни и избухнала чумна епидемия, заредили се сушави години. Използувайки тези затруднения на империята, противниците й квади, гермундури, маркомани и др. варварски племена зачестили нападенията и поставили под сериозна заплаха спокойствието на рейнско-дунавската граница. Марк Аврелий трябвало да развие широка организаторска работа за създаване на нови легиони, с които удържал бляскава победа над противниците си през 169 година. В същата година умира Луций Верон.

В чест на тази победа, в чест на самостоятелното си управление и с цел да подсили охраната на дунавската си граница той дал много права на редица градове от империята, а други обявил за самоуправляващи се. Такова селище, получило равни права с всички останали римски градове, е и Дуросторум. Муниципиалните права били две категории. Градовете с римска муниципия имали пълно самоуправление. Техните жители имали равни права с гражданите на Рим. Градовете от втората категория били зависими — управлявали се от префекти, назначавани от Рим. Оттук произтича и името на префектури.

Марк Аврелий Антонин дава римски муниципални права на Дуросторум затова, че той израства като град с римски облик, с римско население, нрави и обичаи. Голяма част от мъжкото население влизало в XI Клавдиев легион.

Неспокоен е бил животът на Марк Аврелий до смъртта му на 17 март 180 година. Той е един от последните представители на философското учение стоицизъм и е автор на произведението „На саме със себе си".

Аврам ВАСИЛЕВ

Една програма в действие

На 26 май в сградата на Хигиенно-епидемиологичния институт в Силистра бе открит първият в страната курс по епидемиология и хигиена на селото. При откриването на курса взе участие първият заместник-министър на МНЗ и главен санитарен инспектор д-р Владимир Калайджиев, а също така и ръководителят на катедрата по социална хигиена при ИСУЛ професор д-р Гаргов.

Курсът е организиран в съответствие с програмата на МНЗ за издигане нивото на общественото здравеопазване на село. Това е първият от поредицата 15-дневни курсове, които ще се провеждат системно в продължение на цяла година. В тях ще се обучават лекари от здравеопазната мрежа на Силистренски окръг и от съседните окръзи.

Програмата на курса ще се реализира от катедри на ИСУЛ и от съответни специалисти на ХЕИ и Окръжна болница. Тя предвижда лекции, семинарни и практически занимания по най-актуалните въпроси на съвременната епидемиология и хигиена на селото.

Основната цел на курсовете е да се подобри ефективността на противоепидемичната и хигиенна дейност на село в тясно сътрудничество с хигиенно-епидемиологичните институти на базата на съвременните постижения на медицинската теория и практика.

Д-р В. ИВАНОВ

Съветски поети

Марис ЧАКЛАЙС

Подари ми

Подари ми този свят със шепот —
гръмкия не мога вече да търпя.

Най-помпозната реч,
най-гърмящата улица
нека се опита да прошепне.

Подари ми
запис с разговори на звездите.
Аз не мога никога да разбера
какво си шепнат.

Ала не викат никога.
И без това — без вик —
те са огромни и далечни.

Подари ми
една забравена и нежна дума,
някаква съвсем незначителна,
така незначителна, както
гласът на листеца,
който трепти през декември
върху клончето голо.

Юстинас МАРЦИНКЯВИЧЮС

ГЪЛЪБИ НАД ГРАДА

Мой град,
изгрев на слънцето и залез мой,
на улиците, покривите и хората
хоризонт неспокоен!
Аз те намирам тъй както себе си.
Аз не съм твоя кула —
кулите са извънредно самотни.
Аз съм твоето мълчание
и кратка съсредоточеност.
Аз съм един от многото твои
прозорци,
с които ти гледаш в света,
с които ти плачеш
и с които се смееш.

Часовниковата кула
отмерва времето.
От звънарницата ято гълъби
като секунди
над града се разпръсват.
Всеки от нас има свой гълъб
и всеки от нас има свой град,
където залезите
се разхождат по улиците
и лягат във витрините
като парчета от най-прекрасна
материя.

Утре рано
елате, момичета, във града —
развеселен и добър,
зад щанда ще стоя аз
и свирукайки лек мотив със уста,
на всяко от вас
ще отрежа по късче слънце.

Преведе: Здравко КИСЬОВ

Знаем ли всичко за млякото

От дълбока древност млякото и млечните продукти са се употребявали за храна на здравия и болния човек. Съвременната наука доказа по безспорен начин, че млякото е най-пълноценната храна, която съдържа в идеално съотношение всички хранителни съставки — белтъчини, мазнини, захари, витамини, минерални соли и ферменти, без които животът е невъзможен. В най-ранна възраст млякото е единственият и с нищо незаменим хранителен източник на живота.

Високата биологична стойност на млякото и млечните произведения се определя и от лесното усвояване и смилане на неговите съставки. Белтъкът на млякото по-добре се усвоява, когато се смеси с нишесте, брашно, хляб, различни кремове. Интересно е да се знае, че една чаша от 250 грама мляко или 35 грама сирене се равняват на 50 грама месо, на цяла зелка от 950 грама, на 1 килограм портокали по отношение на белтъчното съдържание и калций.

Най-голямо значение за храненето на човека в световен мащаб има краве мляко. За нашата страна от голямо значение е и овчето мляко, от което се приготвя голямо количество вкусно сирене и кашкавал. Получаваните от прясното мляко айрян, мътеница и кисело мляко са вкусни храни, полезни за всички възрасти, лесно се запазват и притежават забележителни освежителни и антимикробни свойства. Българското кисело мляко е познато в целия свят със своите хранителни и лечебни свойства.

То е особено ценна храна през горещите летни дни, когато прясното мляко се разваля и може да предизвика храносмилателни разстройства. Млечната киселина, която се съдържа в киселото мляко, подобрява храните, възпира развитието на редица болестотворни микроби. Киселото мляко се препоръчва като храна и лекарство при захарния диабет и затлъстяването. То е много добра храна и за възрастни хора поради лесното му усвояване от организма.

От млечните продукти най-голямо значение имат различните сирена и извара. Произвежданите напоследък у нас варени сирена — „Витоша", „Съветско", „Швейцарско" и др. притежават ценни диетични качества и могат да се използуват при различни заболявания.

Извара, добита от краве мляко, съдържа много белтъчини, млечна захар, калций, фосфор и много малко сол. 100 грама извара съдържа толкова белтък, колкото 3 яйца и 100 грама свинско месо. Тя се препоръчва при лечебна цел при болести на черния дроб, при атеросклероза, туберкулоза на белите дробове, болести на сърцето с отоци на крайниците. Тя е много удобен продукт за прехранване на разтоварителни дни при затлъстели хора: през целия ден се приемат 500-600 грама сладка извара със 150 грама мед или захар, разпределени на пет равни порции. По такъв начин затлъстелите могат за един месец да загубят 2-3 кг от теглото си.

Сметаната и прясното масло намират голямо приложение в храната на здравия човек, а също така и в диетиката главно при различните усилващи режими; при лечение на слаби и изтощени деца.

Млякото и млечните продукти са пълноценна храна за всеки организъм. Те трябва да влязат в ежедневното меню на всеки човек, особено като се има предвид, че нашата страна е богата с тях.

Д-р Маргарита МИХОВА

Кадър от новия съветски игрален филм „Мъртъв сезон".

ПОГЛЕДЪТ

РАЗКАЗ

Той има небрежен вид и винаги сяда на третата маса до прозореца. Оттам ме гледа през цялото време. Още не съм го погледнала, а вече ми поръчва:

— Цигари „Ком", едно уиски и оранжада.

Чувствувам неговия проникващ поглед. Този поглед ме вика, кара ме да залитам, да стъпвам несигурно. Обръщам се вяло и го срещам. Студен, безизразен поглед, който ме преследва, опипва ме, но не е влюбен, не.

Поднасям му поръчката без да го погледна. Но чудно, къде то и да съм, виждам това удивително спокойно лице, стиснати челюсти и малко вирнат нос. Вървя от маса на маса като пияна. Викат ме отвсякъде и този поглед все е пред очите ми. Забравям поръчките. Ни ма трябва да ги записвам? Спирам пред бара и се опитвам да си спомня на коя маса каква поръчка имам. Гриза молива, хапя устни, блуждая с поглед, а очите ми все там — в тези нищо не казващи очи. Усещам как колежката зад бара едва сдържа смеха си и само да се отдалеча малко, ще прихне с цяло гърло. Чукам с молив по челото, тропам с крак, но не мога да се сетя. Другата колежка се е навела нещо, а ушите й така са се зачервили, че ще се пръснат от напрежение. Засмивам се. Смея се на себе си, смеят се колежките; сега вече шумно, само той не се смее. Погледна ли го, веднага хваща погледа ми и все така безпристрастно ме гледа, сякаш вижда през мене.

— Ще отида да питам — като че ли на себе си казвам.

Някакви мускулчета по лицето ми трепкат. Забравям закъде вървя, обръщам се към бара, спирам си и отново тръгвам като луда, без да зная за коя маса. Някой ми вика:

— Хайде, бе другарко, смет ката!

От другата маса:

— Какво става с поръчката?

Пиша поръчката, а ръката ми трепери, буквите се изплъзват под молива, а оня поглед продължава да ме следи. Касинката ми е стегнала слепоочията, иска ми се да я махна. Тръгвам отново, а масите като че ли се местят пред краката ми. Поглеждам го и той ме гледа. С този поглед сме ед но единно цяло. Като че ли той ми заповядва всеки следващ жест и аз се подчинявам на него. Кой е той? Защо него вият поглед има власт над мене?

— Хайде, бе другарко, сметката!

Спирам се и си мисля дали да направя сметката, но се се щам за поръчката и отивам на щанда. Търся тефтерчето, но него го няма. Забравила съм го на някоя маса. Гриза молива и се мъча да си спомня поръчката. Но не успявам. Колежката зад щанда се смее, някакви клиенти си шушукат нещо и също се смеят, може би на мене. Посетителите, които искаха сметката, станаха и тръгнаха към вратата. Тичам след тях.

— Какво имате?

Търся дребни пари да им върна, а нямам никакви пари в престилката.

— Но другарко, те са в лявата ви ръка!

Този поглед! Какво значи този поглед? Той все пак иска нещо да ми каже. Да си помисля, малко време ми дайте да си помисля. Как бих искала да се махне и никога да не идва.

Тръгвам за поръчката на онези.

— Отказваме се —викат ми.

— Дайте оплакватлената книга!

Без да искам поглеждам нататък. Него го няма. Дали ще се върне? Отивам на масата му. Оставил е пари и някаква бележка. Посягам към нея и ми се струва, че ей сега ще се случи нещо много важно. Разгръвам я, а ръцете ми от любопитство и страх треперят. Едва разчитам нечетливия му почерк:

„НАМЕРЕТЕ ПРИЗВАНИЕТО СИ. РАБОТАТА Е ПРИЯТНА, КОГАТО НИ Е ПРИСЪРЦЕ. ТЪРСЕТЕ СЕБЕ СИ! ОБИЧАМ ВИ!"

Главата ми забучава, гърлото пресъхва. Чувам смях, поръчки на клиенти, някакви викове

— Кажете на управителя да дойде!

— Дайте оплакватлената книга!

Вените на слепоочията ми бият до пръсване под касинката, или може би тя ми стяга. Стяга ме престилката, завързана на кръста ми, стана топло, много топло.

— Не мога! Повече не мога! —викам. Отвързвам престилката, свалям касинката и ги хвърлям в очите на управителя. Бягам. Минавам през врати, лъхва ме пресен въздух, блъскам се в хора и тичам, не зная накъде, а пред очите ми е оня поглед...

Добри ЙОРДАНОВ

КАКВО НЕЩО Е КРАСОТАТА...

Една птица, едно цвете, една капка роса. Или един къс глина, оживял под сръчните пръсти. Сравнявали ли сте някога рисунки на деца с картини на възрастни? Питали ли сте се защо големите платна не винаги печелят от едно такова сравнение?

Защото за красотата трябват очи. А децата винаги умеят да долавят онова, което е сродно с чистотата в тях.

Но детските очи трябва да бъдат научени да гледат, детските пръсти трябва да бъдат научени на сръчност. Точно това прави кръжокът по изобразително изкуство при народното читалище „Доростол" — Силистра с ръководител Кръстьо Надарлийски.

Започнали миналата година с петнадесет деца. Условията не били най-добрите, но все пак имали една стая, където да се събират. Децата били на възраст от 7 до 15 години; сред тях имало и три момичета. Но не всички издържали.

Сега, пред края на кръжочната учебна година, на сбирките идват седем момчета и две момичета. Идват, за да застанат лице с лице срещу красотата и да се опитат да я въплотят в глината, да намерят измеренията й с молива или четката.

Много от тях успяват.

Понякога, за да „зажи вее" една картина са нужни само три щриха. Понякога платното оживява едва след много корекции, след едно неуморно движение на четката... Трудно ли е да се рисува? Не зная. Но всички деца на този въпрос отговарят: „Приятно е!"

Тези деца, членове на кръжока, вече са рисували с молив и акварелни бои, с вълнен и темперни бои, дори и с маслени. Моделирали са глина, работили са с линолеум.

Малко или много те са напреднали в това трудно изкуство да долавят; да разбират красотата. Слушали са беседи за историята на изкуствата, знаят какво е перспектива и светлосянка.

Някои от тях рисуват по отдавна. Техният рисунък е изчистен, линиите — по-смели. Личи умението, личи опитът. Най-добре рисува А. Гарабедян, но и Петър, и Тодор имат хубави рисунки.

Когато погледнете техните работи — акварелните композиции, пейзажите, натюрмортите — ще ви учуди точността при предаването на детайлите, силата на въображението, тяхното виждане. А в работите на линолеум и с глина трудно ще познаете детската ръка. Защото красотата е една и не зависи от възрастта.

Малките художници от кръжока по изобразително изкуство се готвят за изложбата „Най-хубавата детска рисунка". Желаем им успех.

На добър час по големия труден път към красотата.

Валентин ЧЕРНЕВ

ЛИШЕНИТЕ ОТ РОДИНА

Миграцията (преместването) на работната сила от една буржоазна страна в друга не е сегашно явление. Това е създадено от капитализма особен вид преселение. Според характеристиката на Ленин, към особеностите на империализма се отнася намаляването на емиграцията от империалистическите страни и увеличаването на имиграцията в тях от по-изостаналите страни, с по-ниска работна заплата.

Миграцията придоби нови ждани мащаби в условията на държавно-монополистичния капитализъм. Тя стана синоним на бедствията и страданията на милиони трудови хора, превърна се в изключително остър социален проблем на западните страни. Комунистическите партии и боевите профсъюзи решително отстояват жизнените интереси на тази армия несретници. Проявявайки братска солидарност, работническите организации въвличат трудещите се имигранти в съвместната борба против гнета на капитала, разобличават „имиграционната" политика на монополистическата държава.

* * *

Във Франция сега се броят около 3 400 000 имигранти. Това е най-големият брой, който е познавала някога страната. Тя се нарежда в първата редица на европейските държави-вносители на работна сила.

Както показва анализът, сред имигрантите има: 700 000 испанци, 685 000 италианци, 550 000 алжирци, 350 000 португалци, 150 000 преселници от задморските територии.

Само в района на Париж са съсредоточени 850 000 чужденци. Каква роля играят тези труженици във френската икономика? Изчисленията показват, че в строителството са заети 504 000 чужди работници, в машиностроителната и металургичната промишленост — 375 000, в селското стопанство — 262 000 и в мините — 38 000. Само за последните 10 години във Франция пристигнаха 1 027 000 трудещи се.

Посочените цифри свидетелствуват за важното място на чуждестранните работници в стопанския живот на страната. Ако всеки пети трудещ се у нас е имигрант, то всеки трети чужд работник е от новата имиграция. С други думи, частта на имигрантите в работническата класа на Франция нараства, а на много строежи и заводи без тях не може успешно да се води борба за икономически, социални или политически права.

Големите стачни борби през май-юни миналата година дадоха отговор на въпроса от коя страна на барикадата се намират трудещите се — имигранти. Те се бориха заедно с френските пролетарии, заедно с тях съзнаваха, че принадлежат към една и съща класа.

Стотици хиляди имигранти живеят при крайно тежки условия. Във Франция още съществуват 225 колиби от шпертплат, тенекия и мушама, населявани от 75 000 души. Други вегетират в мазета, бараки, в полусрутени домове. И затова няма нищо чудно, че сред имигрантите върлуват различни болести.

Във Франция има 550 000 безработни. Предвижда се тази цифра да достигне 700 000 души. Заедно с това властите предвиждат да се допуснат в страната нови стотици хиляди чуждестранни работници. Целта е ясна: работодателите да се осигуряват с евтина работна сила, да се ускори създаването на резервна армия на труда, да се понижава равнището на работната заплата, да се разединяват трудещите се и да се отслабва тяхната борба.

Шарл БАРОНТИНИ
„Франс нувел"

* * *

Официално ги наричат „гастарбайтери" („гости — работници"), но това е измама, повече им подхожда названието „фремдарбайтери" („чужди работници"). Но това название може да предизвика асоциация с онези 5 000 000 души, изпратени навремето по заповед на Хитлер в Германия на принудителна работа...

Почти половината от западногерманското население се обяви против пребиваването на 1 200 000 „гастарбайтери" в ГФР. За това свидетелствува допитването до общественото мнение, извършено в средата на 1968 година. „В трудни времена те не са ни нужни, защото самиете ние ще останем без място", се чуваше често.

Приблизително 70 процента от „гастарбайтерите" живеят в бараки в лагерите или заводските общежития. С тях се отнасят както си искат, орязват заплатите им, подлагат ги на издевателства, безпричинно ги уволняват. За испанските и гръцките работници това означава, че те трябва да се върнат в своята родина, където са установени фашистки режими и са застрашени от преследвания.

Гюнтер ВАЛРАФ

* * *

Чуждестранните работници съставляват значителна част от работната сила в Белгия. Но властите винаги са пренебрегвали този социален слой. А неговото положение понастоящем е наистина тежко. В момент, когато проблемът за заетостта придобива остър и тревожен характер, имигрантите изпитват върху плещите си още по-силно от белгийските трудещи се неустойчивостта на икономическата конюнктура.

През следвоенния период броят на чужденците в Белгия почти се удвои и сега възлиза на 666 000 души. Най-многоброен отряд имигранти са италианците. Общо в различни райони на страната са пръснати 255 000 преселници от Апенинския полуостров. За повечето от имигриращите входната врата на Белгия са каменовъгленните мини. Тази входна врата става и изходна. На имигрантите се предоставя най-тежката и по-малко платената работа, която не изисква никаква квалификация. В основата на имиграцията лежат различни причини и преди всичко икономически и социални. В повечето случаи подлъгвани от измислиците за „процъфтяването" на Белгия, тези хора напускат родния си край и търсят под чуждо небе спасение от чуждо небе спасение от нищетата и безработицата.

Френсис ШЕНО
(„Драпо Руж")

Агенция „Новости"

Саратовският почин в промкомбинат „Текстил“

За саратовския почин в промкомбинат „Текстил“ — Силистра се заговори от началото на миналата година. Още щом се получиха преводни материали за същността на тази система, започна и нейното изучаване. В групата по изучаване този опит бяха привлечени контрольори от ОТК, ръководители на цехове, технолози и други специалисти от промкомбината. На първите две сбирки началникът на ОТК др. Борис Георгиев, който е и партиен секретар, разясни саратовската система. На участвуващите в сбирката стана ясно, че това е сложна система за последователен и своевременен колективен контрол по реда на технологическия процес за висококачествена и бездефектна продукция. Всеки работник или контрольор по качеството, получавайки детайла от предидущия производственик, преглежда продукцията и, ако евентуално открие дефекти или некачествено изпълнение на работата, сигнализира веднага за отстраняване на причините. Отстраняването на дефектите се поема от допусналия некачествена работа или се извършват от други за негова сметка. За контрол по качеството се ангажират не само съответните длъжностни лица, но и целият колектив. Периодически се отчита работата по качеството, отличилите се работници-качественици се премират както морално, така и материално. Премира се също и колектива като цяло за постоянно висококачествена и бездефектна продукция.

Безспорно, всяко начало е трудно и при изучаването на съветския опит на някои от участниците в разискванията по материалите се изказаха скептически: в смисъл, че това е сложен контрол и дали ще може на практика да се осъществи.

Сега, когато практиката в промкомбината, за повече от една година, потвърди правилността и необходимостта от тази система, съмненията относно нейната практичност и необходимостта от нея изчезнаха.

Как на практика се осъществява саратовския почин в промкомбинат „Текстил“? След изучаването на теоретическия материал хората от ОТК и профкомитета изработиха конкретен план за приложение на този ценен почин. В план-мероприятията през първото полугодие на. м г. се задължаваха ръководителите на цеховете, сменни майстори и технолози да осъществят някои технически усъвършенствувания в технологичния процес. През второто полугодие се премина към практическото приложение на саратовската система на колективен контрол и бездефектна продукция. Трябва да изтъкнем, че някои от сроковете се удължаваха и не всички пунктове бяха възприети от администрativното ръководство на предприятието. Така например се предвиждаше ежемесечно парично премиране с 1 % работниците, произвеждащи постоянно бездефектна и качествена продукция. Но в общи линии работата по приложението на саратовския почин тръгна. В цеховете се провежда ежемесечно ден на качественика, където се отчита работата за подобряване на качеството и се определят качествениците за месеца. Ако един работник е три месеца последователно качественик, получава съответно и парична премия. В профсъюзните групи по смени се провежда през всяка седмица петминутки, посветени на качеството. В цеховете се заведоха тетрадки за вписване на некачествената продукция и породилите я причини. Проведе се борба за предаване на готовата продукция само с високо качество още от първото предлагане. Най-голям дял в тази борба се падна на колективния контрол и самоконтрол, в който участвуват както контрольорите по качеството, така и самите работници. В тъкачния цех например щом се забележи некачествена тъкан, веднага се сигнализира на тъкачката да оправи своя стан и да отстрани дефектите от готовата некачествена продукция.

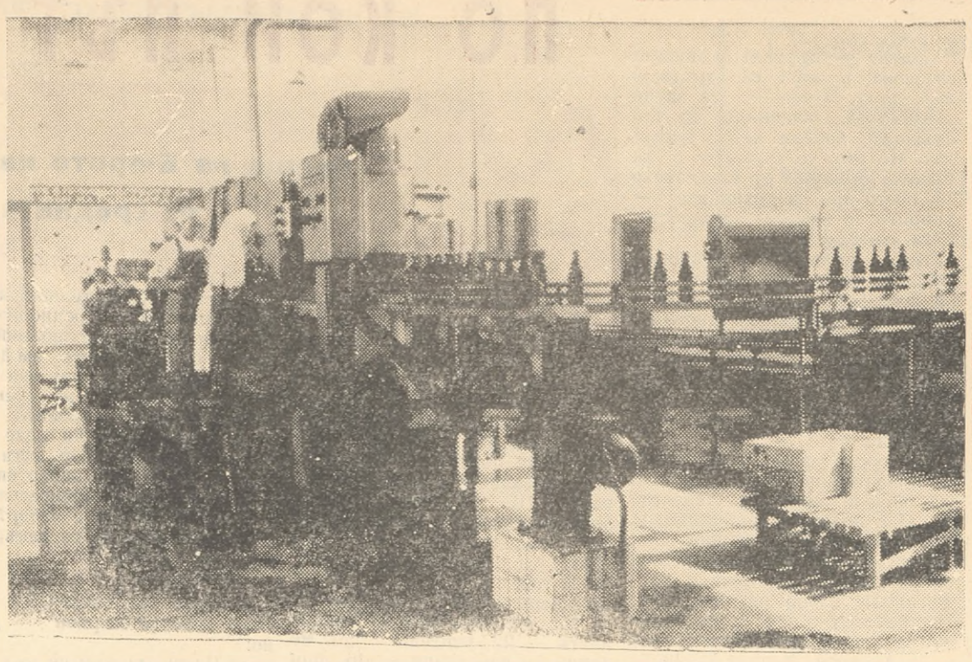
Намерени бяха и други форми за морално поощряване на добрите качественици. В тъкачния цех са определени 4 броя преходни червени флагчета, в цеха за фъкана бродерия — 2 бр., в плетачния цех — 1 бр. Популяризира се движението за работа със собствен качествен щемпел. Сега с това високо доверие се ползуват 15 работници от цеха за фъкана бродерия и плетачния цех. Над 1 500 лева през всяко тримесечие се определят като веществени или парични награди на добрите качественици. Освен това учредено е званието „Отличник по качеството“, с което са вече удостоени десетки тъкачки, плетачки, бояджии и бродировачки.

Във връзка с подобряване качеството на продукцията в промкомбинат „Текстил“ бе изградена и комисия за създаване на нови модели. Комисията се ръководи от началника на ОТК Борис Георгиев. И резултатите от цялостната работа за приложението на саратовската система за бездефектна продукция са отрадни. Продукцията се класира без рекламации, създадени са редица нови образци жакардови килими и нови сюжети в бродировачните изделия. Миналата година за създаване на жакардов килим № 7 цехът получи златен медал от Пловдивския панаир, две изделия спечелиха „зелени точки“. А тази година на състоялата се промишлена изложба от 11 до 19 май в Пловдив „зелени точки“ получиха още пет произведения от промкомбината. Две от тях са дело на съвета за нови модели.

От решителните мерки за подобряване на качеството израсна и авторитетът на предприятието. При капацитетни възможности на тъкачния цех 30 000 кв. метра жакардови изделия за полугодието са получени заявки от търговските организации за 300 000 кв. м.

А един от главните фактори за решителното подобряване на качеството на продукцията в това предприятие е приложението на саратовската система за колективен контрол и бездефектна продукция.

М. ТОМОВ

Настъпват летните горещини и бирата е една от основните разхладителни напитки. Новооткритият цех за бира в Силистра, където процесите са напълно автоматизирани, ще може да задоволява нуждите на окръга.

Достойни дела пред юбилея

Ходът на социалистическото съревнование в две кооперации

Колкото по-малко дни остават до големия празник — славния 25-годишен юбилей от Деветосептемврийската революция, толкова по-силно се разгаря социалистическото съревнование между трудещите се. Поели лични и оригадни обещания, те все по-вдъхновено дават своя принос в достойното посрещане на юбилея. В тази благородна социалистическа надпревара не остават назад и трудещите се от ТПК „Съединение“ — Тутракан. Обещали да изпълнят производствената си програма 101 на сто, те се борят за снижаване на себестойността на произведената продукция с 0,5 на сто и за получаване на свръхпланова продукция за 9 000 лева. Осемте оригади в кооперацията са в съревнование помежду си. Шест от тях са завоювали званието „бригада за комунистически труд“, а две се борят сега за него. Преди десетина дни трудолюбивите работници и работнички от кооперацията поеха допълнителни лични обещания, в които ударението падаше преди всичко на качеството на произведената продукция. Личните договори за съревнование в чест на юбилея са сключени отдавна и всеки се стреми да произведе повече и по-качествено, да реализира повече икономии.

Във всяко съревнование има добри, много добри и първенци, които се отличават значително с постиженията си от другите. Затова заслужава да се спомене неуморния труд на сарашката бригада на Наджиб Памуклиев, която за първото тримесечие изпълни производствения си план 230 на сто и реализира надпланова печалба 460 лева. Редовно преизпълняват плана си и плетачките от бригадата на Денка Ковачева, които изпълниха плана за първото тримесечие 172 на сто и реализираха печалба за 400 лева. Добре работят и шивачите от бригадата на Иван Георгиев, които също преизпълниха плана за тримесечието с над 40 на сто.

Сред най-добрите в кооперацията са шивачът Стефан Тодоров, изпълняващ трудовите си норми над 170 на сто, обущарят Георги Капинчев над 180 на сто изпълнение, бръснарят Тодор Иванов и още много други, които с постоянното си трудолюбие са пример за всички останали в кооперацията в стремежа си да преизпълнят обещанията, поети в чест на юбилея.

Малко по-сложно стои въпросът в една друга трудово-производителна кооперация в Тутракан — ТПК „Домостроител“. Някои от нейни дейности поради тежката зима не дадоха предвидената продукция и това се отрази на изпълнението на плана за тримесечието. Но въпреки това работниците от кооперацията са решили на всяка цена да наваксат загубеното и да се поздравят с положителни резултати в края на второто тримесечие. Социалистическото съревнование и там е в разгара си — съревновават се бояджийските бригади, стъклари, тухлопроизводители, строители. Особено добри резултати имат бояджиите, които през трудните зимни условия успяха да изпълнят плана за тримесечието 128 на сто. Тук трябва да споменем бояджийската бригада на Павел Иванов, дала надпланова продукция за над три хиляди лева. Добре работят и строителите, и младежите от дървообработващата бригада, която е носител на звание то „Бригада за комунистически труд“. А саратовският почин за бездефектна продукция не е чужд на работниците от кооперацията. Първи по него заработиха стъкларите, от които заслужава да се спомене името на Минчо Димитров, който ни кога не е допуснал некачествена продукция и при това редовно преизпълнява трудовите си норми.

Въпреки изоставането, което работливите кооператори от ТПК „Домостроител“ несъмнено ще преодолеят, те работят упорито и в изпълнението на качествените показатели — рентабилност и реализиране на печалба и досегашните положителни резултати говорят, че усилията им няма да отидат напразно, че те ще направят всичко, което е по силите им, за достойно посрещане на юбилея от раждането на свободата.

Н. РОМАНОВ

В служба на красотата

Не сте ли се възхищавали от сръчността на фризьорките? Не сте ли наблюдавали как търпеливо и майсторски ваят къдрица след къдрица? Как бързо боравят с ножицата и гребена, с ролките и пулверизатора? И запитвали ли сте се, колко години са били необходими, за да постигнат своето съвършенство?

За Янка Кърджиева — работеща в един от салоните на СП „Комунални услуги“ в гр. Силистра, годините край фризьорския стол наброяват вече двадесет и четири. Съвсем мъничка, още почти дете, Янка става ученичка при брат си. Колко трудно свикват ръцете! Как мъчно се отдава желаната линия на подрязаната коса, на хубавата прическа. Но времето минава и заедно с него отминава неувереността. Момичето е вече жена, която познават като добра специалистка. Поради това, че трябва да се грижи за двете си деца, Кърджиева напуска работа. Десет години тя посвещава на тях, на възпитанието им, на първите им години в училище. Тези грижи са възнаградени с много обич и уважение, с отличните бележки, с редовно вземаните изпити в университета.

Отново Янка е пак сред атмосферата на обичаната си професия.

— Това, което ме радва, споделя тя, е, че въпреки всичко продължавам да работя с любов. Никога не ми омръзва, не ми дотяга да изпълня желание то на многобройните ни клиентки.

...В малкия салон на ул. „Г. Димитров“ винаги има жени. По-млади, и по-възрастни. Те всички желаят да излязат от тук по-хубави, по-красиви. А когато предстои някой голям празник, тогава клиентките са много повече. От това колко бързо ще бъдат обслужени, зависи настроението им, предпразничното им настроение.

Заедно с колежките си, и Янка в такива дни е най-упорита и бърза. Вежлива и любезна, тя намира общ език с всички. И времето някак неусетно минава. Часовете остават незабелязани.

Често пъти жените идват в салона за съвет. Как да постъпят, че да ограничат неприятното и нежелано падане на косите им. Как да ги накъдрят. Каква фризура и цвят най-много ще им подхожда. Към всички Янка се отнася с необходимия такт. Компетентните й отговори задоволяват и най-изисканите посетителки.

Ето в салона влиза млада, русокоса жена. Посрещната вежливо от Кърджиева, тя без да се двуоми се обръща към нейните услуги. Фризурата е отчетливо нена. Една след друга ролките се подреждат в правилни редици. Половин час под сушоара и отново пред огледалото. С бързи и точни движения Янка поема внимателно всяка къдрица. Разресва я и чак тогава започва да реди фризурата. Върху дланта на лявата й ръка падат красиви чупки. Кърджиева ги оглежда критично и намира за всяка най-точното и подходящо място. Пред очите на всички се ражда една прекрасна, желана прическа. Клиентката е доволна. Това личи от едва прикритата усмивка, заиграла по заруменелите й бузи.

— Честито!

— Благодаря!

— Пак заповядайте! Коя е следващата? Моля!...

И отново пред огледалото застава жена. Сега чернокоса. Тук-таме сред косата й се прокрадват бели нишки и сега разговорът започва от тук. Защо не си я оцвети. Какъв тон трябва да предпочете. Уговорката е направена. Решението е взето и след определеното време жената напуска салона подмладена, с повишено самочувствие.

Въпреки умората от измина лите часове, от извършената работа, радост затрепква и в сърцето на Янка. Радост, че още един ден е послужила на красотата.

Мария ТРИФОНОВА

Неотдавна ДСС—Силистра получи преходното червено знаме на Министерството на земеделието и хранителната промишленост.

НА СНИМКАТА: зам. генералния директор на ДСО „Сортови семена“ Ангел Коцев връчва знамето на директора на ДСС — Силистра.

Учтив, внимателен

Не веднъж съм посещавал този магазин. И когато е било случайно, винаги съм откривал интересна стока, от която съм пожелал да си купя.

Отговорникът на магазина Димитър Гърдев е от ония продавачи, които умеят не само със стоките да привличат гражданите. Към нас той е винаги любезен, внимателен. Първата му дума е поздравът. Еднакво учтив към млади и възрастни, той се отнася с особено внимание към децата, дошли да отменят при покупката родителите си. Леко приведен над щанда, Гърдев изслушва докрай поръчението, направено от майките.

Той е доверчив към тези малки помощници, които са благодарни за любезността и топлите му думи.

Дългогодишната търговска дейност е помогнала на Димитър Гърдев да стане отличен работник. И през целите 25 години, прекарани зад отрупаните със стоки щандове, той е обичал професията си, радвал се е на постигнатите успехи. Всеки, който посети магазин 122 на ДТП—Силистра, ще почувствува тази негова обич. И вкусът, с който са подредени стоките, и образцовата чистота, и обноските — всичко недвусмислено подчертава едно призвание. Един отклик на спонтанното желание да бъдеш добър в ежедневната си работа.

Във витрините са изложени всички налични видове колбаси. Рафтовете и гондолите са пълни с пакетирани стоки, подредени в красиви фигури, и то така, че да могат лесно да се вземат от купувачите. Стоките са подредени по асортимент. На преден план са тези, които най-често се търсят.

Особено добри грижи полага добрият магазинер за най-пълното задоволяване нуждите на клиентите. Той винаги има предвид търсеното от тях. Записва в специална тетрадка, стоките, които липсват, а се търсят от купувачите и се стреми да ги набави в най-кратък срок. Затова почти винаги в първия магазин за самообслужване в нашия град ще намерите това, което търсите и не сте открили другаде.

Годините, двадесет и петте години от живота на Гърдев, са оставили следи. Косата е почти побеляла. Но усърдието, бързината, усмивката са все същите. Прибавило се е умението и взискателността към работата. Находчивостта. Богатият опит. Това помага на магазинера да преизпълнява плановете си, независимо къде работи.

Уважаван и обичан от всички клиенти, Димитър Гърдев продължава да се труди с радост, с едно истинско чувство на удовлетвореност и признание.

Атанас ВИТАНОВ

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ОК НА БКП ПО ВЪПРОСИТЕ НА НОТ

ПСИХОЛОГИЯ И ТРУДОВА ДЕЙНОСТ

Един интересен дял, тясно свързан с производството и физиологията, е психологията на труда. Разбира се, тя е част от общата психологическа наука, но извличайки своите задачи, съдържание и методи от производството, разглеждайки психическите състояния и качества с оглед тяхното развитие и повишаване производителността на труда, тази наука има строго определена цел — изграждане оптимална научно-обоснована организация на труда. В този смисъл тя се явява като част от НОТ. Нещо повече. Тя дължи своето съществуване не толкова на развитието на общата психология, колкото на НОТ. Защо това е така? Първият етап от развитието на НОТ е свързан с известните изследвания на тейлъризма относно производителността на производствените условия, машината и особено човека, работещ пред нея. С тези изследвания се стига до извода, че при труда работникът извършва стотици излишни движения и изразходва енергия, която не винаги се превръща в полезна работа. Целта била да се направи траекторията им по-кратка, да се синхронизират идеално точно движенията на работника с работните ходове на машината. С тези изследвания се постигат доста. И днес още се използуват биомеханичните и физиологически изисквания, които подсказват на работника

КАК ДА ОБЛЕКЧИ СВОЯ ТРУД.

1. Работата с двете ръце е много по-изгодна, отколкото с едната.

2. Симетричните движения са много по-икономични от несиметричните.

3. Плавните движения са полеки и точни от зигзагообразните.

4. Движенията, които се извършват в границите на нормалната поза не изморяват толкова, както тия, извършващи се извън нейните периметри.

5. Последното движение от дадено действие да преминава в първото следващо, така че да се осъществява сливане на движението.

6. Непрекъснатото движение е винаги по-изгодно от прекъснатото.

По-късно съветският психолог Виноградов обясни механизма на шестото правило: неизгодността на прекъснатите движения произтича от това, че началото и края на всяко едно от тях изисква повишена нервна стимулация за преодоляването силата на инерцията, докато поддържането на развилата се скорост е много по-икономично, отколкото нейното няколкократно подновяване и подтискане.

Имат ли значение тези правила и днес? Разбира се. Както и да се организира и рационализира трудовият процес, движенията и операциите като елемент в производствената дейност никога няма да отпаднат. Двигателният анализатор и днес си остава доста натоварен, движенията заемат централно място при трудовата дейност, следователно възможностите на личността да облекчи своята работа и да увеличи производителността са основна задача на ергономията. Установено е например, че при замяна на праволинейната траектория с кръгообразна при изразходване на нормалните калории производителността се повишава с 20-25 процента. Във връзка с това по-късно съветските физиолози и психолози задълбочиха изследванията в тази насока и формулираха допълнителни изисквания:

1. Строго фиксираните движения предизвикват по-скоро настъпване на умората.

2. Крайните положения в движенията изморяват по-бързо.

3. Най-малко енергия се изразходва при движенията в плоскост.

4. Движенията трябва да имат най-голяма скорост в своето начало.

5. Кръгообразните движения са най-икономични по отношение разход на енергия.

6. Прекомерното опростяване на движенията увеличава разхода на енергия.

7. Най-естествени и икономични са движенията под ъгъл 45 градуса към правата, която минава перпендикулярно на гърдите.

Междувременно, реконструкцията на производството след Първата световна война и особено след голямата криза наложиха нови задачи. Полуавтоматиката бързо навлезе в предприятията. Сега не бе толкова актуален проблемът за икономия на мускулната, отколкото на психическата енергия. Новата техника предоставяше на работника сложна сигнализация, трябваше да се реши въпросът — каква е неговата възприемателна способност, бързината, физическите движения и усилия се замениха с бързина, точност и трайност на паметта, обем на възприятието, устойчивост и разпределеност на вниманието, подвижност на асоциациите. За добър работник сега се счита онзи, който за най-кратко време може да възприеме, да преработи в своето съзнание дадената информация и да реагира бързо по най-правилния начин

Ето така започна раждането на Психологията на труда.

Първият етап от нейното развитие представлява психотехниката. Един от основателите и — Щерн я определя като практическа наука за познаване на човешките качества и начини на постъпване с оглед най-подходящото им използуване в практиката.

Максимален размах на психотехниката достигна в тридесетте години. В САЩ основните импулси в нейното развитие бе реакцията срещу ограничеността на тейлъризма, проблемите за разпределението на работниците, подбор на военните и накрая изискванията за повишено въздействие на рекламата върху потребителя. Най-значителни представители — Мюнстерберг, Вингън, Скот и Уйпън.

В СССР психотехниката се развиваше много интензивно. Но тук насочеността към проблематиката на професионалната подготовка и развитие на способностите бе много по-изявена от всякъде другаде. Твърде често, говорейки по НОТ наши специалисти се базират само на американския опит. Без да подценяваме успехите на САЩ искаме да напомним, че в годините 1920-28, когато там се създаваха групи на ентусиасти независимо от държавата, в младата съветска република под ръководството на КПСС и лично на Ленин бе създаден ЦИТ с редица секции. Едни от най-активните бяха тези по физиология и особено по психология на труда, наричана тогава психотехника.

Съветската психология на труда не израстна на празен терен. Тя наследи редица ценни изследвания от руската психология и физиология на труда (Бехтеров и Сеченов). Не случайно съветският психолог Шпилрейн бе дълго време председател на международната асоциация на психолозите и основен докладчик на редица световни конгреси. Към 1936 година в СССР работеха в стотици лаборатории и научно-изследователски институти повече от 900 специалисти. Най-главни представители — Шпилрейн, Толчински и Левитов.

Златният век на психотехниката не трая дълго. Възникнала като реакция против ограничеността на тейлъризма, сама тя изпадна в същото. Абсолютизирайки професионалния подбор, откъсвайки го от останалите компоненти на производствената среда, разчитайки само на тестовете, тя стигна до погрешния извод за веднъж даден и неизменни качества на работника. „Всеки изпълнява в обществото ролята, която са му предопределили неговите способности и е губене на време да се мъчим да развиваме качества у този, у когото не са заложени такива“.

(Следва)

ПО КОИ ПЪТ ДА СЕ ТРЪГНЕ?

Среща на Бюрото на ОК на БКП със зрелостници от средните училища в окръга

Балът — първият в живота свършва. В зори си тръгваш към дома. В ушите ти звучи още музика, виденията на тан цуващите двойки не те напускат. Но ето, че в ума — с на рушена трезвост от шампанско го, поето при наздравиците — упорито се намесва въпросът: Сега накъде?

Кога възниква всъщност той? Неусетно, или просто сам се досещаш, че след толкова години учение също „трябва да се прави нещо?“ Като че ли май ка подхвърли веднъж, че е хубаво да бъдеш лекар. Май че и учителката ни зададе гози въп рос. Разпитва ни подред — це лия клас.

Въпросът за професионалното ориентиране на младежта все повече занимава общество го. И с право — постоянно ра стящите нужди на нашия соци алистически живот от добре под готвени кадри налагат и най-подходящ избор на професия. И е неуместно вече да се оспор ва, че тази професия трябва да бъде колкото желана, толкова и необходима. Изборът трябва да се извърши не самоволно, а с пряката помощ на родителя, учителя, младежката организация, на Партията.

Миналата седмица в салона на ОНС се състоя традиционна та среща на зрелостниците от средните училища в окръга с Бюрото на ОК на БКП. Присъствуваха секретарите на ОК на Партията Калин Димитров, Христофор Иванов, Яким Пет ков, членовете на Бюрото на ОК на БКП Станчо Николов, Шакир Шакиров и Атанас Ки ров, началникът на отдел „На родна просвета“ към ОНС Ни колай Тодоров, Иван Статев, зам.- завеждащ отдел „Селска младеж“ на ЦК на Комсомола.

С топли и сърдечни думи към завършващите средното си образование младежи и де войки се обърна секретарят на ОК на БКП Калин Димитров. Той изтъкна и голямата нужда на окръга ни, който е в бърз стопански подем, от най-различ ни специалисти с висше образо ване. Ще посочим техния брой за някои сфери на стопан ския, обществения и културен живот в перспектива — за 1975 година:

инженери — 48, икономисти — 57, селскостопански специа листи — 22, учители — 25, ме дицински работници — 45, юри сти — 18.

С любов и уважение говорих ха за своите професии препода вателят по български език и литература в ПГ „Климент Охридски“ — Силистра Славчо Иванов, инж. Цветан Цеков от завод „Оргтехника“, лекарят от Окръжната болница Васил Славов, агрономът Петър Ко вачев от Окръжния кооперати вен съюз.

Зрелостничката от гимназия та в Силистра Снежана Бунард жиева изрази безкрайната бла годарност на завършващите си връстници за грижите на педа гозите, Комсомола и Партията, положени за оформянето им ка то средни специалисти и нови личности. Признателността на завършващите средношколци за тези грижи ще проличи най-добре от сетнешните им дела.

Обърнахме се към трима от присъствуващите на срещата зрелостници с въпросите:

1. Направихте ли вече своя професионален избор, кога, сам или с помощ, и с какво ви при влича избраната професия?

2. Свързан ли е изборът ви с намерението да се завърнете в родния край?

Отговорите:

Иванка ДИМИТРОВА от СПУ „Георги Кирков“ — Дуло во:

— Насочила съм се към фар мация. Отдавна. Смятам, че то ва е една благородна професия, в която също може да се проя ви човек. Наскоро например прочетох за един млад фарма цевт, че е открил много важно лекарство.

Родителите знаят желанието ми и са съгласни.

Не мога да твърдя, че непре менно ще се завърна в родния край. Аз съм жена и може да се оженя и на друго място. Мо же и да ме разпределят друга де. Но имам желание да се за върна и работя в Дулово.

Веселин АНТОНОВ, курсист от Техникума по механотехни ка в Силистра:

— Завършвам електроенерге тика и електрообзавеждане на промишлените предприятия. Оп ределих бъдещата си профе сия, още когато постъпих в Механотехникума. Не се раз очаровах. Напротив, увлечение то ми нарасна. От малък участ вувам в технически кръжоци и искам да стана инженер.

С голямо желание бих работил в „Оргтехника“. Но каква то и специалност да завърша (разбира се, ако ме приемат и завърша), ще работя в окръга си.

Венета БЪРЗЕВА — СПУ — Тутракан:

— И аз съм направила избо ра си — химия — производст вен профил. Влече ме тази нау ка и ми „върви“. Родителите ми знаят и одобряват избора ми.

Много се радвам, че в Тутра кан се проектира млекопреработвателен завод. Там бих же лала да работя.

Дали престоят в големия град не ще осуети юношеските мечти и надежди? Ще се ока же ли сега избраната професия и впоследствие така примамли ва, интересна и полезна за хо рата?

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Иванка ДИМИТРОВА

Веселин АНТОНОВ

Венета БЪРЗЕВА

По-бързо, повече, по-евтино

ОК на ДКМС обявява съ нование между младежките на и оригади за комплексна ханизация от окръга в чест 25-годишнината от социалис ческата революция в Българ по следните показатели:

1. Получени резултати един механизатор, изчислен левове;

2. Обща продукция, чис продукция, чист доход;

3. Разход на труд в чове дни на 100 кг продукция;

4. Зачислени площи на ед постоянно зает механизатор бригадата;

5. Средни добиви;

6. Активно участие в бор та за технически прогрес, за вишаване на професионална квалификация и най-ефектив използване на машините;

7. Организиране на бога по съдържание политическа бота.

Предвидени са следните нагр ди: общинска организация първо място — преходно чер но знаме на ОК на Комсомо и парична награда от 150 лев общинска организация на вт ро място — парична награ от 100 лева; младежка брига за комплексна механизация града от 100 лева, на второ м сто — от 50 лева.

С 15-те най-добри механи тори и ръководители на мл дежки звена и бригади ще о организира екскурзия до Хме ницка област на Украинск ССР.

Комсомолски устрем

СТРАНИЦА ЗА МЛАДЕЖТА | БРОЙ 5 | 29 МАЙ 1969 ГОДИНА

Вечер на войнишката майка

Дълго ще помнят гутраканските граждани тази вечер. С по-голямо уважение ще произнасят думата войник, още пове че ще почитат войнишките май ки.

Тържествената вечер бе посветена на нея, българската майка — майка юнашка, майка партизанска, майка войнишка. Организационният комитет, със тавен от работници на ГК на Комсомола, от жени — актив истки и представители на воен но-отчетно бюро при ГОНС, отрано започна подготовката. Обходиха поделенията, в които служат мла дежи от града, на вечерта бяха поканени офицери и войници.

Салонът бе препълнен от вой нишки майки, комсомолци, гра ждани. Скъпи гости на тържест вото бяха полковник Младен Ценов и подполковник Атанасов от Военното окръжие в Си листра, офицерът Димитров от Бургаското поделение, където служат много войници от Тутракан, бойци от Тутракан — отличници по бойната и политическа подготовка.

Войнишките майки бяха приветствувани от комсомолци и пионери, от Лиляна Караивано ва, член на градския съвет за работа сред жените; приветст вия поднесоха и лейтенант Ди митров от Бургаското поделение и началникът на Военното окръжие в Силистра полковник Младен Ценов.

От името на войнишките май ки говори Елена Рашева. Бой ците от Българската народна армия Джумалиев и Алексан дров говориха за живота в наро дната казарма. Вълнуващи спо мени за самоотвержено изпълнения войнски интернационален дълг от бойците на петте социалистически страни през време на събитията в Чехословакия разказа боецът Койчо Киряков

Най-трогателни бяха минути те, когато се разнесоха в сало на записаните на магнетофон на лента гласове на войници от различни поделения. Стоиш в препълнения и пригаил дъх са лон и слушаш бодрите и опти мистични гласове. По тялото ти полазват гръпки, обхваща те чувство на национална гор дост. И си мислиш за здрави боен дух на нашата социалист ческа армия. Бойците разка ват как под ръководството на своите командири овладяват бойната техника, уверяват, ч ще бъдат верен страж на родна та земя. Един боец поздравява близките си с една мелодия, а граничарят Георгиев изпра ща като поздрав до близкит си и всички тутраканци сво изпълнение на песента „Гран чар“.

На представителите от поде лението в Бургас се връчих одаръци за войниците, кои служат там. Прие се обръще ние до всички войници в страна та. Когато тържеството завъ ши, под звуците на фанфарн музика бе положен венец пре паметната плоча на Суворов града. В опразнения салон оста наха вдъхновените думи на по ета:

...Какви е деца раждала,
раждала, ражда и сега
българска майка юнашка...

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

ВЕСТИ ОТ ПИОНЕРСКИТЕ ОТРЯДИ

Тачим живота на героите

Дълго време ние, пионерите от отряд „Володя Дубинин“ при народно основно училище „Никола Вапцаров“ в Силистра, изучавахме живота на герои, загинали за свободата. За познахме се с биографията на Димитър Дончев (Доктора) и отидохме на лобното му място; изучихме живота и на Дочо Ми хайлов, посетихме родната му къща-музей в село Бабук; под несохме венци пред паметните плочи на Иван Стайков и Са ул Авербух.

Колективно прочетохме кни гите „Под крилото на Партия та“ и „Дъщерята на партизани на“ и разгледахме „Овчарчето Калитко“. Книгата „Под крило то на Партията“ ни посвети в героичния живот на Любчо Ба ръмов. До неговата майка из пратихме писмо, в което й бла годарихме, че е възпитала та къв син — пример за нас. Из дирихме и адреса на неговия син и му писахме писмо. Пис мо изпратихме и до село Жи линци, Кюстендилско, в кое то помолихме да ни изпратят материали за загиналия парти занин Димитър Каляшки, и до село Ястребино, Търговищки окръг.

Ние се възхищаваме от геро ичния живот на първия парти занин Иван Козарев, от живо та на Вела Пеева, Лиляна Ди митрова, Митко Палаузозв, Де телина Минчева и др., за кои то прочетохме много материа ли и изготвихме табло със снимките им.

Преди известно време в тър жествено украсения салон на ОНС проведохме сбор, посве тен на героите-борци за свобода. Преди откриването му поло жихме венец пред паметната плоча на разстреляните при раз биването на затвора. Наш гост бе др. Петър Райчев — актив ен борец против фашизма и капитализма, който ни разказа интересни моменти от борбата на Партията в Силистренски окръг. За своите любими герои разказаха пионерите.

Румяна РУСЕВА,
пионерка

Пионерски дар за победата

В едно свежо пролетно утро ние, пионерите от отряд „Боян Чонос“ при училище „Отец Паи сий“ — Силистра, се отправих ме към парка до крепостта „Меджиди табия“. Тръгнахме с лопати и кофи за вода в ръце. В чест на 25-годишния юбилей на свободата решихме да укра сим още повече този прекрас ен кът.

С неукрепналите си ръце из копахме дупки и засадихме 25 брезички, които да символизи рат: 25 години народна власт, 25 години ДПО „Септемврий че“ и 25 години Българска на родна армия. Така зеленото мо ре от борчета, треви и цветя ще се увеличи с още 25 брезички.

Мариана ВЪЛКОВА,
председател на отряда

Възхищаваме се от тяхната смелост

Цялата наша страна живее в трепетно очакване на юбилей ния празник — 25 години на социалистическата революция. Тези дни ние, пионерите от IV „в“ клас при училище „Никола Вапцаров“, поканихме да ни разкаже свои спомени другарка та Мария Русева, активна бор киня против фашизма и капи гализма. Тя ни говори за себе си и за своите другари. Раз брахме, че в нейната комунистическа дейност са й помагали и нейните деца.

Тя била заловена от фашис тите и жестоко измъчвана. Съ блекли нея и другарите й по долни дрехи и ги извели навън на снега. Завързали ги с глава та надолу за един лост и под тях запалили мокра слама. Те били в безсъзнание, фашистите ги смъкнали от лоста и ги зале ли с ледено студена вода. Кога то се свестили, дрехите им би ли замръзнали от студа.

Ние се възхищаваме от сме лостта на всички борци против фашизма, от тяхната издръж ливост пред народните мъчите ли.

Анка ПЕНЧЕВА,
пионерка

Комсомолското дружество при „Оргмебел“, наградено с диплом на ОК на ДКМС за много добра работа през втория етап на съревнованието „Младежки дар за юбилейната годишнина“.

Със своите предюбилейни трудови дела секретарят на ком сомолско дружество Ангел Ми хайлов е пример за останалите младежи от завод „Хром“.

СНИМКА: Д. ИОРДАНОВ

ПЪРВЕНЦИ ПРЕЗ ВТОРИЯ ЕТАП

Бюрото на ОК на ДКМС след като отчете резултатите от втория етап на младежкото предюбилейно съревнование, което в окръжната комсомол ска организация се води под девиза „Младежки дар за юби лейната годишнина“, извърши следното класиране:

НАЙ-ВИСОКИ ПОКАЗАТЕ ЛИ в труда, обществения и по литически живот е постигнала общинската комсомолска орга низация в село Нова Черна. Награждава се с преходното червено знаме на ОК на Комсо мола.

НА ВТОРО МЯСТО се на режда общинската комсомолска организация в село Калипетро во. Награждава се с вимпел на ОК на ДКМС.

НА ТРЕТО МЯСТО се кла сира общинската комсомолска организация в село Зафирово. Награждава се с вимпел на ОК на ДКМС.

От дружествата в общинск ите организации най-добре се е изявило комсомолското друже ство при ремонтната работилни ца в село Кайнарджа. Награж дава се с вимпел на ОК на ДКМС. Комсомолското дружест во на механизаторите от село Сребърна е на второ място и се награждава също с вимпел на ОК на Комсомола. С дип лом на ОК на Комсомола се награждава комсомолското дру жество на учителите от село Ситово, което се класира на трето място.

От младежките производстве ни единици на село през отчет ния период най-добре са работи ли: младежката кравеферма в ДЗС — Нова Черна — награж дава се с вимпел на ОК на ДКМС и младежката птицефер ма в село Паисиево — награж дава се с похвален лист.

ОТ ЗАВОДСКИТЕ КОМСО МОЛСКИ ОРГАНИЗАЦИИ НАЙ-ДОБРЕ е работила тази в ДИП „Добруджа“ и й се връч ва преходно червено знаме на ОК на Комсомола.

НА ВТОРО МЯСТО е комсо молската организация при промкомбинат „Текстил“ — Си листра. Награждава се с вим пел на ОК на ДКМС.

С вимпел на ОК на ДКМС се награждава и комсомолска та организация в ДИП „Липа“, която се нарежда на ТРЕТО МЯСТО.

Най-добрите дружества на работническата младеж се на реждат така:

На първо място — второ дру жество при ЗММ — награжда ва се с вимпел на ОК на ДКМС.

На второ място — комсомол ското дружество при „Оргме бел“ — награждава се с вим пел на ОК на ДКМС.

На трето място — комсомол ското дружество при телегра фо-пощенската станция в Сили стра — награждава се с дип лом на ОК на ДКМС.

С диплом на ОК на Комсомо ла се награждава и комсомол ското дружество при първа агенция на ДП „Транспред“.

Шест младежки работнически производствени единици се на граждават с дипломи на ОК на Комсомола: младежката брига да на Михаил Георгиев от ЗММ, младежката бригада „Пе ньо Пенев“ от МЗ „Стомана“, младежката бригада за елхови украшения при промкомбинат „Камъшит“, младежкото звено, което работи блузи за износ от ТПК „Добруджанка“, младеж ката група „Христо Ботев“ от ДИП „Липа“ и младежката бри гада от ДИП „Добруджа“ с бригадир Хаик Хорян.

НА ПЪРО МЯСТО от ком сомолските организации в учи лищата се нарежда гази при Икономическия техникум — Си листра и получава преходно червено знаме на ОК на Ком сомола.

НА ВТОРО МЯСТО е комсо молската организация в СПУ „Георги Кирков“ — гр. Дуло во — награждава се с вимпел на ОК на ДКМС.

НА ТРЕТО МЯСТО се кла сира комсомолската организа ция от ССТ „Добруджа“ — награждава се с вимпел на ОК на ДКМС.

Най-добра дейност са разви ли следните комсомолски дружества на учаща та се младеж: друже ството в IX „б“ клас от ПГ „Кл. Охридски“ — Силистра — на граждава се с вимпел на ОК на ДКМС, дружеството в XI „б“ клас от СПУ „Йордан Йовков“ — Тутракан — награждава се също с вимпел, и дружеството на X „а“ клас на СПУ „Г. Кир ков“ — награждава се с дип лом на ОК на ДКМС.

За проявена активност през отчетния период се награжда ват с юбилейни значки 23 ком сомолци — работници и учащи се.

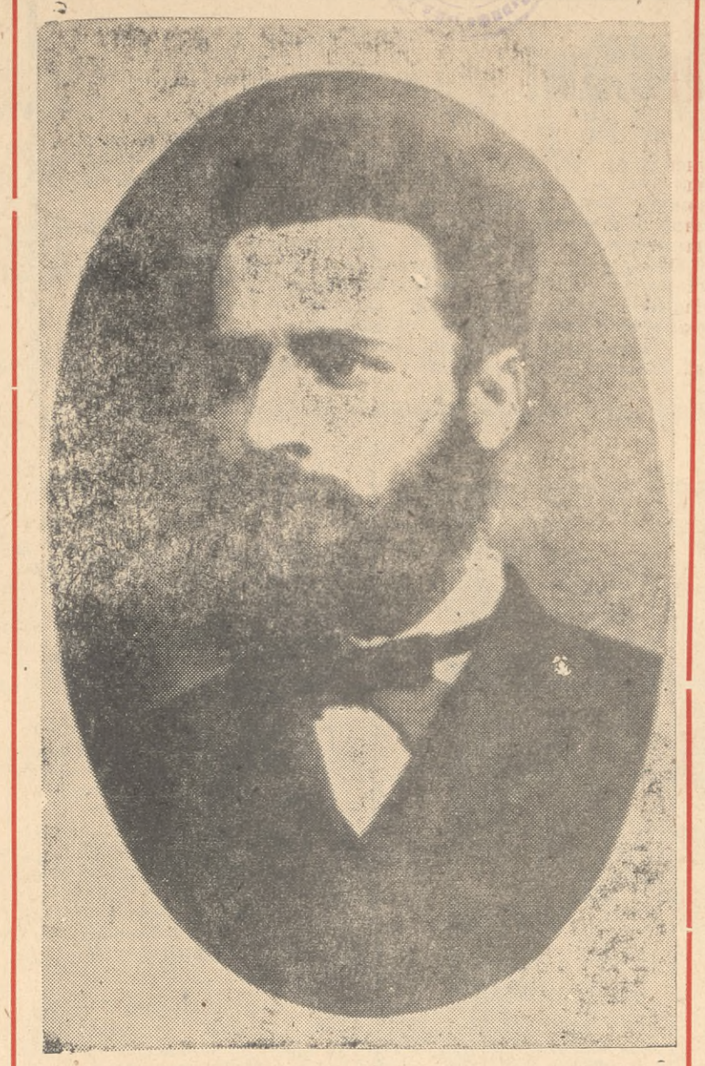
Комсомолски дар ЗА ПОБЕДАТА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 62 (1531) | Събота, 31 май 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕД ПОДВИГА НА ГЕРОИТЕ—ПОКЛОН!

Всяка година на 2 юни признателна България ниско свежда гордо чело пред величавия подвиг и голямата саможертва на своите свидни чеда, паднали за нейната свещена свобода. В този толкова светъл ден тя отдава заслужена почит и дълбока признателност към великото дело на безстрашния поет революционер Христо Ботев и на загиналите в борбата против османското иго, капитализма и фашизма и в Отечествената война.

Във всеки кът на милата ни Родина има лобни места, гробове и паметници на хилядите знайни и незнайни герои. Тях ние посещаваме на 2 юни. Обкичваме ги със свежи пролетни цветя и венци. Заставаме на почетна стража. В благоговейно мълчание почитаме тяхната памет. Още един път си припомняме техния героичен живот, отдаден без остатък в името на жадуваната свобода, щастието и благоденствието на Отечеството и народа.

Прекрасни синове и дъщери е откърмила нашата Татковина. За нея, за нейната възхвала и достойнство те отиваха на бесилките, воюваха до последна капка кръв с коварния враг. Умираха с гордата вяра, че България ще бъде свободна и щастлива. Всичко у тях бе подчинено на една велика идея, на една голяма цел. И безстрашните хайдути, и смелите партизани излизаха на люти битки, защото обичаха Родината. Защото тя бе смисъл на живота им.

Борците падаха в боя с поглед, обърнат на изток—откъдето очакваха сигурните стъпки на свободата. Посрещаха твърдо смъртта, защото бяха обречени докрай на борбата. Бяха в разцвета на младостта. Не ги плашеше нищо. Нито зверствата на турските поробители, нито злодеянията на полицията и фашистите. Отдаваха всичко мило за успеха на великата борба. С песен посрещаха дулата на пушките и ордията.

Дълбоко в народната памет са влезли имената на Левски, Кочо Честименски, Стефан Караджа, Хаджи Димитър, Георги Бенковски, Тодор Каблешков, Христо Ботев, Лиляна Димитрова, Йорданка Николова, Никола Вапцаров, Антон Иванов, Атанас Романов, Любчо Баръмов, Дочо Михайлов, Димитър Донче в—Доктора.

Те са в сърцето на българската земя и в нашите души. Техните песни никога не свършват. Защото ги поехме ние, днешните строители на социалистическа България. Те ни вдъхновяват, разпалват още по-силно нашата обич и любов към Отечеството. Мислено с тях съграждаме прекрасното настояще и още по-дръзновеното бъдеще. Те са ярки звезди по нашия път към комунизма.

Поклон пред вас, герои!

Поклон пред вас, вечно живи и незабравими чеда на майка България!

Преклонение пред паметниците

По инициатива на ГК на Партията в Силистра в четвъртък след обед представители на предприятията, учрежденията, организациите и учащите се посетиха паметниците на загинали за народна свобода добруджански революционери в града и окръга. Те се преклониха пред техния подвиг. Почетоха паметта им.

Венци и свежи цветя бяха положени пред паметника на смелия добруджански революционер — Димитър Дончев-Доктора в гората край село Войново. Тук се поклониха служители от Окръжния нар. съвет, ДПЗХ „Първи май“, Окръжното управление на съобщенията и др.

Къщата-музей на Дочо Михайлов в село Бабук беше посетена от десетки граждани. Те се запознаха с изложените експонати, разкриващи живота и делото на смелия син на Добруджа.

На лобното място на Иван Стайков край Силистра, разстрелян от фашистите, дойдоха ученици от политехническата гимназия „Климент Охридски“.

През този ден бяха посетени и паметниците на Саул Авербух, убит край Силистра, на партизанина Никола Петров — Караджата в село Брадвари, на смелия партиен функционер Йордан Петров в село Алфатар, на загиналите съветски летци край село Иширково. До паметника в село Сребърна също бяха поставени цветя в знак на признателност към саможертвата на загиналите в Отечествената война. (СТ)

БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА

(ПО СЛУЧАЙ 1 ЮНИ — МЕЖДУНАРОДНИЯ ДЕН ЗА ЗАЩИТА НА ДЕЦАТА)

„...Кълнем се тържествено да се борим непрестанно за създаване на условия, необходими за щастливото и хармонично развитие на нашите деца и на бъдещите поколения“. В името на тази клетва, дадена на учредителния конгрес на Международната демократична федерация на жените, се създаде 1 юни като международен ден за закрила на детето.

Последиците от Втората световна война предупреждаваха — бъдещето на децата е в опасност! Тревогата на жените и майките растеше поради засилващия се ту в една, ту в друга страна терор, нарастваше общата несигурност. В тази обстановка от любовта и тревогите на жените и майките за бъдещето на децата се роди организираната грижа и решителността за борба в защита на младото поколение. И през 1959 година под натиска на все по-засилващата се борба на жените и под влиянието на общественото мнение, спечелено от страстния зов на майките в защита на децата, Органи зацията на обединените нации прие декларация за защита правата на децата.

Декларацията за защита правата на децата е документ, който показва, че обществеността на 20 век осъзнава отговорността си за бъдещето на човечеството. Защото утре светът ще бъде такъв, каквито са децата днес. Тя е исторически документ за задълженията на възрастните в защита на децата.

Един от принципите на декларация гласи: „Детето трябва да има възможност да расте и се развива добре здравословно. За тази цел както на детето, така и на майката трябва да се осигури специална помощ и закрила. Детето има право на храна, жилище, волност и на съответни медицински грижи“.

В социалистическа България този принцип не само се прилага, но е и гарантиран от закона. У нас децата се раждат в чистите, бели стаи на родилните домове, растат и се възпитават в красиви и слънчеви детски ясли и градини. Лекари —педиатри, сестри — възпитателки и детегледачки се грижат за здравето и възпитанието на децата. Широка мрежа от лечебно-профилактични родилни и детски заведения осигуряват на майката и детето лекарско-акушерска помощ и грижи. Детската смъртност е сведена до минимум. Завинаги са изкоренени болести като малярията, едрата шарка и други. Обуздани са коклюшът, детският паралич, дифтеритът.

В капиталистическия свят 600 милиона деца нямат възможност да се нахранят, облекат и подслонят. Всеки ден 30 хиляди деца умират от глад и епидемични болести.

Животът на децата у нас е радостен и щастлив. За тях се грижат не само родителите, но и цялото общество. Направено е много за децата. 25-годишното развитие на социалистическата ни родина създаде условия не само за точното осъществяване на принципите на декларацията, но далеч са надхвърлени техните рамки. Постигнатото обаче никога няма да бъде достатъчно, защото нашият стремеж е да дадем колкото се може повече на тези, които най-много обичаме.

Друг принцип гласи: „Да се създадат необходимите условия за осигуряване безплатно образование и професионално обучение на децата без каквато и да било дискриминация.“ Образованието в НР България е задължително за всички деца до 16-годишна възраст и е безплатно от първия клас до получаване на висше образование. Няма селище, в което да не е построено съвременно училище. Под ръководството на опитни педагози българските деца се учат и творят. За тях са построени санаториуми, пионерски домове и дворци, опитни станции, детски игрища и спортни площадки, екскурзионно-туристически бази, оздравителни лагери в най-красивите кътове на планината или на брега на Черно море. Всяка година се печатат стотици хубави детски книги в милиони тиражи. Издават се детски списания и вестници. Създават се мултипликационни и игрални филми за деца.

Децата в социалистическите страни и у нас се възпитават в дух на дружба и солидарност с угнетените народи, на ненавист към поробителите и подпалвачите на война, да бъдат непримирими към буржоазната идеология, да защищават мира и социалистическата си Родина.

М. ЗОГРАФОВА

ТКЗС—Белица първо в окръга приключи разсаждането на тютюна. Кооператорите най-рационално използуваха наличната техника и значително увеличиха дневната изработка.
НА СНИМКАТА: Кооператорки от ТКЗС—Белица разсаждат тютюн с разсадъчно-посадъчна машина.

ТЪРЖЕСТВО В ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ“

Вчерашният майски ден донесе радост за работниците и ръководителите на промкомбинат „Камъшит“ — Силистра. Тук по тържествен начин бе открито разширението на цеха за фина керамика.

Цехът е създаден през 1961 година само с четирима работника. Днес в него се трудят над 200 души. Все повече се разнообразява производството, чиито модели наброяват 1 500.

Освен в нашата родина, те се изнасят и в 15 чужди страни. Много са отличията, които промкомбинатът е получил за изработеното в цеха. Само преди три години, на международна изложба в Москва, прекрасните експонати, произведени в него, получиха златен медал.

Разширението ще допринесе за още по-голямото усъвършенстване на производството. Сега работниците се трудят в светла, широка и уютна зала. В съседство с нея е монтирана електрическа пещ — конвейр, в която за една година може да се изпече продукция за 700-800 хиляди лева. В най-скоро време успоредно с новата пещ ще се монтира още една. Така производството ще се ускори още повече. По-бързо и по-качествено ще се изпълняват многобройните поръчки.

Сред гостите на тържеството бяха Исак Аврамов—от Комитета за наука и технически прогрес, Йова Раевска — специалист-керамик, Никола Николов — от Фонда на съюза на българските художници и други. Присъствуваха и гости от Силистра. С овации бяха посрещнати граничарите от поделението на подполковник Захариев. С това поделение промкомбинатът поддържа другарски връзки.

По желание на комсомолците от цеха той бе наречен на името на безсмъртната партизанка, орлицата на Родопите — Вела Пеева.

Мико Николов — секретар на ОСПС — откри новата сграда. Той пожела още по-големи успехи на колектива. Директорът на промкомбината Димитър Марков преряза трикольорната лента. Гости и работници с интерес разгледаха новопостроеното разширение, голяма придобивка на трудещите се от „Камъшит“.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Първа беритба на ягоди

Тази година кооператорите от с. Искра се радват за първи път на кооперативни ягодови насаждения. Дългата зима и прохладната пролет не благоприятствуваха за развитието на младите ягодови насаждения. Въпреки това искренци направиха всичко възможно, за да получат по-висока реколта. Като при всяко започване отглеждането на нова селскостопанска култура те се вълнуваха и по-често се съветваха с агронома др. Петрушев. На 27 май кооператорите от бригадата на Мехмед Османов започнаха беритбата на узрелите плодове.

Тахир МЕМИШЕВ

За 180 000 лева надпланова тъкан

Колективът на ДИП „Добруджа“ — Силистра не веднъж се е отличавал със своето трудолюбие и сплотеност, със своя стремеж да бъде в челните редици на съревноваващите се работнически колективи в окръга. Не изостана и при поемане обещание за изпълнение пятилетката в съкратен срок, за посрещане с достоен трудов дар юбилея на Свободата и 1 300-годишнината на град Силистра. В отклик на Възванието към българския народ гъкачките заработиха с още по-голяма енергия и вдъхновение. Поведе се борба за рационално използуване на всяка работна минута, за по-добро качество и повече продукция. Вчера ръководството на предприятието, правейки предварителна равносметка на продукцията за месец май, установи, че планът е вече изпълнен.

Планът за петмесечието за общата продукция е 1 689 000 лева, а е преизпълнен със 180 000 лева. Изтъкани са над 41 000 метра сверх плана.

В социалистическата надпревара за спечелване на юбилейното съревнование участвуват всички бригади и смени. Съревновават се тъкачките по между си. Но с особено дръзновение и добри производствени показатели се отличава „сиия“ смяна и бригадите на секционните майстори Станко Гебешев и Михаил Славчев, които ежедневно преизпълняват трудовите си норми и дават висококачествена продукция. Амбицията за индивидуални първенци в професията, за спечелване на званието „Ударник“ и „Качественик“ обхваща все повече работнички. В тази насока за пример служат тъкачките Сабрия Ахмедова, Йорданка Гебешева, Димитра Плугарова, бубинарките Гинка Станева, Гинка Стоянова и др.

С чувство на отговорност пред поетите обещания се труди целият колектив.

(СТ)

Вчера днес утре

* * *

В неделя вечерта Народният театър при ОНС ще престави за първи път историческата драма „Деспот Добротица“ от Николай Фол. Постановчик на спектакъла е режисьорът Георги Калимеров.

* * *

В салона на кино „Москва“ на 27 май се състоя „Утро на приказките“, уредено в чест на Международния ден за защита на детето.

* * *

На 28 май детската школа за художествено слово при образцовото народно читалище „Доростол“ в Силистра изнесе рецитала „Има Партия бойна, им мъдър ЦК“.

* * *

Довечера от 19,30 часа в Силистра ще се състои тържествоенната проверка-заря по случай 2 юни.

* * *

Вчера в Силистра бяха открити зонови състезания на работниците от строителството и строителната промишленост в рамките на Третата републиканска спартакиада. В тях участвуват отбори от Силистренски, Русенски, Разградски и Търговищки окръг.

* * *

Градският комитет на Комсомола и СП „Културен отдих“ организират на 1 юни конкурс за естрадни изпълнители и инструменталисти.

* * *

Утре ще се състои футболната среща между отборите на „Доростол“ и „Кърпачев“—Ловеч, валидна за първенството на Северната „Б“ републиканска футболна група.

* * *

Дни на разузнавателните и криминално-приключенските филми провеждат Окръжното управление на МВР, ГК на Комсомола и ОП „Кинефикация“. Ще се прожектират филмите „Мъртъв сезон“, „Шефът ще дойде в 12 на обяд“, „Парола „Корн“, „Новите приключения на неуловимите“, „Фалшивата Изабела“, „Грешката на резидента“ и „Убийство в понеделник“. Дните ще траят от 2 до 22 юни т. г.

Съветско-афганистанско комюнике

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

КАБУЛ, 30 МАЙ. (ТАСС) —Курсът на добросъседство и разностранно сътрудничество, избран преди 50 години от съветската държава и Афганистан за взаимните им отношения, издържа изпитанието на времето при най-сложни условия на международната обстановка и доказа своята жизнеспособност, се казва в публикуваното тук съветско-афганистанско комюнике във връзка с приключването на посещението на председателя на Министерския съвет на СССР А. Н. Косигин.

При водените разговори, които протекоха в атмосфера на дружба и взаимно разбирателство, се казва в комюникето, се състоя полезна размяна на мнения по въпроси, засягащи развитието и укрепването на съветско-афганистанските отношения и международни проблеми, включително положението в този район на Азия.

СССР и Афганистан отново се изказват за най-скорошно и справедливо политическо разрешаване на виетнамския въпрос и осъждат непрекъснатите военни провокации на Израел срещу арабските държави. Те смятат, че без пълно изтегляне на всички израелски войски от завладените арабски територии не може да има траен и справедлив мир в Близкия изток (БТА)

Призив на Политбюро на Френската компартия

ПАРИЖ, 30 МАЙ (ТАСС) — Политбюро на Френската комунистическа партия се обърна с призив към всички демократи, които се обявяват за съюз на левите сили, да гласуват по време на предстоящите избори за Жак Дюкло, кандидата на Съюза на работническите и демократичните сили.

В призива се подчертава, че милионите гласове, подадени за Жак Дюкло, ще спомогнат за извършването на дълбоки демократични промени във Франция. (БТА)

Апел на МДФЖ по случай Международния ден на детето

БЕРЛИН, 30 МАЙ (БТА)— По случай Международния ден на детето — 1 юни, Международната демократична федерация на жените публикува апел, в който се казва:

Всички майки и бащи, всички хора, които обичат децата, желаят те да растат щастливо в един мирен свят, да могат да играят и да се учат, да им се дадат всички възможности, за да развият своите дарования, да могат да овладеят утрешния свят.

В днешния свят, докато в редица страни децата се радват на необходимите грижи за тях ното пълноценно развитие, все още има милиони деца, лишени от тези радости. Децата на Виетнам живеят в ежедневен ужас и страх поради агресивната война, която опустошава страната им. Милиони деца живеят в условия, създадени от войни, колониализъм и расизъм. Има деца, които няма какво да ядат, нямат необходимите дрехи, нямат жилища, деца, които са самотни и изоставени.

На този Международен ден на детето, като жени и майки, ние призоваваме всички, на които е близко до сърцето благото получието на децата, да се присъединят към нас в нашите усилия за изграждане на един свят на мир и благополучие за всички.

„Детето трябва да се възпитава в дух на разбирателство, приятелство между народите и мир, при пълно съзнание, че неговата енергия и таланти ще могат да бъдат отдадени в служба на човечеството.“ (БТА)

Двадесет и пет години щастливо детство

Под този лозунг премина снощи тържественото събрание в Професъюзния дом на културата в Силистра, посветено на Международния ден за защита на децата—1 юни. Събранието бе организирано от ГК на Отечествения фронт, Градската комисия за работа сред жените и Комисията за работа сред жените при ОС на Професионалните съюзи.

Доклад за значението на Международния ден за защита на децата изнесе д-р Людмила Едрева.

Заместник-председателят на ГНС др. Стефан Стоев връчи ордени и медали на многодетни майки и поднесе подаръци на майките, които през 1969 година са родили трето дете.

Събранието завърши с програма, изнесена от възпитаници на детските градини в града

ЛЯТО – 69 И КУЛТУРНИЯТ ОТДИХ

„Предприятието „Културен отдих“ трябва да играе централна роля в многообразната културно-масова работа, като се превърне в обединяващо звено между всички културни институти и организации и стане методически център по отдиха“.
Из доклада на сесията на ГНС — Силистра от 22 април т. г.

Иде лято. Иде с огнените лъчи на слънцето, с неизбежните ходотайства за курортни карти и с неотменния въпрос как ще прекараме свободните мигове в дългите летни дни. Този въпрос става още по-сложен като се има предвид, че редица предприятия през това лято ще преминат на петдневна работна седмица. И съвсем логично възниква следващият въпрос: с какво предприятието „Културен отдих“ ще допринесе за смисления летен културен отдих на грудещите се в Силистра?

Всъщност това беше въпросът, с който се обърнахме към директора на „Културен отдих“ Иван Димитров.

—Стремежът ни е — каза той—всички наши инициативи, задоволяващи културните потребности на хората, да бъдат разгръщани на открито, в зелените площи —в паркова обстановка.

Съгласихме се с тази постановка на въпроса, тъй като след като напуснат цеховете и канцеларите, хората трябва да излязат на чист въздух сред природата. Засега обекти за отдих на силистренци са „Памук кулак“, „Меджиди табия“, дунавското крайбрежие, западно от града; гората и хижата „Каракуз“, езерото—резерват „Сребърна“. Наред не споменаваме острова „Чай тепе“, защото той неоправдано все още не се използува за отдих. А едва ли има силистренец, който да не признае, че „Чай тепе“ е прекрасно кътче за почивка. Разбира се, и останалите обекти не са добре благоустроени, но на споменатата в мотото сесия бе приет перспективен план до 1975 г., в който са набелязани редица интересни намерения, които ако се осъществят, за силистренци няма да съществува проблемът „къде да прекараме свободното си време“.

От Иван Димитров научихме, че на 31 май в Силистра ще се проведе конкурс за най-добре изпълнена естрадна песен и за най-добър естраден оркестър. Ще се състезават оркестрите на ДМ „Автотранспред“, МЗ „Стомана“, Профсъюзния дом на културата и „Културен отдих“. Всъщност това са естрадните оркестри, които предприятието използува за своите програми.

По случай Международния ден на детето — 1 юни, съвместно с Градската комисия за работа сред жените, е организирана изложба на детски рисунки във фоайето на кино „Москва“. Вечерта срещу празника възпитаници на детските градини ще изнесат концерт. На 1 юни ще се състои традиционното детско колоездачно състезание. Ще се прожектират безплатно детски филми. Кукленият театър ще даде безплатно представление.

Сега „Културен отдих“ е в усилена подготовка за традиционния празник на река Дунав, който ще се състои на 26 и 27 юли. Сценарият е готов и върху него вече се работи.

И през тези летни събот ни и неделни дни в Дунавския парк ще се организират естрадни вечери и младежки увеселения. Изглежда, че младежите и девойките все още не са усвоили модерните танци, защото на тези вечери малко се танцува.

С работниците от предприятията ще се правят излети, разнообразени със забавни игри. Засега партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство на ДИП „Липа“ най-добре откликва на подобни инициативи от страна на „Културен отдих“.

В паркова обстановка се предвижда поредица от вечери и концертни програми на самодейните колективи от града. В тяхното осъществяване е нужно по-решителната намеса на Градския съвет за изкуство и култура, читалище „Доростол“ и Профсъюзния дом на културата. Естрадата в парка трябва да се превърне в място за изява на самодейните състави.

На „Меджиди табия“ се обзавежда малък летен театър с 250 места за рецитали, концертни програми и пр. През август ще се състои „Дунавският спектър“, чиято традиция вече се наложи. Има споразумение между „Културен отдих“ и физкултурното дружество „Доростол“ преди футболните срещи и в десетминутната почивка на стадиона да се провеждат забавни игри.

В процес на благоустрояване е плажът на Дунава, чиито врати ще бъдат отворени за гражданите на 10 юни. Силистренци ще могат да посетят и модното ревю, на което ще бъде демонстрирана модната линия за 1970 г.

Предприятието „Културен отдих“ ще вземе дейно участие и в тържествата по случай 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

Сами по себе си инициативите на „Културен отдих“ за летния сезон са интересни и примамливи. От качеството на тяхното изпълнение ще зависи дали ще се харесат на силистренските граждани и гостите на града.

Симеон МАНОЛОВ

Свирете фанфари!

27 май! Очакван ден от пионерите при училище „А. С. Макаренко“ — Силистра. Строени по класове, водени от фанфарната музика при училището, те се отправят в салона на кино „Доростол“ на дружинен отчетен сбор.

Измина една учебна година. Разнообразен и интересен беше животът в пионерската организация. С увлечение слушаха пионерите отчета на дружинния председател Йорданка Николова. Колко хубаво разказваше тя за трудовите прояви, за задружния живот в пионерските отряди, за физкултурните успехи, за дружбата на експедиционния отряд с пионери от Хмелницка област.

„С чест и гордост носих и пазих честта на знамето“ — се разнесоха в залата думите на Румен Йорданов, ученик от VIII клас, преминал вече в редиците на Комсомола. Под звуците на марш той предаде знамето на пионери от VI клас.

После дойде ред за избор на новия дружинен съвет. Чавдарчетата от II клас поздравиха новоизбраните.

Фанфаристите засвириха. Мощно „ура“ прокънтя. Участниците в сбора изпратиха знамето. Пионерите поеха задължения и обещаха да работят с още по-голям ентусиазъм за усвояването на знанията, за да израснат достойни граждани на щастливата ни и прекрасна татковина.

Всички на крака запяха „О, добруджански край“. Тържественото постигна кулминационната си точка. Думите са пълни с радост и възторг.

Сборът завърши.

Нина ИВАНОВА

Младите оправдаха доверието

Наскоро в Сливен се състоя X републиканско състезание по бързопис и републикански събор на българските машинописци. Ние, курсистите от Икономическия техникум—Силистра се гордеем, че именно на нас беше гласувано доверие да представим града в състезанията. Дълга и упорита беше подготовката ни. В нея най-много ни помогна преподавателят Йордан Постолов.

На републиканския събор на българските стенографи и машинописци силистренци се представиха задоволително. На всички бяха раздадени грамоти.

Доброто представяне е гордост за нас. За пръв път представители на Силистра участвуват в такова състезание и не може да се иска те да се класират на първите места. Все пак на чалото на една традиция е поставено и успехите през идните години няма да закъснеят.

Венка ЙОРДАНОВА

Ще летуват 108 пионери

Тази година през лятната ваканция в извънградските пионерски лагери от Главинишки съвет ще летуват над 108 пионери. Издръжката на една част от тях поемат стопанството, промишленият комбинат и др.

Първата смяна ще замине на 12 юни за село Краново. Останалите пионери ще летуват в Крапец, Бяла, Върбица, Станчов хан, Априлово и в други лагери.

С онези деца, които ще останат в селата, по дружини ще бъдат организирани различни мероприятия; ще бъдат изградени команди, бригади, за да прекарат всички пионери от съвета смислено летните дни.

Ахмед ДЕМИРОВ

В ПТУ и МТУ с. Средище се учат над 450 ученика. Учи лищата разполагат с голям двор и добре уредена градина, където в минути на отдих почиват учащите се.

ГЪДУЛАРЯТ ОТ СЕЛО ГАРВАН

Едва ли има българин, чието сърце да не трепва, когато до него достигат ритмите на българската народна музика, изпълнена на гъдулка. Тоз и триструнен инструмент в ръцете на майстор-изпълнител може да ни накара да се люшнем в буен танц или да облеем сърцето си с тъга.

В ръцете на майстор-изпълнител...

Такъв с право можем да наречем четиридесет и две годишния гъдулар от село Гарван — Недко Петров.

Казват, че хората, които свирят или пеят, били добродушни. Музиката облагородявала сърцето им. Не зная доколко това е истина, но гъдуларят от Гарван наистина е добродушен и влюбен в инструмента си.

Трудно би съществувал битовият оркестър в селото без Недко Петров. Няколко години той бе само един от участниците в оркестъра — скромен, изпълнителен, а тази години бе избран за ръководител. Той се наложи над всички с доброто си изпълнение, с майсторството си, с готовността си да помогне, да покаже.

Колкото е добродушен и справедлив по характер, толкова е настойчив и упорит, когато трябва правилно да се заучи и изпълни даден мотив. Настойчив и упорит, но никога надменен. Защото знае, че е най-добрият изпълнител на гъдулка в селото, защото чувството на дълг да разпространява народната музика, да я предава на поколенията чиста и богата с всички нейни нюанси и багри е надделяло над всичко.

Със своето изкуство Недко е завладявал и завладява сърцата не само на гарванци, но и на хиляди други почитатели на народната музика. Той е свирил не на една сватба, събор, увеселение, празник. Не по един повод изработената от него гъдулка е напомняла за широката душа на българина, за хубавите мелодии, които той е създал.

Недко изпълнява стотици мелодии и хора на малкия си инструмент. В неговото изпълнение има вложено от всичко онова, което притежава българската душа, способна горещо да люби и достойно да отмъща, справедливо да отсъжда и смело да напътствува.

...Още от ранни детски години Недко с възхищение следял игривите пръсти на гъдуларите от селото в неделни дни на селския мегдан. Вечер десетки младежи кръстосвали улиците на селото и преминавали от една седянка на друга. Сгушен под завивката, Недко слушал чудните звуци и мечтаел за оня ден, когато ще държи в ръцете си гъдулка.

Започва да се учи сам. После гостува на най-добрите гъдулари в селото, които с радост приемат талантливия и упорит ученик, като постепенно му разкриват тайната на голямото изкуство.

След две-три години Недко надминава по изпълнение някои от учителите си. Разчува се името му в селото. На седем надесет години той е поканен да свири на сватба. Каква радост! Какво щастие! После се зареждат една след друга покани те да свири по различни поводи.

Така Недко се утвърждава като гъдулар. Сега славата му се носи не само в окръга, но и в цялата страна. На събора на народното творчество в Копривщица той е удостоен с бронзов медал. На „Агликина поляна“ завоюва сребърен медал. През лятото на 1968 година е включен във фолклорната група, която посещава Чехословакия.

По професия Недко е зидар. Но това е професията му, а любимото му занимание е да свири на гъдулка: всяка вечер, всяка свободна минута. И никога той не е сам. При него винаги има някои от шестте му „ученици“, на които той разкрива трудното си изкуство.

Такъв е той, гъдуларят от село Гарван. Един от многото, които ревностно разпространяват чудните мелодични български народни песни и хора.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ЗНАЕМ ЛИ КАКВО Е БИОНИКА

'Една от многото нови науки, които напоследък получиха популярност, е бионията. Тя се яви като резултат от системите за управление на живите организми и машините; това ва учените са били принудени все повече да се вглеждат в тези своеобразни прибори, с помощта на които животните и растенията приемат, анализират и предават информация. Данните за устройството на такива „прибори“ могат да имат изключително важно значение за развитието на много нови отрасли на техниката. Така възникнало новото направление в науката, занимаващо се с изучаването на биологическите процеси и устройството на живите организми с цел да се получат нови възможности за решаване на инженерно-техническите задачи. Този нов интересен отрасъл на науката се нарича бионика. Нейното название произхожда от гръцката дума бион, което означава елемент на живота. Много специалисти причисляват бионика та като нов отрасъл на кибернетиката.

Най-близко понастоящем биониката е свързана с такива технически дисциплини като радиоелектроника, авиационно дело, корабостроене.

За отбелязване е, че вниманието на специалистите било привлечено от способността на делфина да се движи във вода та без особени усилия със скорост максимална за такова огромно тяло. Било забелязано, че в кръг от движещия се делфин възниква ламинарно движение не преминаващо в турболетно движение. Любопитен е фактът, че в същото време при плуващата подводница, сходна с делфиновите форми, се наблюдава висока турболентност. Учените са успели да открият, че секретът на делфина се крие в неговата кожа. Затова при използуването на едно покритие, напомнящо делфиновата кожа, ще позволи да се снижи турболентността на едно торпедо близо до 50 на сто.

Въз основа изследванията на процесите, произхождащи в мускулите, където се осъществява превръщането на химическата енергия в механическа, двама щвейцарски специалисти са създали „модел на мускули“. В него вместо мускулна тъкан се използува вещество от микромолекули на полиакриловата киселина.

Фактите и резултатите на бионията представляват особен интерес за радиоелектрониката. Резултатите от бионическите изследвания помагат да се решат такива проблеми като обработката на големи количества информации, да се повиши надеждността на радиоелектронните системи, да се създадат нови електронни машини.

За съжаление трябва да направим една нерадостна констатация. Понастоящем техническата бионика се намира в зачатъчен стадий. Правят се опити за създаване на изкуствени аналози на нервни клетки и метод, имитиращ елементарен метод на мислене. Счита се, че бъдещите устройства, имитиращи работата на нервната система, ще могат да способствуват за създаване на космически кораби за изследване планетите от слънчевата система, без необходимост от дистанционно управление от Земята. На тази основа се мисли за създаването на широк комплекс бионически изчислителни машини, механизми и съоръжения. И затова трябва да знаем, че и най-съвършените електронно-изчислителни машини са далеч под възможностите, които притежава човешкия ум. Ако искаме да си представим електронно-изчислителна машина с такова число елементи, какъвто е мозъкът, тя би била стотици милиони пъти по-голяма от него. И затова не е случайно, че бионията проявява особен интерес към създаването на машина, възпроизвеждаща отделни свойства на централната нервна система. Такава машина-автомат е способна да се самонастройва, т. е. да се приспособява към изменящите работата условия.

Не е без интерес да се спомене, че през септември 1960 година в САЩ се състоял първият национален симпозиум по бионика под девиза „Живите прототипи — ключ към новата техника“. В него са участвували около 700 човека, от които 60 на сто физици, 10 на сто математици, 10 на сто биолози и биохимици, 5 на сто психолози и психиатри.

В заключение трябва да се каже, че тази нова и интересна наука бионика чака своето приложение в нашата страна.

Радослав ФИЛИПОВ

СЪБОТЕН СПЕКТЪР

Заплаха за посевите от Космоса

Американските специалисти продължават да работят над проекта „Ейбл“. Това ще бъде надуваем спътник, предназначен за отражение на слънчевата светлина на Земята с цел да се осветляват определени райони от повърхността й през нощта. Спътникът с диаметър около 600 метра ще може да осветява територия с площ не по-малка от 100 хиляди квадратни километра. Светлината от спътника ще бъде два пъти по-ярка, отколкото при пълнолуние. Предполага се, че спътникът ще бъде изведен в орбита над Юго-източна Азия и ще се използува на първо място за осветяване на театъра на бойните действия във Виетнам и други райони. По мнението на авторите на проекта спътникът ще облекчи наблюдението върху нощните придвижвания на войските на противника

Във връзка с проектирането на такъв спътник правителството на Камбоджа е отправило официална нота към правителството на САЩ. В нотата се подчертава, че ако такъв спътник бъде изведен в орбита, той ще нанесе щета на посевите в страните, граничещи с Виетнам.

Мозък отпреди 16 милиона години

Грузински палеобиолози открили вкаменен мозък на предшественика на кита и делфина.

Учените смятат, че той датира отпреди 16 милиона години.

Изучаването на вкаменения мозък от древното животно е дало на учените нови сведения за еволюцията на централната нервна система у млекопитаещите.

По своя строеж находката напомня мозъка на сухоземните прадеди на китообразните. В процеса на еволюцията главният мозък на тези животни е придобивал кълбовидна форма, ставал по вълнообразен и се видоизменяли обонятелните органи.

Малък телефонен комутатор за слепите

Организацията, която се занимава с подобряване условията за живот на слепите в Япония, е разработила малък телефонен комутатор с пет преки линии и 30 вътрешни линии, който може да се използува в учреждения и други служби. Той е предназначен да се обслужва от слепите. За да спомогне за разширяването на ограниченото засега поле на дейност за слепите в Япония, организацията е изобретила този комутатор, който след известно обучение слепите ще могат да обслужват със същата лекота както всеки друг телефонист.

Работници, студенти и граждани от Манила (Филипините) проведоха голям митинг срещу американската агресия във Виетнам. Демонстрантите носеха плакати с искане веднага да бъде прекратена военната гресия във Виетнам.

ЛЮБОПИТНО ★ КУРИОЗНО

На световно известния чилийски поет-комунист Пабло Неруда е присъдено званието почетен академик на Чилийската академия по езикознание. Във връзка с това местните вестници отбелязват, че най-сетне е оказано заслужено уважение на националния поет, творчеството на който е допринесло много за развитието на чилийската култура. Досега Неруда беше удостоен с почетни титли от академиите на различни страни, но не бе удостоен само в собствената си родина.

* * *

Представител на министерството на отбраната на Израел Хефез е заявил, че военните разходи на страната сега са два пъти по-големи в сравнение с навечерието на войната от 1967 година. Нашите военни разходи, е добавил той, са най-големите в света, ако се вземат предвид размерите на страната и числеността на населението.

Обузданият взрив

След завършването на войната в селището Люсен (на 40 км югозападно от полския град Вроцлав) останала немска база с боеприпаси. В неголяма гора покрай железопътната линия и шосето били разположени 225 хранилища с авиобомби с тегло от 1 до 1 800 кг. Общата им вместимост се равнявала на 2 000 вагона.

Едновременното взривяване на такова голямо количество боеприпаси можело да доведе до сериозни разрушения в съседните селища. Последователното взривяване на хранилищата по електрическия способ би изисквало много време, тъй като след всеки взрив трябвало да се гасят пожарите в съседната гора. А предварително да се приготви електромрежата би било безполезно, тъй като взривът ще повреди проводниците.

Във връзка с това сапьорите приложили нов способ за раздалечено взривяване на хранилищата със забавящи устройства, предварително монтирани за различни срокове на действие. Били поставени 450 взривателя за действие в продължение на три денонощия.

Опасявайки се от взривяване едновременно на няколко хранилища, била определена безопасна зона с радиус от 5 километра.

Незначителни разрушения след експлозията били нанесени само на някои домове на разстояние до 1,5 км.

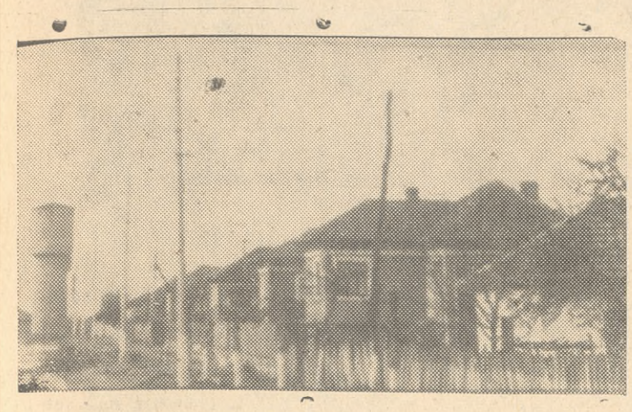
Така в резултат на сложния разделен метод на експлозиране била унищожена базата с боеприпаси.

* * *

Много английски любители на алпинизма, които нямат средства, за да пътуват до чуждестранните планински масиви, се намерили изход от това положение. Те са започнали да изкачват високите сгради и заводските комини.

Обновените селища на Добруджа

Белица
ПО НОВИЯ ПЪТ

Водата, електричеството и новите хубави къщи са осъще ствена мечта за беличани.

Историята на нашето село, момко, е неписана. Тя е в паметта ни. Нашите деди ни я разказаха, а ние я предаваме на внуците си. Хей там, където сега са се ширнали стадата на нашенци, край футболното игрище: виждаш ли кривулича щата долинка? До дванайсета година по нея течеше река Де мир Баба. Покрай нея започна ло селото ни. Пръв тук побил кол някой си Бял Злаган от Еленско. По-късно край него се заселили и шербановите от Пле венско, и юсенчелиите от Раз градско. През турско иго било това. От турците селото и полу чило името си. От Бял Златан станало Белица.

Волни и будни били нашите деди. Още отпреди Освобождение то училище на свой език имали. Духът на българщината плашел не само турски те поробители, но и румънски те националисти. Видяхте ли паметника сред селото? Там се пазят сега костите на двадесет и двамата разстреляни белича ни. Защо били разстреляни ли?

На 9 май 1939 година вечер та румънските жандарми хвана ха двадесет и пет мъже-българи и ги натикаха в наводнена та общинска маза. Хората не очакваха изненадата. Връщаха се спокойно от нивите си... На разсъмване ги навързват по трима и ги подкарват към близ ката гора. В ранното утро на де сети в съседната гора отеква залп след залп... Без вина, без съд, само заради това, че скри то и тайно въздишахме по от къснатата от нас родина Майка-България. В оная злокобна и паметна за нас, беличани, нощ само трима от двадесет и петте избягват смъртта. Те още при отекването на първия залп, сред град от куршуми, скъсват въжето и измежду дърветата избягват. От тях Пегър Филипов и днес е жив свидетел на зверствата на колонизаторите. Живи и здрави са и дъщерите и синовете на много от загина лите. Един от тях е Дяко Петров — участник в Отечествена та война, носител на български и съвегски войнски отличия, един от основателите на коопе ративното стопанство, по-късно негов председател, предсе дател на съвега, сега диспечер в ремонтната работилница на стопанството, добър комунист и общественик, носигел на „На роден орден на труда". Жена му е също дъщеря на загинал от зверствата на румънските националисти...

Идвал си, казваш, в нашето село преди повече от двадесети на години, хей там по оня обрасъл сега в трева и гръни стар коларски път. Да-а! Така беше тогава. Тези двайсет ки лометра, между селото ни и око лийския център се изминаваха тогава от хората повечето пеш. Деш вървяха не само нашите ученици-гимназисти в града, но и градските младежи-агитатори. Вървиш, вървиш по черния коларски път през нивите, па като ти се нагреят цървулките, започваш да се заоглеждаш на зад — дано те стигне някоя каруца. Прашното изровено шо се кривуличе тогава, но автомобили по него рядко мина ваха и пътникът не разчиташе на тях, а гледаше да съкрати някой друг километър през ни вите по черно. Сега по новия път в селото ни идват три пъти на ден автобуси.

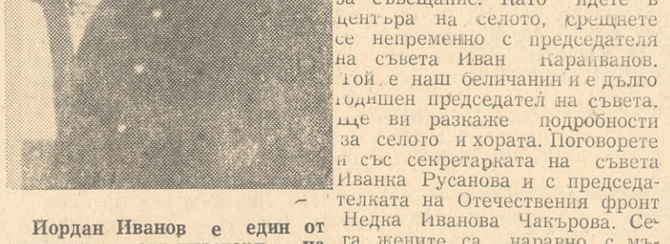
Трудни години бяха тогава. Години на преустройство. Мла деж — упълномощен от околий ския център, за да се срещне с нашите младежи: да им каже нещо важно, станало по света, или да проведе възложеното му организационно мероприятие, чакаше чак в събота или неделя вечерта, за да събере младежите на мегдана с хармо ника. През делничен ден може ше ли да откъснеш селянина от собственото му парче земя, от добитъка? Пък и трудно бе за самите нашенци. В жътва или копан от полунощ се запри готвяхме. С качето в каруцата още преди зори към гераните се отправяхме. От старите ге рани вадехме вода и за доби тъка, и за хората. Вечер пък се връщахме отрошени и пребити от тежкия труд, че не ти е до събрание. Изпребивахме се от работа, а доходите в края на краищата бяха мизерни. Сла мата използувахме не само за постилка на животните, но и за тяхна храна, пък и за покрив на къщите. А сега поглед ни нагоре по хълма, покрай но вия път, какви хубави двуетаж ни тухлени къщи са накацали, коя от коя по-хубава! Оная там светлата двуетажна сграда е осмокласното училище. До не го е столът и общежитието на учениците от съседните села. Под боровата горичка оная бяла сграда е болницата. Имаме си и детски ясли. Мести се селото ни постепенно нагоре, на ведрина. Онези там четири двуетажни сгради са пък Об щинския съвет, Кооперативния дом, универсалния магазин, чи талището и киното. Читалище то ни разполага с около 7 000 тома книги. И през миналата година по раздаването на книги дългогодишната ни библио текарка Иванка Вълчева зае първо място в окръга. На вът решната уредба на универсал ния ни магазин могат да зави дят и някои градски продавачки. През годините на петилет ките селото ни се обнови. Над 95 на сто от къщите са нови и улиците шосирани, озеленени. Рози край дръвчетата в добре подредените градинки цъфтят. Преди си светехме с газените та, ходехме някъде си за вода — сушата мъчеше с жаждата си и хора, и добитък. Сега имаме чешми и в дворовете си. Догодина до една трета от бло ковете на стопанството ще до стигне водата от новата напои телна сисема. Във всеки дом радио имаме. И телевизорите ни не са малко. Във всяка къща и двор вечер лумват електрически крушки. И нощите над село то ни станаха по-светли. Колко мотоциклети си накупиха мла дежите! По-възрастните вече преминават на леки коли.

Измени се животът. И хората си някак се измениха. Де ги онния кавги и гюрултии за прео рани синури, за тревясали посеви. Не! Не може да се срав нява днешният ден с онези вълчи времена при старите управ нически режими. Ние не можа хме и да мечтаем тогава за такива придобивки. Превитият цял ден гръб над сърпа и моти ката замъгляваше и мислите, и мечтите на нашия селянин. Трудът бе тежък, а почив ката рядкост. А сега иди кое то вечер искаш в читалището или киното, ще срещнеш и ста ри, и млади. По график и на курорт кооператориге ни ходят. С безплатни карти. На младеж та път — на старците почиг! Колко наши младежи висше и средно образование завършиха. Повечето от кадрите ни са ве че свои, от нашето село... И всичко това стана за четвърт век. А трудно бе началото. В началото на колективизацията ние считахме доорите при казки на комунистите за при ятна илюзия. А ето, че след две десетилетия се сбъднаха. Да не крием грех на душата си, трябва да кажем, че много се съмняваха тогава.

Но имаше хора твърди и убе дени и в оная късна есен на 1948 година, когато къщата на комуниста Йордан Иванов бе превърната в революционен щаб, стопанството се учреди. В него тогава влязоха бедни те и няколко средни селяни. Идваха тогава в селото ни раз ни агитатори: едни проповяд ваха колективизъм, а други вдигаха наздравица за мърт вата вече монархия и за уве ковечаване на частната собст веност. Победиха по-твърдите, по-уверените в своето дело — комунарите.

Какво представляваше пър вото кооперативно стопанство? — 4 102 дка земя, 15 говеда, 84 овце. Няколко месеца след учредяване на стопанст вото в Белица последва учредя ване на ТКЗС в Бреница и Варненци, а след няколко го дини и в Шуменци. Десет го дини след образуването на първото стопанство в района на нашата община стопанства та се обединиха в общо ТКЗС „Димитър Благоев" с център Белица. В уедреното стопанст во влязоха 60 275 дка земя. На тези големи площи за бръмчаха трактори и комбай ни. И трудът на хората някак си стана по-весел и по-лек. Се га влезете ли в кооперативния двор, виждате трактори и комбайни, построени „на линия" като танкова бригада за преглед. А помещенията за добитъ ка са цяло градче. В три от кравефермите ни храненето, поенето, почистването и доенето са механизирани. Са мо тече млякото през доилния апарат и през тръбите направо във ваната за обработване. През първата година на колекти визацията доехме от крава по 1200 литра годишно, а сега на шите доячи гонят трите хиляди литра. От събраните частни овце тогава стрижехме по 1 кг. вълна, а миналата година настригахме по над 5 кг. И то ва не е предел за нашите жи вотновъди. Изменихме и обли ка на земята. Сега имаме десетки декари с овощни градини, над 1 000 декара модерни лозя и засаж даме още. А земята бе личани обработват като своя. Пък и тя е своя-на кооператива. От това и добивите се измени ха. Започнахме с получаването на 120 кгр. царевица, ечемик и жито, а сега достигаме над триста и се борим за повече... Преобрази се селото, земята. Измениха се и хората. А те са най-голямото наше богатст во. Подсказаха им новия път комунистите, поведоха ги и не сбъркаха. Но думата ни беше за Белица. Ха, вървете сега нагоре по новото шосе! Или... почакайте, пътнико! След малко ще се върне нашият автобус от Бреница. Отиде да докара тамо шните бригадири и звеноводи за съвещание. Като идете в центъра на селото, срещнете се непременно с председателя на съвета Иван Карайванов. Той е наш беличанин и е дълго годишен председател на съвета. Ще ви разкаже подробности за селото и хората. Поговорете и със секретарката на съвета Иванка Русанова и с председа телката на Отечествения фронт Недка Иванова Чакърова. Се га жените са наравно с мъ жете и в полето, и в управле нието на живота. Запознайте се и с нашите орденоносци и ударници в стопанството, а те не са малко. Сега всеки труд е почетен. А пък аз да вървя, че се заприказвахме. Пчелите трябва да си пусна на паша. Вчера в този район със само лет пръскаха житата против вредители, та съм ги загворил. А ето и автобусът се връща. Махни му с ръка да спре. Ха така. Ще те вземе.

Михаил ТОМОВ

Децата на беличани сега се учат в тази светла и простр на сграда.

Йордан Иванов е един от ревностните организатори на кооперативното стопанство. Той е и негов пръв председател.

Това е един от орденоносци те на стопанството — Дяко Пет ров, участник в двете фази на Отечествената война, един от основателите на кооперативно то стопанство, негов председа тел през петдесетте години, се га активен общественик и до бър производственик.

Днес беличанки участвуват активно в обществения живот наравно с мъжете.

НА СНИМКАТА: Секретар ят на общинския партиен коми тет Иван Дечев и Иванка Русе ва, дългогодишен секретар и активна общественичка, обсъж дат с актива мероприятията за достойно посрещане на юбилея.

Деветдесет години български пощи

Основите на българските по щи се поставят в онези бурни години, когато братята руси са преминали великата славянска река и са започнали бой за освобождението на своите поро бени братя. Тогава по предло жение на княз Черкаски, управ ляващ гражданските дела в Одеската област се привличат опитни пощонаематели, които докарват 200 пощенски фур гона и 400 коня и с това поста вят основите на българските пощи. За български народ ор ганизирането на пощенските съобщения е било голяма кул турна придобивка. И на 1 май 1879 година се ражда българ ската национална поща. Осво бодителите бяха помислили за свои заместници. Около 150 будни българчета в продълже ние на месеци са се учили при руските специалисти и поеха с пионерски плам пощенското де ло в свои ръце като най-добро съвестно служеха на българ ския народ.

Тези дни се навършват и де ветдесет години от създава нето на първата българска по щенска марка. По скици на ди ректора на държавната печат ница в София — Кирков, в Петербург неизвестни художни ци са подготвили проектите на първите български пощенски марки. Поради още невъведена национална монета стойност та на марките е изразена в сан тими.

По молба на княз Дондуков руският пълномощен министър в Берн (Швейцария) — княз Кодбоу е направил постъпки нашата страна да бъде приета за член на всемирния пощен ски съюз. Тази молба е била удовлетворена и от 1 юли 1879 година — само два месеца след създаването на пощите, наша та млада държава става член на Всемирния пощенски съюз и най-акуратно изпълнява свои те задължения. Трябва да из тъкнем голямото завоевание на този съюз през миналото столетие — подписването на първата международна пощен ска конвенция, която обяви земното кълбо за единна по щенска територия и срина най-охраняваните граници пред пис мото, което разнася човешки те мисли, радост, мъка или ща стие по целия свят.

Пощенските работници най-активно се включват в полити ческите борби още от миналия век. Не беше минала една годи на от създаването на нашата държава и русенските пощенци се вдигнаха на стачка за защи та на своите материални инте реси. Никакви заплахи не ги стресват и Народното събра ние е било принудено да удовле твори исканията им. През 1897 година отново се надига стачна вълна на телеграфопощенци от София и други градове. Но всичко това става неорганизи рано, без център. Затова още през 1901 година вестник „На род" поставя въпроса за за дружни и организирани дейст вия на пощенските работници. През 1904 година 15 пратени ци на пощенските работници от цялата страна се събират в дебрите на хайдушкия Балкан и поставят основите на профе сионална организация под на именованието „Общо телеграфо пощенско дружество".

На 5 март 1911 година се създава транспортния съюз. На обединителния Конгрес присъст вуват Димитър Благоев и Ге орги Димитров. Съюзът издига високо червеното знаме на бор бата. Определено трябва да ка жем, че във ведомството на съобщенията са работили будни и прогресивни работници, кои то са пренасяли новото в стра ната ни.

Постигнатите големи успехи и светлите перспективи за раз витието на съобщенията се ко ренят в предимствата на на шия социалистически строй. Огромното социалистическо строителство и нарасналите ма териални и културно-битови нужди поставят пред съобще нията нови, по-големи задачи. В тяхната светлина значително расте и значението на добре подготвените кадри, които да могат да се справят с новите изисквания, новата и сложна техника и да решават незабав но и компетентно всички услож нения, свързани със съобще нията. И именно те ще издиг нат на по-високо ниво пощен ските услуги и съобщения, ще отговорят на новите високи из исквания на времето.

П. ЦВЕТКОВ,
началник на Окръжното управ ление на съобщенията

Грижи за малките пилета

Птицегледачките Стойка Мирчева и Николина Симеоно ва от село Дунавец всяка годи на постигат добри резултати. Като най-добри птицегледачки в ТКЗС — Тутракан се очер тават те и през тази година. На какво се дължи техният ус пех? За да си отговорим на този въпрос ще разкажем с няколко думи за сегашната им работа. През втората половина на април в птицефермата бяха закупени 3 200 броя пилета от породата „Нюхемпшир". Двете кооператорки-птицегледачки по деха при сърце работата с малките пилета още от първите дни. Осигуряваха специални фуражни смески за малките пи лета — било мляко в кисело състояние. По инициатива на доб рите птицегледачки в храната на пилетата се добавя сигно на рязана коприва. Те сами я бе рат и донасят от полето. Сами я и нарязват. В коритцата пред малките птици има винаги чи ста вода. Птичарникът е редов но почистван. Редовно го измаз ват и дезинфекцират. И резул татите от добрите грижи за малките пилета са добри. В то зи птичарник смъртността е най-ниска в кооперативното сто панство — един процент. По стигнато е средно живо тегло на едно пиле 350 гр.

Птицегледачките от с. Дуна вец са обявили съревнование в чест на 25-годишния юбилей на свободата на всички остана ли птицегледачки от ТКЗС — Тутракан, като са поели обеща ние да отгледат пилетата при най-нисък процент смъртност и най-високо живо тегло. И пър вите резултати са вече налице, но есента е още далече. Ще им отстъпят ли първенството за юбилея гледачките от другите ферми на кооперативното сто панство!?

Живко ТРУШЕВ

Ще посрещнат достойно юбилея

Откликвайки на Възванието към българския народ, ра ботниците от цех „Ракита" — Дулово разгърнаха широко благородната социалистическа надпревара. Тук ежед невно се следи за хода на съревнованието между бригадите и резултатите са добри. Преизпълняват се грудовите норми, постъпва за износ и вътрешния пазар повече и с по-добро качество продукция. Всички се трудят вдъх новено. Но бригадата „Валентина Терешкова" с бригадир Йорданка Янкова е на челно място. От 20 души в бригадата 15 работят със собствен качествен щемпел. Не остават от тях в юбилейната надпревара и работнич ките от бригадата на Февзия Мантиева. Преизпълняват се и поетите лични обещания.

И. ПЕТРОВ

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ОК НА БКП ПО ВЪПРОСИТЕ НА НОТ

ПСИХОЛОГИЯ И ТРУДОВА ДЕЙНОСТ

(Продълж. от миналия брой)

И сега тази изходна позиция пречи на съвременната запад на психология на труда, незави симо от стотиците лаборатории, богата техника и видни специа листи да развиват своите въз можности. Тази погрешна пози ция, прехвърлена по-късно в професионалната ориентация и подбор на учениците, нанесе го леми поражения и тъкмо за то ва в 1936 година ЦК на КПСС разкритикува така прилагани те педагогични методи и бяха за крити лабораториите с подобна насоченост.

Изменените обществени по требности доведоха до продъл жителна криза на психотехни ката. На запад се стигна до там, че нейните задачи се сля ха постепенно с някаква си „консултативна психология" в промишлеността, която базира ше дейността си върху психич ните и психофизиологични раз личия между работниците. Пок рай нея като специалности на пълно независими от психоло гията на труда възникнаха дру ги дисциплини, решаващи нови задачи.

Основният импулс за истин ското й развитие като наука може да се търси по времето на Втората световна война, ко гато обслужването на новите типове средства за воюване ста на тъй сложно, че трябваше да се решава проблемът за приспо собяване на информиращите и управляващи съоръжения към психическите възможности на човека. Но истинският разцвет на нашата наука започна след 1947/48 година с развитието на научно-техническата революция. Появи се стремеж към комплексна механизация и авто матизация. Това обстоятелство, както и струпването на големи маси работници, определи бур ното й развитие и обособяване то на два клона — инженерна та психология и социалната тру дова **психология.**

В СССР особено след XX конгрес бе даден силен тласък за развитието на тази наука. За разлика от буржоазната, коя то и днес робува на фаталистич ната идея за предопределеност та на способностите, при реша ването на основния нейн проб лем, проблем за професионал ната ориентация и подбор, марксистко-ленинската психо логия на труда застана на единствено правилни позиции. Ние не отминаваме факта, че при определена възраст у дадена личност способностите са стиг нали известна степен и следо вателно при избор на профе сия, и особено при професиона лен подбор, трябва да се има предвид и да се отчита тази сте пен, ако желае личността да продължи в правилна насока своето развитие, за да може по-късно да произвежда повече за обществото и да получава повече от него. Нашата психоло гия обаче, разглежда способно стите не като фиксирани, опре деляни веднъж завинаги лично стта, а като предпоставка за нейното развитие в зависимост от решаващата роля на обуче нието, възпитанието и труда.

Що се касае до социалната психология на труда, буржоаз ната теория и практика сега я насочват изцяло към неотей лъризма на Елтън Майс. Спо ред него порокът на тейлъриз ма е в това, че той като непси хологична система изравнява човека с машината, пренебрег вайки моралните стимули, кои то имат за производителността не по-малко значение от мате риалната заинтересованост и много по-голямо от различните камшик-системи, които само оз лобяват работниците и възбуж дат антагонизма към собстве ниците и администрацията. До тези изводи Майс стига в резултат на своите 6 годишни изследвания (1927-1932 г.) заводите Уестърн Електрик Ко в Хаутър -САЩ.

Той предложи на капиталис тите да се допълни и обнови тейлъризма с неговата теория, наречена „Човешки отношения". Преди Втората световна вой на рецептите на Майс не полу чиха широко разпространение. Капиталистите ги смятаха за филантропия и не им обръщаха внимание. С научно-техническа та революция обаче, когато съвременното производство изискваше нов модел работник и особено със създаване на све товната социалистическа сис тема и превръщането й в ре шаващ фактор, нарастване мо гъществото и сплотеността на работническата класа, засил ване влиянието на компартии те и левите профсъюзи, капита листите сванаха изгодността на психологичната система на човешките отношения. Сега те се опитват да внушат на ра ботниците, че са разбрали своите досадни заблуди и отсе га ще строят своите отношения с тях на основата на „любов" и искрено уважение, на съвмест но участие в управлението на предприятията и в печалбите на основата на настъпващата нова ера на новия хуманен на роден капитализъм.

Изоставането на нашата страна в тази област пролича на XVII конгрес по психология в Москва 1967 г. Това е исто рически обусловено от по-късно то ни индустриално развитие. Нашата буржоазия не направи нищо за развитие на производи телните сили, поради което народната власт трябваше да започне отначало. Силен тласък в тази насока беше даден след решенията на IX конгрес на БКП. В края на 1965 година към МНЗ бяха създадени ня колко лаборатории по физиоло гия и психология на труда в София, Пловдив, Русе, Варна, Перник, Кремиковци и Мадан — филиал на НИИОТПЗ. От своя страна транспортно-меди цинският институт, при който съществуваше известна работа в тази насока от началото на 1967 година, създаде свои фи лиали във В. Търново, Бур гас, Варна, Пловдив за подбор на автотранспортни работни ци. През декември 1967 година се състоя първата научна кон ференция, а през юни 1968 г. международен симпозиум във Варна, на който първите наши пионери в тази област демонст рираха упорит стремеж да до гонят напредналите страни. В това отношение голям размах се дава в решенията на Юлс кия пленум на ЦК на БКП, ко ито чертаят перспективите пред тази млада наука — във всеки по-голям завод или група от за води да се създаде такава лабо ратория, със следните основни задачи: професионална ориен тация и подбор на работници те; изследване проблема за ра ботоспособността и умората, предлагане и установяване оп тимален режим на труд и по чивка; физиология и психоло гия на женския труд;

(Следва)

Живи в сърцата на народа

ХРИСТО ЧЕРНЯЕВ

Имена от гранит

Светят имената в паметните плочи,
в паметници мраморни, в каменни звезди.
И шепти за подвизи бялото поточе
и безкрайни повести в шумата реди.

Двадесет и трета... Случката е проста:
греят в слънчогледите хиляди слънца.
После ги удавят в мътната Огоста
и върби заплакват, и скърбят селца.

От Мъглиж възтанал, от Медковец бунен
пътят криволи през гневен Жабокрек
и през Ястребино, и през Вежен лунен,
и през тайни лагери, между бор и клек.

Пътят преминава и през нас. Отива
през строежи шумни, с безброй дела
в бъднина честита, в бъднина щастлива
и с лъчи огрява мисли и чела.

Имена, дълбани с мъка във гранита,
имена, дълбани с огън и картеч,
вдигнати несменно на дълга в зенита,
отдалече идвате, водите далеч.

Имена, които светят с обич свята,
над които петолъчките цъфтят.

Хора, в братските могили е посята
Свободата. Ние сме й кръв и плът.

Символ вярую на Българската комуна

Вярвам в единната обща сила на човеческия род на земното кълбо, за да твори добро.

И в единний комунистический ред на обществото, спасител на всички народи от вековните тегла и мъки чрез братски труд, свобода и равенство.

И в светлия животворящ дух на разума, укрепляващ сърцата и душите на всички хора за сполуката и тържеството на комунизма чрез революция.

И в единното и неделимо отечество на всички хора и обща собственост върху всички имоти.

Изповядвам единний светъл комунизъм, поправител на недъзите на обществото.

Галац 20 април 1871 г. Хр. БОТЕВ

ГЕНО ДОБРЕВ ДРУМЕВ

Роден на 10 октомври 1903 година в село Смолница, Толбухински окръг. Член на Добруджанската революционна организация (ДРО). Четник от четата на Дочо Михайлов. Убит е заедно с Дочо Михайлов на 17 август 1926 година край село Дживел (сега Никола Козлево), Шуменски окръг.

ЙОРДАН ПЕТРОВ

1908 — 1943

Той бе роден в село Алфатар, Силистренско, през 1908 г., в дома на беден селянин, завърши началния курс на учи лището в родното си село и дълго работи по чокойските ни ви.

През 1932 г. беше прокуден от румънските власти, напусна Алфатар и дойде в Русе ка то работник.

Още в първите дни след при стигането си той се включи в борбата против правителството на Мушанов и Гичев като рем сист. Интернираха го — избя га, но пак го интернираха. Тъй като след освобождението той пак се включи в акции, улични демонстрации, организиране на стачки и други, през 1934 г. бе вече осъден на 4 месеца зат вор за „вдигане на трибуна". Всичко това обаче не го откло ни от борбата. Напротив, той с още по-голямо усърдие и преданост се посвети на дело то на Партията. Така през след ващата година го издигнаха за член на ОК на РМС, на който пост остана да работи дълго. През това време задачите го во деха да обикаля селата на Раз градска, Исперихска и Белен ска околии. По дириге му сно вяха полицаи, но той се из плъзваше и умело се грижеше за нелегалната печатница, ор ганизирана от Йордан Люги бродски.

Веднъж например тя бе застрашена. Йордан Петров я по мъкна с чувал на гърба си, а Люгибродски го охраняваше.

Предателството на Илия Дочев отново го хвърли в ръцете на полицията. Осъдиха го на дванадесет и половина години строг тъмничен затвор по Зако на за защита на държавата. В Русенския, Плевенския и Сливенския затвор прекара 7 годи ни. Два месеца преди нападе нието на фашистка Германия върху СССР го пуснаха на сво бода.

Централният комитет на Пар тията веднага го изпрати в Ру се в помощ на ОК на Комсомо ла.

Когато отново дойде в Русе, той веднага се залови да потег не комитета на младежите, под нови състава му, като привле че в него хлебарския работник Иван Казаков, Ани Вентура и др. Младежите почнаха да за ливат града с позиви и възвания. Спечелиха бързо и нови членове за бойните групи.

Точно тогава в Русенския ок ръжен комитет стана сериозен провал. Заловени бяха мнозина от неговите ръководители. Всички те бяха подложени на жестоки побоища и изтезания. Търсеха и Йордан, но той ус пя да премине в нелегалност. Замина за София и там се свър за с Партията.

. . . . . .

Една вечер в квартирата на Йордан в София отново се съб раха двамата възпитаници на Русенския РМС. Заедно с тях бяха Никола и Методи.

— Още тази нощ, но не с куршуми — каза Никола.

— Съгласен съм, но къде е гаранцията, че предателят Кулчо Янакиев е у дома си. Ако го няма? Предлагам да обмислим добре — възрази Йордан.

— Страх те е — скочи Мето ди.

— Не ме е страх — Йордан видимо настръхна и Методи на веде неволно поглед.

— Дай взрива! — нареди Хлебаров. — И да вървим!

Йордан донесе взрива отвън, измъкна изпод кревата едно извехтяло куфарче и грижливо нареди в него четири килогра ма тротил.

През нощта Методи и Йор дан звъняха на вратата на Яна киев. Никой не отвори. Натис наха вратата, но и тя бе заклю чена. Акцията бе отложена за сутринта.

Четиримата преспаха в дюкяна на шивача Денчо Щъков, за да бъдат по-близо до жили щето на предателя.

На сутринта Никола взе пак куфарчето и тръгна. Раздели ха се по двама. Йордан и Ни кола трябваше да идат в квар тирата, а Кирил и Методи да останат на ъгъла и да охраня ват.

Беше утрото на 29 май 1943 година...

Никола сложи куфарчето до вратата на Кулчо Янакиев, дрясна кибрит и бързо се спус на до стълбището, следван от Йордан.

Слаб трясък, но достатъ чен да счупи стъклата на про зорците на кооперацията. Раз тичаха се хора. Двамата се спуснаха да излязат на улица та.

— Ето ги! Носеха куфарче... Срещнах ги на стълбата... Из лязоха — вика някаква жена.

Започна гонитба. Към Йор дан и Никола се присъединиха и другите. Те стреляха и бяга ха, бягаха и стреляха. Раниха няколко полицаи.

Последен остана Йордан, прикри се зад едно дърво и поч на стрелба, за да даде възмож ност на другарите си да се из теглят. Той стреля по гонещия го полицай и възпира напора, но към преследвача се присъе диниха и военни. Престрелката стана ожесточена. Раниха го.

Така Йордан Петров пръв напусна борбата. От устата му бликна кръв. Куршумът бе раз късал белия му дроб. Той бе мъртъв...

Тримата обаче продължава ха да бягат. Полицейските сиг нали и свистенето на куршуми те ги догонваха. Кирил Хлеба ров се снъна, политна да пад не, но остана прав. Това обаче дава възможност на полицаите да го наближат и да изсипят върху му дъжд от куршуми. Раниха и него.

Кръвта течеше, краката му се огъваха, ръцете трънеха безсилни, но той все още тича ше и стреляше. Рани двама по лицаи. Внезапно той се спря, обърна се и с двата си пистоле та стреля в първия наближил го полицай. Той се стъписа, по иска да побегне, но двата кур шума на Хлебаров пронизаха корема му и той се строполи на земята. В същия момент обаче няколко куршума прони заха тялото и на Хлебаров и той падна пред къ щата на ул. „Раковски" 191.

Хората, които неволно бяха станали свидетели на това, още помнят как младежът, паднал, макар и гежко ранен, продъл жи да стреля, а после обърна оръжието си към сърцето си, за да не падне жив в ръцете на палачите.

Така загинаха тези двама прекрасни синове на Партията.

(Очерка поместваме със съкращения от книгата „Животът е за смелите" от Калчо Куюмджиев и Стояна Григорова.)

ЦОНИ ТОДОРОВ КАЛЧЕВ

Роден на 25 септември 1895 година в село Бабук. Завършил е право в Софийския университет. Дълги години е работил в революционното движение в Русе. През 1931 година е секретар на Русенския окръжен комитет на Партията. Бил е кандидат за народен представител на Партията. Избиран е за общински съветник. Взема дейно участие в работата на Добруджанската революционна организация. Съратник на Дочо Михайлов. Почива на 19 май 1934 година вследствие на инквизициите на полиция та. Като адвокат е защищавал редица революционни дей ци.

Предсмъртни слова

Умирам спокойно, с чувство на изпълнен дълг и дълбока вяра в тържеството на делото, на което служа.

Антон ИВАНОВ

НО в бурята ще бъдем пак със теб,
народе мой, защото се обичахме.

Никола ВАПЦАРОВ

ДА ЖИВЕЕ справедливата борба на СССР!
Войната ще бъде спечелена от СССР!

Съби ДИМИТРОВ

ДА живее победата, която аз вече виждам, чувствувам!

Петър ЧЕНГЕЛОВ

СПАСЕНИЕТО на човечеството наближава! Кураж и напред в борбата!...

Никола БОТУШЕВ

МОЯТ прощален завет към вас и моите другари е: Вярвайте и борете се за това велико дело, за което аз отдадох своите скромни сили и своя живот.

Август ПОПОВ

ВИЖДА се, че аз вече отивам, но вие не оставяйте де лото. Съжалявам само, че когато най-много ще трябвам, няма да ме има.

Димитър ДОНЧЕВ — ДОКТОРА

ИСКАМ да се боря за България. И да ме убият, аз ще живея между народа, който ме роди. Той няма да умре.

Христо КЪРПАЧЕВ

ВЪРХУ развалините на нашето лично щастие ще израсне щастието на другите, на всички.

Васил ВОДЕНИЧАРСКИ

ДА РАБОТИМ! Въпреки всичко нека не се отчайваме и да знаем, че победата е там, където е истината, къде то е народът, където е трудът, където е великият Съветски съюз.

Иван НИВЯНИН

СТРАНИЦА ОТ ГЕРОИЧНОТО МИНАЛО

Повече от двадесет години Южна Добруджа влачи оковите на двойното робство — на ционалното подтисничество и социална експло атация. Повече от две десетилетия вилняха тук тъмните сили на румънската Сигуранца. Много доблестни синове на Добруджа напоиха с кръвта си нейните плодородни поля. Но жестоките погроми на полицията не можаха да сломят свободолюбивия дух на добруджан неца. Безбройните жертви и черните забрадки само засилваха неговата омраза към подтисниците.

Май 1939 година. В село Белица нахлуват въоръжени до зъби жандарми.

Под предлог на някакви престъпления и то не политически, а от криминален характер и контрабанда със сол, жандармите арестуват 25 души и ги затварят в мазето на сел ския участък. На следващата сутрин, без да им дадат някакви обяснения, ги подкарват навързани извън селото. По пътя към село Преславци в една малка горичка жандармеристите неочаквано откриват по беззащитните селяни огън.

Тук намират смъртта си 22 от тях. Трима оцеляват по чудо. Стоян Рашков, Тодор Чолаков и Петър Филипов успяват да се отскубнат от кордона и да се доберат до България (имам предвид нейните тогавашни граници) и да разкажат какво се е случило.

Вестта за това престъпление на румънските власти се разнася светкавично не само в Добруджа, България и Румъния, но и из цяла Европа. Протестите на прогресивната общественост карат румънското правителство да изпита истински страх от народното вълнение. То прави редица опити да прикрие следите на престъплението, но нищо не може да го спаси.

Всяка година на мястото на разстрела, до скромния паметен знак, се събират много граждани и близки на загиналите. На съборът-поклонение те отдават почит не само на невинните жертви, а и на всички загинали за тази изстрадала земя, жадна не за човешка кръв, а за труд, труд, свободен и радостен.

Енчо ЖЕЧЕВ

С БОТЕВСКА ЛЮБОВ И ОМРАЗА

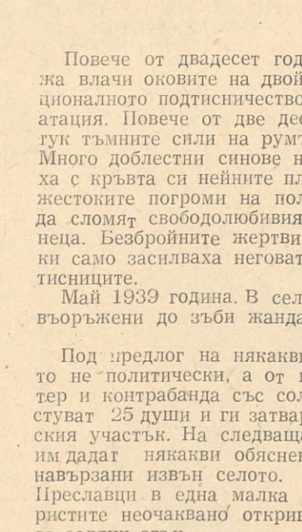
25 ГОДИНИ ОТ ГЕРОИЧНАТА СМЪРТ НА ДИЧО ПЕТРОВ

Между обаятелните образи на героите от народоосвободителната борба против монархо фашизма и капитализма е и то зи на Дичо Петров — доблест ният и мъжествен командир на легендарния войнишки партизански батальон „Христо Ботев".

Роден през 1919 година в се ло Проглед, Асеновградско, в семейството на горски пазач, смелият орел на Родопа дава със своя живот и делото си кристален пример за патриотич на служба на Родината. При големи лишения завършва основното си и гимназиално обра зование, след това и Учигелския институт в Шумен. Като възпитаник на института, той се свързва с ремсови групи и марксистко-ленински кръжоци. По-късно честномислещият на роден син постъпва в ШЗО и придобива офицерски чин в един период, когато фашизира ни елементи, поели царската войска, се мъчат да я насочат срещу надигащия се революцио нен подем в страната.

Но не този път на предателство спрямо своя народ, а пъ тя на мъжествената борба сре щу народните изменници и под тисници избира подпоручик Дичо Петров — любим и ува жаван от подчинените си бой ци командир. Постоянно разкар ван от фашисткото командува не от една военна част в друга, той винаги се поставя в услуга на правото дело на Партията, на разгарящата се народоосво бодителна борба, към участие в която го тласка високата му съзнателност. Преместен в Ма кедония, където става коман дир на граничен подучастък, той решава, че е дошло време да изпълни своя непоколебим стремеж — да премине на стра ната на партизаните, но не сам, а с цялата си подчинена войско ва част. Убедил търпеливо бой ците си да бъдат верни на на родното освободително дело и сплотил около себе си голяма част от тях, на 13 срещу 14 декември 1943 година той из вежда своите войници в Балка на с цялото въоръжение, като опожарява напуснатата казар ма. „Офицерската клетва не тежи вече над мен, след като нашият цар Борис ни направи жандарми на Хитлер". Тези ду ми на Дичо Петров обясняват преломния процес, който се извършва по това време в ар мията и специално в окупаци онния корпус в Югославия, кой то се разпада.

Така се слага началото на първия войнишки партизански батальон „Христо Ботев". За пръв път български офицер пре минава заедно със своите войници на страната на въоръже ната народна борба. Фашистко то командуване, в съюз с нем ските окупатори в България. Гърция и Македония, предприе ма бързи мерки за разправа с войнишкия батальон. Но ботев ци, водени от своя талантлив

и находчив млад командир, на насят едно след друго пораже ния на противника, извършвай ки героичен подвиг в похода си от македонските планини до Трънско. В снежни виелици и преспи бойците изминават по вече от 1 000 километра път, белязан със свидни жертви, с горещата кръв на младите пар тизани, пролята в жестоки сра жения. През март 1944 година батальонът стъпва на родна земя.

В своята кратка и славна ис тория войнишкият партизан ски батальон „Христо Ботев" вписва десетки битки и побе ди. Навсякъде неговото поя вяване извиква любовта и въз торга на народа, заразителният му пример разлага царската войска, воюваща фашистка та власт. През април и май 1944 г. врагът започва с много сили акции от голям мащаб сре щу разрасналото се партизанс ко движение. Главният щаб на народноосвободителната въс таническа армия в България със заповед от 1 май 1944 го дина заслужено обявява бата льона „Христо Ботев" за първи ударен батальон, а неговия ко мандир произвежда в чин майор. Едва успял да се отскубне от противниковия обръч в Западния Балкан и да се насочи на изток към Средна гора, вой нишкият батальон, прераснал в бригада, отново е обграден в усоите на село Батулия, Со фийско. На 23 май 1944 годи на в неравно сражение Дичо Петров, смелият командир от народноосвободителната въс таническа армия, намира своя та гибел.

Някои фалшификатори на историята се мъчат да замъглят истината с недобросъвестните твърдения, че това героично дело уж не било на Българската комунистическа партия и на българския народ, че то се дъл жи на други фактори.

Командирът на батальона Ди чо Петров е възпитаник на БКП и член на РМС. В състава на батальона има още цяла гру па предани синове на БКП и РМС. По указание на БКП боте вци повеждат сражения с мона рхофашистките сили и герман ските войски, борят се дружно с партизаните в Македония за едно и също дело. У тях гори онова, което БКП е възпитава ла десетилетия наред у грудещите се — чувството на интерна ционална солидарност.

Пред светлата памет на Дичо Петров днес трудовите хора све ждат своите победни знамена. Поколенията, призвани да осъ ществят докрай вълненията, за които той тръгна на бой с врага, носят в сърцата си за ветните му думи: „Да обичаме народа си, както го обичаше Ботев, и да мразим враговете на народа, както ги мразеше Ботев."

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Две височини

Турция ке падне, 1876 годи на!

Кой беше открил кабалистич ното значение на тия думи! Онзи ли, който с огнени слова разпалваше духовете на Сред ногорието и Родопите, а кога то пламна пожарът на въста нието, полетя на хвърковатия си кон да поддържа надежда та? Или някои от събратята на Левски, простите селяни и абаджии, които обичаха чегмо то и науката, а още повече оби чаха свободата?

Турция ке падне, 1876 годи на!

Казано е и ще стане! Писа но е и ще се сбъдне! Първият пламък избухна в Копривица и обхвана Средногорието и Тракия. Априлският пожар об хвана цялата страна от Дуна ва до Родопите. Заревото му надхвърли границата на Бълга рия, а потушаването му стрес на Европа.

— Победих те, Турцийо!...

Бенковски е снел калпак пред димящите пожарища на юг от Балкана. А от север бе лежат огнени дири от към Ду нава две чети и угасват като последни искри на въстанието двама войводи.

Ботев и Таньо Стоянов!

Две височини остават в исто рията на България, като две голготи. Две легенди се пона сят сред народа.

Камарата или Околчица?

Керчан баир или Куш тепе?

Две височини, на които угас ват последните искри от Ап рилския пожар през 1876 го дина!

Борис ИЛИЕВ

